

११	स्वाशापि सु५	१२	अभिधास्वरूपः	१२	द्वारपदायान्वेषः	१४	आताशाचतययः	१५	जनानवधः
११	स्वाशास्त्रानविशेषः	१२	अनादेशद्वयेआजं	१३	स्वारस्यनिर्णयः	१४	मृताशेषनिर्णयः	१५	संकाशादोसाभिभोजननिषेधः
११	ननमूलपञ्चमः	१२	अनादेशपञ्चमसप्त	१३	गोधूमपविमसचः	१४	क्षतजाशोन्वनिर्णयः	१५	चांद्रायणेएकादश्यां
११	चतारभक्तः	१२	व्यासति	१३	कतेप्राच्यपान्यानि	१४	गर्भिण्यादीनां वनेत्र	१५	मोजनंकार्यम्
१२	तडाभिर्णयः	१२	अनादेशदेवताप-	१३	इमोडाद्विषेधः	१४	तिनिधिः	१५	प्रतिपदादिनिधिनिर्णयः
१२	भद्रपुच्छनिर्णयः	१२	जापतिः	१३	विषदादिषु	१४	पूर्वसंक्रस्यतचते	१५	सर्वतिथिबुधन्यानि
१२	भद्रासर्पिणीवृश्चि	१२	महादिपूजायां होम	१३	हविष्यप्रदार्थाः	१४	रजस्वलासू	१५	द्वितीयाभिर्णयः
१२	रत्नभद्रासर्पिणी	१२	संख्या	१३	युहीतानस्योगेमायः	१४	प्रतिभिधयः	१५	तृतीयाभिर्णयः
१२	व्रतारभेविशेषः	१२	अनुक्तसंख्यायां नि	१३	द्विजगृ	१४	स्वाध्यायार्थनादोनि	१५	चतुर्थीभिर्णयः
१२	वेङ्कनिथिलस्थायाम्	१२	र्णयः	१३	उपवागवत्याभायः	१४	वेषः	१५	पंचमीभिर्णयः
१२	व्रतारभेधर्मः	१२	व्रतोपापमानुको	१३	व्रतेमिन्मयाः	१४	व्रासणस्वहीनवर्णक	१५	षष्ठीभिर्णयः
१२	व्रतेवाह्यपौजन	१२	व्रतोपापमानुको	१३	स्त्रीव्रतोवशेषः	१४	वर्णकगोनिषेधः	१५	सप्तमीभिर्णयः
१२	राहस्यमौत्रनविशे	१२	व्रतोपापमानुको	१३	निधयाविशेषः	१४	कुचविश्रयविनापिनि	१५	अष्टमीभिर्णयः
१२	द्वितीयजमानकर्तृ	१२	हृणो	१३	एकदशंतांङ्कनि	१४	वेषः	१५	नवमीभिर्णयः
१२	राहस्यविपद्गत्या	१२	दक्षिणाभिर्णयः	१३	विषयः	१४	व्रतादिस्त्रान्निषाते	१५	दशमीभिर्णयः
१२	नृनि होमः	१२	स्वतन्त्रदक्षिणाभिर्णयः	१३	अनुपानादिनिषेधः	१४	विचराश्रीमानाधारणं	१५	एकादशीभिर्णयः
१२	नृनि होमः	१२	स्वतन्त्रदक्षिणाभिर्णयः	१३	स्वतन्त्रदक्षिणाभिर्णयः	१४	भूताष्टम्यादोदित्वाभ्यो	१५	

१०	एकदशगोत्रित्यम्पुज	२३	द्वादशयन्त्रपदार्थाः	२५	इत्याद्यारंभः शोर्णमा	२८	पतिवान्नभोजनेप्रायः	३०	चालुहस्तपुराणम्
१०	प्रागसन्निधेयेप्रलाहा-	२३	द्वादशयान्त्रिकेदनञ्चः	२५	स्योमेव	२८	निरनिकस्यअम्यानि	३०	श्रुतान्ननिषेधः
१०	ताभ्यनुशातिर्णयः	२३	स्वस्त्यन्त्रापरं वरदशी	२५	अमायाविशेषः	२८	र्णयः	३१	तक्रद्युतपाचितानामि
१०	एकादशयाः असादश	२४	अष्टोमहाद्वादशपः	२५	यलमासोदनमथमा	२८	साग्निक्स्वामिर्णयः	३१	वेधेभोजनादिप्रागं
१०	भेदाः	२४	अथद्वादशीनिर्णयः	२५	रंभइष्टः	२८	स्त्रीशूद्राणामभिर्णयः	३१	ग्रहणकालेभोजनेम
१२	एकदशीचित्रनोपपुक्त	२४	आन्हिकापप्रयः	२५	मतांतरैकत्व्या	२८	श्राद्धान्नरसन्निधाने	३१	ग्रहणेउपवासः कैंः क्रा
१२	धर्माः	२४	नदोपादिसंक्रान्तिर्णः	२६	अथनिहनिः	२८	मिनीचालीतक्षणं	३१	पुनवतोउपवासनि-
१२	एकदशीचित्रनेजधिक	२४	हरिवाससरत्नक्षुणम्	२६	आचयर्णोविशेषः	२८	कुहलक्षणम्	३१	ग्रहणेद्रुडामणयोगः
१२	दिनाः	२४	उपवासातिक्रमे	२६	पशुयागकालः	२८	कुतुपकाकृतक्षणं	३१	स्नानदानादिकालनि
१२	एकदशीचित्राकृतोपा	२४	द्वादशीनिर्णयः	२६	आधानकालः	२८	तुलादानम्	३१	मुनिस्नानाकरणेदोषः
१२	साम्यचनविधिः	२४	त्रयोदशीनिर्णयः	२७	आधाननक्षत्राणि	३०	अमाश्राद्धानि क्रमेमा	३१	ग्रहणस्नानेतीर्थानि
१२	दशमीनिषमः	२४	चतुर्दशीनिर्णयः	२७	सोमयागकालः	३०	ग्रहणनिर्णयः	३१	उष्णादक्रस्नानेनारत-
१२	चतुर्दशीनिर्णयः	२४	चतुर्दशीनिर्णयः	२७	अमावास्याश्राद्धका-	३०	वेधनिर्णयः	३२	तीर्थानि शेषेदानवि-
१२	एकदशान्नस्यप्रायश्चि	२४	पुर्णिमाभावास्मान्निर्णः	२७	पिंडापितृपञ्चकालः	३०	चंद्रग्रहणेविशेषः	३२	ग्रहणेआहविधिः
१२	एकदशान्नस्यप्रायश्चि	२४	अमायासोमवारादि	२७	पिंडापितृपञ्चकालः	३०	चंद्रग्रहणेविशेषः	३२	ग्रहणेआहविधिः
१२	अव्रतमानि	२४	योगेसंयोगलक्षणो-	२७	गच्छितम्	३०	चंद्रग्रहणेविशेषः	३२	ग्रहणेआहविधिः
१२	सर्वचित्रेयुनियमाः	२४	व्यतीपातः	२७	वेद्यदेवाकरणेप्राय-	३०	चंद्रग्रहणेविशेषः	३२	सूतुकेग्रहणेच
१२	उपवाससंकल्पः	२४	अथेष्टिकालः	२७		३०	ग्रहणेसंध्याहोमादौ	३२	कृत्यविशेषः

३३ रजस्सलानांस्नानं
३३ शानावपिभ्याद्वादि
३२ चंद्रमहर्णोदिवोचैत्
३२ सूर्यग्रहणोदिवोचैत्
३२ ग्रहणदिनेर्वापि क्र-
श्राद्धप्राप्तौ चैत्
३३ तत्रमंत्रदीक्षाकाल-
जन्मराशयोद्ग्रहणे
३३ ग्रहणेइष्टानिष्फलं
नागविचरानमंत्रः
३३ अत्रशान्तिरुक्ता,
३३ ग्रहणेहोमादिकर्त-
व्यता-
३४ होमाशक्तौचतुर्गुणौ
जपः
३४ गर्भिण्याग्रहणाच-
लोकनेनिषेधः

३४ पंगलरुत्सेषुविधिशि-
३४ मंत्रदीक्षाहोमदर्पणा
३४ कुरुत्सेचैत्रनिग्रहेमा-
३५ द्युत्सवस्तत्रद्व्योप-
ग्रहणेविशेषः
३५ मेयाच्छादनेअंग-
रीनाम्
३६ इतिग्रहणनिर्णयः
अथसमुद्रस्नानं
३६ क्षुण्णोमवारंमसुद्र-
स्नाननिषेधः
३६ अयर्वणित्स्नाननिषे-
३७ सेतुबंधोदननिषेधः
समुद्रस्नानविधिः
३७ समुद्रार्थ्यंमन्त्रः
समुद्रतर्पण
३७

अथाहितीयपरिक्षे-
रानुकर्मणिकामा
रम्यने
१ अथसंवत्सरप्रतिपत्
१ मीनसंज्ञानिर्णयः
१ अथतिथिनिर्णयः
१ अपितुसंवत्सरांतरं
२ अस्यामेवमन्त्राचारं
अत्रप्रभादानं
२ कुंभदानम्
२ चैत्रशुक्लतीयायां
२ गोवीदेनोत्सवः
२ अत्रैवसोभाग्यश-
पनव्रतम्
२ इयमन्वादिः
२ प्रसंगात्सर्वमन्वादि-
निर्णयः

२ अत्रैवश्राद्धपुक्तंमा-
त्स्ये
२ चैत्रशुक्लतीयायाम-
त्यजयंती
२ अत्रैवप्रसंगाद्दशा-
वतारजयंत्यः
३ जन्माष्टम्यादौविशो-
३ तत्रैवशुक्लपंचमीक-
स्यादिः
३ चैत्रशुक्लद्व्याभ्यांभ-
वास्तुत्यसिः
३ अत्रभवानीयात्रा
२ अत्रैवअशोककल-
साप्रारानं
३ चैत्रशुक्लनवमीरा-
मनवमी
५ चैत्रशुक्लद्वादश्यां

५ दोक्षीत्ववः
५ चैत्रशुक्लद्वादश्यांराम-
नोत्सवः
५ अथागमोक्तदीक्षाव-
५ तांदमनारोपणविधिः
७ चैत्रशुक्लचौदश्याम-
नंगव्रतम्
७ चैत्रशुक्लचतुर्दशीपूर्वी-
यास्या
७ चैत्रशुक्लपूर्णिमा
७ अत्रविशेषोनिर्णयामृते
७ अत्रसर्वदेवानांदमनहू-
जोक्ता
७ इयमन्वादिः
७ इतिचैत्रः
७ अथविशेशान्वः
७ विषसंक्रमः

८	अथ वैशालास्त्रानं	११	वैशालाशक्रकुचतुर्दशी	१२	ज्येष्ठशक्रकुचतुर्दशी-	१८	आवणशक्रकुचतुर्दशी	२५	सिंहपराः षोडश
८	तत्संप्रणालाशः	११	नृसिंहजयन्ती	१२	मिर्जला	१९	प्रपुस्ववा	२५	अचगोप्रसेवेदुनका
९	नैवशक्रकुचतुर्दशी	११	अथाचविशेषः	१२	ज्येष्ठपूर्णिमास्यां	१९	आवणशक्रकुचतुर्दशी	२५	रेनारवः
९	स्यनृतीया	११	वैशालावर्षोर्णमास्यां	१२	विचीव्रतं	१९	आवणशक्रकुचतुर्दशी	२५	भाद्रकृष्णतृतीयाक
९	द्वययुगादिरपि	११	विशेषोपराकं	१२	इयमन्यादिरपि	१९	नागपंचमी	२५	ज्वलीसंज्ञा
९	अथयद्भुतं सत्ये	१२	अचकृष्णाजिनदानं	१२	इतिज्येष्ठः	१९	अचविशेषोहोमादौ	२५	भाद्रकृष्णचतुर्दशी
१०	अचदानविशेषस्तत्रै	१२	इतिवैशालः	१२	अथाषाढः	१९	भविष्ये-	२५	चतुर्दश
१०	वभविष्ये	१२	अथज्येष्ठः	१२	मिथुनसंक्रांतोपराः	१९	अत्रैवविष्णोः पवि	२५	अचगोः पूजा
१०	अचरात्रिभोजनेमा-	१२	हृदयसंक्रांतोपू-	१२	आषाढशक्रकुचतुर्दशी	२१	त्रारोपणम्	२५	अथजन्माष्टमी
१०	अचन्याहाकरणेमा-	१२	ज्येष्ठशक्रकुचतुर्दशी	१२	पौर्णमासीचमन्या-	२१	आवणशक्रकुचतुर्द-	३०	भाद्रकृष्णमावास्या
१०	अचसमुद्रस्नानंमश-	१२	यारंभावनं	१२	अत्रैवविष्णुशयनो	२१	शीपूर्वयुता	३०	कुशग्रहणं
१०	द्वयमेयनृतीयापरश-	१२	ज्येष्ठशक्रकुचतुर्दशी	१२	त्सवः	२१	अयोयाकर्म	३०	भाद्रशक्रकुचतुर्दशी
१०	रामजयन्ती-	१२	हरारव्या	१२	आषाढशक्रकुचतुर्दशी	२५	अत्रैवहृदयग्रीवोत्प-	३१	रितालिका-
१०	वैशालाशक्रकुचतुर्दशी	१२	अचविशेषः काशी-	१२	अत्रैवचानुमास्यास्तः	२५	आवणयौर्णमा-	३१	भाद्रशक्रकुचतुर्दशी
१०	गंगोत्पत्तिः	१२	खंडे-	१२	अथनदीनारजोदोषः	२५	स्याम्यवणाकर्म-	३१	रदचतुर्दशी
१०	वैशालाशक्रकुचतुर्दशी	१२	अस्यामेवसेनुचंपरा	१२	इत्याषाढः	२५	इतिआवणाः	३१	अत्रचतुर्दशीर्नर्नो
	योगविशेषः		मेश्वरपूजा	१२	अथआवणः	२५	अथभाद्रपदः		कुम्-

३१	भाद्रशक्लपंचमीक- षिपंचमी	३६	श्वश्राद्धम्	४७	अथपूजाविधिः	५०	अथकार्तिका	६५	मार्गशीर्षचंद्रमसु
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	इतिभाद्रपदः	४८	आश्विनशक्लपंच- म्यामुपागलितेनाव	५१	गुलामंक्रमेपराः षोड	६५	यमहिनीया
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथाश्विनः	४८	सप्तस्वनीस्थापनं	५१	अथकार्तिका	६५	कार्तिकशक्लचंद्रमसु
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	कन्यासंक्रमेपराः षोड	४८	अथषष्ठी	५१	आकाशदीपः	६५	गादिः
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	कपिलाषष्ठी	४८	अस्यामेवद्वेषाविराजं	५१	कार्तिकचतुर्थी	६५	अत्रैवविष्णुविराजम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	इयमेवचंद्रषष्ठी	४८	अथसप्तमीपूजावि-	५१	कचतुर्थी	६५	कार्तिकशक्लदशमी-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अस्यामेवद्वेषाविराजं	४८	अथमहाष्टमी	५१	कार्तिककृष्णद्वादशी	६५	षीर्षपंचकम्रतम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	नवम्यामन्वसका	४८	महानवमी	५१	गोवर्धनपूजा	६५	कार्तिकशक्लद्वादशी
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथत्रयोदशीश्राद्धं	४८	अथवलिदानम्	५१	कार्तिककृष्णचतुर्द-	६५	रेवतीयोगरहितायां
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथचतुर्दशी	४८	अथसहस्रचंडी	५१	शीनरकचतुर्दशी	६५	पारणकार्यम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अमायाविशेषयाह	४८	अथनवरात्रपारणं	५१	कार्तिकामावास्यामा	६५	अस्यामेवदेवोत्था-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	आश्विनप्रतिपद्दोहि	४८	विजयादशमी	५१	श्वयुजी	६५	पनसुक्लम्
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	वश्राद्धम्	४८	आश्विनयोगमासी	५१	अत्रैवषीषम्रतम्	६५	नातुर्मास्यव्रतसमा-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	इतिमहालयनिर्णयः	४८	कोनागरी	५१	कार्तिकशक्लप्रतिपदि	६५	अथयाराहोक्तोचोप-
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	अथाश्विनप्रतिपदि	४८	अत्रैवाश्वयुजीचर्म	५१	गोडा-	६५	नविधिः
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	नवरात्राभ्रः	४८	इत्याश्विनः	५१	बनिप्रतिपत्	६५	कार्तिकशक्लद्वादशी
३१	भाद्रशक्लषष्ठीसूर्य- षष्ठी	३६	नवरात्राभ्रः	४८	इत्याश्विनः	५१	बनिप्रतिपत्	६५	योगमासीचमन्यादिः

६०	नैकुंदचनुदर्शी	६८	मार्गशीर्षपौर्णमास्यां	७२	यमतर्पणम्	७४	प्रातुनरुष्णाष्टम्यां	१	प्रथमरजोदर्शने-
६०	कानिक्वतोद्यापनम्		सोततिः	७२	माघशुक्लचतुर्थीति		विशेषः	१	दुष्टतिथ्यादयः
६०	क्रान्तिर्नैपौर्णमासीपरा		इतिमार्गशीर्षः	७२	चतुर्थीः	७६	अस्यामेवग्रहणेविना	१	दुष्टवाराः
६०	अत्रभिपुरोत्सवः	६९	अथपौषः	७२	इयमेवकुंदचतुर्थाः		इयंमन्वादिः	१	नक्षत्रफलं
६०	अत्रहयोत्सर्गोतिप्रशः	६९	धनुःसंक्रमेपराःषोड	७२	माघशुक्लपंचमीश्री	७७	त्रैत्ररुष्णाप्रतिपदिवा	१	लग्नफलं
६०	अत्रकानिक्वेयदर्शनं	६९	पौषशुक्लैकादशीमन्वा	७३	पंचमी	७७	संतोत्सावः	१	वस्त्वफलं
	इतिकानिक्	६९	पौषामावास्यायांअर्थो	७३	रथससंमी	७७	अत्रविशेषोहेमाद्रौ	१	रुधिरविंदुफलं
	अथमार्गशीर्षः		दयः	७३	अत्रदानविशेषः	७७	अत्रचतुर्दशमप्राश	१	प्रथमर्तोदोषःस्त्रीग
६०	हृश्चिकैपूयाःषोडश	६९	अत्रदानविशेषः	७३	इयंमन्वादिः		नमुक्तम्	२	मने.
६०	मार्गच्छणासमीकाला		इतिपौषः	७३	माघशुक्लद्वादशीश्री	७७	त्रैत्रामावास्यामन्वा	२	योगफलं
	दृमी	७०	अथमाघः	७३	द्वादशी	७७	इतिफलानुनः	२	दुष्टप्रथमर्तोशांतिः
६८	अत्रकलभैरयपूजा-	७०	माघस्यानम्	७४	माघशुक्लद्वादशीश्री		इतिद्वितीयपरिच्छे	२	दुष्टरजोदर्शनशांतिः
६८	मार्गशीर्षशुक्लपंचम्यां	७१	मकरसंक्रान्तेपूरतश्च	७४	षाद्वादशीः		दःसमाप्तः	२	प्रथमर्तोविशेषः
	नागपूजा		त्वारिंशत्पटिकाःपु-	७४	माघीपूणिमा		अथतृतीयपरिच्छे	२	प्रथमर्तोमाक्स्त्रीग
६८	मार्गशीर्षशुक्लषष्ठीचं	७२	मकरेदानविशेषः		इतिमाघः		अथतृतीयपरिच्छे	३	मननिषेधः
	पाषधीः	७२	माघामावायोगविशे-		अथफाल्गुनः		दःप्रारभ्यते	३	कतौगमनेदिनसंख्या
६८	इयमेगस्कंदपक्षी	७२	माघच्छणाचतुर्दश्यां	७४	कुंभेयोडश	१	मंगलाचरणं	३	कतौगमनेतिथ्यादि

नियमाः	स्नानम्	विचारः	ग्रहणजननेशान्तिः	तावुलभक्षणम्
आश्रयैस्वीगमनेभि	रजस्वलायां रजसिजा	आशोनां नरपानदृष्टि	अकालप्रसवस्त्रीयु	निष्क्रमणं
अनेकशार्प्यस्युगमे	यैर्यन्त्रो	आहेविचारः	गलक्षणम्	अथोपवेशनम्
कृतावगमनेदोषः	रजसो ज्ञाने	जनादृष्टकालगंडांत	उपरिदंतजनने	अन्नप्राशनम्
गर्भाधानविध्यकरणे	पुंसवचनवल्लोभनं	स्तदानम्	विकर्शातिः बालत्रय-	अब्दप्रतिः ऊष्णोदक
मूलमासशुक्लास्तादौ	पुनश्चाणि	आश्लेषाफलम्	जमने	स्तनवि-
स्वीगमनेश्रद्धिमाह	पुंसवनेतिथ्यादि	ज्येष्ठाफलम्	पृथ्वीपूजा	करिस्तूत्रम्
रात्रावाशौचेरजसि	अनवल्लोभनं	मूलफलम्	दत्तपुत्रपरिश्रमविधिः	चौलमानरिगाभिषेया
सप्तदशदिनमध्यैर	सीमंतोन्नयनम्	मूलचंद्रः	स्वाशुद्रयोदंतकेवि-	त्रिवेधः
जसिचेत्	तत्रप्रतिगर्भकन्य	लग्नभेदात्फलम्	शूद्रकर्मकहेमवि०	ज्वरोत्पन्नौ मतुरजसि
गौगजेरजसि	सीमंताप्रावे	विशाखादिफलम्	दत्तकेशिषेयः	संकटे सुदुर्नोत्तरवि०
रजस्वलागमन्योन्य	भोजने प्रायाश्चित्तं	वित्रादिफलम्	यमयोज्यैश्चक्रानिषु	सोदरयोराशौचं
सैम्यर्थैः	गर्भिणीतत्पतिभ्याः	अनीयातादिफलम्	विचारः	चौलमौजने प्रायाश्चि-
सवर्णानां विशेषः	पुत्रुः श्राद्धभोजनवि-	विस्तृतांगे सहृदंजा	सूतिकास्थानम्	शिखाविचारः
रजस्वलायाश्चांडा-	सूतिकागृहप्रवेशः	तफलम्	गामकर्मतत्कालवि०	चौलं चोलाशास्त्रार्थश्च
लादिस्पर्श	जातक्रम	पितृभान्तरकनसत्र	स्वद्रागोदः प्रेरणाशोहः	विद्यारंभः
रजस्वलायानैमित्तिक	हृदिश्राद्धे आमहेम	जाते	दुग्धपानम्	धनुर्विद्या

२२	महानाम्नादिघनं	३१	भानुगोत्रनिर्णयः
२२	समावर्तनं	३१	कन्याविवाहकालः
२२	बटोः पूर्वमृतानां ज्येष्ठा	३२	गुर्वर्कबलम्
२३	शौचम्	३२	बृहस्पतिशान्तिः
२३	स्नानकव्रतानि	३२	शक्रास्तादिभिर्मितं-
२३	छुरिकाबंधः	३३	सिंह-
२३	अर्थविवाहः	३३	कन्यादातारः
२३	सापिंड्यनिर्णयः	३३	भ्रातृणांसंस्कृतानां
२३	त्रिमोत्रास्येविशेषः	३३	स्वयंवरेनादीश्वरः
२३	मानुलकन्यापरिणयः	३३	भानुदत्तत्वेनादीश्वरः
२३	जीवात्पित्रादित्रिकुलसं	३३	परग्रीयकन्यादानं
२३	पिंडाकन्यासापिंड्यं	३३	गोपीदिदानफलम्
२३	सापत्न्यमातामहकुले	३३	भासनिर्णयः
२३	दत्तकस्वसापिंड्यम्	३४	निवाहहोमानंतरं क
२३	अनाचारः	३४	मौर्गैर्वैकव्यम्
२३	गोत्रप्रवरनिर्णयः	३४	ज्येष्ठमासनिर्णयः
२३	द्विगोत्राद्यज्ञाने-	३४	दशदोषाः

१९	दंडाः	१९	पट्टमूकादीनांविशेषः
१९	अजिनं	१९	कुंडगोलकयोः गाय
१९	यज्ञोपवीतं	१९	सुपदेशः
१९	तत्संख्या	१९	विस्वायांविचारः
१९	ब्रह्मचारिधर्मलोपे-	१९	संस्कारलोपेमायभि-
१९	अग्निवार्यलोपे	१९	अतीतसंस्काराणां पु
१९	संध्यालोपे	१९	गपत्
२०	उपवीतनाशे	१९	उपनीत्यासहचौल-
२०	पुनरुपनयनं	१९	करणे
२१	अनध्यायः	१९	युगपत्संस्कारेनादी
२१	मृतगार्तोश्चुत्वाभौ-	१९	श्राद्धं
२१	धर्दिहिकजातंजीवे-	१९	उपनयनाग्निः
२१	न्युनरात्रजितः पुन	१९	उपनयनेमध्यान्हसं
२१	ग्रहस्थाश्रमं कर्तुमि	१९	ब्रह्मयज्ञारंभः
२१	च्छनिचेत्स्त्रीणामु	१९	ब्रह्मचारीधर्माः
२१	पनयनं	१९	गुरूच्छिष्टं
१९		१९	मेखला-

१५	अनुपनीतस्यविशेषः	१५	अनुपनीतस्यविशेषः
१५	उपनयनं शिशुलक्षणं	१५	उपनयनं शिशुलक्षणं
१५	उपनयने गौणकालः	१५	उपनयने गौणकालः
१५	जन्ममासादि	१५	जन्ममासादि
१५	उपनयने गुरुवलं	१५	उपनयने गुरुवलं
१५	गत्तग्रहाः नैमिन्तिका-	१५	गत्तग्रहाः नैमिन्तिका-
१५	ज्येष्ठमासादि विचारः	१५	ज्येष्ठमासादि विचारः
१५	अस्य नृतीयादौ पु	१५	अस्य नृतीयादौ पु
१५	नरुपनयनं	१५	नरुपनयनं
१५	सोपपदाः	१५	सोपपदाः
१५	प्रदोषस्वरूपं	१५	प्रदोषस्वरूपं
१५	भूकंपादौ	१५	भूकंपादौ
१५	शारवापिपाः	१५	शारवापिपाः
१५	प्रातः संध्यागर्जे	१५	प्रातः संध्यागर्जे
१५	सायंगर्जे शान्तिः	१५	सायंगर्जे शान्तिः
१५	उपनयने नक्षत्राणि	१५	उपनयने नक्षत्राणि
१५	उपनयनापिक्विरिणः	१५	उपनयनापिक्विरिणः

३४ शुर्वतीचारे .
 ३४ यानचंदे
 ३४ अकालगृह्यादौ
 ३४ भूकंपादौ
 ३४ नादीआह्मूक्तपादे
 ३४ पचादः
 ३४ कन्याविधव्ययोगे
 ३४ कुंभविवाहादि
 ३४ विष्णुस्मृतिदानमुक्ते
 ३४ कार्यम्
 ३४ प्रतिकुलारि
 ३४ पित्रादीनामृतिशेषः
 ३४ तत्रविनायकशान्तिः
 ३४ अतिकुलपचादः
 ३४ मान्त्रज्योदर्शने
 ३४ नादीआह्मूक्तपादे
 ३४ एकमान्त्रयोः क्रिया-

३४ श्रीपूजनम्
 ३४ नदपवादः संक्रतेवि
 ३४ विवाहमध्ये आह्वय
 ३४ मुंडनविचारः
 ३४ मासिकापकर्षः
 ३४ भिन्नमातृजयोर्विवा
 ३४ मृत्युदाहेभिधिमिषेयः
 ३७ कन्यारजोदर्शने
 ३७ तत्रप्रायश्चिनम्
 ३७ तद्विवाहेकरस्यभाय
 ३७ गांधर्वादिविवाहः
 ३७ बलादपहारे कन्याया
 ३७ आशौचेविवाहमध्ये
 ३७ आशौचेनादीआह्मू
 ३७ अन्नादौविशेषः
 ३९ धर्मार्थविवाहकरणे
 ३९ कन्यागृहेभोजने

३९ नूतनवस्त्रधारणेअदौ
 ३९ स्त्रियासहभोजनेअदौ
 ३९ विवाहनसत्राणि
 ३९ विरुद्धनक्षत्रेदानानि
 ३९ विवाहमंडपहोत्रादौ
 ३९ विवाहवेदिका
 ३९ तुल्यार्थमृत्तिकाहरणं
 ४० वरवरणं
 ४० वाग्दानम्
 ४० वाग्दानोत्तरंवरमुत्तौ
 ४० वरस्यदेशानरगते
 ४० वाग्दानोत्तरमरणेवरः
 ४० दोषसत्वेअनेकेभ्योवरे
 ४० भ्योदत्तानभिर्णयः
 ४० द्वितीयविवाहेनादीआ
 ४० लग्नघटिकास्थापन
 ४० मुक्तम्

४० मधुपर्कअर्घ्यशारत्तो
 ४० यः कार्यः
 ४० दासभिनर्णयंविश्रलः
 ४० कन्यादानविधिः
 ४० ग्रहप्रवेशनीयहोमेवि
 ४० औपासनेविशेषः
 ४० देवक्रोथापनम्
 ४० नादीआह्मूक्तं सर्वेषां
 ४० मापिदानानियम
 ४० स्मृत्यास्मृष्टदोषाभावः
 ४० उपनयनविवाहोत्तरः
 ४० स्नानम्
 ४० अपूर्वतीर्थयात्रानिय
 ४० त्रथमवर्षेवध्यापित
 ४० गृहे
 ४० गोप्राचंदनधारणानि
 ४० उपनयनविवाहोत्तरं

४१ मुंडनमिषेयः
 ४१ भर्तृगृहेमासमिषेयः
 ४१ विवाहोत्तरं पेंडदानम्
 ४१ तिलनर्पणमिषेयः
 ४१ वधूप्रवेशवर्षनियमाः
 ४२ मासादियसामियमः
 ४२ मतिशुक्रविचारः
 ४२ गृहशुक्रास्तविचारः
 ४२ मागस्तिके श्राप्तश्राद्धा
 ४२ दिनान्वरेत्
 ४२ द्विरागमनं
 ४२ पुनर्विवाहेकारणम्
 ४२ स्त्रीबाहुल्येधर्मविषय
 ४२ रः कस्य आह
 ४२ पुनर्विवाहेअग्निः
 ४२ पुनर्विवाहेभिष्णुका
 ४२ अग्निहूयसंसर्गः

५६ अथवस्त्राणां कृते

५७ अधमेतुः

५८ अथपशुकृत्यम्

५९ अथगर्भदेसच्छेदः

६० अथानिक्षेपः

६१ अथजगयाक्षः

६२ अथरजसुदा

६३ अथनौका

६४ अथभोगः

६५ अथशमश्रुक्रमे

६६ अथेधनसंग्रहः

६७ अथनवान्न

६८ नवभोगः, नपात्रम्

६९ अथनववर्णाफलदिलः

७० अथहोमेआहुतिपानः

७१ अथशान्तिरुक्ता

७२ अथज्वरदौफलम्

१० अवशान्तिः

११ अथषेकनम्

१२ अथारोग्यस्नानम्

१३ अथदन्तधावनम्

१४ मोषितभर्तृकामिपयाः

१५ अथामलकस्नान

१६ अथनेलस्नाननिषेधः

१७ अथगृहारंभाः

१८ अथगृहप्रवेशः

१९ अथक्रान्तिवर्ज्योनि

२० अथआर्द्रनिर्णयः

२१ आर्द्रलक्षणम्

२२ आर्द्रभेदाः

२३ द्युनआर्द्र

२४ अथआर्द्रदेशाः

२५ गयाआर्द्र

२६ गथाशिरःप्रमाणम्

२७ ममगोवाणि

२८ एगोत्तरशनकुलम्

२९ अथनिषिद्धदेशाः

३० परगृहेआर्द्रनिषिद्धं

३१ अथआर्द्रकालः

३२ अथभगान्नआर्द्रम्

३३ शंखपथक्रादियोगाः

३४ प्रतिकृष्णपक्षआर्द्रं

३५ व्यतीपातेश्चार्द्रं

३६ तिथिविशेषश्चार्द्रम्

३७ नक्षत्रआर्द्रयोगश्चा-

३८ अथआर्द्राधिकारिणः

३९ द्वादशपुत्रभेदाः

४० अनुपनीतश्चपुत्रोधि

४१ अपुत्रस्वाधिकारिव्य-

४२ भगिनीतत्सन्तनोर्निषे-

४३ आस्पृश्याभ्यां हत्यानि-

४४ पेधः

४५ दन्तनीलकचिमपुत्राणां

४६ आर्द्रादि

४७ पल्याटेः सपिंडनादौअ-

४८ धिश्चरः

४९ सपिंडानाधिकारिणः

५० पुत्रक्रियाकरणोक्तिआदे-

५१ रनधिकारः

५२ अस्पृश्यादिगर्णपराः

५३ द्वाधिकारः

५४ विभक्तानां नानावर्णां वि-

५५ जारजानां विशेषः

५६ धर्मार्थश्चाद्विकरणे-

५७ गयायामपित्तत्रेच

५८ अत्रस्थीशूद्राणामयमंच

५९ शूद्राणां गोत्राभावश्चा-

६० श्वपुगोत्रे

६१ राजकार्यानिपुक्तादौ

६२ नोआर्द्रनिर्णयः

६३ यवनार्दनांआर्द्र

६४ इतिआर्द्राधिकारिण

६५ अथरूपितरः

६६ पितृणांआर्द्रार्थेयद

६७ उपनिषदिनि

६८ वक्ररुद्रादित्यानांस्म

६९ आस्पृश्यादिगर्णपराः

७० पितरः

७१ अथविष्वेदेयाः

७२ आर्द्रेनृदत्तसौदेवौ

७३ नांदसुरायादिसत्यौ

७४ नैमिषिकश्चाद्विषमक्रा

७५ काम्यश्चादेधुमिलोच

७६ पार्वणेश्वरयादौयो-

१२	श्रद्धाविचयं	१५	नास्मिन्नावेचनत्वा-	१७	सावर्ण्यविचित्रश्रेष्ठं	२३	श्राद्धपाकभांडानि	२५	नामोच्चारणविशेषः
१२	विश्वदेवापवादमाह	१५	श्राद्धकर्तृभोक्तृभिर्य-	१७	अथहविः	२३	अथपाकान्निः	२५	पुत्रादिनामज्ञाने-
१२	अथविप्र	१५	निर्योचनान्तिकरणे-	१७	शाकादिवस्तूनि	२३	श्राद्धोपक्रमः	२५	विभक्तविचार-
१२	द्वयोर्भात्रैरेतत्तद्वादे	१५	गृहीतार्थमंत्रणस्यागे	१७	श्राद्धमांसग्रहणंमधुन	२३	वस्त्रेविशेषः	२५	अनुपनीतस्त्रीधृद्धा
१२	भोजनेनिषिद्धम्	१५	श्राद्धभोजनेप्रायः	१७	श्राद्धमांसनिषेधः क	२३	ऊर्ध्वपुंड्रादिधारणं	२५	देरुत्तररीयेणसव्या
१२	अथमध्यमः	१५	अमायांनिपप्रकारः	१७	लादेशानारतोव्यव-	२३	क्रतुर्भोक्तृस्वर्धपुंड्रिभिः	२५	पसव्यम्
१२	अत्राविशेषः	१५	वनस्पतिगनस्वरूप-	१७	क्षीरादौविशेषमाह	२३	गृहेरंगवस्त्रांनिषेधः	२५	सव्यापसव्यविचारः
१२	अथयज्याः	१५	चतुरशस्त्याप्रतिनि-	१७	अथयज्यवस्तूनि-	२३	निलकंकरणसमयेद	२५	आचमनविचारः
१२	लंबकूर्णलक्षणम्	१५	स्त्रियः नियमानाह	१७	ताम्रपात्रस्थयज्यैर्ज्यैक्षी	२३	भधारणंनिषिद्धम्	२५	दानाध्ययनादिवर्ने
१२	समविधायंदाः	१५	पिंडदानात्पाक्सगृहे	१७	रादि-	२३	श्राद्धारंभकालः	२५	नपिंडदानात्प्राकृ-
१२	कुक्षिकाणादेरपवादः	१५	चालानांभोजनेनिये-	१७	अथजलंयज्यम्	२३	श्राद्धपरिभाषा	२५	देवानांनैवेद्यःपूर्व
१२	गयास्थयास्त्रिणस्त्यतिः	१५	अथश्राद्धयस्तूनि	१७	गद्गद्गत्तंजलंयज्यं	२३	जानुषातनम्	२५	विश्वदेवपितृणांपूजा
१४	विप्रनिमंत्रणम्	१५	तत्रदर्भग्रहणप्रकारः	१७	श्राद्धतिलादिकृतपयः	२३	गोव्रनामोच्चारःकुच	२५	मकथंकार्यं
१५	विप्रसंख्या	१५	पवित्रदर्भसंख्या-	१७	दोहित्रलक्षणासुक्तं	२३	कर्तव्यः	२५	दर्भविमर्जनंनक्तिधा-
१५	नास्मिन्नावेकौत्रा	१५	दर्भग्रहणेमंत्रः	१७	श्राद्धदेशेयज्यानि	२३	संबंधगोत्रोच्चरणप्र-	२५	मंत्रोहविचारः
	ह्यः	१५	दशदर्भाः	१७	अथश्राद्धदिनकृत्यं	२३	सकारांतोगोत्रोच्चारः	२५	हृद्दोविशेषः
१५	एकाग्रमेसानेविशेषः	१५	निषिद्धदर्भाः	१७	श्राद्धपाकः केनकार्यः	२३	गोत्रापरिज्ञानेकाश्च-	२५	आपस्तंबानांनु

१६	पाद्यमंडलादिगाद्यं	१०	यज्ञोपवीतम्	१००	पाणिहोम आहुमहालं	१६	पातालभनम्	१६	पिंडदानाद्यावमनं
१७	कर्तव्यम्	१०	दीपिकादिदानम्	१००	वीथ्यादेपाणिहोमः	१६	अंगुष्ठनिवेशनम्	१६	विकिरं
१८	नस्त्रागौगैर्मयंघ्राद्यौ	१०	स्वीश्राद्धे	१००	रिपुरस्यपाणिहोमः	१७	आयोशनं	१७	उच्छिष्टापिंडः
१९	विप्रनिधयः	१०	समडन्वादिदानम्	१००	पाणिहोमोपशनादि	१७	श्राद्धान्नसंकत्सः कुत्र	१७	हस्तपक्षालनंगंडुषः
२०	आसनानिर्वाहशानि	१०	स्वर्णादिभोजनपात्रं	१००	विध्यविप्रकरेहुतंसर्वं	१७	कर्तव्यः	१७	करणं कथं कर्तव्यम्
२१	अर्घ्यपात्रं	१०	वृंदाग्रहस्थमौलेनफलं	१००	पिनृपात्रेषु निसेपः	१७	विवाहुनिनिषेधः	१८	अथपिंडदानं
२२	उत्तमानिअर्घ्यपात्रा-	१०	पिच्यकांडेअर्वा-	१००	आपस्तंबानामग्नौ क-	१७	भोजनैलवणादिनष्ट-	१८	पिंडदानं कुत्र कर्तव्यं
२३	अथमानिअर्घ्यपात्रा-	१०	अथार्घ्यम्	१००	अथपरिवेषणं	१७	च्छेत्	१८	अष्टांगः पिंडः
२४	विश्वैदेवायाहने-	१०	अर्घ्येसव्यापसंव्यं	१००	मत्स्यंभार्ययाकार्यं	१७	अभिधायणं	१८	पिंडयुग्मांपावज्याः
२५	ऊर्जसुंहुनिषेध-	१०	अर्घ्यपात्रस्थापनं	१००	आयंसंपात्रनिषेधः	१७	भोक्तृनिपमाः	१८	अथपिंडप्रमाणं
२६	तुलसीनिषेधः	१०	मंडलानिपात्राणिच	१००	पावित्र्यपञ्चांगि	१७	ब्राह्मणप्रार्थनां	१८	एकौहिण्येपिंडप्रमाणं
२७	पुष्पाणिगार्द्याणि	१०	भोजनेकांस्यपात्रमा-	१००	पुंसर्वाविपमानदाने	१७	आह्मणपरस्परस्पर्धौ	१८	सपिंडीकरणेपिंडप्र-
२८	कर्त्यानिपुष्पाणि	१०	श्राद्धेकांस्यपात्रनिषे-	१००	भोजनपात्रेनिलपत-	१७	विप्राणांगुदस्त्वने	१८	मायाम्
२९	धूपउत्तमः	१०	श्राद्धेभोजनेपात्रनिष-	१००	नानिभिहं	१७	विप्राणांचयने	१८	प्रत्यच्छेदिपिंडप्रमाणं
३०	वर्ज्यधूपः	१०	कदलीपत्रनिषेधः	१००	हस्तेनस्नेहलवणादि	१७	एवंनिघ्नजपः पुनः श्रा-	१८	मासिकेपिंडप्रमाणं
३१	अथदीपः	१०	भस्ममयदीपः	१००	नदेयम्	१७	हुत्वं	१८	नीचैपिंडप्रमाणं
३२	वस्त्रं	१०	अग्नेौकरणं	१००	घृतपात्रस्थापनम्	१७	तृप्तिप्रश्नाः	१८	दशैपिंडप्रमाणं

४०	महान्त्योपिंडममाणं	पिंडनिषेधकान्तः	इतिपार्षणश्राद्धं	पार्षणमपराणहः	४८	नुकल्याः
४०	पत्न्याहिंसःःःरणीयः	महान्त्योपिंडदानं	श्राद्धानुकल्पः	सृष्टिश्राद्धभान्तः	४८	अथश्राद्धभोजनेना
४०	विचादीनांमात्ताने	शुश्राहेनियोगः	विपासावेदभक्तुः	शूद्राणामपराणहः	४९	अथशुश्राहश्राद्धत
४०	नृपयूहःःःःःःः	उच्छिद्योदासनं	आमश्राद्धद्विजाना	हेमश्राद्धं	४९	द्रुपंच
४०	मात्रादीनांपिंडदेयाः	श्राद्धदिनेवैश्वदेनादि	शूद्रस्यआमश्राद्धं	हेमश्राद्धंक्रस्मिन्स्यले	४९	अकरणेदोषमाह
४०	महान्त्यश्राद्धेगैर्गेषां	अथनित्यश्राद्धम्	आग्नियत्परिभिनंदे	कार्यम्	४९	तत्रएकोद्दिष्टंपार्षणंच
४०	पिंडादयाः	नित्यकर्मरात्रोकार्यं	कुत्रनिदामश्राद्धनिषे	हेमश्राद्धंपिंडःःःःः	४९	श्राद्धेदेशधर्मगंधा
४०	पश्चिमैदमलिपादि	पात्राभावे	आमश्राद्धःःःःःःः	हेमश्राद्धंपिंडःःःःः	४९	अमायाप्रेतपक्षेवैस्वया
४०	पिंडप्रजननादि	श्राद्धशेषभोजनं	कर्तव्यः	हेमश्राद्धेपिंडनिषेधः	४९	सत्यासिनःःःःःःः
४०	पिंडानांसर्जनस्यनैः	तन्निषेधः	आमश्राद्धेपिंडाःःःः	हेमश्राद्धेनिषिद्धपदार्थाः	४९	संग्रामेभुतानांकदाया
४२	उच्छिद्यगणत्रचालनं	विग्रस्यश्राद्धशेष-	कर्तव्याः	शूद्रयशेमनिभोजनादि	४९	ज्येष्ठभ्रातुःःःःःःः
४२	उच्छिद्यशपात्राणिर्क्षेनि	भोजननिषेधः	आमश्राद्धेनिषिद्धपदा	निषिद्धं	४९	कथंकार्यम्
४२	क्रासनीयानि	कुत्रनित्श्राद्धशेषसो	आमश्राद्धेनिषिद्धपदा	शूद्रग्रहाद्वास्त्राणगृहे	४९	ज्येष्ठेनकानिष्ठस्यकथा
४२	पिंडग्रनहनंःकुत्रकार्यं	जनेननिषेधः	आमश्राद्धशूद्रैःःःः	आमसमागतंचेच्छुनि	४९	अपुनस्यपितृव्यस्यकिं
४२	निग्रनिसर्जनं	श्राद्धदिनेनियमः	कर्तव्यं	पात्रांतर्गतंदुग्धंशनि	४९	पत्न्याःःःःःःःःः
४२	पिंडग्रनित्यनिः	शूद्रस्यश्राद्धान्नशेषं	आमश्राद्धंपूवर्णिहृकथं	सांकृत्यश्राद्धम्	४९	अपुत्राणांकिंकार्यं
४२	पिंडोपयांतंमासश्चि-	नदेयम्	कार्यम्	सांकृत्यश्राद्धेकिंकार्यं	४९	एकोद्दिष्टंक्रपांकार्यं
४२			एकोद्दिष्टंपय्याहेका-	द्रव्याभावेविहजाभावे	४९	

५०	अथक्षयाहर्द्धे निर्णयः	५०	अथआहूतसंपाते निर्णयः	६१	द्वितीयविवाहे लक्ष्म्याहर्द्धे	६१	वात्रामध्ये आशोचने
५०	एकदिनेदश्याहर्द्धे निर्णयः	५०	आहूतपारभेन दोषः	६१	कै न कर्त्तव्यं	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	पार्वणे तिथि निर्णयः	५०	आहूतभोजनसमये दा	६१	शुद्धिआहर्द्धे निर्णयः	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	आहर्द्धे निर्णयः	५०	तुराघौ च चैत्	६१	एकस्मिन्दिने आहूतत्रयं	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	मृता हाति क्रये दोषमाह	५०	दातृभोग्नराघौ च चैत्	६१	अस्पृष्टे च नाभेदे अपवा	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	ग्रहदिने आहूतसो	५०	तत्र भोजने कथाश्चिन्ने	५०	आहूतगन्तव्यं	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	अपुत्राणां रात्रौ कार्यं	५०	आशोचने कथाश्चिन्ने	५०	तिलनर्पणनिषेधका	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	अधिके मासमासे आहू	५०	अथ सायाहर्द्धे निर्णयः	५०	पित्रोर्वापि किनित्यन	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	निर्णयः	५०	अनरित आहू	५०	पण्येति तलनिषेधः	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	एकदिने दश्याहर्द्धे स्याहा	५०	अथान्नोहण निर्णयः	५०	आहूदिने पि नित्यनर्प	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	आहूतचै निर्णयः	५०	एकसमये मृताः स्वाभि	५०	पण्येति तलनिषेधः	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	हयोत्सर्गकालः	५०	सेवकास्तस्मिन्भिः सह	५०	अथनर्पणनिषेधः	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	अथ राहर्द्धे आहू	५०	गमनभृत्यगौत्रमये	५०	अथवर्द्धिआहू	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	मयमवर्षदारभ्य वर्ष	५०	स्त्रीगमनचैतुगमनं	५०	अत्रापि कथारिणाः	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	त्रयपर्वेन आहूतोजने	५०	देशान्तरे भर्तृमरणं	५०	जीवसितृकस्य दृष्टि	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	क्षयाहाज्ञाने	५०	त्वासाह गमनं चैत्	५०	आहूतमृ	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा
५०	स्येदिनमासाज्ञाने	५०	स्वासासिनीभोजनम्	५०	आहूतमृ	६१	वात्रामध्ये तीर्थोत्तरमा

पूर्णशौचं	विशलक्षणम्	पूर्वापरभर्तृपत्न्याः पु	युद्धमृतेआशौचं	१२	दशदिनमध्येश्रुतं	१२
गानाशौचेनिगदिना	बाललक्षणम्	त्रयोश्च	शवस्पर्शेआशौचं	१०	दशाहमध्येमासत्र	१२
मृत्तिकायाः विशेषः	कुमारलक्षणं	उदकन्याप्रसवमरणे	दक्षिणाभिर्मृत्यवेत्	१०	षण्मासमध्येश्रुतं	१२
कन्यापुत्रसवेआ	योगेन्द्रलक्षणम्	श्वशुरभानुलादीनां	निर्हाराद्याशौचम्	१०	नवमासमध्येश्रुतं	१२
प्रथमपक्षदशमदिने	यासानांअनुपनीतानां	पितृमरणेकन्यानामा-	प्रेतालंकारगेरुते	१०	तदूर्ध्वेश्रुतं	१२
अथमृताशौचम्	चक्रियाविधिः	भानुभगिन्याः कन्या-	अनाथप्रेतहरणे	१०	जनेअनिक्रानाशौ	१२
दशाहमध्येगानोमृत्यौ	चतुर्वर्ण्यपुदशाहदि-	परस्परं	ब्रह्मचारिणोनिर्हरणे	१०	चंश्रुतं	१२
अदंतमृताशौचंदाहं	महागुरवः	मानामहादिमृतौ	ममोरुक्षानुगमनं	१०	देशान्तरलक्षणंचैत्	१२
सदंतमृताशौचंदाहं	सपिंडलक्षणं	स्वगृहेपरमृतौ	हीनवर्णस्यराहादौ	१०	मानापित्रोर्विशेषः	१२
शूद्रान्मृताशौचं	सोदकलक्षणं	बंधुत्रयमृतौ	रादनेआशौचम्	११	स्त्रीपुत्रयोः परस्परंआ	१२
पितृपरमनिकन्याअनृ	गोवजलक्षणं	जामातृमृतौ	आशौचान्नभक्षणं	११	शौचम्	१२
दाजलत्तला मृतांचैत्	दत्तक्रीतपुत्राणामां	श्वशुरपतिदिहजगृ	दासीदासाशौचं	११	सापत्न्यमानुराशीचं	१२
अथअनुपनति	व्याभित्चारिणीमृतौ	हेमते	दास्याविशेषः	११	आशौचसन्निषाने	१२
आहाशौचपिंडदान	अनौरसेपुत्रेषु	गृहशक्तिः	दासपेदाः पंचदश-	११	जनेजननाशौचं	१२
विधिः	पुनर्भूसुस्त्रीषु	ग्राममध्येशचस्त्रि-	रात्रौजननमरणे-	१२	मरणेमरणाशौचं	१२
नान्नः पूर्वंगननं	दत्तस्यपूर्वपित्रोः	तिचेदाशौ	अतिक्रानाशौचं	१२	जननाशौचंमरणां	१२
गर्भपानेसति	दत्तकस्यसापिंड्यं	क्रियाकर्तुं दशाहादि-	देशान्तरेअनिक्रानाशौ	१२	शौचम्	१२

१३	मरणाशौचैजनाशौचं	१६	यत्पादिनामाशौचाभावात्	१९	सर्वेभागेनेदोषाभावः	२२	पतितोदकविधिः	२६	आशौचमध्यसंस्कारः
१३	स्रस्ताशौचपथ्येदोषो	१६	न ह्यनारिणामापापि नो	१९	विनाहेस्तूतकंचेव	२२	नारायणबलिप्रयोगः	२६	अस्यापवादमाह
१३	शौचम्	१६	शौचद्विहिकं पर्यम्	१९	पुस्तकरुद्धिः	२२	सर्पहनेनारायणमू	२६	निषिद्धकाउदोहदो
१३	दीर्घशौचपथ्येसत्या	१६	संख्यादोषाभावाच्च	१९	आसपाते	२२	उदकमृतानां विशेषः	२६	नानि
१३	शौचम्	१६	समावर्तनं च हाशौ	१९	प्रमादमरणे	२२	व्याच्छिन्नसंतमेविशो	२६	कृतोर्ध्वदेहिकेजी
१४	जननाशौचस्यरुतलं	१६	आपद्रवतस्य सूतकाभावात्	१९	नां डास्तादिभ्यो मरणे	२२	युद्धे मृतौ	२६	वन्नागच्छेत्
१४	दशमेदिआशौचानर-	१७	आशौचे अन्तस्मिन्नर्थ	१९	पतिता नां क्रियानास्ति	२४	सन्धास मृतौ संस्कारः	२६	अमृतस्य दाहो दोला
१५	पाते	१७	धं प्राप्ते	२०	आहिनानेर्विशेषमाह	२४	अपरो नारायणबलिवि	२६	सहगमने
१५	पित्राशौचमध्यमानाशौ	१७	सूतक्रियः पूजाधिकारः	२०	प्रमादमरणे	२४	कृतजीवन्त्यादेभ्यो मृ	२७	संमं संस्कारे विधिः
१५	चसू	१७	श्रौतकर्मणि विशेषः	२०	सर्पहने विशेषः	२४	कृतजीवन्त्यादेजीवति	२७	नारायणविधिः
१५	मानाशौचमध्यमिनाशौ	१७	आन्ध्रदोषि विशेषः	२०	दुर्मरणे दानादि	२४	आहिनानेर्भोषितमृते	२७	घटस्त्रोदविधिः
१५	अन्वारो हृणो विशेषः	१७	गृह्याग्निहोमे आशौ-	२०	वैषम्यमरणे	२४	पाताशविधिरस्या-	२७	पतिते संस्कारविधिः
१५	सर्पराशौचानरमन्वा	१७	च संख्यादिनापवादः	२१	तीर्थमरणे	२४	भावे	२७	कृतघटस्त्रोदस्यापि
१५	रोदणे	१७	आशौचे सति गृहणे आ	२१	अनधानविधिः	२४	पाताशविधि सागम्यी	२७	पुनः संप्रहविधिः
१५	आशौचापवादः पुन	१७	भोजने आशौचप्रणो	२१	पतिता नां विशेषः	२४	नोषितस्य कलविचारः	२७	मृतिमानां चरितम-
१५	ननादि प्राप्ते	१७	लक्षणादिद्वये आशौ	२२	आसपातप्रार्थनं	२४	प्रोषित संस्कारे कालः	२७	गानां प्रस्फुरारः
१५	अथाशौचापवादः	१७	चाभावात्	२२	नातायणवलिः	२४	मेव संस्कारे च कालः	२७	अन्यक्रियाविधिः

२८	तनाधिकारिणः	२९	अस्थयस्यशनेभ्रा-	१०	अफ्लीकस्याधानं	३३	प्रेतस्नानेविशेषः	३६	येनकेनापिक्त्रियांक-
२८	धर्मपुत्रः	२९	रात्रौप्रेतदाहेनिर्णयः	३०	विधुरस्याग्निस्तस्यना-	३४	क्षुवादिभिर्नोदकंदेयं	३६	तापुत्रादिभिःपुनःक-
२८	योगिन्द्रः स दशाहपर्यं	३०	रात्रौवपनमियेषः	३०	ब्रह्मचारियत्तोदहेग्निः	३४	आशौचेनियमाः	३६	पिंडः केनद्रव्येणक-
२९	मोक्षधेनुदानमंत्रः	३०	प्रेतस्यवपनक्रिया	३०	उत्तपनानेर्लक्षणं	३४	प्रेतदाहानंतरगृहआ-	३६	दशपिंडेद्वेहोत्पत्तिः
२९	ऋणधेनुदानमंत्रः	३०	आशौचांतपुनर्वपनं	३०	निषिद्धाग्निः	३४	गत्सकिकर्तव्यं	३६	दशदिनपर्यंतंपात्रद्व-
२९	पापधेनुदानमंत्रः	३०	रात्र्युपितेप्रेतेप्रायः	३२	साग्नेः पात्रन्यासादि	३४	कीतलब्धमन्त्रभास्पर्णि-	३६	येउदकंदेयं
२९	मरणस्यपुण्यफालाः	३०	साग्नेर्विशेषः	३२	शयनिर्हरणेदिङ्-नियः	३४	प्रत्यहंजानिभोजनका-	३६	मुनस्थानेनैलदीपः
२९	चैतरणीधेनुः	३०	प्रेताधानम्	३२	शयनिर्हरणप्रकारः	३५	मुत्तस्थानेप्रत्यहंबलिर्भ-	३६	ओदनपिंडोदेयः
२९	उक्तांतधेनुः	३०	वर्षादिनाभग्निनाशे	३२	शवसंस्कारविधिः	३५	वेत्	३६	दशाहमध्येदर्शयेत्
२९	दशदानानि	३०	पत्नीपरमरणे	३२	शवेअग्निदानमंत्रः	३५	नग्नप्रच्छादनश्चास्वेदा	३६	मातापिनोस्माविशे-
२९	निलपाचदानं	३०	प्रथमायांजीवत्याद्विती-	३२	शवस्यषट्पिंडदानमु-	३५	नानि	३६	अथास्थिसंचयनं
२९	मरणसमयेपुण्यमंत्रा	३०	यापामृतायांवैनाग्निन-	३३	नग्नः प्रेनोनदाद्यः	३६	अथप्रेतपिंडाः	३६	वर्णपरंअस्थिसंच-
२९	दिश्रवणं	३०	दाहः	३३	अग्निनाशे	३६	वर्णभेदेनपिंडदानसं-	३६	अस्थिसंचयनेभ्रा-
२९	अदोदानानि	३०	दंपत्योर्मध्येप्रथममृ-	३३	पणशरेदग्नेतद्देहला-	३६	उत्तरीयशिलापानं	३७	त्रयम्
२९	क्रियाकर्तुरधिभ्रात्रा	३०	तस्यचेत्ताग्निस्त्रिदहः	३३	दंपत्योरेकदामृते	३६	कर्तृद्रव्यविपर्यये	३७	चतुर्थदिगसेस्मशा
२९	सुमुपेमिधुपर्कदानं	३०	पञ्चान्मृतस्यलौकिका-	३३	उदकदानविधिः	३६	क्रियारजुर्नाशे-	३७	नपागंतद्विधिम्व-
२९	दुर्मरणेप्रायश्चित्तं		स्मिनादा-	३३			असंस्कृतानापिंडः कुत्रदे-	३७	तीर्थेअस्थिक्षेपः

३०	परस्यास्थिनयनेदोषः	४०	अग्नेर्लोहोद्विषाभा	४०	दृष्टिआदेसनिमासिस्त्रा	४०	युक्ममृतेसपिंडमो	५०	देविश्ववर्मणिअश्व
३०	अस्थिस्तेपांगहेयथा	४१	अधचपोत्सर्गः	४०	पक्षपः कार्यः	४०	श्रौतः	५०	निःसंयातमरणे
३०	अथास्थिशक्तिः	४१	नीलवपलक्षणम्	४५	अथसपिंडीकरणं	४०	सपिंडनाधिकारः	५०	पितुरब्दमाशौचम्
३०	अपनयथाद्वं	४१	गुदादिनाचपोत्सर्गः	४६	सपिंडीकरणंसाग्निकं	४०	स्त्रीसपिंडनेविशेषः	५०	मातुःपण्मासमा
३०	नवथाद्वकरणेदोषः	४१	पितृपुत्रत्यास्त्रियान	४६	निरग्निः	४०	आसुरादिवाहेसपिं	५०	शौचम्
३०	अचशारयाभेदाच्चवः	४१	सूतकमासोदंर्क्यथा	४६	अग्निरितसपिंडीकरण	४०	इन्द्रम्	५०	भार्या
३०	मेनथाद्वैषादशपदा	४१	परदानंपदलक्षणं	४६	नक्षत्रं	४०	कोकिलमनानुसारिणः	५०	शौचम्
३०	थावज्या	४१	धाम्यादानम्	४६	सपिंडीकरणेअष्टौका	४०	अपुत्राणांसपिंडनंत	५०	भ्रातृपुत्रयोःपण्मा
३०	मेतथाद्वैषान्नादि	४२	कलादास्थिभोजनेदे	४६	लाः	४०	द्विधिश्च	५०	समाशौचम्
३१	अन्यारोहणेविशेषः	४२	उदकुभदानं	४६	सपिंडीकरणेज्येष्ठस्या	४०	ब्रह्मचारिणामनपत्या	५१	प्रथमाब्देगयाश्रा
३१	आशौचात्पदिनेकृत्यं	४२	अन्नदानंदीपदानंच	४६	धिकारः	४०	नास्त्रियासपिंडनंभार्य	५१	द्वेनिषेधः
३१	दशमदिने	४२	अथगासिकानि	४६	वर्गनेसपिंडीकरणं	४०	यतिमृतोपार्चयाम्	५१	पंचकसृतेविधानं
३१	एकादशाहः	४२	विपुकरलक्षणं	४७	पितरिदेशानरमृतेस	४०	सपिंडीकरणविधिः	५२	त्रिषादक्षमपण
३१	विषादिनामेतैःपदार्थैः	४२	षोडशाश्रादानि	४७	निपुत्रैःकिंपर्यम्	४०	ततःपुण्याहवाचनं	५२	पंचरत्नचामानि
३१	शक्तिः	४२	ऊनमासिकानि	४७	सपिंडीकरणेकनिष्ठस्या	४०	द्विश्चाद्रम्	५२	त्रिषादक्षाणि
४०	आद्यथाद्वैषादशेति	४२	एककालेषोडशाश्रादी	४७	धिकारः	४०	पितृमृतोप्रथमाब्देनि	५२	सशानाज्जीवसु
४०	विद्येगौणकालः	४२	ऊनमासिकानिच	४७	पुनःसपिंडीकरणेवि	४०	विद्धानि	५२	रागमने

५२ त्रहचारिमृतौ
 ५२ कुष्ठिमृतौ
 ५२ कुष्ठिलक्षणाभ्यां
 ५२ अधोमहारोगाः
 ५२ रजस्तलायरणे
 ५२ सुमिक्षमृतौ
 ५२ गभिणीमृतौ
 ५४ अन्तरोहणे
 ५४ अन्यारोहणप्रयोगः
 ५४ वापनमन्त्रम्
 ५४ पंचरत्नाभिमुखादि
 स्थाने
 ५४ ततोन्मिप्रार्थना
 ५४ एथकृचिनिरोहणे
 निषेधः
 ५४ एथकृचिनिःक्षत्रिय
 स्त्रियः

५४ पयोदेशान्तरमृते ग-
 मन्निधिः
 ५४ अस्विदाहेपलाशदाहे
 ५४ एथकृचिनिदोषः
 ५४ उदक्यान्यारोहणे
 ५४ चिनिश्चयायाप्राय-
 ५४ अन्यारोहणेगभिण्या
 ५४ दीर्घानिषेधः
 ५४ सुहृगमनेरुजस्वाश-
 ५४ विषवायुमोः
 ५४ विषवायास्तर्पणवि-
 ५४ वृषारोहणकंडुकीनि-
 षेधः
 ५४ अथसन्धासः
 ५४ बाह्यणस्याधिकारः
 ५४ सन्धासश्चतुर्था-
 ५४ कुटीचकः एकस्तक्षुणं

६० चहृदक एकस्तक्षुणं
 एकस्त्रिदंशतक्षुणं
 ६० सन्धासविधिः
 ६० तत्रोपायाश्चिनिवि-
 ६० अधोआहानिनिदिधिः
 ६० सन्धासग्रहणेसामग्री
 ६० पूर्वनादीआहकर्म
 ६० सामनेनिरग्नेश्चसन्धा
 ६० सः
 ६० नवआहूयोडशाह
 ६० सपिंडनामानि
 ६० सन्धासग्रहणसंख्यः
 ६० ततोन्मिसिद्धिः
 ६० विरजाहोमादि
 ६० अथयनिधर्मोः
 ६० अथभिक्षा
 ६० यनिभिषादानेपलं

६० यतीनांपट्टकर्मणिभि
 यतीनांपट्टकर्मणिप
 ६० तनहेतू
 ६० अन्यनिपट्टबंधकरा
 ६० यतिपात्राणि
 ६० यतीनांभिषिद्वानि
 ६० यतीनांपुत्रादिनिधने
 ६० आशौचाभावः
 ६० अथयनिसंस्काराः
 ६० सन्धासग्रहणेपलं
 ६० अथानुरसन्धासः
 ६० अथानुरसन्धासप्रयो-
 ६० आतुरेअफहोमः
 ६० विरजाहोमंकरुमश
 ६० कर्मन्तर्हि
 ६० इष्टदेवनाहोमः
 ६० समधिपसंस्कारादि

६० कुटीचकस्यदहनं
 ६० बहृदकंपूरयेत्
 ६० हंसस्यजलेनिक्षेप
 ६० परमहंसंपूरयेत्
 ६० पलाशमूलेनदीर्घ
 ६० रपूरणम्
 ६० शवस्यस्थानंपूज
 नन्व
 ६० यथास्थानंदंडाः
 ६० दानम्
 ६० ततः प्रोक्षणास्नान
 ६० ततः शरणमस्त
 ६० कर्भेदनम्
 ६० ततः लयणेनगते
 पूरणं
 ६० कुटीचकस्यदहन
 विधिः

अस्थीनांतोर्ध्वेनिस
 अस्यसूतक्रेन
 एकादशोन्दिपार्वणे
 परमहंसानोपार्वणे
 द्वादशोन्दिनासायण
 बलिः
 वर्षोन्दिपार्वणश्चाहं-
 कार्यम्
 इतिनृतीयपरिच्छे
 दस्यानुक्रमणिकास
 भासा

६०
 ६०
 ६०
 ६०
 ६०
 ६०

इतिअनुक्रमणिकासभासा

इतिनिर्णयसिंधोरनुक्रमणिकासमाप्ता ॥

अथनिर्णयसिंघुप्रथमपरिच्छेदप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः अविघ्नमस्तु कांरुण्येकनिकेतंरामंसीतालतालु
 क्तम् विश्वामित्रान्ववायव्रततिसमालंबिशारिवनंवंदे १ लक्ष्मीसहायंकल्पद्रुनलंरजितगोकुलम्
 बर्हीपीडघ्ननश्यामंमहःकिंचिदुपास्यहे २ वेदार्थधर्मरक्षायैमायामासुषरूपिणम् पितामहहरिव
 देप्रहृन्नारायणाक्षयम् ३ यत्पादसंस्मृतिःसर्वमंगलप्रतिभूर्मता तान्भट्टरामकृष्णारव्यान्श्रीला
 तचरणान्नुमः ४ सर्वकल्याणसंदोहनिदानयत्पदद्वयम् ह्युनेदीसोदरीमबामुमारव्यांनोमिसादर
 म् ५ विंदुमाधवपादाब्जरोलंगीकृतविग्रहम् ज्यायासंभ्रातरंभट्टदिवाकरसुपास्यहे ६ हेमाद्रि-
 माधवमतप्रविचार्यसम्यगालोच्यतत्त्वमथतीर्थकृतांपरेषाम् श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकरारुः
 कालेयशामतिविनिर्णयमाननोति ७ सतियद्यपिविद्वांसस्तन्निबंदाश्चकोटिशः तथाप्यसु
 ग्धीकैन्विद्विज्ञानुमीशते ८ तत्रसंक्षेपतःकालःषोढा अब्दोयनमृतुर्मासःपक्षोदिवसइति तत्राब्दोमा
 धवमतेपंचधा सावनःसौरश्चांद्रोनाक्षत्रोबार्हस्पत्यइति गुरोर्मध्यमराशिभोगेनबार्हस्पत्यःसंवज्यो
 तिःशास्त्रेप्रसिद्धः हेमाद्रिस्त्वत्ययोर्धर्मशास्त्रेनुपयोगातिस्वएवविधाआह तत्रवक्ष्यमाणैःसायनादि
 द्वादशमासेस्तत्तदब्दम् मलमासेतुमतिषष्टिदिनात्मकएकोमासइतिद्वादशमासत्वमविरुद्धम् त-
 शाचव्यासः षष्ठ्यानुदिवसेर्मासःकथितोबादरायणैरिति तत्रचांद्रोब्दःषष्टिभेदःतदाहगार्ग्यः प्र
 भवोचिभ्रवःशुक्लःप्रगोदोथप्रजापतिः अंगिराःश्रीमुरवोभावोयुवाधातेश्वरस्तथा बहुधान्यःप्रमा

शीनचिन्मोयहपस्तया चित्रभानुःसुभानुश्चतारणःपार्थिवोव्ययः सर्वजित्सर्वधारीचविरोधीविकृतिः
 रवरः नन्दनोविजयश्चैवजयोनम्यगदुर्मुखो हेमलंबोविलंबोयविकारीशार्वरीशूलवः शुभ्रकृच्छोभनःको-
 धीविश्वावसुपराभवौ हुवंगःकीलकःसौम्यःसाधारणविरोधकृत् परिधावीप्रमादीचआनंदोराक्षसो
 नलः पिंगलःकालवृक्तश्चसिद्धार्थीरिद्रुर्गती दुंदुभीरुधिराद्वारीरक्ताक्षीक्रोधनःस्रयइति यद्यपि
 ज्योतिषेयुरार्मध्यमराशिभोगेनप्रभयादीनांभाघादोप्रवृत्तिरुक्ता तथापिप्रभवादीनांचाद्रत्वमप्यस्ति
 चोद्राणांप्रभवादीनांपंचकेपंचकेयुग इतिमाधवोक्तेः तेनचाद्रप्रभवादिव्येत्रसितेप्रवर्तते बार्हस्पत्य
 स्तुमाघादौ तयोर्विनियोगोज्योतिर्निवंधेब्रह्मसिद्धांते व्यावहारिकसंज्ञोयकालःस्मृत्यादिकर्मसु योज्य
 सर्वत्रतत्रापिजेवोवानर्मदोत्तरे आर्षिवेणः स्वरेत्सर्वत्रकर्मोदोचाद्रसवत्सरसदा नान्ययस्यादत्सरा-
 दोप्रवृत्तिस्तस्यकीर्तिर्नेति अयनंतुसौरतुत्रयात्कम् सौरतुत्रितयमदिष्टमयना

पिपिकोक्तेः

सू अनयोर्वि

तद्विविधम् दक्षिणमुत्तरंचेति कर्कसंक्रान्तिर्दक्षिणायनम्
 तद्विषयः दक्षिणमुत्तरंचेति कर्कसंक्रान्तिर्दक्षिणायनम्

लेसत्यत्रतः देवताराभवाद्यादिप्रतिष्ठादङ्गुर्वरवो दक्षिणाश

रवानसः मातृभैरववाराहनरसिंहत्रिविक्रमाः महिषासुरहं

नतुदक्षिणायनएवेतिनियमः पूर्ववचनेदक्षिणायनेर्नि

चमात्रात् रत्नमालायाम् गृहप्रवेशत्रिदशप्रतिष्ठाविवाहचौलत्र

धपूर्वम्

धेयं यद्गृहीतं तत्त्वबलुदक्षिणे चेति अस्यापवादः काशीरवंडे सदाकृतयुगंचास्तु सदाचास्तूत्तरायणम्
 सदा महोदयश्चास्तु काश्यानि वसतां सताम् इत्ययनम् अतु मांसदयात्मा मलमांसं तु भासदयात्मकं
 को मांसस्तेन मांसदयात्मकत्वं मविरुद्धम् सद्दधाचांद्रः सौरश्च चैत्रारभो मीनारंभो मे
 धारंभो वा सौरः मीनमेषयोर्मेषघृषयोर्वा वसंत इति वीथो धाय नोक्तेः अनयोर्वी
 मंडनः श्रोतस्मार्तक्रियाः सर्वाः कुर्याच्चोंद्रमसतुषु तदभावे तु सौरतु धितिज्योति
 विधौ विषोदा वसंतो ग्रीष्मो वर्षाः शरद्वसंतः शिशिरः इत्युतुः मासश्चतुर्धा सावनः
 त्रइति त्रिंशद्दिनः सावनः अर्कसंक्रान्तेः संक्रान्त्यवधिः सौरः यद्यपि हेमाद्रिभाध
 चनेन मेषसंक्रान्त्या समाप्ता मावास्य कत्वं चैत्रत्वमितिलक्षणाच्च मेषसंक्रान्ते चैत्रत्वमर्त
 मेषसंक्रमे दशह्रदये सति वैशाखस्यैवाधिक्या तत्पूर्वं भावित्वेन मीनस्यैव चैत्रत्वं युक्तम्
 यैवैशाखाः अतो मीनसंक्रान्त्या मध्यस्य पूर्णमासिकत्वम् आद्यतिथिकत्वं वा चैत्रत्वमितिलक्षणा
 त् मीन एव सौरश्चैत्रः एवं वैशाखवादयोपि मेषाद्याज्ञेयाः सौरमासप्रसंगात्संक्रान्तिनिर्णय उच्यते
 तत्र पूर्वतोपि परतोपि संक्रमान्त्युण्य कालयटिकास्तु षोडशोति सामान्यतः पुण्यकालः सूर्यैरु
 क्तः विशेषस्तूच्यते अत्र मासकाः सप्तहस्तिकाः मासूथो दशपूर्वतः षडवनिस्तद्वत्पराः पूर्वतस्त्रिं
 शत् षोडशपूर्वतोऽथ परतः पूर्वाः परास्युदश पूर्वाः षोडशचोत्तराः क्रतुमुक्ताः पञ्चात्स्ववेदाः पुनः

त्रिकांड
 ३ सदि
 ना
 शो
 पे

१८

पूर्वाः षोडशचोत्तराः पुनरयोः पुण्यस्तमेपादितः अस्त्यर्थः मेषे प्रागूर्ध्वं च दशघटिकाः पुण्यकालः
 भित्तिनेपराः षोडश कर्के पूर्वोस्त्रिंशत् सिंहे पूर्वाः षोडश कन्यायापराः षोडश तुला
 वृषे पूर्वाः षोडश शश्विके पूर्वाः षोडश धनुषिपराः षोडश मकरचत्वारिंशत्पराः इदं च हेमाद्रिमतो-
 यां प्रागूर्ध्वं दश शश्विके पूर्वाः षोडश मीनेपराः षोडश शीतपराः षोडश शीतपराः षोडश शीतपराः
 कें माधवमते तत्र पराविंशतिः पुण्याः कुम्भे पूर्वाः षोडश मीनेपराः षोडश शीतपराः षोडश शीतपराः
 मयोक्तासायमेवेत्सायदिसाविष्मार्ते सायुत्तरारात्रिनिषेधस्तस्यात्
 अर्वाङ् निशीया घटिसंक्रमः स्यात् पूर्वोत्तरपराः परेति आसन्नयाम हूयमेव पुण्यनिशीय
 मथ्येत्तु द्विनदयस्यात् कर्के शश्विके वमिति त्वाच हेमाद्रिस्त्रिंशत्तथापराकः इषः प्रदोषे यदि
 वार्द्धरात्रिपरिपुण्यत्वथ कर्कटश्चेत् प्रभातकाले यदिवानिशीये पूर्वोत्तरपराः षोडश शीतपराः
 त्रभूलवचनानि माधवापराक हेमाद्यादिषु द्रष्टव्यानि सर्वोक्तसंक्रान्तिषु दानविशेषो हेमाद्रौ दा-
 नकाले उक्तः विश्वामित्रः मेषसंक्रमेण भानो मेषदानं महाफलम् इषसंक्रमेण दानं गवां भोक्त-
 त्तये च वस्त्रान्नपानदानानि मिथुने विहितानि तु घृतधेनुप्रदानं च कर्कटे पिबिशिष्यते
 णैष्ठत्रदानं सिद्धिपि विहितं सदा कन्याप्रवेशे वस्त्राणां वैशमनादानमेव च तुलाप्रवेशे तिलानां
 गौरसानां मषीष्टदम् अन्नकीचलिते भानो दीपदानं महाफलम् अन्नकीचलिकः धनुः प्रवेशे
 वस्त्राणायानानां च महाफलम् इषप्रवेशे शोदारूपादानं मग्रेस्तथैव च कुम्भप्रवेशे दानं तु ग-

मंभुत्पणस्यच मीमंभवेशेस्थानानांमालानामपिचोत्तममितिअत्रोपवासमाहहेमाद्रावापस्तंबः अयनेनेविषु
वेचैवत्रिरात्रोपोषितोनरः स्वात्वायस्त्वर्चयेद्भानुंसर्वकामफलंलभेत् अशक्तौतुष्टद्वसिष्ठः अयनेसंक्रमे
चैवग्रहणेचंद्रसूर्ययोः अहारात्रोषितः स्वात्वासर्वपापैः प्रसुच्यते अत्रोपवासः संक्रमदिने दानादितुपुण्य
कालदिनइत्याचार्यचूडामणिः विधिंलाघवात्पुण्यकालदिनएवोभयमितिदृष्ट्वाः इदंचपुत्रिगृहस्थातिरि
क्तविषयम् आदित्येहनिंस्कान्तौग्रहणेचंद्रसूर्ययोः उपवासोनकर्तव्यः पुत्रिणागृहिणातथेतिजैमिनिवच
नात् अत्रश्चादिसुक्तेहेमाद्रौविष्णुधर्मे श्राद्धसंक्रमणेभानोभ्रशस्तपृथिवीपते अपराकेपिविष्णुः आदि
त्यसंक्रमणंविशेषेणायनद्वयजन्यभगभ्युदयश्च एतांस्तश्चाद्धकालान्वैकाम्यानाहप्रजापतिरिति द्वाद
शादिदिनेरर्वागयनांशमवृत्तावपिपुण्यंवक्तुमयनग्रहणंअन्यथासंक्रमेणसिद्धेरयनग्रहणव्यथस्यादि-
त्यपराकः हेमाद्रावपिगालवः अयनांशकतुल्येनकालेनैवस्फुटंभवेत् मृगकर्कादिगेसूर्येयाम्योदगय
नेसति तदासंक्रांतिकालेस्फुक्ताविष्णुपदादयइति अयनांशव्युत्तिरूपसंक्रांतिकालेपिविष्णुपदाद
यः प्रवर्तते तेनतत्प्रसुक्तपुण्यकालादितत्रापिज्ञेयमिति सएवव्याचखेवौ तच्चमेवायनद्वयायनमित्या
दिसर्वत्रज्ञेयम् माधवीयेपिजाबालिः संक्रान्तिषुयथाकालस्तदीयेवयनेतथा अयनेविंशतिःपूर्वा
मकरेविंशतिः परेति मकरायनेपूर्वाः विंशतिघटिकाः पुण्याः मकरसंक्रांतौतुपश्चात्विंशतिः पुण्याः
अन्यत्रायनेतत्संक्रांतिवदित्यर्थः विष्णुपदादिस्वरूपंचदीपिकायासुक्तम् हर्यश्चिर्घषसिंहवृश्चिक

पदेचकं स्ययः संक्रमः

कन्याभीनधनुर्नृफक्षषडशीत्याख्यंतुलामेषयोः प्रोक्तं न द्विषुवं स्येय न मुद
हर्षे धिर्विष्णुपदं नृपुक्रमिथुनं अत्र चापिंडरहितं आर्द्धकुर्यात् तथान्वापरांके मा
क्रांतं केंदसिनामिति हर्षे धिर्विष्णुपदं नृपुक्रमिथुनं अत्र चापिंडरहितं आर्द्धकुर्यात् तथान्वापरांके मा
त्ये अय न द्वितये आर्द्धविषुवद्वितये तथा संक्रांतिषु च सर्वास्मि पण्डिनिर्वपणादुन इति आर्द्धशूलपाणि
स्वस्य निमूलत्वात् समूलत्वे पिततः प्रभृति संक्रांतानुपरागादिपर्वसं क्रिपिंडमाचरेच्छाद्भुमे को हिष्टं
सुताहनीतिमात्स्योक्तेर्ग्रहणाग्रहणवद्विकल्प एवेत्याह तन्न अस्य पार्वणांनुवादकत्वेन पण्डिविधाय
कृत्वात् पिंडो व्यक्तिः अत्यथैकपदे पिंडानुवादे बित्त्वविधौ च वषट्कृतुः प्रथममक्षवट्कृत्यापत्तेः
तथा नोभयसमूलत्वे पिंडरहितं पार्वणं कर्तव्यमित्युक्तमयवचनयोरर्थः त्रिपिंडशब्देने को द्विषु व्यावर्त
नमात्रं मंगलकृत्येषु विशेषमाह ज्योतिर्निर्वधेनारदः त्याज्याः सूर्यस्य संक्रांतेः पूर्वतः परतस्तथा
विवाहादिषु कार्येषु नाड्यः षोडशा योडशेति एतत्पुण्यकालोपलक्षणं भानोः संक्रांतिभोगव
कुलिकश्चार्थयामक इति ज्योतिः प्रकाशो वज्येषु परिगणनात् अय न व्यतिरिक्ता स दशसंक्रांति-
पुरात्रोत्मान आर्द्धादिन कार्ये अकिं संक्रमणो कृत्स्नमहः पुण्यं प्रकीर्तितं रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिना-
र्द्धस्नानदानयोः अर्धरात्रादधस्तस्मिन्माध्याह्नस्योपरिक्रिया उर्ध्वं संक्रमणे चोर्ध्वमुदयात्परह
यं पूर्णे चेदर्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः प्राहुर्दिनद्वयं पुण्यमुत्तमकरकर्कटाविति हृद्वसिष्ठादिवचने
रहः पुण्यतोत्तया रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिवाकुर्यात्तु तक्रिया पूर्वस्मात्परतो वापि प्रत्यासन्नस्य तत्फल

भिनिवसिषवचनाच्चाथोद्रात्रोस्त्वानादिनिषेधप्रतीतेः यानितु विवाहव्रतसंक्रान्तिप्रतिष्ठाकृतुजन्मस
 तथोपरागपातादौस्त्वानेदानेनिशाशक्तमेति राहुदर्शनसंक्रान्तिविवाहात्ययवृद्धिषु स्तानदानादिकंकु
 र्मुनिशिकाम्यन्नतेषुचेत्यादीनिविष्णुगोमिल्लादिवचनानिनामकरकसंक्रान्तिविषयाणि मुक्तामक
 रकर्मकावितितयोर्दिवानुष्ठानस्यपथुदस्तत्वादिति हेमाद्रिमाधवादयः वस्तुतस्तु प्रागुक्तवचनेनतयो
 र्दिनद्वयपुण्यत्यादेरेवपथुदासाम्नाकरकैर्योरपि स्थानेदानं परेहनीत्यादिभिरहःपुण्यत्वोक्तैः अह
 पुण्यत्वानुपपत्त्याकल्यरात्रिनिषेधस्यचप्रत्यक्षरात्रिविधिनावाधात्सर्वसंक्रान्तिषुरात्रावनुष्ठानविकल्पः
 सचदेशान्तराद्भवतिष्ठतइतियुक्तगंथाः अयमयोस्तुक्तव्योविशेषः श्रावणेमाघेचवस्यते ज्योतिर्नि
 बंधे गर्गः यस्यजन्मर्षमासाद्येरविसंक्रमणंभवेत् तन्मासाभ्यन्तरेतस्यैवरक्तेशधनक्षयाः तगरस
 रोरुहपत्रैरजनीसिस्थार्थलोभसंयुक्तैः स्नानंजन्मर्क्षगतेरविसंक्रमणेनृणांश्रुतमदं हेमाद्रौ अहिन्वेद्वा
 त्रियुग्मंस्याद्रात्रौचेद्वासरद्वयम् संक्रान्तिःपक्षिणीदोयादानाध्ययनकर्मसु यत्तुगौडाः संक्रान्त्याप
 क्षयोरंतेद्वादश्यांआह्वासासरे सायंसंध्यांनकुर्वीतकुर्वंश्चपितृहोमवेदितिकर्मोपदेशिन्यांव्यासोक्तेः-
 सायंपुण्यकालेसंध्यानिषेधमाहस्तान्निर्मूलं अन्यत्रबहुवक्तव्यविस्तरभीतेर्नोच्यते इतिसंक्रान्तिनिर्ण
 यः पक्षश्रुगजश्रांद्रोमासःसहधा शक्रादिरमांतः कृष्णादिःपूर्णिमांतश्चेति तथाचविक्रान्तमंडनः
 चांद्रोपि शक्रपक्षादिः कृष्णादिर्वेनिचद्विधेत्कृत्वादेशाभेदेनतद्वावस्थाभाह कृष्णपक्षादिकंमासंनार्गीकुर्वन्तिनेत्र

पदेनकस्ययः संक्रमः

कन्यामीनधनुर्नृकक्षपडशीत्याख्यतुलामेषयोः प्रोक्तं तद्विषुवंक्षवेयनमुद
पदेनकस्ययः संक्रमः कन्यामीनधनुर्नृकक्षपडशीत्याख्यतुलामेषयोः प्रोक्तं तद्विषुवंक्षवेयनमुद
हर्षेद्विषिण्युपदं नृयुक्मिश्रुने अचंचापिंडरहितं आहं कुर्यात् तथान्वापराक्रम
कर्ता कर्तकेदस्तिणामिति हर्षेद्विषिण्युपदं नृयुक्मिश्रुने अचंचापिंडरहितं आहं कुर्यात् तथान्वापराक्रम
कृता अयनद्वितये आहं विषुवद्वितये तथा संक्रान्तिषु च सर्वस्वपिंडमिपणादन इति आहं कुर्यात् तथान्वापराक्रम
स्त्वस्य निर्मूलत्वात् समूलत्वेपिततः प्रभृति संक्रान्तिषु पारागादिपर्वके त्रिपिंडमाचरे श्राद्धमेकोद्विष्टं
सुताहतीभिस्तस्योक्तैर्ग्रहणाग्रहणवदिकल्पयेत्त्याह तन्न अस्थपार्वणानुवादकत्वेन पिंडविधाय
कत्वात् पिंडोव्यक्तिः अत्यथेकपदेयिंडानुवादे त्रित्वविधौ च वषट्कारैः प्रथमं भक्षवद्वैरूप्यापनैः
तथान्वोभयसमूलत्वेपिंडरहितं पार्वणं कर्तव्यमित्कभयवचनयोरर्थः त्रिपिंडराख्येनेकोद्विष्टव्यावर्त
नमाचं मंगलकल्पेषु विशेषमाह ज्योतिर्निबं धेनारदः त्याज्याः सूर्यस्य संक्रान्तेः पूर्वतः परतस्तथा
विवाहादिषु कार्येषु नड्यः षोडशापोड्योति एतत्पुण्यकालोपलक्षणं भानोः संक्रान्तिभोगव्य
कुलिकश्चार्धयामक इति ज्योतिः प्रकाशो वज्र्येषु परिगणनात् अयनव्यतिरिक्तास्तदशस्त संक्रान्ति-
पुरात्रोत्थानश्चाद्वादिनकार्यं अकिं संक्रमणोक्तत्वमहः पुण्यं प्रकीर्तितं रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिना-
र्धस्नानदानयोः आर्धरात्रादयस्तस्मिन्माध्याह्नस्योपरिक्रिया उर्ध्वे संक्रमणे चोर्वमुदयात्परहरद
यं पूर्णवेदर्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः आहुर्दिनद्वयं पुण्यमुक्तामकरकर्के ददिति वृद्धवसिष्ठादिवचने
रहः पुण्यत्वोक्त्या रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिवाकुर्गंतुनक्रिया पूर्वस्मात्परतो वापि प्रत्यासन्नस्य तत्फल

भित्तवसिंखवचनाच्चार्यार्थोदाचोस्त्वानादिनिषेधप्रतीतेः यानि तु विवाहव्रतसंक्रान्तिप्रतिष्ठाभ्रतुजन्मस्त
 नथोपरागपातादौस्त्वानेदानेनिशाश्रमेति राहुदर्शनसंक्रान्तिविवाहास्त्ययवृद्धिषु स्नानदानादिकंकु
 र्मुनिर्निषिक्ताभ्यन्नतेषु चेत्यादीनि विष्णुगोमिल्लादिवचनानितामिकरकसंक्रान्तिविषयाणि मुक्तामक
 रकर्मकावितिसंयोर्दिवानुष्ठानस्य पर्युदस्तत्वादिति हेमाद्रिमाधवादयः वस्तुतस्त प्रायुक्तवचनेन तयो
 र्दिनद्वयपुण्यत्वादेरेव पर्युदासात्मकरकर्करयोरपि स्नानदानपरेहनीत्यादिभिरहःपुण्यत्वोक्तेः अहः
 पुण्यत्वानुपपत्त्या कल्याणाभिनिषेधस्य च प्रत्यक्षरात्रिविधिना वाधात्सर्वसंक्रान्तिषुरात्रावमुष्ठानविकल्पः
 स च देशान्तराद्व्यवतिष्ठति इति युक्तप्रंथाः अयनयोक्तव्यो विशेषः श्रावणेमाघे च वस्यते ज्योतिर्नि
 बंधे गर्गः यस्य जन्मर्षमासाद्यैरविसंक्रमणं भवेत् तन्मासाभ्यन्तरे तस्य वैरकुंशधनक्षयाः तगरस
 रजनौसिंखार्थलोभसंयुक्तेः स्नानं जन्मक्षगतेरविसंक्रमणे नृणां शुभदं हेमाद्रौ अह्निचंद्रा
 श्रावणे चैवासरद्वयम् संक्रान्तिः पक्षिणीतो यादानाध्ययनकर्मस्त यन्तुगोडाः संक्रान्त्याप
 भाद्रपदासरे सायं संध्यां नकुर्वीत कुर्वन्वापि तद्वाभवेदितिकर्मोपदेशिन्या व्यासोक्तेः -

यः स सुग

सः स रूपा

एकस्तन्निर्मुक्तं

अन्यच्च बहुवक्तव्यं

विस्तरभीतेर्नोच्यते

इति संक्रान्तिनिर्ण

वां द्रोपि राक्षसादिः कथ्यमादिर्कीर्ति

चक्रादिः पूर्णिमां तच्चोति

तथा च त्रिकांडमंहनः

कृष्णपक्षादिकं भासनांगीकुर्वन्ति केच

न चेपीच्छन्ति न तेषामपीष्टो विंध्यदक्षिण इति विंध्यदक्षिणे कृष्णादिनिषेधादुत्तरतो द्वयोरभ्युच्चोऽग-
म्यते तत्रापिशुक्रादिर्गुरुः कृष्णादिर्गोणः शास्त्रेषु चैत्रशुक्रमतिपद्ये चन्द्रसवत्सरारं भोक्तेः तदुक्तं दी-
पिकायां चांद्रोद्योमधुशुक्रगप्रतिपदारंभ इति न हि ये कृष्णादिमन्यन्ते ते पावत्सरारं भोक्षिद्यन्ते अतः शु-
क्रादिर्गुरुः कृष्णादिनामलमासासंभवाच्च चंद्रस्य सर्वनक्षत्रभोगेन नाक्षत्रो मासः सावनादीनामवस्थो-
क्ता हेमाद्रौ ब्रह्मसिद्धांते अमावास्यापरिच्छिन्नो मासः स्याद्ब्राह्मणस्य तु संक्रांतिर्गोणमासीभ्यां तथैव
नृपचैरययोः अत्र ब्राह्मणादीनां यत्र कर्म विशेषे वचनांतरेण वसन्ते ब्राह्मणो ग्रीनादधीतेत्यादिवन्यास-
उक्तस्तत्र दर्शांतत्वमात्रं नियम्यते न तु सर्वकर्मसु दर्शांत एवेति हस्त्याद्यर्थसौभरे हीषादिनिधननि-
यमवद्विधिलाभवात् त्रैवर्णिकानां सर्वकर्मसु मासविशेषविधेः सावनादीनां शूद्रानुलोमादिपरत्वा-
पत्तेश्चेति गुरुचरणाः ज्योतिर्गर्गः सौरो मासो विवाहादौ यज्ञादौ सावनः स्मृतः आदिकेऽपि तत्कार्ये-
व चांद्रो मासः प्रशस्यते ऋष्यशृंगः विवाहव्रतयज्ञेषु सौरमानप्रशस्यते पार्वणे खट्वाश्राद्धे चाद्रि-
मंतथाद्विके स्मृत्यन्तरे एकोद्दिष्टविवाहादौ ऋणादौ सौरमासो ज्योतिर्गर्गः आयुर्दयविभागश्च-
प्रायश्चित्तक्रिया तथा सावने नैव कर्तव्या शत्रूणां चाप्युपासना विष्णुधर्मे नक्षत्रसंज्ञाण्ययनानि
चंद्रो मासे न कुर्याद्गणात्मकेनेति ब्राह्मे तिथिकृत्ये च कृष्णादित्रितेशु कृादिमेव च विवाहादौ च सौ-
रादिमासं कृत्य विनिर्दिशेत् अथ मलमासः तत्रैकमात्रसंज्ञांतिरहितः सितादिश्चांद्रो मासो मलमा-

सः एकमात्रसंक्रान्तिराहित्यमसंक्रान्तत्वेनसंक्रान्तिद्वयवत्त्वेनचभवतीतिमलमासोद्देशा अधिमासः-
क्षयमासश्चेति तदुक्तंकातकगृहो यस्मिन्मासेनसंक्रान्तिः संक्रान्तिद्वयमेवचा मलमासःसविशेषोमासः
स्यात्तुत्रयोदशइति सत्यन्नतोपि राशिद्वयंयत्रमासेसंक्रमेनदिवाकरः नाधिमासोभवेदेषमलमास-
स्तर्कैवलमिति अधिकमासस्यकालनियममाहवसिष्ठः द्वाविंशद्विभिन्नेर्मासेर्दिनेः प्रोदशाभिस्तथा घ
दिकानां चतुर्केणपतत्यधिकमासकइति एतच्चसावनादिमानेनसंभवार्थंनतुनियमार्थं अन्य
दिनाधिकद्वविंशत्यासानंतरंरुक्णापक्षनियमेनशुक्लदिवभंगापत्तेः तेनन्यूनाधिककालेमलमासपत्ते
पिनदोषः अतएवोक्तंमाधवीये मासेविंशत्तमेभवेदिति क्षयस्यापिज्योतिःशास्त्रे असंक्रान्तिमासो-
धिमासः शुक्लस्यान्तर्द्विसंक्रान्तिमासः क्षयारव्यः कदाचित् क्षयः कार्त्तिकदित्रयेनान्यतः स्यात्तदावर्षमध्ये-
धिमासद्वयंच एकः क्षयात्पूर्वपरतश्चैकइत्यधिमासद्वयंभवतीत्यर्थः अवविशेषमाहजाबालिः मास
द्वयेन्मध्येतुसंक्रान्तिर्नयदाभवेत् प्राक्तनस्त्रपूर्वः स्यादधिमासस्तथोत्तरइति उत्तरएवकालाधिक्यं
नपूर्वस्मिन्नित्यर्थः यन्नुन्नहसिद्धान्ते चैत्रादर्वाङ्नाधिमासः परतस्त्वधिकोभवेदिति तत्रचैत्रात्पूर्वअ-
संक्रान्तद्वयेपूर्वोनाधिकः किंतुपरतइत्यर्थः यच्चज्योतिःसिद्धान्ते धटकन्यागतेसूर्येहृश्चिकेवाशधन्वि
नि मकरेवाथकुंभेवानाधिमासोविधीयतइति नहृश्चिकादिचतुष्टयेमलमासेसतिपूर्वं तुलाकन्या
गतेसूर्येक्षयात्पूर्वकालाधिक्यमिषेथार्थंनत्वधिकमात्रस्य दशानांफाल्गुनादीनां प्रायोमाघ -

स्यचकचित् नपुंसकत्वंभवतीत्येषशास्त्रविनिश्चयइतिहेमाद्रौविष्णुधर्मविरोधात् मलमासेष्टकादिनिषे-
धानुपपत्तेश्च मकरेवाथकुंभेवेतिदृष्टान्तार्थप्राप्त्यभावाच्च क्षयस्यागमनकालउक्तः सिद्धांतशिरोमणौ
गतोव्ययद्रिर्नंदेर्गतिशाककालेतिथीशोभंविष्यत्यथागाक्षसूर्यैः गजाद्यग्निभूमिस्तथाप्रायशोयंकुर्वेदं
वर्षैः क्वचिद्रोक्नुमिश्चेति अध्ययश्चत्वारः अद्रयः सप्त नदाः नव एषांप्रातिलोख्येनपाते ९७४ तैर्भिन्नेवर्षे-
कश्चिरक्षयमासः पूर्वजात इत्यर्थः तिथयः पंचदश १५ ईशाः एकादश ११ १५ एवंमितेयातेकश्चिद्रविष्यत
त्यर्थः अगा ६ क्ष ५ सूर्योः १२ एकत्र १२ ५६ गजाः ८ अद्रयः ७ अग्नयः ३ भूः १ एकत्र १२ ७८ कुः १ वेदाः ४ इदुः १
एकत्र १४ १ गावः ९ कुः १ एकत्र १९ एतैर्भिन्नेवर्षेयातेकश्चिद्रविष्यतीत्यर्थः अथमलमासेकार्योकार्यनिरू-
प्यते तत्रजाबालिः नित्यनैमित्तिकेकुर्यात्तथाऋकुर्यान्मलिस्लुचे तिथिनक्षत्रचारोक्तकाभ्यनेवकदा
चन अयंचकाम्यनिषेधः आरंभसमाप्तिविषयः असूयानामयमासानतेषुमयसंमतः व्रतानांचेवय
ज्ञानामारंभश्चसमापनमितिनैवेोक्तत्वात् असूर्याधिकमासाइत्यर्थः तत्रमंडलतपतेरविरिति
चनान् कारीर्योदेः काम्यस्यत्वारंभसमाप्तीभवतएवेत्यादिरित्यन्यत्रविस्तरः काठकगृह्येपि मलेनन्य
गतिंकुर्यान्नित्यानेमित्तिकीक्रियामिति तानि नैमित्तिकानिदीपिकायासुक्तानि यन्मैमित्तिकमग्नि-
ह्वनुगताभ्याधानमर्चासुवासंस्कारादिविलोपनेसतिपुनः प्रोक्तंप्रतिष्ठादिकमितिगत्यतरयुतंसोमा
दिहेयमेव तत्रकर्तव्यान्युक्तानिकालादर्शे द्वादशाहसपिंडांतकर्मग्रहणजन्मनोः सीमंतेपुंसवेश्चाह

ह्यवैतौजातकर्मच गोगेशांतिरलभ्योचयोगेश्चाङ्गनानिच प्रायश्चित्तनिमित्तस्यवशात्पूर्वैपरत्रच अब्दोद
 कुंभमन्वादिमहालयसुगादिषु आङ्गदशैष्यहरहःश्राद्धसूनादिमासिकम् मल्लिस्तुचान्यमासेषुसृतानांश्रा
 ङ्ग्यादिकम् आङ्गलुपूवहृषेपुतीर्थेष्वेवसुगादिषु मन्वादिषुचयहानदानेदेनंदिनंचयत् तिलगोमूहिरण्या
 नासंध्योपासनयोःक्रिया पूर्वहोगश्राग्रयणंसांभेरिशिश्चपर्वणि नित्याग्निहोत्रहोमश्चदेवतातिथिपूजनम्
 स्नानंचस्नानविधिनाप्यभक्ष्यापेयवर्जनम् तर्पणवानिमित्तस्यनित्यत्वादुभयत्रचेति एतौपुंसचनसीमंतौ
 एतच्चगर्भाधानाद्यन्वजाशनांतसंस्कारोपलक्षणम् तदुक्तं दीपिकायाम् गर्भाधानमुखवंचचौलचिधितः
 प्राजातयागंविनाकृष्टूवाग्रयणंजैद्रपुरतःछायाभधानंगयोः तीर्थैर्दुक्षययोश्चपित्र्यमधिकेमास्येवमा
 द्याचरेदिति अलभ्ययोगेर्धोदयपद्यकादौकाम्यान्यपित्रनादीनिकार्याणीत्यर्थः पूर्वैपरत्रमलेषुहृचेत्य
 र्थः महालयशब्देनमयात्रयोदशयुन्यतइतिमाधवः दर्शश्चाङ्गमलेपिकार्यम् यत्तुऋत्यशृंगः संवत्सरान्तिरे
 केणमासोयस्यान्मल्लिस्तुचः तस्मिंरूपयोदशेश्चाङ्गनकुर्यादिदुसंसयइति तत्काम्यदर्शश्चाङ्गविवयम्
 काम्यंनैवकदाचनेतिवचनान् दर्शोचकाम्यंश्चाङ्गकन्याकन्याचेदिनश्चेत्यादिनायाज्ञवल्येनोक्तम्
 नित्यंतुमलेपिभवत्येव दर्शोपहरहःश्राद्धदानंचमतिवासरम् गोमूतिलहिरण्यानामासेपिस्यान्मल्लि
 चइतिमात्स्योक्तेरितिहेमाद्र्यादयः दिवोदासीयेपि अनिदुरिदुपूणांचहरिवारोबुधाष्टमी नाधिमा
 सेपरित्याज्याःसीमंतान्नाशनेशिगोभिति अनिदुर्दर्शः द्विविधमयमाश्चाङ्गनकार्यमित्यपराकः अ-

नयुद्दिहितं कर्म उन्नतरे मासिकारयेदित्युक्तेः पस्यातु दिवसैर्मास इति शब्दं मासकं रणे पिशाकं चार्थोपपत्ते-
 र्दृष्ट्या त्रैमल्लेन कार्ये इति प्राचीनगोडाः शूलपाणिश्च सर्वत्सरप्रदीयेयि एकराशिस्थिते स्त्रियदाद-
 शो ह्ययमेवेत् दर्शयामाह तदा दोस्यान्परत्र मल्लिम्बुचे अत्रापि प्राग्द्यवस्था यद्यपि कालादर्शस-
 र्वेवार्थिकं मासहमेकार्यमित्युक्ते तथापि हेमाद्रिमाधवापराकर्षादिमतात्प्रथमाब्दिकं त्रयोदशे मलमासे
 द्वितीयाद्याब्दिकं तु शरद्वर्षमास एव कार्यं असंक्रान्ते पिकर्तव्यं माब्दिकं प्रथमं द्विजैः तथैव मासिकं आह-
 त्तापिंडीकरणं तथैति हाशिनोक्तेः आब्दिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्पुनर्वात्तु मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 तत्पुनराब्दिकमिति स्मृत्यंतरोक्तेः पुनराब्दिकं द्वितीयादिवार्षिकं त्रयोदशे मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 कुर्यादित्यर्थः यत्तु सत्यव्रतः वर्षे वर्षे तु यच्छ्राद्धं मातापित्रोर्मृतैर्हनि मलमासे न तत्कार्ये व्याघ्रस्य च-
 च्चनं यथेति तत् द्वितीयादिवार्षिकं विषयः आब्दिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्पुनर्वात्तु मासे तीते च तुर्दशाद्यदिने
 नात् यत्र द्वादशमासिकं शरद्वर्षमासे भवति तत्र त्रयोदशोऽधिक एवाद्याब्दिकं कार्यं तेन द्वितीयादिशुद्धमा-
 शं मासिकं तत्र तस्य द्विरावृत्तिरुक्त्वा च तुर्दशे शरद्वर्षमासे भवति तत्र त्रयोदशोऽधिक एवाद्याब्दिकं कार्यं तेन द्वितीयादिशुद्धमा-
 स एव स्रद्धीचंद्रोदये दिवोदासीये मदनपारिजाते चैवं मलमासं मृतानां तु श्राद्धं यत्प्रतिवत्सरं मलमासे पिकर्तव्यं नान्येषां तु कथं-
 यकार्यं यथा ह्येषेहीनसिः मलमासे मृतानां तु श्राद्धं यत्प्रतिवत्सरं मलमासे पिकर्तव्यं नान्येषां तु कथं-
 चनेति हेमाद्रौ व्यासोपि मलमासं मृतानां तु सौरमासे समाश्रयेत् स एव दिवसस्तस्य श्राद्धपिंडोदकादि-

१७ अत्राधिकमृतस्य न द्वितीयाद्यद्देपिसौ रविधिः द्वितीयादावन्याधिकेयापूर्वनिचयमविधिर्वैरूप्यात् किंतु
 प्रथमादिकस्य मले निचयमात्सत्यव्रते न तद्विन्नस्य सर्वस्याधिकेप्रतिप्रसवमात्रे लाघवात् अतो न द्वितीया
 दोसौ रमासप्रसंगः चांद्रमिष्टं तथाद्विकं मासपक्षानि शिष्टे इत्यादिविरोधाच्च यत्तु ह्रस्वसिष्ठः आ-
 क्षीयाहनि संग्रासे अधिमासो भवेद्यदि मासद्वयेपि कुर्वीत आह्रस्वमेवं न मुह्यति यच्च व्यासः उत्तरदेवका
 र्याणि पितृकार्याणि चोभयोरिति तन्मासिकादिविषयं यौगादिकं यासिकं च आह्रस्वापरपक्षिकं मन्वादि
 कं तैथिकं च कुर्यान्मासद्वयेपि चेति स्पृति च द्विकोक्तेः तैथिकं तीर्थआह्रं तच्च मासद्वयेपि कार्यमिति विस्थली
 सेतो भद्राः केचिन्नुप्रतिमासं भृताहे च आह्रं यत्प्रतिवत्सरं मन्वादौ च युगादौ च तन्मासो रूपायोरपीति मरी
 विवचनात् वर्षे वर्षे तु यच्छ्राद्धं मासापि चोर्मृते हनि मासद्वयेपि तत्कुशाद्याप्रस्य वचनं पथेति गालवोक्तेश्च
 प्रत्याद्विकं मासद्वये कार्यमित्याहुः तत्तु छंयति मासं मृताहे किपमाणं भासिकं प्रति संवत्सरं क्रियमाणं कल्पा
 दि आह्रमिति मरी विवचसो मदनरत्ने न व्याख्यानात् गालवो यस्य च मासद्वयात् केक्षयमास इति माधवैर्ब्रह्मा
 ख्यानात् यच्चैकैश्चिदुक्तं प्रथमाद्विकं मासद्वये कार्यं आद्विकं प्रथमं यत्स्यात्तत्कुर्वीतमालिस्तु चेन्न योदशे च सं-
 ग्रासे कुर्वीत पुनराद्विकमिति यमोक्तेरिति तदपि चित्तं पुनर्माद्विकं द्वितीयादिवापि कंच योदशेतीतं च तु दर्शे कुर्वात्
 अस्तथासावन्नित्याह्रं तत्र मृते हनीति पैठानसि विषेधः स्यादिति हेमाद्रौ पृथ्वी चंद्रोदये च एतेन न च धेन न छि-
 वेत्यनेन भद्रव्याख्यानाभावात् पक्षस्ता पूर्वव्याख्यायां नुहा रीतीये प्रथमग्रहणं येषमानं यदपि निर्णयान्ते पूर्वोक्त-
 का

लादर्शवचनात् मलमासे आहूतिनस्य गंध्यत्वनिरासार्थं पिबुद्देशेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा शुद्धमासे मापिंडकं
 आहूतकुर्यात् पिंडवर्जमसंक्रान्ते संप्रक्रान्तौ पिंडमयुतम् प्रतिसंवत्सरं आहूतमेव सासद्वयेष्वपि चेतुष्टयपराशरोक्ते
 शिति तदपि चित्यम् पूर्वोक्तवचनस्य क्षयपूर्वभाव्याधिकमासविषयत्वात् तत्र हि मासद्वये आहूतसुक्तम्
 तदाह सत्यतपाः एक एव यदा मासः संक्रान्तिद्वयसंयुतः मासद्वयगत आहूतमलमासे पिशस्य तदिति मास
 द्वयगतं पूर्वासंक्रान्तगतक्षयगतं च मलमासे क्षयमासे अपिशब्दात्पूर्वाधिमासे चेतुहेमाद्रिः दीपिकापि
 तत्प्राप्तसंयुधिमासको यदि भवेन्न तस्य सांवत्सरं तस्मिन् अहृतयास्तये च वचनात् कुर्वातद्वयोः कोविद इति
 कालादर्शयेत्येतद्विषय एवेत्यलङ्कारेण मलमासे वज्या न्युक्तानि कालादर्शे अनित्यमनिमित्तं च दानं च म
 हदादिकम् अग्न्याधानाधरापूर्वतीर्थयात्राभरेक्षणम् द्वायामतडागादिप्रतिष्ठासौंजिबंधनम् आश्र
 मस्वीकृतिः काम्यहोषोत्सर्गश्च निष्क्रमः राजभिषेकः प्रथमश्रुडाकर्म ब्रतानि च अन्नभाशनमारभौ भ्रात्रा
 णां च प्रवेशनम् स्नानं विवाहो नामातिपन्नदेवमहोत्सवः ब्रतारभसमाप्तीच्चाकाम्यं काम्यं च पापानाम् प्रा
 यश्चित्तुसर्वस्य मलमासे विवर्जयेत् उपाकर्मोत्सर्जनं च पवित्रदमनार्पणम् अग्रोहश्च हेमंतः संपर्षणा
 वत्तिरसकाः ईशानस्य वलिर्विष्णोः शायनं परिवर्तनम् दुर्गदस्थापनोत्थाने ध्वजोत्थानं च वज्रिणः पूर्वो
 त्रप्रतिषिद्धानि परब्रान्यश्च देविकमिति अत्र मूलवचनानि हेमाद्रिमाधवादिषोडशानि दिव्योदासी
 येपि यत्रोत्सवं च देवादिशपथं दिव्यमेव च मलमासे न कुर्वीत व्याघ्रस्य वचनं तथेति अयं निर्णयः क्षय

मासेपिज्ञेयः रविमंक्रमहीनेयोवर्ज्यावर्ज्याविधिः स्मृतः स एव तु द्विसंक्रान्ते मलमासेषु दीपित इति कावक गृ-
 ह्योक्तेः क्षयमासमृतानामत्यादिके विशेषो हेमाद्रौ तिथ्यर्धप्रथमेपूर्वोद्वितीये धेनूतयो नरः मासाविनि-
 बुधेऽश्वत्थोक्षयमासस्य मध्यगौ आदिकवद्वर्धोपनेपिज्ञेयं यन्मलमासे वर्ज्यसुक्तं तल्लुक्कगुर्वोरस्तादि-
 वपिज्ञेयं तदाहृहृहस्पतिः बाले वा यदि वा हृत्थे शक्रे वा स्तंगते गुरौ मलमास इवेता निवर्जयेद्देवद-
 शेनमिति अनादिदेवनां दृष्ट्वा शकचः स्फूर्नेष्टमार्गवे मलमासेष्य नास्तत्तीर्थयात्रां विवर्जयेत् आद्यत्त-
 तीर्थदोषाभावमात्रं न तु फलमिति वाचस्यतिमिथाः तन्न असनिबाधके फलहेतुत्वाक्षनेः लल्लोपि
 नीचस्थे चक्रसंस्थेऽप्यतिचरणगते बालहृत्थास्तंगे वा सन्यासो देवपात्राव्रतनियमविधिः कर्णवेधस्त-
 दीक्षा मौंजीबंधौ गनानां परिणयनविधिर्वास्तु देवप्रतिष्ठावर्ज्याः सद्भिः प्रयत्नात् विदशपतिगुरौ सिं-
 हराशिस्थिते च नि दीक्षायागदीक्षा आगमदीक्षान्च तथा उद्यानचूडाव्रतबंधदीक्षा विवाहयात्रान-
 वधूप्रवेशः तडागकूपत्रिदशप्रतिष्ठाहृहस्पतौ सिंहगतेन कुर्यात् दिवोदासीये गुरौ हित्ये गुरौ सिं-
 हेनष्टशक्रे मलिस्तुचे गृहकर्मव्रतं यात्रां मनसापि न चिंतयेत् अस्यापवादः तत्रैव ब्राह्मे मुंडने चो-
 पवासश्च गौतम्यां सिंहगेश्वरौ कन्यागते तु कृष्णायानुतत्तीरवासिनां तथा आद्यासौ गौतमी गंगादि-
 तीयाजाङ्गवीस्तृता सर्वतीर्थफलं स्नानाद्गौतम्यां सिंहगेश्वरौ संहिताप्रदीपे स्यात्संरात्रं गुरुशक्रयोश्च बालव-
 प्रज्ञोदशकंच चार्थं दृष्टोसितेन्यावधमौ शिशुत्वेषास्नोयतस्त्वावुपनीयमानौ वसिष्ठः अतिचारगते जीवेवर्जयेत्तदनंतरं

ग्रतो हाहादिद्रायेपुअद्याविंशतिवासरात् बाल्यादिलक्षणमुक्तं ब्रह्मसिद्धांते रविणासन्तिरन्येषां ग्रहाणां म-
 स्तउच्यते मनोवाग्यार्थकं मोक्तमूर्ध्वबाल्यप्रकीर्तिनामिति बाल्यादिपरिमाणवत्तशते बालः शुक्रैर्दिवस
 दशकंपंचकंचैयदृक्ः पञ्चदशान्नितयमुदितः पक्षमेंद्यांक्रमेण जीवोदृक्ः शुचिरपितृयापक्षमन्यैः शि-
 रूतोद्यन्त्रोमोक्तोदिवसदशकंचापरेः सप्तरात्रम् पञ्चिमत्तउद्येदशदिनानिबालः अस्तेपंचदिनानिष्टुक्
 पूर्वतोदिनत्रयबालः पक्षचष्टुद्वयार्थः जीवोयुरुः अन्यत्रतन्वथोक्त प्राप्तिपञ्चद्वयदिनः शुक्रः पंचसप्त
 दिनं शिशुः विपरीततुष्टद्वयंतद्वयगुरोरपीति एषाचपक्षाणां व्यवस्थामाहमिहिरः बह्वीदृशिताः का-
 लाये बाल्ये वारूकेपि वा ग्राह्यास्तत्राधिकः शेषादेशभेदाद्दुतापदीति देशभेदश्चमदनरत्नेगार्थः
 शक्रोरुरुः भ्रातृपराक्कवालौविध्यैदशावन्तिषुसप्तरात्रम् वंगेषुहूणेषुचषट्पंचशेषेचदशैर्निदिनंवदं
 नीति अस्तादेरपवादः काशीरवंडे नग्राहास्तोदयकृतोदोषोविधेयवृत्तवालये त्रिस्थलीसेतोवायवीये
 गोदावर्यागथायाचश्रीशैलेग्रहणद्वये सुरासुरगुरुणाचमोदयदोषोनविद्यते ग्रहणाद्वेतन्निमित्तक
 कुरुक्षेत्रयात्रादानादावित्यर्थः तदाहात्रिस्थलीसेतोलक्षः उपप्लवेशीतलः सानुमान्वाग्दोदयेचैकपिला
 त्यपछ्याम् सुरासुरज्यास्तमयेपितीर्थेयात्राविधिः
 चाधिमासोनमृतिर्नसूक्तिः एवमप्युत्तरार्धपठंति इत्य-
 पाद्ये अधिमासेषुसंप्राप्तेषुडसपिपुतानिच त्रयस्त्रि-

नमूहदोषोनचरात्रिदोषान्
 तविशेषउक्ता माद्रो

भिन्नाणि अधिभासेनृपोत्तम अधिभासेतुसंप्राप्तेत्रयस्त्रिंशत्तुदेवताः उद्दिश्यापूपदानेनमृत्थीदानफलं
 लभेत् त्रयस्त्रिंशदपूपान्त्वंकांस्यपात्रेनिधायच सद्युतंसहिरण्यंचब्राह्मणायनिवेदयेत् विष्णु-
 रूपीसहस्रांशुः सर्वपापप्रणाशनः अपूपान्प्रदानेनममपापव्यपोहतु नारायणजगद्बीजभास्कर
 प्रतिरूपक घतेनानेनपुत्रांश्चसंपदं चभिषर्धय यस्यहस्तेगदाचक्रेगुरुडोयस्यवाहनं शंखः करत
 लेयस्यसमेविष्णुः प्रसीदतु कलाकाष्ठादिरूपेणनिमेषघटिकादिना योवंचयतिभूतानितस्मेकाला
 त्मेनेनमः कुरुक्षेत्रमयंदेशः कालः पर्वद्विजोहरिः पृथ्वीसममिदं दानं गृहाणपुरुषोत्तम मलानांचवि
 श्रुत्यर्थपापप्रशमनायच पुत्रपौत्राभिरुत्तर्येतवदास्याभिभास्कर मंत्रेणानेनयोदधान्त्रयस्त्रिंशद
 पूषकान् प्राप्नोतिविपुलांलक्ष्मीं पुत्रपौत्रादिसंपदइति इतिनिर्णयसिंधौभासमलभासनिर्णयः पक्षनि
 ययस्तु देवेसुरव्यः शक्रपक्षः कृष्णः पित्र्येविशिष्यतइतिमाधवेनेक्तः अथतिथिनिर्णयः तत्रतिथिर्दू-
 धा श्रद्धाविस्थाचदिनेतिथ्यंतरसंबंधरहिताश्रुत्या तद्ग्रहिताविस्था तत्रश्रद्धायामसंदेहाद्विस्थानिर्णयने
 तत्रसामान्यतोचेधमाह माधवीयेपैठीनसिः पक्षद्वयेपिनिथयस्तिथिंपूर्वतथोत्तरां विभिर्मुहूर्तैर्विध्यंतिमा
 मान्योयंविधिः स्मृतइति हेमाद्रिमदनस्त्रादौतुद्विमुहूर्तौषुकः उदितेदेवतभानौपित्र्यंचास्तमितेरेवौ द्विमुहूर्ता
 त्रिरुद्रश्चसतिथिर्हव्यकव्ययोः शिविविष्णुधर्मोक्तः द्विमुहूर्तलंचासुकल्पः द्विमुहूर्तोपिकर्तव्यायानिथिर्बृहस्पति
 निदक्षणापिशब्दोक्तैः अयंचेधः प्रातरेव सायंतुत्रिमुहूर्तोचेधएव सांनिथिसमनुभाष्ययात्यस्तंपद्मिनीप-

निःसातिथिस्तद्दिनेप्रोक्तात्रिमुहूर्तव्याभावेदिनिस्कांदोक्तेः दीपिकापि त्रिमुहूर्तगतुसाकलासायेति यानितु ब्रततो
 पनासत्तानादौघटिकैकाधियाभवेत् उदयेसान्तिधियाह्याविपरीतातुपैतुकइत्यादीभिस्कांदादिवचनानितानिचे-
 श्यानराधिकरणन्यायेनावयवस्तुत्यात्रिमुहूर्तप्रशंसापराणि तिथिविशेषवेधविशेषः स्कांदे नागोद्वा दशनाडी
 क्षिर्दिक्पंचदशाभिस्तया मृतोद्वा दशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरांतिथिमिति अयंचोपवासांनिरिक्तविषयइतिवक्ष्य
 ते इतिवेधः तत्रसर्वोतिथिर्चदहःकर्मकालव्यापिनसंवशात्त्या कर्मणोयस्ययःकालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः
 नयाकर्माणिकुर्वीतद्वासहृद्नकारणमितिविष्णुधर्मोक्तेः दिनहयेतद्वासावव्यासावेकदेशव्यासोवायुग्मवा
 क्यान्निर्णयः तस्यपूर्वावार्धेनोपपत्तेः कर्मकालस्यप्रधानागत्वाच्च युग्मवाक्यंतुनिगमः युग्माद्रियुगभूतानां
 यणमुन्योर्वस्तरंधयोः रुद्रेणद्वादशीयुक्ताचतुर्दश्याचपूर्णिमा प्रतिपद्यव्यमावास्यातिथ्यायुग्ममहाफलम्
 एतद्युस्तमहादोषहंतिपुण्यंपुराकृतमिति अत्ररंभांताः शब्दाः द्वितीयादिनवस्यततिथिवाचकाः रुद्रएकाद
 शीद्वितीयातृतीयायुतासान्चद्वितीयायुतेतिसप्तयुग्मानोत्तर्यः इदंचशक्नुपक्षे अमाप्रतिपद्युग्मस्यपूर्णिमायाश्च
 तत्रैवमत्वात् इतिकेचित् तत्वंत्वमावास्याप्रतिपद्युग्माकृष्णपक्षलिंगात्पक्षद्वयपरमिदंतत्तद्विशेषवाक्यैः कृष्णोतिथि
 विशेषेपोद्यनइति दशमीतृक्तापुराणसमुच्चये संपूर्णेदशमीकार्याभिधितापूर्वयाथवेति संपूर्णेशक्नुपक्षेत्र-
 योदशीपुस्तसंतुनोक्ता त्रयोदशीतुर्कतव्याद्वादशीसहितामुनइति कृष्णपक्षेत्वापस्तंबः प्रतिपत्सहिती
 यास्याद्वितीयाप्रतिपद्युता चतुर्थीसंयुनायान्चसान्तीयाफलप्रदा पंचमीचप्रकर्तव्यावध्यायुक्तातुनारद

कृत्वा पक्षेष्टमात्रैव कृष्णपक्षे च तुर्दशी पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या परविद्वानकुचचिन् दशमी च प्रकर्तव्या स दुर्गा द्विज
 सप्तम षष्ठ्यष्टमी अमावास्या कृष्णपक्षे च यादशी एताः परयुताः पूज्याः पराः पूर्वेण संयुता इति यत्तु व्याघ्रः खर्वोद
 र्पस्ताया हिंसा निविधेति थिलक्षणां खर्वदोषोपगोपूज्यो हिंसा स्यात्पूर्वकालिकीति खर्वः साम्यम् दर्पोद्विस्तयोः प
 रा हिंसा क्षयस्तत्र पूर्वत्वार्थः एतद्ब्रह्मादिविषयम् द्वितीयादिषु युग्मानां पूज्यता निष्पन्नादिषु एकोद्विष्टादिबृहद्वा दो-
 द्वासहस्रादिचोदनेति व्यासोक्तेः नियमादिषु च तदनादिकर्मसू एकोद्विष्टादिति च र्चद्वादावित्यर्थः कर्मकालव्य
 ः भावे तु कर्मोपक्रमकालगोचरात्वा कर्मोपक्रमकालगतुरुक्तिभिर्ग्राह्यानयुग्मादर इति दीपिकोक्तेः यानि तु या
 तिथिं समनुग्राह्य लक्ष्यं याति भास्करः सान्निधिः सकलांशो यादानां व्ययनकर्मस्वित्यादीनि तानि त्रिभुहर्गोदिस्तु
 शिनि निर्णयशैली अथैकभक्तं तत्कालः पाद्ये मध्याह्नव्यापिना ग्राह्या एकभक्ते सदानि शिभिः मध्याह्नमध्यपं
 चया विभक्तं दिनतृतीयांशः तेन यद्यपि द्वादशदंडानंतरं ग्राह्यते तथापि दिनाय समयेतीति भुज्यते नियमेन यत्
 एकभक्तमिति प्रोक्तं तत्तत्स्थाद्वैव हीति स्कांदोक्तेः षोडशमसदशादिदंडासुरव्यः कालः दीपिकायां तु म
 ध्याह्नां त्वदले त्रिभागदिवसे स्यादेकभक्तमिति ततः सूर्यास्तपर्यंतं गोणः द्विचैव हीत्यस्य चैयथ्यापत्ये तत्प
 रत्वात् अत्र पूर्वद्युर्व्याप्तिः परेद्युरुभये च व्याप्तिस्तदभावांशव्याप्तिस्तत्रापि साम्यं चेति षट्पक्षाः त
 त्राद्ययो रसंदेह एव तृतीये तु पूर्वह्निगोणसुरव्यव्याप्तेः सत्वात् पूर्वैति माधवः युग्मवाक्या निर्णय इति हेमाद्रिः
 चतुर्थपक्षे पूर्वैव गोणकालव्याप्तिः सत्वात् वैषम्येणोशांशव्याप्तेः याधिकासाग्राह्या साम्यपूर्वो अयं च स्वतंत्रैक-

भक्तनिर्णयः अन्यांगेऽपवासप्रतिनिधीतदनुसारेण निर्णयः अथ नक्तं तच्च दिनानशनपूर्वरात्रिभोजनं तत्र
 प्रदोषव्यापिनीग्राह्या प्रदोषव्यापिनीग्राह्यानिधिर्नक्तत्रनेसदेनिवत्सोक्तैः प्रदोषस्तु विमुहर्त्तेप्रदोषः स्याद्वा
 नावस्तुंगतेसति नक्ततत्रतु कर्तव्यमिति शास्त्रविनिश्चयइति भट्टनरत्ने व्यासोक्तेः तत्रापि त्रिदंडोत्तरं कार्यं
 सायंसंभ्याधिघटिका अस्तादुपरिभास्वनइति स्कांदोक्तं दंडत्रयस्य संध्यात्वात्तत्र चत्वारिमानिकर्माणि संभ्याग
 परिचर्जयेत् आहारं मेथुर्न निद्रां स्वाध्यायं चतुर्थकमिति माकंडेयेन भोजननिषेधात् सुहूर्त्तेन दिनं नक्तं प्र
 वृत्तं निसर्गोपिणः नक्षत्रदर्शनान्नक्तं महस्ये गणाधिपेति माधवीये मयिव्योक्तेः च गोडास्तु प्रदोषोत्तमया
 दूर्ध्वेघटिका इयमिष्यतइति वत्सोक्तः प्रदोषः संध्याचदिनरात्र्योः संधौ मुहूर्त्तः अर्धोत्तमयात्सं ध्याव्यक्ती
 भूतानतारकायायत् तेजः परिहा निवशाद्भानोरर्धोदयं यावदिनिवराहोर्क्तरित्याहुः तन्म अस्य संध्याच
 दनानध्यायादिपरत्वात् अतएव तत्र रवं इमं डलस्य संध्यात्वमुक्तं विज्ञाने श्वरेण यच्च भट्टनरत्ने नक्तस्य
 वैधत्वाद्वागप्राप्तं भोजनगोचरो निवेधइत्युक्तं तन्निवेधे निवेधाविरोधात् अन्यथा कपिंजला नित्यत्र त्रि-
 भ्योधिकानां हि संनस्यात् सायंकाले नक्तंतु दिनद्वये प्रदोषास्पर्शे ज्ञेयं अतथात्वे परत्र स्यादस्तादुर्वाग्य
 तोहिसे निजाबालि च त्वनात् प्रदोषव्यापिनी नस्याद्भिवानक्तं विधीयते आत्मनो द्विगुणा छाया मंदो भव
 निभास्करे तन्मक्तं नक्तमित्याहुर्नेन क्तं निशि भोजनमिति स्कंदाच्च यस्यादीनामपि सायं नक्तं निशाया
 कूर्धान्तमृहस्थो विधिसंयुतः यतिश्च विधवान्वैवकुर्वान्तस्तसि दिवाकरमिति तत्रैव स्मृतं तत्रात् इदमपुत्रविधुषोप

लक्षणम् पुत्रवत्सुरात्रावेव अनाश्रमोव्याश्रमीस्यादपत्नीकोपिपुत्रवानिनि संप्रहोक्तेः सौरनक्तं तु दिवेव
त्रिमुहूर्तस्य गवान्निशि चैतावती तिथिः तस्यां सोमवेन्नक्तमहृत्येव तु भोजनमिति सुमंतुक्तेः हरिनक्तै विशेषः
कालादर्शस्कांदे उदयस्थासदापूज्या हरिनक्तव्रते तिथिरिति अन्यनक्तं तु संकात्यादावपि रात्रावेव निषेधस्य
रागप्राप्तभोजनगोचरत्वेन वैधाबाधकत्वात् दिनद्वयव्याप्तौ परा उभयोर्धेयै दिवा तिथ्योः प्रदोषव्यापिनी तिथिः त
त्रौ न रचनक्तं स्यादुभयत्रापि सायन इति कालादर्शे जाबालिवचनात् अन्यपक्षेषु एक भक्तवन्निर्णयः अत्र वि
शेषो भदनरत्ने गारुडं हविष्यभोजनं स्थानं सत्यमाहारलाघवम् अभि कार्यमधः शय्यां नक्तभोज्या षड्विंश
त् अभि कार्यं व्याहृतिर्होमः इति नक्तम् अयान्विते तु विशेषवचनाभावात् पक्षे उपवासोप्राप्ते उपवासवन्निर्णयः
अथ नक्षत्रव्रतकालनिर्णयः विष्णुधर्मैः उपाधितव्यं नक्षत्रं यस्मिन्नस्तमियाद्रविः युज्यते यत्र वानारा निशी
थे शनिनामहेति साधवीये स्कांदे तत्रैवोपवसेददोषो भवेत् उपवासस्य दक्षस्यात्तद्विनक्तैकं प
क्तयोः अथ व्रतपरिभाषा तत्राधिकारिणो गदनरत्ने भविष्ये अनस्य स्तत्रे विप्रास्तेषां श्रेयोविधीयते
व्रतोपवासनिर्णये नानादौ नैस्तथानृप अनग्निग्रहणमुपवासविषयम् अतएव देवलः आहिताग्निरनडौ
श्वब्रह्मचारी च ते त्रयः अश्वत्थ एव सिद्ध्यति नैषां सिद्धिरनृपताम् एकादश्यादौ तु वचनात् भवतीति वक्ष्यामः
शूद्रस्याव्यधिकारः शूद्रो वर्णश्चतुर्थोऽपि वर्णत्वाद्धर्ममहति वेदसंज्ञस्वधास्वाहावषट्कारादिभिर्विनिर्निव्यासो
क्तेः प्राच्यास्तु वैश्यश्चूद्रयोर्द्विरात्राधिकोपवासनिषेधः वैश्याः शूद्राश्च ये मोहाद्दुपवासं प्रकुर्वन्ते त्रिरात्रं पं-

चरात्रं चातेषां व्युद्भिर्न विद्यते न तु र्यथैव भक्तक्षपणं वैश्ये शस्त्रे विधीयते त्रिरात्रं तु न धर्मज्ञैर्विहितं ब्रह्मवादिभि-
 रिति हेमाद्रौ वचनादित्याहुः यावदुक्तं निषेध इत्यन्ये न त्वंतु भिर्मूलमिति प्रकरणात्महातपो विषय इति यु-
 क्तम् एवं स्त्रीणां पितृणां स्कांदे नोस्ति स्त्रीणां पृथग्यत्नो न ब्रतं नाप्युपोषणं भर्तृश्रुषूषये चैव तालोको निष्ठा
 न च जनिहि यद्वैष्णो यच्च पित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्यर्चनं सक्रिया च न स्थाधि वै सा फलं नान्य वित्तानां रा-
 भुंक्ते भर्तृश्रुषूषये च आदित्यपुराणे नारीखल्वननुज्ञाता भर्ता वा पितृकृतेन वा विफलं तद्भवेन स्यात्
 लकरो ल्योर्ध्वदेहिकमिति और्ध्वदेहिकं पारलोकिकं तद्भर्तृननुज्ञाविषयं भार्यापलकर्म तेनैव ब्रतादिना
 चरेत्स देनिका त्याय नोक्तेः अत्र विशेषो ह विंशो स्नानं च कार्यं शिरसस्ततः फलमवाप्नुयात् स्नात्वा
 स्त्रीप्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयेत्सती तथा गृहीत्वोदुंबरपात्रं सकुशं साक्षतं तथा गोशृगं दक्षिणं शि-
 क्तव्यं ततः शिरसि नज्जलं औदुंबरं ताम्रमयं ततो भर्तुः स्मृती दद्यात् स्नातस्य प्रयतस्य च आत्मनश्चाभिषे-
 क्तव्यं ततः शिरसि नज्जलं उपवासेषु कर्तव्यमेतत्पिब्यंतकेषु चेति सर्वव्रतं पुंसं कल्प्य विधिं च भारते गृ-
 हीत्वोदुंबरपात्रं गारिपूर्णं सुदंष्ट्रुखः उपवासं तु गृहीत्वा घृष्टासं कल्पयेद्दुधः हस्तेनैवेत्यर्थः अश्वघातार-
 भक्तालः मदनरत्ने गार्ग्यः अस्मिन्नेव गुरोः शुक्रे बाले हृत्वे मलिल्लु चै उद्यापनं सुपारं संत्रनानां नैव कारयेत्
 रत्नमालायां सोमसौम्यगुरुशुक्रवासाः सर्वकर्मसु भवंति सिद्धिदाः भानुसौम्या निवासरेषु च प्रोक्तमेव च
 लुकर्मसिद्ध्यति तथा विरुद्धं संज्ञादहये च योगास्तेषां मनिष्ठः खलु पाद आद्यः सर्वैरुतिस्तु व्यतिपातः

स्वचार्धम् तिरुक्कयोगेप्रथयेसवज्जेव्याघातसंज्ञेनवपंचशूले गंडेतिगंडेचषडेवनाद्वाःशुभेषुकार्येषुविवर्ज
 नीयाः संयदे कृष्णोष्मिदिशयोरुर्ध्वसप्तमीभूतयोरथः शक्रेवैदेशयोक्तुर्ध्वभद्राप्रागवस्तूर्णयोः श्रापतिः न
 सिद्धिमायातिर्कृतंचनिष्ठ्यांविषारिघातादिकगत्रसिद्धम् व्यवहारसमुच्चये दशम्यामष्टम्यांप्रथमघटिका
 पंचकपरंहरिद्युःसप्तम्यांद्विदशघटिकांतेत्रिघटिकम् तृतीयाराकायांरवयमघटिकाभ्याःपरमवंशुसंवि
 दैः पुच्छंशिवतिथिचतुर्थोक्तविरगे तत्रैव सर्पिणीलुसितेपक्षेकृकोचैवलुष्टाश्चिकी सर्पिण्यास्तुभुखंवत्या
 ज्यंश्चिक्काःपुच्छमेवच माधवीये विष्टिर्यदाहनिथेरपरार्धजातापूर्वार्धजानिशितदाशुभदाचपुच्छे ब्र
 ह्मयामले दिनभद्रायदाराज्ञौरात्रिभद्रायदादिवा नत्याज्याकर्मकार्येषुमाहुरेवंपुरातनाः श्रापतिः ष
 ट्पौष्पातोद्वादशशांकराच्चपौरंत्वाद्वानिनवक्रंमेण पूर्वार्धमध्यापरभागयुंजिचिरतनंज्योतिर्विकैः-
 स्मृतानि व्रतारंभैचविशेषः भदनस्तेसत्यव्रतेनोक्तः उदयस्थानिथिर्योहिनमवेहिनमध्यभाक् सारवंडा
 नव्रतानांस्यादारंभश्चसमापनमिति देवलः अमुक्ताभातराहारस्तात्वाचम्यसमाहितः सूर्यस्यदेव
 ताभ्यश्चनिवेद्यव्रनमाचरेत् यदनरत्नेभविष्ये क्षमासत्यंदयादानंशौचमिद्रियनिग्रहः
 नंसंनोषस्तेयवर्जनम् सर्वव्रतेष्वयंधर्मः सामान्योदशाध्यास्मृतः अभिहोमस्तौदेवत्यः व्याहृ
 तिवर्धमानः यजुर्नेनोक्तम् सर्वपदमेतत्पुणोक्तम कृतव्रतपरम् व्रतांतरेषुविध्यनरसत्तेहोमोन्यथा
 नअतएवैकादश्यांशिष्टानांहोमानाचरणमिति तन्त्रजपोहोमश्चेतिवक्ष्यमाणैकवाक्यत्वेनास्यकाम्य-

व्रतसमाप्तिपरत्वात् न तत्तु सामदृश्यस्य पश्य भिन्नविंदादिप्रकरणस्थेनेव न तद्भूतविशेषहोमविधिभिर्-
 स्योपसंहार इति विष्णुधर्मै तज्जप्यजपनं ध्यानं तत्कथाश्रवणादिकम् तदचनं च तन्नामकीर्तनश्रवणा
 दयः उपवासकृतामेते गुणाः प्रोक्ता मनीषिभिः केमे वै हि ग्रीमांस्तज्ज्ञात्स्वतिपतितं च न जस्वलां न स्पृशेन्ना
 भिन्नायेन नैतन्न वत्सरे पृथ्वीचंद्रोदये अभिपुराणे स्नात्वा व्रतवता स र्वव्रतेषु व्रतभूतैः पूज्याः सुवर्ण
 मय्याद्याः शक्त्या वैभूभिर्शाधिना जपो होमश्च सामान्यव्रतांते दानमेव च चतुर्विंशद्दशबापंच वात्रय एव
 वा विभ्राभोज्यायथाशक्ति तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् अत्र विभ्रा इति पुहिं गनिर्देशात्तु मास एव भोज्याः न तु
 स्त्रियः एवं सहस्रभोजनादावपि विरूपाक्षैकदेशस्य प्रमाणांतरं विना युक्तत्वात् अन एव ह्येकजमानयोः
 प्रतिपदं कुर्यात् बहुभ्यो यजमानेभ्य इत्यादौ विरूपाक्षैकशेषायोगात् पत्न्यभिप्रायं हित्व बहुत्वान संभवती
 त्युक्तमाचार्यैः पार्थसारथिना च एतेनैकस्य ब्राह्मणस्या हृत्या भोजनं परास्तं बहुत्वस्यैकपदश्रुत्या ब्रा-
 ह्मणां वितत्वेन भोजनान्वयाभावादित्यन्यत्र विस्तरः शूद्रस्य तु प्रतिष्ठादिव द्विप्रह्मपाव्याहृतिहोम इति
 वर्धमानः व्रतभूतयो व्रतदेवता प्रतिमाः प्रतिमास्वरूपं च मदनरले भविष्ये अनुक्तद्रव्यतत्संख्यादेवता
 प्रतिमानूप सौवर्णीराजतीनाम्बी हृक्षजा मानिर्कीतथा चित्रजा पिष्टलेखोत्थानिजविन्तानु रूपतः आ-
 माषात्सलपर्द्यंतं कर्तव्या शाक्यवर्जितैः न तत्रैव ब्राह्मे आज्यं द्रव्यमनादेशे जुहोतिषु विधीयते मंत्रस्य देव
 नायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः मंत्रानुक्तो समस्तव्याहृतिरूपो मंत्रः प्रजापतिश्च देवतेति कल्पतरुः वर्ध

मानधृतदेवीपुराणे होमोग्रहादिपूजायां शतमष्टाधिकं भवेत् अष्टाविंशतिरहोवायथात्रासि विधीयते म
दनरत्ने अचुक्तसख्याय त्रस्या छतमष्टोत्तरस्मृतम् वर्धमानधृतद्विशतात्तपः उपवासं हिजः कृत्वा ततो
ब्राह्मणभोजनम् कुर्यात्तेनास्यमशुण उपवासो भिजायते व्रतोद्यापनात्तुक्तोत्तुष्ट्वीचंद्रोदयेनंदिपुराणे
कुर्यादुद्यापनतस्य समाप्तोयदुदीरितम् उद्यापनं विनायत्तुतद्रुतनिष्फलं भवेत् यदि चोद्यापनं नोक्तं व्रतानु
गुणतश्चरेत् विन्तानुसारतो दद्यादनुक्तोद्यापने व्रते गात्रैव काचनं दद्याद्रुतस्य परिपूर्तये अशक्तो तु नार
दीये सर्वेषामप्यलभेतु यथोक्तं करुणा विना विप्रवाक्यं स्मृतं शुद्धं व्रतस्य परिपूर्तये यथा विप्रवचोयस्तु रू
क्लानिमनुजः शक्तम् अदत्त्वा दक्षिणां पापः स याति नरकं भुवम् भारते वेदेषु निषदे चैव सर्वकर्मसु दक्षि
णां सर्वव्रतमयो दिक्षाभूमिर्गावो यकाचनम् वैजवायः शिवनेत्रोद्भवयस्माद्रजतं पितृवल्लभम् अमंगलत
दलेन देवकार्येषु वर्जयेत् दौडगनं देवीपुराणे व्रते च तीर्थे ध्ययने आर्द्धे पिच विशेषतः पराभ्रभोजनाद्दे
वियस्यान्नतस्य तत्फलम् पृथ्वीचंद्रोदयेऽभिप्राणे नित्यस्नायी मिनाहारायु रुदेव हि जार्चकः क्षारं स्त्रोद्रं
चलवणमधुमासानि वर्जयेत् क्षाराक्तं तत्रैवोक्ताः निलमुद्राहने शैव्यसंस्थगोधूमकोद्रवौ धान्यकदेव
धान्यं च शमो धान्यं तथैव स्विन्नधान्यं तथा पण्यमूलक्षारगणः स्मृतः गोधूमो नानुतत्रैव प्रतिप्रसक्तः
ब्रीहियष्टिकमुद्राश्च कलापः स निलंपयः श्यामाकात्रैव नीचारागोधूमाद्या व्रते हिताः कूष्मांडाला बुवानो
कपालकीज्योतिनकास्यजेत् चतुर्भक्षिसंस्तु कणाः शाकं दधियुतं मधु श्यामाकाः शालिनी वारायावकं सूत

तंडुलम् हविष्यन्ननक्तादावधिकार्योदिकेहितम् मधुमांसंविहायान्यद्रुतेवाहितमीरितमिति शमीभ्यान्य
मायादि पाचंकीमध्यदेशोपोर्द्धनिभ्रमिञ्च ज्योत्स्निकाकोशातकी मिताक्षरायांगोतमः चतुर्भेक्षससुकणया
वकशाकपयोदधिघृतमूलफलोदकानिहवीक्षुत्तरोत्तरप्रशस्तानिपयोदधिघृतं चगव्यमिति अन्येचविशेषा
एकादशीचातुर्मास्यादिप्रकरणेवक्ष्यते वृक्षतन्नत्यागेतुमदमरले छागलेयः पूर्वव्रतंगृहीत्वायोनचरेत्काम
मोहितः जीवन्भवतिच डालोमृतः शवाचाभिजायते तत्रमायश्चित्तसुक्तं पृथ्वीचंद्रोदयेअग्निगारुडपुराण
योः क्रोधात्ममादालोभाह्वाभनभंगोभवैद्यदि दिनत्रयंनसुंजीनमुहुनंशिरसौथवेनित्रायश्चित्तान्मानादति
क्रान्तन्नतनुष्ठानंनस्तीतिगम्यते यत्तु प्रायश्चित्तततः कृत्वा पुनरेवव्रतीर्भवदिति वचनम् यच्चातिक्रान्तमीपि
व्रतंकार्यमेवेतिशूलपाणिः तन्मध्येलोपेव्रतशेषसत्त्वैरेयम् एतच्चशक्तविषयम् अशक्तौतु कालहेमाद्रौतु
राणांतरे उपवासासमर्थश्चेदेकंविप्रंनुभोजयेत् तावद्धनादिवादद्यादुक्तस्यहिरुणंतथा भुक्तः कृतभोजनः
ब्राह्मणभोजनंविनेतिशेषः सहस्रसंघितांदेवैर्जपेद्ब्राह्मणसंयमात् कुर्याद्दशसंख्याकान्नयथाशक्त्यातु
रोनरइति शुद्धितत्वेमात्स्ये उपवासोघशक्तानांनक्तंभोजनमिष्यते मदमरलेवायवीचे द्रव्यदातोपवास
स्यफलंभ्राष्ट्रोत्सशायम् तथापरांकेदेवलः ब्रह्मचर्यंतथाशौचंसत्यमाभिषवर्जनम् व्रतैवेताभिचत्वा
दिवरिधानातिनिश्चयः मात्स्ये तस्मात्कृतोपवासेन स्नानमभ्यंगपूर्वकम् कर्जनीयं प्रयत्नेन रूपं प्रतत्परं च
प अन्येचनियमास्तन्नतत्रान्वेषणीयाः अथस्त्रीव्रतेषुविशेषउच्यते तत्रहेमाद्रौव्रतकांडेगारुडे गंधाले-

कारतांबूलपुष्पगालानुलेपनम् उपवासेन दुष्पथं सिदं तथा वनमंजनमिति इदं च समर्तुं कोपवासविषयम्
अंजनं च सर्तुंबूलकुंकुमं रक्तवाससी धारयेत्सोपवासोपि अवैधव्यकरं यतः विधवायतिमार्गेण कुमारी
वायदृष्टयेति तत्रैव विध्योक्तेः तथा विष्णुधर्मे सर्वेषु तूपवासेषु पुमान्वाथ सुवासिनी धारयेद्रक्तवस्त्रा
णि कुमुमाभिमितानि च विधवाशुकूवसनमेकमेव हि धारयेत् मनुरपि पुष्पालंकारवस्त्राणि गंधधूपा
नुलेपनम् उपवासेन दुष्पथं सिदं तथा वनमंजनम् मदनरले व्यासः दंतधावनपुष्पादिघ्ननेत्यस्यानदुष्यती
ति यद्यपीदं सर्वोपवासविषयं प्रतीयते तथापि शिष्टाचारात्सोभाग्याद्यर्थं क्रियमाणं न वरात्रि रात्राद्युप
वासविषयमेव न रवेकादश्यादि विषयम् असंस्कृज्जलपानाच्च संस्कृतांबूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्ये
तदिवा स्वापाच्च भैशुनादित्यपरां केदं वलेन तन्निषेधात् न चास्य पुंविषयत्वेन सावकाशत्वात् स्त्रीपांता
बूलादिप्राप्नोतीति वाच्यम् तांबूलादिप्रापकस्यैवैकदशीतरविषयत्वेन वैपरीत्यस्यापि सुवचत्वात् यत्तु
हरिवंशे अंजनं रोचनं चैव गंधान्त्सु मनसस्तथा त्रैवैवोपवासे च भित्त्यमेव विवर्जयेत् शिरसोभ्यंजनं सौ
म्येनैव मेतत्प्रशस्यते न पादयोर्न गात्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृतेनित्तत्रैवोक्तपुण्यकत्रतविषयम् तत्तु स
र्वत्र पूर्वोक्तविरोधादिनिमदनरले उक्तम् तत्रैव अशुभपातो रोषश्च कलहस्य कृतिस्तथा उपवासोऽङ्क-
नाद्व्यापिमद्योभ्रंशायति स्त्रियम् स्त्रियमित्युपलक्षणम् मदनरले शिवधर्मे दानव्रताभिनियमाज्ञानं-
ध्यानं हुतं जपः यत्नेनापि कृतं सर्वं क्रोधिनस्य च तथा भवेत् अथ स्मृतकादौ निर्णयः तत्र शावस्तूयाशौच-

योः सर्वस्मार्तकर्मनिवृत्तिर्निवंधेषु स्पष्टेव गौडस्तु सताशौचादावपितामाहुः जातुर्वै क्षतजेजाते नित्यकर्मन
 वाचरेत् नैमिषिकं च तदर्थः स्वयद्रक्तो न वाचरेत् लोतके च स सुत्यन्नेज्वरकर्मणि मेशुने धूमोद्गारे तथावांती
 नित्यकर्मणि संत्यजेत् द्रव्ये भुक्ते त्वजोर्ध्वे च नैव शुक्लापिकंचन कर्मकुर्यान्नरो नित्यं सूतके मृते के तथेति-
 कालिकापुराणात् वस्तुतस्तु पूर्वदेवा पूजोपक्रमानन्यान्विषयत्वमस्येति युक्तं मतीमः तथाहेमाद्रौ पाश्चि-
 गर्भिणीस्तुतिकादिश्वकुमारीवाथरौगिणी यदाशुद्धानदान्येन कारयेत्प्रयत्ना स्वयमिति पुंसोप्येव कि-
 धिः सिंगस्याविवक्षितत्वात् तेन यस्मिन्नेत्यतूजाधक्तं तदन्येन कारयेत् शरीरनियमान्स्वयंकुर्यादि-
 ति हेमाद्रिव्याचरेव्यो नम्रतिनां व्रतइति विष्णुर्क्तेश्च आरंभस्तु न भवत्येव शुद्धिनत्वे विष्णुः बहुकालिक-
 त्यो गृहीतश्च पुरायदि स्तूतके मृतके चैव व्रतं तन्नैव दुष्यति एतत्काम्यपरं नित्यं त्वनारब्धमपि कार्यमिति
 गौडाः मदनरले पूर्वसंकल्पितं यच्च व्रतं तस्मिन् व्रतैः तत्कृतं व्यनैरेः शुद्धिदानार्चनं विवर्जितम् साधवो यैकोर्मि-
 काम्योपवासे प्रक्रान्ते त्वनरा मृतसूतके तत्र काम्यव्रतं कुर्याद्दानार्चनं विवर्जितमिति एतेन सांगेधिकाराद्ग-
 तांगदेवपूजादिकार्यमिति वर्धमानोक्तिः परास्ता प्रारब्धपूजादिकार्यमेव न वरात्रेतु तत्रैव विशेषवस्थामः
 एवं रजस्वलापि यजुः सत्यव्रतः प्रारब्धदीर्घतपसां नारीणां यद्रजो भवेत् न तत्रापि व्रतं तस्मिन् स्यादुपरोधः क-
 दाचनेति तस्मिन्निधिना कारयेदित्येतत्परम् तदुक्तं मदनरले मास्ते अंतरात्तु रजोयोगे पूजामन्येन कार-
 ति प्रतिनिधयश्च निर्णया मृते पेठे नसिः भार्यापुत्रव्रतं कुर्याद्भार्यायाश्च पतिव्रतम् असामर्थ्ये परस्ताभ्यां

व्रतभंगोनजायने स्कांदेपि पुत्रंवाविनयोपेतंभगिनींभ्रातरंतथा एषामसावस्वान्यंब्राह्मणंवाभियोजये-
 त् कात्यायनः पितृमातृभ्रातृपत्नियुर्वर्थेचविशेषतः उपवासंप्रकुर्वाणः पुण्यंशनगुणंलभेत् मातामहादी-
 नुद्दिश्यएकादश्यामुपोषणे कृतेनेतुफलंविभ्राः समग्रसमवाप्नुयुः भदनरलेप्रभासरवडे भक्तपुत्रः पुरोध्या-
 श्रमन्नातापत्नीसरयापिच यात्रायांधर्मकार्येषुजायंतेप्रतिहस्तकाः एभिःकृतंमहादेविस्वयमेवकृतंभवेत्
 तत्रैववायवीये स्वयंकर्तुमशक्तश्चेत्कारणीतपुरोधसा इदंचसर्ववर्णसाधारणम् अविशेषात् यमुकाश्रि-
 न्माहोस्तआह शूद्रस्यब्राह्मणादिरेवप्रतिनिधियुक्तोनशूद्रः जपस्तपस्तीर्थसेवाप्रब्रज्यामंत्रसाधनम्
 विभ्रैः सपादितयस्यसंपन्नतस्यतत्फलमिति मरीचिवचनात्इति तजुछम् प्रब्रज्यादीनांशूद्रैः संभवाद्द-
 शयेभ्रायदर्शनादितिन्यायेनास्यब्राह्मणादिगोचरत्वात् यदापिउपवासोव्रतंहोमस्तीर्थस्नानजपादिक-
 र्मितिपूर्वार्धेपाठस्तदापिसएचदोषः स्त्रीशूद्रपतनानियदितिमानवीयेजपनिषेधात् वस्तुतस्तुसंपू-
 र्णतावाचनमात्रमत्रोच्यतइतिप्रतिनिधेः कावार्तेत्यलम् अत्रविशेषमाहत्रिकाङ्गमङ्गनः काम्यप्रतिनिधि-
 र्नास्तिनित्येनैमित्तिकेचसः काम्येषुपक्रमार्द्धकेचित्प्रतिनिधिर्विदुः नस्यात्प्रतिनिधिर्यमंत्रस्वामिदेवाग्नि-
 कर्मसु सदृशकालयोनोस्तिनारणरग्निरेवसा नापिप्रतिनिधानव्यनिषिद्धवस्तुकुत्रचित् हिरण्यकेशिसू-
 त्रेपि नस्वामित्वभार्ययाः पुत्रस्यदेशस्यकालस्याग्नेर्देवतायाः कर्मणः शब्दस्यचप्रतिनिधिविद्यतेइ-
 ति अथव्रतादिसन्निपातेनिर्णयः तत्रतिथिद्वयसन्निपातेतत्रोक्तदानहोमादिक्रमेणानुष्ठेयम् आ

रोपात् इदं पूर्वरन्ध्रेष्वेव एकमध्येऽन्यकाम्यकर्मो रं भस्तु न भवत्येव गुणफलाहने यस्य यज्ञे प्रतनेन रायशस्ता-
 यतेनं यज्ञं निर्गृह्णातीति राणा कथ्यतुतेः यज्ञः प्रतादिकर्ममात्रम् अनंगेन व्यवधानदोषस्य सर्वत्र सा-
 म्यात् शिष्टास्तु माधकार्ति कस्मानादिमध्ये लक्षहोमतुलाभारतश्च वणाद्याचरति तन्नित्यमध्यस्ते काम्य
 मध्ये तु चित्यम् यत्र तु नैकैक भक्तादौ विरोधस्तत्र प्राथम्यादेक भक्तं कार्यम् नक्तं तु परे धुस्तति शौ गोणकाले
 कार्यम् समकालीन विरुद्धव्रतादौ त्वेकं स्वयं कृत्वान्यद्रार्यादिना कार्येदिति माधवः यत्र तु शिवरात्र्यादौ तिथि
 मध्ये पारणयादि भोजन प्राप्तम् भूताहम्यादौ दिवा भुत्कारात्रो भुत्काचपर्वणि एकादश्यामहारात्रं भुत्काचाद्राय-
 णचरैदिति तन्निषेधश्च तत्र पारणायावेधत्वाद्देवैव भोजनम् निषेधस्तत्रागमास भोजन विषयः एवमष्टम्या
 दिनक्तव्रते संक्रांत्यादौ रवौ सकृद्वचनुर्योचरात्रो भोजनम् यत्र त्वहम्यादौ दिवा भुजिनिषेधः संक्रमे चरात्रा वि-
 ति निषेधद्वयं तत्रोपवास एव कार्यः यद्यपि पुत्रिण उपवासो निषिद्धस्तथाप्युपवास निषेधे तु भक्ष्यं किंचित्प्रक-
 त्त्येदिति वचनात्किंचिद्रक्षयित्वोपवासः कार्यः चाद्रायणमध्ये एकादश्यादौ तु भोजन कार्यमेव चाद्रायणस्य
 काम्यत्वेन नित्यवाधकत्वात् अवाधेन गत्यसंभवाच्च एकादश्यामेकातरोपवासोऽपि पारणायां जलपारणां कृत्वा
 पयसेन आपो वा अशिन मन शितं चेत्युतेः एवं द्वादश्यामासोपवासश्चाद्दोषादिषु ज्ञेयम् एवं काम्ये नैमिति
 कृत्वा तत्वादि कृतं वलावलं स्वयमूद्यमिति दिक् इति कमत्वाकर भट्टकृते निर्णयसिद्धौ परिभाषा समाप्ता
 अयमिति पदोदि निर्णयः शुक्रमिति पदपराह व्यापित्वे पूर्वोच्चाद्या युगमवाक्यात् प्रतिपत्संमुखी कार्यार्थायात्र

वेदापराक्लिकानिस्कांदोक्तेः श्रद्धास्यात्यतिपत्तिधिः प्रथमतश्चेत्सापराण्डेभवेदितिदीपिकोक्तेश्च अपराण्ड-
श्चपंचधाभक्तेदिनेचतुर्थोभागः तदभावेसायाद्रव्यापिनीयात्द्या तदभादेतुसायाद्रव्यापिनीपरिगृह्यतामिति
माधवोक्तेः कृष्णातुपरा कृष्णातूत्तरतोरिवलेतिदीपिकोक्तेः कृष्णापिपूर्वेवेत्यनंतभट्टः सर्वेतिथिषुचर्ज्याभ्यु-
क्तानिमुहूर्तदीपिकायाम् कूष्मांडहृतीफलानिलवणवर्ज्यतिलाम्लतथातैलंचामलकदिवंप्रवसताशीर्षकपा
लांत्रकम् निध्यावांश्चमसूरिकान्फलमथोहृताकसंज्ञग्रधुद्घृतंस्त्रीगमनंक्रमालप्रतिपदादिषेवमाघोडश शी
र्षनारिकेलम् कपालंजलाबु अंत्रंपटोलम् भूपालः कूष्मांडहृतीक्षारंमूलकंपनसंफलम् धात्रीशिरःकपा
लांत्रंनखचर्मतिलानिच क्षुरकर्मगनासेवांप्रतिपत्तमृतित्यजेत् नखवंशिबी चर्ममसूरिका द्वितीयातुक्कृष्ण
पूर्वाशुक्लान्तरेतिहेमाद्रिः कृष्णाद्वितीयादिमा पूर्वाण्डेयदिसासितानुपरतः सर्वेतिदीपिकोक्तेः माधवानंतभ
ट्टमतेतुसर्वापिद्वितीयापरा तथाचमाधवः पूर्वधरसर्तप्रातःपरेशुश्रिसुहूर्तगा साद्वितीयापरोपोष्यापूर्व
विद्वाननोन्यथेति तृतीयातुसर्वमतेरंभाब्यतिरिक्तापरैव तेनद्युग्मवाक्यंरंभाप्रतविषयम् रंभाख्यांवर्ययि-
त्वातुतृतीयांह्रिजसत्तमः अन्येषुसर्वकार्येषुगणयुक्ताप्रशस्यतद्विब्रह्मवेवर्त्तात् गोरीव्रतेतुविशेषमाहमाध
वः मुहूर्तमात्रसत्वेपिदिनेगोरीव्रतंपरे श्रद्धाधिकायामव्येवंगणयोगप्रशंसनादिति चतुर्थ्यपिसर्वभतेगणे
शुव्रतानिरिक्तापरैव युग्मवाक्यात् एकादशीतथाषष्ठीअमावास्याचतुर्थिका उपोष्याः परसंयुक्ताः पराः पूर्वण
संयुताइतिमाधवीये हहहसिधोक्तेश्च नागचतुर्थीतुमध्यापिनीपंचमीयुताचत्राद्येतिनिर्णयामृतेभा

धवीयेचोक्तम् युगंमध्यंदिनेयत्रतत्रोपोष्यफणीश्वरान् क्षीरेणायाय्यपंचम्यांपूजयेत्प्रयतो नरः विषाणितस्य न
 श्यंतिनतान् हिंसतिपन्नगा इतिमाधवीयेदेवलोकेः युगचतुर्थीपूर्वत्रमध्याह्न्यातोपूर्वा अन्यपक्षेषु परैव पंचम्या
 पूजोक्तेः गणेशव्रतेतुतृतीयायुतेवचतुर्थी चतुर्थीतुतृतीयायामहापुण्यफलप्रदा कर्नव्याव्रतिभिर्वत्सगण-
 नायस्तुतोषिणीनिहेमाद्रौब्रह्मर्वेवर्त्तात् माधवीयेतुगणेशव्रतेमध्याह्न्यायिनीमुख्या चतुर्थीगणनायस्यमा-
 नृविद्वाम्रशस्यने मध्याह्न्यापिनीचेत्स्यात्परतश्चेत्परं हनीतिहृत्स्पतिवचनात् प्रातःशुक्लतिलैःस्नात्वा मध्याह्ने
 पूजयेन्मृपेतिनक्तल्येभिधानाञ्च तेनपरदिनेतत्वेपरा अन्यथापूर्वेत्युक्तम् वस्तुनस्तु यत्रभाद्रशुक्लचतुर्थ्या
 द्योगणेशव्रतविशेषेमध्याह्न्योक्तातद्विषयाण्येवप्रागुक्तवचनानि ननुस्मार्त्तविकाणि संकष्टचतुर्थ्यादौबहू-
 नांकर्मकालानांवाधापत्तेःतेनसर्वत्रगणेशव्रतेपूर्वैवेति सिद्धम् संकष्टचतुर्थीतुचंद्रोदयव्यापिनीयात्या दिने
 हूयेतत्वेमातृयोगस्यसत्वात्पूर्वेति केचित् अन्येतुदिनेसुहृत्त्रयादिरूपस्यतृतीयायोगस्याभावात्परदिनेमा-
 धवीोक्तमध्याह्न्यापिसत्वात्सपूर्णत्वाच्च परेत्याचक्षतेदिनद्वयेतदभावेतुपरैव गोरीव्रतेतुपूर्वैव गणेश
 हुलाव्यनिरिक्ताःप्रकीर्तिताः चतुर्थ्यःपंचमीविद्वादेवनांतरयोगतद्दिनमदनरलेब्रह्मैववर्त्तात् पंचमीतुमाह
 मतेसर्वापिपूर्वा चतुर्थीसयुनाकार्यापंचमीपरयानतु देवैकर्मणिपिष्वेचशक्रूपक्षेतथासितेति हरीनेतिक्तेः
 हेमाद्रिभतेतुक्रुष्यापूर्वासितापरा क्रुष्यापूर्वयुतासितापरयुतास्यात् पंचमीतिदीपिकोक्तेः वस्तुनस्तुहारीतो
 क्तिरुपवासविषया प्रतिपत्तंचमीचेवसावित्रीभूतपूर्णिमा नवमीदशमीचैव नोपोष्याः परसयुता इति ब्रह्म

र्धप्रसिद्धमेवैषावत्त्वस्मात्तत्त्वचमन्यतेष्टुद्धाः तत्त्वसागरेभविष्ये यथाशुक्लतथाकृष्णायथाकृष्णानथे
 नरा तुल्येतेमन्यतेयस्तुसर्वैषावउच्यते केचित्तुदशम्यानवमीवेधमपित्यजति तत्रमूलंमृग्यम् उदयवे
 धस्तुपरिशेषात्रस्मान्नगोचरः तदाहमाधवः अरुणोदयवेधोत्रवेधःसूर्योदयेयथा उक्तोद्दोदशमीवेधोवे
 षावस्मान्नयोःक्रमात् हेमाद्रिस्तुकेषांचिदर्थरात्रेपिदशमीवेधमाह अर्धरात्रेतुकेषांचिद्दशम्यावेधउच्य
 ते कपालवेधइत्याहुराचार्यायेहरिप्रियाः इतिब्रह्मवैवर्तात् नतन्मममनम् यस्मान्त्रियामारात्रिरिष्यत
 इतिब्रह्मवैवर्तात् अस्म्यार्थः अनद्यतनेलङ् इत्यत्रातीतायाःरात्रेःपश्चिमयामह्यमागामिन्याःरात्रेःपूर्व
 यामह्यदिवसश्चमकालएवोद्यतनःमकलइत्युक्तंमहाभाष्ये सरषवर्तमानःकालएकादश्यहोरा
 त्रउपोष्यः तन्माध्यदशमीप्रवेशेविद्धासात्याज्याअतएवहेमाद्रोदशम्याःसंगदोषेणअर्धरात्रात्परिणतु
 वर्जयेच्चतुरोयामान्नसंकल्पार्चनयोःसदेतिदोषउक्तःचतुरोयामान्दिवसस्येत्यर्थःस्वमतेतुरात्रेःत्रियाम
 त्वात्सहरत्रयपूर्वशेषः तेनचतुर्थप्रहरएववेधोयुक्तःसोप्यरुणोदयएव सूर्योदयंविनानिवस्तानदाना
 दिकःक्रमइतिमार्कण्डेयपुराणात् प्रत्युषोहर्मुखकल्पइतिकोशादरुणोदयमारभ्यसूर्याशुप्रसृतेस्तत्रैव
 निषेधःतेनमतभेदाद्वावस्थेनिकेचित् कैमुतिकन्यायेनारुणोदयवेधेस्येवेयंस्तुनिरितितुमाधवः यस्तु
 दिक्पंचदशभिस्तथेतिवेधःसउपवासातिरिक्तविषयइतिमाधवः सर्वप्रकारवेधोयमुपवासस्यदूषकः
 सार्धसप्तसुहृतेस्तुयोगोयबाधतेब्रतमितिनिगमादित्यलं अत्रमाधवमतेवेष्ठावैरुणोदयविद्धात्या

ज्या यदात्वेकादशेयवशुद्धासतीचर्थनेद्वादशीवाउभयंवातदापरोपोषा एकादशीद्वादशीवाधिकान्चे
 त्यज्यतांदिनम् पूर्वग्राह्यतूत्तरस्यादितिवैष्णवनिर्णयः इतिमाधवोक्तेः स्मार्तेस्तुसूर्योदयविद्वात्थाऽ
 यदात्वेकादशीशुद्धासतीचर्द्धनेद्वादशीचसमान्यूनावातदागृहस्थेःपूर्वायतिभिरुत्तराकार्यो प्रथमे
 हनिसंपूर्णाव्यास्याहोरात्रसंयुता द्वादश्यान्वतथातानदृश्यतेपुनरेवच पूर्वोक्त्यार्गोर्गृहस्थे - र्याभि-
 श्वोत्तराविभोइतिस्कांदोक्तेः वर्धमानोप्येवमेवाह उभयवृद्धेतुशुद्धाविद्वावामेवेषांपरेव
 शीयत्रप्रभातेपुनरेवस्मा सर्वैरेवोत्तराकार्यापरतोद्वादशीयदीतिनारदोक्तेः द्वादशीमात्रवृद्धेतुशुद्धा-
 यांपूर्वेव नचेदेकादशीविधौद्वादशीपरतःस्थिता उपोष्येकादशीतत्रयदीच्छेत्परमपदमिति नारदोक्तेः
 द्वादशीमात्रवृद्धेतुशुद्धाविद्भव्यवस्थिते शुद्धपूर्वोत्तराविद्वास्मार्तनिर्णयइदृशइतिमाधवोक्तेश्च मदन
 रत्नेप्येवम् यत्तु विद्वाप्यविद्वाविज्ञेयापरतोद्वादशीनचेत् अविद्वापिचविद्वास्यात्परतोद्वादशीयदीतिह
 माद्रोपायवचनंतेकादश्यावृद्धोज्ञेयम् तदुक्तमाधवेन एकादशीद्वादशीचेत्युभयंवर्धनेयदा तदापूर्व
 दिनंत्याज्यंस्मार्तेग्राह्यंपरंदिनमिति विद्वेकादश्याद्वादशीमात्रवृद्धोचसर्वेषांपरेव तत्रैवेकादशीमात्रवृ
 द्धोगृहिणःपूर्वायनेरुत्तरा पूर्वोक्तपाप्मोक्तेः एकादशीविद्वाचेष्टुक्कृष्णोविशेषतः उत्तरांतुयतिःकुर्या
 त्पूर्वामुपवसेद्गृहीतिप्रचेतसोक्तेः एतच्छुद्धाविद्वातुल्यमितिमाधवः त्रयोदश्यांनलभ्येतद्वादशीयदि
 किंचन उपोष्येकादशीतत्रदशमीमिश्रितापिचेतिस्कांदात् अविद्वाभिनिषिद्धेनलभ्यंतेदिनाभितु शु

हूर्नेः पंचभिर्विद्वाद्यात्वेवैकादशीतिथिरित्यथशृंगोक्तेश्च सुहूर्तपंचकमरुणोदयमारभ्यज्ञेयम् अन्यथोत्तरे
द्वि एकादश्यभावासंभवात् यद्वापि हेमाद्रिणा शुद्धसमाशुद्धन्यूनावाधिकद्वादशिकाचेत्सर्वेषां परैवेत्यु
क्तं तदपि वैष्णवविषयम् स्मार्तानां तु पूर्वैवेत्यविरोधः हेमाद्रिमते तूच्यते तत्र शुद्धाविद्वाद्द्वयीनं दान्त्रे धान्यूनः
समाधिकैः षट्प्रकारा पुनस्त्रेधाद्वादश्यूनसमाधिकैरित्यष्टादशीकादशीभेदाः तत्र शुद्धाधिकन्यूनद्वादशि
काशुद्धाधिकसमद्वादशिकाचसकामैः पूर्वानिष्कामैरुत्तराकार्या प्रथमेह निःसंपूर्णेति पूर्वोक्तस्कादात् उत्त
द्वादशिकायां तु विष्णुप्रीतिकामैरुपवाससह्यकार्यम् संपूर्णैकादशीयत्र प्रभाते पुनरेव सा ह्युच्यते द्वाद-
शीतस्मिन्नुपवासः कथं भवेत् उपोष्ये ह्येति यथा तत्र विष्णुप्रीणनतत्परैरिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः शुद्धन्यूनाशु
द्धाधिकाशुद्धसमाविद्धन्यूनाविद्धसमावाधिकद्वादशिकाचेत्सर्वेषां परैवेति हेमाद्रिः मदनरत्ने तु शुद्धाधि
कापरा संपूर्णैकादशीयत्रैति पूर्वोक्तेः अन्यापूर्वा शुद्धायदासमाहीनासमाहीनाधिकोत्तरा एकादशीसु
पवसे त्रैशङ्गवैष्णवीमपीति स्कादात् शुद्धा एकादशी उत्तराद्वादशी न चैदेकादशी विष्णो इति नारदोक्तेश्च यत्तु अ-
वेद्वापि च विद्वास्यादिति पासंतच्छुद्धाधिकापरं यत्तु संपूर्णैकादशीत्याज्यापरतोद्वादशीयदि उपोष्याद्वादशीशुद्धा
द्वादश्यामेव पारणमित्यादितैश्छेपावपरं स्मार्तानां तु पूर्वैवेत्युक्तं विद्धन्यूनासमद्वादशिकालुमुसुक्ष्णां पुत्रवतां च
परा अन्येषां पूर्वापुत्रवतोपि पूर्वैति मदनरत्ने विद्धन्यूनान्यूनद्वादशिकासैव सर्वैः कार्येति हेमाद्रिः मुसुक्ष्णां परान्ये
ऽपूर्वैति मदनरत्ने विद्धसमासमद्वादशिको नद्वादशिकाचमुसुभिः परान्यैः पूर्वोकार्या दशमीभि-

श्रितापूर्वाद्दशमीयादित्युप्यते शुद्धेवद्वादशीराजन्तुपोष्यामोक्षकांक्षिभिरितिव्यासोक्तेः मोक्षकांक्षि
 ग्रहणादन्येषांपूर्वे सर्वत्रैकादशीकार्याद्वादशीभिश्चितानरेः प्रातर्भवतुवामावायतो नित्यमुपोषण-
 मिति पादोक्तेः विद्वाधिकासमद्वादशिकाचसर्वेषांपूर्वेव पारणाहेनलभ्येतद्वादशीकलयपिचेत्
 तदानीं दशमीविद्वाप्युपोष्येकादशीतिथिरिति त्रय्यश्वरगोक्तेश्च माधवमते तु अत्र गृहिणः पूर्वार्थनेरु
 त्तया विद्वाधिकन्यूनद्वादशिका मोक्षपापक्षयविष्णुप्रीतिकामैः पराकार्या गृहस्थेन तु नक्तकार्यम्
 एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषे त्रयोदशी उपवासं न कुर्वीत पुत्रपौत्रसमन्वित इति कोर्मदिनक्षये उपवा-
 सनिषेधात् दशम्येकादशीविद्वाद्वादशीचक्षयंगता क्षीणासाद्वादशीज्ञेयानक्तं तु गृहिणः स्मृतमिति ह
 द्वादशातानपोक्तेश्च गृहिणः पूर्वत्रोपवासः एकादश्याः शङ्कन्यूनत्वे शङ्कसमत्वे वाद्वादश्याः न्यूनसम
 त्वयोरैकादश्यासु पवासः यानि तु दशम्यनुगताहंतिद्वादशाद्वादशीफलम् धर्मापत्यधनार्थं भिन्नयो
 दश्यां तु पारणाभितिकोर्मदादिनिदशमीवेधत्रयोदशीपारणयोः निषेधकानितानि विहितानि पारणाणि
 अत्र मूलवचनानि तद्व्यवस्थाचारेण यत्तु कालहेमाद्रौ बहुवाक्यविरोधेन संदेहो जायते यद्वा
 द्वादशी तु तदाग्रास्थात्रयोदश्यां तु पारणाभिति मार्कण्डेयोक्तेः सौदग्धेषु च वाक्येषु द्वादशीसमुपोषयेत्
 तथा विवादिषु च सर्वेषु द्वादश्यासु उपोषणम् पारणचत्रयोदश्यामात्रेण मासमर्कागुने इति पादोक्तेश्च
 चेधसंदेहेऽन्योतिविदां प्रतिपत्तौ चापराकार्यत्वं तद्देष्टव्यविषयमित्यलबहुना अथात्रोपपुक्तं

किंचिदुच्यते तत्र दशम्यामेकादशीयोगे दशमीमध्ये एव भोजनं कार्यम् एकादश्यां न भुञ्जीतेति तस्या एव
 निमित्तत्वात् निषेधस्तन्निवृत्त्यात्मा कालमात्रमपेक्षते इति देवलोक्तेः केचित्तु एकादशीव्रतांगत्वेन-
 पूर्वद्वारेकभक्तविधानाद्विधिसृष्टेच निषेधानवकाशान्नकाम्यव्रतांगे भोजननिषेधः प्रवर्तते तेनेका
 दशीमध्येऽपि पूर्वदिने भोजनमित्याहुः अत्राधिकारीमाधवीयेकात्यायनोक्तः अष्टवर्षाधिको मत्स्योत्थशी
 तिन्यूनवत्सरः एकादश्यामुपवसत्पक्षयोः सयोरुभयोरपीति भविष्ये ब्रह्मचारीचनारीचशक्लामेव सदा गृ-
 हीति यस्तु विष्णुः पत्यो जीवति यानारी उपोष्य व्रतमाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुर्नरकं चैव गच्छतीति तद्भर्त-
 नुज्ञाविषयमिति प्रागुक्तम् उपवासासामर्थ्ये तु मार्कण्डेयकोर्मयोः एकभक्तेन न कतेन तथैवायाचितेन च
 उपवासेन दानेन न भिक्षादशिको भवेत् अत्र एकभक्तेन यो मत्स्य उपवासव्रतं चरेदित्येकभक्त्यादिषूपवास
 शब्दस्तद्धर्मातिदेशार्थः तेन तत्प्रयुक्ताः सर्वे धर्माः संकल्पमन्त्रैश्चैकभक्तादिपदेनोहः कार्य इति मदनरत्ने
 तथाऽसामर्थ्ये प्रतिनिधिनकारयेदिति प्रागुक्तम् व्रताकरणे प्रायश्चित्तमाह माधवीयेकात्यायनः अर्केप
 र्वह्वये रात्रौ चतुर्दश्यष्टमीदिवा एकादश्यामहोरात्रमुक्ताचाद्रायणं चरेदिति अथ काव्यव्रतविधिः ल
 घुनारदीये दशम्यादिमहीपालत्रिदिनं परिवर्जयेत् गंधनाबूलपुष्पादिस्त्रीसंभोगं महायशाः तत्र द
 शम्याविधिः कौर्मैः कास्यं मांसं मसूरांश्च चणकान्कोरदूषकान् शाकं मधुपरां च त्वज्जडुपवसन्
 म् तथा शाकं मांसं मसूरांश्च पुनर्भोजनमैथुने द्यूतमत्स्यबुपानं च दशम्यावैष्णवस्त्यजेत्

रदीये अक्षारतवणाः सर्वे हविष्यान्निषेविणः अवनीतल्पशयनाः भियासंगमवर्जिताः व्रतध्यान्याह हेमाद्रौ
 देवलः असकृज्जलपानाच्च सकृत्तावूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्येत्तदिवास्वापाच्च भैशुनात् अशक्तौ तु मद्
 नरत्वे देवलः अत्यये चानुपानेन नोपवासः प्रणश्यति अत्यये कहे विष्णुरहस्ये गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तावूलं
 चानुलेपनम् व्रतस्थो च जयेत्सर्वयच्चान्यत्र निराकृतम् एषु प्रायश्चित्तमुक्तं निर्णयामते संग्रहे स्तेनहिंसक
 योः सस्यं कृत्वा स्तेन्यं च हिंसनम् प्रायश्चित्तं व्रती कुप्याज्जपेन्नाम शतत्रयम् मिथ्यावादे दिवास्वापे बहुशो-
 बुनिषेवणे अष्टाक्षरं व्रती जस्वाशतमष्टोत्तरं श्रुचिः ओं नमो नारायणायेत्यष्टाक्षरः तत्रैव पेठानसिः तां ब्रू-
 त्त्व चर्वणे स्त्रीसंभोगे मांसनिषेवणे व्रतलोपो न चेतुः कुर्यात् कृष्णावद्भुजिवर्जनमिति कृष्णोकादशी वद्भोजन
 निषेधमात्रपरिपालने तु तावूलचर्वणादावपि न दोष इत्यर्थः संभोगोऽतु कालादन्यत्र रेतः सेकात्मसंभो-
 गमृतेन्यत्र क्षयः स्मृत इति कात्यायनोक्तेः हेमाद्रौ वसिष्ठः उपवासेन याश्चाङ्गेन कुर्याद्दत्तभावनम् दत्तानां-
 काष्ठसंयोगो दहत्याससंकुलम् काष्ठमहं जाल्मृद्भोघाधनिषेध इति हेमाद्रिः विष्णुरहस्ये आहोपवास
 दिवसे रवादित्वा दत्तभावनम् गायत्र्या शतसं पूतमनुप्राश्य विशुष्यति निर्णयामते व्यासः वर्जयेत्पारणेमा
 सं व्रताहोषोषं सदेति एकादश्यां आहोपवासो गायत्रीये कात्यायन आह उपवासी यदा नित्यः आहूने भि-
 त्तिकं भवेत् उपवासं तदा कुप्यादप्रायश्चित्तं सेवितम् मातापित्रोः क्षये प्राप्ते भवेदेकादशी यदि अभ्यर्च्येपि
 त्वदेवांश्च आजिघ्रेत्पितृसेवितमिति हेमाद्यादिसर्वनिबन्धेष्वप्येवम् एतेन एकादशी निर्मितकं आहं द्वाद

श्याकार्यमिति वदन्तः परास्ताः किंच महालयस्य सप्तः सकलः पूज्यः आद्भुतं शकं प्रतीतिश्रुतं षोडशतम् पोषे-
 कादश्यांचमन्वादि आद्भुतस्याहापरिज्ञानेन तत्तत्क्षेपादश्यां विहितं आद्भुतं वाधितमेव स्यात् यदपि स्मृतिचंद्रि-
 कास्थं पठति अन्मात्रिना निपापानि तद्गुरुं वच मज्जंति विरतस्तस्य नरकेशाश्वनीः समाश्रितस्तस्यापि
 रागप्राप्तमुजिगोचरस्य वैध्याद्भुतं गोचरयता महत्साहसमित्यलम् योपि अकृत आद्भुतं निचयाजलपिंडविना
 कृता इति लघु नारदीये एकादश्यां आद्भुतं निषेधः समात्तापित्वाभिन्नविषयः पूर्ववाक्येन द्रुहणात् निचयः प्र-
 तिग्रहः अत्र न भान्याहमदनरले देवलः सर्वभूतभयं व्याधिः प्रमादो गुरुशासनम् अत्र तद्भानि पण्यंते स ह-
 देता निशास्त्रतः स्कां दीपि अहोतान्यत्र तद्भानि आपो मूलं फलपयः हविर्ब्राह्मणा काम्या च गुरोर्वचनमौषधम्
 इदं चानि स कष्टविषयम् नारदीये अनुकल्योचुणां प्रोक्तः क्षीणानां च रवर्णिनि मूलं फलपयस्तोयमुपभो-
 ग्यं भवतु मे न त्वेव भोजनं कैश्चिदेकादश्याबुधैः स्मृतमिति अस्यापवादः शयने च भद्रुत्थाने मत्पाम्बुपरिव-
 र्त्तने नरो मूलं फलाहारी हृदि दिशस्य ममापयेत् एते चाविरोधि नो निर्णयाः सर्वव्रतेषु श्रेयाः तत्रैकदश्या संक-
 ल्पः ग्रहीत्वा तु वरं पात्रं वारि पूरणं मुदस्सुरवः उपवासं तु गृणहीयाद्यद्वाचार्ये वधारयेदिति माधवीये वाराहोक्तः
 मंत्रस्तु विष्णूक्तः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह म परे हनि भोऽस्याभिपुंडरीकाक्षशरणं भवेत्वाच्यतेति शो-
 वादीनां तु हेमाद्रौ सौरपुराणे सावित्र्याथ यवानां भासकं ल्युप्तं सभाचरेत् शिवादिगायत्र्यो यजुर्वेदे मसिद्धा-
 वाराहे इत्युच्चार्य ततो विद्वान्पुष्पांजलिमथार्पयेत् ततस्तज्जलं पिबेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजसेनाभि

तम् उपवासफलं प्रेम्णः पिवेत्पात्रगतं जलमिति कात्यायनोक्तेः ग्रथ्यरात्रे उदये वा दशमीचैधेरात्रौ संकल्प
इति माधवः दशम्याः सगदोषेण अर्धरात्रात्परेण तु वर्जयेच्चतुरीयाभा न संकल्पा र्चनयोस्तदा निक्षेपवासेन
अंस्तु दिनं त्यक्त्वा समाहितः रात्रौ संपूजयेद्द्विष्टं संकल्पं च तदा चरेदिति नारदीयोक्तेः तत्रैव पूजामभिधाय
देवस्य पुरतः कुर्याज्जागरं नियतो व्रती द्वादश्यां निवेदनं व्रतुक्तः कात्यायनेन अज्ञानमिति भिराधस्य व्रतेना
नेन केशव प्रसीदसु मुखेनोनाथज्ञानदृष्टिप्रदो भवेति नारदीये ब्राह्मणान्भोजयेच्छत्त्यादद्यां द्वेक्षणां न्तः
स्कादे कृत्वा चैवोपवासं तु योश्चातिद्वादशीदिने नैवेद्यं तुलसीमिष्टं हत्वा कोटिविनाशनम् द्वाविंश्यां च वर्ज्या
न्याहृष्टहस्पतिः दिवानि द्वापरान्नं च पुनर्भोजनमेथुने क्षौद्रं कांस्यामि षण्ते लं द्वादश्यामष्टकर्जयित्त्वं हेमाद्रौ
त्रं लाडपुराणो पुनर्भोजनं मध्याह्नौ भारआयासमेथुने उपवासफलं हस्त्युदिवानि द्वाचपंचमी स्कादे परा
नक्रस्य नाबूलेलाभं वितथभाषणम् वर्जयेदतिशयः विष्णुधर्मो असंभाष्याद्विसंभाष्य तुलस्यतमिक्कादल
म् आमलक्याः फलं वापि पारणे प्राश्य शुल्यति दहनं नारदीये रजस्वलां च चंडालं महापातकिनं तथा स्मृति-
कापतिनं चैव उच्छिष्टं रजकादिकम् व्रतादिमध्ये शृणुयाद्यद्येषां ध्वनिमुत्तमः अष्टोत्तरसहस्रं तु जपेद्देवद
मानरम् एतद्भूतं स्मृतं केपिकार्यम् सूतके भूतके चैव न स्याज्यं द्वादशी व्रतमिति विष्णुक्तेः तत्रत्यक्तदाना-
दि स्मृतकाते कार्यम् सूतकांतेन रूक्षात्वा पूजयित्वा जनार्दनम् दानं दत्त्वा विधानेन व्रतस्य फलमश्नुत इति
मात्स्योक्तेः रजोदशनेपिकार्यम् एकादश्या न भुंजीत नारी दृष्टेरजस्य पीति तुलस्योक्तेः यदा द्वादश्याश्च

वर्णक्षेपेन दाशब्दं गम्येकादशीत्युक्तानत्रैवोपवासः कार्यः शकृद्वावायदिवाकृष्णाद्वादशीश्रवणान्विता नयोरेवो
पवासश्च त्रयोदश्यांच पारणामितिनारदीयोक्तेः एतेच नियमाः काम्यव्रतेनियताः नित्यव्रते सति सभवे कार्याः
शक्तिमांस्तु पुनः कुर्यान्नियमं सविशेषणमिति कात्यायनोक्तेः अशक्तेस्तु माधवो ये ब्रह्मवेवर्ते इति विज्ञाय कु
र्वीता वश्यमेकादशीव्रतम् विशेषनियमाशक्तो होरात्रमुजि वर्जित इति अथाद्यो महाद्वादश्यः नत्र सुद्धाधिके
कादशीयुताद्वादशी उन्मीलितो स ज्ञाद्वादश्ये व शुद्धाधिका वर्धते चेत्सा वजुली वासरत्रयस्पृशति नोत्र स्पृशा अ
त्रेपर्वणः संपूर्णाधिकत्वे पक्षवर्धिनी पुष्यक्षयुता जया श्रवणयुता विजया पुनर्वसुयुता जयंती रोहिणी यु
ता पापनाशिनी एताः पापक्षयमुक्तिका मउपवसेत् अत्र भूल्लंहे माद्रोक्षेयम् एकादशीद्वादश्योरेकत्वे तत्रेणो
पवासः पार्थक्ये तु शक्तस्योपवास इयम् एकादशीमुपैथ्ये वद्वादशीसमुपोषयेदिति विष्णुरहस्यात् अश
क्तौ तुद्वादश्यामेव एवमेकादशीत्युक्ताद्वादशीसमुपोषयेत् पूर्ववासरजपुण्यसर्वमाभित्यसशयमिति त
त्रैवोक्तेः यदा त्वल्पाद्वादशी तदोक्तं मातये यदा भवति अल्पापिद्वादशी पारणादिने उषः काले ह्यंकुर्यात्मातर्माथ्या
द्विकंतदा नारदीयेपि अल्पायामथ विभ्रेद्रद्वादश्यामरुणोदये स्नानार्चनक्रियाः कार्येदानेनाहामादिसंयु
ता इति संकटे तु माधवीये देवलः संकटे विषमे प्राप्तेद्वादश्यां पारयेत्कथम् अद्रिस्तपारपांकुर्यात्पुन
स्तु संकटे न दोष इति संकटे त्रयोदशीश्चाद्धमदोषादौ अचर्कचिदाहुः अपकर्षवाक्यान्यनाहिताग्निविषया
पि अग्निहोत्रादीनां श्रौतत्वेनापकर्षार्थो योगादिति द्वादश्याच प्रथमपादमति क्रम्य पारणं कार्यम् द्वादश्याः

दोहरिनासरसोक्षितः तमतिऋग्यकुर्वीति पारणं विष्णु तत्पर इति निर्णयामृतमदनरलेच विष्णु य-
 त्रकेचित्संगिरंते यदाभूयसीद्वादशी तदापि प्रातर्मुहूर्तत्रये पारणं कार्यम् सर्वेषामुपवासानां प्रात-
 रिति चिन्तयन्नादिति अस्मादुरवस्तु बहूनां कर्मकालानां विनाकारणं बाधापत्तेः प्रागुक्तवचनेनैव
 नामेवापकर्षविधानादपराह एव कार्यम् प्रातःशब्दस्त्वयं प्रातर्हि जातीनामशनं श्रुतिचोदि-
 पराणहवाचित्वेषुपपन्नः न च वाक्यवैयर्थ्ये पुनर्भोजनसायं पारणनिवृत्त्यर्थत्वात्तस्येत्याहुः प्र-
 न एकादश्युपवासानि क्रमे अपराहैवाराहे एकादशी विधुता चेद्वादशी परतः स्थिता उपोष्याद्वादशी
 दीर्घेत्परमपदमिति कैश्चित्तु विष्णुना चेदिति पठितम् अत्राविरोधिनो नियमाः सर्वव्रतेशु बोद्धव्याः
 यन्नवरात्रे वस्यंत इति दिक् इति श्रीरामकृष्णभट्टात्मजकमलाकरभट्टकृतो निर्णयसिंधो एकादशीनि-
 यः द्वादशीतु पूर्ववद्युगमाव्यात् द्वादशीतु प्रकर्तव्या एकादश्या युता प्रभो इति स्कांदाच्च त्रयोदशीतु स-
 वंमने शक्नुपूर्वाकृष्णोत्तरा त्रयोदश मिथिः पूर्वः सितोऽप्यासितः पश्चादिति दीपिकोक्तेः शुक्लत्रयोदशी पूर्वा
 पराकृष्णा त्रयोदशी तिमाधवाच्च चतुर्दशी सर्वमते कृष्णा पूर्वा शुक्लोत्तरा उपवासैस्तु ह्यपि परेति मदनरले मौ-
 णमास्यमावासे तु सावित्रीव्रतं विना परेऽग्राह्ये भूतविद्धेन कर्तव्ये दर्शपूर्णकदाचन वर्जयित्वा मुनिश्रेष्ठसावि-
 त्रीव्रतमुत्तममिति त्रसैव वर्तन्त अमाया योगविशेषो परार्केशात्तातपः अमावास्यां भवेद्द्वारो यदा भूमिसुत-
 स्यैवै ज्ञान्द्वीत्मानमात्रेण गोसहस्रफलं लभेत् अमावै सोमवारं एणरिविवारेण सप्तमी चतुर्थी भौमवारं एणविषु

वत्सहशंफलम् तत्रैवव्यासः सिनीवालीकुहूर्वापियदिसोमदिनेभवेत् गोसहस्रफलं दद्यात्तानंवाभौभिन्नाह
 तं हेमाद्रौष्टहन्मनुः श्रवणाशिविधनिष्ठाद्रिनागंदेवतमस्तके यद्यमारविचारेणव्यतीपातः स उच्यते नागैरेव न
 माश्लेषामस्तकोमृगशिरः प्रथमपादइत्यन्ये सच सर्वेषाम् अष्टौष्टिकालः गोभिलः पक्षांता उपवस्तव्याः पक्षा
 दयोभिष्यष्टव्या इति उपवासोन्वाधानम् तत्र मध्याह्ने तत्पूर्ववापर्व प्रतिपत्संधौ तद्दिने यागः पूर्वाण्येवाथ मध्या-
 ह्न्यदिपर्वसमाप्यते उपोष्यतत्र पूर्वेषु स्नानं दहर्याग इत्यत इति लोगाक्षिवचनात् तत्र द्वेधा विभागः आवर्तनात्
 पूर्वोण्येव पराणहस्ततः परः मध्याह्नस्तनयोः संधिर्यदावर्तनमुच्यत इति वचनात् मध्याह्नादूर्ध्वसंधौ माधव
 मते परेद्विभागः अपराण्येव वारात्रौ यदपर्वसमाप्यते उपोष्यतस्मिन्नहनिश्वोभूते याग इत्यत इति लोगाक्षिणे
 क्तेः हेमाद्रिस्त्वपराणहसंधावपि परदिने प्रतिपच्चतुर्थी शेषे चंद्रोदये च सति द्वितीयादिष्वत्यंतक्षये सति पूर्वेषु यागः
 पूर्वोण्येव द्वितीयेषु पृथक् द्विजातिभिः द्वितीयासहितं यस्मादूर्ध्वयत्याश्वलायना इति द्वितीये त्वितिके मुनि क
 न्यायेन तृतीयापरम् तृतीये त्विति शूलपाणोपाठः स्पष्टार्थ एव तथा भूतापंचदशी पूर्णा द्वितीया क्षयगामिनी
 चरुशिष्टरमायां स्याद्भूते कव्यादिर्काक्रियेति वचनाच्चेत्तु चिवाच् मदनरत्नेपि चतुर्दशी चतुर्थी मा अभावा स्या
 नदृश्यते श्लोभते प्रतिपञ्चे स्यात्पूर्वो तत्रैव कारयेदिति यजुर्माधवः यस्तवाजसनेयी स्यात्तस्य संधिदिनात्पुरा
 नकाव्यन्वाहितिः किंतु सदा संधिदिने हि सत्याह यच्च कालादर्शोऽयुक्तम् आवर्तनादधः संधिर्यद्यन्वाधाय तद्दि
 ने परेषु शिष्टिरित्याहुर्विभावाजसनेयिन इति यच्च मदनरत्ने मध्यं दिनात् स्यादहनीहयस्मिन्प्राक्पर्वणः संधिर्य

नृनीया सारवर्तिकावाजसनेधिमत्यातस्यासुपोष्याथपरेद्धरिष्टिरिति एतत्पोर्णमासीपरमितिनत्रैव आवर्त
 नोर्ध्वमर्वागस्ताद्रात्रोवासमासेद्धे मध्याह्नादवविस्समाप्तावृत्तीयेत्यर्थः तत्कर्तृभाष्यदेवजानीश्रीअनंतभाष्यादि
 सकलतन्त्रास्वीयग्रंथविरोधाद्ब्रह्मनादराच्चोपेक्ष्यम् पोर्णमास्यांविशेषमाहकात्यायनः संधिश्चेत्संगवाद्दूर्ध्वे प्रा
 ण्मर्याचननाड्यवेः सापोर्णमासीविज्ञेयासद्यस्कालविधौनरैः अमायाविशेषमाहवोधायनः द्वितीयात्रिमुहूर्ता
 चेत्प्रतिपद्यापराणिहकी अन्वाधानचतुर्दश्यांपरतः सोमदर्शनात् कात्यायनश्च यजनीयेद्विज्ञेयमाश्वेद्वारुण्या
 दिशिदृश्यते तत्रव्याहृतिभिर्हुत्वादंडदद्याद्ब्रह्मानयइति एतच्चबोधायनचाजसनेधिविषयम् तेभिरीयश्चनो-
 तुचंद्रदर्शनेपियागउक्तः एषावेतुमनानामेष्टिर्यमर्धेजानन्मश्चाच्चंद्रमाअभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मैलोकैर्भुक्भव
 तीति श्रुत्यंतरेपि यदहः पञ्चाच्चंद्रमाअभ्युदेति तदहर्यजन्निर्माह्लोकानभ्युदेतीति इदंबहुचापस्तबविषयं
 मदनरत्नेष्वेवम् आपस्तबभाष्यार्थसंग्रहेष्वेवम् अतः पक्षद्वयस्यस्यसूत्राद्व्यवस्थितित्वम् दूषयत्साश्च
 लायनाइतितु पूर्वार्णहसंधिविषयमितिमाधवः शेषपर्वणीष्टोविशेषमाह माधवीयेगार्ग्यः प्रतिपद्यत्रवि
 द्यायांयदिवेष्टिः समाप्यते पुनः प्रणीयकृत्स्नेष्टिः कर्तव्यायागवित्तमैः गृह्याग्नेनोर्योनियमइतिमदनपारिजा
 तः एवंपर्वतींशः प्रतिपदश्चत्रयोशायागकालउक्तः क्वचित्प्रतिपत्तुयोर्योशेषियागः संधिर्यद्यपराणहस्याद्या
 ग्रंप्रातःपरेहनि कुर्वाणः प्रतिपद्भागेचतुर्थेपिनदुष्यतीतिदृष्टशानातपोक्तेः एतत्पूर्णिमापरमितिमदनरत्ने
 पर्वणिप्रतिपदः क्षयस्यदृष्टश्चाहर्द्धप्रक्षिप्यसंधिर्ज्ञेयः तदाहमाधवः दृष्टिः प्रतिपदोयास्ति तदर्थं पर्वणि

क्षियेत् क्षयस्यार्थेनयाक्षिप्त्वासंधिनिर्णयितांमदेति कात्यायनोपि परेद्भिद्यदिकान्यूनान्तर्थात्तदधिक्यथाः
 तत्तर्धकृत्वापूर्वेस्मिन्नासहक्षोभकल्पयेदिति एवंस्मार्तस्थालीपाकेपिज्ञेयम् तत्रेहिस्थालीपाकावाधानं
 वेशनीयहोमानंतरभाविन्यांपोर्णमास्याप्रारंभणीयोननुदर्शो यद्यारंभेगलमासपौषमासशुक्रास्तादिभवेति
 तदाप्यारंभकार्यः यानितु उपवागोधिमासश्चर्यदिप्रथमपर्वणि तथामलिम्बुचेपौषेनान्वारंभणमिष्यते गुरु
 भार्गवयोर्मेद्वेचंद्रसूर्यग्रहेतथेति संग्रहवचनाभितानिआलस्यादिनातिक्रान्तशुद्धकालप्रारंभविषयाणि ना
 कर्मचदर्शेहिंयथाकालसमाचरेत् अतिपाते सति तयोः प्रशस्ते मासि पुण्यमइत्यपरागैर्गवचनानादिति प्रयोग
 पारिजाते उक्तंचैतत्प्रयोगरत्ने भट्टैः कालादर्शेतु नामकर्मचजानेहिमिति पाठः याज्ञिकास्तु आधानानंतरपौ
 र्णमासीचैन्मलमासगा तस्याभारंभणीयादीन्मकुर्वीत कदाचनेति त्रिकंडमंडनवचनान्छुद्धकालसर्वविभ
 ट्टिकृत्वारंभं कुर्यादित्याहुः कालादर्शेस्मृति संग्रहेपि आरंभदर्शपूणेस्त्वारमिहोत्रस्य चादिमम् प्रतिष्ठाः पंच
 कूर्माद्या मलमासेविकर्जयेदिति अथविकृतिः तत्राप्यस्मैवः यदीक्ष्यायदिपशुनायदिसोमेन यजेत सोमा
 वास्यायां पोर्णमास्यांचेति अत्र प्रकृतितः काले सिद्धेपि सद्यस्कालताविधेयात् तृतीयायां सांगत्वेनोक्तेः अत्रपौ
 र्णमास्यमावास्याशब्दाभ्यातदत्यक्षणो गृह्यते तेन तद्व्यहोरात्र इत्यर्थमाह रामांडारः माधवोपि इक्ष्या
 विकृतिः सर्वापर्वण्येवेति निर्णय इति अत्र विशेषमाह त्रिकंडमंडनः कात्यायनश्च आवर्तनात्प्राकृत्या
 पर्वसंधिः कृत्वा तु तस्मिन् प्रकृतिर्विकृत्याः तदेव यागः परतो यदि स्यात्तस्मिन् विकृत्याः प्रकृतेः परेद्युरिति धू

स्वाध्यादयोप्येवमाहुः यद्वेत्ति सांगाथा निरुक्तेः पर्वकालत्वादावर्तनात् प्राक्संधोसंधिमभितोयजेतेति प्रकृतेः
 प्रतिपदिसमाप्तिमियमात्रकृत्यनंतरंप्रतिपदि विरुक्तस्योगात्पूर्वेद्युर्विकृतिरित्युक्तं तत्र लेपार्थसारथिना यद्यपि
 प्रकृतेः पूर्वत्वादपूर्वमेतस्यादित्यापस्त्येनोक्तम् तथापि हेतुवादेन नञ्मुनिमूलत्वाभावाद्गंगासमभिव्याहारादि-
 निवदप्रामाण्यमिति न दाशयः आग्रयणे तु विशेषं वक्ष्यामः अनारभणीयानुचतुर्दश्यां कार्येति हिरण्यकेशिह
 तोमातृदत्तौ अन्येषां पर्वण्येव पशोसोमेन कालांतरमप्याहवौ धायनः अमावास्येन वाहविषेष्ट्वानक्षत्रे
 चेति श्रुक्पक्षे कृत्ति कादि विशाखांते बुदेवनक्षत्रे धितिकेशवस्वामीच्याचरेवो चानुर्मास्येव पिद्वाद्शाहय-
 थाप्रयोगपक्षयोर्नक्षत्रे धप्यारंभः यावज्जीवसांवत्सरप्रयोगयोस्तु फाल्गुन्यांचैत्र्यांवारंभः पशोस्तु विशेषमा-
 हकात्यायनः अर्थादङ्गोभवति नियतं पर्वसंधिः परस्तात्कृत्वा तं स्मिन् हनि तु पशुसंघ एव अधिकारपशुस्त्वग्नीबोमी-
 थप्रकृतिरयचेत्यपर्वसंधिः पुरस्तात्कृत्वा तं स्मिन् प्रकृतिमय तु स्यात्पशुसंघः अमावास्यायां दोक्षा यजनीये
 येण सवनीयेन वासमानतत्रोवाकार्य इति त्रिकांड मंडनः सोमेत्वाहापस्त्यः अमावास्यायां दोक्षा यजनीये वा सुसमहरिति
 वामावास्यायां यजनीये वा सुस्त्यमहः पोर्णमास्यां दोक्षा यजनीये वा पोर्णमास्यां यजनीये वा सुसमहरिति
 साह्यायनसूत्रेपि पूर्वपक्षस्य प्रथमे हनि दोक्षे तदृष्ट्वा वानक्षत्रयोगे चेति पूर्वपक्षः श्रुक्पक्षः नक्षत्रयोगेने
 त्ययमर्थः चैत्र्यादिपूर्णिमायाश्चिन्नादि नक्षत्रयोगे दोक्षे तेति आधानंतु पर्वणि नक्षत्रेषु चोक्तम् तत्र पर्व
 नक्तं गार्हपत्यगादधातीत्यादि कर्मकालव्यापि ग्राह्यम् दिनद्वयेतत्वे परग्राह्यम् संकल्पस्य पर्वणि साभात्

पूर्वत्र नक्षत्रयोगेन देवग्राह्यम् पञ्चत्रीणि सन्निपतितान्युदुर्नक्षत्रं च पर्वतस्तमृद्धं विप्रतिषेधक्रतुर्नक्षत्रं च य-
 हीय इति हिरण्यकेशिस्तुत्रात् क्रतुर्वसंते त्राह्मणो ग्रीनादधीतेत्यादिः रेणुकारिकायां तु गाघादिपञ्चम्यासेषु
 आचरणे चाश्विने तथा मार्गशीर्षे शक्रपक्षे आधानमथ कारयेदित्युक्तम् अत्र नूलं मृग्यम् आधाननक्षत्रा-
 णित्वापस्तंबसूत्रे कृत्तिकारोहिणी मृगशीर्षपुनर्वसुष्यपूर्वोत्तरापूर्वाषाढोत्तराषाढाहस्तचित्राविशारदा
 नुराधाश्रवणोत्तराभाद्रपदा इति सोमपूर्वाधाने विषयोषमाहापस्तंबः सोमेन यस्य माण आदधानो ननु
 नक्षत्रेण नक्षत्रमिति अत्र प्रकरणादाधानकालबोधः तेन सोमस्य वसंतकाले न वाध्यत इति रुद्रदत्त
 हस्तौ नारायणवृत्तौ चोक्तम् तत्र रत्ने वातिके च तेषां एते उभये अपहन पाप्मानो क्रतवः एष वा उद्यन्मादि-
 त्य एषां पाप्मानोपहंता यदैवं कदाचन यज्ञसु पनमेत्तथादधीतेत्यत्रोत्तरायणरूपं देवं दक्षिणायनरूपं
 च पित्र्यमित्युभयवृत्तयं सोमाधाने शतपथे विशिष्य विहितम् तदेकवाक्यतया धारवांतरे न च नक्षत्रेण दित्य-
 त्र सोमकालबाध एव आधानकालबाधस्य यदैवं न च नक्षत्रोपनये च दादधीतेत्यस्यां शाखायां वाक्यांतरेण सि-
 द्धत्वा त्सोमकालबाधार्थमेवेदमित्युक्तम् धूर्तस्वामी तु सोमस्यापि यक्रतुस्तस्यापि न स्रक्षोर्दिति लिखन्नाहु-
 भयकालबाधं मन्यते श्रीरामांडारस्तकालांतरविधानं वासवकालानादरोचे निपक्षद्वयमुक्तवान् तत्रा-
 धेयकालिकादि कालांतरस्य यथाधाने वसंताद्यबाधे भविधानम् तथा सोमेषु दायन पूर्वपक्षपुण्याहसंनि-
 पाते यज्ञकालो नादे इति छंदोगसूत्रोक्तो दगयनबाधेन सोमाभि संधिरूपकालांतरविधानाहु दगयन-

तपेक्ष्यत इत्कृत्तम् द्वितीयपक्षे तु यदैवेनं यज्ञोऽपनमेदि निसर्वकाल्यभाद एतत्क इति भरद्वाजसूत्रात्सर्वश
 ब्दस्य च विध्वजित्सर्वपृष्ठ इति वत्तद्वयोरग्रयोगात् सर्वकालवाध इति तेन दक्षिणायनेऽपि भवतीत्युक्तम्
 पशुरुभाष्ये देवत्रातभाष्ये तत्र लेचपदस्वपि क्रतुषु भवतीत्युक्तमिति दिक् श्राद्धे त्वमावास्यावेधा विभक्त
 दिनतृतीयांशे यो पराणहभागस्तद्वापिनोसाभिकेयीत्या पिंडांवाहार्यं कं श्राद्धं क्षीणे राजनिशस्यते वासरस्य
 तृतीये शोनातिसंध्यासमीपत इति काल्यायनोक्तेः दर्शश्राद्धं तु यत्सोक्तं पार्वणं तत्प्रकीर्तितम् अपराणहे
 पितृणां च तत्र दानं प्रशस्यत इति शान्ता नयोक्तेः दिनद्वये तत्र सत्सर्वपराणहव्यापी दर्शोऽग्राह्यः यद्भवये
 द्यरेऽपि विहितः सर्वापराणहस्थित इति दीपिकोक्तेः यत्तु कार्पाजिनिः घृतविद्धममावास्यां मोहादज्ञानतो
 पिवा श्राद्धकर्मणि ये कुर्युस्ते या मायुः प्रहायते इति तत्पराणहे चतुर्दशी चेध परमिति श्राद्धहेमाद्रिः अपरा-
 णहव्याप्तिपरमिति माधवः दिनद्वये पराणहव्यास्यभावे शतो व्याप्तो च निधि क्षये पूर्वति हेमाद्रिः यदा चतुर्दशी
 यामंतुरीयमनु पूरयेत् अमावास्या क्षीयमाणा तदैव श्राद्धमिव्यत इति काल्यायनोक्तेः चतुर्दश्याश्चतुर्थ्या
 मंदर्शः पूरयेत् चतुर्दशी यामत्रयं स्यादित्यर्थः क्षीयमाणा परदिने पराणहव्यापिनीनेत्यर्थः व्यतिरेकमाह
 चर्धमानाममावास्यां लक्षयेदपरे हनि यामांस्त्रीनधिकान्वापि पितृयज्ञस्ततो भवेत् ततः श्राद्धं च दिनद्वये प
 राणहव्यास्यादौ निधितृद्धो च हरीतः त्रिमुहूर्तो च कर्तव्या पूर्वोत्तरवोच बद्धुर्चैः कुहूरध्वयुभिः कार्यो यथेष्टं सा
 मगीतिभिः त्रिमुहूर्तो भवेत्तु पूर्वोनेत्यर्थः पिंडपितृयज्ञस्तकाल्यायनैर्योगदिनात्पूर्वैकः कार्यः पूर्वोवांग

त्वात्पिंडपितृयज्ञइति तत्सूत्रात् व्याख्यातंचैतत्कर्त्तव्यार्थः पूर्वएवदर्शात्पिंडपितृयज्ञो न पश्चात् कुतः अंग-
 त्वात् तथाच श्रुतिः तस्मात्पूर्वैकः पितृभ्यः क्रियते उत्तरमहर्दवान्यजंत इति पूर्वैकः पितृभ्यो यज्ञं निपुणीय-
 प्रातर्देवेभ्यः प्रननुत इति च तेन तन्मते अंगमेवासौ गुरुक्तम् अंगं वा समभिख्या हारादिति तेन कर्त्तव्यमने च
 तुर्दशी युक्तदर्शो पिंडपितृयज्ञ इति श्रीअनंतभाष्येतु परैकस्तिक्तम् अत्र हे धाष्याचारो दृश्यते आपस्तंबा-
 नंतु परदिने सुहूर्तमपि दर्शमत्वे तत्रैव पितृयज्ञः तदाह आपस्तंबः अमावास्यायां यदहश्चंद्रमसं न पश्य-
 तितदाहः पिंडपितृयज्ञं कुरुत इति अस्य रुद्रदत्तो व्याख्या पिंडैर्युक्तः पितृयज्ञः पिंडपितृयज्ञः स च क-
 र्त्तव्यं न तु दर्शशेषः यथावदस्यति पितृयज्ञः स्वकारुविधानादंगं स्यादिति तंच यदहश्चंद्रमसं न पश्यति-
 पंचदर्श्यां प्रतिपदि वा तदहः कुरुते यदहस्तयोः संधिस्तदहस्तित्यर्थ इति गमांडारोप्याह पिंडपितृयज्ञ-
 स्तु पंचसंधि मदर्शो रात्रा पराणह इति अनः पर्वसंधिदिने पितृयज्ञः शानपथ श्रुतिरपि यदैवैव न पुरस्ता-
 न्न पश्चात् दहशेष पितृभ्यो ददातीति पर्वसंधिदिने हि पूर्वतः पश्चाद्वा चंद्रो न दृश्यत एवेत्यर्थः सत्याबादो-
 पि पितृयज्ञं प्रक्रम्य दृश्यमाने तूपोऽथ शोभते यजत इत्याह हेमाद्रिस्तु अमावास्याशब्दस्तिथिवचन ए-
 व पूर्णोक्तापस्तंबसूत्रे यदुक्तम् न पश्यतीति तत्र क्षयो भिद्येतः अनश्चतुर्दश्यां चंद्रमसश्च क्षीणत्वात्तदुक्तद-
 र्शो पितृयज्ञः पितृयज्ञं तु निर्वर्त्य विप्रश्चंद्रक्षये भिमानिति मनूक्तेः यदुक्तं यदहस्ते वदर्शनं नैति चंद्रमाः
 तत्सयापेक्षया ज्ञेयं क्षीणे राजनिचेत्यपीति यदुक्तं दृश्यमानेऽपि तच्चतुर्दश्यपेक्षयेति च कात्यायनोक्तः

दृश्यमानेष्वेकद्विगोभिलोक्तेः यस्यांसंध्यागतः सोमो मृणालमिव दृश्यते अपराणहेक्ष्यस्तस्यापिंडानां क
 रणं भ्रवमिति हारीतोक्तेः चंद्रक्षयकालश्चोक्तः कात्यायनेन अष्टमं शेषं चतुर्दश्याः क्षीणो भवति चंद्रमाः अ
 मावास्याष्टमं शेषं चतुर्दश्याः किल मवेदणुरिति तेन पूर्वैकद्वये वाप्यतृयश इत्युच्यते कर्काचार्यैरपि अपराणहेक्ष्यं
 उचित्ययज्ञश्चाद्रादर्शने मावास्यायामितिकात्यायनसूत्रेऽदर्शनेन क्षय एवोक्तः तस्मिन् क्षीणे ददातीति श्रुतिः
 अतस्तन्मते चतुर्दशी युक्तदर्शे पितृयज्ञे सति परदिने यागो र्थात्सिद्धः तदेतत्सर्वोत्कृष्टमपि हेमाद्रिकर्का-
 दिव्याख्यानमापस्तंबैरनभ्युपगमात्कानीयवौ धायनादि विषयम् आश्वलायनानामपि शेषपर्वणिपि
 डिपितृयज्ञः तथा च सूत्रम् अमावास्यायामपराणहेक्ष्यं डिपितृयज्ञ इति अत्र नारायणवृत्तिः अमावास्या
 शब्दः प्रतिपत्पंचदश्याः संधिवचनोऽप्यत्रापराणहशब्दसमन्वयास्तद्वत्तद्वा होरात्रे वर्तते तस्यापराणहेक्ष्यं तु
 र्ध्वभागे पिंडपितृयज्ञः कार्यः औपवसथ्ये यजनीये वाहनि यद्वा त्वहोरात्रसंधौ तिथिसंधिः स्यात्तदोप
 वसथ्य एवाहनि क्रियत इति अतएव सुहूर्नमप्ययावास्या प्रतिपद्यपि चेद्भवेत् तद्दत्तमक्षयं ज्ञेयं पर्वशे
 धं तु पर्ववदिति हेमाद्रौ वचनं पिंडपितृयज्ञपरसुक्तप्रयोगपारिजाते अयं च स्मार्ताग्निमतासंपूर्णे द्विदेशे आ
 द्वयनिघं गेण कार्यः व्यतिघं गोनामो भयोः महासुष्ठानम् एतच्च स्थास्तीपाके न सह पिंडार्थमुद्धृत्येति स्म
 त्रैवृत्तिकृतोक्तम् खंडपर्वणि तु केचिदाहुः पूर्वैकदिपिंडपितृयज्ञव्यतिघं गेण आहं कृत्वा परे हि कवलः
 पिंडपितृयज्ञः कार्यः इति कृतात्वा न्वद्वयं च पूर्वैकदिपिंडपितृयज्ञमास्यथ पार्वणम् काम्यमाभ्युदये सप्तम्यामेको

हिष्टमथाहमपि कदाहृत्य पूर्वेषु चतुर्धुस्थालीपाकादुत्थत्वाभ्यौ करणमित्युक्ते दर्शय्याद्भ्यस्थालीपाके नि यत इ
ति गम्यते स्थालीपाकश्च पितृयज्ञ एवेति पूर्वदिने व्यतिषंगः सिद्धः प्रयोगपरिजाते तु वार्षिक आद्भ्यः देरपि व्य
तिषंगः उक्तः किमु न दर्शय्याद्भ्यः न्यायविदस्त्वाहुः सूत्रस्य हन्ते च संपूर्ण दर्शविषयत्वात् स्रुतं पूर्वणि पृथ्विदि
ने केवलं आद्भ्यः परदिने च केवलः पितृयज्ञः अर्थः अत एवाक्तं हति कृतानां त्रार्धपूर्वस्थालीपाकश्चोद्यते सर्वथा
इष्टुपसंगादिति प्रयोगपरिजातोक्तिरप्येतद्विषये च पूर्वदिने च आद्भ्यौ करणमेव न पाणि होमः चतुर्थी
द्येष्टुसाग्नीनां बह्वौ होमो विधीयते पित्र्यग्राहस्य हस्ते स्यादुत्तरेषु चतुर्धुषीति परिशिष्टे नियमात् न च लो
किकाग्नीपकस्य कथं गृह्याग्नी होमः नान्याग्नीपकमभ्याग्नी जुहुयादिति निवेद्यात् मेवम् आद्भ्यः सगृ
ह्यत्वेन स्मार्ताग्नीपचनाग्नीवाकं तव्यत्वात् न स्मार्तपूर्वेष्टः केवलं आद्भ्यः न व्यतिषंगः इदमेव च युक्तम् आहि
ताग्निना तु सर्वार्थानि नार्था धानि नावा संपूर्णं स्रुतं वादर्शे चोत्तमोपयगे वपितृयज्ञः कार्यो न तु दर्श आद्भ्यः
व्यतिषंगेणेति विस्तरभीतेर्विरामः संपूर्णे दर्शे च विशेषमाह लोकाग्निः पक्षांतं कर्म निर्वर्त्य वैश्वदेवं च सा
ग्निः पितृयज्ञं ततः कुर्यात्ततोन्वाहार्यं कबुध इति पक्षांतं कर्म न्वाधानम् अन्वाहार्यं कं दर्शय्याद्भ्यः
अयमेव सान्नेजीवित्यित् कस्य पिंडं पितृयज्ञकालो ज्ञेयः तस्यापि कात्यायनेन होमांतमनारं प्रोवेत्याम्ना-
नात् पिंडं पितृयज्ञाकरणे प्रायश्चित्तमाह पराशरमाधवीये कात्यायनः पितृयज्ञात्पयै च वैश्वदेवं च देवात्वं
येपि च भोजनेन पतितान् न स्वचरुर्वैश्वानरो भवेदित्युच्यते अकृतं मनुसगमः निरभिंकादिभिस्तमावास्याप

राणह्वयास्यभावेऽनुपपत्तकालव्यापिनीयात्वात् । भूतविधायभावास्याप्रतिपन्निश्रितापिवा । पित्र्यैकर्मणिविदुः
 द्विग्राह्याकुतपकालिकीतिहारीतोक्तेः । इदंचनिरग्रिकादिविषयम् । सिनीवालीद्विज्ञेः कार्यसाधिकेः पितृक
 र्मेणि स्त्रीभिः शूद्रेः कुहूः कार्योत्थाचानधिके द्विज्ञेः रितलोगाक्षिचचनात् । अत्रसाग्निरोपासनाद्विरपी
 तिमदनपारिजातेऽक्तम् । कुतपश्चापराणह्वयात्यलामेऽनुकल्पः । अपराणह्वयाव्यापीचरिदृशोऽस्तिविद्वद्य
 आहिताग्नेः सिनीवालीनिदय्यादेः कुहूर्मनेतिज्ञा बालिनाअभावेविधानात् । तेनसाग्नीनांनिरग्र्योनां
 वापराणह्वयापिन्येवसुरव्या । तिथिसाम्यहद्विस्सयेः समव्यासोऽसर्वोदिनानिर्णयः । वैषम्येऽधिके । दिनह्वयेप-
 राणह्वयेऽनुकृतपव्यापिनीतिमाधवः । इदमेवयुक्तं । हेमाचारिण्यतेऽनुकृतपव्यापिन्येवनिदय्यादेः सुरव्या । अत्रसाग्नि
 रोपासनाद्विरपीतिमदनपारिजातेऽक्तम् । सिनीवालीदृष्टचंद्रा । तथाचव्यासः । दृष्टचंद्रासिनीवालीनष्टचं-
 द्राकुहूः स्मृतेति । पूर्वदिनेपरदिनएववागद्व्यापितेऽसैवयात्वा । अंशव्यापितेऽवैषम्येऽधिककालव्यापिनी-
 यात्वा । दिनह्वयेऽशतः । समव्यासोऽतिथिस्येपूर्वाह्नोऽसाम्येचपरा । तिथिद्वयेऽसिनीवालीतिथिदृष्टेः कुहूः
 स्मृता । साम्येऽपिचकुहूर्मोधावेदवेदांगवेदिभिश्चितिप्रचेतोवचनात् । दिनह्वयेऽसंपूर्णकुतपव्यासितुतिथि-
 दृष्टावेवभवतीत्यनंतरवचनात्सरेवेति । कुतपस्तु । अद्वोमुहूर्ताविज्ञेयादशपंचचसर्वदा । तत्राहभो
 मुहूर्तोयः । सकालः । कुतपः । स्मृतइतिमात्स्योक्तेः । गुलादानयितुदेवप्रीत्यर्थोपवासादौतुपराधाद्येत्यन्यत्रवि-
 स्तरः । दर्शेचमासिकवार्धिकारिद्याह्मासौकाळादर्शविशेषउक्तः । दर्शस्यचोदकुमस्यदर्शमासिकयोऽपि -

नित्यस्य चाब्दिकस्यापि दार्शिक्यादिकयो रपीत्युक्ता संपत्तौ देवताभेदात् आद्भुतगुण्यं समाचरेत् निमित्ताभियति
श्चात्र पूर्वानुष्ठानकारणमिति अत्र क्रमो निर्णयदीप उक्तः नष्टचंद्रयदा काले क्षयाह दिवसो भवेत् वैश्वदेवं क्षय
आद्धं कुर्यात्माकृदर्शकर्मणः अमा आद्भुतानुपनीतोपि कुर्यात् आद्भुतश्रुतपाणो अमा वास्याष्टकाक्षणापक्ष
पंचदशी पुचेलुपक्रम्य एतच्चानुपनीतोपि कुर्यात्सर्वेषु पूर्वसक आद्भुतसाधारणं नाम सर्वकामफलप्रदम् भार्यो
विरहितो ये तत्प्रवासस्थोपि नित्यशः शृद्धोप्यमंत्रवत्कुर्यादनेन विधिनानुभूतिमात्योक्तेः अमा आद्भुततिक्रमे
प्रायश्चित्तमुक्तमृन्विधाने न्यूषुवाचं जपेन चंशतवारं दिने दिने अमा आद्भुतदानास्ति तदा संपूर्णयेति तत्
अत्र पूर्वोक्तसाग्निकपदेनाहिताग्निः स्मार्तोग्निमांशग्रह्यते विच्छिन्नाग्निर्कादिश्च निरग्निः कः तथा च हेमाद्रि
रग्नीकरणप्रकरणे साग्निरभाव न भिस्तद्विजपाणावयाफ्क्वा कुर्यादग्नीक्रियां नित्यं लौकिकेनेति निश्चि
तमिति स्मृतिवाक्यमुदाहृत्य पस्त्वस्नीकृतोपासनतया समुच्छिन्नाग्निताभार्यो विधुरतया वा धिरहि-
तस्तस्य द्विजपाणौ जलादौ होम इति व्याचक्षते मदनपाणिनां ज्येष्ठम् इदमेव साग्निकानग्नि कस्वरूपं स
र्वत्र ज्ञेयम् अथ ग्रहणं निर्णयते तत्र चंद्रग्रहणे यस्मिन् यामे ग्रहणं तस्मात्पूर्वं प्रहरत्रयं न भुंजीत सूर्य
ग्रहे तु प्रहरचतुष्टये न भुंजीत सूर्यग्रहे तु नाश्रीयात्पूर्वयामचतुष्टयम् चंद्रग्रहे तु यामां स्त्रीन् बालवृद्धा-
नुरीविर्भेति माधवीये वृद्धगौतमोक्तेः ग्रहणं तु भवेदिदोः प्रथमादधिया मतः भुंजीतावर्तनात्पूर्वं प्रथमे
प्रथमादध इति मार्कंडेयोक्तेः अथिउर्ध्वम् ननु चंद्रग्रहे यामचतुष्टयनिषेध उचितो ननु सूर्यग्रहे सूर्य

र्योदयात्प्रागोजननाप्राप्तेः भेवं वचनस्य प्रथमयामेऽस्य ग्रहसति पूर्वेषुः पूर्वरात्रे भोजननिषेधपरत्वात् चंद्रग्रहे
 विशेषमाह गाधवीये हृद्वसिष्ठः ग्रस्तोदये विधोः पूर्वनाह भोजनमाचरोदिति द्वयोर्ग्रस्तास्ते तु माधवीये व्यासः
 अगुक्तयोरस्तगयोरधादृष्टा परे हतीति विष्णुधर्मपि अहोरात्रनभोक्तव्यं चंद्रसूर्यग्रहो यदा मुक्तिं दृष्ट्वा तु
 भोक्तव्यं स्नानं कृत्वा ततः परम् अहोरात्रनियेधः सूर्यग्रस्तास्ते मदनरत्ने गार्ग्यः संध्याकाले यदा राहुग्रसेने
 शशिभास्कर्तौ तद्ग्रहं न वभुंजीन रात्रावपि कदाचन सायं संध्यायां सूर्यस्य ग्रस्तास्ते पूर्वैर्बहिरात्रोचनभोक्तव्य
 म् प्रातः संध्यायां चंद्रस्य ग्रस्तास्ते पूर्वरात्रावुत्तरे हि च न भोक्तव्यमित्यर्थः चंद्रग्रस्तास्ते उत्तरदिने संध्या होमा
 दोन दोषः तदा होरानाः ग्रस्ते चास्तं गते त्विदं स्नात्वा मुक्त्यवधारणम् स्नानहोमादिकं कार्यं भुंजीते दूदये पुनः
 एतदनाहिताग्निविषयम् अपराह्णहेत्रतोपायं नीयमग्नीत इति कात्यायनोक्तेः तस्य भोतत्वेन विहितत्वेन च
 प्रवृत्तत्वात् अद्रिग्रंतं कुर्यादिति निर्णयदीपः रागप्राप्तभोजने कालनियमो यम् तेन ज्वरादा विवनभोजनमि
 तिकर्त्तानुसारिणः बालवृद्धानु राणां तु ग्रहयामात्पूर्वमेकयामो निषिद्धः सायान्हे ग्रहणं चेत्त्याद पराह्णभोज
 नम् अपराह्णमध्याह्ने न तु संगवे भुंजीत संगवे चेत्स्यान्न पूर्वभोजनं क्रियति मार्कंडेयोक्तेः
 बालादिविषयम् बालवृद्धानुरे विनैति पूर्वोक्तेः वेधकाले ग्रहणे वापि कर्म न त्याज्यम् सर्वेषामेव वर्णानां
 सूतं करानुदरीने स्नात्वा कर्माणि कुर्वन्ति शृतमन्नं विवर्जयेदिति हेमाद्रौ षड्विंशत्यातात् श्रुतमिति तदंतरित
 स्योपलक्षणम् नवग्रहैर्धुयश्चिह्नं ग्रहपयुषितं च यदिति मिताक्षरायां वचनात् भागवतं नदीपिकायां

ज्योतिर्निर्वेधेधातिथिः आरनालंपयस्मक्रंदधिक्रोहाज्यपाचितम् मणिकस्थोदकंचैव नदुष्येद्वाहुसूतके
 मन्वर्थमुक्तावल्यांभन्नंपदकमिहत्याज्यस्नानंसगसनंग्रहे गारितकारनालादितिलदर्भैर्नदुष्यति जललदयो
 गांगविषयः ग्रहोदितंजलंपीत्वापादक्लृप्तमभाचरेदि तितत्रैवचतुर्विंशतिमतेन्यजलस्यदोषोक्तेः वेधका
 लेग्रहणेवाभोजनेप्रायश्चित्तमुक्तम् माधवीयेकात्यायनेन चंद्रसूर्यग्रहेषुस्त्रुक्तामाजापत्येनशुल्यति तस्मि
 न्नेवदिनेषुत्कात्रिरात्रेणैवशुल्यतीतिग्रहणेचत्रिरात्रमेकरात्रंवोपवासःश्रेयोर्थिनाकार्यः एकरात्रमुपोष्येव
 स्नात्वादत्वाचशक्तिः कंचुकादिवसर्पस्वनिवृत्तिःपापकोशतः त्रिरात्रंसमुपोष्येवग्रहणेचंद्रसूर्ययोः स्ना-
 त्वादत्वाचविधिवन्योदनेब्रह्मणासहेतिहेमाद्रौलैंगोक्तेः इदंचपुञ्ज्यतिरिक्तविषयम् आदित्येहमिसंक्रांतोग्र-
 हणेचंद्रसूर्ययोः पारणंचोपवासंचनक्षुर्योत्पुत्रवानरहीतिजैमिनिवचनात् यदातुरवेग्रस्तास्तस्तादापुत्रिणः
 ग्रहरद्वयंहित्वायालादिवद्रोजनंनतूपवासः सायाङ्केग्रहणंचेत्यादितिपूर्वोक्तमार्कंडेयवचनात् सायान्हेसंगेव
 श्रीयाछारदेसंगवादधः मध्याह्नेपरतोश्रीयान्नोपवासोरविग्रहइतिस्मृतेश्चेतिहेमाद्रिः शारदीपराण्हःमाध-
 वमतेतुषुत्रिणोपितत्रोपवासएव अहोरात्रंभोक्तव्यमितिपूर्वोक्तनिषेधस्यतेनापिपालनीयत्वात् उपवा
 सनिषेधस्तत्रनरूपोपवासपरः कृष्णोकादशीनिषेधवदिति मदनरत्नेष्वेवम् इदमेवचयुक्तं वर्धमानस्तु
 अहोरात्रंभोक्तव्यमितिशातातपीयोक्तेः सूर्याचंद्रमसौर्लोकानक्षयान्यातिमानवइतिफलश्रुतेर्गुत्स्यदर्शने
 उपवाराःकाम्यः नत्वयंनिषेधइत्याह तन्न अत्रव्रतत्वेपिप्रागुक्तविष्णुधर्मेनिषेधावश्यंभावात् तथाचव्यासः

रविग्रहः सूर्यचारसो गेसो भग्रहस्तथा चूडामणिरिति ख्यातस्तत्र दत्तमनंतकम् वारे धन्येषु यत्पुण्यं ग्रहणे चंद्रसह
गंयोः तत्पुण्यं कोटिगुणितं योगे चूडामणोऽस्मृतम् अत्र चाद्यंतयोः स्नानं कुर्यात् ग्रस्यमाने भवेत्स्नानं ग्रस्तं होमो वि
धीयते पुन्यगाने भवेद्दानं मुक्ते स्नानं विधीयत इति हेमाद्रौ वचनात् स्नानस्यादुपरागादौ मध्ये होमः सुरार्चनमिति
ब्रह्मवैवर्तजि सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शने संचेतुं भवेत्स्नानं स्नानं च बर्जयेदिति बृहवसिष्ठोक्तेऽथ
संचेतुं मुक्तिस्नानं परमिति भदनरत्ने उक्तम् भागवार्चनदीपिकायां चतुर्विंशति मते मुक्तो यस्य स्नानं कुर्वति स्नानं
ग्रहणसूतके सस्मृतं कीमवेत्ता वद्यावत्स्यादपरोग्रहः इदं च स्नानं संचकं कार्यमिति स्मृतिरत्नावल्याम् तत्र तौ
र्थविशेषो भारतै गगास्नानं तु कुर्वीत ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः महानदीषु चान्यासु स्नानं कुर्याद्यथाविधि महानदीषु
पिमासविशेषे काश्चिद्रेष्ठाः प्रयागं देविकारे वासनि हत्याचवारणम् सरस्वती चंद्रभागा कोशिकात्तापिकान्ता
सिंधुर्गंडिका चैव सरयूः कार्तिकादितः मूलं हेमाद्रौ स्पष्टम् व्यासः इंदोर्लक्षगुणं पुण्यं रवेर्दशगुणं ततः गंगानो
येतुं संप्राप्तदोः कोदीरवे देश गवां कोटि स हस्त्रस्य यत्फलं लभते नरः तत्फलं लभते मत्स्यो ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अ
संभवे तु माधवीये शंखः वापीकूपतडागेषु गिरिप्रखरवृणेषु च नद्यां नदे देवराते सरसीषूः क्षुद्रताडुनि उष्णोदके
न वास्नायाद्ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अत्र तारतम्यमाह मां कंडेयः शीतसुष्णोदकात् पुण्यं पारक्ष्य परादं कान्त्र भूमि
ममुद्धृतात् पुण्यततः प्रस्मृत् वृणोदकम् ततोपि सारसपुण्यं ततः पुण्यं नदीजलम् तीर्थतोयं ततः पुण्यं महानदीषु
पावनम् ततस्ततोपि गंगा तु पुण्यं पुण्यस्ततो बुधिरिति उष्णोदकमातुरविषयम् तथा गोदावरी महापुण्या च

द्रराहुसमन्विने सूर्येचराहुणाग्रस्तेतमोभूतेमहासुने नमिरातोयसंस्पर्शोक्तकृतकृत्यामवन्तिहि पृथ्वीचंद्रोदयेप्र
 भासरवंडे गावोनागास्तिताधान्यंरत्नाभिकनकंमहो संप्रदायकुरुक्षेत्रेयत्फलंलभतेनरः तदिदुग्रहणोभोयोस्ताना
 द्रवतिपहुणाम् तत्रैवसौरयोराणेंदुधिरुानमुपक्रम्य दानानियानिलोकेषुविरव्याताभिमनीषिभिः तेषांफलम
 वाभोनिग्रहणेचंद्रसूर्ययोः देवीपुराणे गंगाकनरवलंपुण्यंप्रयागपुष्करतया कुरुक्षेत्रमहापुण्यंराहुग्रस्तिदिवा
 करैस्तानासंभवेस्मरणंवाक्यंयम् स्मृताशतक्रतुफलंदृष्ट्वासवाधनाशनम् स्पृष्ट्वागोमेधपुण्यंनुषीतोसोत्रा
 मणेलभेत् स्नात्वायाजिमरनपुण्यंप्राप्नुयादविचारतः श्विचंद्रोपरागेचअयनेचोत्तरेतथेतिमार्कंडेयोक्तेः अत्र
 आस्यमाहन्नर्यभृंगः चंद्रसूर्यग्रहेयस्तुआर्द्धविधिवदाचरेत् तेनैवसकलापृथ्वीदत्ताविप्रस्यवेकरे भारते
 सर्वस्वेनापिकर्तव्यंआर्द्धवैराहुदर्शने अकुर्वाणस्तुनास्तिव्यात्यकैगोरिवसीदिति विष्णुः राहुदर्शनदत्तंहिआ
 र्द्धमाचंद्रतारकम् इदंचामान्नेनहेम्भावाकार्यनत्वन्नेन आपद्यनगौतीर्थेचचंद्रसूर्यग्रहेतथा आमआर्द्धम
 कुर्वन्तिहेमआर्द्धमथापिबेतिशानातपोक्तेरितिहेमाद्रिमाधवादयः अपरार्कस्तएतद्दिजातीनापाकाभाब
 द्रष्टव्यंतीर्थंआर्द्धवत् पाकाभावेद्विजातीनामामआर्द्धविधीयत इतिसुमंनूक्तेः संहिकेयोयदासूर्यग्रसने
 पर्वसंधिषु गजछायातुसाप्रोक्तानस्यांआर्द्धप्रकल्पयेत् धृतेनभोजयेद्विप्रान्धृतंभूमौसमुत्सृजेदितिवा
 यवीयोक्तेश्चेत्याह विज्ञानेश्वरोप्याह ग्रहणआर्द्धभोजुर्दोषोदातुस्त्वभ्युदयइति स्मृतकेस्मृतकेभुक्तगृ
 हीनेशशिभास्करे छायायांहस्तिनश्चैव नभूयःपुरुषोभवेदित्यापस्तवेनभोजननिषेधाच्च अयंचनिषे

धः श्राद्धभोक्तुर्हस्ति लाया साहचर्यात् अत्र ग्रहणनिमित्तकं श्राद्धे नैवा मासं कालात्वाद्भिन्नैर्मितिकानां सिद्धिः दार्शिका-
लक्ष्मणयोरपीति कालादर्शोक्तेः अत्राशौचमर्थोपत्त्यानश्राद्धादिकार्यमेव सूतके मृतके चैव न दोषो राहुदर्शने ताव
देव भवेदुच्छ्रियं ननु क्लृप्तं दर्शन इति माधवीये दृष्टव्यं सिद्धोक्तेः स्मार्तकर्मपरित्यागो राहो रन्यत्र सूतक इति व्याप्रपादो
क्तेश्च कालादर्शोऽङ्गिराः सर्ववर्णाः सूतकेऽपि मृतके राहुदर्शने कालात्वाद्वाह्न्यकुर्वीरन्दानं शाठ्यविचर्जितम् मदना
परिजानेप्येवम् तेन स्नानमात्रं कुर्वीत दानश्राद्धविचर्जितमिति निर्मूलं वदन्तो गोडाः परास्ताः इयं च शुद्धिरविशेषान्ध्र
त्रदोक्षापुरश्चरणादिसर्वस्मार्तकर्मविषया मदनरत्नेत्येवम् रजस्वलायास्तु भार्गवा चैव नदीपिकायाम् सूयोदय
निचयैर्न सूतकादिदोषोस्ति ग्रहे होमजपादिषु ग्रस्ते स्माया दुदस्यापि तीर्थादुत्थुतवारिणेति अत्र च त्मानेनैव मितिके
प्रामेनरीयदिरजस्वला पात्रांतरिततो येन स्नानं कृत्वा ग्रनं चरेदित्यादिपिताक्षराक्तो विधिर्ज्ञेयः तथा ग्रहणे रात्राव
पिश्राद्धादिकार्यम् ग्रहणोद्वाहसंक्रांतियात्रार्तिप्रसवेषु च दानेनैव मितिकं ज्ञेयं रात्रावपि तदिष्यत इत्यपरा कव्यासा
क्तेः चंद्रग्रहे तथा रात्रौ स्नानं दानं प्रशस्यत इति देवलोक्तेश्च ग्रहणोद्वाहसंक्रांतियात्रार्तिप्रसवेषु च दानेनैव मितिकं ज्ञेयं रात्रावपि तदिष्यत इत्यपरा कव्यासा
स्तदस्नानादिनकार्यम् सूयग्रहो यदा रात्रौ दिवा च चंद्रग्रहस्तथा तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं न च न कचिदिति षड्विं-
शान्नान् ग्रहणादिनेवार्षिकश्राद्धमासे तु प्रयोगपारिजाने गोभिलः दर्शनेऽपि ग्रहोऽपि त्रयोऽग्रत्यान्दिक्नु
म् अन्नेनासंभवे हस्नाकुर्वादा मेन वास्तुत इति अत्र दर्शनेऽपि तदुक्तं तद्वत् प्रदर्शनार्थः न्यायसाम्यात् तेन
चंद्रग्रहणेऽपि संपिंडादि वार्षिकमन्त्रादिना तद्दिन एव कार्यमिति यदनपारिजाने व्याख्यातम् पृथ्वी चंद्रोदयेप्येवं

तेनयानिभामग्राह्यं प्रकुर्वीति माससंवल्लराहृतं शनि अर्धेनेवादिक्कुर्वीति मासमेननं क्वचिदिति मशोचिस्त्रेगाश्यादि
 वचनानिता निग्रहणादिनातिरिक्तविषयाणि विर्णयामृतेयेवस यानितुग्रहणास्तुक्ष्णीयेद्विरजोदोषानुपंचमे
 तथा ग्रस्तोदयेयदाचंद्रं प्रत्यक्षं ससुपस्थितम् तद्दिनेचोपवासः स्यात्प्रत्यक्षं तु परेहृनि तथा ग्रस्तावेवास्तमानंतुरवो
 दूपाश्रुतोपदि प्रत्यक्षं तु तदाकार्ये परेहृन्येवसर्वदा चंद्रसूर्योपरागेच तथा आह्वरेहृनीत्यादीनि वचनानिता नि
 ग्हीनिबंधेषु क्वाप्यनुपलंभात् निर्मूलानि प्रत्युतपूर्वोक्तनिबंधेषु तादृश एव आह्वसुक्तमित्यलम् ग्रहणादिसप्तदि
 नपर्यंतं रामगोपालाद्यागमदीक्षोक्तशिवाचनचंद्रिकायां ज्ञानार्णवे मंत्राचारं भ्रष्टं कुर्वद्गृहणे चंद्रसूर्ययोः ग्रहणा
 द्वापि देवेशिकालः समदिनावधीति रत्नसागरे सत्तार्थेकीविपुत्रासेतंतुदामनपर्वणि मंत्रशिक्षां प्रकुर्वीणो मासक्षी
 दीन् शोधयेत् अत्र सूर्यग्रहणमेव मुख्यम् सूर्यग्रहणकाले तु नान्यदन्वेषितं भवेत् सूर्यग्रहणकाले न समोनान्यः
 कदाचन न मासतिथिभारादिशोधनं सूर्यपर्वणीतितत्रैव कालोत्तरवचनात् चंद्रग्रहेतुयादीक्षायादीक्षान्न तच्चारि
 णाम् वनस्थस्य च यादीक्षादारिद्र्यं समजन्मस्वितितत्रैव योगिनो तत्रैव निधेयाच्च ग्रहणं वज्रमराशयोदोभिषिद्धम् त
 दुक्तं ज्योतिषे त्रिषट्दशा योपगतं नराणां शुभप्रदं स्यात् ग्रहणं रवींद्रोः द्विसप्ततंदेषु पुमयमं स्याच्छेषे षभिष्टक-
 थितं सुनींद्रो रिति आयरकादश नंदानवद्वष्टुः पंच मदनरत्ने गयीः जन्मसमाप्तरिः प्राक्कदशमस्ये निशाकर्
 दृष्टोरिष्टप्रदो राहुर्जन्मक्षे निधनेपि च रिः फल्हादशम् अंकानव निधनं सममतारा पृथ्वीचंद्रोदये विष्णु च-
 र्मे यन्नक्षत्रगतो राहुर्ग्रसने शशिभास्करौ तज्ज्वातानां भवेत्पीडायेन राः शांतिवर्जिताः तत्रैव पुराणांतरे

सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रस्तूर्ययोः यस्य चिज्जन्मनक्षत्रे तस्य रोगोऽथ वा मृतिः तस्य दानं च होमं च देवा चर्चनं जपोऽन
था उपरागाभिषेकं च कुर्याच्छांतिर्भाविष्यति स्वर्णेन वा यथापिष्टेन कृत्वा संप्रस्य चाकृतिम् ब्राह्मणा यदेतत् स्य न रोगादिश्च
तत्कृतः जन्मनक्षत्रं तत्पूर्वोत्तरे च चिज्जन्मनक्षत्रमित्युच्यते जन्मदशमे को न विंशति तारा इति केचित् संप्रस्य तदा
कारस्य राहो रित्यर्थः अदुत सागरे प्राग्विः यस्य राजस्य नक्षत्रे स्वभानुरुपरज्यते राज्यमंगं सुहृन्नाशं भरणं चा
त्र निर्दिशेत् राज्यस्य नक्षत्रं अभिषेक नक्षत्रमिति तत्रैव व्याख्यातम् भार्गवा चर्चनदीपिकायां ज्योतिःसागरे
सौवर्णकारयेन्नागं पलेनाय पलार्धतः तदर्धेन तदर्धेन फणायां गौक्तिकं न्यसेत् ताम्रपात्रे निधाया यद्युनपूर्णे निशे
षतः कां स्येवाकांति लोहे वा न्यस्य दद्यात्सदक्षिणम् चंद्रग्रहे नुरूप्यस्य विबंद दद्यात्सदक्षिणम् नागरुक्ममयं स्तूर्यग्रहे
विबंदं च हेमजम् सुरंगरथगोभूमि तिलसर्पिश्च कांचनम् कालविचैकेषु सुवर्णनिर्मितं नागं सतिलं कांस्यं प्राजनम्
सदक्षिणं सवस्त्रं च ब्राह्मणा य निवेदयेत् सोवर्णं राजतं वापि विबंदं कृत्वा तत्शक्तिः उपरागं भवक्लेशोच्छेदे विप्राय
कल्पयेत् मंत्रस्तु तमो मयमहाभीमसोमसूर्यविमर्दन हेमताराप्रदानेन गमशांतिप्रदो भव विधुं तु दनमस्तु मयं
सिद्धिदानं दत्वा च्युत दानेनानेन नागस्य रक्षमां वेधजाद्रयादिति अत्र शांतिरप्युक्ता मात्स्ये यस्य राशिं समासाध भ
वेद्ग्रहणं संभवः स्नानं तस्य प्रवक्ष्यामि मंत्रौ यथिसमन्वितम् चंद्रोपरागं संप्राप्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् संपूज्य च तु
रो विप्रान् शकृत्पालान् सुतेपनैः पूर्वमेवोपरागस्य समानीयोषधीदिकम् स्थापयेच्चतुरः कुंभान् ब्रह्मणान् संहिता
न्वितान् गजाश्चरथावल्भीकसंमयाभ्रदगो कुलात् राजह्वारप्रदेशाच्च मुदमानीय निक्षिपेत् पंचगव्यं पंचरत्नं

पंचत्वयं च पल्लवम् रोचनेयस्रकंशं वकुं मंरक्तचंदनम् शक्तिस्फटिकतीर्थोदुसितसर्षपगुग्गुलून् मधुकंदेव-
 दारुचविष्णुकांशानां शतावरीम् बलांचसहदेवींचानिशाहितयमेव च गजदंतंकुम्भंचतथैवोशीरचंदनम् एत-
 त्सर्वं विभक्षित्य कुंभे धावाहयेत्स्नान् सर्वे समुद्राः सरितस्ततीर्थानि जलदानदाः आयातु यजमानस्य दुरितक्षय-
 कारकाः यो सो वज्रधरो देव आदित्यानां प्रभुर्पतः सहस्रनयनः शक्रो ग्रहपीडां व्यपोहतु पुरं वयः स वेदेवानां स-
 मान् विरभितकृतिः चंद्रो परागसंभूताग्निः पीडां व्यपोहतु यः कर्मसाक्षी लोकाणां धर्मो महिषनाहनः यमश्च-
 द्रो परागोऽथ ग्रहपीडां व्यपोहतु रक्षोगणाधिपः साक्षान्नालज्जनसमग्रभः खड्गहस्तोति भीमश्च ग्रहपीडां व्यपो-
 हतु नागपाशधरो देवः स दामकरवाहनः सजलाधिपतिर्देवो ग्रहपीडां व्यपोहतु प्राणरूपो हिलोकानां स द-
 कुब्जामृगप्रियः वायुश्चंद्रो परागोऽथ ग्रहपीडां व्यपोहतु यो सोऽनिधिपतिर्देवः खड्गशूलगदाधरः चंद्रो परागकु-
 षंधनदोत्रव्यपोहतु यो साविंद्रुधरो देवः पिनाकी चूषवाहनः चंद्रो परागपापानि सनाशयतु शंकरः त्रैलोक्ये-
 यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ब्रह्मविष्णवर्के रुद्राश्च दहतु मम पातकम् एवमावाहयेद्देवान् त्रैलोक्ये भिश्च वा-
 रुणैः एतानेव तथा मंत्रान्स्वर्णपट्टे विलेखयेत् तान्मपद्वेयवाचिरच्य न वस्त्रे तथैव च मस्तके यजमानस्य नि-
 दयुस्तो द्विजोत्तमाः कलशान्द्रव्यसंयुक्तान् नाना रूपसमन्वितान् शुद्धीत्वा स्नापयेद्गृहं भद्रपीठोपरि स्थितम्
 पूर्वैरेव नुमंत्रैश्च यजमानो द्विजोत्तमाः अभिषेकं नतः कुर्यान् त्रैलोक्यं रूपां सूक्तैः आचार्यैर्वरयेत् सश्चात्स्वर्णप-
 ट्टे निवेदयेत् आचार्य इक्षिणां दद्याद्भोदानं च स्वशक्तिनः होमं वापि प्रकुर्वीत तिलेर्व्याहृतिभिस्तथा दानं च

शक्तिनोरयात्पददीर्घात्त्वनोहितम् स्वर्यग्रहेस्वर्यनामयुक्तान्यांशान्त्राग्नीर्तयेत् अनेनविधिनायस्त्यग्रहणेस्तान्
 मानरेत् ननस्यग्रहणोदोषः कदाचिदपिजायते २४ इतिग्रहणशांतिः भार्गवार्चनदीपिकायां ब्रह्मसिद्धांते
 मर्दः पदस्तिगंवीक्ष्यरत्नस्यार्तेलावुदपणैः ग्रहणंशुर्विणीजातुनपश्येतपदंविना तथाभंगलक्ष्येपुवेधविशो
 पोद्गमांशो त्रयोदश्यादितोवर्ज्यदिनानांनवकथुचम् मांगल्येषुसमस्तेषुग्रहणेचंद्रसूर्ययोः प्रकारान्तरंतत्रैवो
 क्तम् द्वादश्यादित्वतीयांतोषेधदुग्रहेस्मृतः एकादश्यादिकः सौरेचतुर्थ्यतः प्रकीर्तितः इदंचपूर्णग्रामे
 व्यहंतंदुग्रहेनयोरितितत्रैवोक्तेः इदंचग्रस्तास्तेत्रिदिनंपूर्वमिति नारदेनग्रस्तास्तेविशेषोक्तेर्ग्रस्तास्तभिन्नग्रह
 णपरम् ज्योतिर्निर्वपेच्यवनः ग्रहणोत्पानभंसाज्यमंगलेषुक्रतुत्रयम् यावच्चरविणाशुत्कामुक्तंभद्रं
 न्नाश्रयन् अन्यानिचान्नेयादिमंडलानितत्कलवर्णविकारादिफलंचदेवज्ञेय्योज्ञेयम् पुरश्चरणचंद्रिकाया
 नंद्रस्त्वोपरागेनस्नाताप्रयत्नमानसः स्पर्शादिमोक्षपर्यंतजपेन्यंत्रसमाहितः जपाद्दशांशतोहोमस्तथाहो
 माजुतर्पणम् तर्पणस्यदशांशेनगार्जनंकीर्तितं किल तत्रैवदेवतारूपंध्यात्वात्मानं प्रपूज्य च नमो नमंत्रमु
 च्चार्य भद्रं देवताभिधाम् द्वितीयांतामहपश्चादभिधिंचाम्यनेनतु तोयैरंजलिनाशुद्धैरेभिः सिंचेत्त्वमूर्ध
 नि गार्जनस्यदशांशेन ब्राह्मणानपिभोजयेत् जपोर्चापूर्वकोहोमस्तर्पणंचाभिपेचनम् भूदेवपूजनं
 चप्रकारोक्तापुरस्क्रिया तथा होमाशक्तौजपकुर्याद्धोमसंख्याचगुरुणम् एवंकृतेतुमंत्रस्यजायतस्मि
 रुतंगी ग्रहणप्रसंगात्कुरुक्षेत्रप्रतिग्रहंप्रापश्चित्तमुच्यते तत्रारुणस्मृतौ प्रतिग्राहीकुरुक्षेत्रेनभूयःपु

रुधो भवेत् तथामिमानसः शुल्थे प्रायश्चित्तं समाचरेत् तमरुद्रुद्रयंकुर्याददेवेन समन्वितम् सत्रेण वा यजेताथ
 जपेद्दालक्षसप्तकम् बापीकूपतडागारिवनैर्विस्मृजेद्भूमिनि एतच्च यद्गृहितेनाजयंतिकर्मणा ब्राह्मणा ध-
 नम् तस्योत्सर्गेण शुल्थं दानेन नपसेवचेति मन्त्रैस्ते रूतसर्गोत्तरं श्रेयमिति दिक् ग्रहणांतरितस्य पूर्वसंकल्पि-
 तद्रव्यस्यैद्गुण्येन भयतीति शिष्टाः पठन्ति च लघुब्रह्म वैवर्ते दातव्यमिति नोकाश्यावक्तव्यंकुत्रचित्कचित्
 अहोरात्रमिति क्रम्य तद्दानं द्विगुणं भवेत् दशोत्तरपर्यंतमुत्थाकृतं चंद्रग्रहे भवेत् सूर्यग्रहे सहस्रं तन्भरणे नंत-
 कं स्मृतमिति अत्र सूत्रं चिंत्यम् अत्र केचिद्दोहस्तुत्या आहुः ग्रहणस्य निमित्तत्वेन तस्मिन् ग्रहणस्य प्रयोजक-
 त्वात्तज्ज्योतिःशास्त्रादिना ज्ञानस्य निमित्तत्वेनापि स्नानदानं ततः आर्द्रमनंतराहुदर्शने चंद्रसूर्योपरागे
 तु यावद्दर्शनगोचर इति जाबाल्यादि वचनेषु दृशि प्रयोगाच्चाक्षुषज्ञानस्यैवोपसहारन्यायेन निमित्तत्वम्
 अन्यथा दृशौ लक्षणा स्यात् तेन मेघाच्छादनं ३ धादीनां जन्माससाहेत्यादि निषिद्धदर्शनानां च स्नानाद्भेदो
 नाधिकार इति कल्पतरुरप्याह दर्शनशब्देन चाक्षुषज्ञानं गृह्यते न ज्ञानमात्रम् अज्ञातस्य निमित्तत्वासे-
 भवान्निमित्तमहिम्नैव ज्ञानलाभेन दर्शनपदवैयर्थ्यापत्तेः तेन चाक्षुषधीयोग्यः कालः पुण्यः योग्यत्वंच
 प्रयत्नानपनेयचाक्षुषज्ञानप्रतिबंधकराहित्येन मेघच्छन्ने योग्यताभावान्न स्नानादीति निर्णयामृते
 व्येवम् तदेतनुष्ठम् यदि चाक्षुषज्ञानं निमित्तं स्यात्तदा सूर्यग्रहो यदारात्रौ दिवा चंद्रमहस्तथा तत्र स्ना-
 नं न कुर्वीत दद्याद्दानं न च क्वचित् इति वाक्यं व्यर्थं स्यात् चाक्षुषज्ञानाभावेन प्राप्त्यभावात् तत्पूर्वकत्वा

अभिषेधस्य नचेदंयस्तास्तापदम् रविचंद्रयोरस्मानंतरंरात्रिदिनाग्रहत्वादितिवाच्यम् नत्रयदस्यग्रहपरुत्वेधि
करणत्यायोगान्निमित्तपरत्वेचतद्ग्रहनिमित्तकत्मानादेरस्तात्यागय्यभावापत्तेः अथतत्रेतिरात्रिदिनेउच्ये
तेसावैश्वदेवीतिचतुषाभूतेअपि तन्न तादृशमंत्रलिंगाभावात् तयोर्निमित्तत्वेधिकरणत्वेवान्यप्रयुक्तस्मा
नाद्यभावापत्तेश्च किंच नैसेतोद्यंतमादित्यंनास्त्यंतंकदाचन नोपरक्तंनवारिस्थंनमध्यंनभसोगतमिति
मनुयचनंवाप्येत दृष्टोरिष्टप्रदोराहुर्दित्यादिच नचात्रविहितेदर्शनेनिषेधाप्रवृत्तिवत्प्रयुदासनीयतापिन
युक्ततिवाच्यम् दर्शनस्यानुवादेनविधेयत्वाभावात् एतच्चाग्रेवस्थामः तत्त्वेवाविरुद्धत्रिक्रद्वयापत्तेः
अस्तसकृद्दर्शनविधानेनसंकोचइतिचेत् न मुक्तिं हृक्छाततः स्मायादितिमुक्तिस्मानोपिचास्तुषज्ञानस्य
निमित्ततापत्तेः अस्तुकिंनच्छिन्नमितिचेत्तन्नग्रस्तास्तेतयोः परेद्वरुदयेहृक्छाभ्यवहरेछुचिरितिदर्शनोत्तरं
भोजनविधानादंधस्यपूर्ववेधकालद्वयावदर्शनभोजननिषेधापत्तिः मध्येधीभूतस्यसुतरायावच्चक्षुः
प्राप्त्युपवासप्रसंगश्च अथान्नलोडुपतयातत्रज्ञानमात्रंविष्येततत्पूर्वमपिभिलज्जेनस्वीक्रियताम् ए
तेनयत्केनचिदुक्तंस्पर्शस्नानंमुक्तिस्नानचयस्यदर्शनंतेनैवकार्यम् नान्यनस्काप्रत्ययेनसमानकर्तृकत्वा
वगतेरितिनिर्वास्तम् कातर्हितस्यगतिः दृशेरुद्देश्यविशेषणत्वात्तद्ग्रहैकत्ववदविवक्षयार्थतः सिद्धज्ञान
मात्रानुवादत्वेसर्वसुस्थम् अंगुलाद्यनादेश्यग्रहव्याहृत्यावादर्शनस्यार्थवत्वम् नचोक्तयोग्यतापिसाध्या
दर्शनोत्तरंयेधच्छन्नेयोग्यताभावापत्त्यादानाद्यभावापत्तेः तेनतत्रेदरेवावच्छेदेनज्योतिःशास्त्रावेद्यत्वमेव

योग्यता किंच रजसोदर्शनेनाशित्रात्रमशुचिर्भवेदित्यत्रायं धर्माणां भावप्रसंगः यत्तु वर्धमानेनोक्तम्
ज्ञानोत्तरं तदधिकारो न ज्ञानकाले स्नानकाले ज्ञानाभावात् एवं दर्शनेन चरमुक्तिपर्यंतं अस्तेव योग्यतेति तदपि
प्रतिज्ञामात्रम् किंच ग्रस्तास्ते तयोः परेषु रुदये हृद्वाभ्यवहरेषु चिरित्यादि वाक्यवैयर्थ्यापत्तिः चाक्षुषज्ञानान्य
थानुपपत्त्येवार्थादुदये स्नानसिद्धेः ननु मुक्तिस्नानेशास्त्रीयमेव ज्ञानं निमित्तं न चाक्षुषं चंद्रसूर्यग्रहेनाद्यान्तस्मि
न् न ह्यनिपूर्यतः राहोर्विमुक्तिविज्ञायस्मात्त्वाकुर्वीत भोजनमिति वृद्धगोतमेन विज्ञायेति ज्ञानमात्रोक्तेः यत्तु मुक्तिं
दृष्ट्वा तु भोक्तव्यं स्नानं कृत्वा ततः परमिति तदपि ज्ञानमात्रपरम् मेघमालादिदोषेण यदिति मुक्तिर्न दृश्यते आ
कलयत्यनुतं फलं स्नात्वा मुजीत वाग्यत इति गोडनिबोधेयचनात् मैवम् अज्ञातस्य निमित्तत्वाभावेन निमित्तम
हि नैव ज्ञानलाभे वाक्यवैयर्थ्यात् ग्रस्तास्तेऽपि तदापत्तेः किंच दर्शनं पुंसो विशेषणमुपलक्षणं वा नाद्यः दर्श
नावलम्बने काले स्नानमुलादानादेर्वाधान् दर्शनविच्छेदे कृतमपि स्नानादिन ग्रहणमिति संस्यात् नात्यः यावद्
शनगोचर इति यावत्पदवैयर्थ्यप्रसंगात् दृष्टग्रहस्य ग्रहणोत्तरमपि स्नानाद्यापत्तेः शानपक्षे व्येषदोषस्तुल्य
इति चेत् सूर्योसि यदि शानवाचकं पदं श्रूयेत ततस्तस्यान्यो विचार्येत दृशितुं श्रूयत इति वैषम्यम् कथं तर्हि ज्ञा
नं लभ्यते संक्रांतौ स्नायादिति वदथ्यादित्येव हि अश्रुतत्वादेव नोद्देश्य विशेषणाविशेषाकृतो वाक्यभेदोऽपि अस्तु
तर्हि दृष्टग्रहणमिति चेत् ग्रस्तास्ते स्तोत्रं स्नानापत्तेः विशिष्टोद्देशे वाक्यभेदाच्च तवाथेतत्तुल्यमिति चेत्
यावद्दर्शनगोचर इति वचनेन तन्निषेधात् तव त्वन्यग्रह इव ग्रस्तास्तेऽपि स्यात् किंच दर्शनस्य विधिरनुवादो वा आ

धेग्रहणोद्देशेन दर्शनविधिरुत दर्शनविशिष्टस्नानविधिरुत स्नानविधिः नाद्यः ग्रहोद्देशेन स्नानविधानेन
 दर्शनविधानच वाक्यभेदात् एतेनाहोतीयोऽपि परास्तः नवतीयः स्नानस्याप्राप्तेः दर्शनस्य निमित्तत्वेनाविधेयत्वाच्च
 अन्यथासौम्यवयनादोऽप्रसंजनविधिः केन चार्येण अथ नानावाक्येषु क्वचिद्दर्शनविशिष्टस्नानविधिः क्वचिच्च प्रा
 मंदर्शनं निमित्तोक्त्यस्तस्नानमात्रविधिः तन्न स्नानस्य प्रधानस्य प्राप्तोत्तदंगदर्शनप्राप्तिः तस्यांच निमित्ते सति स्नान
 मित्यन्योन्याश्रयात् एवं दर्शनविधौ सति तन्निमित्तकस्नानविधिः सति च प्रधानस्नानविधौ तदंगदर्शनविधिः एव म
 धिकारेऽप्येवमर्थोऽप्यत्र त्वार्थपूर्वकालत्तविधौ चास्त्येव वाक्यभेदः अन्यथा स्नानोत्तरमपि दर्शनमंगं स्यात्
 न द्वितीयः तत्रापि दर्शनग्रहयोर्निमित्तत्वे स्नानद्वयापत्तेः दर्शनादुत्तोनैमित्तिकाद्यन्ति प्रसंगात् दर्शनविशिष्टग्रहस्यपि
 शिष्टस्यानुवादे वाक्यभेदापत्तेः न च हविरातिवद्विशिष्टं निमित्तमिति वाच्यम् आर्तिमात्रस्य हि निमित्तत्वे निमित्तेषां द्या
 तैरेण न त्वापत्तेर्निमित्तिकत्वभंगाद्युक्तं विशिष्टोद्देशत्वम् इह तु ग्रहणमात्रस्य निमित्तत्वेन काचित्सतिः तस्माद्दर्शन
 वाक्यानां ग्रस्तास्तविषयत्वादनोद्देशग्रहपरत्वाद्वाज्ञानस्य चार्थतः प्राप्तेस्तदेव निमित्तम् तेन मेवाद्याच्छादनं यो
 श्रस्नानादिभवन्येवैत्यलं वेदवाक्यैः संज्ञापेन इति ग्रहणनिर्णयः अथ समुद्रस्नानम् आश्वलायनः समुद्रपर्व
 सुस्नायादमायांच विशेषतः पापैर्विमुच्यते सर्वैरगायां स्नानमाचरन् भृगोभौर्मादिने स्नानं नित्यमेव विवर्जयेत् भा
 रते अश्वत्यसागरीसेव्योनस्पृष्टव्योक्तदाचन अश्वत्थं मंदवारितुसागरपर्वणि स्पृशेत् पृथ्वीं चंद्रोदये स्कांदे पुना
 म्नि पर्वणि स्नानान्तं पणैः स्मरितोऽपतिः कदाचिदपि नैवात्र स्नानं कुर्यादपर्वणि अस्यापवादस्तत्रैव ग्रामासखंडे पर्व

कालेचसंप्राप्तेनक्षेत्रां च समागमे सेतुबंधे तथा सिंधोतीर्थे न्येषु संयुतः एवमादिषु सर्वेषु मध्येन्येतु स्वकर्मणि तया
 गिनामंत्रगिनापर्वक्षरकर्मविनानरेः कुशाग्रेणापि देवेशिनस्पृष्टव्योमहोदधिः तथा नक्षत्रानियमः सेतोसमुद्रस्मान्
 कर्मणि तद्विधिवत्तैत्रेव पिप्पलादसमुत्पन्ने कृत्ये लोकभयंकरे पाषाणते मया दत्तमाहारार्थे प्रकृत्यनामिति पा
 वाणं प्रक्षिप्य विश्वानीचमृतानीचविश्वयोनीचशोपने सान्निध्यं कुरु मे देवसागरे लवणां भूमि नमस्ते विश्वगु
 प्ताय नमो विष्णोः अपांपते नमोजन्मधिकृपाय नदीनां पतये नमः समस्तजगदाधारशरवचक्रगदाधर देवदेहि न
 मातुज्ञानवतीर्या निपेवणे त्रितत्वात्प्रकसीशानं नमो विष्णुमुमापतिम् सान्निध्यं कुरु देवशासागरे लवणां भूमि
 अग्निश्च यो निरनि लाच देहोरेतोधा विष्णुरमृतस्य नाभिः एतद्भुवन्पांडवसत्यवाक्यततो वगाहेतपतिं नदीनामि
 ति भारतीं कृतमंत्रान्पठित्वा विधिवत्कृत्वा सर्वरत्नोभवान्श्रीमान् सर्वरत्नाकरो यतः सर्वरत्नप्रधानस्त्वगृहा
 णार्थं महोदधे इत्यर्घ्यं दत्त्वा तर्पयेत् यथोक्तं पृथ्वीचंद्रोदये स्कांदे पिप्पलादं विकण्वं च कृतांतं जीवकेश्वरम्
 च सिद्धं वामदेवं च पराशरमुमापतिम् वाल्मीकिं नारदं चैव बालखिल्यांस्तथैव च नलं नीलं गवाक्षं च गवयं गं
 धमादनम् जांबवंतं हनूमंतं सुग्रीवं चांगदं तथा मैदं च द्विविदं चैव वृषभं शरभं तथा गामं च लक्ष्मणं चैव
 सीतां चैव यशस्विनीम् एतां स्तुतर्पयेद्द्विद्वान्जलमध्ये विशेषतः आद्रास्तं वपर्यंतं यत्किंचित्संचराच्चर
 म् मया दत्तेन तोयेन तृप्तिमेवाभिगच्छति ॥ इति श्रीमीमांसकनारायणभट्टस्त्रिरस्मन्नु रामकृष्ण
 भट्टात्मजदिनकरभट्टासुजकमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ प्रथमः परिच्छेदः समाप्तः ॥ श्रीगजानन ॥

इति निर्णयसिंधौ प्रथमपरिच्छेदः समाप्तोऽयम्

अथनिर्णयसिंघुद्धतायपरिच्छेदः प्रारभ्यते

श्रीगणेशाय नमः अथ रां वत्सराग्रप्रतिपदमारभ्य तिथि कृत्ये च कृष्णादि त्रयोदश कृष्णादिमेव च विवाहादौ च भोगादिमासं कृत्ये-
 विनिर्दिशेदिति त्रयाहं प्रायशो नुसृत्य तिथि निर्णयस्तत्कृत्यं च निरूप्यते तत्र गीनसंक्रान्तोपश्चात् सोडशघटिकाः पुण्य
 कालः रात्रौ तु निशीथाद्याभ्यारतश्च संक्रमेपूर्वोत्तरदिनार्धपुण्य निशीथे तु दिनद्वये पुण्यमिति सामान्यनिर्णयाद
 नरोयं अथ तिथि निर्णयः तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदि वत्सराग्रंभः तत्रोदधिकीयास्त्या चैत्रमासि जगद्ब्रह्माससर्जप्रथमेह
 नि शक्नुपक्षेऽस्मग्रं तु तदासूर्योदये सर्तानि हेमाद्रोऽत्राहोर्कः दिनद्वये तद्याप्तावव्याप्तौ वा पूर्वैव तदुक्तं ज्योतिर्निबन्धे नै
 त्रैरितग्रं निषदियो वारोकोदयसचर्षशः उदयद्वितये पूर्वो नोदय युगलेऽपि पूर्वः स्यात् यस्माच्चैत्रसितादेरुदयाद्गानोः ग्रह
 निरव्यादेरिति वत्सरादौ वसन्तादौ बालिराज्ये तथैव च पूर्वविद्धं वक्तव्याग्रं निषत्सर्वदा बुधैरिति दृष्टव्यमिति चेत् नैव हेमाद्रौ वि
 राशु कुप्रथमाग्रं निषद्भवेत् तदद्विग्रहणः कृत्वा सोपवासस्तु पूजनं संपत्सरग्रवाप्नोति सोऽरव्यानि भृगुनंदनेति हेमाद्रौ वि
 ण्मधमोर्कः यदा तु चैत्रो मलमासो भवति तदा देवकार्यस्य तत्र निषिद्यत्वा छुत्वे मासि संवत्सराग्रंभः कार्य इति केचिदाहुः
 निष्कर्षस्तु शुक्लादिमलमासस्य सौत भवति चोत्तर इत्यादि वचनादग्रिमवर्षातः पाताम्बलमासमारभ्येव वर्षप्रवृत्तेः शक्या
 स्मादा विवमलमास एव कार्य इति वयं प्रतीमः ननु शुक्लास्तौ चैत्रशुक्लप्रतिपदं तस्याभावाद्युक्तं तन्मध्य एवानुष्ठानं मलमा
 से तु शुद्धमिति पदं तस्य संभवात् शक्य एव वत्सराग्रंभोऽयुक्त इति चेत् भानोसि नहि प्रतिपदं तस्य तत्र प्रयोजकं द्विकरणापत्तेः च
 र्षशब्दत्वापत्तेः अपि वत्सराग्रंभः स तु मलमासेऽपि त्युक्तं प्राक् नहि चैत्रशुक्लादिर्मलमासः पूर्ववर्धनं भवतीति ब्रह्मणा पिरु
 क्त्वं तत्र नैलाभ्यंगो नित्यः वत्सरादेव संतादौ बलि राज्ये तथैव च नैलाभ्यगमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यत इति च विमिश्रितेः अ

स्यामेव न वरात्रारंभः तदुक्तं भाकंडेयपुराणे शरत्काले गहापूजाक्रियेतया च वर्षाभिर्दिनाति नत्र परस्युने वशाह्या अमास्युक्तान
 कर्तव्याऽप्रतिपच्चंडिकार्चने सुहूर्तमात्राकर्तव्या द्वितीयादिगुणान्विनोति देवीपुराणात् तिस्रो ह्येताः पराः प्रोक्तास्तिथ
 यः कुरु नंदन कर्तिकाश्वसुजोर्भोभोश्चैत्रे मासि च भारते तिहे माद्रौ ब्राह्मणेः परापरस्युताः अत्र विशेषः पारणानि
 ण्यश्च शारदनवरात्रे वक्ष्यते अत्र प्रपादानमुक्तमपरां कर्तव्ये अतीतिफल्युने मासि मासे चैत्रमहोत्सवे पुण्ये हि
 विप्रकर्षिने प्रपादानं समारभोदित्युपक्रम्य ततश्चोत्सर्जयेद्दिहाच्योत्रे णानेन मानवः प्रयेयं सर्वसागान्याघृतेभ्यः प्र
 तिपादिता अस्याः प्रदानासितरत्नपुत्र्यतुर्हि पितामहाः अभिवाच्यत तो देयं जलं मासचतुष्टयमिति तथा प्रपादा
 तुमशक्तेन विशेषार्थमभीप्सना प्रत्यहं यमघटको वस्त्रसंवेष्टिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः श्रुतिः
 तत्र मंत्रः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात् सकलाममसंतु मनोरथाः अनेन विधिना यस्तु
 धर्मकुंभं प्रयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि भ्रातृनीह न संशय इति चैत्रश्रुकुटनीयायां गोशिमिप्रवरसंयुतां संपूज्य दो-
 लोत्सवं कुर्यात् तदुक्तं निर्णयामृते देवीपुराणे तृतीयायां यजेद्दृशीं शंकरेण समन्वितां कुंकुमागकपूर्वरमणिवस्त्र
 स्रगंधकैः स्वर्गांधूपदीपैश्च दमनेन विशेषतः आंदोलयेत्ततो वत्स शिवो मातुष्टये संदति अत्र चतुर्थं युताग्रा
 ह्या सुहूर्तमात्रसत्वे णि दिने गोशित्रनं परदतिमाधवोक्तेः अत्रैव सोभाग्यशयनग्राममुक्तं मात्स्ये वसंतमासमासा
 दतृतीयायां जनप्रिये सोभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्यं पुत्रसत्त्वेष्कभि रिति तत्रापि परसुतेव इयं च मत्वादि रणि
 अत्रैव प्रसंगात्सर्वमन्वादि निर्णय उच्यते ताश्चोक्तप्रदीपिकायां तिथ्यग्नीनमिथिलिथ्याशेरुक्थो भोनलोग्रहः

श्रीगणेशाय नमः अथ रां वत्तरमतिपदगारमयतिथिस्त्येच कृष्णादिं प्रतेषां कुदिसेव च विवाहादौ च भोगादिमासं कृत्ये-
 विभिर्दिशो दिनित्राहं प्रायशो नृसृष्ट्यतिथिनिर्णयस्तत्कृत्यं च निरूप्यते तत्र गीनसंक्रान्तोपश्चात्सोऽश्वघटिकाः पुण्य
 कालः रात्रौ तु निशीथात्याम्परतश्च संक्रमे पूर्वोत्तरदिनार्धपुण्यं निशीथे तु दिनद्वयेषु पुण्यमिति सामान्यनिर्णयाद
 नसेयं अथ तिथिनिर्णयः तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदि वत्सारांभः तत्रोदयिकीयाद्या चैत्रमासि जगद्ब्रह्माससंजप्रथमे ह
 नि शुकूपदेशे समग्रं तु तदास्तुर्योदये समतीति हेमाद्रौ ग्राह्योक्तेः दिनद्वयेतद्यासावव्याभौ वापूर्वेव तदुक्तं ज्योतिर्निबन्धे
 त्रैसिगप्रतिपदि यो वारो कोदयसर्वेषाः उदयद्वितये पूर्वोत्तरदिनद्वयेषु गलेपि पूर्वः स्यात् यस्माच्च त्रिसितादेरुदयाद्गोः प्रह
 निरब्धदोरिति वत्सारादौ वत्साराज्ये तथैव च पूर्वोदये वत्सरादौ बुधैरिति दृढवसिष्ठोक्तेः चैत्रमासस्य
 याशुक्लप्रथमाप्रतिपद्वेत् तद्विग्रहणः कृत्वा सोपवासस्तु पूजनं संवत्सरमचामोति सौरव्यानि भृगुनंदनेति हेमाद्रौ वि
 ष्णुधर्मोक्तेः यदा तु चैत्रमलमासो भवति तदा देवकार्यस्य तत्र निषिद्धत्वाद्युत्थे मासि संवत्सारांभः कार्यद्वितिकिंचिदाहुः
 भिस्सर्गस्तु शुकुदेर्मलमासस्य सौतं भवति चोत्तरइत्यादिवत्तनादग्निभवर्षातः पाताचालमासमारभ्यैव वर्षप्रवृत्तेः शक्रा
 स्तादाविव गलमास एव कार्ये इति वयं प्रतीमः ननु शुक्रास्तादौ चैत्रशुक्लप्रतिपदं तत्स्य भावाद्युक्तं तन्मध्य एवानुष्ठानं मलमा
 सेतुमुत्सृज्यति पदं तत्स्य संभवात् शब्द एव वत्सारांभोऽस्युक्त इति चेत् मातोसि नहि प्रतिपदं तत्सत्वं प्रयोजकं द्विकरणापत्तेः च
 र्गशब्दलापनेन च अपि वत्सारांभः सतु मलमासेषीत्युक्तं प्राक् नहि चैत्रशुक्लादिर्मलमासः पूर्ववर्षे तर्भवतीति ग्रह्यणापि स्तु
 वचं तत्र नेत्याभ्यंगो नित्यः वत्सारादौ च संतादौ च लिखाज्ये तथैव च तेषां भ्यामकुर्वाणो नरकं प्रति पद्यत इति वसिष्ठोक्तेः अ

रयामेव न वराचारंभः न दुक्तं मां केड्ये पुराणे शरत्काले महापूजाक्रियेने चान्वर्षावर्षिकेति न तत्रापरस्युतेव ग्राह्या अभ्यनुक्तान
 कर्त्तव्याप्रानिपञ्चंङिकार्वने सुहूर्त्तमात्राकर्त्तव्याद्वितीयादिगुणान्निनेति तदेवीपुशणात् निस्त्रोह्येनाः पराः प्रोक्तास्मिथ
 यः कुरुनंदन कार्तिकाप्रवधुजोर्मसोऽथैत्रेयासि च भारते निहेमाद्रौ ब्राह्मणेः परापरस्युताः अत्र विशेषः शारणा नि
 र्णयिष्य शारदनचरित्रे वक्ष्यते अत्र प्रपादानमुक्तमपरांके भविष्ये अतीते प्राव्युने मासि मासे नैत्रयम होत्सवे पुण्ये न्हि
 विप्रकथिते प्रपादानं समारभे दिव्युपक्रम्य ततश्चोत्सर्जयेद्दिहाचं चैत्रेयानेन गानवः प्रपेयं सवसाभ्यामृतैभ्यः प्र
 तिपादिता अस्याः प्रदानासितरत्नं ध्वनुहि पितामहाः अनिवार्यततो देयं जलं मास चतुष्टयमिति तथा प्रपांदा
 तुमशक्तेन विशेषार्धमभीप्सुना प्रत्यहं परमैद्यदको वस्त्रसंवेष्टिताननः ग्राह्यणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शक्रविः
 तत्र भञ्जः एष धर्मयदोस्तोत्रमभीष्णु शिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकलामगमसंनुमनोरथाः अनेन विधिना यस्तु
 धर्मकुसंयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशय इति चैत्रशक्रकुन्तीयाद्यांशो भिमीश्वरसंयुतां संपूज्य दो-
 लोत्सवं कुर्यात् न दुक्तं निर्णयामृतदेवीपुराणे नृतीयायां यजेद्दृशीं शंकरेण समन्वितां कुंकुमागकूर्पूरमणिवस्त्र
 स्रगंधैः स्वर्गांधूपदीपैश्च दमनेन विशेषतः आंदोलयेत्ततो वत्स शिवो मातुष्टये सदेति अत्र चतुर्थीयुता ग्रा
 ह्या सुहूर्त्तमात्रसत्वे पिदिने गोरित्रनं पर इति माधवोक्तेः अत्रैव सौभाग्यशायनव्रतमुक्तं मात्स्ये वसंतमासमासा
 दचतृतीयायां जनप्रिये सौभाग्याय सदास्त्रीभिः कार्यं पुत्ररुक्सेष्काभि रिति तत्रापि परस्युतेव इयं च मन्वादि रपि
 अत्रैव प्रसंगात्सर्वमन्वादि निर्णय उच्यते नात्रोक्तादीपिकायां तिथ्यग्नीनि तिथिस्तिथ्याशे रुक्षो भोन लो ग्रहः

नित्यर्कोनशिवोऽयमिति मन्वाद्योमधोरिति तिथिः पूर्णिमा अग्निस्तृतीया नेतिवैशाखेनास्तीत्यर्थः आशा-
 दशमी रुक्मिणः कृष्णाष्टमी अनलस्तृतीया ग्रहो नवमी अर्कोद्वादशी नेति मार्गशीर्षेनास्तीत्यर्थः शिवएका-
 दशी अश्वः रासमी मधोऽथैवादारभ्येतामन्वाद्यइत्यर्थः अत्र मूलवचनानि हेमाद्रादेर्ज्ञेयानि एताश्च मन्वाद-
 यो हेमाद्रिमने शक्नुपक्षस्थाः पौर्वाण्हिकाः कृष्णापक्षस्था अपराण्हिका आस्थाः पूर्वाणहेतुसदा आस्थाः शक्नुभिरु-
 युगादयः देवैकर्मणि पितृवैकर्मणि चैवापराहिका इति गारुडवचनात् अथो मन्वादि युगादिकर्म तिथयः पूर्वा-
 हिकाः स्युः सिते विज्ञेया अपराहिकाश्च बहुले इति दीपिकोक्तेः अत्र कालादर्शत्वपराह व्यापित्वमन्वादिषु क-
 त्त्ययुक्तमिति युगादिनिर्णये वक्ष्यामः अत्र च आह सुक्तमात्ये कृतं आह विधानेन मन्वादिषु युगादिषु हायना
 निहिता हस्वपिनृणां तु भिदं भवेदिति मन्वादिशब्दं च मलमासे सति माससहयेपिकार्यं मन्वादिकर्तृत्वं तिथिं कंच कुर्यान्मा-
 ससहयेपि चैति स्मृतिर्चांद्रिकोक्तेः अत्र पिंडरहितं आहं कुर्यात् तदुक्तं कालादर्शे विषुवायनसंक्रांतिमन्वादिषु
 युगादिषु विहाय पिंडनिर्वापं सर्वं आहं समाचरेदिति मन्वादिशब्दं नित्यं अकरणे प्रायश्चित्तदर्शनात् तदुक्तं
 मृग्विधाने त्वं सुवः प्रतिमंत्रं च शतवारं जले जपेत् मन्वाद्येयदान्यूनाः कुरुते नैव चापियदति एवं यत्र प्रा-
 यश्चित्तवीप्सादिदर्शनं तानि षण्णवति आत्मानि नित्यानि तानि तु अमायुगमनुक्रांति धृतिपानमहालयाः
 अन्यष्टक्यं च पूर्वेषु षण्णवत्यः प्रकीर्तिता इत्युक्तानि चकारादष्टकाग्रहणं चैत्रशक्नुतृतीयैव मत्स्यजयंती
 अत्रैव प्रसंगाद्वाचनारज्यं त्योनिर्णीयं ते तत्र पुषाणसमुच्चये मत्स्योऽष्टुतं मुदिने मधुसिते कूर्मो विधेया

धवेवाराहो गिरिजासूतेन भसि यद्भूते सिते माधवे सिंहो भाद्रपदे सिते हरि शिथो श्रीवामनो माधवे रामो गौरि शिथो वतः
परमभूद्राग्रीनवम्यां मधोः कृष्णोष्टम्यां नभसि सितपरे च शिवे न च दशम्यां बुधः कल्की नभसि सप्तमभूद्रुकुषष्ठ्या
क्रमेण अन्हो मध्ये चामनो राम रामो मेषस्त्यः क्रौडश्चापराणहे विभ्रागे कूर्मः सिंहो बौध्द कल्की च सायं कृष्णो रात्रौ
कालसाम्ये च पूर्वेति केचितुस्तु दान् श्लोकान्यतति तथा चैत्रे तु शक्रपंचम्यां भगवान्मीनरूपधृक् ज्येष्ठे तु
शक्रकृद्वादश्यां कूर्मरूपधरो हरिः चैत्रे कृष्णेन वम्यां तु हरिर्वाराह रूपधृक् नरसिंहश्चतुर्दश्यां वैशाखे शक्रपक्ष
के भासि भाद्रपदे शक्रकृद्वादश्यां चामनो हरिः राधशतधतृतीयायां रामो भार्गव रूपधृक् चैत्रशक्रनवम्यां तु रामो द
शरथात्मजः नभस्ये तु द्वितीयायां बलभद्रो भवत्परिः श्रावणे बहल्लेष्टम्यां कृष्णो भूङ्गो करक्षकः ज्येष्ठे तु कु-
द्वितीयायां बौध्दः कल्की भविष्यतीति कोंकणास्तु वराहपुराणस्थत्वेन वाक्यानि पठति आषाढे शक्रपक्षे तु एका
दश्यां महानिथी जयंती मत्स्यनाम्नी नितस्यां कायमुपोषणं नभोभासि तृतीयायां हरिः कमठरूपधृक् नभस्य-
शक्रपंचम्यां वराहस्थजयंतिका वैशाखे तु चतुर्दश्यां नृसिंहः सप्तपद्यन भासि भाद्रपदे शक्रकृद्वादश्यां चामनो ह
ः वैशाखे शक्रपक्षे तु तृतीयायां भृगूदहः चैत्रे नवम्यां रामो भूक्तो शल्यायां परः पुमान् श्रावणे बहल्लेष्टम्यां
वास्तदेवो जनार्दनः पौषशक्रैस्तु सप्तम्यां कुर्याद्बौध्दस्य पूजनं माधशक्रतृतीयायां कल्किनः पूजनं हरिः प्रातः प्रा
स्तमध्याह्ने सायं सायंतथा निशि मध्याह्ने मध्यरात्रे च सायं प्रातरनुक्रमेण इति तदत्र समूलत्वं निर्णये सति
त्यभेदेन व्यवस्था द्रष्टव्या एताश्च तदुपासकानां नित्याः अन्येषां तु कास्याः जन्माष्टम्यां दौनुविशेषवदस्या

मः चैत्रशुक्लपंचमीकल्यादिः तदुक्तं हेमाद्रौ मात्स्ये ब्रह्मणो यादिन स्यादिः कल्यादिः साप्रकीर्तिना वैशारव-
स्यतृतीयाया कृष्णाया फाल्गुनस्य च पंचमी चैत्रमासस्य तथैवां त्यातथापरा शक्रान्नयोदशीमाघेकार्तिकस्य तु
सप्तमी नवमी मार्गशीर्षस्य सप्तैताः संस्मराम्यहं कल्याणमादयो ह्येतादत्तस्याक्षय्यकारकाः अत्र सर्वोपि नि
र्णयोपन्वादिवत् ज्ञेयः हेमाद्रौ ब्राह्मे शक्रायामथ पंचम्यां चैत्रे मासि श्रभानना श्रीब्रह्मलोकान्मानुष्यं संप्राप्ता
केशवाज्ञया तत्तत्तां पूजयेत्तत्र यस्तलक्ष्मीं न मुंचति चैत्रशुक्लाष्टम्यां भवान्या उत्पत्तिः तत्र नवमी युता ग्राह्या
अष्टमी नवमी युक्ता नवमी चाष्टमी युतेति ब्रह्मवैवर्तात् अत्र भवानीयात्रोक्ता काशीरवंडे भवानीयस्तु पश्ये
तशुक्लाष्टम्यां मधीनरः न जातु शोकं लभते सदानंदमयो भवेदिति अत्रैवाशोककलिका प्राशनमुक्तं हेमाद्रौ-
लुंगे अशोककलिका श्वाद्यैर्येपि वंति पुनर्वसौ चैत्रे मासि सितेष्टम्यां न तेशोकमवाप्नुयुः प्राशनमत्र रक्त लो
मशोकवराभीष्टं मधुमाससमुद्भवं पिबामि शोकं संतप्तो मामशोकं सदा कुर्विति अत्र विशेषः पृथ्वी चंद्रोदये
विष्णुः पुनर्वसु बुधो पता चैत्रे मासि सिताष्टमी प्रातस्तु विधिवत् स्नात्वा वाजपेयफलं लभेदिति मिथितत्वे-
कालिकपुराणे चैत्रे मासि सिताष्टम्यां योनरो नियतोदयः स्नायाल्लोहित्य तोयेषु सयाति ब्रह्मणः पदं वै
चं नु सकलं मांसं सुविः प्रयतमानसः लोहित्य तोयेयः स्नायात्सकैवल्यमवाप्नुयात् लोहित्यो ब्रह्मपुत्रः मंत्र
स्तु ब्रह्मपुत्रमहाभाग शंनोः कुलसंभव अगोघागार्भसंभूतपापलोहित्यमेहर चैत्रशुक्लनवमी रामनवमी
तदुक्तमगस्त्यसंहितायां चैत्रे नवम्यां प्राक्पक्षे दिवा पुण्ये पुनर्वसौ उदये गुरुगौराश्रवोः स्वाच्च स्लेग्रहपंचके

मेपेषूषणिसंप्राप्तेऽभेककटकान्द्वये आविगसीत्सकलयाकौशलयायांपरःपुमान् तस्मिन्दिनेतुकर्तव्यमुपवा-
 सन्नसदा तत्रजागरणंकुर्यादमुनाथपरोमुनीति इयमध्याह्नयोगिनीश्राद्धा चैत्रशक्नुतुनवंभीपुनर्वसू
 युतायदि सेवमध्याह्नयोगेनमहापुण्यतमाभवदिति तत्रैवोक्तेः तथा चैत्रमासेनवम्यांतुजातो रामः स्वयं
 हरिः पुनर्वसूक्षसंयुक्तास्मानिधिः सर्वकामदा श्रीरामनवमीप्रोक्ताकोटिस्त्रयग्रहाधिका तथा केवला
 पिसदोपाख्यानवमीशब्दसंग्रहात् तस्मात्सर्वतन्मासैर्वैः कार्यैरेवमध्याह्नयोगेकर्मकाल
 व्याप्तेः सैवग्राह्या दिनद्वयेमध्याह्नव्याप्तौ तदभावे वा पूर्वदिने पुनर्वसूक्षयुक्तामपित्यक्तापरेव कार्यं तदुक्तमा
 धवीयेऽगस्तिर्माहिनाया नवमीचाष्टमीविंशत्याज्याविष्णुपरायणैः उपोषणनवम्यान्वदशम्यान्वैवंपारणा
 मिति अष्टमीवित्यासः ऋक्षापिनोपोष्येतिमाधवः रामान्वचंद्रिकायामपि विंशेवचैवदशयुक्ताव्रततत्रक
 थंभवेत् विंशानिषिद्धश्रवणान्नवमीचेतिवाक्यतः वैष्णवानांविशेषात्तु तत्रविष्णुपरेरपि दशम्यादिषुह-
 स्थिञ्चैविंशत्याज्येववैष्णवैः तदन्येषां च सर्वेषां व्रतंतत्रैवनिश्चितमिति अत्रदशम्यादिषुहस्थिञ्चैविति-
 तदन्येषामिति च वदन्यदाप्रातस्त्रिमुहूर्तानवमीदशमीचक्षयवशात्सूर्योदयात्प्रागेव समाप्यते न दास्मा
 र्त्तानां तत्रैव एकादशीनिमित्तोपवासात् नवमीव्रतागपारणालोपः स्यात् अतोष्टमीवित्येवस्मार्त्तैः कार्यं
 वैष्णवानां त्वरुणोदयविंशेकादश्याहेयत्वान्नपारणालोपप्रसंगइति द्वितीयेवैतैः कार्येति सूचयति दश-
 मीवृत्त्यभावेष्टमीवित्यायाएवमध्याह्नव्यापित्वेक्षयैश्चैवैष्णवैरपि वित्येवोपोष्येत्यर्थसित् इदंचव्रतंसं

योगस्य त्वन्यायेन काभ्यं नित्यं च तदुक्तं हेमाद्रावगस्त्रिंसां हितायां उपोषणां जागरणं पितृनुद्दिश्य तर्पणं
 तस्मिन् दिने तु कर्त्तव्यं ब्रह्मप्राप्तिमभीप्सुभिः सर्वेषामप्ययं धर्मो भुक्तिमुक्तयेकसाधनः अथ च विर्वापिपा
 पिष्ठः कृत्वेदं व्रतमुत्तमं पूज्यः स्यात्सर्वभूतानां यथारामस्तथैव सः यस्करामनवभ्यां पुंशुं केमोहाद्विसृज-
 धीः कुंभीपाकेषु धीरेषु पच्यते नात्र सशयः तथा अकृत्वारामनवभीजतसं व्रतसं व्रतोर्त्तमं व्रतान्यन्यानि कु-
 रते न तेषां फलमाकर्षयेत् प्राप्ते श्रीरामनवमीदिने मत्तो विमूढधीः उपोषणं न कुरुते कुंभीपाकेषु पच्यते
 अत्र केचित्तदुपासकानामेव दं व्रतं नित्यं न त्वन्येषां गित्याहुः अन्ये तु अकुरे दोषश्च व्रतं न स्मात्सवात्मना-
 सर्वैः कार्येन वमीजतमिति पूर्वोक्तवचनाच्च जन्माष्टम्यादिवादिदमपि सर्वेषां नित्यं अन्यथा जन्माष्टम्यादीष-
 पित्तदुपासकानामेव नित्यतां वक्तुः को वारयितेत्याहुः अत्र विशेषो हेमाद्रावगस्त्यसंहितायां आचार्येनैव
 संपूज्यं वृणुयात्सार्थयेन्निति श्रीरामप्रतिमादानं करिष्ये हं द्विजोत्तम भक्त्या चार्थो भवप्रीतः श्रीरामो सि-
 तमिव च तथा स्वगृहे चोत्तरे देशे दानस्योऽर्ज्वलमंडपं शास्वचक्रहनुमद्भिः प्रागद्वारे समलंकृतं गरुडमल्ल-
 द्भुवाणोश्च दक्षिणे समलंकृतं गदाखट्वांगदं श्वेषपश्विमेकविधं पद्मस्वस्तिकनीलैश्च कौबेरसमलं-
 कृतं मध्ये हस्तचतुष्काढ्यं वैदिकायुक्तं भोग्यं ततः सकल्पयेद्देवरां ममेव स्मरन्मुने अस्यां रामनवम्यां च
 रामाराधनं तत्परः उपोष्याष्टस्यार्थमेषु पूजयित्वा यथाविधि इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां च प्रयत्नतः श्रीरा-
 मप्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते प्रीतारामो हरत्याश्रपापानि स न हूनि मे अनैकजन्मसंसिद्धान्यस्य स्ता

निमहांति च ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमावतः निर्मितां हि भुजां दिव्यां वामां कस्थितजानकीं बिभ्र-
तां दक्षिणकरे शानमुद्रां महासुने वामेनाधः करेणाराद्देवीमालिङ्ग्य सस्थिता सिंहासने राजते त्रपलद्वयवि-
निर्मिते तथा अशक्तो यो महाभागस्तु किं तानुसारता पलेनार्थतदर्थार्थतदर्थार्थेन वा सुने सौवर्णराजतवा-
पिकारयेद्द्रघुनंदनं पार्श्वे परतशत्रुघ्नोद्धतच्छत्रकरावुभौ चापद्वयसमायुक्तलक्ष्मणत्वापिकारयेत् दक्षि-
णांगे दशरथपुत्रावेक्षणतत्परं मातुरं क्रगंतराममिंद्रगोलसमप्रभं पंचामृतस्नानपूर्वसंपूज्य विधिवन्नतः
कौशल्यमंत्रस्तु रामस्य जननीचासिरामरूपमिदं जगत् अतस्त्वां पूजयिष्यामि लोकमातर्नमोऽस्तुते न
मो दशरथायेति पूजयेत्तितरततः अब्रह्मावरणपंचावरणादिपूजाऽन्यत्र ज्ञेया अशोककुसुमैर्युक्तसंघर्ष-
दद्याद्विचक्षणः दशाननवधार्थाय धर्मसंस्थापनाय च राक्षसानां विनाशाय देत्यानां निधनाय च परित्रा-
णाय साधूनां जानीरामः स्वयं हरिः गृहाणाध्यंमया दत्तं भ्रातृभिः सहितो नघ पुष्पाजलिं पुनर्दत्वा यामेयामे
प्रपूजयेत् दिव्यं विधिवत्कृत्वा रात्रौ जागरणततः ततः प्रातः समुत्थाय स्नानसंध्यादिकाः क्रियाः समाप्य
विधिवद्भ्रमं पूजयेद्द्विधिवन्मुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलभंत्रेण भंत्रेण भंत्रेण पूर्वोक्तपद्मकुंडे वा स्थंडिले वा समा-
हितः लौकिकारोगी विधानेन शतमष्टोत्तरततः साज्येन पायसेन च स्मरन्नाममनन्यधीः ततो भक्त्या सुसंतो-
ष्य आचार्यपूजयेन्मुने ततो रामं स्मरन् दद्याद्देवं त्रमुदीरयेत् इमां स्वर्णमयीं रात्रिमां समलंकृतां चित्र-
वस्त्रयुगळन्ना रामो हराघवायते श्रीरामप्रीतये दास्ये तुष्टो भवतु राघवः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्देवदक्षिणां-

सुपुं ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशय इति इयं मूलभासेन कार्या सृजसमव्यञ्जनसंस्थानोपवासः कृतोऽ
 दिनि नृकुर्यान्मनुष्यास्ते तु गहादानत्रतानि चेति च माधवीये संग्रहवचनात् न नुरामनवमीव्रतस्य नित्यत्वादंका
 दर्शान्मनुष्यासेपि कर्तव्यता स्यादिति चेत् अत्र त्रुमः तैकादशपुपवासस्य व्रतत्वेन प्राप्तिः किंतु एकाद-
 श्यां न मुंजीनपक्षयोरुभयोरपीत्यादि निषेधस्य मूलभासेपि फाल्गुनीयत्वात्कृष्णोकादश्यां पुत्रवद्बृह्मिण इवार्था
 नामः प्रसज्यते न त्विह तथेति व्रतत्वेन प्राप्तिर्वाच्या सा च निषिद्धेत्यप्रसंगाः स्पष्टमासविशेषाख्याविहितवर्ज-
 येन नृदतिनिषेधाच्च एवं नृमाष्टम्यादार्यपयोद्धव्यम् इति रामनवमी चैत्रशुक्लैकादश्यां दोलोत्सव उक्तो ब्रा-
 ह्मो चैत्रमासस्य शुक्लायामेकादश्यां तु वैष्णवेः आदोलनीयो देवेशः स लक्ष्मीकोमहोत्सव इति चैत्रशुक्लैकाद-
 श्यां दमनोत्सवः द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां दमनोत्सवः चैत्रचदमनारोपमकुर्वाणो ब्रजस्य इति तत्रैव पाद्मवच-
 मानर्चनचंद्रिकोक्तेः ऊर्जव्रतं मधौ दोलाभ्रावणे तंतु पूजनं चैत्रचदमनारोपमकुर्वाणो ब्रजस्य इति तत्रैव पाद्मवच-
 नाच्च शिवभक्तादिभिस्तु चतुर्दश्यादौ कार्यं तत्र स्यात्स्वीयतिथिषु वन्ह्यादेर्दमनारपणमिति तत्रैवोक्तेः ज्यो-
 तिः प्रकाशोपि स्वस्वदेवप्रतिष्ठायां भक्तसंग्रहणे तथा पवित्रदमनारोपयाख्याततन्निधिर्बुधैः तिथयस्तु व
 न्निर्विभिन्यो गिरिजागणेशः फणीविशारवो दिनकरादेशः दुर्गातको विश्वहरिः स्मरश्च नारवः शशीचेति ति
 पूज्या इत्युक्तः अथागमोक्तो द्वादशावतो दमनारोपणविधिः रामार्चनचंद्रिकायां तत्रैकादश्यां क्रियालोपवि
 घातार्थयत्नया विहितं प्रभो न मे विघ्नो भवेदत्र कुरुनाथ दयामयि सर्वथा सर्वदा विष्णो मम त्वत्परमागतिः

उपवासेनत्वादेवतोषयाभिजगत्सते कामक्रोधादयोष्येनेनमेस्कर्वतघातकाः अद्यप्रभृतिदेवेशायावैशेषिकंदिनं-
 तावद्रक्षास्वयाकार्यैर्वस्यास्यजगत्सते इतिदेवंसंप्राप्यर्धदमनमादायपंचगव्येनप्रोक्ष्यवारिणाप्रक्षाल्याशोकमू-
 लेदेयाग्नेवा अशोकायनमस्कृभ्यंकामस्वीशोकनाशन शोकार्तिहरमेनित्यमानंदंजनयत्वमे इत्यशोकमू-
 लेत्यादिकालपर्यंतः कालरूपोमहाबलः कलतेचैवयः सर्वतस्मैकालात्मनेनमइतिकाले वसंतायनमस्कृभ्य
 वृक्षगुल्मलताभ्यय सहस्वमुखवसवासकामरूपनमोस्ततइतिवसंतं कामभस्मसमुद्धृतंरतिबाध्यपरिप्लुतं क
 षिगंधर्वदेवादिविमोहकनमोस्ततइतिदमनचसंपूज्य नमोस्तपंचवाणायजगदाल्हादकारिणे मन्मथायज
 गन्नेत्रेतिप्रीतिप्रियायतेइतिदमनमुपस्थाप्य ॐ कामायनमइतिसंपूज्य निशायादेवतायैपंचवर्णैः चंदनेन-
 वाअष्टदलंकृत्वाबहिश्चतुरस्रंतद्वहिरुलत्रयंतद्वहिरुलत्रयंतद्वहिरुलत्रयंतद्वहिरुलत्रयंतद्वहिरुलत्रयंतद्वहिरुलत्रयंत
 पूजार्थदेवदेवस्यविष्णोर्लक्ष्मीपतेप्रफो भदनत्वमिहागच्छसान्निध्यंकुरुतेनमः ॐ क्लीं कामदेवायनमः ॐ ह्रीं
 रत्येनमइत्यावात्वादिकृपूर्वादितः स्मरशरीरायनमः अनंगाय० मन्मथाय० रामाय० क्लींवसंतसखाय० स्मरा
 य० इक्ष्वापाय० पुष्यास्त्रायनमइतिपूजयित्वा ॐ तत्सद्रूपाधिविद्येहकामदेवायधीमहि तन्नो नंगः प्रचोद-
 यात् इत्यष्टोत्तरशतंसंमंत्र्यपूजयित्वा ह्रीं नमइतिपुण्यांजलिंदत्वा नमोस्तपुष्यवाणायजगदाल्हादकारिणे म
 न्मथायजगन्नेत्रेतिप्रीतिप्रियायतेइतिनत्वा आमंत्रितोसिदेवेशपुराणपुरुरूपीतिम प्रीतस्त्वापूजयिव्याभिसा
 निध्वंशुरुकेशव क्षीरोदधिमहानागशाय्यावस्थितविग्रह प्रातस्त्वापूजयिव्याभिसन्निधौभवतेनमः निवेदयास्यहं

तुभ्यं प्रातर्दमनकं श्रुतम् सर्वदा सर्वथा विष्णो नमस्ते स्त प्रसीद मे इति देवसं प्रार्थ्य पुष्पांजलिं दत्वा अस्त्येणं च क्रमे
नैषा वारक्षां कुर्यात् ततः प्रातर्नित्यपूजां कृत्वा पुनर्देवं संपूज्य गंधदूर्वाक्षतयुक्तं दमनमादाय मूलमंत्रं पठित्वा देव
देवजगन्नाथं चोच्छिताथं प्रदाय क हृदि स्थान् पूरये कामान् मम कामेश्वरी प्रिय इदं दमनकं देवग्रहाण भद्रं
ग्रहात् इमांसां वत्सरीं पूजां भगवन्परिपूरय इति मंत्रांते पुनर्मूलमंत्रेण देवे समर्पयेत् ततो अंगदेवताभ्यः स्वस्व
मंत्रेण दत्त्वा प्रार्थयेत् मणिचिद्रुममालाभिर्मंदारकुसुमादिभिः इयं सा वत्सरी पूजा तवास्मिन् गुरुद्वयज वनमा
लायथा विष्णोः कोस्तभं सततं हृदि तद्दहाम न कीमाला पूजा च हृदयवह जानता जानता वापि न कृतं यत्तवा च नम
तस्तत्सर्वपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाद्रुमापते जितं तं पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त हृषीकेश महापुरुष पू
र्वज मंत्रहीनमिति च संप्रार्थ्य पंचोपचारैः पुनः संपूज्य नीराज्य पारयेदिति दीक्षारहितानां तु नाम्नि वसमर्पणं अ
त्र च द्वादशी मन्त्री कृत्य पारणा हो ग्राह्यं पारणा हे नलभ्येत द्वादशी घटिका पिचेत् तदा त्रयोदशी ग्राह्या पवित्र दम
नार्पण इति तत्रैवोक्तैः गोणोपिकाल उक्तस्मंत्रैव हरे न दमनारोपः स्यान् यद्यो विघ्नतो यदि वैशारवे आवणे वापि
नतिथौ स्यान्न दर्पणम् आचणावधि श्रुक्तास्ते कर्तव्यमिति नारदः इति पाठांतरम् इदं च मलमासे नकार्यं
उपाक्रमोत्सर्जनं च पवित्र दमनार्पणमिति कालादर्शमिलमासवर्ज्येषु परिगणनात् उपाकर्म च हृष्यं च क
र्वीत्सवं तथा उत्तरे नियतं कुर्यात्सर्वे तन्निष्फलं भवेदिति माधवीये प्रजापतिवचनाच्च श्रुक्तास्तदौ तु कार्यमे
व पूर्वोक्तवचनात् उपाकर्मोत्सर्जनं च पवित्र दमनार्पणं ईशानस्य बलिं विष्णोः शायनं परिचर्तनम् कुर्या

स्तुक्तस्य च गुरोर्भेद्विधीति विनिश्चय इति ज्योतिर्निबन्धे दृग्गार्थवचनाच्च इति दमनारोपः चैत्रशक्नुत्रयोदश्या-
 मन्मगग्रन्तैत्रसापूर्वाग्राह्या त्रयोदशानिथिः पूर्वः सित इति दीपिकोक्तैः चैत्रशक्नुत्रतुर्दशीपूर्वाग्राह्या मधोः आ-
 वणमासस्य शक्नुयातु चतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीग्राह्या नान्याशक्नुका कदाचनेति हेमाद्रौ बोधो ध्यानोक्तैः परापूर्वा-
 णहगाभिनीतिगपादः अत्र केचिद्वथाश्रुतमेवार्थवर्णयन्ति निशिक्त्रमभिभूतानि शाक्तयः शूलभृद्यतः अत-
 स्तत्र चतुर्दश्यां सत्यांतस्त्वनभवेदिति ब्रह्मवैवर्तत् हेमाद्रिमाधवादि लिखनमव्येवं संप्रदायविदस्त्वाहुः च
 तुर्दशीतु कर्तव्या त्रयोदश्यायुताविभो इति स्मादसुत्सर्गः तदपवादश्च तृतीयैकादशीषष्ठीशक्नुपसिचतु-
 र्दशी पूर्वविद्वानकर्तव्या कर्तव्या परसंयुतेति नारदीयवचनं तदपवादश्च मधोः श्रावणमासस्येति तत्राप-
 चादासावेपुनरुत्सर्गस्य स्थितिरिति न्यायेन पूर्वविद्वेदग्राह्येति सिद्ध्यति ब्रह्मवैवर्तत् सामान्यरूपमन्यत्र साव-
 काशमिति तत्र पूर्वदिने सुहृत्तत्रयवेधे पूर्वा अन्यथोत्तरेति चैत्रपूर्णिमा सामान्यनिर्णयात्परेव अत्राविशेषो निर्ण-
 यासृते विष्णुस्मृतौ चैत्रीचित्रायुताचेत्स्यात्तस्यां चित्रचरस्य प्रदानेन सौभाग्यमाप्नोति तथा ब्राह्मे मंदेयार्कगु-
 रौ वापि वारैश्चेत्तेषु चैत्रिका तत्राश्वमेधजं पुण्यं स्नानश्चाह्नादिभिर्लभेदिति अत्र सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता त-
 त्रैव वायवीये सर्वत्सररुतार्चयाः साफल्यया खिलान् स्मरान् दमनेनार्चयेच्चैत्र्यां विशेषेण सदा शिवमिति अ-
 त्रस्तीयतिथ्या समुच्चय इति केचित् स्वीयतिथ्या मकरणे त्रदमनपूजनमित्यन्ये दीक्षिततदितरविषयत्वेन व्य-
 स्थेत्यपरे इयमन्वादि रपि साच पूर्वमुक्ता चैत्ररुक्णा त्रयोदश्यां महावारुणी संज्ञो योगो गेडेपुप्रसिद्धः तदुक्तं

वाचस्पतिकृतोऽमूलपाणौचस्कांदे वारुणेनसमायुक्तामधौकृष्णात्रयोदशी गंगायांयदिलभ्येतसूर्यग्रहशतैःसमा
शनिवारसमायुक्तासामहावारुणीस्मृता गंगायांयदिलभ्येतकोटिस्सूर्यग्रहैःसमा शुभयोगसमायुक्ताशनौशतभि
षायदि महामहेतिविरव्यातात्रिकोटिकुलमुत्थरेत् तत्रैवज्योतिषे चेन्नासितेवारुणभक्षयुक्तात्रयोदशीसूर्यस्त
तत्स्वचारे योगेश्वरमेसामहतीमहत्यागगाजलेकग्रहकोटितुल्येति निस्थलीसेनौब्रह्मांडपुराणे वारुणेनसमायु
क्तामधौकृष्णात्रयोदशी गंगायांयदिलभ्येतशतसूर्यग्रहैःसमेति कल्पतरोब्राह्मे मधौकृष्णात्रयोदश्यांशनौशत-
भिषायुता वारुणीनिसमारव्याताशुभेतुमहतीस्मृता चेन्नकृष्णान्वतुर्दश्यांविशेषतइति अत्रपूर्वाग्रहा कृष्णपक्ष
त्रकृष्णान्वतुर्दश्यांयःस्नायाछिवसन्निधौ नम्रेतत्वमवाप्नोतिगंगायांतुविशेषतइति अत्रपूर्वाग्रहा कृष्णपक्ष
स्थलात् गौडिस्तेतदेवशक्लुचतुर्दश्यामित्येवंदेवलीयत्वेनपठितं इतिश्रीकमलाकरस्तृकृतेकालनिर्णयसि
धौचैत्रमासः मेषसंक्रमेप्रागपरादशदशघटिकाःपुण्यकालः रात्रौतुप्रागुक्तं अत्रधर्मघटादिदानमुक्तंपृथ्वी
चंद्रोदयेपादौ तार्थेचानुदिनंस्नानंतिळेऽश्वपितृत्तर्पणं दानंधर्मघटादीनामधुसूदनपूजनं मायवेमासिकुर्वीतम
धुसूदनतुष्टिदं अथवैशाखस्नानं तत्रपृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुस्मृतिपादयोः तुलामकरमेधेषुघातःस्नानंविधीयते
हविष्यज्वह्नचर्येचमहापातकनाशनमितिगौरमासउक्तः अन्यसप्तह्रयमुक्तंत्रैवपादौ मधुमासस्थशक्काया
दश्यासुपोषितः पंचदश्यांचभौवीरगोषसंक्रमणेतुवा वैशाखस्नाननियमंब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्य
कुर्यात्संकल्पपूर्वकं तत्रमंत्रः वैशाखंसकलंमासंमेषसंक्रमणेरवेः प्रातःसन्निधयःस्नात्येधीयतांमधुसूदनः मधु

हंतुः प्रसादेन ब्राह्मणानामनुग्रहात् निर्विघ्नमस्तु मे पुण्यवैशाखस्नानमन्वहं माधवमेव गेभानौ सुरारि मधुसूदन मातः
स्नानेन मे नाथ फलदोषप्रवपापहन्मिति तीर्थविशेषोपपन्नैवोक्तः मेघसंक्रमणे भानोर्भाधवे मासियलतः महानद्यां न-
दीतीर्थेन देसरसिनिर्झरे देवस्वतेथ वारुणायाद्यथा प्राप्ते जलाशये दीर्घिकाकूपवाण्डुनियतात्मा हरिं स्मरन्मिति
संकल्पे च तत्तत्तीर्थनामग्राह्यं अजानेतु विष्णुतीर्थमिति च देव यदानज्ञायते नाम तस्य तीर्थस्य भोहिजाः तत्रेत्यु
च्चारणं कथं विष्णुतीर्थमिदं त्विति तीर्थस्य देवता विष्णुः सर्वत्रापि न संशय इति तत्रैवोक्तः तथान्योपि विशेषस्त
त्रैव पादौ तुलसीरूपा गौरारख्या तया म्यव्ययमुद्विगं विशेषेण तु वैशाखेन रोना रायणो भवेत् माधवं सकलमा
संतुलस्या योर्वयेन्मरः त्रिसंध्यं भधुहं नारंगस्ति स्य पुनर्भवः तथा प्रातःस्नात्वा विधानेन माधवमाधवप्रियं
योऽथ त्वत्पुलमासि चैतो येन बहूनासदा कुर्यात्स दक्षिणांतनु सर्वदेवमयंततः पितृदेवमनुष्वांश्च तर्पयेत्स चराचरं
योऽथ स्वमर्चयेदेव सुदकेन समततः कुलानामयुर्गतेन तारितं स्यान्न संशयः कंडूयपृष्ठतो गंतुं स्नात्वा पिपलतर्प
णं कुलागोविंदमभ्यर्च्य न दुर्गं निमवायुयात् तथा एकश्रक्तमथोन क मया चित्तमर्तं दितः माधवे मासि यः कुर्या
स्तु भर्तेश्वरं विष्णुं वैशाखे विधिना स्नानं देवं दद्यादिके बहिः हविष्यं ब्रह्म चर्वच भूशय्या नियमस्थितिः घ्नं
दानं दमोदे विमधुसूदन पूजनं अपि जन्मसहस्रोत्थापापं दहति दारुणं मदत्तरलेस्कांदे प्रपाकार्यं च वैशाखे दे
वे देया गलंतिका उपानद्वजन छत्रसूक्ष्मवासासि चंदनं जलपत्राणि देयानि तथा पुष्पगृहाणि च पानं कानि च-
वित्राणि दक्षारं भाफलान्यपि तिथितत्वे ददाति यो हि मेघादोऽसक्तुं न बुधदा न्वितान् पितृनुद्दिश्य विप्रेभ्यः सर्व

पापैः प्रमुच्यत इति तथा वेशारवेयो घटं पूर्णं सप्तोज्यं वैद्विजन्मने ददाति स्फुरराजेंद्रसयाति परमांगतिं एवं संपू-
 र्णस्नानाशक्तौ ज्यहं स्वात्मायात् तदुक्तं तत्रैव पादौ त्रयोदश्यां च तदुदश्यां वैशारव्यां वा दिनत्रयं अपि सस्यं विधानेन
 नारी वा पुरुषोपि वा प्रातः स्नानः सन्नियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते यदा तु वैशारवो मलमासो भवति तदा काम्यानां त-
 त्रसमाप्तिनिषेधात् मासद्वयं स्थानं तन्नियमाश्च कर्तव्याः मासोपवासत्वां द्रायणादिति मलमास एव समापयेत् तदुक्तं
 दोषिकायां नियतं त्रिंशद्दिनत्वाच्छुभे मास्यारभ्य समापयेत् मलिने मासोपवासव्रतमिति अत्रैदानविशेष उक्तोपरा-
 के वा मनसुराणे गंधाश्च मास्यं नित्यां वैशारवे स्फुरभीणि च देयानि हि जसुरव्येभ्यो मधुसूदनतुष्टये एवं स्थाने ह-
 तेन स्योद्यापनं कार्यं तदुक्तं तत्रैव मासमेवं बहिः स्नातानद्यादौ विमले जले एकादश्यां च द्वादश्यां पोषणमास्याम-
 शापि वा उपोष्य नित्यतो भूलाकुर्यादुद्यापनं बुधः मंडपं कारयेदादौ कलशं तत्र विन्यसेत् निष्केणवा तदर्थे न तदर्थ-
 धेन वा पुनः शक्त्या वा कारयेद्देवं सौवर्णलक्षणान्वितं लक्ष्मीयुक्तं जगन्नाथं पूजयेदासने बुधः भूषणैश्च दनैः पु-
 ष्पैर्दीपैर्नैवेद्यसंचयैः एवं संपूज्य विधिवद्वात्रो जागरणं चरेत् श्वोभूते कृतमेवो यमहवेद्यां ग्रहान्यजेत् होमं कुर्या-
 त्सयलेन पायसेन निचक्षणः निलाज्येन ये चोपि सर्वे वापि स्वशक्तिनः अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा प्रत-
 द्विग्युरनेनैव दद्विग्युरनेन वा व्रतसंपूर्णं नित्यं धेनुमेकां पयस्विनीं पादुकोषाने होच्छत्रगुरवे व्यजन्त तथा
 शक्यां सोपस्करादद्याद्दीपिका दर्पणं तथा ब्राह्मणान् भोजयेत् त्रिंशत्तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां कलशान् जलसंपूर्णान्
 एवैकते माधवस्य चोद्यापनविधौ शक्ये फलमाप्नोति सकलं विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् एतावत्य-

शक्तौतत्रैवोक्तं वैशारव्योविधिनास्नात्वाभोजयेत्ब्राह्मणान्दश दशरसर्वपापेभ्योऽमुच्यतेनान्नसंशयइति वैशारव-
 थकुतृतीयाअक्षय्यातृतीयोच्यते सापूर्वाणहव्यापिनीयात्वा दिनद्वयेपितद्याप्तोपरैव नदुक्तंनिर्णयाभुतेनारदीये
 वैशारवैशक्रुपक्षेतुतृतीयागोहिणीयुता दुर्लभाबुधवारैरासोमेनापियुतातथा गोहिणीबुधयुक्तापिपूर्वाविद्वाविव-
 र्जिता भक्त्याकृताभिमांघातःपुण्यंहतिपुराकृतं गोशिविनाथकोपेनारोहिणीबुधसंयुता विनापिरोहिणीयोगात्सु
 प्यकोटिप्रदासदेति इयंयुगादिरपि साचोक्तारत्नमालायां माघपंचदशीकृष्णान्नभस्येचत्रयोदशी तृतीयामाघ
 वैशक्रान्नवभूर्जेषुगादयइति यत्तुगौडाः माघस्येपेर्णमास्यांतुघोरंकलियुगंस्तृतिमितिब्राह्मोक्तैर्वैशारवमास-
 स्यचयातृतीयानवम्यसो कार्तिकशक्रुपक्षे नभस्यमासस्यतमिस्रपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमाघे इतिविष्णु-
 पुराणेचकारेणतमित्त्वपक्षानुषंगेपिपूर्वतुरोधात्तैर्णमास्येवजेया देशक्रुइत्यादिकंतुनिर्मूलमित्याहुः तन्न दर्श
 तुमाघमासस्यप्रहृतंद्वापरंयुगमितिप्रविष्यविरोधात् एतेनब्राह्मणानुसारान्पूर्णिमायामेवयुगादिआत्यंवेदन्शु-
 लपाणिःपरास्तः तेनकल्पमेदाद्युगमेदादाव्यवस्थेनितत्वं एतेनकर्त्तिकेनवमीशक्रुमाघमासेचपूर्णिमेतिब्र-
 ह्मणारदीयंव्याख्यातं निर्मूलत्वोक्तिर्नारदीयाज्ञानकृता अत्रत्राहसुक्तमात्स्ये कृतंआत्यंविधानेनमन्वादिषुयु-
 गानिषु हायनानिद्विसाहस्रपितृणांतृप्तिदंभववेदिति भारतेपि यामन्वाद्यायुगाद्याम्बतितथयस्तासमानवः
 स्नात्वाहुत्वाचदत्वाचजस्तानंतफलंलभेदिति आत्यंपिपूर्वाणहव्यापिनीयात्वा पूर्वाणेतुसदाकार्यःशुक्लामनुयु-
 गादयः दैवैकर्मणिपिचैवकृण्येचैवापराणिहकाइतिपाद्योक्तैः देशक्रुहेतथाकृण्ययुगादीकवयोविदुः शक्रुपौ

नृपिहकेग्रहोक्तैवापराणिहके इतिहेमाद्रोनारदीयवचनञ्च दीपिकापि अथोभन्वादियुगादिकर्मनित्ययः
 पूर्वाणिहकास्त्युःसिते विज्ञेयाअपराणिहकाश्चबहुलेइति स्मृत्यर्थसारेपि युगादिमन्वादिआत्येषुशुक्लपक्षेउदयव्या-
 पिनीनिधिग्राह्या कृष्णपक्षेपराणहव्यापिनीति दिवोदासीयेगोभिलः वैशाखस्यनृतीयांयःपूर्वविंशकरोनिवे-
 हयंदेवानगृहंतिकव्यंचपितरस्तथेति गोविंदाणचिष्येवम् तेनेयंपूर्वाणहव्यापिनी दिनहयेतस्वेपरैवेतिधर्मनत्व-
 विदोहेमाद्रादयः अनंतमहस्तु सवेधनिर्व्यतीपातोयुगमन्यादयस्तथा सन्मुखउपवासुसुर्दानादावंनिमाः-
 स्मृताइत्याह दानादावितिआहसंग्रहः उपवासस्त्वगेवक्ष्यते हेमाद्रावप्येवं माधवस्तव्यतीपातःआहपराणहव्या-
 पीयात्यइत्याह स्मृत्यर्थसारेतुक्रनपकालयोगीत्युक्तं यत्तुमार्कंडेयः शुक्लपक्षस्यपूर्वाणहेश्राङ्कुर्याद्विचक्षुणः कृ-
 णापक्षापराणहेशिरोहिणंतुनलंययेत् रौहिणोनवमोमुहूर्तः अत्रशुक्लपक्षयुगादिआत्यपूर्वाणहेकार्यमितिशूल-
 पाणिः निर्णयामृतादयस्तुकालादेशेमाआहमापराणिहकमुक्ताएषमन्वतरादीनांयुगादीनांविनि-
 तद्देशशुक्लइत्यादित्वनविष्णुपूजनविषयं आत्येत्वापराणिहकमेवेतिव्यवस्थाजगदुः सेयंपूर्वोक्तानेकव-
 स्पूर्वाणहेद्विकंकुर्यादित्यादिवचनादेवासिसेवचनवेयर्थ्याच्चस्वाछंदविलसितमात्रमित्युपेक्षणीया किंच काला-
 दर्शोक्तिन्यायमूलावबोमूलावा नाद्यः युगादिआहस्यामाआह्विकृतिर्लेनन्यायतोपराणहप्रासावपिवचनेनत-
 स्यबाधात् नात्यः अतिदेशादेवापराणहप्राप्तेर्वचनवेयर्थ्यात् अत्राप्तेशास्त्रमर्थवदितिन्यायात् तेनयदिकाला-
 दर्शोक्तेः कयंचिच्छ्रुत्याजाड्येनसमाधित्सातर्हिन्यायप्राप्तकृष्णपक्षयुगादिविषयत्वेनसाव्यवस्थापनीयेतिदिष्ट-

पूर्वाणहस्तत्रद्वेषाप्रकृतिनपूर्वार्धः द्वेषाप्रकृतिनांशकोत्रगदितः प्राणहाणराणहावितिदीपिकोक्तेः माधुवादयोप्येवं
 अत्रविशेषोहिमाद्रौप्रविष्टे वैशाखेशक्रुपक्षेतृतीयायांतथैव गंगानोयेनरः स्नात्वासुव्यतेसर्वेकिल्बिषेः त
 स्यांकार्योयवैर्होभोग्यवैर्विष्णुसमर्चयेत् यवान्दद्याद्द्विजातिभ्यः प्रयतः प्राशयेद्यवानिति अब्रदानविशेषस्तत्रैव
 प्रविष्टे इमांप्रक्रम्य उदकुंभान्सकनकान्सान्नात्सर्वसैःसंह यवगोधूमचकणान्सकुदध्योदनंतथा मे
 धिकंसर्वमेवात्रसस्यंदानेप्रशस्यतइति देवपुराणेपि तृतीयायांतुवैशाखेरोहिण्युक्षेप्रपूज्यतु उदकुंभप्रदाने
 नशिबलोकेमहीयते मंत्रस्त एषधर्मघटोदत्तोब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्यप्रदानान्तृप्यंतुपितरोपिपितामहाः गो
 धोदकंभिन्नैभिर्त्रिसांभकुंभंफलान्वितं पिबृभ्यःसंप्रदास्यामिअस्य्यमुपनिष्ठाविति अत्रचपिडरहितंआहंकुर्यात् अय
 नद्वितयेआहोर्विषुवद्वितयेतथा पुगादिषुचसर्वोक्तपिंडनिर्वपणादतेइतिहेमाद्रौपुलस्त्यवचनात् अत्ररात्रिभोज
 नेनप्रायश्चित्तमुग्विधाने रात्रौमुक्तैवल्लसेतुमन्वादिपुयुगादिसु अभिस्त्वहृष्टिमंत्रंचजपेदशनपातकइति अप-
 रात्रैकयमः कर्त्तव्यवासाःसलिलंयेयुगादिदिनेषुच दाम्यंशन्नादिमहितंतेषांलोकामहोदयाइति वैशाखेमलमा-
 सेसतितत्रैवपुगादिःकार्या तथाचहेमाद्रौऋष्यशृंगः दशहरासुनोत्कर्षश्चतुर्विधियुगादिषु उपाकर्मणिचोत्स
 र्गद्वितदिष्टंरुपादितइति एतद्दशहरादिकंरुपादिसंक्रमेइष्टं कन्याचंद्रैश्चषेरवावित्यादिनासौरमासोक्तेरित्यर्थः
 काअदशोपि अब्दोदकुंभमन्वादिमहालयसुगादिध्विति यलमासकर्त्तव्येषुपरिगणनाच्च महालयशब्देनम
 धानयोदश्युच्यतइतिमाधवः स्मृतिचंद्रिकायांतुमासद्वयेकर्त्तव्यमित्युक्तं योगादिकंमासिकंचआहंत्वापरपरिसि

योगविशेषेणातिप्रशस्ता तदुक्तं तत्रैव स्वातीनक्षत्रयोगे च शानिवारे च मद्रतम् सिन्धयोगस्य संयोगे च णिजेक
रणेन तथा पुंसां सौभाग्ययोगेन लभने देवयोगतः एभिरीये गैर्विनापि स्यात् मद्दिनपापनाशनं सर्वेषामेव वर्णानां
मधिकारोस्ति मद्रते मद्रकैस्तु विशेषणकर्तव्यं मत्स्यरायणोः तथा सिंहः स्वर्णमयो देयो मम संतोषकारकः
तथा विज्ञाय मद्दिनं यस्तु लंघयेत्सापहृन्नरः स याति नरकं घोरं यावच्चंद्रादिवाकरो इदं च संयोग एव स्तुत्यायैव
नित्यं काम्यं च अथान्नविशेषः मध्याह्ने मृद्गोमयनिलामलकस्तानं कृत्वा नृसिंहदेवदेवेशातव जन्मदिने शत
मे उपवासं करिष्यामि सर्पभोगविवर्जित इति मंत्रेण संकल्पं कृत्वा आचार्ये वृत्वा सायंकाले हेमीपुतत्रमन्त्रं
स्याप्यालक्ष्यास्तथैव च पलेन वातदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः यथाशक्ति तथा कुर्याद्विनाशाव्यविवर्जित इति उ
क्तं नृसिंहमूर्तिं शान्त्या कृतं स्तुवर्णं सिंहं च कलशोपरि संपूज्य रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातः पुनः संपूज्य नृसिंहास्तु
तदेवेशालक्ष्मीकांतजगत्पते अनेनार्चाप्रदानेन स फलाः स्वर्गमनोरथाः इत्याचार्याय दत्त्वा मद्रं शोचयेन रा-
जातायेजनिष्यंति चापरे तांस्तु सुल्हरे देवेश दुस्त राद्रव सागरात् पातकार्णवमपस्य व्याधिदुःखांबुवारिभिः
तीव्रैश्च परिभूतस्य महादुःखगतस्य मे करावलंबनं देहि शेषशायिन् जगत्पते श्रीनृसिंहरमाकांतमक्तानां म
यनाशन क्षीरांबुधिनिवासिं स्तुवं चक्रपाणे जनार्दन वनेनानेन देवेश शुक्तिप्रदो भवेति प्रार्थयेदिति संक्षे
पः वैशाखपूर्णिमास्यां विशेषोपराके जाबालिः श्रुतान् मनुदकुम्भं च वैशाख्यां च विशेषतः निर्दिश्य धर्मराजा
यगोदानफलमाप्नुयात् सुवर्णं तिलयुक्तैस्तु त्राल्पाणां संपन्नं च तर्पयेद्दुर्दपात्रैस्तु त्रसहस्रां व्यपोहतीति

उदकुं भदानमंत्रस्त्वक्षय्यतृतीयाप्रकरणेऽक्तः भविष्येपि वैशाखीकार्त्तिकीमाघातिथयोतीवपूजिताः स्नानदा
नविहीनास्तानेयाः पांडुनेदन अत्र कृष्णाजिनदानं कार्यं तथा च विष्णुः कृष्णाजिने नित्यान् कृष्णान्दहिरण्यं
मकसर्पिणी ददाति यस्तु चित्राय सर्वतरति दुष्कृतमिति इति श्रीकमलाकरभट्टकृतकालनिर्णयसिंधोर्वैशाख-
मासः समाप्तः दृषसंक्रांतौ पूर्वाः षोडशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ संक्रमे सति प्रागेवोक्तं ज्येष्ठशक्नुवृतीयायां
रंभाभ्युत्पत्तं माधवीये भविष्ये मंद्रे कुरुष्वयत्नेन रंभाख्यं व्रतमुत्तमं ज्येष्ठशक्नुवृतीयायां स्नातानि यत्नमसुरेति
सापूर्वविद्वाग्राह्या बृहत्तपातशारंभासावित्रीवर्षे तृतीया कृष्णाष्टमी च भूतान् कर्त्तव्या संसुखीति धिरिति स्कां
दीर्क्तेः ज्येष्ठशक्नुदशमीदशाहया तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मे ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता हरते दशायापा
नितस्माद्दशाहरास्मृत्येति वाराहेपि दशमीशक्नुपक्षे तु ज्येष्ठे मासि कुजे हनि अवतीर्णायतः स्वर्गात् हस्तर्क्षे च
सरिद्धरा हरते दशायापानितस्माद्दशाहरास्मृत्येति स्कांदे तु दशायोगा उक्ताः तथा ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे द
शम्यां बुधहस्तयोः व्यतीपाते गगनंदे कन्या चंद्रद्वेष्टे रवौ दशयोगेन रः स्नाता सर्वपापैः प्रसुच्यत इति अत्र
बुधभौमयोः कल्पमेदेन व्यवस्था इयं च यत्रैव योगबाहुल्यं सैव ग्राह्या योगाधिक्ये फलाधिक्ययात् ज्येष्ठे म
लमासे सति तत्रैव दशाहराकार्या ननु शब्दे दशाहरास्तु लोकैश्चतुर्थेऽपि युगादि धिति हेमाद्रौ च मध्यभूगोक्तेः
तथा स्कांदे यां कां चित्सरितं प्राप्य दद्यादर्घ्यं तिलोदकं सुच्यते दशभिः पापैः समहापातकोपमैः अत्र विशेषः
काशीरवंडे ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे प्राप्य प्रतिपदं तिथिं दशाभ्यमेधके स्नात्वा सुच्यते सर्वपातकैः एवं सर्वोक्त-

त्रिपुक्कमस्त्रायीनरोन्नमः आशक्नुपक्षदशमीप्रतिजन्वाधुस्तुजेत् तथा त्रिगंदशाश्वमेधेशंहस्वादशहरा
 नियो दशजन्मार्जितैः पापैस्त्यज्यतेनात्रसंशयः तथाचभविष्योत्तरकाशीखंडयोः निशायाजागरंकृत्वास्त्रमु
 पोष्यचमक्तिनः पुष्पैर्गंधैश्चनेवेद्यैः फलेश्चदशसंख्यया तथादीपैश्चतांबूलैः पूजयेच्छ्रुत्थयान्वितः स्नात्वाभ
 न्यातुजान्द्व्यादशकूलोविधानतः दशप्रसूतिकृष्णांश्चतिलान् सर्पिर्श्ववेजले सक्तुपिंडान्गुडपिंडान्दद्या-
 त्त्रदशसंख्यया ततो गंगान्तेरस्येहेभ्माख्येणवातथा गगायाः प्रतिमांकृत्वाचक्ष्यमाणस्वरूपिणीं संस्थाप्यपू
 जयेद्देवीं तदलाभैर्मृदापिच अथतत्राप्यशक्तश्चेत्तुलिरवेसिद्येनवैभ्रुवि चक्ष्यमाणेनमंत्रेण कुर्यात्सूजांविशेषतः
 नारायणं महेशचक्रं क्षणं भास्करं तथा भगीरथं च नृपतिं हिमवंतं नगेश्वरं गंधपुष्पादिभिः सम्यग्यथाशक्ति
 प्रपूजयेत् दशप्रस्थांस्तिलाचदद्याद्दशविप्रेभ्यएवच दशप्रस्थान्यवान्दद्याद्दशसंख्यागवीस्तथा प्रस्थः
 षोडशपलानि पलं तु सुष्टिमात्रपलं स्मृतमिति महाणवे उक्तं मत्स्यकच्छपमंडकमकरादिजले चरान् हंसका
 रंडवचकचक्रैर्दिट्टिमसारसान् कारयित्वा यथाशक्तिस्वर्णेन रजतेन वा तदलीभेपिष्टमयानभ्यन्यकुसुमा
 दिभिः गंगायां प्राक्षिपेदज्यदीपाश्चैव प्रवाहयेत् पुष्पाद्यैः पूजयेद्गंगामंत्रेणानेन भक्तिः ॐ नमः शिवायै
 नारायण्ये दशहरायै गंगायै नमो नमः इति मंत्रं तु योमत्स्योद्दिने तस्मिन् दिवा निशां जपेत् स च सहस्राणि दशधर्म
 फलं लभेत् काशीखंडे त्वन्यो मंत्र उक्तः नमः शिवायै प्रथमं नारायण्ये पदं ततः दशहरायै पदमिति गंगायै
 मंत्र एवैवै स्वाहंतः प्रणवादिश्च भवेद्विंशोऽक्षरो मनुः पूजादानं जपो होमो तेनैव मनुना स्मृतमिति अत्र गंगारू

नपाठमपि दशवारं कुर्यात् तदुक्तं भविष्ये तस्यां दशम्यामेतच्च स्तोत्रं गंगजले स्थितयः पठेद्दशकृत्वस्तु दारिद्र्यो वापि
 चाक्षमः सौपित्तलमाप्नोति गंगां संपूज्य यत्नत इति स्तोत्रं च प्रतिपदादि दशमीपर्यन्तं दिनं वृद्धिं संख्यया पाठ-
 नीयमिति शिष्टाः अत्र च सर्वोपि विस्तरः स्तोत्रादि च भट्टकृतविस्थलीसेतोरवधेयः विस्तरभीतेस्तु न लिरव्य-
 ते एवं कुर्वतः फलमुक्तं काशीरवंडे एवं कृत्वा विधानेन चिन्तयाध्ययविवर्जितः उपवासी वक्ष्यमाणो दर्शयः
 प्रमुच्यते सर्वोक्तान्वाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणि लीयत इति च अस्यां सेतुबंधरागेष्वरस्य प्रतिष्ठादि नत्वा द्विशो-
 षेण पूजाकार्यं तदुक्तं स्कांदे सेतुमाहात्म्ये ज्येष्ठमाससिंते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गरानंदे व्यतीयाते कल्या-
 चंदे द्द्वेवरवौ दशयोगसेतुमध्ये लिङ्गरूपधरं रामो वै स्थापयामास शिवलिङ्गमनुत्तममिति इति दशहरा
 ज्येष्ठशक्लैकादशी निर्जला तत्र निर्जलमुपोष्य विप्रेभ्योजलकुंभान् दद्यादिति निर्णयामृतं उक्तं मदनरत्ने स्कां-
 दे ज्येष्ठमासि नृपश्रेष्ठया शक्लैकादशीं श्रुत्वा निर्जलं समुपोष्यान्नजलकुंभान्सर्कारान् प्रदाय विप्रसुरव्ये-
 ष्यो मीदने विष्णुसन्निधौ ज्येष्ठयोगमास्यां सावित्री व्रतं तदुक्तं स्कांदप्रविष्ययोः ज्येष्ठमासि सिंते पक्षे द्वाद-
 श्यां रजनीमुखे इत्युपक्रम्य व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य दिवारात्रिं स्थिरा भवेदिति अंत्येषु पक्षे तत् ज्येष्ठमासि सि-
 ने पक्षे पूर्णिमायां तथा व्रतं चार्णपुरा महाभक्त्या कथितं ते भयानृपेति दाक्षिणात्याश्चैतदेवाद्रियंते एतच्चात्मा वा-
 स्यायामप्युक्तं निर्णयामृतं भविष्ये अमायां च तथा ज्येष्ठे च तमूले महासती त्रिरात्रोपोषितानां रीति विधानेन पू-
 जयेत् मदनरत्ने तिदं वाक्यं पंचदश्यां तथा ज्येष्ठे इति पठित्वा ज्येष्ठयोगे र्जिमास्यामुक्तं तथा अशक्तौ तु त्रयोद-

श्यांनक्तं कुर्याज्जितेंद्रिया अयाचितंचतुर्दश्याममायांसमुपोषणमिति तनुपाश्चात्या आद्रियंते हेमाद्रिसमयो
 योतादिषु तु भाद्रपदपौर्णिमायासुक्तं तनुनेदानीं प्रचरति गोडास्तु मेधेवाष्टषभेवापि सावित्रीतां विनिर्दिशेत् ज्ये
 ष्ठकृष्णचतुर्दश्यां सावित्रीमर्चयति याः वटमूले सोपवासान्तवैधव्यमासु पुरि निपराशरोक्तेऽथतुर्दश्यां प्रदोषे
 व्रतं दिनद्वये तद्धासोपरे वेत्याहुः तन्निर्मूलं अत्र पूर्णिमा मावास्ये पूर्व किं दृशाह्ये भूतविद्वानकने व्याअमावा
 स्यान्वपूर्णिमा वर्जयित्वानरश्चैष सावित्री व्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्तात् स्कांदेपि भूतवित्यासिनीवालीनतु
 तत्र व्रतं चरेत् वर्जयित्वा तु सावित्री व्रतं तु शिखिवाहन इति मदनरले ब्रह्मवैवर्तेऽपि प्रतिपत्संचमी भूतसा-
 वित्री वटपूर्णिमा नवमी दशमी चैव नोपाध्याः परसंयुता इति यदाल्पश्चादशघटिका चतुर्दशी तदा पराग्राह्या
 पूर्वविद्धेव सावित्री व्रते पंचदशी तिथिः नाड्योष्टादश भूतस्यस्युश्चेत्तच्च परे हनीति माधवः वस्तुतस्तु भूतो
 द्वादशनाडीभिर्दुषयत्युत्तरां तिथिमित्यस्य व्रतान्तरे सावकाशत्वाद्दिशेषतः प्रवृत्तपूर्वकिं दृशविधायकवचनेन त
 स्य बाधा द्वादशादशनाडीविधेयि पूर्ववैवेत्ययं पंथाः साधुः अत्र पूर्णिमानुरोधेनैव यथात्रिरात्रसंपत्तिर्भवति त
 थात्रयोर्दश्यादिग्राह्यं तस्याः प्रधानत्वात् अयं निर्णयो मायामपि ज्ञेयः पारणतु पोर्णिमांते कार्यं अत्र स्त्री
 व्रतेषु विशेषाः परिभाषायासुक्ताः अत्र विशेषोपविध्ये गृहीत्वा बालुकापात्रे प्रस्थमात्रं युधिष्ठिर ततो वं
 मये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टिते सावित्री प्रतिमां कुर्यात्सौवर्णी चापि मुनयो सार्धं सत्यवतासाध्वीफः
 पक्कैः रजन्याकृतमंत्रैश्च शक्तैः कुंकुमकेशरैः पूजयेदिति शेषः रजनीहरिद्रा कंठसूत्रं सोभाग्यंतुः सावि

व्याख्यानं कंचापि वाच्यं न हि ज्ञोत्तमं रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रभाते विमले ततः नाम पिब्राह्मणे दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमा-
 पयेत् मंत्रस्तु सा विवीच्य मया दत्ता स्महिरण्यमहासती ब्रह्मणः प्रीणनार्थाय ब्राह्मणप्रतिगृह्यतां व्रतेनानेन
 राजेन्द्रैवैव्यं नाश्रुयात्कचिदिति ज्येष्ठपौर्णमास्यां विशेष आदित्यपुराणे ज्येष्ठमासितिलान्दद्यात्पौर्ण-
 मास्यां विशेषतः अथ वमेधस्य यद्युपयंतत्वाप्रोक्तिं न संशयः विष्णुरपि ज्येष्ठी ज्येष्ठाद्युताचेत्यात्तस्याच्छत्रो-
 पानत्प्रदानेन नरोत्तराधिपत्यमाप्नोतीति हेमाद्रोज्योतिषे तैंद्र्यरुः शशीचैव प्राजापत्ये रविस्तथा पूर्णिमा
 ज्येष्ठमासस्य महाज्येष्ठी प्रकीर्तिनेति इयं मन्वादिरेपि सा पौर्वाणिहकीयास्तथा विशेषस्तु चैत्रे उक्तः तथा परा-
 र्कवामनपुराणे उदकुंभां बुदानं च तालघ्नं संचंदनं विविक्कमस्य प्रात्यर्थं दानं व्यंज्येष्ठमासिति इति कमला-
 करभट्टकृते निर्णयसिंधौ ज्येष्ठमासः समाप्तः मिथुनसंक्रांतौ पराः षोडशघटिकाः पुण्यं कालः रात्रौ तु प्रागे-
 वोक्तं आषाढशक्लुद्वितीयायां रथोत्सवः तदुक्तं तिथित्वेत्सवंदे आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया पुष्यसंयुता तस्यां र-
 थोत्सवा रोष्य रामवैभवं इयासह यात्रोत्सवं प्रवर्त्य थिप्रीणयेत्तद्विज्ञान्बहून् तथा ऋक्षाभावे तिथीकार्यो या-
 त्रासौममपुण्यदा आषाढशक्लुदशमी पौर्णमासी च मन्वादिः सा च पूर्वार्धे णह व्यापिनी ग्राह्येति प्रागुक्तं आ-
 षाढशक्लुद्वादश्यामनुराधा योगरहिता यां पारणं कुर्यात् तदुक्तं अविष्ये आभाकासितपक्षे सुभेन अचणरे-
 वती संगमेन हि भोक्तव्यं द्वादशाहादशीर्हरेत् अस्मार्थः आषाढभाद्रपदकार्तिकशुक्लद्वादशी धनुराथा अ-
 चणरे वती योगे पारणं न कुर्यादिति अत्र यद्यप्येतान् देवोक्तं तथाप्यनुराधा प्रथमपाद एव चर्ज्यः तदुक्तं-

निष्पुधर्मं मैत्राद्यपादेस्वपितीहविष्णुः षोष्णांत्यपादेप्रतिबोधमेति अनेन्यमध्यपरिवर्तमेतिस्तस्मिप्रबो-
 धपरिवर्तनमेववर्ज्यमिति वस्तुतस्तुपूर्ववचनमिदंचनिर्मुलं अत्रैवविष्णुशायनोत्सवउक्तोहेमाद्रौ
 एकादश्यांतुशुक्रायामाषाढेभगवान्हरिः शुजंगशयनेशेतक्षारणवज्रलेसदेति कल्पतरोर्यमः क्ष
 शेषपर्यंकेआषाढ्यांसंविशोद्धरिः निद्रांत्यजतिकार्तिव्यांगयोः संपूजयेत्सदा ब्रह्महत्यादिकंपापक्षिप्रमे
 वव्यपोहति हिंसात्मकेस्तुकिंतस्ययज्ञैः कार्यंमहात्मनः प्रस्वापेनप्रबोधेचपूजितोयेनकेशवः सोडरानं
 देपिस्कादे आषाढशुक्लैकादश्यांकुर्यात्स्वप्नमहोत्सवं अयंद्वादश्यामप्युक्तः आभाकासितपक्षेषुमे-
 त्रश्रवणरेवती आदिमध्यावसानेषुप्रस्वापावर्तनोत्सवाः निशिस्वापोदिवोत्थानसंध्यायांपरिवर्तनं अन्य
 त्रपादयोगोपिद्वादश्यामेवकरयेत् आभाकाद्येषुभासेषुमिथुनेपाधवस्पृचद्वादश्यांशुकूपक्षेचप्रस्वापावर्त-
 नोत्सवाइतिप्रविध्योक्तेः द्वादश्यांसंधिसमयेनक्षत्राणामसंभवे आभाकासितपक्षेषुशयनावर्तनादिकमि-
 निवाराहोक्तेश्च द्वादश्यामित्यत्रापिपारणाहोमात्रंविवक्षितं पारणाहेपूर्वरात्रेघंटादीनुवादन्यन्मुहुरितिग-
 मार्चनचंद्रिकोक्तेः अत्रैकादशीद्वादश्यादेर्दशमेदेनव्यवस्था इदंचमलभासेनकार्ये ईशानस्यबालिविष्णोः
 शयनंपरिवर्तनमिनिकालादर्शननिषेधान् यदपिएकादश्यांतुगृह्णीयात्संक्रांतौकैटस्यच आषाढ्यांवा-
 फान्त्याचानुमोस्यन्नतक्रियामिति हेमाद्रौब्रह्मवेवर्तनतदपिमलभासेसतिद्रष्टव्यं मिथुनस्थोयदाभानुर-
 मावास्याद्वयंस्पृशेत् द्विराषाढः सचिरोयोविष्णुः स्वपितिकर्कटइतिनत्रैवगोहचूळोत्तरांकेः अत्रैवचालु-

मांस्यव्रतारं भउक्तो भारते आपादेतु भिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः चतुर्मास्यव्रतं कुर्याद्विहितं चिन्तयितो नर इति
 अस्म्यनित्यतन्त्रे वैष्णवं वार्षिकांश्चतुर्गोमासान्वाहयेत्केन चिन्नरः व्रतेन नो चेदाप्नोति किं लिखं वत्सरोद्भवं असं
 भवेत्तुल्यार्थे पिकत्तव्यं तत्प्रलयलभ इति तेनाष्टादश्यां कुक्कुटादश्यां द्वादश्यां पौर्णमास्यां वारंभः समाप्तिस्तु कानि कस्य
 कुद्वादश्यामेव तदुक्तं हेमाद्रौ भारते चतुर्धा गृह्यं चीर्णं चानुर्मास्यव्रतं नरः कानि केशकृपक्षे तु द्वादश्यां तत्स-
 मापयेदिति अस्यां रंभः शुक्लास्तादावपि कार्यः न शौशवं न भौद्व्यं च शकृगुर्वीर्न वानिथेः रंढत्वं चित्तये दौदीचा
 तुर्मास्यविधी नर इति हेमाद्रौ वृद्धगार्गेः इदं वृद्धितीयाधारं प्रविषयं प्रथमारंभस्तु न भवत्येव आशीचम
 ध्येपि द्वितीयाधारं भवति अक्षतचिर्वा शकृचिर्वा पियदि स्त्रीयदि वा पुमान् व्रतमेतन्मरः कृत्वा मुच्यते सर्वयाने के
 शिति मार्गवार्चनदीपिकायां स्कांदोक्तैः आरब्धे स्तूतकं न स्यादभारब्धे तु स्तूतकमिति विष्णुवचनाच्च यत्तु असं-
 कान्तं तथा मासं देवैर्पि न्येच कर्मणि मलमासमशीचं च वर्जयेन्ममिमान् नर इति हेमाद्रौ चानुर्मास्यव्रतप्रकरणे भवि
 व्यवचनं तत्प्राप्तुमं भ्रणमंत्रवदसंबलं मध्ये पठितमिति ज्ञेयं अन्यथा पिच्यस्य पूर्वोक्तस्य विवाहादेभ्यश्चानु
 मांस्यव्रतेकः प्रसंगः प्रकरणनिवेशोपि वा प्रथमारंभप्रविषयं ज्ञेयं केचित्तु प्रतिवर्षं चानुर्मास्यव्रतप्रयोगानां
 भिन्नत्वादाशौचादिपाते द्वितीयादिप्रयोगेन भवत्येवेत्यहुः तन्न प्रतिवर्षं चयः कुर्यादेवं वे संस्मरन्हरिं देहंते
 ऽभिप्रदीप्तेन विमाने नार्कवर्चसा योदते विष्णुलोके सोयावदाभूतसंपुत्रमिति हेमाद्रौ भविष्यवचनादित्यास्तां वि-
 स्तरः इदं च शिवभक्तादिभिरपि कार्यं शिवेषाभक्तिं संयुक्तो भानो वागणनायके कृत्वा व्रतस्य नियमं यथोक्तफ-

लभाभवेदिन्निद्रावैवर्त्तान् यतग्रहणप्रकारस्तहेमाद्रोभविष्ये महापूजांततः कुर्यादेवदेवस्यचक्रिणः जानी
कुरुममालाभिर्मन्त्रैपानेनपूजयेत् सप्तमेत्वयिजगन्नाथजगत्सप्तम्वेदिदं विबुध्येच्चविबुध्येतप्रसन्नोभवेमवा
च्युत एवतांप्रतिमाविष्णोः पूजयित्वास्वयंनरः प्रभाषेताग्रतोविष्णोः कृतांजलिपुटस्तथा चतुरोवार्षिका-
न्मासान्देवस्योत्थापनावधि इमंकारिव्येभियमंनिर्विमंकरुमेच्युत इदंयतंमयादेवगृहीतंपुरतस्तव निर्विमं-
सिद्धिमायातुप्रसादात्तवकेशव गृहीतेस्मिन्वतेदेवपंच त्वयदिमभवेत् तदाभक्तुसंपूर्णत्वत्प्रसादाज्जनार्द
नं गृहीतेस्मिन्वतेदेवयद्यपूर्णेमुतोद्यहं तन्येभक्तुसंपूर्णत्वत्प्रसादाज्जनार्दनेति तत्रभार्गवान्चनदीपिका
यांनृसिंहपरिचर्यायाचभविष्ये आवर्णेवर्जयेच्छाकं दधिभाद्रपदेतथा दुग्धमाश्वयुजेमासिकानिकेद्विदलं
जेदिनिस्कांदेपिचातुर्मास्यकल्पे चत्वार्येतांनित्यानिचतुराश्रमवर्णिनां प्रथमेमासिकर्त्तव्यंनित्यंशाकप्र-
तंनरैः द्वितीयमासिकर्त्तव्यं दधिघृतमनुत्तमं पयोघृततृतीयेतृचतुर्थेपिनिशामय द्विदलंबुहबीजं
कंचविकर्जयेत् नित्यान्येतांनिविष्टैद्रव्रतान्याहुर्मनीषिणः जंबीरंराजमाषांश्चमूलकरक्तमूलकं कृष्णान्दं च
क्षुद्रदंडंचचातुर्मास्येत्यजेद्बुधः तथा विशेषाद्दशंधान्त्रींकृष्णान्दंतिंतिणींत्यजेत् जीर्णधान्त्रीफलंयाद्यं क
थंचित्कायशोधनमिति तीर्थसौरव्येस्कांदे वार्षिकांश्चतुरोमासाचप्रसक्तैर्वेजनार्दने मंचस्वदुादिशय
नंवर्जयेद्भक्तिमान्नरः अनृतौवर्जयेद्भार्यामांसमधुपरोदनं पटोलंमूलकंचैवघृताकंचनभक्षयेत् अभ
क्ष्यंवर्जयेद्दूरान्मसूरं सितसर्षपं राजमाषांकुलित्थांश्च आशुधान्यंचसंत्यजेत् शाकंदधिपयोभाषान्चा

वृणादिबुसंत्यजेत् अत्रत्यजोदितिर्वर्जनसंकल्परूपः पुरुषासो ज्ञेयः प्रनोपक्रमात् अत्रकेचिच्छाकारव्यपत्रपुष्पा
दीत्यभरकोशस्यशक्यते शितुमनेनेतिशाकइतिदीरस्वामिनाव्याख्यानात् व्यंजनमात्रस्यनिषेधमात्रस्यने
अन्येषुशाकशब्दस्यपत्रादिदशविधशाकयोगरूढत्वात् योगाच्चरूढेर्बलीयस्त्वानुसूपादीनामपित्यागापत्तेश्च
तत्त्वत्याचक्षते तेनमूलपत्रकरीराग्रफलकांठाधिरूढकाः लक्षपुष्पकवचंचेतिशाकदशविधंस्यूतं इतिदी
रस्वामिनोक्तस्यशाकस्यनिषेधइति अधिरूढकअंकुरः परकतस्त तनत्कालोद्भवाः शाकावर्जनीयाः
प्रयत्नतः बहुबीजमबीजंचविकारीचविवर्जयेदितिभविष्यवचनान्नत्कालोत्पन्नानां दशविधशाकानां
निषेधः अत्रत्कालोद्भवजातीयत्वंविवक्षितं तेनातपादिशोषितानां वर्धनरोद्भवानामपिनिषेधः अत्रत्कालो
द्भवत्वमात्रंविवक्षितंननुतन्मात्रकालोद्भवत्वगौरवान् तेनान्यकालोद्भवानां तत्कालोद्भवानांचविवादीनांनि
षेधः अत्रत्कालोद्भवाइतिवीप्सावशात्त्वस्वकालोद्भवानां सर्वेषां निषेधइतिनिष्कर्षः बहुबीजमित्यने-
कबीजमितिकेचित् इतरावयवापेक्षयाबीजावयवायत्रबहुवस्तदित्यन्ये अबीजंकदलोदिवस्तुतस्तु
इदमहानिबंधेष्वभावात्निर्मूलमेव आचारप्रदीपे वृतांकंचकलिंगंचविल्वोदुंबराभिः सटाः उदरैर्यस्य
जीर्येति तस्य दूरतरोहरिः तथापरांकेदेवलः ब्रह्मचर्येन तथाशौचंसत्यमाभिषवर्जनं प्रतेषेतां निचत्वारि
वरिष्ठानीतिनिश्चयः आभिषानिनोक्ता निरामार्चनंचंद्रिकायां पादौ प्राण्यंगार्घ्यं चूर्णं चूर्णं तु जंबीरं बीजं पुरकं
अयश्शशिखं माषादियदिहृष्णोरभिर्वेदितं दग्धमन्नमसूरचमांसंचेत्यष्टधामिषं रुच्यतत्तद्देशलभ्यं कृतं दे

वेविवर्जयेत् पादो कार्त्तिकमाहात्म्ये गोछागीमहिषीदुग्धादन्यदुग्धादिचाभिषं धान्यमसूरिकाः प्रौक्ताः अ
नंपर्युषितंतथा द्विजक्रीतारसाः सर्वलवणं भूमिजतथा ताम्रपात्रस्थितंगव्यं जलं पल्वलसंस्थित
स्मार्थेपाचितंचान् आभिषंतस्मृतबुधैः तथा निष्यावात्राजमाषांश्चमसूरसंधितानि च वृताकचकलि
गंचस्मत्तेदेवेविवर्जयेत् संधितानिलवणशाकादीनि तत्रैवविष्णुधर्मं चतुर्धपीहमासेषुहविष्याशी
पापभाक् हविष्याणितुष्टधीचंद्रोदयेभविष्ये हेमंतिकंसितास्विन्नंधान्यमुद्रायवास्तिलाः कलाय
कंगुनीवारवास्तुकंहिलमोचिका षष्टिकाकालशाकंचमूलकंकेमुकेतरत् कंदः सेंधवसामुद्रेगव्यंच
दधिसर्पिषी पयोनुद्धृतसारंचपनसाम्नहरीतकी पिप्पलीजीरकंचचनागरंगंचतित्तिणी कंदलीलचल
धात्रीफलान्यगुडमैक्षव अनैलपक्कमुनयोहविष्याणिप्रचक्षतेइति सितास्विन्नंअनूष्मपक्कधान्यंचत्
लाः केमुकंकेमुताइतिप्राच्येषुप्रसिद्धः कंदः कलायस्तुसतीनकइत्यमरः बटुरीइतिप्रसिद्धधान्यं
लेष्येवं अगस्तिसंहितायां हेमंताद्युत्कानारीकेलफलंचैवकदलीलवलीतथा आम्रमामलकंचैवपन
संचहरीतकी व्रतानरप्रशस्तंचहविष्यमन्वतेबुधाः अन्यान्यपिब्रतान्युक्तानिहेमाद्रौभविष्ये स्त्रीवान
रोवामद्रक्तोधमार्थैरुददव्रतः गृण्हीयान्नियमानेतान्दंतधावनपूर्वकान् तेषांफलानिवक्ष्यामित्कर्त्त
णांष्टयकृष्टयक् मधुरस्वरोभवेद्राजापुरुषोऽगुडचर्जनात् तैलस्यवर्जनाद्राजन्संदरांगः प्रजायते के
दुनेलपरित्यागाच्छ्रुनाशः प्रजायते योगाभ्यासीभवेद्यस्तसब्रह्मपदमाप्नुयात् तांबूलवर्जनाद्रोगीर

ऋकंठश्च जायते द्युतत्यागाच्चलावण्यं सर्वस्त्रिगुणतनुर्भावेत् शाकपत्राशनाद्भोगी अपक्वादोमलो भवेत्
 भूमौ प्रस्फुरशायी च विभो मुनिवरो भवेत् एकांनरोपवासो न ब्रह्मलोकं महीयते धारणा न्नखरो ग्यान् च गंगा स्ना
 न फलं लभेत् मोनव्रती भवद्यस्तुतस्याज्ञास्त्वलिता भवेत् भूमौ भुंक्ते सदायस्तु स एव धियाः पतिर्भवेत्
 प्रदक्षिण शतं प्रस्तु करोति स्तुति पाठकः हंसयुक्तविमानेन स च विष्णु पुरं व्रजेत् अयाचितेन प्राप्नोति पु-
 न्दान्यभ्यां न्विशेषतः षष्ठान्नकालभोक्तायः कल्पस्थायी भवेदिति पण्डितो नरो भुंक्ते कुरुक्षेत्र फलं लभे

गुडवर्जनिरोदद्यात्तद्गुतं तान्त्रभाजनं सहिरण्यं नखैश्च लवणस्याप्ययं विधिः कृतं देवेतु यो विष्णोः
 शिवस्यांगणमन्त्रयेत् पंचवर्णैः सुपो नित्यं स्वस्तिकैः पद्मैः स्तथा स याति रुद्रलोकं हि गाणपत्यमवाप्नु
 यात् अथैषां समाप्तौ कर्त्तव्या दानानि एकभक्तव्रते दंपती संपूज्य धेनुर्दया नक्ते वस्त्रयुगं एकांतरोप
 वासे गौः सुशयने शय्या षष्ठकालभोजने गौः व्रीहिगोधूमौ दित्यागे हेमव्रीह्यादि कृच्छ्रे गोसुगमं शा-
 काशने गौः पर्यो ज्ञते च दधिमधु घृतव्रतं तेषु वासे गौश्च ब्रह्मचर्ये स्वर्णभूतिः तांबूलघने वा सोऽयुगं मोने घृत

भोजनं स्वयुगंधं दत्त्वा देवाग्रं रंगमालिकाकरणे धेनुर्हेमपद्मं च दीपिका घने दीपिका वा सोऽयुगं च भूमि

भोजने च कांस्थपात्रं गौश्च चतुष्यथ दीपे गोत्रासे च गोचरो यदक्षिणाशते वस्त्र अनुक्तेषु
 श्वेत्यादि हेमाद्रौ शेषं तथा च मार्गवार्त्तन दीपिकायां पाद्ये शयनीवोधिनीमध्ये शमीदूर्वापमाग
 : भृंगराजेन देवास्तनार्त्तनीयान् कदाचन हेमाद्रौ पाद्ये आषाढादि चतुर्मासान् स्यंगं वर्जयेन्नरः स

माभौचपुनर्दद्यात्तिलैर्लेयकतंधटं आषाढादिचतुर्मासं सर्वजयेन्स्वरकृतं न संताकं गुंजनं चैव मधुसर्पिर्ध
 न्वितं कान्तिव्यांतनुर्नहंमब्राह्मणाथ निवेदयेत् अन्यान्यपिकेशकननादिकर्जनसकल्यानुकूलाणि पृथ्वीन्
 श्रोदयेद्भेयानि दोडरानंदस्कांदे एकान्तरं द्वांतरं वा कुर्यान्मासोपवासकं अनोदलं फलाहारं नक्तव्रतं तथा
 पिवा अथैव तप्तमशुद्राधारणमुक्तं रामार्चनं च द्रिकायां भविष्यो शयन्यां चैव बोधिन्यां च कर्तव्यं तथैव च शं
 खचक्रविधानेन च ह्निपूतो भवन्न् रश्मि अतस्तनुर्नमदामो अश्रुते इति क्रवैदात्सहोवाच याज्ञवल्क्यस्त
 स्मास्तुमानात्मा हिताय हरिं भजेत् स्रुलोकमौलेर्वर्माण्यग्निना स दधत इति शतपथश्रुतेः प्रतद्विष्णो अञ्ज
 चक्रे स्तनमेजन्माभौधीततत्त्ववर्षणीं दामूलैर्बाह्वोर्दधन्ये पुराणा तु विगान्यंगे तमासु धान्यर्पयंत इति साम
 वेदात् अग्निहोत्रयथानित्यवेदस्याध्ययनतया ब्राह्मणस्य तथैवेदं तस्माद्वादिधारणमिति पद्मपुराणा
 ज्ञेति ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदिवेतरः शंखमुद्रां कृतं तनुस्तुलसीमंजरीधरः गोपीचंदनलि
 म्नांगो हृष्टश्चेत्तदधंकुतः इमिकाशीरंवडात् तस्य कारस्तुरामार्चनं चाद्रिकातो ज्ञेयः पृथ्वीचंद्रोदयादयस्तु
 यस्तु स तप्तमशुद्राधारणमुक्तं रामार्चनं च द्रिकायां भविष्यो शयन्यां चैव बोधिन्यां च कर्तव्यं तथैव च शं
 गां कृतं तनुर्नहंमब्राह्मणाथ निवेदयेत् अन्यान्यपिकेशकननादिकर्जनसकल्यानुकूलाणि पृथ्वीन्
 स्मास्तुमानात्मा हिताय हरिं भजेत् स्रुलोकमौलेर्वर्माण्यग्निना स दधत इति शतपथश्रुतेः प्रतद्विष्णो अञ्ज
 चक्रे स्तनमेजन्माभौधीततत्त्ववर्षणीं दामूलैर्बाह्वोर्दधन्ये पुराणा तु विगान्यंगे तमासु धान्यर्पयंत इति साम
 वेदात् अग्निहोत्रयथानित्यवेदस्याध्ययनतया ब्राह्मणस्य तथैवेदं तस्माद्वादिधारणमिति पद्मपुराणा
 ज्ञेति ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदिवेतरः शंखमुद्रां कृतं तनुस्तुलसीमंजरीधरः गोपीचंदनलि
 म्नांगो हृष्टश्चेत्तदधंकुतः इमिकाशीरंवडात् तस्य कारस्तुरामार्चनं चाद्रिकातो ज्ञेयः पृथ्वीचंद्रोदयादयस्तु
 यस्तु स तप्तमशुद्राधारणमुक्तं रामार्चनं च द्रिकायां भविष्यो शयन्यां चैव बोधिन्यां च कर्तव्यं तथैव च शं
 गां कृतं तनुर्नहंमब्राह्मणाथ निवेदयेत् अन्यान्यपिकेशकननादिकर्जनसकल्यानुकूलाणि पृथ्वीन्
 स्मास्तुमानात्मा हिताय हरिं भजेत् स्रुलोकमौलेर्वर्माण्यग्निना स दधत इति शतपथश्रुतेः प्रतद्विष्णो अञ्ज
 चक्रे स्तनमेजन्माभौधीततत्त्ववर्षणीं दामूलैर्बाह्वोर्दधन्ये पुराणा तु विगान्यंगे तमासु धान्यर्पयंत इति साम
 वेदात् अग्निहोत्रयथानित्यवेदस्याध्ययनतया ब्राह्मणस्य तथैवेदं तस्माद्वादिधारणमिति पद्मपुराणा
 ज्ञेति ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदिवेतरः शंखमुद्रां कृतं तनुस्तुलसीमंजरीधरः गोपीचंदनलि
 म्नांगो हृष्टश्चेत्तदधंकुतः इमिकाशीरंवडात् तस्य कारस्तुरामार्चनं चाद्रिकातो ज्ञेयः पृथ्वीचंद्रोदयादयस्तु

सुगार्हितः तथा शिवकेशवयोरंकांश्चलचक्रादिकान् हिजः नधारयेत मतिमान्चेदिकेवर्त्तनि स्थित इति
विषयश्रवणायनादिवचनात् अन्वेदोदिशुतीनामन्यार्थत्वादित्यशुतीनां चासत्वात् चक्रादिधारणं शूद्र
विषयमित्युक्तुः नृत्यचोदरार्थे निधित्थमिति शीघ्रस्वामीयद्यपि निषेधस्य प्राप्तिसापेक्षत्वाद् द्विधिर्विना च तद
योगादुपजीव्यविरोधेन न तौ पशोः करोतीति वहिकल्योयुक्तस्तथापि एकजातेरयं धर्म इत्यनेन सामान्यवाक्या
नामुपसंहारात् हिजानि निषेधो नित्यानुवाद इति तदशयः अत्र शिष्टाचार एव संकटपाशानिः सरणस्तु
णिरिति संक्षेपः आषाढपौर्णमास्यां कौकिलान्नमुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये आषाढपौर्णमास्यानुसंध्याकाले
त्कपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकं श्रावणे प्रत्यहं ह्यहं स्नानं करिष्ये निपता ब्रह्मचर्यं स्थिता सती भोक्ष्यामि
नक्तं मृशब्ध्यां करिष्ये प्राणिनां दयामिति अस्मिन् कर्त्तव्यं तत्सायान् हव्यापिनीयात् आत्रेयं शिवशयने
त्सकञ्चो हेमाद्रौ वामनपुराणे पौर्णमास्यायुमानार्थः स्वपतेचर्मसंस्तरं वैथ्याघ्रे च जटाभारं समुद्रध्या-
हिवर्ष्यणा मदनरत्नेष्वेवं इयं च प्रदोषव्यापिनी अत्रैव व्यासपूजोक्ता तत्र त्रिमुहूर्त्तानि चेत्तत्रैवैतिसन्या-
सपत्न्यौ त्रिमुहूर्त्तानि अधिकं ग्राह्यं पर्वसौरग्रणामयोरिति वचनात् इति श्रीरामकृष्णभट्टात्मजदिनकरभट्टा-
नुजकमलाकरभट्टकृतनिर्णयसिद्धौ आषाढः समाप्तः कर्कसंक्रांतौ पूर्वत्रिंशद्दंडाः पुण्यकालः सूर्योदयो
त्तरं संक्रमेत्तु परत एकपुण्यं रात्रौ तु निशीथाद्यावत्परतश्च संक्रमेत् परार्कहेमाद्रान्तं भट्टादिभूते पूर्वोत्तरदि-
नयोः पंचनाडयः पुण्यकालः धनुर्मासावतिक्कम्य कन्या च मिथुनं तथा पूर्वोपरविभागे न रात्रौ संक्रमते रविः

दिनांतेपंचनाड्यस्ततदापुण्यतमाः स्मृताः उदयेपितथापंचदेवेष्वेचकर्मणिस्कांदोक्तेः पूर्वापरविष्णा
गेनेतिमकरकर्कभिन्मसंक्रांतिपर वक्ष्यमाणावचोविरोधादित्युक्तमदनरत्नेतेनायमर्थः रात्रौपूर्वभागेभक्त
रेउदयेपंचनाड्यः पुण्यकालः रात्रावपरभागेकर्कटदिनांतपंचनाड्यः पुण्यकालः विषुवतोस्तपूर्वदिनेप
चापरदिनेचपंचेनिवाक्यांतरानुरोधानहेमाद्रिमाधवयोः सर्ववचनानाचाविरोधः माधवमनेत्वर्थरात्रे
दुर्धवासंक्रांतोदक्षिणायनेपूर्वमवदिनं ग्राह्यं यावन्नोदयतेरविशितिद्वत्यगाग्योक्तेः मिथुनाल्ककसंक्रांति
श्रद्धिस्यादंशमालिनः प्रभातेवाभिशीथेवातदापुण्यंतुपूर्वनइतिभाविव्योक्तेश्चपूर्वदिनएवपुण्यं दक्षिणा-
त्यास्त्वेतदेवाद्रियंते अत्ररात्रावपिस्नानादिभवंतीत्युक्तं प्राक् अब्रदानोपवासादिपूर्वमुक्तं तथाकर्ककेशादिक
र्तनंनिषिध्यं कुंभैकर्कटकेवापिकन्यायांकामुंकरवौ रोमखंडगृहस्थस्यपितृव्याश्रयतेयमइति स्मृतुव
दित्युक्तजीवसितृकनिर्णयेगुरुभिः अथनदीनारजोदोषः हेमाद्रावत्रिः सिंहकर्कटयोर्मध्येसर्वानद्योरजस्व
लाः नस्नानादीनिकर्माणिनास्कुर्वीतमानवः इदंचक्षुद्रनदीषु सिंहकर्कटयोर्मध्येसर्वानद्योरजस्वलाः
तास्त्स्नानंनकुर्वीतवर्जयित्वासमुद्रगाइतिव्याघ्रोक्तेः मात्स्येत्वगस्त्योदयावधित्यमुक्तं यावन्नोदितिभगवान्
दक्षिणाशाविभूषणः तावद्भजोमहानद्यः करतोयाः प्रकीर्तिताः करतोयाअल्पतोयाः तथाकात्यायनः याः
शोषमुपगच्छंतिशीघ्रोक्तुसरितोमुवि तास्त्प्राहविनस्तायाद्यूर्णेदशावाभरे इदंचापदि स्मृतिसंग्रहे धनुः
सहस्राण्यष्टेतुगनितयासांनविद्यते नतानदीशब्दवहागर्तोस्ताः परिकीर्तिताः महानदीषुतुभविष्येउक्तं

आदितुकर्कटेदेविमहानद्योरजस्वलाः त्रिदिनंचतुर्थे न्हि शक्याः स्युर्जान्हवीयथा महानद्यश्च ग्राहो गोदाव
 रीभीमरथीतुंगभद्रान्ववेणिका नापीययोथाविंध्यास्यदक्षिणेतुषकोर्निताः भागीरथीनर्मदांचयमुनात्वरसरस्
 ती विशोकाचविहस्ताचविंध्यास्योत्तरसंस्थिताः द्वादशैतामहानद्योदेवर्षिक्षेत्रसंभवाः मदनरत्नपुराणां
 रे महानद्योदेविकाचकावेरीवंजरातथा रजसातुप्रदुष्टाः स्फः कर्कटादौ च्यहंसृप कात्यायनः कर्कटादौ
 रजोदुष्टागोमतीवासरत्रयं चंद्रभागासमीसिंधुः सरयूर्नर्मदातथा इदंगंगाद्यतिरिक्तविषयं गंगाचयमु
 नांचैवपुष्पजातासरस्वती रजसानाभिभूयंतैयचान्येनदसंज्ञिताः शोणसिंधुर्हिरेण्याख्याः कोकलोहित
 घर्घराः शतद्रुश्चनदाः सप्तपावनाः परिकीर्तिताः इतिदेवलोक्तेः यत्तु प्रथमं कर्कटेदेविच्यहंगंगारजस्वले
 त्यादिवचनं तज्जान्हवीभिन्नगोदावर्यादिगंगांतरपरमिति मदनरत्ने अन्येत्यंतर्गतं रजोविषयं गंगाधर्मद्र
 वः पुण्यायमुनात्वरसरस्वती अंतर्गतो रजोदोषाः सर्वावस्थास्तत्तामलादिति निगमोक्तेः तीरवासिनां तु रजो
 दोषानास्ति नतु तत्तीरवासिनामिति निगमोक्तेः रजोदुष्टमपि जलगंगाजलयोरोपावनं गंगां भसासमायो
 गात् दुष्टमप्युपावनमिति मात्स्योक्तेः नूतनकूपादौ तु योगयाज्ञवल्क्यः अजागावो महिष्यश्च ब्राह्मणचिप्र-
 स्मृतिका भूमेर्नवोदकं चैव दशरात्रेण शक्यतीति केचित्सदोषमाह व्याघ्रपादः अत्रावेकूपवापीनामनया-
 यिपयोभूतौ रजोदुष्टेऽपि पयसि ग्रामभोगो न दुष्यति गौडारक्त अन्येनायिससुल्लते इति हिताय पादे पाठः
 तेनोत्थते न दोषः तथा च तारुस्थानेनेति शार्ङ्गोक्तमित्याहुः वसिष्ठोऽपि उपाकर्मणि चोत्सर्गे प्रितस्वानेतथैव च

नंदरक्ष्यग्रहेचैवरजोदोगोविद्यने इत्यलं विस्तरेण श्रावणाशक्तुतीयामधुस्ववाख्यागुर्जरेषु प्रसिद्धा सा
परयुताग्राह्येति दिवोदासः श्रावणाशक्तुचतुर्थी पूर्वयुतामातृवित्थागणे श्वर इत्यादिवचनात् श्रावणाशुल्कप
चमीनागपूजादौ परे वेति सामान्यनिर्णये उक्तं चमत्कारचिन्तामणौ पंचमीनागपूजायां कार्याषधी समन्विता
नस्यातनु धितानागा इतरा स चतुर्थिकेति श्रावणे पंचमी शक्नु संप्रोक्तानागपंचमी तां परित्यज्य पंचम्यः चतु
र्थी समहिता हिता इति मदनरत्ने भिधानाच्च तेन परैरेवेति अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये श्रावणे मासि पंचम्यां श्रु
कूपक्षेत्रराधिप द्वारस्याभयतोलेख्यागोमयेन विषो ल्वणाः पूजयेद्द्विधिवद्दीरदधिदूर्वाकुरैः कुशैः गंधपु
ष्पोपहारैश्च माल्यगणानां चतुर्थीः येन स्यात् पूजयन्ती ह न गान्माक्तिपुरः सराः न तेषां संपत्तावीरभयमवति
कुत्रचिदिनि श्रावणाशक्तुद्वादश्यादधि त्रतमागुक्तं तत्रादीनां त्वनिषेधः तत्रादधिव्यवहाराभावादिभिव
क्ष्यते अत्रैव विष्णोः पवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये श्रावणास्य सिते पक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे द्वा
दश्यां वास्तुदेवाय पवित्रारोपणं स्मृतं द्वादश्यां श्रावणे वापि पंचम्यामथवा हि ज अनुकूल्येषु कर्तव्यं पंचदश्या
मयापि वेति शिवे तु तत्रैव कालोत्तरे आषाढांते चतुर्दश्यां न भस्य न भसोस्तथा अष्टम्यां च चतुर्दश्यां प
क्षयोरुभयोः सममिति अन्यदेवतानां तु वक्ष्यते अधिवासनं तु दीपिकायां गोदाहांतरिते काले पूर्वेषु वर्षाधि
वासनमिति गौणकालो रामा च न चंद्रिकायां पवित्रारोपणं विष्णाच्छ्रावणेन भवेद्यदि कार्तिक्यवधि श्रुक्का
स्मे कर्तव्यमिति नारदः हेमरोप्यताम्रक्षोभेः सूत्रैः कोशेयपद्यैः कुशैः काशेः श्वकार्पासैर्ब्राह्मण्याकर्तितैः

शर्मैः कृत्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणीकृत्य शोधयेत् तत्रोक्तमपवित्रं तु षष्ठ्या सह शतैस्त्रिभिः समत्यासहितं ह्य
 ष्यां शताभ्यां मध्यमं स्मृतं भाशीतिनाशतेनैव कनिष्ठं तत्समाचरेत् साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समान्
 रेत् उत्तमं तु शतं त्रिंशत् पञ्चाशद्द्विंशत् त्रिंशत् षट्त्रिंशत् चतुर्विं
 शत् सप्तदशैश्चैतच्च केचन चतुर्विंशद्दशष्टाष्टावित्येके मुनयो विदुः हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये त्वन्यथोक्तं अष्टोत्तमं
 तं कुर्याच्चतुः पञ्चाशदेव सा सप्तविंशतिरेवाथ ज्येष्ठमध्यकनीयसं अधमं नाभिमानं स्यादुरुमाना द्वितीय
 कं प्रसूतं जातु मानं प्रनिर्माणं निगद्यते शिवपवित्रं तु तत्रैव शोवागमै एकाशीत्यथ वा सूत्रैस्त्रिंशतानावाष्ट
 युक्त्या पञ्चाशतावाकर्तव्यं तु त्वग्रंथं तालकं द्वादशांगुलमाना निव्यासा दशांगुलानि वा लिंगविस्ता
 रमानानि चतुरंगुलकानि चेति अधिकारिणोऽपि तत्रैव विष्णुरहस्ये ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यस्तथा स्त्रीषू
 द्र एव च स्वधर्मावस्थिताः सर्वे भक्त्या कुर्युः पवित्रकं तथा अतो देवतिमंत्रेण द्विजो विष्णो निवेदयेत्
 शूद्रस्य मूलमंत्रो वा येन वा पूजयेत्परि एतच्च नित्यं न करोति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः तस्य सावत्सरी
 पूजानिः फलामुनिसत्तमः तस्माद्भक्तिः समायुक्तेनैरेर्विष्णुपरायणैः वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं हरे
 रितितत्रैवोक्तेः देवताविशेषेति यथोक्तिं त्रैव धनदश्चरमागौरीगणेशः सोमराजः हः भास्करश्चण्डिका बाह्म
 वास्करश्च तथर्षयः चक्रपाणिर्ह्येनं गश्च शिवो ब्रह्मा तथैव च प्रतिपद्यमृतिं प्रेताः पूज्या स्तिथिषु देवताः
 यथोक्ताः शरकुपसेतुतिथयः प्रावणस्य चेति तथा हेमाद्रौ कालोत्तरे चतुर्दश्यामथाष्टम्या सर्वसाधारणतु

नदिति तत्प्रकारस्तरामार्चनचंद्रिकायां यथा ततस्तानिपवित्राणिवैणवेपट्लेशक्रभो संस्थाप्यशक्तचित्रेणपिधा
 यपुरतोन्पसेत् अरभिसंमितावेणिकुर्यात्तत्षट्त्रिंशताकुशैः क्रियालोपविधातार्थयत्नयाविहितप्रभो मयेतत्किं
 यतेदेवतवनुह्येपवित्रकं नमेविघ्नोभवदेवकुरुनाथदयामयि सर्वथासर्वदविघ्नोममत्वंपरमागतिः उपवासेन
 देवत्वांनोषयामिजगत्सते कामकोधादयोप्येतेनमेस्युर्ब्रतघातकाः अद्यप्रभृतिदेवेशयावद्देशेषिकंदिनं तावद्रक्षा
 त्वयाकार्यसर्वस्यास्यनमोस्तुते इतिदेवंसंप्राथ्यं कुरुभंसंस्थाप्यतत्रवंशपात्रे ॐ सांवत्सरस्ययागस्यपवित्रीकरणा
 यमोविष्णुलोकात्पवित्राद्यआगच्छेहनमोस्तुते अनेनमूलेनचावाद्योत्तममध्यमकनिष्ठेषुविष्णुब्रह्मरुद्रान्सत्वरज
 स्सर्मांसिवेदत्रयंवनमालायांप्रकृतिंचावाह्यत्रिस्तूत्र्यां ब्रह्मविष्णुरुद्रान्ब्रथिषु क्रिया पौरुषी धारा विजया ईशा अ
 पराजिता मनोन्मनी जया भद्रा मुक्तिश्चेत्यावाह्यसंपूज्य ॐ सवत्सरकृतार्चायाः सपूर्णफलदोपियत् पवित्रारोपणा
 येनत्कुरुकंधरतेनमः विष्णुतेजोद्भवंस्म्यंसर्वपातकनाशनं सर्वकामप्रदं देवतवांगेथारयाम्यहमितिदेवकरेसंगलसूत्रं
 वधादेवंसंपूज्यनिमंत्रयेत् आमंत्रितोसिदेवेशपुराणपुरुषोत्तम प्रातस्त्वापूजयिष्यामिसान्निध्यं कुरुकेशव क्षीरो
 दधिमहानागशय्यावस्थितविग्रह प्रातस्त्वापूजयिष्यामिसन्निधौ भवतेनमः निवेदयाम्यहंतुभ्यं प्रातरेतत्पवित्रकं
 सर्वथासर्वदविघ्नो नमस्तेस्तुतं प्रसिदमे ततः पुष्पांजलिदत्तारात्रौ जागरणं कुर्यादिति अधिवासनं प्रातर्नित्यपू
 जां कृत्वा गंधदूर्वाक्षतसुतं पवित्रमादाय ॐ देवदेवनमस्तुभ्यं गृहाणेदं पवित्रकं पवित्रीकरणार्थाय वर्षपूजाफल
 प्रदं पवित्रकं कुरुधाद्यन्मयादुष्कृतं कृतं शब्दो भवाम्यहं देवत्वस्मादात्म्यहेश्वर मूलसंपुटिते नानेन दत्वांग

वनाभ्योनान्मासमर्ष्यमहानैवेद्यं दत्वा नीराज्यमणिविद्रुममालाभिरित्यादिभिर्दमनारोपणोक्तमन्त्रैः प्रार्थयित्वा गु
 रवे ब्राह्मणेभ्यश्च दत्वा स्वयं धारयेत् तथा मासं पक्षमहोरात्रं त्रिरात्रं धारयेत् तथा देवेतं सूत्रसंदर्भे दिशकालविव
 क्षया अकरणे तु तत्रैव पवित्रारोपणं कालेन करोति कथंचन तदयुतं जपेन्मंत्रं स्तोत्रं वा यिसमाहित इत्युक्तं इ
 ति पवित्रारोपः श्रावणशुक्लचतुर्दशी पूर्वयुताश्राव्या अत्र वक्तव्यो विशेषश्चैत्रचतुर्दश्यामुक्तः अथोपाकर्म त
 च बहू चानां प्रयोगपारिजाते शौनकः अथान्तः श्रावणे मासे श्रावणक्षयुते दिने श्रावण्यां श्रावणे मासि पंचम्यां हस्त
 संयुते दिवसे विदधीते तदुपाकर्म यथोदितं अध्यायोपाकृतिं कुर्व्यात्तत्रौपासनवन्दिने नि अत्र पौर्णमास्युपसहा
 रन्यायेन यशुर्वेदि परेति हेमाद्रिः अत्र हस्तयुक्ता पंचम्युक्ता कारिकाणि तन्मासे हस्तयुक्तायां पंचम्यां वानादिष्यते इ
 तिकेवलपंचम्यां हस्तयुतेन्यस्मिन् दिने इति हेमाद्रिः उपासनवन्दिने तु कर्म द्वायमिदं केचिद्धोक्तिक्रौञ्चो प्रकुर्वते इति
 कारिकोक्तलोकारिणा विकल्पते तत्राप्यध्यायैरन्वारब्ध इति सूत्रात् सद्यैव्यते तदधिकारिकस्याचार्यश्रे
 णान्यस्यान्नावन्योऽनुहुयादिति निषेधाद्धौक्तिक एव तदभावे तु स्मार्त इति निर्गर्वः यद्यपि दीपिकायां वेदोपाकृति
 रोषधिप्रजननेष्वेक्षिते श्रावणे इति शृङ्खलपक्षोऽपि सर्वेषां मुख्यकालत्वेनोक्तः वक्ष्यमाणगार्ग्यवचनेन चंदोगा
 न्यतिविहितस्य तस्याविरोधिनः सर्वान् अतिप्रवृत्तिश्च तथापि श्रावणमाससंबंधस्य सूत्रोक्तत्वात् कृष्णपक्षेऽपि
 कार्यमिति वृद्धाः तथा च सूत्रं अथान्तोऽध्यायोपाकरणमोषधीनां प्रादुर्भावे श्रावणेन श्रावणस्य पंचम्यां हस्तेन वा
 अत्र श्रावणोऽसुरव्यो न्येगौणाः तस्याहर्हणयोगे हेमाद्रौ व्यासः धनिष्ठासंयुतं कुर्याद् श्रावणं कर्म यद्भवेत् तत्कर्म समक

उंज्ञेयमुपाकरणसंज्ञितं अवर्णनस्तु यत्कर्म ह्युक्तं राषादसंयुतं संवत्सरकृतो ध्यायस्तत्स्य पादेव न श्यतीति
ग्योपि उदयव्यापिनित्वेव विषयवसंघटिकादयः तत्कर्मसफलज्ञेयं तस्य गुण्यत्वनंतक भित्तिपूर्वत्करुत
गेपरेकः अवर्णाभावे घटिकादयस्तु नेवापंचम्यादौ कार्यं न तु पूर्वविद्यायां संगवमान्ने अपवादाभावात् किंच
परेकः संगवास्पर्शो निषित्यपूर्वाग्रहणी किं मानं संगववाक्यं अवर्णवाक्यं चेति चेत् तर्हि त्रीहिवाक्यादश्वशफ
वाक्याच्च माधमि आणामप्युपादानं स्यादिति महत्यादित्यं निषेधानुप्रवेशान्नैरपेक्ष्य बाधानेति चेत् इहापि तुल्य
एतेन पूर्वोदयिकं व्याख्यातं निषेधानुप्रवेशस्योभयत्र तुल्यत्वात् अवर्णयुतदिने संक्रांत्यादौ तु उपाकर्म न
कुर्वन्ति क्रमात्सामर्थ्यजुर्विदः ग्रहसंक्रान्तिर्युक्तेषु ग्रहस्तु अवर्णपर्वस्विनि हेमाद्रौ निषेधात्संचम्यादयो ग्राह्याः स-
दनरत्नेपि यदि स्याद्वावर्णपर्वग्रहसंक्रान्तिदूयितं स्यादुपाकरणशुक्लपंचम्यां आवर्णस्य तु स्युतिमहार्णवे
संक्रान्तिग्रहणां वापि यदि पूर्वणि जायते तन्मासे हस्तयुक्तायां पंचम्यावातं दिष्यते तत्रापि प्रयोगपरिजाते
हस्त्यमनुकात्यायनौ अर्धरात्रादधस्ताच्चेत्संक्रान्तिग्रहणंतदा उपाकर्म न कुर्वन्ति परतश्चैतन्मदोषकृदिति
मदनरत्नगार्ग्योपि यद्यर्धरात्रादवाक्कुग्रहः संक्रम एव च नोपाकर्म तदा कुर्वन्ति वावर्णया अवर्णोपि वा एतेन ग्र-
हणसंक्रान्तिकाले अवर्णसत्त्वे एव निषेधो नार्वागिति मूर्खशांकापरास्ता ग्रहविशिष्टानां हस्तु अवर्णपर्वणां प्रत्येक
निषेधेन द्युतोपाकर्म निषेधे च विशिष्टोद्देशो वाक्यभेदात् पंचम्यासंक्रांतौ निषेधाभावापत्तेश्च नेनार्धरात्रात्
विग्रहसंक्रमसत्त्वे एवोपाकर्म निषेधो न तद्योगे एव यत् प्रतिपन्निश्चितेनैव नोत्तराषादसंयुते अवर्णे आवा

पञ्चदशसंकांतिवर्जितेति प्रतिपन्निश्रानिषेयकंचननन्निर्मुलं अत्रच वेदोपाकरणेप्राप्तेकुलीरेसंस्थितेर
 वो उपाकर्मनकर्तव्यं कर्तव्यं सिंहसुक्तकेइतिवचनदेशांतरविषये नर्मदोचरभागेतु कर्मव्यं सिंहसुक्तके कर्कटे
 संस्थितेभानावुपाकुर्यात्तुदक्षिणइतिस्मृत्पनिवचनदितिप्रयोगपारिजातेनोक्तं पराशरमाधवीयेष्वेवं सा
 मगानासिंहस्थरवावुक्तेस्तद्विषयइदंपुरोडाशचतुर्धाकरणवदुपसंहियतेतेषामेवदेशव्यवस्थाननुबहुत्वा-
 दिपरं तेषांस्मृतेचांद्रश्चावणोक्तेः सौरपंचम्ययोगात्इतितुवयंपश्यामः यतुकालादर्शं अध्यायानामुपाकर्म
 श्रावणयोतेतिरीयकाः बहुत्वाः श्रावणोक्त्युः सिंहस्थोकोभवेद्यादि सहस्रशकृपंचम्यांवातद्रहणसंक्रमे अ
 सिंहाकेषोष्ठपद्याश्रवणेनव्यवस्थयेति तन्मूलालेखनाच्चित्यं श्रावणेसम्यानुद्गमादौतुबहुचपरिशिष्टे अह
 द्यौषधयस्तस्मिन्मासेतुनभवंतिचेत् तदाभाद्रपदेसासिश्चवणेनतदिव्यतेइति तत्राप्यनुद्गमेतुकुर्यादेवंतद्वा
 र्षिकमित्याचक्षतेइतिसूत्रात् वर्षतोभवंवार्षिकं एतच्चशक्रास्तादावपिकार्यं उपाकर्मोत्सर्जनचपवित्रदमु
 नार्पणमितिदमनारोपेलिखितवचनात् नित्येनैमिनिर्केजप्येहोमेयज्ञक्रियास्तत्र उपाकर्मणिचोत्सर्गेग्रहवेधा
 नविद्यतइति प्रयोगपारिजातेसंग्रहोक्तेः पर्वणिग्रहणेसतिपूर्वचिराचादिवेधाभाववक्तुमिदंतेनपर्वणिग्रहणे-
 पिचतुर्दश्यांश्रावणेकार्यमितिहेमाद्रिः अत्रेप्रथमारंभस्तनभवति गुरुभार्गवयोमौदयेबाल्येवावार्धकेपिवा
 तथाधिमाससंसर्पमलमासादिषुद्विजे प्रथमोपाकृतिर्नस्यास्तनकर्मविनाशकृदितिर्नचैवकश्यपोक्तेः अत्रप्र
 थमारंभेचद्विश्वाहंक्रूर्यादिनिनारायणवृत्तौ एतच्चाधिमासेनकार्यं उपाकर्मतथोत्सर्गः प्रसवाहोत्सवाष्टकाः

मासद्वंद्वोपरेकार्योवर्जयित्वा तु पौनःपुन्यकर्मिणि ज्योतिःपराशरोक्तेः उत्कर्षः कालद्वंद्वोऽस्यादुपाकर्मादिकर्मणि अ
 भिषेकादिदृष्टीनां न तूत्कर्षोऽयुगादिधितिकात्यायनोक्तेः अथ यस्तु उपाकर्माणि चोत्सर्गोऽद्येतादिष्टवृषादित इति अथ
 श्रृंगवचनं तत्सामगविषयं तेषां सिंहाकर्षोऽवोक्तेः एतच्चापराहकार्यं उपाकर्मापराहकार्यं उपाकर्मापराहकार्यं उपाकर्मापराहकार्यं
 अथायानामुपाकर्मात्काले पराणिहके पूर्वाण्येव विविधोऽस्मादिनिवेदविदो विदुः शितिचहमाद्रोगोभिलोक्तेः
 वस्तुतस्तु भवेदुपाकृतिः पौर्णमास्यां पूर्वाण्येव विविधोऽस्मादिनिवेदविदो विदुः शितिचहमाद्रोगोभिलोक्तेः
 ह्यवोक्तेरित्यनुपदं वक्ष्यते दोषिकाणि अस्य तु विधेः पूर्वाह्नकालः स्मृत इति याजुषास्तु पर्वणिकुर्युः तच्चापस्तु
 वैरोदयिकं ग्राह्यमन्येस्तु पूर्व पर्वण्योदयिके कुर्युः श्रावणं तन्निरीयकाः बह्वचाः श्रावणं कुर्युः ग्रहसंक्रान्तिवर्जित
 इति गार्भ्योक्तेः संप्राप्तवांश्छुतो ब्रह्मापर्वण्योदयिके पुनः अतोभूतदिने तस्मिन् नोपाकर्माभिव्यत इति कालि
 कापुराणाञ्च अथ चेदोषसंयुक्ते पर्वणि स्यादुपाक्रिया दुःस्वशोकामयग्रस्ताराष्ट्रे तस्मिन् हि जातय इति मद्
 नरलेहेमाद्रौ गार्भ्ये पादोषोक्तेः अत्र शिंशाभट्टीये विशेषः श्रावणः श्रावणं पर्वसंगवस्तु ग्यदा भवेत् तदेवो
 दयिकं कार्यं नान्यदोदयिकं भवेत् पराशरमाधवीये पि गार्भ्यः श्रावणी पौर्णमासी तु संगवात्परतो यदि तदे
 वोदयिकी ग्राह्या नान्यदोदयिकी भवेत् कर्मकालमाह कालादर्शनिगमः श्रावण्यां प्रौष्ठपद्यां वा प्रतिपत्यमु
 हर्नकेः विद्वास्याल्लुदसांतत्रोपाकर्मात्सर्जनं भवेत् अत्र पौर्णमासी श्रावणहस्तयो रूपलक्षणां तेन तावपि स
 र्गवस्तुषो उदये संगवस्तुषो अतोपर्वणि चार्कसे कुर्युर्न भवत्युपाकर्मात्सर्गजः सामगाः क्रमादिति पृथ्वीचंद्रः

नेनोदयसंगवोभयव्यापिनीसुरव्या परेद्यः संगवाभावेपूर्वेद्यकरुभयार्थोवैचैकसत्वेपूर्वेद्यश्चतुर्दशीविधनिषे
 धात्सामान्यवाक्यादौदधिकीकर्मपर्यासाग्राह्या नपूर्वा सेगवनिमित्तपूर्ववित्थापवादाभावात् नान्यदौदधिकी
 खास्यपूर्ववित्थापत्वाभावात् तेनभाद्रादौकालान्तरस्यान्ननुनिधित्थेनहिब्रीह्यालोभेनिधित्थमाषग्रहणयुक्तं
 अतएवपरेद्यःसंगवव्याप्तौपूर्वविद्वानिषेधः तदभावेतुनेनिमूर्खव्यवस्थाप्ययुक्ताविधिवेषभ्यात् मासनिषे
 धेपितथापन्नेश्च पूर्वविद्वानवचनसत्वेहिंसायुज्यते एवञ्चवर्णोपिज्ञेयं तन्न विष्णवर्क्षेद्यटिकाद्वयमितिपूर्वोक्त
 विरोधात् तेनप्राशस्त्यमात्रपरमिदं तत्त्वसु एकछुद्वाधिकपरं तेनयथाग्निहोत्रादौसायंप्रातःकालवाधेसामान्ये
 जीवनावलिनकालेदर्शादौवानुष्ठानं यथावाब्रीह्यश्वशफाद्यभ्रावेयागाक्षितनिषिद्धवर्जद्रव्येण तथान्नसं
 गवाभावेनिषिद्धवर्जकर्मपर्याप्तौदधिकेकालान्तरेवानुष्ठानंनक्तुकुंदाचिन्निषिद्धे अपवादाभावेउत्सर्गस्यैव
 प्राप्तेः कात्यायनादीनांशुदिनद्वयेपूर्वाह्णव्याप्तौएकदेशस्पर्शेवापूर्ववैतिहेमाद्रिः यदपि आवणीदुर्गनवमीदू
 र्वाचैवहुताशनीपूर्वविद्वान्प्रकर्तव्याशिवरात्रिर्वलेदिनमितिब्रह्मवैवर्ते तद्ब्रह्मपवित्रञ्चवपाकमार्गदेवकर्मवि
 षयमितिहेमाद्रिः अतएववचनान्कुलधर्मप्रतादावपिपूर्वैव मदनरत्नेष्वेवं मदनपारिजातेपिपूर्वविद्वान्या-
 श्वाचण्यावाजसनेयिनासुपाकर्मैत्युक्तं मदनरत्नेसु पर्वण्यौदधिकेकुर्युःआवर्णेतैत्तिरीयकाइतिबहुचपरिशि
 शात्बहुचान्प्रतिकर्मविधानार्थप्रवृत्तेःतन्नैत्तिरीयककर्मविध्ययोगात्पूर्वोक्तकालिकापुराणादौसामान्यतः
 औदधिकपर्वप्राप्तेस्तन्निषेधेनबहुचानाञ्चवर्णविधानेतैत्तिरीयकपदमनुवादत्वात्तस्यचप्रास्पधीनत्वात्

प्राप्तेऽप्यनुर्वेदिमात्रपरत्वात्सर्वपशुर्वेद्यपलक्षणार्थं अवयुत्थानुवादोवा नतुविधायकयेनविशेषविधिर्नोप-
 संहारः स्यात् अनुवादत्वाल्लक्षणानदोषः अन्यथात्वौदयिकपर्वविशिष्टोपाकर्मद्वैशेनकर्तृविधौकर्तृविशि-
 ष्टेनाओदयिकपर्वविधौवाक्यभेदापत्तेः तस्मात्तेतिरीयकपदाविवक्षयासर्वयजुर्वेदिनामौदयिकमेवपर्व-
 त्युक्तं तन्न नतावत्परिशिष्टेवद्वचान्मन्त्रेवविधिः धनिष्ठाप्रतिपद्यक्तत्वाष्ट्रऋक्षसमन्वितमित्यादितदुदा-
 हृतैरेवपरिशिष्टेवदन्तरधर्मविधीनां दर्शनात् नाप्यनुवादोयकालिकापुराणात्बहुत्वादीनामपितदपत्तेः
 कुसुमित्यस्यविधित्वेनतस्यैवार्थवादत्वेनतस्याप्तानुवादित्वाच्च नचतेतिरीयकाणांगृह्येतद्विधिरस्ति येना-
 नुवादः स्यात् नचवाक्यभेदः तेतिरीयकमानस्यकर्ममात्रस्यवाउद्देश्यत्वायोगेनहविराजित्वदृष्टवर्षब्राह्म-
 णमुपनयीतेतिवच्चागत्याविशिष्टस्योद्देश्यत्वात् अन्यथोत्तराधेयबहुत्त्वपदस्याप्यविवक्षापत्त्याश्रयण-
 स्यसर्वसाधारण्यापत्तेः तस्माद्देमाद्रिमतमेवयुक्तमितिदिक् इदंचशिष्यानध्यापयेत्त आवसथ्येग्नौअ-
 नध्यापयतोनाधिकारइतिकर्कः आचरण्यामपिग्रहणादिदुष्टायाकातीयाभिन्नेः श्रोष्ठपद्यांकार्यं नैस्तुआ-
 वणापचम्यां संक्रांतिग्रहणंवापिपौर्णमास्यायदाभवेत् उपाकृतिस्तत्पचम्यांकार्योवाजसनेयिभिर्शि-
 तिमहार्णवेवाजसनेयिग्रहणादितिहेमाद्रिः इदंचसूत्रोक्तकालपरत्वात्बहुत्त्वपरमपिसारव्यायनेस्तुह-
 स्नेकार्यं आपस्तंबेरायवर्णैश्चश्रोष्ठपद्यां यजुर्वेदीधायनः आचरण्यौपौर्णमास्यामाषाढ्यावोपाकृत्येत्युच्ये-
 नस्तौष्ठपद्यामपिदोषेऽप्राषाढ्याकार्यमित्येवमर्थं तच्छास्त्रीयविषयंवा सामगास्तुआचरणेहस्तेकुर्युर्वह्नुवाः

अरण्ये चैव हस्तक्षेपाभवेति न इति निर्णयामुने गोभिलोक्तेः सोऽप्युत्तरः धनिष्ठाप्रतिपद्यक्तेः त्वाष्ट्रक्षसमन्वितं आ-
 वणं कर्म कुर्वीरन् अरण्यं चतुःसामपातकाः इति मदनरले परिशिष्टोक्तेः गार्ग्योऽपि सिंहरेवौ तु पुष्यक्षेपपूर्वाह्ने विचरे-
 बहिः खंडोगा मिलिताः कुर्युस्तर्गं स्वस्वखंडस्मां शक्रुपक्षे तु हस्तेन उपाकर्मार्णवाह्निकमिति अविचरेग्रहादि-
 दोषहाने विचरेदिति पावो ज्ञानकृतः पुष्यक्षेपपूर्वाह्ने उत्तर्गः अपराह्नि क्रमुपाकर्मैत्यन्वयः अन्यस्तु विशेषः पूर्व-
 मेवोक्तः प्रयोगपारिजाते गोभिलः उपाकर्मोत्सर्जनं च न स्थानामपीष्यते धारणाध्ययनांगत्वात् गृहिणां
 ब्रह्मचारिणां उत्सर्जनं च वेदानामुपाकरणकर्म च अकृत्वा वेदजप्येन फलं नाप्नोति मानवः सर्वथा लोपेनु-
 कृच्छ्र उपवासश्च वेदोदितानां नित्यानां मिति मनुना भोजनोक्तेः एवमुत्सर्गेऽपि अथ प्रसंगादत्रैवोत्सर्जनमुच्य-
 ते तच्च पौषमासे रोहिण्यां न त्कृष्णाष्टम्यां वा कार्यं पौषमासस्य रोहिण्यां मष्टकायामथापि वा जलान्ते उ-
 दसां कुर्यादुत्सर्गं विधिवद्बहिरिति याज्ञवल्क्योक्तेः श्रावण्यां ग्रीष्मपक्षां चोपाकृतौ क्रमेण योषशक्रु मतिप-
 दिमा यशक्रु प्रतिपदि वा कार्यं अर्धपंचमान्मासानधीयते तेनैवोक्तेः अर्धः पंचमो येषु सार्धचतुरदस-
 र्धः यनुहारीतः अर्धपंचमान्मासानधीत्योर्ध्वमुत्सृजेत् पंचार्धषष्ठान्वेति तदा बाह्युपाकर्म विषयः नो-
 धाय नास्तु पौष्यामाध्यावाकुर्युः पौष्यामाध्यावाचोत्सृजेदिति तत्सूत्रात् तेतिरीयेस्तु तेषां कार्यं तेषां पोर्ण-
 मास्यां रोहिण्यां वा विरमेदिति तत्सूत्रात् बहुचैस्तु माध्यां कार्यं अध्यायीत्सर्जनं माध्यां पोर्णमास्यां विधीय-
 त इति कारिकोक्तेः कातीयस्तु भाद्रपदे कुर्युः उत्तर्गश्चैति न द्वादिति ध्यां प्रोष्ठपदेऽपि वैति कात्यायनोक्तेः

सामगारस्तुसिंहार्केपुष्पेकुर्युः तथाचसिंहरवौल्लिङ्गाग्यवचनपूर्वमुक्तं सर्वैरुपाकर्मदिनेवाकार्यं पुष्पेनू
त्सर्जनंकुर्यादुपाकर्मदिने धवेनिहेमाद्रोरवादिदृग्द्योक्तैः यदासिंहस्थेसूर्येसतितन्मध्यस्थहस्तनक्ष
त्रास्यास्पृध्यः कर्कटस्थोभवति तदातस्मिन्पुष्पेउत्सर्गकृत्वातदुत्तरहस्तेउपाकर्मसामगाःकुर्युः मासे
प्रौष्ठपदेहस्तात्पुष्पःपूर्वोभवेद्यदा तदाचआवर्णेकुर्यादुत्सर्गछदसाद्विजइतित्रैवपरिशिष्टोक्तैः अत्र
द्वावपिसौरमासौज्ञेयौतेषांसौरस्यैवोक्तैः अत्रविशेषमाहकार्णाजिनिः उपाकर्मणिचोत्सर्गयथा , ,
समेत्यत्र ऋषीन्दर्भमयान्कृत्वापूजयेत्तर्पयेत्ततइति उपाकर्मण्युत्सर्गेचत्रिरात्रंपक्षिणीमहोरात्रंवा
नध्यायइतिमितादारायामुक्तं अत्रनदीनारजोदोषोनास्ति उपाकर्मणिचोत्सर्गेरजोदोषो नविद्यतेइति
गार्गेयोक्तैः अत्रैवरक्षाबंधनमुक्तं हेमाद्रौभविष्ये उपाकर्मणिकर्तव्यंऋषीणांचैवपूजनं ततोपराल्लु
समयैरक्षापोटलिकांश्रुभां कारयेदक्षतैः शस्त्रैः सिद्धार्थैर्हमभूषितैरिति अत्रोपाकर्मोक्तं तथैवपूण
नित्यावार्धिकस्यानुवादोनतुविधिः गौरवात्प्रयोगविधिर्भेदेचकमायोगाच्छुद्धादौतदयोगाच्च तेनप
रैद्यरुपाकरणेपिपूर्वैर्चरपराल्लुतत्करणंसिद्धं इदंभद्रायानकार्यं भद्रायाद्वेनकर्तव्येऽथावर्णाफा-
ल्लुनीतथा आवर्णानुपतिहंतिग्रामंदहनिफाल्लुनीतिसंग्रहोक्तैः तत्सत्त्वतुरात्रावपितंदंतेकुर्यादितिभि
षायामृतेमदनरत्नेस्मृतिसंग्रहे नदायादर्शनैरक्षाबलिदानदशास्तुच भद्रायागोकुलत्रीडादेशना
श्चाप्यजायते इतिमदनरत्नेब्रह्मवेवर्त्तात् भविष्यैउपलितेग्रहमध्येदत्तचतुर्केन्यसेकुंभं पीवेत्तत्राप

विशोद्वाजामात्यैर्युतश्चस्ममुहूर्ते तदगुपुरोधानुपनेरक्षावधीतमंत्रेण इदंरक्षाबंधनंभियतकालत्वात्भद्रावर्ज्यग्रह
णदिनेपिकार्येहोलिकावत् ग्रहसंक्रात्यादोरक्षानिषेधाभावात्सर्वेषामेववर्णानांभूतंकराहुदर्शने इतिनत्कालीनक्र
मपरएवनलन्यत्र अन्यथाहोलिकायांकागतिः अतएवनित्येनैभित्तिकेजप्येहोमयज्ञाक्रियासत्त्व उपाकर्मणिचो
त्सर्गेग्रहवेधोनविद्यतइतिनियतकालीनेनदभावाइतिदिक् उपाकर्मणिनदिनेभिनपरमंत्रनतन्निषेधादित्युक्तंश्राक्
मंत्रस्त येनग्रहोत्रलीराज्यादानचंद्रोमहाबलः तेनत्वाप्रपिबध्नाभिरक्षेभाचलभाच्चल ब्राह्मणेःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रै
रन्यैश्चमानवैः कर्तव्योरक्षितान्चरोहिजान्तसंपूज्यशक्तिस्तइति अथैवहयग्रीवोत्पत्तिः तदुक्तकल्पनरी आवण्या-
श्रवणेजातःपूर्वहयशिराहरिः जगारसामवेदंतुसर्वकल्पपनाशनं स्वात्वासंपूजयेत्तनुशंखचक्रगदाधरं अ-
नाश्वलायेननश्चवणाकर्मोक्तं आवण्यापौर्णमास्याश्चवणाकर्मिति तत्रास्तमययोगिनीग्राह्या अस्तमितेस्थाली
पाकंअपयित्वेतिस्मृत्वात् अतएवनिशीछेदर्शप्रयोगांतःपाननियमानंदगैःप्रसंगसिस्थिरुक्ताद्वादशे अन्यथा
परैर्युक्तःप्राप्तौकःप्रसंगः प्रसंगस्ययाज्ञिकास्तपौर्णिमादर्शशब्दयोःपूर्वत्यक्षणावदहोरात्रवाचित्वात्तत्रैवकर्मका
लव्यामिश्रित्येभिविक्रानित्वाच्छेषपर्वेच्छेति श्रावणादिमासचतुष्टयकृष्णपक्षद्वितीयासकअशून्यशयनघनं तत्र
चंद्रोदपव्यापिनी दिनद्वयेतत्त्वेपरेतिनिर्णयामुते इतिकमलाकरभट्टकृतेनिर्णयसिंधीश्रावणमासः सिंहेप
राः षोडशघटिकाःपुण्यकालः अन्यत्पूर्ववत् अत्रगोप्रसवेदुतसागरनारदः भानौसिंहगतेचैवयस्यगौःसप्त
सूयते मरणतस्यनिर्दिष्टंषड्विंशतिमसिनसंशयः तत्रशांतिप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यनेश्रुभं प्रसूतांतत्क्षणादेवतागा

विप्रायदापयेत् ततो होमं प्रकुर्वीत घृताक्तैः राजसर्षपैः आहुतीनां घृताक्तानामयुतं जुहुयात्ततः व्याहृतिभिश्चायं
 होमः सोपवासः प्रयत्नेन दद्याद्द्विप्रायदक्षिणां भितिं तथा सिंह राशौ गवेस्सूर्ये गोप्रसूतिर्यदा भवेत् पौषे च महिषी स्मृते
 दिवेषाश्च वरीतथा तदा निष्टं भवेत्किंचित्च्छांतिं येषां नित्यं चरेत् अस्य वामेति स्मृक्तेन तद्विष्णो रिति मंत्रतः जुहु
 याच्च तिलज्येन शतमष्टोत्तराधिकं मृलुंजयविधानेन जुहुयाच्च तथायुतं श्रीस्मृक्तेन ततः स्नायाच्छांतिस्मृक्तेन
 गायुनः मध्यरात्रे निशीथे वायदागौः कंदते सदा ग्रामे वा स्वगृहे वा पिशांतिकं पूर्ववद्विशेत् एवं श्रावणे वडवाप्र
 सवो दिने निषिध्यः तदुक्तमथर्ववेदिनां गार्ग्यपरिशिष्टे माघे बुधे च महिषी श्रावणे वडवादिवा सिंह गावः प्रसू
 यंते स्वामिनो मृत्युदायका इति अत्र न दुक्ता मृताख्याशांतिः कार्या भाद्रकृष्णतृतीया कज्जली संज्ञा सा पराग्राह्येति
 दिवोदासीय उक्तं वचनं तु हरितालिकाप्रकरणे वक्ष्यामः भाद्रकृष्णचतुर्थी बिहुलारव्या मध्यदेशे प्रसित्या सा
 सायाङ्गव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तत्पूर्वा ग्राह्या गौर्योश्चतुर्थी वरुधे नु पूजा दुर्गा नवंबरहोलिके च वत्सस्पृ
 जा शिवरात्रिरेताः परान्वितानि नृपसराष्ट्रमिति दिवोदासीये वचनात् अत्र वत्सपूजायाः पृथगुपादानात्ये नु
 पूजाशब्देन बहुलारव्यागृह्यन इति स एव व्याचरेव्यो मदनं सलेख्येवं अत्र गोपूजाय चान्नाशनं च तत्रैवाक्तं
 भाद्रकृष्णषष्ठी हलषष्ठी सा समीयुतेति दिवोदासः भाद्रकृष्णसप्तम्यां शीतलाव्रतं तत्र पूर्वो ग्राह्येति हेमाद्रौ अथ
 जन्माष्टमी सान्द्रकृष्णादिमासे न माद्रपदकृष्णाष्टमी तथा भाद्रपदे मासिकृष्णाष्टम्यां कलौ युगे अष्टाविंशति
 मे जातः कृष्णो सौदेव कीस्कन इति कल्पतरो ब्राह्मणेः अत्रेदं माघवमत् अष्टमी हेहा जन्माष्टमी जयंती चेति

तत्राद्याकेवलाष्टमी येन कुर्वेति जानंतः कृष्णजन्माष्टमीव्रतं तेभवंति नराः प्राज्ञव्यालाव्याघ्राश्च कानन इति स्तु-
दात् दिवा वायुदिवारात्रो नास्ति चेद्रोहिणी कला रात्रियुक्तां प्रकुर्वन्ति विशेषेण दुसंयुगाभिनिपुराणां तान् आच-
णे बहुले पक्षे कृष्णजन्माष्टमीव्रतं न करोति नरो यस्तु भवति कुरराक्षस इति भाविष्योक्तेः श्वके वलाष्टम्या एव पो-
ष्यत्वा वगतेः सैव रोहिणी युक्ता जयंती कृष्णाष्टम्या भवेद्यत्र फले कारोहिणी यदि जयंती नाम सा प्रोक्ता उपोष्या
सा प्रयत्नत इति विद्विपुराणात् अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणी च क्षसंयुता भवेत्सोष्टपदे सा भिजयंती नाम सा स्मृ-
तेति विष्णु रहस्यादिवचनाच्च ज्योतिरादिवत्संज्ञा कर्म भेदः रोहिणी योग आहोरात्रं मुख्यः निशीथमात्रे मध्यमः
दिवसादावधमः अहोरात्रं तयो र्योगो ह्यसंपूर्णो भवेद्यदि सुहूर्तमथ्य होरात्रे योगश्चेत्तामुपोषयेदिति वसिष्ठसंहि-
तोक्तेः अर्धरात्रे तु योगो यं तारापत्युदये सति नियतात्मा शक्तिः स्नातः पूजां तत्र प्रवर्तयेदिति विष्णुधर्मोक्तेः वा-
सरे वा निशायां वा यत्र स्वल्पापि रोहिणी विशेषेण न भोमासे सैवोपोष्या मन्तोषिभि रिति पुराणां तत्राच्च विशेषेण
निश्चतेर्भाद्रपदे पीदं यावणे वानप्रस्थे वेति वक्ष्यमाणान् गोडास्तु निशीथ एव रोहिणी योगे जयंती नान्यथेत्याहुः
तन्न रासरे वा निशायां वेति विरोधान् योगविशेषादुणात्कलमित्यन्ये ते व्यकरणे दोषश्च तेरुपेक्ष्याः तत्र जन्माष्टमी
व्रतं नित्यं पूर्वोक्तवचनेषु अकरणे निदाश्चतेः वर्षे वर्षे तु यानारी कृष्णजन्माष्टमीव्रतं न करोति महाप्राज्ञ व्याली-
भवति कानन इति स्कां देवोष्माश्च तेऽत्र न करोति नरो यस्त्विति पूर्वं मुक्तेरवस्थी लिंगमतं च मदनरत्ने स्कां देवत्रफ-
लमप्युक्तं जन्माष्टमीव्रतं यैवै प्रकुर्वेति नरो न साः कारयं त्यथा लोका नूलक्ष्मीस्तेषां सदा स्थिरा सिद्ध्यंति सर्व-

कार्योणिकृतेजन्माष्टमीव्रतइति जयंतीव्रतंतु नित्यं काष्ठ्यंच महाजयार्थं कुरुतां जयंतीमुक्तयेनघ धर्ममर्थंच-
 कामंचमोक्षंचमुनिपुंगव ददातिगोष्ठितानथानयेचान्येष्यतिदुर्लभाइतिस्कांदादौफलश्रुतेः श्रुद्धान्नेनतुयस्या
 पंशवहस्तस्थभोजने तत्पापंलभनेकुंनिजयंतीविमुखोत्तरः नकरोविद्यदोविष्णोर्जयंतीसंभवन्नं यमस्यव
 शमापन्नः सहतेनारकीव्यथामित्यकरणेनिंदाश्रुतेश्च यदाचपूर्वेक्षः परेक्षर्वरोहिणीयोगस्तदाजन्माष्टमी
 जयंत्यामंतर्भूताज्ञेया ननुजन्माष्टमीव्रतंसुथक्कार्यं विष्णुशंखलवत् तदुक्तंभाधवेनेव यस्मिन्वर्षेजयंत्या
 रव्योगोगो जन्माष्टमीतदा अंतर्भूताजयंत्यांस्थादृशयोगप्रशस्तिरिति मदनरत्ननिर्णयामृतगोडमैथिलम
 नेष्येवं हेमाद्रिस्फुरोहिणीसंयुतोपोध्यासवीथीघविनाशिनी अधरात्रादधश्चोर्ध्वकलयावायदाभवत् ज
 यंतीनामसाप्रोक्तासर्वपापप्रणाशिनीत्यग्निपुराणादधरात्रएवरोहिणीयोगस्यप्राशस्त्यात् मुहूर्तमपिलभ्येते
 त्यादीनांचार्धरात्रयोगोऽप्युपपत्तेर्नजयंतीव्रतंभिन्नं तत्वंतुहेमाद्रिमतेपिजयंतीव्रतंविन्नमेव उदयेचाष्टमी
 त्यस्यतेनजयंतीपरत्वोक्तेः किंच रोहिण्यामर्धरात्रेचयदारुण्याष्टमीभवत् तस्यामप्यर्चनंशोरेहंतिषार्पणं
 त्मजमिति विष्णुधर्मोक्तेः समायोगेनुरोहिण्यांनिशीथेराजसत्तम समजायतगोविंदोबालरूपीचतुर्भुजः
 तस्मात्तं पूजयेत्तत्रयथाचितानुरूपतइतिवद्विपुराणाच्चार्षरात्रस्यकर्मकालत्वमवसीयते अतःकर्मणोपस्य
 यःकालइत्यादिवचनात्पूर्वैचप्राप्तेःपरदिनेसतोपिरोहिणीयोगस्यनयोजकत्वंअन्यथाबुधवारादेरपित
 त्वापत्तेः किंच जयंतीशब्दोरात्रिविशेषवचनः अभिजिन्नामनक्षत्रंजयंतीनामशार्वरीमुहूर्तंविजयोनामय

ब्रजानोजनार्दनइतिब्रह्मांडपुराणात् तेनतद्योगिरोहिण्यगौणत्वान्नव्रतभेदः यत्तुवासरेवानिशायांवेति
 तत्कमुतिकन्यायेननिर्णाययोगस्यैवस्तत्पर्यपूर्वदिनेर्धरात्रयोगाभावेप्राशस्त्यार्थेयद्यपिदिवावायदिवारा
 नीनास्तिचेद्रोहिणीकला रात्रियुक्तांप्रकुर्वीतविशेषेणंदुसंपुतामित्यनेनरोहिणीयोगाभावेर्धरात्रव्यानेयो
 ह्यनोक्ता तथापियस्मिन्वर्षेजयंतीयोगोनास्तिनव्रजयंतीव्रतलोपेप्राप्तेअष्टमाभान्नेपिजयंतीव्रतकार्येइत्ये
 वंपरमिदमिति तदाशयः अत्रहिसत्रायासूर्यविश्वजितायजेत एषामसंभवेकुर्यादिष्टिवैश्वानरींहिजइति
 वद्रोहिणीयोगाभावेविधानात्कार्यापत्तिः स्यात् अनएवोक्तं जयंतीनामशर्वरीति यच्च स्कांदे उदयेचाष्ट-
 माकिंचिन्नवमीसकलायदि भवतेबुधसंयुक्ताप्राजापत्यक्षेसंयुता अपिवर्षशतेनापिलभ्यतेवाथवानवेति
 यच्चपाद्रे प्रेतयोभिगनानांनुभेतत्त्वनाशितनुतैः यैःकृताश्रावणेमासिअष्टमीरोहिणीयुता किंपुनर्बुधपरा
 रणसोमेनापिविशेषतः किंपुनर्नवमीसुक्ताकुलकोत्थास्तमुक्तिदेवितद्द्वानादिविषयं उपवासाश्रयवणा
 दित्यनंतसदृः जयंतीपरमितिहेमाद्रिः उदयेचद्रोदयइतिकेचित् तन्न चद्रोदयसत्त्वेसंदहान्नवमीसक
 लैत्ययोगान्मानाभावाच्च तेनपूर्वेषुः सप्तमीवेधेपरदिनेसूर्योदयेद्यदिकापिग्राह्या पूर्वविद्वाष्टमीतियाद्यो
 क्तैः इतिरुक्तं अतो नव्रतभेदोनाप्यंतर्भावइत्युक्तवान् गौडास्तनवमीक्षपपरमिदं वचनं नवमीसकलाय
 दीतिविशिष्योक्तैः एतत्पूर्वदिनेजयंत्यभावपरमित्याहुः जयत्यादिसर्वपवादोपमितिचूडामण्यादयः वयं
 तुसत्यंनव्रतभेदः लोकास्तजन्माष्टमीमेवानुतिष्ठन्ति नहिआवणेवानप्रस्येवारोहिणीमाहिताष्टमी यदाह

घानरेलव्यासाजयंतीति कीर्तिना श्रावणेन सवेद्योगो न सस्येतु भवेत्तु भवमिति भाष्ये वा सिद्धिं संहितोक्ता
 पि भाद्रजयंती केनापि क्रियते अतः पूर्वैश्चरे कोपवासः यद्वा गुणाकलं सप्तमे ब्रह्मवर्चसकामसुषु नयेदिति व
 हित्यन्ये नन्व नित्यत्वा नुपपन्नैः अत्र गौणसुख्यचन्द्राभ्यामेक एव मास इत्यन्ये तन्न एकवाक्ये उभयमभिर्देशो
 बाधवद्द्वयायोगात् अतो जयंती व्रतस्यापि नित्यत्वादुपवास इयं कार्यमिति ब्रूमः अत एव हेमाद्रि मदनर
 त्वादौ जन्माष्टमी व्रतं जयंती व्रतं च भिन्नमुक्तं भिन्नकालत्वात्सर्वथा तावदंतर्भावो नैव भिन्नसिद्धिः यद्यपि पूर्वा
 परावात्स्यापि रोहिणीपुनर्वसुकार्येति ग्रंथानां तत्त्वप्रतीयते तदपि जयंती परमेव इदं च काम्यमेवेत्यनंतमदुः
 तद्द्वयां हेमाद्रौ जयं नित्यं काम्यमिति तु बहवः ननु यथा विष्णुश्चरवलयोगेन अथ वणद्वादशी चामननं जयंत्या-
 दि सैर्वसिद्धि र्था वै कादशी स्वल्पापि परातथा कलाकाद्या मुहूर्त्तापि यदा कृत्वाष्टमीति धिः न वस्यंसे वग्राह्या
 स्यात्सप्तमी संयुक्तान हि इत्यादि वचनादर्थोदयादिवद्योगाधिक्ये फलाधिक्यात्परैकजन्माष्टमी युक्तेति चेत् वा
 नौमास्य न हिन व्रत भेदोद्भयोर्नित्यत्वं ह्योरकरणे दोषो वा श्रुतः इह त्वेनैस्त्रिभिर्हंतुभिः संज्ञाभेदादुभय-
 कालभेदाच्चोपवासभेदः स्पष्ट एव एकदेवतत्वाच्च वणद्वादशी च न्यपारणा लोपदोषापि तेन व्रत इयमेव यु-
 क्तं द्योरापि नित्यत्वात् केचित्तु त्रेतायां द्वादशैव वराजन् रूतयुगे तथा रोहिणी संहिता चैवं विद्वद्भिः समुपोषि
 ता अतः परं प्रहीपाल संभासेनामसे कलौ जनना वासुदेवस्य भविता व्रतमुत्तममिति हेमाद्रौ विद्वद्विराथात्क
 लौ जन्माष्टमी व्रतमेव न जयंती व्रतमित्याहुः तन्न तामसे कलावित्युक्तेः परमश्च यो ह तोरस्य कलौ पापि नाहु

उभयमुच्यते तेनकलौतामसानकरिष्यन्ति किंतुधन्याएवेत्यर्थः अन्यथाशूद्राश्चब्राह्मणाचारामविष्यन्ति
 गोकलौ इत्यादौविधिकल्पनापत्तेः अत्रनिशीथयेधएवमाह्यः पूर्वोक्तवचनेषुतस्यैवमुख्यकालत्वोक्तेः अह
 मीशिवरात्रिश्चत्वार्यरात्रादयो यदि दृश्यन्तेघटिकायासापूर्वविद्याप्रकीर्तितेतिमाधवीयेपुराणांतरादर्शान्तेतु
 रोहिण्यायदाकृष्णाष्टमीभवेत् तस्यामभ्यर्चनंशोरेर्हेतिपापंनिजन्मजमितिभविष्योक्तेः आष्टमीरोहिणीसु
 क्तानिश्चर्धेदृश्यतेयदि सुरत्यकालइतिख्यातस्तत्रजनोहरिःस्वयमितिबसिष्ठसंहितोक्तेश्च तत्राष्टमीह्रया
 रोहिणीरहितानसुतान आद्यापिचतुर्धा पूर्वद्वरेवनिशीथयोगिनीपरेद्वरेवोभयेद्वरनुभयेद्वश्चेतितत्राष्ट-
 योरसंदेहएवकर्मकालव्याप्तेः जन्माष्टमीरोहिणीचशिचरात्रिस्तथैवच पूर्वविद्वैवकर्मव्याप्तिथिभानिचपारणमि
 तिभृगूक्तेश्च अस्मालेवलरोहिण्युपवासोपिसिद्धः अंत्यशोःपरैव प्रान्तःसंकल्पकालव्याप्तेराधिक्यात् वर्ज
 नीयाप्रयत्नेनसप्तमीसंसुताष्टमीतिब्रह्मवैवर्ताच्च एवमंशतः सप्तम्यासावपि विषमव्याप्तौत्वाधिक्येननि-
 र्णयः रोहिणीयुतापिचतुर्धा पूर्वद्वरेवनिशीथेरोहिणीयुतापरेद्वरेवोभयेद्वरनुभयेद्वश्च अत्राव्याद्ययोर-
 संदेहः कार्यविद्यापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमीतिपाद्योक्तेः जयंत्यापूर्वविद्यायासुपवाससप्तमान्वरेदितिगारु
 डाच्च सप्तमीसंसुताष्टम्यानिशीथेरोहिणीयदि भवितासाष्टमीपुण्यायावच्चंद्रदिवाकराविनिवर्द्धिपुराणाच्च
 द्वितीयेत्वसंदेहएव तृतीयपक्षेपरैव वर्जनीयाप्रयत्नेनसप्तमीसंसुताष्टमी सप्तसापिनकर्मव्याससप्तमीसंयु
 ताष्टमीतिब्रह्मवैवर्तात् चतुर्थ्यपिन्नेधा पूर्वैकनिशीथेष्टमीपरेद्वारोहिणीपरेद्वारोहिणीपूर्वैकरोहिणी उभयेद्यु

रुभयस्यभिशीथासंबंधोवेति आद्योपरेद्यर्जयंतीयोगस्यसत्वात्परैवेतिमाधवः तदुक्तंतेनैव यस्मिन्वर्षेजयं-
 तारव्ययोगेजन्माष्टमीतदा अंतर्भूतजयंत्यास्यादृशयोगप्रशस्तिरिति पूर्वविद्धाष्टमीयानुउदयेनवमीदिने
 मुहूर्त्तेमपिसंयुक्तासंपूर्णासाष्टमीभवत् कलाकाष्ठासुहूर्त्तोपियदरुष्णाष्टमीतिथिः नवम्यांसेवग्राह्यास्या
 त्सप्तमीसंयुक्तानहीतिपाद्योक्तेश्च हेमाद्रिस्ताह अष्टम्याप्राधान्यानस्याश्चपूर्वैर्घः कर्मकालव्यापित्वात्सु
 र्वेव पायंतुपूर्वैर्द्विनिशायैष्टम्यभावेज्ञेयं अंतर्भावोक्तिस्तुमूर्खदंघ्रणमानमिति अन्येतुपूर्वविद्धाष्टमीवाक्ये
 नंजन्माष्टम्यांस्त्रयोदयेसप्तमीवेधनिषेधात् कलाघटीमान्त्राण्योदयिकीग्राह्या कार्योविद्धापिसप्तम्येतिज
 यंतीपरं जयंत्सापूर्वविद्धायासुपवासं सप्तम्येदित्येकवाक्यत्वात् तत्रापिद्वयोर्नित्यत्वात्कालभेदाच्चोपवा
 सद्वयभवत्येव यदातुकेवल्लाष्टमीशुद्धाधिकतदात्यागहेतोः सप्तमीवेधस्याभावात्पूर्वैव यदिवावित्थ
 न्यूनतदापरदिनेग्राह्यातिथेरभावात्पूर्वैव एवमचाण्योदयिकवाक्यानि सप्तमीवेधपराणि येतु जन्माष्ट
 मीपूर्वविद्धासंक्रांसासकलामपि विहायनवमीशुद्धासुपोष्यव्रतमाचरेदितिव्यासोक्तेर्विद्धायाः क्षयेशुद्ध
 नवम्यासुपवासः दशमीवेधेद्वादृक्पवासवदित्याहुः तेनिर्भूलत्वादुपेक्ष्याः सुहूर्त्तमपिसंयुतेतिरोहिणी
 योगेत्याज्यलोक्तेः तिथ्यंतपारणवाक्यानांनिर्विषयत्वापत्तेः नन्वजयंतीपराणिशुद्धाधिकापराणिवाना-
 नि भृग्वार्यैः पूर्वविद्धाष्टम्यामपितिथ्यंतेपारणोक्तेः तेनकलाकाष्ठेतिवाक्यांतरचशाज्जयंतीपरमेतत् त
 त्वंतुअष्टम्याःकर्मकालव्याप्तेः दिवावायदिवारान्नोनास्तिन्वेदोहिणीकला रात्रियुक्ताप्रकुर्वीतविशेषेण

दुस्संयुताभितिपूर्वोक्तवाक्यैः रोहिणीयोगाभावेग्राह्यत्वोक्तेर्न च नात्कर्मकालव्यापिनीत्यस्कापूर्वापरावाल्यापिरोहिणी-
 युताग्राह्या माधवमदनरत्ननिर्णयामृतानंतभट्टगौडमैथिलग्रंथादिष्वप्येवमिति युक्तंतु उपवाससहस्रंकार्यद्वयोर्भित्य
 त्वादिति तु चयं अंत्ययोः परे च सममीसंयुताष्टम्यां धृत्वा च क्षां हि ज्योत्सम प्राजापत्यां द्वितीयोक्तिमुहूर्तार्थं भवेद्यदि नदा
 ष्टयाभिक्रुण्णं प्रोक्तं व्यासादिभिः पुरेति स्कोदात् सुहूर्तेनापि संयुक्तं संपूर्णसाष्टमी भवेत् किंपुनर्न वमी युक्ता कुलको
 व्यास्तमुक्तिदेति पाद्याच्चेति दिक् भिंवादि लोपासकास्तु जग्राहमी रामनवमी शिवरात्र्यादौ पूर्वोक्ति कर्मकालीनां निधिं त्यक्त्वा
 द्वित्रिमुहूर्ता परैरिति ग्रंथा उदयव्यापिनी ग्राह्या कुलेति थिरुपोषणो भिंवाको भगवो न्येषां चोछितार्थं फलप्रद इति हेमा-
 द्रीमास्त्यां क्तमुक्ति समीपे ते भविष्योक्तेरित्याहुः नन्व यदि द्वितीयो दिवसे तु न्नक्षत्रिथ्यो र्कनिः स्यात् न तदोपवासः पूर्व-
 प्रकुर्यादिवसे द्वितीयो दिने शभक्तो यतदा व्रताद्याभिनिमात्स्यवाक्येन न चैक उपसं हारात्सर्वार्थत्वेन मानाभावात् न्नक्षत्रिथ्यो
 हस्तसप्तम्योः अन्यथा न्नक्षत्रिपंचम्यादौ न दापतिः शिष्टाचारान्नेति चेत् न तस्य न्यायवचो विरोधे हेयत्वात् इदानीं क्वापि-
 भिंवाको पास्तनाग्रावाच्चेति संक्षेपः प्रारणं तु मिथिरष्टगुणं हंति नक्षत्रं च त्रुणं तस्मात्स्यलनः कुर्यान्निधिभाते च पा
 पारणमिति ब्रह्मवेवर्त्तोत् तिथ्यर्क्षयो र्यदाच्छेदो न क्षत्रां न मथापि वा अर्धरात्रे यथा कुर्यात्पारणं त्व परे हनीति हेमाद्रीव
 च नाच्चार्यरात्रेषु मया तेन्यतरां ते वेति मुख्यः पक्षः सर्वेष्वेषवासेषु दिवा पारणमिष्यत इति ब्रह्मवेवर्त्ते त्वन्यविषयं
 दिने मुख्यकालाभेन्यतरां ते वाज्ञेयं मौलस्तु नरात्रौ पारणं कुर्याद्वर्त्ते रोहिणी व्रतात् तत्र भिष्यपि न कुर्याद्वर्त्ते यि-
 त्वा महानिशाभिनि ब्रह्मांडपुराणा दान्नोसाधे महरयथ्ये कार्यमित्याहुः महानिशा तु विज्ञेयामध्यमं मध्यमयोः न

रुभयस्य निशीथासंचोधोवेति आद्योपरेद्यज्यंतीयोगस्य सत्वात्परैवेतिमाधवः तदुक्तंतेनैव यस्मिन्वर्षज्यं-
 सारव्ययोगेजन्माष्टमीतदा अंतर्भूताजयंत्यांस्यादृक्षगप्रशस्मितइति पूर्वविद्वाष्टमीयातुउदयेनचमीदिने
 मुहूर्तमपिसंयुक्तासंपूर्णसाष्टमीभवत् कलाकाशमुहूर्तोपियदाकृष्णाष्टमीतिथिः नवम्यांसेवग्राह्यास्या
 तसमीसंयुतानहीनिपाद्योक्तेश्च हेमाद्रिस्ताह अष्टम्याप्राधान्यात्तस्याश्चपूर्वैक्षः कर्मकालव्यापित्वात्
 र्धेव पाचतुपूर्वद्विनिशोथेष्टम्यभावेज्ञेयं अंतर्भाविोक्तिस्तुमूर्वदंघ्रणमात्रमिति अन्येतुपूर्वविद्वाष्टमीवाक्ये
 नजन्माष्टम्यास्तूर्योदयेसमीवेधनिषेधान् कलाघटीमात्राप्योदयिकाग्राह्या कार्याविद्वापिससम्येतिज
 यंतीपरं जयंत्यापूर्वविद्वाद्यामुपवासं समाचरेदित्येकवाक्यत्वात् तत्रापिद्वयोर्नित्यत्वात्कालभेदाच्चोपवा
 सद्वयंभवत्येव यदातुकेवल्लाष्टमीशुद्धाधिकातदात्यागहेतोः तसमीवेधस्याभावात्सर्वेव यदिवावित्थ
 न्यूनानदापरदिनेग्रह्यातिथेरभावात्सर्वेव एवमचाण्योदयिकवाक्यानि ससमीनेधपराणि येतु जन्माष्ट
 मीपूर्वविद्वांसंक्रसांसकलामपि विहायनवमीशुद्धामुपोष्यव्रतमाचरेदितिव्यासोक्तेर्विद्यायाः क्षयेशुद्ध
 नवम्यामुपवासः दशमीवेधेद्वादृश्यपवासवदित्याहुः तेनिर्मूलत्वादुपेक्ष्याः मुहूर्तमपिसंयुतेतिरोहिणी
 योगेत्याज्यत्वोक्तेः तिथ्यंतपारणवाक्यानांनिर्विषयत्वापत्तेः नन्वजयंतीपराणिशुद्धाधिकापराणिवाता-
 नि षृङ्वाद्यैःपूर्वविद्वाष्टम्यामपितिथ्यंतपारणोक्तेः तेनकलाकाष्ठेतिवाक्यांतरवशाज्जयंतीपरमेतत् न
 त्वंतुअष्टम्याःकर्मकालव्यासेः दिवावायदित्वारात्रौनास्तिचेद्रोहिणीकला रात्रियुक्ताप्रकुर्वीतविशेषेण

दुस्संयुताभितियुक्तीक्तवाक्यैः रोहिणीयोगाभावेग्राह्यत्वोक्तेर्वचनात्कर्मकालव्यापिनीत्यक्तापूर्वापरावाल्पापिरोहिणी-
 युताग्राह्या माधवमदनरत्ननिर्णयामृतानंतभट्टगोडमैथिलग्रंथादिष्वप्येवमिति युक्तंतु उपवासद्वयं कार्यं द्वयोर्भित्य
 त्वादितितु वयं अंत्ययोः परैव सप्तमीसंयुताष्टम्यां धृत्वा ऋक्षं ह्रिजोत्तमं प्राजापत्यं द्वितीये द्विमुहूर्तार्थं भवेद्यदि तदा
 ह्यपामिकं पुण्यं योक्तव्यासादिभिः पुरेतिस्कादात् सुहृत्तेनापि संयुक्ता संपूर्णा साष्टमी भवेत् किंपुनर्न वमीयुक्ता कुलको
 व्यास्तमुक्तिर्देविनायाच्येतिदिक् निंबादित्योपासकास्तु जन्माष्टमी रामनवमी शिवरात्र्यादौ पूर्वैर्द्विकर्मकालीनां तिथित्यक्तम्
 द्विबिमुहूर्तपरैव तिथिग्राह्या उदयव्यापिनी ग्राह्या कुलेति थिरूपोषणो निंबाको भगवोन्योचां छितार्थं फलमदतिहेमा-
 द्रोमात्स्योक्तमुक्तिसप्तमीयते भविष्योक्तेरित्याहुः तन्न यदि द्वितीये दिवसे तु ऋक्षतिथ्यो र्कनिः स्यात्तन तदोपवासः पूर्व-
 प्रकुर्यादिवसे द्वितीये दिनेषां भक्तोद्यतदानप्रताप्यमिति मात्स्यवाक्येन तत्रैव उपसंहारात्सर्वार्थत्वेन मोक्षभावात् ऋक्षानिष्ठो
 र्हस्तसप्तम्योः अन्यथा ऋषिपंचम्यादौ न दापन्तिः शिष्टाचारान्नेति चेत् न तस्य न्यायवचो विरोधो हेयत्वात् इदानीं क्वापि-
 निंबाकोपासनाभावाच्चैति संक्षेपः प्रारणं तु मिथिरष्टगुणं हंति नक्षत्रं च चतुर्गुणं तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिभाते च पा
 पारणमिति ब्रह्मवैवर्तात् तिथ्यर्क्षयोरेयं दाच्छेदेन क्षत्रांतमथापि वा अर्थरात्रेण वा कुर्यात्प्रारणं त्व परे हनीति हेमाद्रौ च
 चनाचार्यरात्रेणुभयान्तेन्यतरांते वेति मुख्यः पक्षः सर्वेक्षेवोपवासेषु दिवापारणमिध्यत इति ब्रह्मवैवर्ते त्वन्यविषयं
 दिने मुख्यकाउलाभेन्यतरांते वा ज्ञेयं गौडानु नरात्रौ प्रारणं कुर्याद्वर्तते रोहिणीव्रतात् तन्न निश्चयपित्तकुर्याद्दर्जगि-
 त्तामहानिशा मिति ब्रह्मांडपुराणा द्रात्रौ सार्धं प्रहरगध्यै कार्यमित्याहुः महानिशा तु विज्ञेयामध्यमं मध्यमा मयोः न

या मध्यमप्रहरेमात्रे विज्ञेयानुमहानि शोनिस्मृत्यंतरात् कल्पतौ मदनरत्ने चैवं कामधेनौ गार्गस्तु महानि शालुविज्ञेयाम
ध्यामं प्रहरद्वयमित्याह ह्युत्थशालातपस्तु महानि शाद्वेघटिके रात्रौ मध्यमयामयो रित्याह वेदपाठपरमेतदित्यन्ये महानि शा-
यामन्यतराते तृतीयदिने पारणं अपरे हूनीति पारणोत्तरदिनपरत्वात् उभयांतापेक्षणादित्याहुः तत्त्वतु महानि शान्तो-
र्वागन्यतरांतलाभे महानि शान्तियेधः महानि शायामेव लाभे तत्रैव पारणमिति दिवोदासस्तु रजनीप्रहरयावत्सद्यन्ति-
कर्मणोभता पारणांतावदेव प्रमादान्मभवेद्यदीति स्कांदादूर्ध्वनिषेधमाह तन्निर्मूलम् अशक्तेषु वद्विपुषाणे प्रांतं कु-
र्गन्ति ये र्वोपि शस्तंभारतपारणमिति गारुडे विष्णुधर्मच जयंत्यां पूर्वविद्यायामुपवासं समाचरेत् तिथ्यंते वोत्सवांते वा
ब्रतं कुर्वन्ति पारणं अशक्तेषु तिथ्यंते तिथिमांते चापारणं यन्नचोदितं यामद्वयोर्ध्वगाभिभ्यां प्रातरे वहिषारणा स एवो-
त्सवांत इति कालादशोक्तेऽर्थे नि संक्षेपः अष्टम्यां विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये ततोष्टम्यां तिलैः स्नातो नद्यादौ विमले जले स्न-
देशो शोभनं कुर्याद्विवक्षाः स्नतिकागृहं तन्मध्ये प्रतिमास्थाप्या साचाप्यष्टविधा स्मृता कांचनी राजनी ताम्राप्यैतली मृन्म-
णी तथा वासीमणि मयी चैव वर्णकैर्लिखिता यथा सर्वलक्षणसंपूर्णार्पणं यैके च पदाहते देवकी तत्र चैकस्मिन् प्रदेशे श-
निकागृहे प्रस्तुतां च प्रस्तुतां च स्थापयेन्मन्त्रकोषरि मांतत्रवालकस्तं पर्यं केस्तनपायिनं यशोदांतत्र चैकस्मिन् प्रदेशे
स्नतिकागृहे तद्वच्च कल्पयेत्सार्थं प्रस्तुतवरकल्पकां कुशयपो वस्तु देवो यमदिति श्रैव देवकी शोषे वैवलभद्रो यं यशोदा-
क्षितिरन्वभूत् नंदः प्रजापतिर्दक्षो गार्गश्चापि चतुर्मुखः गौर्धेनुः कुंजरश्चैव दानवाः शस्त्रपाणयः लेखनीयाश्च-
तन्त्रे च कालियो यमुनाहृदे इत्येवमादियत्किंचिच्छक्यते चरितं मम लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तितत्परः मंत्रे-

णानेनकौतेयदेवकीपूजयेन्नरः गायद्विःकिन्नराद्यैः सततपरिचर्यावेणुवीणानिर्नादैः शृंगारादर्शकुंभप्रवरकृतक-
 रैः किंकरैः सेव्यमानापर्यैकेस्वास्त्येयामुदिततरसुरवीपुत्रिणीसम्यगास्तेसादेवीदेवमाताजयनिस्तनयादेवकी-
 कान्तरूपा पादोसंवाहयन्तीश्रीदेवक्याश्ररणान्तिके निषण्णापंकजेपूज्यानमोदेव्ये श्रियेइति अर्धरात्रेचसोधारं-
 पातयेद्भुडसर्पिषा नडोवर्धोपनंषष्ठीनाभादेः करणंभ्रमं ततोमंत्रेणवैदद्याच्चंद्रायार्ध्यसमाहितः शंखेतोर्यंसमा-
 दायसपुष्पकुशाचंदनं जानुभ्यांधरणींगित्वाच्चंद्रायार्ध्यं निवेदयेत् क्षीरोदार्णवसंभूतअत्रिगोत्रसमुद्भव गृहाणा
 र्यंशशाकैर्मरोहिण्यामहितोमम ज्योत्स्नापतेनमस्तभ्यंनमस्तेज्योतिषांपते नमस्तेरोहिणीकांतअर्घ्यनः प्रतिगृह्य
 तां यथापुत्रंहरिलब्धप्राप्तातेनिर्द्विनिःपरा तामेवनिर्द्विनिर्देहिस्फुत्रंदर्शयस्वमे इतिदेवव्यर्घ्यैः ततः पुष्पाजलिद-
 त्वायामेयामप्रपूजयेत् प्रभातेत्राक्षणान्शान्त्याभोजयेद्भक्तिमान्नरः ओंनमोवास्तुदेवायगोब्राह्मणहितायच
 शान्तिरस्तुशिवंवास्तुइत्कत्कामांक्सिर्जयेत् इदंप्रतिभासकृष्णाष्टम्यामप्युक्तंमदनरलेविद्विपुराणे प्रतिभासंचनेपू-
 जामष्टम्यायः करिष्यति ममचैकारिविलान्क्रामान्संप्राप्यत्यसंशयं तथा अनेनविधिनायस्तुप्रतिभासंनरेश्वर
 करोतिवत्सरंपूर्णयावदागमनंहरैः दद्याच्छ्रद्धांस्तुभूषणीं गोभीरल्लेरलंकृता इतिजन्माष्टमीव्रतं भाद्रमावास्यायां
 कुशग्रहणमुक्तेहेमाद्रौहरितेन भासेनभस्मपावास्यातस्यांदर्भोच्चयोमतः अयातयामास्तेदर्भोचिनियोज्याः पुनः
 पुनः नभाः श्रावणः तेनदर्शोतमासेजन्माष्टम्यानंतरंदर्शोलभ्यते मदनरलेतुमासेनभस्येमावास्यातस्यांदर्भोच्चयोम
 तइतिमरीचिवाक्यमुक्तं नभस्योभाद्रपदः तेनमहालयान्तर्गतदर्शोलभ्यते अत्रगौणमुरख्यं चांद्राभ्यामेकएवद-

श्रद्धायाः भाद्रपदशुक्लतृतीयायां हरितालिकाग्रते तत्र पणयास्या मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि दिने गौशेषान्तं परे श्रद्धाधिकायाम-
 प्येवंगणयोगप्रशंसनादिति माधवोक्तेः चतुर्थीयुक्तायां फलाधिक्यं भाषीये आपस्तंबः चतुर्थीसहिताया तु सालुनी-
 या फलप्रदा. अवेधव्यकरास्त्रीणां पुत्रपौत्रप्रवर्धिनी द्वितीयायोगे प्रत्यवायमाह स एव द्वितीया शेषसंयुक्ताया करोति
 विमोहिता सावेधव्यमयाभो निप्रवर्द्धति मनीषिण इति आद्यामकथावणिका कज्जली हरितालिका चतुर्थीमिश्रितास्त्री-
 भिर्दिवानक्ते विधीयते तृतीया नभसः शक्रार्गकथावणिका स्मृता भाद्रस्य कज्जली कृष्णा शक्रा च हरितालिका केति दिने-
 बोदासोदाहृतवचनाच्च भाद्रशुक्लचतुर्थी वरदचतुर्थी सामभ्याङ्गव्यापिनी ग्राह्या प्रातः शक्रकुतिलैः स्नात्वा मभ्याङ्गे पु-
 जयेन्वृषेति हेमाद्रौ भविष्ये तत्रैव पूजोक्तेः मदनरत्नेष्वेवं परदिन एवाशो न साकल्येन वामभ्याङ्गव्यास्यमावेस च
 पक्षेषु पूर्वाग्राह्या तथा च ग्रहस्पतिः चतुर्थीगणनाथस्य मानुषिदा प्रशस्यते मध्याङ्गव्यापिनी चैत्स्यात्परतन्त्रे-
 तरेह नीति मानुषिदा प्रशस्ता स्याच्चतुर्थीगणनायके मध्याङ्गे परतन्त्रे तस्यां न्नागविद्धा प्रशस्यत इति माधवी-
 ये स्मृत्यन्तराच्च तत्र गणेशरूपं स्कांदे एकदंतं शूर्पकर्णनागयज्ञोपवीतिनं पाशांकुशाधरं देवं व्यायेत्सिद्धि-
 नायकमिति इयं रविभौमयोरिति प्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थीया भौमेनार्केण वायुता महती सान्नविशेषशमर्चित्वे-
 संलभेन्नर इति निर्णयामृते वाराहोक्तेः अत्र चंद्रदर्शनं निश्चितं तथा चापसार्के मार्कण्डेयः सिंहादित्ये शक्रपक्षे च
 तुर्थी चंद्रदर्शनं मिथ्याभिदूषणं कुर्वीत स्यात्पथे न तं सदेति चतुर्थी न पश्येदित्यन्वयः प्रधानक्रियान्वय-
 लाभात् तेन च चतुर्थी सुदितस्य पंचम्यां न निषेधः मौडा अय्येवमाहुः पराधारेण कन्यादित्ये च त्वर्थो नुशक्के च-

द्रस्यदर्शनं मिथ्याभितूषणंकुर्यात्तस्यात्ययेन्नतंसदा तद्दोषशान्तयेसिंहः प्रसेनमिति वैपटोदिनि श्लोकस्तु विष्णुपु-
 राणे सिंहः प्रसेनमवधौत्सिंहो जांबवताहनः स्रक्तुमारकमारो दीस्तवद्वेषः स्वमंतकइति भाद्रपदशतकृपंचमीभ-
 धिपंचमी सामध्याह्न्यापि नोयाद्या पूजाग्रतेषु सर्वेषु मध्याह्न्यापि नीतिथितिभाषवीयेहाशितोक्तेः दिनद्वये
 न त्वेहेभाद्रिमेतेपरा सितापरकता स्यात्पंचमीनिदीपिकोक्तेः माधवमतेपूर्वा सर्वत्रपंचमीपूर्वैत्कतेः शुग्मवाक्या
 निर्णयस्तुक्तः ऋषिपंचमीषष्ठीयुतेवेतिदिदोदासः अत्र ऋषीन्धतिभासपूजयित्वाऽहृष्टभूमिजशाकेनवर्ते-
 न एवमसवर्षोणि कृत्वा सप्तकुंभेषु प्रतिभासः स पूज्यापरे द्धित्तनन्मंत्रेणाशेत्तरशान्तिलानुत्थासतब्राह्मणान्
 भोजयेदिति निर्णयामृते सादृशकृष्णक्षीरसूर्यवर्षीसासतमीयुतेवेतिदिदोदासः शक्नुभाद्रपदेषध्यास्तानं
 सास्करपूजनं प्राशनं पंचगव्यस्य अश्वमेधफलाधिकमिति वचनात् कल्पनैरोभविष्ये येयं भाद्रपदेमा-
 सिषष्ठीस्याद्भरतर्षभ योस्यां पश्यति गांगेयं दक्षिणापथवासिनं ब्रह्महत्यादिपापैस्तुच्यते नात्र संशयः गां-
 गेयः स्वाभिकार्तिकेयः भाद्रपदशक्नुसप्तम्याममुक्ताभरणव्रतम् तत्र सप्तमीपूर्वायुताग्राह्या षण्मुन्योरिति यु-
 ग्मवाक्यात् भाद्रपदशक्नुषष्ठीदूर्वाषष्ठीसापूर्वाग्राह्या आचणीदुर्गनवमीदूर्वाचैव बहुताशनी पूर्वविद्वानुक्तं
 व्याशिवरात्रिर्बलेर्दिनमिति हेमाद्रौ ब्रह्मदोक्तः शक्नुषष्ठीतिथिर्यातुमासि भाद्रपदे भवेत् दूर्वाषष्ठीनुसाद्रया
 नोत्तरासाविधीयत इति पुराणसमुच्चयाच्च यत्तु मुद्गनैरौ हि णेष्टम्यां पूर्वावायदिवापरा दूर्वाषष्ठीनुसाकार्यज्ये-
 ष्ठामूलं च वर्जयेदिति तत्रैव पराकार्येत्कतं तसूर्वादिनैज्येष्ठादियोगेद्रष्टव्यं दूर्वाषष्ठीसदात्याज्याज्येष्ठा मूलक्ष-

संफक्ता तथा ऐंद्रक्षोपूजितादूर्वाहंत्यपत्यानिनान्यथा प्रचुरासुहृदामूलतस्मान्नांपरिवर्जयेदितितत्रैवतन्मिवेधात्
इदमगस्त्योदयेकन्यार्कचनकार्यं शक्रुभाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञातथाष्टमी सिंहाकर्कएवकर्तव्यानकन्यार्ककदाचन
सिंहस्येसोत्तमास्त्येनुदितेसुनिसत्तमइतिमदनरलेस्कांदोक्तेः अगस्त्येउदितेतातपूजयेदमृतोद्भवं वैधव्यपुत्र
शोकंचदरावर्षाणिपंचचेनितत्रैवदोषोक्तेश्च भाद्रपदशक्रुष्यायगस्त्योदयेभाविससतिपूर्वकृष्णाष्टम्यामे-
वकुप्यादितिहेमाद्रिः दीपिकाप्येवं इदंचग्रतंस्त्रीणानित्यं यानपूजयेतेदूर्वाभोहादिहयथाविधि त्रीणिजन्मानि
वैधव्यंलभतेनात्रसंशयः तस्मात्संपूजनीयासाप्रतिवर्षवधूजनैरिभिपुराणसमुच्चयात् यदाज्येष्ठादिकंविना
घृमीनलभ्यतेतदातत्रैवोक्तं कर्तव्याचैकभक्तेनज्येष्ठाभूलंयदाभवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्यानवंध्यदिवसंनये-
दिति अन्नविधिर्मदनरलेभविष्ये शक्रोदेशोप्रजानायादूर्वायांत्राक्षणोत्तम स्याप्यलिंगंततोर्गंधैः पुष्पैर्धूपैःस
मर्चयेत् दध्यक्षतैर्द्विजश्रेष्ठअर्घ्यंदद्यान्त्रिलोचने दूर्वाशमीप्यांविधिवत्सूजयेच्छुद्धयान्वितः मंत्रस्तु त्वदूवेमृत
जन्मासिचंदिनासिस्तरास्तरैः सौभाग्यंसंततिंदेहिसवकार्यकरीषाव यथाशाखाप्रशारवाभिर्विस्तृतासिमहीत
ले तयाममापिसंतानंदेहिलभजरामरमिति अन्नानग्निपक्वंभक्षयेत् अन्नानग्निपक्वंभक्षयेत् अन्नानग्निपक्वंभक्षयेत् अन्नानग्निपक्वंभक्षयेत्
अक्षारलवणंत्रास्त्रन्श्रीयान्मधनान्वितमितितत्रैवभविष्योक्तेः भाद्रपदेधिमार्गसेसतिनिर्णयदीपेस्कांदे अधि-
मासेतुसंप्राप्तेनभस्पउदयेमुनेः अर्वागदूर्वाग्रतंकार्येपरतोनेवकुत्रचित् अत्रैकज्येष्ठापूजोक्तामाधवीयेस्कांदे
माभिभाद्रपदेशक्रुष्येष्ठसंयुता रात्रिर्चस्मिन्दिनेकुर्वान्ज्येष्ठायाःपरिपूजनमिति इयंज्येष्ठायोगवर्षोनष्ट

वीपरावाग्रात्या दिनद्वययोगेपरा पूर्वेन्हिरात्रियोगेपूर्वेव नवम्यासहकार्यस्यादृष्टमीनात्रसंशयः मासिभाद्रपदेशकृप
 क्षेज्येष्टसंस्युता रात्रिर्यस्मिन्दिनेकुर्यात्तज्येष्ठायाः परिपूजनमिति तत्रैवोक्तेः अस्यापवादः यस्मिन्दिने भवेत्तज्ये
 ष्ठाभ्यान्नादूर्ध्वमव्ययः तस्मिन्हविष्यपूजान्वन्यूनाचेत्पूर्ववासर इति इदं केवलमिति यो न स तत्रैवोक्तम् तत्रार्थं केवलमिति
 धोकार्यम् अतएव केवलम् तदुक्तं मात्से प्रत्यादिकं मितथावुक्तं यज्येष्ठादेव तत्रतम् प्रतिज्येष्ठाव्रतं यच्च विहितं केवलम्
 इति तथा चेवाचरेदाद्यं द्वितीयं केवलमर्त्त इति अतएव मदनरत्ने भविष्ये नक्षत्रमात्रे उक्तम् मासि भाद्रपदे पक्षे शक-
 र्ज्येष्ठा यदा भवेत् रात्रौ जागरणं कृत्वा एभिर्त्रैश्च पूजयेदिति दाक्षिणात्यास्तृप्त एव कुर्वेति हेमाद्रौ स्कांदेऽपि मा-
 सि भाद्रपदे शकृपक्षे ज्येष्ठसंस्युते यस्मिन्कस्मिन्दिने कुर्याज्येष्ठायाः परिपूजनमिति तथा भेवेणावाहयेद्देवीं
 ज्येष्ठायां तु परिपूजयेत् मूलो विसर्जयेद्देवीं त्रिदिनं व्रतमुत्तममिति मंत्रस्त एतद्विहितं महाभागेकराकरनमस्कृतं
 ज्येष्ठेत्वं सर्वदेवानां मत्समीपगता भवेत्यावात्थ तामग्निवर्णाभितिसंपूज्य ज्येष्ठायेतेन मस्तृप्त्यं श्रेष्ठयेतेन मोनमः
 शर्वयेतेन मस्तृप्त्यं शर्वयेतेन मोनमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे सत्यवादिनि एतद्विहितं महाभागे अर्घ्यगृह
 सरस्वति इत्यर्थः प्राद्रपदशकृद्वादश्यां श्रवणयोगरहितयां पारणं कुर्यात् आभाकामि तपक्षे धिनि दिवोदासोदा
 र्हेतवचनात् उपोष्येकादशीमोहात् पारणं श्रवणे यदि करोति हं तत्सुपुण्यं द्वादशहादशी भवमिति तत्रैव स्कांदाच्च
 अस्य तत्रैव प्रतिप्रसवः मातृदेयः विशेषेण महापालश्रवणवर्धने यदि तिथि सयेन भोक्तव्यं द्वादशीं लंघयेन्न हीनि
 केचित्तु यदा त्वपरिहार्यो योगस्तदा श्रवणनक्षत्रे तथा विभक्ते मध्यमविंशति घटिका योगं त्यक्त्वा पारणं कार्यम् तदु

१
 कं निष्पुण्यधर्मे क्षुतेऽप्यमध्ये परिवर्तनेति स्मृतिप्रबोधपरिवर्तनमेव वर्ज्यमिति केचित्तु तर्थाविभज्य मध्यपादद्वयं व
 र्ज्ययाहुः अत्र मूलं चित्तं अत्रैव विष्णुपरिवर्तनोत्सवं कुर्यात् संध्यायां विष्णुसंपूज्य प्रार्थयेत् मंत्रस्तुतिं तिथितत्वे उक्तः
 ॐ वास्तुदेव जगन्नाथ प्राप्तेयं द्वादशीं तव पार्श्वे न परिवर्तस्व स्वरं स्वपिहि माधवेति अत्रैव शक्रध्वजोऽथापन
 मुक्तमपरां कर्गे गणा द्वादश्यां तु सिते पक्षे मासि श्रोष्ठ पद तथा शक्रमुत्थापयेद्वाजा विश्वश्रवणवासवे इयमेव श्रवण
 द्वादशी तत्रैकादश्यां द्वादशी श्रवणयोगे मेवोपोष्या एकादशी द्वादशी च वैष्णव्यमपि तत्र चेत् तद्विष्णुश्रृंखलं नाम वि
 ष्णुसायुज्यकृद्भवेदिति विष्णुधर्मोक्तेः नारदीयेषु संस्पृश्यैकादशीं राजन् द्वादशीं यदि स स्पृशेत् श्रवणं ज्योति
 नां श्रेष्ठं ब्रह्म हृत्यैव पोहति द्वादशी श्रवणस्पृष्टा स्पृशेदेकादशी यदि स एव वैष्णवो योगो विष्णुश्रृंखलं संज्ञित इति हे
 माद्रो मात्स्योक्तेऽथ दिनद्वये द्वादशी श्रवणयोगोऽपि पूर्वा निर्णयामृते त्वस्य पूर्वार्धमन्यथा पठितम् द्वादशी श्रवणार्क्षे च
 स्पृशेदेकादशी यदि तेन हेमाद्रिमतं एकादश्याः श्रवणयोगाभावे पितृकृत् द्वादशी चोगमात्रेण विष्णुश्रृंखलं भवति
 निर्णयामृतमते तु श्रवणस्यैकादशी द्वादशीभ्यां योग एव विष्णुश्रृंखलं नान्यथेति यदानीं शीथानंतरं सूर्योदयावधि हि
 कलामात्रमपि श्रवणार्क्षे भवति तदापि पूर्वैव तदुक्तं तत्रैव नारदीये इमां प्रकृत्य तिथिनक्षत्रयोगैर्गोयोगश्चैव नाराधि
 पः हि कलौ यदि लभ्येत स ज्ञेयो त्वष्टया भिक्व इति द्वादशी श्रवणस्पृष्टा कृत्स्ना पुण्यतमा तिथिः न तु सा तेन संयुक्ता
 तावत्सेव प्रशस्यत इति मदनलेगात्स्याच्च दिवोदासीयेतु रात्रेः प्रथमपादे चैच्छ्रवणं हरिवासरे न द्वादशी सुपवसे
 त्यातर्भाते च पारणमिषुक्तम् इदं तु निर्मूलत्वात् पूर्वविरोधाच्चोपेक्ष्यम् इयं बुधवारं ति प्रशस्ता बुधश्रवण संयुक्ता मे-

वचेद्वादशीभवेत् अत्यंतमहतीसास्याहत्तंभवति चाक्षयमिति हेमाद्रौस्कांदात् यानितुपठति उत्तराषाढसंयुक्ताभ्यो
 णामभ्यान्हगापिवा आसुरीसैवतारास्याहेतिपुण्यपुराकृतम् उदयव्यापिनीग्रात्वा श्राणाद्वादशीक्षयुता विश्ववर्ध
 संयुतासानेनैवोपोव्याश्रमेष्वाभिरित्यादीनिविष्णुधर्मस्कांदभाविव्यादीनिवचनानिनिर्मूलानि यदपिस्मृत्य
 र्भूमा रेउदयव्यापिनीग्राद्यैस्तुक्तम् यच्च बृहन्नारदीये उदयव्यापिनीग्रात्वाश्रवणाद्वादशीव्रतइति तद्यदाश्रद्धा
 धिकाद्वादशीपरदिनएवोदयेश्रवणयोगः पूर्वोन्हिचतद्भिन्नेकालेयोगस्तत्परम् दिनद्वयेउदययोगेपूर्वैव बहुक
 र्मकालव्यासेरित्युक्तंमदनरत्ने यदालेकादशेयेश्रवणयुतानद्वादशीतदापिपूर्वैव यदानप्राप्यनेकस्त्रहादशयावै
 ष्यावंकचित् एकादशीतदोपोव्यापपद्मीश्रवणाव्वितेतिमदनरत्नेनारदीयोक्तेः यदापरैर्यक्षस्युतातदापरा तत्रश
 केनोपवासद्वयंकार्यम् एकादशीसुपोष्यैवद्वादशीसंमुपोषयेत् नचात्रविधिलोपः स्यादुभयोर्देवतंहारिरितिभवि
 व्योक्तेः यत्तुविष्णुधर्मे प्रारणांतव्रतंज्ञेयंव्रतानेविप्रभोजनसु असमासेव्रतेपूर्वैनेचकुर्याद्भूतांतरमितितदेतद्दि-
 नपरं अत्रगौडाः वटणुराजन्परंक्राम्यंश्रवणाद्वादशीव्रतमितिस्थूलशीर्षवचनात्क्राम्यमेवेदम् तेनाशक्तस्यनि
 त्येकादशीव्रतमेवेतिमन्यंते द्वादश्यासुपवासेनश्रद्धात्मानुपसर्वशः चक्रयर्तित्वमतुलंसंप्राप्तोत्कृत्तमांश्चियमि
 तिगौडनिबंधेभार्कडेयोक्तेश्च दाक्षिणात्यास्त एकादश्यांनरोशुक्ताद्वादश्यांसमुपोषणात् व्रतद्वयकृतंपुण्यंसर्व-
 प्राप्नोत्यसंशयमिति वराहवामनपुराणोक्तेः श्रवणाद्वादशीव्रतमेवेत्याहुः भुक्तेनिफलाद्याहारपरम् नत्वनपरंअ
 न्नाश्रितानिप्रापानीतिनिषेधात् उपवासद्वयंभर्तुंनशक्नोति नरोयदि प्रथमेन्दिफलाहारीनिराहारोपरेहनीति-

दिनोदानीयेभनियोक्तेऽथ अथक्तेन गृहीतेकादशीव्रतो यस्य प्रतुक्तं मात्स्ये द्वादश्यां शकृपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं य-
 दि उपोष्ये कादशीं तत्र द्वादश्यां पूजयेद्धिमिति पूजयेन्न तूपवसेदित्यर्थः अगृहीते कादशीव्रतश्चेदेकादश्यां शुक्ला-
 द्वादश्यानुपवसेत् एवमेकादशीं शुक्ला द्वादशीं समुपोषयेत् पूर्ववासरज्जुपुण्यं सर्वं प्राप्नोत्यसंशयमिति नारदीयोक्तेः
 पारणान् भयानेन नानैवाकुर्यात् तिथिनक्षत्रनिर्णयमेतिथिभाते च पारणमिति स्कादात् तिथिनक्षत्रसंयोगे उपवासा-
 यदा भवेत् पारणानुन कर्तव्यं यावन्नेकस्य संक्षय इति नारदीयादिनिर्हयादिः यद्यव्यय नक्षत्रमात्रांते पारणं प्रतिष्ठा-
 न्न नर्यापि तिथिमात्रानेजेयम् न तद्दशांते तिथिमध्येपि याः काश्चिन्निथयः प्रोक्ताः पुण्या नक्षत्रयोगतः कस्मात्पारणं
 कुर्याद्विना श्रवणरोहिणीमिति विष्णुधर्मे श्रवणानामत्रे पारणनिषेधात् रोहिण्या तु भान्तं कुर्यात्तिथेर्वापि इति वन्दि-
 पुराणात् तदन्ते व्यक्तं न त्वत्रेव मस्तीति न कस्मात्तनु कल्प इति मदनरत्ने असंभवे तु तिथ्यंते तिथिभाते या पारणं यत्र
 चोदितम् यामत्र योर्ध्वगामिन्यां प्रानरे वा हि पारणेति ज्ञेयम् यत्तु मदनरत्ने द्वादशी वृद्धौ श्रवणं वृद्धौ वा श्रवणां त एव
 पारणं कुर्यान् पारणं तिथि वृद्धौ तु द्वादश्यामुदुससायात् वृद्धौ कुर्यात्त्रयोदश्यां तत्र दोषो न विद्यत इति वन्दिपुराणादित्यु-
 क्तम् तत्सकरणादेतस्यामेव श्रवणसुक्ते कादश्यां विहितविजये कादशीव्रतपरं न तु श्रवण द्वादशीपरोमिति मदन ले गे
 दास्म श्रवणाद्वादशीपरमाहुः अत्र च धर्मद्वन्द्वे विष्णुधर्मे तस्मिन् दिने तथा स्नानं यत्र कृत्वा न संगमे तथा द-
 पुनं न स्याज्जलपूर्णं घटोद्भूज वस्य संवेष्टितं दत्त्वा छत्रोपा न ह भवेत् न दुर्गतिमवाप्नोति गतिमध्यां च विंदति मंत्रस्ते
 भगिन्ये च देजनानां नृणां भिषा य भयो न मस्ते गोविन्द तु ध्य श्रवण संज्ञक अधोपसंक्षय कल्पा सर्व सौख्य प्रदोष

प्रीयतां देवदेवो मम संशयनाशनः वामनावतारनिभिन्नोपवासस्तुन्ननहेमाद्रौ भविष्ये द्वादश्यास्तौ विधिः प्रोक्तः श्व-
 णेन युधिष्ठिर सर्वपापप्रशमनः सर्वसौख्यप्रदायकः एकादशी च दासास्या छुवणेन समन्विता विजयासातिथिः प्रो-
 क्ता भक्तानां विजयप्रदेत्युपक्रम्य अथ काले बहुतिथे गते सागुर्विणी भवत् कषुवेन वभेमासि पुत्रं सा वामनं हरिं भित्तु-
 त्वा एनत्सर्वं समभवेत्कादश्यां युधिष्ठिर तेनैषा देवदेवस्य सर्वथा विजयातिथिः एषा व्युष्टिः समाख्याता एकाद-
 श्यां मयानव पूर्वमेव समाख्याता द्वादशी श्ववणां निनेत्युपसंहारा देकादश्यामेव युधिः फल भागवनेष्टमस्कंधेनु-
 द्वादश्यां वामनोत्सन्निरुक्ता श्रौणायां श्ववणद्वादश्यां मुहूर्ते भिजिनिप्रसुः ग्रहनक्षत्रतारायाश्च कुस्तुज्जन्मदक्षिण-
 म् द्वादश्यां सविता तिष्ठन्मध्योदिनगतो नृप विजयानामसाप्रोक्ताय स्यां जन्मदिदुर्हरैः श्रौणायां चंद्रे अभिजिच्छ्र-
 वणाप्रथमोऽंशः शोडाअप्येवम् अत्र कल्पभेदाव्यवस्था तद्विधिश्च हेमाद्रौ वल्हपुराणे नदीनां संगमे स्नायादर्वयेत्
 त्रवामनम् सौवर्णं वस्त्रं सुक्ते द्वादशांगुस्तुच्छिन्नम् ततो विधियत्संपूज्य हिरण्ययेन पात्रेण दद्यादर्व्यं प्रयत्नतः
 नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते जलशायिने तुभ्यमर्घ्यं प्रयच्छामि वालवामनस्तूषिणे नमः कुमस्तु किंजल्कपीतनिर्मल-
 वाससे महाहवसि सुस्केधुतस्तुं धाय चक्रिणे नमः शार्ङ्गसीरबाणपाणये वामनाय च यज्ञशुक्लदात्रे च वामना-
 य नमो नमः देवेश्वराय देवाय देवसंभूति कारिणे प्रभवे सर्वदेवानां वामनाय नमः एवं संपूजयित्वा तं द्वाद-
 श्यामुदये रवेः शृंगारमहिर्नंतं तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो हं ददाति ते वामनं सर्वतो भद्रं
 दिजाय प्रतिपादयेदिति अनंतभद्रोऽप्याह श्ववणद्वादश्यां जनार्दननाभा विष्णुः पूज्यते श्ववणे कादश्यां वामना

वनारदनि श्रवणयुतशक्रेकादश्यलाभेनुदशमीविष्णुपिश्रवणयुताकार्या दशम्येकादशीयत्रमानोपोष्याभवेतिथिः श्रव
 णेननुसंयुक्तासाचेत्यात्सर्वकामदेति वन्हिपुराणादित्कृतंमदनरत्ने पूजाचमध्यान्हेकार्या अन्होमध्वेषामनोरामरामा
 यिनिपूर्वेक्तवचनात् अत्रैवदुग्धव्रतसंकल्पयेत् तदुक्तम् दुग्धमाश्वयुजेभासीति अत्रेदंचित्यते दुग्धव्रतेपायसादि
 गर्जनयेति नेतिकेचित् नहिप्रकृतिवर्जनेविकारवर्जनसंयुक्तम् दधिघृतादीनामपिवर्जनापत्तेः नचयत्रप्रकृतिरसोप-
 लंभस्तद्वर्जनगितिवाच्यम् मांसविकारस्यौष्ट्रदध्यादेःश्रावर्जनापत्तेः तस्माद्दध्यादिवत्पायसादिभक्ष्यमिति अत्रप्र-
 नूयः यत्रविकारेप्रकृतिरसोपलंभस्तत्प्रत्यभिज्ञावातत्रविकारस्यापिनिषेधः अस्तिचमांसविकारेमांसप्रत्यभिज्ञा
 मांसत्वानपायात् यजुःओष्ट्रदध्यादेरनिषेधापनिरिति तन्न ओष्ट्रमिति विकारतद्धितेननिषेधात् तथाचविज्ञाने
 श्वरः ओष्ट्रमेकशफंस्त्रेणमारण्यकमथाविकमित्यत्रओष्ट्रमिति विकारतद्धिताच्छकृन्मूत्रादीनामपिनिषेधइत्याह
 नन्वेवंसंधिन्यनिर्दशावत्सागोपयः परिवर्जयेदिति संधिन्यादिक्षीरनिषेधेपिदध्यादिग्रहणंस्यात् सत्यंप्राप्तं वच
 नेनपरंनिषेधः तदाहापरार्केशंश्वः क्षीराणियान्यभक्ष्याणितद्विकाराशनेबुधः सांसारत्रव्रतं कुर्यात्प्रयत्नेनसमा
 हितइति व्रतंगोमूत्रयावकं तस्मात्पायसेदुग्धरसोपलंभाद्वर्जनम् अतएवाभिक्ष्यायां दधिसत्वेपि माधुर्योपलंभा
 त्पयोरूपस्वसुक्तंमोमांसकैः तदुक्तं पयएवघनीभूतमामिक्षेत्यभिधीयतइति दध्यादिषुतदभावाद्वर्जनमिति ए
 नंदध्यादिब्रतेनतच्चादीनांनिषेधः उक्तोभयहेत्वभावादितिकेचित् पूर्वोक्तशश्ववचनात्सर्वविकारनिषेधइतियुक्तः
 प्रतीमः इतिदुग्धव्रतम् भाद्रपदशकृच्चतुर्दश्यामनंतव्रतम् तत्रानिसुहृतां व्योद्धि कीर्त्यात्योतिमाधवः तदुक्त

उदयेचिमुद्गृह्णात्मानं व्रतेति धिरेति मध्याह्ने भोज्यवेलायां भित्तकथायां श्रवणादुपसिद्धिदेवेभ्यो धारयतीति वादधिक-
ल्पनात् पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीति धिरेति माधवीचे वचनात् मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्येति तु दिवोदासः प्रतापमातं
उपेवं इदमेव चक्षुक्तं निर्णयामृते तु घटिका मात्रा व्योदधिकी त्कृत्तम् तथा भाद्रपदस्यांते चतुर्दश्यां द्विजोत्तमं पौर्णमास्याः स-
मायोगे व्रतं चानं कंचरेति भविष्योक्तेः सुहृन्मपि चैव्द्राद्रिमायां चतुर्दशी संपूर्णानां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्य-
यमिति स्कांदाच्चेति अत्र मूलं चिंतयम् अहो ओदधिकत्वे पूर्णत्वात् पूर्वैति युक्तम् न त्वंतु विध्यर्थवाद्योर्भिन्नार्थत्वे ए-
कवाक्यतायोगात् संदिग्धेषु एकवाक्यत्वादिनिन्यायेन पूर्णपरावायमध्याह्नव्यापिन्येव सुरव्या माधवस्तु सामान्यवा-
क्यान्निर्णयंकुर्वन्मत्रा एव अनंतव्रतस्य पुराणांतरे सभावाचि वचनं निर्मूलमेवेति अथाग-
स्त्याध्यः नत्कालौ व्रतहेमाद्रौ भविष्ये कन्याया मागते सूर्ये अर्वाग्ने सप्तमे दिने कन्यायां समनुप्राप्ते द्यर्घकालो निव-
र्तते तेन उदयोत्तरमपि सप्तदिनमध्ये इत्यर्थः यत्पादो आसप्तरात्रादुदयाद्यमस्य दातव्यमेतत्सकलं नरेण या-
वत्समाः सप्तदशाथवा स्युरथोर्ध्वमप्यत्र वदंति केचित् यमस्यागस्त्यस्य उदयकालश्च दिवोदासीये उक्तः उदेति-
याम्यांहुरिसंक्रमाद्रवरेकाधिके विंशतिमेतद्भागस्त्यः सप्तसप्तमे स्तंष्टुषसंक्रमाच्च प्रयाति गार्गादिभिरभ्यभाणि अत्र-
विधिविष्णुरहस्ये काशपुष्पमयीं रम्यां कृतामूर्तिं तु वारुणैः प्रदोषे विन्यसेत्तां तु पूर्णकुंभेषु लंकताम् कुंभस्थां पूज-
येत्तां तु पुष्पधूपविलेपनैः दध्यक्षत बलिं दद्याद्रात्रौ कुर्वात्स जागरं पूजां च वक्ष्यमाणार्घ्यमंत्रेण कार्यं प्रभाते तां स-
मादाय यायात्पुण्यं जलाशयम् मिश्राय सानेनां पश्यन् जलं ते प्रतिमानुनेः अर्घ्यं दद्याद्गस्त्याय भक्त्या सम्यगुपो-

पितः मात्सेतु अंगुष्ठमात्रं पुरुषं तथैव सौवर्णमत्यायतबाहुदंढं पूर्वं काशमयीत्वमशक्तौ चतुर्भुजं कुंभमुत्तैः
 निशायथान्यानि सप्तान्कुरसंयुतानि सकाशपुष्पाक्षतशक्तियुक्तं मंत्रेण दद्याद्द्विजपुंगवाय धैर्भुवं बहुक्षीरवतीं च
 दद्यात्सेवस्वधंदाभरणं द्विजाय भगव्ये विरूढेः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रनिधापितैः सौवर्णरूप्यपात्रेण ता-
 म्नां वंशमयेन वा मूर्ध्नि स्थितेन नन्वेण जानुभ्यां धरणी गतः विष्णुरहस्ये अगस्त्यः खनमानेति पठन्मंत्रमिमं
 मुनेः अर्घ्यं दद्याद्दगस्त्याय शूद्रे मंत्रविधिस्त्वयम् काशपुष्पप्रतीकाशवन्द्दिभारुतसंभव मित्रावरुणयोः पुत्र-
 कुंभयोनेन मोस्तुते विध्यद्विद्विदक्षयकरमेधनोयविषापह रत्नवल्लभदेवेश लंकावासनमोस्तुते वातापी भ-
 क्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा लोपासुद्रापतिः श्रीगान्धर्वोऽसौ तस्मे नमो नमः येनोदितेन पापानि विलयं गतानि व्या-
 धयः तस्मे नमो स्वर्गस्त्याय साशिव्याय च पुत्रिणे अगस्त्यः खनमानेति विप्रोर्ध्वं विनिवेदयेत् राजपुत्रिमहाभा-
 गे ऋषिपत्निवरानने लोपासुद्रे नमस्तभ्यमर्घ्यमेप्रतिगृह्यताम् दत्त्वेवमर्घ्यं कोरव्यप्रणिपत्य विसर्जयेत् अर्चितं
 स्त्वं यथा शक्त्यानमोगस्त्यमहर्षये ऐहिकामुष्मिकीदत्वा कार्यसिद्धिं ब्रजस्वमे विसर्जयित्वा गस्त्यंतं विप्राय प्रतिपा-
 दयेत् अगस्त्यो मे मनस्थोऽस्मि न्यदे स्थितः अगस्त्यो द्विजसूयेण प्रतिगृह्णहानुसत्कृतः दानमंत्रः
 अगस्त्यः सप्तजन्माद्यानाशयत्वा वयोरयम् अतुलं विमलं सौख्यं प्रयच्छस्व महांसुने प्रमिग्रहसंज्ञः विष्णुरह-
 स्ये त्वज्जैदगस्त्यमुद्दिश्य धान्यमेकं फलं रसम् होमं कृत्वा ततः पश्चाद्दर्जयेन्मानवः फलम् होमश्चार्घ्यमंत्रेणाज्ये
 न भगव्ये दत्त्वा र्घ्यं सप्तवर्षाणि क्रमेणानेन पाडव ब्राह्मणः स्वाचचतुर्वेदः क्षत्रियः पृथिवीपतिः वैश्वे च धान्यनि

ष्यन्तिः शुद्धश्च धनयात्मनवेत् यावदाशुश्च यः कुर्यात्स परं ब्रह्म गच्छति इत्यगस्त्यार्घ्यः भ्राद्रपौर्णमास्यां प्रपिताम-
 हात्सरांस्त्रीसु द्विदशयथाऋक्कार्यम् तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मणमांकेडिययोः नादीमुखानां प्रत्यब्दं कन्याराशिगतैरवो पौर्ण-
 मास्यां तु कर्तव्यं वराहवचनं यथेति नादीमुखत्वं चोक्तं ब्राह्मे पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः त्रयोऽष्टशुभ-
 र्वाद्यैरेते पितरः परिकीर्त्तिताः तेष्व्याः पूर्वतया ये च गजावन्तः सूरैरेवेधिनाः तैस्तु नादीमुखानां दीप्तसृष्टि-
 रिति कथ्यन्ते एतच्च प्रत्यब्दमित्युक्तेः पक्ष्यान्द्पक्षे सकृन्महालभपक्षे न्यायश्च कसिति प्रयोगपारिजाते अत्र मातामहा अपिका-
 र्याः पितरौ यत्र पूज्यन्ते तत्र मातामहा अपीति धोम्योक्तेः पितृशब्दस्य च जनकपरत्वे बहुवचनविरोधेन पितृभावा-
 पन्नपरत्वात् वार्षिकेतुवचनान्निवृत्तिः न च जीवसितृकस्थान्वष्टकायां गातृभ्यां नृनृपतिः इष्टापत्तेः अतएव स उक्त-
 आर्द्धेषु स्वमातृमातामहयोर्दद्यादिति मदनरत्नकालादर्शो एतज्जीवसितृकश्चाद्धैव क्ष्यामः केचित्तु अजहल्लक्षणया
 पित्रादयौ यत्र तत्र मातामहास्ते नानेत्याहुः न चान्नान्मा नादीभ्याद्धर्मातिदेशः वेद्यावादिशब्दवद्भवतापरस्य क-
 र्मणामकत्वाच्चावर्त्तनापि नादीसुरवत्सं पितृविशेषणम् पारिभाषिकत्वादिति दिक् तथा निरपचिदीपे गार्ग्यः पौर्णमासीषु
 सर्वास्मिन्निषिद्धं पिंडपातनम् वर्जयित्वा प्रोक्ष्य पदीं यथादर्शस्तथैव सेति इति श्रीयोगसंस्करणमरुत्तभाद्रपदमास-
 कृते निर्णयसिंघे भ्राद्रपदमासः कन्यासंक्रमे पुराः षोडशघटिकाः पुण्याः शेषमागवत् अथ महालयः तत्र संथिवीचंद्रोदये ह-
 र्भ्रमसुः आषादीमवधिं कृत्वा पंचमं पक्षमाभिधातः कांक्षानि पितरः किं वा अन्तःस्रज्यन्वहं जलम् कन्यायोगे गेपुण्यतमत्वं
 माह शास्त्रायनिः कन्यास्थार्कान्वितः पक्षः शौचं तं पुण्यमुच्यते इति अत्र विशेषमाह हृद्धमसुः मध्ये वां यदिवाय्यंते

यत्र कन्यां व्रजेद्विः सपक्षः सकलः श्रेष्ठः श्राद्धपोदशकं प्रति तथा ब्रह्मांडमाकंडेययोः कन्यागते सवितरि दिनानि दश
 पंच पार्वणेनेह विधिना श्राद्धं तत्र विधीयते तथा तत्रैव षोडशदिनास्तु कानि कन्यागते सवितरि न्याय्यहानि तु
 षोडश ऋतुभिस्तामि तुल्या निदवो नारायणो व्रगीत् अत्र हेमाद्रिः षोडश त्वत्रेधा व्याचख्यो तिथिदृश्यापक्षस्य षोड
 शदिनात्पक्षे श्राद्धदृश्यार्थमिदं पक्षः भाद्रपदपूर्णिमया सहति द्वितीयः आश्विनशुक्ल प्रतिपदा सहति तृतीयः अं

त्यएव तु युक्तः अहः षोडशकयत्तु शुक्ल प्रतिपदा सह चंद्रक्षया विशेषेण सापि दशालिका स्मृतेति देवलोकैः
 पक्षाः तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मे आश्वयुक्तेषु श्राद्धं कार्यं दिने दिने त्रिभागहीनं पक्षं त्रिभागमिति दशम्यादि
 दिने इति पक्षपर्यंतं त्वमुक्तम् त्रिभागहीनमिति पंचम्यादि पक्षः अर्धमित्यष्टम्यादि पक्षः त्रिभागमिति दशम्यादि

पक्षः त्रिभागहीनमिति चतुर्दशी साहित प्रतिपदादि चतुष्टयवर्जनाभिप्रायेणेति कल्पतरुः अत्र दिनपदं तिथिपरं च
 तत्पक्षीयमिति त्वं श्राद्धव्याप्यतावच्छेदकम् तेन पंचदशतिथिव्यापि श्राद्धं सिध्यति तेन चतुर्दशी निषेधोऽन्य-
 रुष्णपक्षपर इति गोडाः तन्न श्राद्धं शस्त्रहृतस्यैव चतुर्दश्यामहालये इत्यादि विरोधात् यच्च कश्चित् पूरणप्रत्ययलो
 पेन तृतीयभागहीनं षष्ठ्यादि पक्षं तृतीयभागमेकादश्यादितदर्थं त्रयोदश्यादि उत्तरोत्तरं तद्युक्तलोकेति तन्न गो
 तमादि च नैनं मूलकल्पनालाभवात् पक्षमित्यन्वयापत्तेः अत्र पंचमूर्ध्वे च तत्रापि दशम्यूर्ध्वे ततोऽप्यतीति विष्णुधर्मो-
 क्तैः षष्ठ्याद्येकादश्यादि पक्षावपि ज्ञेयाविति तत्त्वम् कालादर्शेपि पक्षाद्यादि च दर्शोत्तं पंचम्यादिदिगादि च अष्ट
 म्यादियथाशक्तिकुर्यादापरपक्षिकम् पक्षादिः प्रतिपत् दिक् दशमी दर्शोतिमिति सर्वत्र गोतमोऽपि अथापरपक्षे-

आहंपितृभ्यो दद्यात्संचम्यादि दशम्यादि सवर्गसिंध्येति तथैकस्मिन्नपिदिने आहूमुक्तं देयाद्रोनागरख-
 डे आपाद्याः पंचमेपक्षेकन्यासं स्थेदिवाकरे गोवे आहून्हरः कुर्यादेकस्मिन्नपि वासरे तस्य संवत्सरं यावत्संतुताः पि-
 न्तो भ्रूवमिति अत्र शक्ताशक्तपराव्यवस्थेति प्रांचः तन्ने तद्वचकपदाभावात् त्रयोदश्यादिपक्ष एव नित्यः तत्रैव नि-
 राश्रुतेः आहो एवकारेण तस्यैव पंचमपक्षयोगव्यवच्छेदोक्तैरिति गोडाः तन्न एकस्मिन्नपीति विरोधात् तेन फलभू-
 मार्षिना न्यानि कार्याणीति न तत् तत्र चतुर्दशी आहूभावे पंचम्यादि दशम्यादिपक्षौ तत्सत्वे षष्ठ्याद्येकादश्यादिको एव
 चतुर्दश्याभावे द्वादश्यादिः तत्सत्वे त्रयोदश्यादिरिति व्यवस्था विधवायास्तविशेषः स्मृति संग्रहे चत्वारः पार्वणाः प्रो-
 क्ता विधवायाः सदैव हि स्वभर्तृष्वशरादीनां भानात्पित्रोस्तथैव च नतो मातामहानां च आहू दानमुपक्रमेत् तथा श्व-
 श्रूणां च विशेषेण मातामरदास्तथैव चेति अशक्तो तु स्मृतिरत्नावल्याम् स्वभर्तृप्रभृतिभिर्भ्याः स्वपितृभ्यस्तथैव च
 विधवाकारयेच्छ्राद्धं यथाकालमर्तद्विना विधवा स्वयं संकल्पं कृत्वा न्यत आहूणाद्वाराकारयेदित्युक्तम् प्रयोगपाणि-
 ज्ञाते सकृन्महालयैव वर्ज्येति आहूक्तं सधिवीचंद्रोदयप्रयोगपाणिज्ञानादिषु रसिष्ठः नंदयां भार्गवदिनै चतुर्दश्या-
 विजन्मस्त एषु आहून्कुरुर्वीति गृहीतुं न धनक्षमात् अन्तर्भनत्सूचीत्तरे च विजन्मानि सहस्रगार्ग्यः प्राजापत्ये च पोषो-
 चपित्रर्क्षे भार्गवे च तथा यस्त आहून् प्रकुर्वीत तस्मिन् औवनथयति प्राजापत्यं रोहिणी पोष्यं रेवती पिच्यं मघा अन्या-
 न्यपि मत्परादीनि तत्रैव ज्ञेयानि केचित्तु नंदश्वक्वामरव्यारभूरवग्निपितृकालभे गंडे वैद्यतिपाते च पिंडास्त्या-
 ज्याः स्तोत्रस्तभिरिति संग्रहात् नंदप्रातिपत्त्यष्ट्येकादश्यः अश्वः सप्तमी कामस्त्यपीदशी आचोभौमः भृगुः शक्रः

अग्निभंक्तिका कालभंभरणी अचपिंडास्त्याज्याइत्याहुः तत्रमूलंमृग्यम् एतच्चसकृन्महालयविषयम् संकृन्महालय
 क्षम्येपुनःश्रद्धेखिलेषुच अतीतविषयेचैवसर्वमेतद्विचिंतयेदितिप्रथिवीचंद्रोदयेनारदोक्तेः अस्यापवादोहेमाद्रौष्ट-
 थीचंद्रोदयेच अमापतेभरण्यांचद्वादश्यांपक्षमध्यके तथातिथिंचनक्षत्रंवारंचनविचारयेत् पराशरमाधवीये
 नपरिजानादिसुचैवम् निर्णयदीपिकायात् पितृमृताहेनिषिद्धदिनेपिसकृन्महालयःकार्यइत्युक्तम् आषाढ्याःप-
 पक्षेकन्यासंस्थौदिगाकरे मृताहनिपितुयेचैश्चाद्धदास्यनिमानवः तस्यसंवत्सरंथावत्संतृप्ताःपितरोऽध्रुवमितिना
 रवंडोक्तेः यानिधिर्यस्यमासस्यमृताहेतुप्रवर्तते मातिथिःपितृपक्षेतुपूजनीयाप्रयत्नतः तिथिछेदोनकर्तव्योवि
 चंयदृच्छया पिंडश्चाद्धंचकर्तव्यंविच्छिन्तिनैवकारयेत् अशक्तःपक्षमध्येतुकरोत्येकदिनेयदा निषिद्धेपिदिनेकुर्यात्
 पिंडदानंयथाविधीति कात्यायनोक्तेश्च अत्रमूलंचित्यम् तथापक्षश्चाद्धकरणेपिननंदादिषुपिंडनिवेधइत्याह
 पराशरमाधवीयेकाष्ठाजिनिः नभस्यस्यापरेपक्षेश्चाद्धकार्येदिनेने नैव नंदादिवर्ज्यस्यान्नैवनिंघाच्चतुर्दशी-
 ति अत्रश्राद्धमित्येकवचनादिनेदिनेइतिवीष्मावशाच्चसोमयागवदेकस्याभ्यासेनैकप्रयोगपरमिदं अतःप्रतिपत्प्र
 भृतिघेकांचर्जयित्वाचतुर्दशीभितियाज्ञवल्कीयंप्रयोगमेदपरम् नतुपंचम्यादिपक्षविषयम् प्रतिपत्प्रभृतिष्वि
 निशिष्योक्तेः निर्णयदोपेष्टथ्वीचंद्रोदयेमदनपास्जितेचैवं अन्यरूपापक्षपरयाज्ञवल्कीयम् एतत्परत्वेनैव
 निंघाच्चतुर्दशीतिविरोधादितिगोडाः तन्न श्राद्धशस्त्रहनरेयेवचतुर्दश्यामहालयइतिविरोधात् तत्त्वंतुतिथि
 नक्षत्रगारादिनिषेधोयउदाहृतः सश्राद्धेतन्निमित्तेस्थानानुषंगकृतेत्यसावितिदिबोदास्वीयेदृग्गार्ग्योक्तेस्त

निमित्तेपक्षान्तरचक्षेयाः सकृन्महालयंयुवचक्षान्निषेधाः अन्यत्रनक्तोपनिषेधाः अतो नन्दोसोपि
 दुकश्चाद्विपुत्रवतोव्यधिकारः अत्रिपि महालयेसुयाहचक्षोपुनस्यजन्मनि तीर्थेपिभिर्वपेसिंडानुपरविगारादिकेष्वपि
 पूर्वोक्तनंदादिनिषेधस्तृताहानिक्तमेसकृन्महालयेषोर्णमास्यादिमृतश्चाद्वेत्तन्निमित्तचक्षेयः यजुस्मृत्यर्थसारे निग
 हव्रतत्रुडासकचर्मर्तदर्थकं पिंडदानंमृदास्नानंनकुशान्तिलतर्पणमिति तस्यागपवादोदिवोदासीयेष्टहस्पतिः
 तीर्थेसर्वेत्सरेभेतेपितृयागेमहालये पिंडदानंप्रसूवीतयुगादिभरणीमये महालयेगयाश्राद्धेगातापिचोःक्षयेहनि
 क्तोदाहोपिकुर्वीतपिंडनिर्वपणंसदेभि निर्णयदीपेतुनंदादिनिषेधः प्रत्यहभित्तश्चाहविषयः षोडशाहव्यापि
 श्राद्धप्रयोगैकफलेतुप्रत्यहंपिंडदानंकार्यमेवेत्युक्तम् तदयमर्थः संपन्नः षोडशाहव्यापिश्राद्धेक्येनपिंडनिषेधः
 मृताहैसकृन्महालयेपितथाइतिकेचित् तत्रापिनिषेधस्तुक्तः प्रत्यहंश्चाद्धभेदोपिव्यतीपातोदोतथा अन्यत्र
 मृताहानिक्तमेसहालयानिक्तमेवपिंडनिषेधइति सन्यासिर्नानुद्वादश्यांश्राद्धंकार्यम् यतीनांचवनस्थानांयेष्वा
 चानांविशेषतः द्वादश्यांविहितंश्राद्धंरुक्णापक्षेविशेषतइतिटथीचंद्रोदयेसंघहोक्तैः अत्रपक्षेश्चाद्वाक्ययोगो
 णकालमाहहेमाद्रौयमः हंसकन्यासचर्पास्थेशाकेनापिगृहेवसन् पंचम्योरंतरंदद्यादुभयोरपिपक्षयोः आ
 श्विनरुक्णाशुक्लपंचम्योर्मध्यइत्यर्थः तत्राप्यसंभवेभविष्ये येयंदीपान्निनाराजन्स्यातापंचदशीश्रुचि तस्यां
 नचैदूनपितृणांचेमहालये तत्राप्यसंभवेभारते यावच्चकन्यातुल्योः क्रमादास्तद्विगान्तरः श्रूयंयेतपुरं
 श्विकंयाचदागतः ब्राह्मे वृश्चिकेसमन्तिक्रान्तेपितरोदेवतेःसह निश्वस्यप्रतिगच्छन्तिशापंदत्यासदासुणं

लक्ष्या अत्रमूलं स्मृतिचंद्रिकायां ज्ञेयम् अत्रपार्वणिकोद्दिष्टव्यवस्थोक्तः हेमाद्रौपुराणांतरे उपाध्यायगुरुश्वश्रुपि-
नृत्याचार्यमातुलाः श्वशरभ्रातृतलुत्रपुत्रर्त्तिकशिष्यपोषकाः भगिनीस्वामिदुहितृजामातृभगिनीभुक्ताः पि-
तरोपितृपत्नीनां पितृमार्तुश्रयास्वसा भगिनिद्रव्यदशिष्याद्यास्मार्थेनैवमहालये एकोद्दिष्टविधानेन पूजनीयाः प्रय-
त्नतइति इतरेयां पित्रादीनां पार्वण्यमर्थमिदम् अत्रक्रमान्यत्वेव्याचाराव्यवस्था अशक्तौ तु पृथ्वीचंद्रोदये चतु-
र्विधातिथये एकस्मिन्ब्राह्मणे सर्वाभाचार्यादीन् प्रपूजयेत् दशहृदशावापिंडान् दद्यादकरणान् एकोद्दिष्टस्वरूप-
हयान् च वल्ग्यः एकोद्दिष्टदेवहीनमेकाध्येकपवित्रकम् आवाहनाभ्योकरणरहितं त्यपसप्यवदिति अत्रैकपाको-
वैश्वदेवं तत्र पिंडं बहिर्भवेकमिति स्मृत्यर्थमारुक्तम् अत्रपाणिहोमः पिंडाभ्यर्द्धिर्जानिक इत्याह प्रयोगपा-
रिजाते आचार्यः काम्यमभ्युदये हय्यामेकोद्दिष्टमथाष्टमम् चतुर्धेयुक्ते होमः पिंडाभ्यान् द्विर्जानिक इति पार्वणिको-
द्दिष्टयोः समानतंत्रत्वे तु अग्निसमीप एव अत्रधुरिलोचनो वैश्वदेवो अपिकन्यागते सूच्ये काम्ये च धुरिलोचनो इति हे-
माद्रावादिस्मरणात् अत्र प्रतिदिनं भिन्नप्रयोगत्वाद्दक्षिणाभेदे वा प्रयोगैक्यादन्ते एव चादक्षिणेति हेमाद्रौ उक्तम् ए-
तच्च सम्यस्तपितृकादिना जीवसितृकेणापकार्यम् दृष्टौ तीर्थे च समन्यस्तेताने च प्रतिने सति चैभ्य एव पितृादद्याने-
भ्यो दद्यात्स्वयंकृत इति कात्यायनीकैः यत्तु कौंडिन्यः दर्शश्राद्धंगयाश्राद्धं श्राद्धं चापरपाक्षिकम् न जीवसितृकः कु-
र्यात्तिष्ठेत्सर्पणमेव चेति तत्सम्यस्तापित्राद्यतिरिक्ताविषयम् काम्यश्राद्धपरं वा अत्र बहुवक्तव्यं श्रीपितृकृतजीवत्-
पितृकनिर्णये ज्ञेयम् एतच्च जीवसितृकेणापि ररहितं कार्यम् सुडनं पिंडदानं च भेतकमचसर्वशः न जीवसितृकः कु-

यां हि विणीपतिरेव चेति दक्षेण तस्यापि दुर्निषेधात् अन्यष्टस्य मातृवार्धिकारो तु वचनान्द्रवतीति वक्ष्यामः तथा छाग-
लेपः पिंडो यत्र निवर्तते तमयादिपुत्रकथंचन सांकल्ये तु तदा कार्यं नियमाद्ब्रह्मवादिभिः सांकल्यस्वरूपं च वक्ष्यते अत्र-
आद्यांगनर्पणं पक्षश्चाद्धे प्रतिदिनं श्रद्धोत्तरम् सकृन्महालयैस्तु परे हि कार्यम् तदुक्तं नारदीये प्रसुश्राद्धं यदा कुर्यान्न
र्पणं जुर्हते दिने सकृन्महालयै चैव परे ह निमित्तोदकम् गगोपि पक्षश्चाद्धे हिरण्ये च अनुव्रज्य निळोदकमिति तथा
प्रयोगपास्त्रिजने गर्गाः दृश्यो भाद्रपदे मासि श्राद्धं प्रतिदिनं भवेत् पितॄणां प्रत्यहं कार्यं निषिद्धा हे पितर्यणम् सकृन्महा-
लयैश्चः स्याद्दृष्टकास्तं एव हि इदं निषिद्धदिनेपि कार्यम् तिथितीर्थविशेषेषु कार्यं प्रिते च सर्वदेति स्मृत्यर्थं सारोक्तैः ती-
र्थेतिथिविशेषेष्वगयायां प्रतपस्रक्तं निषिद्धदिने कुर्यात्तर्पणं तिलमिथितमिति स्मृतिरलायल्या वचनाच्च एत-
च्च श्राद्धं मलमासेन कार्यम् तदा ह भृगुः वृद्धिश्चाद्धं तथा सोममग्न्याधेयं महालयम् राजासि वैकं काम्यं च न कुर्याद्वा-
नुलं पितरिति हेमाद्रौ नागररवंडे न भोवाथ न भस्मो वा मलमासो यदा भवेत् सप्तमः पितृपक्षः स्यादन्ये चैव तु पंच-
मः एतच्च पित्रोर्मरणे प्रथमाब्दे कृताकृतमिति त्रिस्थली सेतौ भद्राः इदं च नित्यं काम्यं पुत्रानासुस्तथारोग्यमेष्वर्या-
मनुलं तथा प्राप्नोति पंचमेतत्वा श्राद्धं कामान्सपुष्कलानिति जाबाल्युक्तैः वृश्चिके समतिक्रान्ते पितरौ देवतैः सह निः-
शरस्यमनिगच्छंति शापं दत्वा सादारुणमिति कार्णाजिनि च नञ्च नरदत्तिक्रमे प्रायश्चित्तमुक्तमृगिधाने दुरो अश्व-
स्पमं च च दशभासां हि मासयोः महालयं यदा न्यूनं तदा संपूर्णगितिर्नरिति हि मासयोः कन्यातुलयां
हीनमित्यर्थः अत्र सरण्यो श्राद्धमिति प्रशस्तम् तदुक्तं दृष्ट्वा चंद्रोदये मात्स्ये भ्रमणी पितृपक्षे तु ग्रहणोपरिकी ना अ-

स्यांश्चादं छतं येन स गया आहूकः द्रवेत् पृथ्वी न द्रोद्रे यथा धरा यत्र दहत्यतिः न भस्माः परपक्षस्य द्वितीयायादियाम्यभे तु
 तीयाचा चित्तराभिः संहितामीति दापितुः एनसप्तषष्ठीयोगविशेषेण कपिलासंज्ञा मदुक्तं वा शहे न भस्मरूपं अप
 क्षेतुरोहिणी प्रातभूरुक्तेः युक्ताषष्ठ्युगणक्षैः कपिलापरिकीर्तिना व्रतोपवासनियमैर्भास्करं तत्र पूजयेत् कपिला
 च द्विजाध्यायदत्तान्नमफलं लभेत् पुराणसमुच्चये भाद्रमास्यसिते पक्षे भागौ चैव करे स्थिते पाने कुजे च रोहिण्यां स्या
 यष्ठी कपिला भवेत् अत्र दर्शान्तत्वेन महालयो भाद्रपदरूपणपक्षो ज्ञेय इत्युक्तं निर्णयामृतं हेमाद्रौ च हस्तार्कस्तु फलानि
 शचार्यः संयोगे तु चतुर्णामिनिर्दिष्टा परमेष्विनेति तत्रैवोक्तैः अत्र विशेषो हेमाद्रौ स्थां देवदारुतथाशीरंधु कुम्भे लाम
 नः शिलाम् पत्रकपक्षं यष्टिमधुगव्येन पेययेत् क्षीरेणा लोड्य रुक्ते न स्नानं कुर्यात्समंत्रकम् आपस्त्वमसि देवश-
 ज्योतिषां प्रतिरेच च पापनाशाय मे देववाङ्मनः कायकर्मजम् पंचगव्यकृतस्नानः पंचभंगैस्तु मार्जयेत् पंचभंगैः पंच
 पल्लवैः तथा रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं सौवर्णकारयेद्रविं शक्तितस्तु पछादूर्ध्वतदर्थं कर्षतोपि वा सौवर्णमरुणं कुर्यान्नोक्तं
 चैव तथारथम् तथा अल्पविन्नोपियः कश्चित्सौवर्णिकुर्यादियं विधिम् प्रभासरवं दे स्थापयेद् व्रणं कुम्भं च नोदकदूरि-
 तम् रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं ताम्रपात्रेण संयुतम् रथोरौक्मपलस्यैव एकचक्रः क्वचित्रितः सौवर्णपलसंयुक्तं मूर्तिं सूर्यस्य-
 कारयेत् ततः सूर्यं कपिलां च षोडशोपचारैः संपूज्य दद्यात् दिव्यमूर्तिर्जगच्चक्षुर्हृदशात्मा दिवाकरः कपिला माहि नो दे-
 वो मम मुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्त्वं कपिले पुण्या सर्वलोकस्य पावनी प्रदत्ता सहसूर्येण मम मुक्तिप्रदा भवेति विशेषांतरं नञ्
 च ज्ञेयमिति दिक् इयमेव चंद्रषष्ठी सा च द्रोद्रे यव्यपिनी ग्राह्या उभयत्र तथा त्वेपूर्वा तदुक्तं भाविष्ये तद्भस्माद्रपदे मासि

पञ्चापक्षेसितेनरे चंद्रषष्ठीव्रतंकुर्यात्सूचिवेधः प्रशस्यते चंद्रोदयेयदाषष्ठीपूर्वाणहेचापरेहनि चंद्रषष्ठ्यासितेपक्षेसेवो-
 पोव्याप्रयत्नतदिति आष्टम्यामाश्वलायनेनमघावर्षसंज्ञंश्चाद्भुक्तम् एतेनयाध्याचर्षोष्पद्याअपरपक्षेदिति इदं स
 मस्यादिषुत्रिघट्टः सूकार्यमिति नारायणरुमिः हरदत्तस्तगघायुक्तवर्षासुभवंत्रयोदशीश्चाष्टमिति व्याचरेव्यो पृथ्वी
 चंद्रोदयेत्राह आयादयाः पंचमेपक्षे गयामध्याष्टमीस्थिता त्रयोदशीगजच्छायागयातुल्यातुपेतृके आश्विनकृ-
 ण्णाष्टम्यां महालक्ष्मीव्रतम् तत्रनिर्णयामृतेपुराणसमुच्चये श्रियोर्चनंस्माद्रूपदेसिताष्टमीप्रारभ्यकन्यामगतेचसूर्ये
 समापयेनत्रनिधौचयावत्सूर्यस्तपूर्वाधर्गतोयुवत्याइति तत्रैव कन्यागतेर्केप्रारभ्यकर्तव्यंनश्रियोर्चनम् हस्तप्राने
 दलस्थेर्केतद्रतंनसमापयेत् पूजनीयागृहस्थानामष्टमीप्राहयिश्चियः दोषेश्चतुर्भिः संयुक्तासर्वसंपत्करीतिथिः त
 था पुत्रसौभाग्यराज्यायुर्नाशिनीसाप्रकीर्तिता तस्मात्सर्वप्रयत्नेनत्याज्याकन्यागतेरवो विशेषेषेपापरित्याज्यामव-
 भीदूषितापदीन् दोषचतुष्टयंतत्रैयोक्तम् त्रिदिनेचावमेवेचअष्टमीनोपवासयेत् पुत्रहानवमीविद्वास्वद्गीहस्ता-
 धर्गेरवाविति त्रिदिनावमीदनलक्षणंचरत्नमालायाम् यत्रैकः स्थशतितिथिद्वयावसानं वारश्चेद्वचभदिनंतदुक्तमर्थैः
 यः स्पशार्द्रवतिनिथित्रयस्यचान्हांत्रिद्यस्तृक्कथितमिदं दूयंचनेष्टम् एतेचसर्वेनिषेधाः प्रथमारंभविषयाः मध्ये-
 तुसतिसंभवेज्ञेयाः त्रतस्यपोडशाब्दसाध्यत्वेनमध्येत्यागायोगात् इयंचंद्रोदयव्यापिनीयात्वा तत्रैचपूजाद्युक्तेः
 परदिनेचंद्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहूर्तव्यापित्वेपरैवकार्या अन्यथापूर्वेव पूर्वागापरविद्वावाग्रात्वाचंद्रोदयेसदा त्रिमुहूर्ता
 पिसापूर्व्यापरतन्मोर्ध्वगामिनीतिमदनस्त्वेनिर्णयापुतेनसंज्ञहेक्तेः अर्धरात्रमतिक्रम्यवर्तनेयोत्तरातिथिः तदानस्या

निथौकार्यमहालक्ष्मीव्रतं सदेतिवचनाच्चेति संक्षेपः इति महालक्ष्मीव्रतनिर्णयः, अथ नवम्यामन्त्रस्य काश्चाद्भूतत्रका
 त्यायनः अन्यष्टकास्तनभिः पिंडैः आहूतसुदोहस्तम् पित्रादिमातृमध्यंचततोभानामहान्तकम् एधीचंद्रोदयेन ह्राडे पि
 तृणां प्रथमंदद्यान्मातृणां तदनंतरम् ततोभानामहानांच आन्वष्टक्ये क्रमः स्मृतः आहूहेमाद्रौ छागलेयः केवलस्तक्ष
 ये कार्यासह्याचोदो प्रकीर्तिताः अन्वष्टकास्तमध्यस्थानां त्याः कार्यास्तमानरः दीपिकायां तु मातृ आहूमादौ कार्यमित्युक्तं
 मातृयजनंतन्वष्टकास्वादित इति हेमाद्रौ ब्राह्मेण अन्वष्टकास्तकमरगो मातृपूर्वतद्व्यत इति अत्र शाखाभेदेन व्य
 यस्थेति एधीचंद्रोदयः जीयसितृकविषयमिति निर्णयदीपः इदंच जीवसितृकेणापि कार्यम् तदुक्तं निर्णयामृते मे
 आयणीयपरिशिष्टे आन्वष्टक्यंगया प्राप्ते सत्यां यच्च स्मृते हनि मातुः आहूस्तः कुर्यात्सितये विच्छजीवति यद्यपि जी
 वसितृकस्य पंचान्वष्टका अवश्यं कर्तव्याः तथा व्यशक्तस्येयमावश्यकी श्रोष्ठपद्यष्टकाभूयः पितृलोके भाविष्यतीति
 हेमाद्रौ पाद्योक्तेः सर्वोत्सामेवमातृणां आहूकन्यागतेरवो नयम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलब्धवराय त इति स्मृतेन अवश्यक
 लोके च अत्र सर्वमाभितुक्तेः स्वमातृस्त्रीवत्यामपि सपत्नमातृभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्येता प्रयश्च दद्यादित्यु
 क्तं जीवसितृकनिर्णयिगुरुभिः अत्र सर्वसां नानामिर्देशेनेको ब्राह्मणो ध्व्यः पिंडश्च नो मे स्येतु द्विवचनादि प्रयोगद
 र्शकं नारायणहृत्तौ अन्वष्टका आहूतं दद्यात् श्रवणो भिडीयानां मध्यमायामेव न सर्वस्तु आन्वष्टक्यं मध्यमाया मि
 ति गोभिलगोतमाविति छंदोगपरिशिष्टात् अत्र भर्तृमरणोत्तरं पूर्वभूतमातृ आहूतं न कार्यमिति केचिदाहुः पठन्ति च
 आहूतनवम्यां कुर्यात्तन्मृते भर्तृरित्युच्यते इति तदेतन्निर्मूलत्वान्मूर्खप्रतारणमात्रम् आहूदीपकलिकायां ब्राह्मे पितृ

मातृकुलोत्पन्नायाः काश्चिन्नुमृताः स्त्रियः श्राद्धार्हमातरो ज्ञेयाः श्राद्धं तत्र प्रदर्शयन् इति अत्र देशाच्चाव्यवस्था इदं चा
 नुपनीतेनापि कार्यम् तदुक्तं श्राद्धशूलपाणोमास्ये अमावास्या एकाह्वाणपक्षपंचदशीषु चेत्यभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकु
 र्यात्सर्वेषु पर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वक्रमफलप्रदम् भार्याविरहितो व्येतत्प्राप्तस्योपि नित्यशः शूद्रो व्यभञ्जवक्तुर्यादने
 न विधिनानुपधत्ति तेन सान्नेरे वेदमिति परास्तम् अन्वष्टकतः एतर्गे वेदं मातुः श्राद्धं भित्तिपरास्तम् लाघवेन मूलैक्याद
 एकापदाविशेषाच्च तेनान्यत्रान्वष्टका श्राद्धस्यांगस्याव्यवधानत्वं च नान् अवैष्टेरिव राजसूयां तर्गनाया एतयान्नाद्यकाम
 याजयेदिति फलार्थत्वम् अत्राष्टकान्वष्टकापूर्वाविरोधान् तथाग्निपुराणे अन्वष्टकासु दृष्टौ चैति भाव्यकारैः पाठादष्टकायां मातृका
 अत्रमातुः एतर्गु श्राद्धमन्यन्नपतिना सह आपस्तंबानां त्वष्टकासु च दृष्टौ चैति भाव्यकारैः पाठादष्टकायां मातृका
 श्राद्धम् छंदोगैस्त्वत्रमातृमातामहश्राद्धेन कार्ये किंतु त्रिपुरुषमेव न योषिन्यः एतर्गु दद्यादथ सानदिनादने
 कर्षूंसमन्वितं मुक्ता तथाद्यश्राद्धषोडशम् प्रत्याब्धिकं च शेषेषु पिंडासुः षडिति स्थितिरिति छंदोगपरिशिष्टान्
 अन्वष्टकास्ते पांकपूर्विधानादिति शूलपाणिः यत्तु तमित्त्वपक्षेन वमीपुण्याभाद्रपदे हि या चत्वारः पार्वणाः
 कार्याः पितृपक्षे मनीषिभिरिति तद्देशाचारतो व्ययस्थितं ज्ञेयम् इदं जीवसि नृकेणापि सपिंडं कार्यम् हेमाद्रौ त्रिष्टुध
 र्मेत्तरे अन्यष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्यं तथैव चैत्यपक्रम्य पिंडनिर्वपणं कार्यं तस्यागपि नृसत्तमेति वचनं आ
 धिना पिंडदाने प्राप्ते पुनस्तत्कीर्तनस्य जीवसि नृकगर्भिणीपतित्वादिना पिंडदानं निषिद्धं तस्य तत्राद्यर्थ
 श्रीतातचरणाः अन्यसूयांसिनीभोजनमुक्तं गार्कंडेयपुराणे मातुः श्राद्धे तु संप्राप्ते ब्राह्मणेः सहभोजनम् सत्वा

सिन्धेप्रदातव्यमिति शातानपोब्रवीत् भर्तुरग्रेभृतानारीसहदाहेनवामृता तस्याः स्थाने नियुंजीत विम्रैः सहस्रयाभिनीं
 तत्रैवमदालसावाक्यम् स्वीश्याद्देपुत्रदेयाः स्फुरलंकाराभ्ययोषिते मंजरीमेखलादामकर्णिकांकं कृणादयइति अ-
 नाशनावनुकल्पमाहाश्वलायनः अनृद्धोयवसमाहरेदग्निनावाकक्षुयोषेदेष्टामेष्टकेति न त्वेवानष्टकः स्यादिति
 हि हेमाद्रौपितामहः अमावास्याव्यतीपातपोणिमास्यष्टकास्तत्र विद्वान्श्राद्धभुक् पूर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते अकरणो
 चमायश्चिनमुक्तमृगिधाने एभिर्दुर्भिर्जपेन्यत्र शतवारंतुतद्दिने आन्यष्टक्ययदा शून्यसंपूर्णयानिसर्गथेति
 एतत्सस्मैद्वादश्यां विशेषः सृथिवीचंद्रोदयेवायवीये सन्यासिनोव्यादिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधि महालयेतु
 यच्छ्राद्धद्वादश्यां पावणंतुतदिति अथचयोदशीश्राद्धम् तत्रचंद्रिका त्रयोदशीभाद्रपदीकृष्णासुरख्यापितृप्रिया तु-
 व्यंतिपितरस्तस्यां स्वयंपंचशतं सभाः मद्यासुतायां तस्यांतुजलाद्येवपितोषिताः तुष्यंतिपितरस्तद्दुर्पणामपुतायुतं
 प्रयोगगणारिजातेशंखः प्रोक्षपद्यामनीतायां मद्यासुतं चयोदशीम् माव्यश्राद्धंतु कर्तव्यं मधुना पायसेन च प्रजामिहो
 यथाः स्वर्गमारोग्यं च धनं तथा नृणां श्राद्धे सदाभीताः प्रयच्छंतिपितामहाः एतन्मित्यमपि सुध्वीचंद्रोदयेविष्णुधर्मे
 प्रोक्षपद्यामनीतायां तथा कृष्णात्रयोदशीस्तत्त्वा एतांस्तश्राद्धकालान्नेचित्यानाहप्रजापतिः आहमेनेष्टकुर्यायोगोनर-
 कं प्रतिपद्यत इत्युक्तेः एतच्चाविभक्तैरपि सुयथैकार्यम् तथाचहेमाद्रौ निभक्तावाविभक्तवाकुर्युः आहंस्यकृत्कृताः
 मद्यास्तं चतनोन्यत्रनाधिकारः पृथग्विनेति अपरार्केवायवीये हंसेहसास्थितेयातुमद्यासुतं चयोदशीं तिथिर्वैवस्स
 तीनामसा छायाकुंजरस्यतु अत्रच अपिनः सकुलेभूयाद्योनोदयान्चयोदशीम् पायसं मधुसर्विभ्योप्राक् छायेकुंज

रस्यचेति विष्णुमनुवने केवलत्रयोदशीश्रुतेर्मघागुणइतिकल्पतरुः शूलपाणिस्तुकेवलवाक्यानामर्थवादत्वाद्दिधौचम
घायोगश्रुतेर्विधिलाघवात्विशिष्टमेव निमित्तमित्याह वस्तुतस्तु मधुमासेश्वशाकेश्वपयसापायसेनच एषेनोदा-
स्यतिश्राद्धं चर्वास्तन्मघास्तुकेतिवसिष्ठवचनेकेवलमयाश्रुतेर्विनिगमकाभावादुभयं भिन्ननिमित्तम् पूर्वोक्तवचना
च्चयोगाधिस्येफलाधिक्यम् अतएव याज्ञवल्क्यः तथावर्षात्रयोदश्यामघास्तुचविशेषतइति त्रयोदशीश्राद्धं नित्यम्
अन्यत्काम्यं अत्रत्रयोदश्यांबहुपुत्रायुवमारिणस्तु भवन्तीत्यापस्तंबोक्तेर्युवमारित्वमपत्यदोषसहिष्णोरपत्यमात्रा-
र्थिनः स्मृत्यंतरोक्तधनार्थिनोयाधिकारइतिकल्पतरुः अपत्यनिंदयानुदार्थिनोनाधिकारात् फलान्तरकामस्येवाधि-
कारइतिहालायुधः एतत्सिद्धरहितं कार्यम् मघायुक्तत्रयोदश्यांपिंडनिर्वपणद्विजः ससंतानो नैव कुर्यान्नित्यनेकवयो
विदुरितिबृहत्तराशरोक्तेः इदंमलमासेपिकार्यम् मघात्रयोदशीश्राद्धं प्रत्यक्षपस्थितिहेतुकम् अनन्यगतिकत्वेनफ-
र्तव्यस्यान्यलिमुचेइतिकाठकगृह्योक्तेः यान्ति अंगिराः त्रयोदश्यांकृष्णपक्षेयः श्राद्धं कुरुतेनरः पंचत्यंतस्यजानी-
याज्येष्टपुत्रस्यनिश्चितम् वामनपुराणे त्रयोदश्यांतुवेश्राद्धं न कुर्यात्पुत्रवान्गृहीत्यादीनिवचनानि तानि पुत्रवद्दि-
षयाणि वामहालयस्थभिन्नत्रयोदशीविषयाणि वाकाम्यश्राद्धविषयाणि वासपिंडकश्राद्धविषयाणि वेतिकाचित् हे-
माद्रिप्रसुरास्त्वेकवर्गश्राद्धविषयाणि श्राद्धं नैवैकवर्गस्यत्रयोदश्यामुपक्रमेत् ननृषास्तत्रयेयस्य प्रजाहिंसंति तस्यत-
इति कार्णाजिनिस्मृतेः यद्यपि पितरो यत्र पूज्यं ते तत्र मातामहा अपीतिधौम्योक्तेन केवलपितृवर्गस्य प्राप्तिस्तथापि व्यासो-
हादिप्राप्तनिषेधोयमित्याहुः वयं तु पश्यामः पुत्रवद्विषयाण्येवेति असंतानस्तस्य श्राद्धे प्रोक्तात्रयोदशी संतानयुक्ते

यत्कुर्यान्नस्य वंशक्षयो भवेदिति हेमाद्रौ नागरखंडोक्तेः पूर्ववाक्यमप्यसंतानस्यैवैकवर्गनिषेधकमिति अत्र मया त्रयोदशीम
हालययुगादिश्राब्दानां तंत्रेण प्रयोगः ननु प्रसंगसिद्धिरित्यन्यत्र विस्तरः अथ चतुर्दशीष्वथी चंद्रोदये प्रचेताः वृक्षा रोह
णलोहोद्यौर्विबुज्जलविषाग्निभिः न खिदंष्ट्रिविषन्नायेतेषां शस्ता चतुर्दशी ब्राह्मेऽयुवानः पितरो यस्य मृताः शस्त्रेणा वा
हताः तेन कार्यं चतुर्दश्यां तेषां तृप्तिमभीप्सता नागरखंडे अपमृत्कर्मवेद्येषां शस्त्रमृत्करथापि वा श्राद्धं तेषां प्रकर्मव्यं
चतुर्दश्यां न राधिय एतच्च प्रायोनाशकशस्त्राग्निवियेदकोदूधनप्रयत्नेनैवेच्छतामिति गौतमोक्तदुर्मरणोपलक्षणम् एकयोग
निर्देशात् सर्वेषां तुल्यधर्माणामेकस्यापि यदुच्यते सर्वेषां तत्समं क्षेत्रमेकस्त्पाहिते स्मृता इत्कशनसोक्तेश्च तच्च कृतक्रिया
णामेवेति वक्ष्यामः मरीचिः विषशस्त्रश्चापदाहिनिर्यग्ब्राह्मणयातिनाम् चतुर्दश्यां क्रियाः कार्यं अन्येषां तु विगर्हिताः अ
न ब्राह्मणयातीतेन हतौ न तु ब्रह्महा तस्य पतितत्वादिति शूलपाणिः अत्रोद्देश्य विशेषणस्या विवक्षितत्वात् स्त्रीणामपि श
स्त्रादिहतानामेकोद्दिष्टं कार्यं न पार्वणमिति श्रीदत्तोपाध्यायः इदं विधादिहृतानामेव न प्रसवादिमृतानामिति वाचस्पतिः य
नुशाकदायनः जलानिभ्यां विषन्नां सन्यासे वागृहे पाथि श्राद्धं कुर्यात्तेषां वैवर्ज्यत्वाच्चतुर्दशीमिति न त्यायश्चिन्ता
र्यजलदिमृतविषयमित्याकरुक्तम् अतएव वैधत्यात्सहगमनेपिन कार्यमिति हेमाद्रिः एतच्च देवयुक्तमेकोद्दिष्टं कार्यमि
त्युक्तं प्रयोगपारिजाते प्रेतपक्षे चतुर्दश्यामेकोद्दिष्टं विधाननः देवयुक्तं तु तच्छ्राद्धं पितृणामक्षयं भवेत् तच्छ्राद्धं देवहीनं च
पुत्रदारधनक्षयः एकोद्दिष्टं देवयुक्तमित्येवं मनुब्रवीत् भविष्येपि समस्तमागतं स्यापि पितुः शस्त्रहतस्य च चतुर्दश्यां
तु कर्तव्यमेकोद्दिष्टं महालये चतुर्दश्यां तु यच्छ्राद्धं सपिंडीकरणे कृते एकोद्दिष्टविधानेन तत्कार्यं शस्त्रघातिन इति संवत्स

रप्रदीपं हारीतः विश्वेदेवांश्च तत्रापि पूजयित्वा दितो मलान् घेवैशस्त्रहतास्तेषां श्राद्धं कुर्यादतद्रितः अत्रैकोद्दिष्टवचनानां निर्मूलत्वं
 म् समूलत्वेऽपि पार्वणाशक्तपराणि विष्णवादि वचनेः प्रकरणात्कृष्णपक्षीयपार्वणावगतेरिति शूलपाणिः तन्न वाक्येन प्रकरणास्य
 वाधान् पित्रादीनां पार्वणं भ्रात्रादीनामेकोद्दिष्टमिति गोडां चित् तन्न पितुरित्यनेन विरोधात् विशेषवाक्यवैयर्थ्यापत्तेश्च
 अत्र शस्त्रहतस्यैव चतुर्दश्यामिति नियमो ननु चतुर्दश्यामेव शस्त्रहतस्येति श्राद्धं शस्त्रहतस्यैव चतुर्दश्यामिति गोडां चित् तन्न पितुरित्यनेन विरोधात्
 कालादर्शात् गार्पिकादीनामकरणापत्तेश्च तेन महालय एव दिनांतरे पार्वणं मातामहादितुं स्वर्थं कार्यमेव पितामहोऽपि शस्त्र-
 हतस्यैवैकोद्दिष्टद्वयं कार्यम् तदुक्तं हेमाद्रौ स्मृत्यंतरे एकस्मिन् द्यौर्वैकोद्दिष्टमिति त्रिपुशस्त्रहतेषु पार्वणमेव कार्यम् यत्तु देवस्वा-
 मिनोक्तं त्रिष्वपि शस्त्रहतेषु पृथगेकोद्दिष्टत्रयं कार्यम् नतु पार्वणमाहृत्य वचनाभावादि नितदसुक्तम् पित्रादयस्त्रयो यस्य शस्त्रैर्यो-
 नास्ते नुक्रमान् सभूते पार्वणं कुर्यादादि कानि पृथक् पृथगिति ह त्पराशरोक्तेः एकस्मिन्वाह्योर्वापि विद्यच्छस्त्रेण वाहने एकोद्दि-
 ष्टं कृतः कुर्यान्नपराणां दर्शयिष्येति स्मृत्यंतरे अत्रैकोद्दिष्टोऽप्युक्तम् अपरा के हेमाद्रौ चैवम् यस्तु अत्रैव शस्त्रादिना हतस्त-
 स्य वार्धिरुमेव पार्वणमेकोद्दिष्टं वा कार्यं ननु श्राद्धं हयम् प्रसंगसिद्धेरिति पृथग्विचित्रं चोदये अत्र श्राद्धाकरणे गोप्त्रिमापरपक्षे दिना-
 तरे पार्वणं नैव कार्यमिति तत्रैवोक्तम् यद्यपि शस्त्रविग्रहना च मृगिदं द्विसप्तस्यैः आत्मनस्त्यागिनां चैव श्राद्धमेवांन-
 कारयेदिति छागलेयाद्यैः शस्त्रादिहतानां श्राद्धं निषिद्धम् तथापि प्रमादमृतानां श्राद्धार्हत्वात् कार्यम् वृद्धादिभिन्नबुद्धि-
 पूर्वमृतानां न कार्यम् यत्तु चतुर्दश्यां तर्पणीया लुप्तपिंडोदकक्रिया इति ब्राह्मेतद्गौणमिति शूलपाणिः लक्षणायां माना-
 भावात् पतितेनापि कर्तव्यं कर्तव्यं पतितस्य चेति गयादितु तद्विशेषविधिवत्पतितानामपि कार्यमिति न व्यगोडाः

नत्वंतु समत्समारागतस्येत्यादियशात्कृतत्रियाणां कार्यनान्येषाभिनिवयंप्रतीमः यत्तुमनुः नपेत्तृयज्ञियोहोमोलोक्रिकाम्नोवि-
धीयते नदर्शनेन विना आहसादिताग्नेर्विधीयत इति अत्र पूर्वार्थे हि तुल्येनोक्तम् तद्यथा श्रुतमेव मन्वते प्रथ्वी चंद्रोदयादयः
आहिताग्नेः पिंडपितृयज्ञक्रमेण आहनिषेधार्थं पिदंतु साकल्यादेरपीत्यस्मद्गुरुवः कृत्वा पक्षश्चाहमन्यदिनेषु प्रासमा-
हिताग्नेर्दशैर्नियम्यनर्तितु ययम् दर्शनेन पार्वणेन विना आहंन तेन कापि चार्थिकादावेकोद्विष्टनेति हरिहरः इति चतुर्द-
शी अमायां विशेषमाहापराकर्ममः हंसेकरस्थितेयानु अमायास्याकरान्विना सांज्ञेयाकुंजरछाया इति वौधायनो ब्र-
वीत् वनस्पतिगतं सोमं व्याथाया प्राक्षुरधीभवेत् गजछाया तु सामोक्ता तस्यां आहुप्रकल्पयेत् भारते अजेन सर्वलोहे-
न वर्षास्तु नियतव्रतः हस्ति व्याथास्तु विधिवत् कर्णव्यजनवीजितम् आहं दद्यादिति शेषः आश्विनशक्नु प्रतिपदि-
दौहित्रस्य मातामह आहुस्तुक्तम् हेमाद्रौ संग्रहे च जातमात्रोपि दौहित्रो विद्यमानेऽपि मातुले कुर्यात्प्राप्तामह आहुं प्रतिप-
द्याश्विनेऽस्ति इति इयं संगवव्यापिनी ग्राह्येति निर्णयदीपे उक्तम् प्रतिपद्याश्विने शक्नुदौहित्रस्त्वेकपार्वणम् आहं माता-
महं कुर्यात्प्रतिपता संगवे सदा जातमात्रोपि दौहित्रो जीवत्यपि च मातुले प्रातः संगवयोर्मध्ये आर्यस्य प्रतिपद्वेदिति
वचनात् अत्र समूलत्वं विमृश्यम् इदं च मलमासेन कार्यम् स्पष्टमासविशेषाख्या विहितं वर्जयेन्मले इति निषेधात्
इदं च जीवस्य नृकेणेव कार्यमिति निश्चिष्टाः इदं च शिष्टाचारस्त्वापि ङकं कार्यमिति केचित् पिंडरहितं तु युक्तं जीवास्य नृकस्य
मुंडनं पिंडदानं च प्रेतकर्म च सर्वशः नजीवस्य नृकः कुर्यादुर्विणीपतिरेव चेति दक्षेणापि उभिषेधात् आन्वष्टस्य च द्विशे-
षवत्त्वभावाच्चैति संक्षेपः इति श्रीकभलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ महालयनिर्णयः अथाश्विनशक्नु प्रतिपदि नव

रात्रारंभः तन्निर्णयः तत्रभार्गवार्चनदोषिकायां देवीपुराणेऽस्य मेधा उवाच ॥
 आश्विनस्यसिनेपक्षे प्रतिपत्सकृद्भोदिने इत्युपक्रम्योक्तम् ॥ शब्देतिथौ प्रकर्तव्यं प्रतिपच्चोर्ध्वगामिनी आद्यास्तु नाडि
 कास्त्यत्काषोडशद्वादशापि वा अपराणहे चकर्तव्यं शब्दसंनतिकोक्षिभिः इदं चापराणहयोगिन्याः प्राशस्त्यं द्वितीयदिने
 प्रतिपदोभावे ज्ञेयम् ॥ तथा तत्रैव देवीपुराणे डामरतत्रैव देवीवचः ॥ अमायुक्तानकर्तव्या प्रतिपत्सूजने मम सुहूर्तमात्रा
 कर्तव्या द्वितीयादिगुणान्विता आद्याः षोडशनाडीस्तुलब्धायः कुरुते नरः ॥ कलशस्थापनं तत्र तद्यदि संजायते ध्रुवम्
 मार्कंडेयदेवीपुराणयोः पूर्वविद्वानुयाशङ्काभावेऽपि प्रतिपदाश्विनी नवरात्रम्वनंतस्यानं कार्यं शक्यमिच्छता देशभंगो भवेत्
 चतुर्भिर्भुजैश्चोपजायते नंदायां दर्शयुक्त्यां यत्र स्यान्मम पूजनमिति स्मृतेऽपि प्रतिपदाश्विने मासि साशक्तशक्तभद्राभः
 वेत् ॥ भाद्रपदशीरुष्या तथा युक्तानशस्यते विरूढफलदासाहिपुत्रदारभयावर्हति तथा वर्जनीया प्रयत्नेन अमायुक्ता
 नुगार्थिव द्वितीयादिगुणैर्गुक्ता प्रतिपत्सर्वकामदा तथा देवीपुराणे यो मां पूजयते नित्यं द्वितीयादिगुणान्विताम् प्रतिप
 च्छायादीं ज्ञात्वा सोऽभुतेऽस्तरवमव्ययम् यदि कुर्यादमायुक्ता प्रतिपत्स्थापने मम तस्य शापायुतं दत्त्वा भस्मशेषं करोम्यह
 म् ॥ आग्रहाकुतेयस्तु कलशस्थापनं मम तस्य संपादिनाशः स्याज्जपेष्टः पुत्रो विनश्यति ॥ अमायुक्तानकर्तव्या प्रतिप
 पचर्चडिका र्वने धनार्थिभिर्विशेषेण चं शहानिश्च जायते न दर्शकल्यायुक्ता प्रतिपच्चर्चडिका र्वने उदयोद्दिमुहूर्ता-
 पित्रात्था सोऽयदायिनीति देवीपुराणे याचाश्वयुजिमासे स्यात्प्रतिपद्द्रव्यान्विता शक्त्या ममार्चनं तस्यां शतयज्ञफल
 प्रदम् ॥ रुद्रयामले ॥ अमायुक्तमसरोचैव प्रतिपन्निर्दिनामता तत्र चेत्स्थापयेत्कुंभं दुर्भिक्षं जायते भ्रवम् ॥ प्रतिपत्साहि

नीयानुकुंभारोपणकर्मणीति यद्यपिरुद्रयामलंडामरंचनिर्मूलं तथाप्यविरोधात् प्रचाराच्च तद्वचनानि लिख्यन्ते निथिन
 लेदेवीपुराणेपि प्रातरावाहयेदेवीं प्रातरैव प्रवेशयेत् प्रातः प्रातः श्रवसं पूज्य प्रातरेव विस्मर्जयेत् तत्रैव शारत्काले म
 हापूजा क्रियते चाचवार्धिका साकार्योदयगाभिन्यानतन्निधियुग्मता तथा कुहूकाष्ठोपसंयुक्तां वर्जयेत्प्रतिपनिधिं
 राज्यनाशाय साप्रोक्तानि दितान्चाश्वपूजन इति एषु वचनेषु कलशस्थापनग्रहणात् तदेव प्रथमदिने निषिध्यते न-
 तूपवासादि तस्य प्रतिपद्यथाभावास्येति युग्मवाक्यात् शकूस्थालप्रतिपनिधिः प्रथममेतदिति दीपिकोक्तः शकूपं क्षेदश
 विच्छेति माधवोक्तेः च पूर्वेदिने ग्रामस्य बाधैमानाभावादिनिकेचित् वस्तुतस्तत्पूर्वोक्तवाक्येषु चंडिका चर्चनपूजाग्रहणादु
 पवासादेऽश्वांगत्वात् प्रधानदेवीपूजादावपि परेतियुक्तम् कलशस्थापनग्रहणं तूपलक्षणम् अतएव देवलः व्रतोपवास
 नियमेषु घटिकैकापियाभवेत् सातिथिस्तद्दिने पूज्या विपरीता तु पेत्तुक इति अत्र घटिका सुहृन् इति गोडा यदा तु पूर्वदिने
 संपूर्णा शकूदाचभूत्वा परदिने वर्धते तदा संपूर्णत्वादमायोगाभावाच्च पूर्वैव यानि चार्ह्वादीनां यायोगानि षेधका निवचनानि के-
 चित्सर्वं तितान्यपि शकूदाधिकानि केधपराणि परदिने प्रतिपदोत्पत्तासत्वे तु दर्शयुतापि पूर्वैव ग्राह्या तदा हल्लुः निधिः-
 शरीरं तिथिरेव कारणं तिथिः प्रभाषां तिथिरेव साधनमिति यानि त्वमायुक्ता प्रकृत्ये त्यादीनि चृसिंहप्रसादे वचना निता नि
 समूलत्वे सत्ये तद्दृषयाणि अत्रेदं तत्त्वम् पूर्वोक्तवाक्यानां सर्वेषां हेमाद्याद्याः सितत्वेन निर्मूलत्वात् तैश्चान्यनिर्णयस्या
 उक्तेः सामान्यनिर्णयात् पूर्ववत्प्राप्तावपि गोडनिर्गंधेषु विषोषनिर्णयादौ दधिकीमात्या तत्रापि घटिकैकेत्यस्य हि सुहृन् स्त
 विलोके हि सुहृत्वाग्राह्या ऽदिते देवतं भानावित्यत्र हि सुहृत्वा विरहश्चेति औदायिक्या हि सुहृन् त्वनियमान् तेन उदये हि सु

हर्तृपीत्याद्यनुसारोपि मुहूर्तमात्राकर्तव्येति द्विमुहूर्तस्तुतिः अन्यथा द्विमुहूर्तविधिवेद्यार्थात् केचित्तु मुहूर्तमात्रेति वच-
नान्तो न्यूनत्वपरानेत्याहुः गौडा अव्ययम् अत्र देवीपूजे च प्रधानम् उपवासो दित्वंगम् अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मा-
तरमं विग्रहं पूजयित्वा शिवने मासि विशेषोक्तो जायते नर इति हेमाद्रौ भाविष्ये तस्या एव फलसंबंधात् नवमीति धिपयंतं च
ध्यापूजाजपादिकमिति तत्रैव देवीपुराणात् शारत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकीति मार्कंडेयपुराणाच्च पूर्ववचनान् दष्ट
मीनवमीपूजे च प्रधानमन्यत्सर्वमंगमिति गौडाः एकाहपक्षोपिकालिकापुराणे यस्त्वेकस्यामथाष्टम्यां नवम्यामथसा-
धकः पूजयेद्दूरदां देवीं महाविभगवत्स्तरैरिति तत्त्वं तु राजसूयेत्यर्थांगैः समप्रधानायाः सहिताया अव्यवैष्टेरेतयान्ना-
द्यकामं याजयेदित्येकत्वान्मध्यै विधानाच्च यथा फलार्थो बहिः प्रयोगस्तथानवरात्रमध्यस्याया अष्टम्या नवम्या वा फला-
र्थः एतच्छ्रवणयोगः रूपनारायणधृतदेवीपुराणे महानवम्यापूजे यं सर्वकामप्रदायिका सर्वेषु वत्सवर्णेषु तव भक्त्या
कीर्तिना कृत्वा मोक्षं नित्यशोराज्यसुखासुधनसंपदः सा च काम्या नित्या च एवमन्यैरपि तथा देव्याः कार्यं प्रपूजनम्
तिमनुत्तमं लब्धुं चतुर्वर्गप्रदायकमिति यो मोहादथवालस्याद्देवीं दुर्गां महोत्सवे न पूजयति तं भ्राष्ट्रादेषाद्वा व्यथयैव
कुन्दा भगवती तस्य कामा निष्ठा निहंति वै इति कालिकापुराणे फलमिदं दाश्रुतेः वर्षे वर्षे विधातव्यं स्थापनं च विभक्तं न
मिति तिथितत्वे देवीपुराणाच्च अत्रोपवासादिकमुक्तं हेमाद्रौ भाविष्ये एवं च विंध्यवासिन्यां नवरात्रोपवासनः
एकभक्ते न नक्ते न तथैवायं चितेन च पूजनीया जनैर्देवीस्थाने स्थानपुरेपुरे गृहे गृहे शक्तिपरे ग्रीमे ग्रामे वने वने स्ना-
तेः प्रसादं तेर्त्तुं देव्या ह्यणोः क्षत्रियैर्नृपैः वैश्यैः क्षत्रैर्भक्तियुक्तेर्भूतैर्छेरेभ्यश्च मानवैरिति यत्तु रूपनारायणीये भ

विद्ये एवं नानामुच्छगोः पूज्यते सर्वदस्युभिरिति वृत्तामसपूजापरम् विनामंत्रैस्तामसीस्थात्किरानान्तु संमतेति तत्रैवेने
 मदनरत्ने देवीपुराणेपि कन्यासंस्थे रवौ शक्रशकुमारभ्यनंदिकाम् अयाचीत्वथ वैकाशीनक्ताशीचाथवांश्चदः
 भूमौ राचीतचाभंश्चकुमारीभोजयेत्पुदा वस्त्रालंकारदानैश्च संतोष्याः प्रतिवासरम् बलिंचप्रत्यहंदद्यादौदनं
 मांसमाषचत्त्रिकालंपूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति नंदिकाप्रतिपत्तिथिरिति मेधिलाः पष्ठीनिगोडाः तच्चपु
 जनरात्रौ कार्यम् आर्चयेन्मासि मेघांते महिषाक्षरार्दनाम् निशाकपूजयेद्द्रक्त्या सोपवासाहकः क्रमादिनिर्देवीपु
 राणात् संयद्देवि आश्विने मासि मेघांते प्रतिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यानक्तं प्रकुचीतरात्रौ देवींचपूजयेत् रात्रिस्तूपायनो
 देवीदिवा रूपो महेश्वरः रात्रि व्रतमिदं देवि सर्वपापघ्नाशनम् सर्वकामप्रदं नृणां सर्वशत्रुनिवर्हणम् रात्रि व्रतमि
 दंतस्य रात्रौ कर्तव्यतेष्यते नक्तव्रतमिदं पस्मादन्यथानरके गतिरित्यादिवचनाच्च रात्रि व्रतत्वमेवाभिप्रेत्य माधवेनो
 क्तम् तस्य नक्तव्रतत्वादिति नतुरात्रिभोजनात् नतु मासि चाश्वपुजे शक्नु न वरात्रे विशेषतः संपूज्य न वदुर्गोचने
 कंकुर्यात्समाहितः न वरात्राभिधं कर्म नक्तव्रतमिदं स्मृतम् आरंभे न वरात्रस्य त्यादि स्कांदात् माधवोक्ते श्वनक्तमे
 व प्रधानमिति चेत् न न वरात्रोपवासन इत्यादेरनुपपत्तेः तेन पाक्षिकनक्तानुवादायं नित्यानित्यसंयोगविरोधात् न
 त्यग्निहोत्रे दशमपक्षे प्राप्तस्य दध्राजुहोतीत्यस्येंद्रियकामहोमेनुवादो घटते नित्यचदनुवादायोगादित्यक्तं चार्तिकं
 तथात्रापि तेनात्र तद्देवगुणात्कलमिति शेषम् नतुरात्रेः कर्मकालत्वे तद्व्यापिनी पूर्वे वप्रतिपद्वापुयात् मेवम् आ
 यतः प्रासावपि पूर्वोक्तवचनेर्बाधान् यथापूर्वैकः कर्मकालव्यापिनीमपित्यत्कास्वत्यापि पूर्वैव रामनवमीनि प्रागु

क्तम्यथावा निशीथे स तीमपि पूर्वो जन्मा घृमीत्युक्ता रोहिणीयुक्ता परे चेति माधवेनोक्तम् तथाचापि यस्तत्तस्त
 गात्रेः कर्मकात्त्ववचसा हि माद्याद्यतिरवनात् समूलत्वं विमृश्य मेव निकालं पूजयेदित्यादि पूर्वविरोधाच्च माधवोक्तिः
 स्तूपाक्षिकनक्तानुयादिरुक्तम् तस्मात्सर्वपक्षेषु परैरवप्रतिपत्तिरिति सिद्धम् अत्र केचित् न वरात्रशब्दो न वा होरात्रपरः
 दृष्टो समगिरष्टम्यां ह्यसिमा प्रतिपन्निशि प्रारंभो न च नवरात्रम् तोर्यवदिति देवीपुराणादित्याहुः, तन्न ७
 तिद्वा स दृष्टो न्यूनाधिकत्वापत्तेः अत्र मूलाभावाच्च तेन तिथिगान्येवायं तदुक्तं तिथिदृष्टौ तिथिद्वासेन वरात्र-
 मयार्थकम् अष्टरात्रेन दोषायं न वरात्रतिथिर्क्षये इति सत्त्वन वरात्रशब्दः क्वचित्सुक्षणया कर्मवाची यथा प्रारंभो न
 वरात्रस्येत्यत्रेति दिक् प्रतिपदि च वै धृत्यादि योगनिषेधो भार्गवाच्च न दीपिकायां देवीपुराणे त्वाष्ट्रवै धृतियुक्ता चै-
 त्स निपचं हि कर्त्तव्यं तयो रतै विधातव्यं कलशारोपणं गृहेति चित्रावै धृतियुक्तापि द्वितीयायुता चैत्सेव ग्राह्येत्युक्तम्
 दुर्गोत्सवे भद्रान्विता चैत्य निपलभ्यते विरूढयोगैरपि संगता सती सेवापराणहं विबुधैर्विधेया श्रीपुत्रराज्यादिवि-
 द्यद्दिहेतु रिति यदा तु वै धृत्यादिपरिहारेण प्रतिपन्नलभ्यते तदोक्तं तत्रैव कात्यायनेन प्रतिपद्यादिविधेनेमासि भवो वै-
 धृतिचित्रयोः आद्यपादौपरित्यज्य प्रारंभे न वरात्रकमिति भविष्येति चित्रावै धृतिसंपूर्णा प्रतिपच्चैद्धवेन्यप त्या-
 ज्यात्वा शास्त्रयस्त्वाद्यास्तरीयांशे तु पूजनमिति रुद्रयामलेपि वै धृतौ पुत्रनाशः स्याच्चित्रायां धननाशनम् तस्मा-
 न्नस्थापयेत्कुंभां चित्रायां वै धृतौ तथा संपूर्णा प्रतिपदेव चित्रायुक्ता यदा भवेत् वै धृत्यावापि युक्ता स्यात्तदा मध्यं दिने र-
 तौ अभिजितु सुहृत् यत्तत्र स्थापनमिव्यन इति चित्रादिनिषेधे मूलचिंत्यम् इदं कलशस्थापनं रात्रौ न कार्यम् न रात्रौ

स्थापनं कार्यं न च कुंभाभिषेचनमिति यात्येतैः भास्वरौ दयमारभ्य यावच्चतुर्दशभाटिकाः प्रातः काल इति प्रोक्तः स्थापनारोपणा-
दिक्षितिर्विष्णुधर्मोक्तेः रुद्रयामले स्नानं भांगलिकं कृत्वा ततो देवीं प्रपूजयेत् शक्राभिर्भृत्तिकाभिश्च पूर्वैकं त्वातु वेदिका
म् यवान्यैषापयेत्तत्र गोधूमेऽभ्यापि संयुतान् तत्र संस्थापयेत्कुंभां विधिनान्मंत्रपूर्वकम् सौवर्णं राजतं वापि ताम्रं मृन्मयजंतु
वेति अथ पूजाविधिः सा च जयंती मंत्रेण नवाक्षरेण गकार्या तदुक्तं दुर्गाभाक्तरंगिण्यां देवीपुराणे कुर्याद्वै व्यास्तमंत्रे
यपूजां क्षीरघृतादिभिरितकृत्वा जयंती मंगलाकाली भद्रकाली कपालिनी दुर्गाक्षमा शिवा धात्री स्वधा स्वाहा नमोस्तुते
अर्चने नैव तु मंत्रेण जपहोमौ तु कारयेदिति ॐ हुरेर्दुर्गे रक्षिणि स्वाहेति नवाक्षरः तत्र प्रतिपदि प्रातरभ्यंगं कृत्वा देवाका-
लो संकीर्त्य ममेह जन्मनि दुर्गाप्रतिद्वारा सर्वापच्छानि पूर्वकदीर्घासुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यानवच्छिन्न संतति वृद्धिस्थि-
रलक्ष्मी कीर्तिलाभशत्रुपराजयसदभीष्टसिद्ध्यर्थं शारदनवरात्र प्रतिपदि विहितं कलशस्थापनदुर्गापूजाकुमारीपूजा
दि करिष्ये इति संकल्प्य महीद्यौरिति भूमिं स्पृष्ट्वा ओषधयः समितय वान्निक्षिप्य आकलशौ चिन्तितुं भंस्थाप्य इमं मे गं
ग इति जलेनापूर्य गंधद्वारा भितिगंधं या ओषधीभिनि सर्वोषधीः कांडात्कांडादिदिदूर्ध्वः अश्वत्थे च इति पंचपल्लवान्
स्यो नाष्टाधिवीति सप्तमृदः याः फलिनीरिति फलम् साहिरत्नानीति पंचरत्नानि हिरण्यं च क्षिप्त्वा सुवासत्वासा इति वं-
स्मेणावेष्ट्य पूर्णादर्वीति पूर्णपात्रं निधाय तत्र वरुणसंपूज्य जीर्णार्थां नूतनायां चाप्रतिमायां दुर्गामां चारपूजयेत् तच्च
था पूर्वोक्तं मंत्रमुक्त्वा भागच्छ वरदे देवि देत्यर्पयिषूदनि पूजांगृहाण सकुमुस्विनमस्ते शंकरप्रिये सर्वतीर्थमयैवारि
सर्वदेवसमन्वितं इमं घटं समागच्छ तिस्रश्च देवगणैः सह दुर्गे देवि समागच्छ सान्निध्यमिह कल्पय बलिपूजांगृहाण

लमष्टाभिः शान्तिभिः सह त्याग्य पूर्वोक्तमंत्रेण षोडशोपचारैः पूजाधित्वा भाषभक्तबलिं कूर्ष्मांडादिबलिं वा निवेदयेत् ततः कुमा-
रीपूजा तदुक्तं हेमाद्रौ स्नादे एकैकां पूजयेत्कन्यामेकदृश्यातथैव च द्विगुणं विगुणं वापि प्रत्येकं नवकं तु वा तथा नव-
भिरुत्तमैर्भूमिभैश्चर्यं द्विगुणेन तु एकदृश्यालभैरुत्तमैर्केकेनाश्रियं लभेत् एकवर्षतुयाकं न्यापूजा अर्चितां विवर्जयेत्
गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्यानविद्यते तेन द्विवर्षमाप्यदशवर्षपर्यन्ता एव पूज्याः न त्वन्याः नार्सांश्च मृणकुम्भा-
रिकात्रिमूर्तिः कल्याणीरोहिणीकाली चंद्रिका शांभवी दुर्गासुभद्रेति नामभिः पूजां कर्ष्या आसांच प्रत्येकं पूजामंत्राः फ-
लविशेषान्मन्त्रैश्च ज्ञेयाः सामान्यतस्त मंत्राक्षरपथी लक्ष्मीमातृणां रूपधारिणीं नवदुर्गां त्रिकांसाक्षात्कन्यामावाह-
याम्यहम् एवमभ्यर्चनं कुर्वन्कुमारिणां प्रयत्नतः कंतु कैश्चैव च स्त्रैश्च गंपुष्पांक्षतादिभिः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैर्भो-
ज्यैसायसादिभिः तथा ग्रंथिस्फुटितशीर्णिगीं रक्तपूयव्रणां किताम् जात्यंधां केकरीं कीर्णांकुरूपां तत्तुरोमशाम् सं-
सृजेद्रोगिणीं कन्यां दासीगर्भसमुद्रवाम् तथा ब्राह्मणीं सर्वकार्येषु जयार्थे नृपवंशजाम् लाभार्थे वैश्यवंशोत्थाम् सु-
तार्थे शूद्रवंशजाम् दारुणैर्चात्सजानां पूजयेद्द्विधिमनर इति अत्र वेदपारायणमप्युक्तं रुद्रयामले एवं चतुर्वेदविदो
विप्रान्सर्वान्प्रसादयेत् तेषां च वरणं कार्यं वेदपारायणार्थे वेदति तथा एकौत्तराभिरुद्रास्तु नवमीयावदेव हि च
पाठं जपेच्चैव जापयेद्वा विधानतः तिथितले वाराहीतंत्रे प्रणवंचादिनोजं स्वास्तोत्रं वा संहितां पठेत् अतएव प्रणवंचा
दित्कवाचादिपूरुषः आधारेऽस्थापयित्वा तु पुस्तकं प्रजपेत्तक्षीः हस्तसंस्थापनादेच यस्माद्देविफलं भवेत् स्वयंचलि-
स्त्विनं यच्च धृद्रेणालिखितं भवेत् अत्राह्मणेन लिखितं तच्चापि विफलं भवेत् कथिच्छंदादिकं न्यस्य पठेत्स्त्रोत्रं विचक्षणः

भौतनदशयेयत्रमणा वंतत्रविन्यसेत् सर्वत्रपाठ्येचित्तयेयस्त्वन्यथाविफलं भवेत् एवं नवमीपर्यन्तं प्रत्यहं कुर्यात् अत्रविशेषो हेम
 द्रोदेवीपुराणे यदाद्येदिवसेकुर्याच्चंडिकापूजनदिकं द्विगुणं तद्द्वितीयेऽह्नि त्रिगुणं तदसरेहभि नवमीति शिपर्यंतं तस्यापूजा
 जपादिकमिति एतेन नवरात्रे पूजे च प्रधानं उपवासादित्वं गतिगम्यते तिथिहासे तु तिथिद्वयमिति भिन्नं पूजादिमहालयया
 च्छवदेकादिने आहत्याकार्यम् दृष्टौ तद्वदेवाहतिः ततो नवरात्रोपवासादिसंकल्पकुर्यात् स्वस्याः शक्तावयेन वा पूजादिक
 रयेत् स्वयं वाप्यन्यतो वापि पूजयेत्पूजयीतवेति तं गिण्यादेवीपुराणात् इदं च देवीपूजनं शक्तासादावपि कार्यम् तदुक्तं
 धर्मप्रदीपे नष्टे शक्ते तथा जीर्वांसि हस्ये च बृहस्पतौ कपयि चैगुस्वदेव्यर्चा प्रत्यब्दं कुलधर्मनश्नति मलभासे तु वचनाभा
 वान्न भवति अत्र साश्वत्साश्वपूजमभ्युक्तम् गदनरत्ने देवीपुराणे आश्वयुक् शक्नुमिति पत्स्वाती योगेश्वरभेदिने पूर्वसु
 चैः श्रवणाय प्रथमं त्रिधमाय हत् तस्मात्साश्वैर्नैस्तत्र पूज्यो सोऽभूदासह पूजनीयाश्च तुरगानवमीयाद्यदेवादि शा
 तिः स्वस्त्ययनं कर्म तदा ते पांदिने दिने धान्यं भल्लतवं कुष्ठं वचासिद्धार्थं प्रास्तथा पंचवर्णेन सूत्रेण श्रद्धितेषां तु बंधयेत् वा
 यज्येयं रूणेः सौरेः शोकेर्मंत्रैः संवेक्यो वैः वेश्वदेवैस्तथा गनेयेहेमिः कार्यो दिने दिने कल्पतरोत्वेन दमेत्यदपि ज्येष्ठायोगे
 पुरातनगजाश्वाष्टौ महाबलाः पृथिवीमय हनूर्वसंशैलवनकाननाम् कुमुदेरावणौ पद्मः पुष्पदंतौ तथा मनः सुप्र
 तीको जनीनीलस्तस्मानां स्तत्र पूजयेत् शाक्नादस्तात्समारभ्य नवम्यंतं च पूर्ववत् अश्वचक्षोमादीत्यर्थः अथ प्रातिपदा
 दिषु विशेषो दुर्गाभक्तिरं गिण्याभाव्ये केशसंस्कारद्रव्याणि प्रदद्यात्प्रतिपदिने पक्कते लंडिलीयायां केशसंयमहेन
 वे पट्टदोरमिनिगोडपाठः दर्पणं च नृतीयायां सिंदूरालक्तकतथा मधुपर्कं च नुथ्यां तु निलकं नेचमंडनम् पंचम्यामंगरा

गंवशक्त्यालंकरणानि च पृथ्वांचित्वन्तैर्वोधंस्त्रायंसं ध्यासकारयेत् सप्तम्यां प्रातरानीयगृह्ये प्रपूजयेत् उपोषणमथाष्टम्यामात्मश
 त्वाच्चपूजनम् नवम्यामुग्रनंदायाः पूजोक्त्यां दलितथा संपूज्य प्रेषणंकुर्वाद्दशम्यां सारवोत्सवेः अनेन विधिनायस्तदेवीं प्रीणय
 तेनरः स्कंदवत्सालयेद्देशीतं पुत्रधनकीर्तिभिः कृत्यतत्त्वाणविलेंगे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजायित्वाद्भेदिवा नवम्यां बोधयेद्दे
 शीं महाविभवं विस्तरैः शक्रपक्षे चतुर्थ्यां तु देवीकेशविमोक्षणम् यान्तरे वतुपंचम्यां स्नापयेत्स शभेर्जलैः पृथ्वां सायं प्रकुर्वीत वि
 त्वहर्षे धिवासनम् सप्तम्यापि निष्कापूजा अष्टम्यां चाप्युपोषणम् पूजाच जागरश्चैव नवम्यां विधिबहुलः विसर्जनं दशम्यां तु क्री
 डां चैतुक्रमंगलैः अत्र नवम्यां बोधनासामर्थ्ये पृथ्वां बोधनमिति स्मार्ताः फलभूमाथिनः समुच्चयइत्यन्ये नवम्यां मंत्रः कालिकापुरा
 णे इयमास्यासिते पक्षे नवम्यामाद्भेदिवा श्रीवृक्षे बोधयामित्वां यावत्पूजां करोम्यहम् अत्र स्त्रीव्रतैर्विशेषः परिभाषायां ज्ञेयः
 अथाशौचे विशेषो निर्णयामृते विश्वरूपनिबन्धे आश्विने शक्रपक्षे तु प्रारब्धे नवरात्रके शाश्वतौ च समुत्पन्ने क्रियाका
 र्याकथंबुधैः सूतके वर्तमाने च तत्रोत्पन्नौ त्यन्ने सदा बुधैः देवीपूजा प्रकृतं व्यापकयज्ञविधानतः सूतके पूजनं प्रोक्तं दानं
 चैव विशेषतः देवीसुहृद्विशयकर्तव्यं तत्र दोषो न विद्यत इति कालादर्शे विष्णुरहस्येपि पूर्वसंकल्पितं यच्च व्रतं स्तनिय
 तत्र तैः तत्कर्तव्यं नरैः शृङ्खलानार्चनविचर्जनमिति गोडनिबन्धेति धितत्वेयुक्तम् आश्विनकृष्णनवम्यादि श
 प्रतिपदादि पृथ्वादि सप्तम्यादि चैकं कर्म अतश्च मध्ये आशौचपाते पिनदोषः संकल्पो व्रतसत्रयोरिति विष्णूक्तैरिति
 आरब्धं स्वयमेव कार्यम् अनारब्धं त्वन्येन कारयेदिति दिवोदासः एजस्वला त्वन्येन कारयेत् सूतकादिबुद्धिदोषवच
 नाभावात् स्त्रीणां च नवरात्रे तांबूलादिचर्वणं भवति तदुक्तं व्रतहेमाद्रौ गारुडे गंधालंकारतांबूलपुष्पमाला तु लेपनम्

उपवासेन दुष्यंति दंतधावनमंजनमिति एतत्संभर्तृकोपवासविषयम् अन्यश्चात्र विशेषः परिभाषायामुक्तः आश्वि-
नशुक्लपंचम्यामुपांगललिताव्रतम् महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धम् तत्र यद्यपि कथायां कालविशेषो नोक्तस्तथापि रात्रौ जागरणं
कुर्याद्वीतवादित्रयिः स्वर्नेरितिरात्रौ जागरोक्तैः शक्तिपूजाया रात्रौ प्राशस्त्याच्च रात्रिव्यापिनी ग्राह्येनिकेचित् वस्तुतः
स्तुतवचनं विनारात्रिपूजायां मानाभावात् जागरस्य चांगत्वात् कल्पवाक्यान् भक्ता जागरणेन क्ते चंद्राद्यर्घ्यव्रते तथा
ताराव्रतेषु सर्वेषु रात्रियोगो विशिष्यते इति कालहेमाद्रौ च चनाच्च पूर्वविद्धा ग्राह्या रात्रिशब्दः पूर्वविद्धा वचन इति हेमा-
द्रिः अस्य च भुक्ता जागरणरूपत्वादिति साधु प्रतीमः भुक्ता जागरणं यत्रैते कपदं तस्मिन् व्रते इत्यर्थः अन्यथा शुक्ल-
त्यसंगतेः दिवोदासी चेव्येवम् आश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वतीस्थापनम् यथोक्तं निर्णयामृते देवीपुराणे मूले
षु स्थापनं देव्याः पूर्वाषाढास्तपूजनम् उन्नरास्तु बलिं दद्याच्छ्रवणेन विसर्जयेदिति रुद्रयामलेपि मूलश्लोके सराधीषा
पूजनीया सरस्वती पूजयेत्प्रत्यहं देवया वैद्वेषावमृशकम् नाध्यापयेन्न च लिखेन्नाधीयान कदाचन पुस्तके स्थापि-
ते देवविधाकामो द्विजो नमः संग्रहे आश्विनस्य सिते पक्षे मेधाकामः सरस्वतीम् मूलेनावाहयेद्देवीं श्रवणेन विस-
र्जयेत् मूलस्याद्यपादे आवाहनमिति शिष्टाः श्रवणाद्यपादे च विसर्जयेत् आदिभागो निशायां तु श्रवणास्य यदा भवे-
त् संप्रेषणं तदा देव्या दशम्यां च महोत्सव इति चिन्तामणौ ब्रह्मांडपुराणात् अथ पञ्चा गौडनिबंधे देवीपुराणे ज्ये-
ष्ठानक्षत्रपुक्तायां षष्ठ्यां बिल्वाभिमंत्रणम् सप्तम्यां मूलपुक्तायां पत्रिकायाः प्रवेशनम् पूर्वाषाढायुताष्टम्यां पूजा होमा-
द्यपौषणम् उत्तरेण नवम्यां तु बलिभिः पूजयेच्छिवाम् श्रवणेन दशम्यां तु प्रणिपत्य विसर्जयेत् कालिकापुराणे बोध-

येद्वित्वशारवायां षष्ठादेवीं फलेषु च समम्यां बिल्वशारवांतामाहृत्य प्रतिपूजयेत् पुनः पूजां तथाष्टम्यां विशेषेण
 रेत् जागरं च स्वयंकुर्याद्द्विलिदानं महाभिषि प्रभूतबालिदानं तु नवम्यां विधिवच्चरेत् विसर्जनं दशम्यां तु कुर्याद्देसार
 वोत्सवेः धूलिफट्टमभिषेयोः क्रीडाकोतुकमंगलेः अत्र सर्वत्र निधिनक्षत्रयोगादरोमुख्यः कल्पः तदभावे तु तिथिरे
 वग्रास्था तिथिः शरीरदेवस्य तिथौ नक्षत्रमाश्रितम् तस्मान्निधिप्रधानं निधिनक्षत्रं तिथिर्विनेति विद्यापनिलिखित
 चनात् तिधिनक्षत्रयोरेगैर्द्वयोरेवातुपालनम् योगाभावेति धियाद्या देव्याः पूजनकर्मणा नितैव देवलोकैश्च अत्र
 चपञ्ची प्रवेशात्पूर्वैकः सायंकाले षष्ठ्यभावे तत्पूर्वोदने विवासनं कार्यम् सायंकाले तस्यैतासं त्वेति विवासनलोपः षष्ठ्यां सा
 यं श्रुतिः फलानि शयमाचार्यानि तु कर्मलोप इत्याचार्य-
 यंप्रकृतीति बिल्ववृक्षे विवासनमिति पूर्ववचनादिति कल्पतरुः सायं श्रुतिः फलानि शयमाचार्यानि तु कर्मलोप इत्याचार्य-
 चूडामणिः अत्रक्रमः बिल्वसमीपंगत्वा देवीं बिल्वं च संपूज्य प्रार्थयेत् तत्रमंत्रः रावणस्य वधार्थाय रामस्यानुग्रहा-
 यच्च अकाले नक्षत्राणां बोधो देव्यास्त्वधिकृतः पुरा अहमव्याश्रितः षष्ठ्यां सायान्हेतुबोधयाम्यतः श्रीधौलशिखरे जात
 श्रीफलः श्रीनिकेतनः नेतव्योसि समागच्छ पूज्यो दुर्गास्वरूपत इति एवं देवीमधिवास्य परदिने निमंत्रितं बिल्वशा
 रवापञ्ची प्रवेशात्पूजां कुर्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ लेंगे मूलाभावे तु समम्यां केवलायां प्रवेशयेत् युग्माभ्यां नवबिल्वस्य फ
 र्भांशां रिकान्तथा तथैव प्रतिमां देव्याः स्नात्वा भ्युक्ष्य प्रवेशयेत् अचंचोपवासपूजादौ चोदयिकी सममीप्रास्था न
 तु युग्मचाक्यात्पूर्वा युगाद्यावर्षदृष्टिश्च सममीपार्वती प्रिया रवेरुदयमीक्षंते न तत्र तिथियुगमतेति कृत्यतत्पार्श्व
 दाहृत्य वचनान् भगवत्याः प्रवेशादिविसर्गं ताश्च यागक्रियाः तिथ्यानुदयगाभिन्त्यां सर्वास्ताः कारयेद्बुध इति तिथिर्

तत्तेनोदकेश्वरपुराणाच्च दुर्गाभक्तिरंगिण्यामप्येवम् तत्रापि घटिकातोऽनूतत्वे परानकार्या व्रनोपवासनियमे घटिके कापि
या भवेदिति देवलोक्तेरिति गौडाः दाक्षिणात्यास्त पूर्वचनमदृष्ट्वा युग्मवाक्यासूर्वीकुर्वन्ति पत्रिकापूजाचपूर्वाणह एव कार्या
ननु मूलानुरोधान्मध्यान्दादिवितिकृत्य तत्प्राणिवेत्तम् पत्रिकास्त रंभाकवीहरिद्राचजयंतीविल्वदाडिभौ अशोकोमान
हृक्षश्च धान्यादिनचपत्रिका इति तत्रैवोक्ताः अस्यामेव सप्तम्यां देवीत्रिरात्रसु कंहगाद्रौ प्रतिपदादिनवतिथिषु उपवास
करणसामर्थ्ये सप्तम्यादिदिनचये वा कुर्यात् तदा ह धौम्यः आश्विने मासि शक्नुतु कर्तव्यं न वरात्रकम् प्रतिपदादि क्रमेणो
वयावच्च नवमी भवेत् त्रिरात्रं चापि कर्तव्यं सप्तम्यादियथाक्रमम् अत एव हेमाद्रौ देवीपुराणे मंगलाव्रते आश्विने वाथुवा
माये चैत्रे वा श्रावणे पिवा कृष्णाष्टम्यादिकर्तव्यं व्रतं शक्नुवधिं हरेः यावत् शक्नुवमीशक उपोष्यातु विधानतः दानं हो-
मोजपः पूजा कन्या प्रो ज्ञ्यास्तथान्वहम् महाभैरवरूपेण अस्थि माला धाराश्च ये पूजनीया विशेषेण वस्त्रे ग्रीमपुरादिषु इ
ति मासचतुष्टये विधाय अन्यत्रापि अथवानवरात्रं च सप्तपंचत्रिकं दिवा एकभक्तेन न केनाप्याचिनोपोषितैः क्रमादिति
पूजयेत्ता शिवने शक्या वच्छुक्लाष्टमी भवेत् सर्वकार्यणि शिष्यैः शक्रनास्त्यत्र संशय इत्युक्तम् दिवेत्येकरात्रमुक्तम् दे
वीपुराणे नवरात्रव्रतेशक्तस्त्रिरात्रं चैकरात्रकम् व्यतंचरति यो भक्तस्ते स्मेदास्यामि वां छितमिति तत्रापि सप्तम्याः पू
जने पूर्वोक्तो निर्णयः अत्रतिथियोगपदे तं नेणोपवासः तिथिद्वयनिभिनं पूजादि क्तु भेदेन अत्र विशेषो निर्णयामृते भविष्ये सप्त
म्यां नवगेहानि दारुजानि नयानि च एकं वा चित्तभावेन कारयेत्सप्तमाहितः दुर्गागृहं प्रकर्तव्यं चतुरस्रं सप्तशोभनम्
तन्मध्ये चेदिकां कुर्याच्चतुर्हस्तां समां शक्राभां तस्यां सिंहासनं क्षीमं कंबलाजिनं संयुतम् तत्र दुर्गां प्रतिष्ठाप्य सर्वल

क्षणसंयुताम् मुनेश्वरतुभ्यस्त्रिवरेर्दशाभिर्वाविभृषिताम् तप्तहाटकवर्णाभां त्रिनेत्रां शाशिशेखराम् अनेककुसुमा-
 क्रीर्णां कपटंनसुशोभिनाम् नितम्बविंबसन्नद्धकैकिणीक्षणादिनीम् शूलचक्रदंडशक्तिवज्रचापासिधारिणीम्
 यंटाक्षमालाकरकपानयात्रलसत्कराम् तदग्रेच्छिन्नधारिसंयाहिषंरुधिराशुतम् त्रिःसुताधिननुकंठनालेचर्मसि-
 धारिणम् देवीधनकरग्रीवं शूलेनोरासिताडितम् नागपाशेनाविक्षिप्तहयसेणाधिचिदुतम् वमदुधिरवक्त्रेणधु-
 न्वनौर्ध्वसदालुपा सर्वतोभातुंचक्रेणसेव्यमानांकरेस्तथेति तत्रदेवीप्रकर्तव्याहेमीगाराजनीतया गृहाक्षीलिङ्ग
 पापेनारवङ्गशूलेचपूजयेत् वाक्षीदितारुभयी देवीमूर्तिस्थापनेविशेषोदुर्गाभक्तिः तर्गिण्यांदेवीपुराणे याम्यास्या
 शत भद्रादुर्गापूर्वास्याजयवर्धिनी पञ्चवैमाभिसुरवीनित्यंनस्थायांसौम्या दिङ्मुखी प्रतिमाभावेविशेषस्तत्रै
 च हेमराजतमृद्यानुशीलचिन्नापितापिवा रवङ्गशूलेर्वितादेवीसर्वकामफलप्रदा यद्यद्यस्यासुधं प्रोक्तं तस्मिंस्तो
 प्रतिपूजयेत् देवीभक्त्यार्वितापुंसांराज्यायुः सुतसौरव्यदा कृत्यतत्पार्णवेकासिकापुराणे लिंगस्थांपूजयेद्दे-
 वीमंडलस्थानधेवच पुस्तकस्थांमहादेवीं पावकेग्रतिमासूच चित्रेचत्रिशिखरेवरवङ्गजलस्थांवापिपूजयेत् वि-
 ल्वपत्रैर्यजेद्देवीं तथाजातीप्रसूनकैः नानापि ह्रकनेवेधैर्धूपदीपैर्मनोहरैः भगालिंगाभिधानैश्चभगालिंगप्रगीत
 कैः भगालिंगक्रियाभिश्चपीणयेद्दूरचंडिकप्रम् परेर्नाक्षिव्यतेयस्तयः परान्नाक्षिपत्यपि तस्यकुहाभरावतीशा
 पंद्यात्सदारुणम् चित्रमृन्मायादौस्नानाद्यसंभवेतंचैवोक्तम् अतिकेस्थापितेस्वङ्गेस्नांपयेद्दर्पणेथवेति अथस
 मभीपूजाविधिः प्रतिपद्यक्तविधिनाफलसंकीर्तनालेनवपुर्भिक्षामृन्मयशुर्गापूजावलिदानानिकरिष्य इति संकल्प्य

पूर्वनिर्मातृविल्वसमीपंगत्वा संपूज्य आगच्छ सर्वकल्याणीति पूर्वोक्तमंत्रं पठित्वा विल्वदक्षमहाभागसदात्वं शंकर
 प्रिय गृहीत्वा तव शाखां च देवी पूजां करोम्यहम् शाखा छेदोद्भवदुःखं न च कार्यं त्वया प्रभो गृहीत्वा तव शाखां च पूज्या
 दुर्गेति च स्मृतिः उत्तिष्ठ पत्रिके देवि सर्वकल्याणहेतवे पूजां गृहाण सकलामस्माकं वरदा भव मेरुमंदरकैलासहिम
 वाच्छिखरे गिरी जातश्रीफलदक्षत्वगं बिकाम्याः सदा प्रियः इति संप्राथम्यं छिंधि फट् फट् ॐ हुं फट् स्वाहेति छित्वा
 संपूज्य ॐ चा मुंडे च लचल इति वाद्यघोषेण देवीं तांच गृहं प्रवेश्य आरोपितासि दुर्गे त्वं भूभार्या श्रीफले पितृ स्थि
 रा नितान्तं पूत्वान् गृहे त्वं कामदा भवेति स्थिरीकृत्य रंभादिपत्रिकाः पंचगव्येन पंचाभूतेन च स्नापयित्वा वस्त्रेणावेष्ट्य
 स्थापयेत् ततः पूर्ववत्संकल्पं कृत्वाऽक्षतानादाय देवीमावाहयेत् तत्र मंत्रः आवाहयाम्यहं देवि भूभार्या श्रीफले न
 था कैलासशिखराद्देवि विंध्याद्रोर्हिमपर्वतात् आगत्य विल्वशाखायां चंडिकैरुत्सन्निधिम् स्थापितासि मया दुर्गे पू
 जयेत्वां प्रसीद मे आयुः शरीरं मे श्वयं देहि देवि नमोस्तुते दुर्गे दुर्गस्वस्त्यासि स्मरते नमो मयेति सदानंदकरे देवि प्रसीद म
 मसिद्धये एतद्यो हि भगवत्यंब शत्रुक्षयजयप्रदे भक्तिः पूजया भित्वां दुर्गे देवि सराचिंते पल्लवैश्च फलोपेतैः पुष्पैश्च स्तम्भ
 नो हरेः पल्लवैः स्थिते देवि पूजयेत्वां प्रसीद मे दुर्गे देवि इहा गच्छ सान्निध्यमिह कल्पय यज्ञभागां गृहाण त्वं योगिनी
 कोटिभिः सहति ततो मूलमंत्रेण पाद्यां धांतां तोपचारैः संपूज्य अमृतोद्भवं च श्रीदक्षं शंकरस्य सदा प्रियम् विल्वपत्रं
 प्रयच्छामि पत्रं ते स्मरे श्वरीति विल्वपत्रम् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां द्रोणपुष्पं सदा प्रियम् ततो दुर्गे प्रयच्छामि सर्वका
 मार्थसिद्धयं दत्ति द्रोणपुष्पं निवेद्य धूपादिदक्षिणां तां पूजां मूलेन कृत्वा प्रार्थयेत् ॐ महिषाक्षि महाभागे चा मुंडे मुंडमालि

नि आयुरारोग्यभैश्वर्यं देहि देवि नमोः स्तुते पुं कुमेन सभालब्धे चंदनेन विलेपिते विल्वपत्रकृतापीडे दुर्गे हं शरणं गतः स
 पदे हि यशो देहि भगं भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वोन्मायांश्च देहि मे सर्वमंगलमांगल्ये इति च संप्रार्थ्य पत्रिका
 पूजयेत् कदल्यां ब्रह्मणीं दाडिमेरुं कदलिकाम् धान्ये लक्ष्मीं हरिद्रयां दुर्गां माने चासुं डाम् कवौकालिकाम् बिल्वेशिवां अशोकेशोकरहिता ।
 मुं जयं त्यां कार्त्तिकं चावात्स्यं संपूज्य दुर्गायै बलिं दद्यात् अत्र शस्त्रादिपूजा वक्ष्यते ततः स्तुतिं पठेत् तदुक्तं शिचरहस्ये
 दुर्गाशिवां शान्तिकरीं ब्रह्मणीं ब्रह्मणः प्रियाम् सर्वलोकप्रणेचीं च प्रणमाभिसदाशिवाम् मंगलां शोभनां श्रद्धां निःक
 लां परमांकलाम् विश्वेश्वरीं विश्वमातां चंडिकां प्रणमाम्यहम् सर्वदेवमयीं देवीं सर्वरोगभयापहाम् ब्रह्मेशविष्णु
 नमितां प्रणमाभिसदा उमाम् विंध्यस्थां विंध्यनिलयां दिव्यस्थाननिरासिनीम् योगिनीं योगमातां च चंडिकां प्रण
 माम्यहम् ईशानमातरं देवीमीश्वरीमीश्वरीप्रियाम् प्रणतोऽस्मि सदा दुर्गां ससारार्णवना रिणीम् यद्भूमं पठते स्तोत्रं च
 पुण्यादापियो नरः समुक्तः सर्वपापैस्तु मोदते दुर्गाया सह अथ महाष्टमी सा च परसुता शक्रपक्षेष्टमी चैव शक्रप
 क्षे चतुर्दशी पूर्वविद्धान कर्तव्या कर्तव्या परसंयुते निब्रह्मचैव वर्तते मदनरत्ने स्मृति संग्रहे शरन्महाष्टमी पूज्या नवमी
 संयुता सदा सप्तमी संयुता नित्यं शोकसंतापकारिणी जंभेन सप्तमी युक्ता पूजिता तु महाष्टमी इंद्रेण निहतो जंभस्त
 स्मादानचपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमी मिश्रिताष्टमी कर्जनीया प्रयत्नेन भर्तुजैः शक्रभक्तोऽस्तिभिः सप्तमी शाल्य
 संयुक्तां मोहादज्ञानतोपिवा महाष्टमी प्रकुर्वाणो नरकं प्रति पद्यते सप्तमी कलयाय च परमश्चाष्टमी भवेत् तेन शाल्यमिदं प्रो
 क्तं पुत्रपौत्रक्षयप्रदम् तथा पुत्रान्हंति पशून् हंति हंति राष्ट्रं सराजकम् हंति जानानजातांश्च सप्तमी सहिताष्टमी तेन नात्र नि

मुहूर्तवेधः तदाघटिकामात्राद्यौदधिकीत्याख्या व्रतोपवाससन्धिमेघादिकैकापियाभवेदिति देवलोकैः गौडाअव्येवमाहुः
 अतएवोक्तं भोजराजेन नचसप्तमीशल्यसमोपहतेति इयंभोमितिप्रशस्ता अष्टम्यासुदितेसूर्येदिनातेनवमीभवेत् कुज
 वारोभवेन्नवपूजनीयाप्रयत्नतदतिमदनरत्नेवचनात् सप्तमीशल्यसंविद्धावर्जनीयासदाष्टमी स्तोकापिसामहापुण्याय
 स्वांसूर्योदयोभवेदितिमदनरत्नेस्मृतिमसुचयवचनात् अष्टमीनवमीयुक्तानवमीचाष्टमीयुतेतिपादयवचनाच्च इयमेव
 मूलयुक्ताचेत्याहानवमीसंज्ञा आश्वयुक्शुक्लपक्षेयाष्टमीमूलेनसंयुता सामहानवमीप्रोक्तात्रैलोक्येपिस्तदुल्लेखेतिहेमा
 द्रीस्कांदात् मूलयुक्तापिसप्तमीसुताचेत्याज्येवेत्यक्तं निर्णयामृतेदुर्गोत्सवे मूलेनापिहिसंयुक्तासदात्याज्याष्टमीबुधैः लेशा-
 नात्रेणसप्तम्याऽपिपस्याद्यदिदूषितेति महाष्टमीपूर्वेद्यः पूर्वाणहव्यापित्वेपूर्वांन्यथापरेवेतिनिर्णयदीपमतम् एतच्चतुच्छला
 दुपेक्ष्यम् रूपनारायणधृतेदेवीपुराणे सप्तमीवेधसंयुक्त्यैः कृतानुमहाष्टमी पुत्रदारधनेर्हीना भ्रमंतीहपिशान्चवत् अनु
 सप्तम्यासुदितेसूर्यपरतोयाष्टमीभवेत् तत्रदुर्गोत्सवंकुर्यादपरेहनीतिविश्वरूपनिबंधवचनंतदाशिवनष्ट्याष्टमी
 विषयम् कन्यायांरुक्मापक्षेतुपूजयित्वाष्टमीदिने नवम्यांबोधयेद्देवीगीतवादित्रनिःस्वनेरितिदेवीपुराणे तत्रापिपूजोक्ते
 रितिहेमाद्रौनिर्णयामृतेचोक्तम् यान्ति भद्रायांभद्रकाल्याश्वमधेस्यादर्चनक्रिया तस्याद्वैसप्तमीविद्वाकार्यादुर्गाष्टमीबु
 धैरिति यच्च मोहचूलेनरेव्राह्मेच आश्विनस्यसिनाष्टम्यामर्चयानेतुपार्वती भद्रकालीसमुत्सन्नापूर्वाषादासमायुतेति
 तथा तत्राष्टम्यांभद्रकालीदक्षयज्ञविनाशिनी प्रादुर्भूतामहाघोरायोगिनीकोटिभिःसहेति यच्चमदनरत्ने महाष्टम्याश्वि
 नेमासिशुक्लकल्याणकारिणी सप्तम्यापिपुवाकार्यामूलेनतुविशेषनदति तानिपरदिनेष्टम्याभावविषयाणीतिमदनरत्नेउक्तं

यत्तु न त्रैवपरदिनेष्टमीसत्त्वंपिपूर्वविद्धाविधायकं वचनम् यदाष्टमीतुसंश्राव्य त्वत्संयानिदिवाकरः तत्रदुर्गोत्सवं कुर्यान्न कुर्या
 दपरेहनि दुर्भिक्षुतं च जानीयान्न वभ्यां यत्र पूज्यत इति तत्परदिने दशम्यां न वभ्याभावाविषयम् यदासूर्योदयेन स्यान्न वभीचा-
 परेहनि तदाष्टमीप्रकुर्यान्न समभ्यासाहितानृपेति तत्रैव स्मृतिसंग्रहोक्तेः उत्तरास्तिथयो यत्र क्षयं चातिनराधिप पूर्वोष्टमीत-
 दाकुर्यादन्यथा त्वश्रमं भवेदिति दुर्गोत्सवोक्तेः श्रौतिमदनरत्ने वस्तुतस्तु इदं वचनद्वयं अष्टमीनवम्योः सूर्योदयद्वयसंबंधपर
 म् अतएव नवमीचेति चकारादष्टमीच तिथय इति बहुवचनादष्टमीनवमीदशस्युक्ता अन्यथा पूर्वोक्तविरोधादिति दिक् य
 नु अहं भद्राश्च भद्राहं नावयोरंतरं क्वचिन् सर्वसिद्धिं प्रदास्यामि भद्राया मर्चिता त्वाहमिति देवीपुराणं तद्विष्टिकरणमप्ये पूजा
 विधानार्थम् विष्टित्यक्ता महाष्टम्यां मम पूजां करोमि नित्यं तस्य पूजाफलं न स्यात्तेनाहमवमानेति तत्रैवोक्तेरिति निर्णया-
 मृतं न तत्राहं स्मृपुराणे सप्तम्यां पत्रिका पूजा अष्टम्यां चायुषोषणम् पूजा च जागरन्धैवनवम्यां विधिवद्बलिरिति अष्टस्युप
 वासश्च पुत्रवतान्वकार्थः उपवासं महाष्टम्यां पुत्रवान्नसमाचरेत् यथानथा वा पूतात्मा व्रती देवीं प्रपूजयेदिति तत्रैवोक्तेः स्तुत
 नारायणीयेनाहो अतोर्थं पूजनीयासातस्मिन्नहनिमानवैः उपोषितैर्वस्त्रधूपमाल्यरत्नानुलेपनैः पशुभिः पानकैर्दद्याद्वात्रौ
 जागरणेनाच दुर्गागृहे च शास्त्राणि पूजितव्यानिर्पादितैः वाद्यमांडानि चिन्हात्मिकवचनान्यायुधानि च अत्र विधौ होमाद्रौ निर्णया
 मृतेभ्यो निव्ये आश्वयुक् शक्रपक्षस्य अष्टमीमूलचं सुता सामहानवमीनामत्रैलोक्येषु सुदुर्लभा कन्यागते सवितरि शक्रकृपा
 ष्टमीयुता मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवमी स्मृता नवम्यां पूजिता देवी ददात्यभिमतं फलम् सा पुण्या सा पवित्रा च सा धन्या
 स्वदायिनी तस्यां सदा पूजनीया चासुडां सुंडमालिनी सदेरुक्तेर्नित्यतापि तस्यां येत्युपयुज्यंते प्राणिनो माहिषादयः सर्वे ते स्व

र्गतिं याति घृतां पापं निघृते यावन्ञ्जालयेद्वात्रं पशुस्तान्न हन्यते न तथा बलिदानेन पुष्पधूपविलेपनैः यथासंतुष्यते मेघैर्म-
 हिषैर्विध्यवासिनी एवं च विध्यवासिन्यां न वरात्रोपवासतः एकभक्तेन तेन स्वशक्त्या याचितेन च पूजनीया जनेर्देवी स्थाने स्थाने
 पुरेपुरे गृहे गृहे भक्तिपरैर्ग्रीमे ग्रामे वने वने स्नानैः प्रसुदितैर्दक्षिणां स्नानैः शूद्रैर्मनियुतेर्मुहूर्ते रज्ये श्वमाननैः
 स्त्रीभिश्च कुलशार्दूलतद्विधानमिदं दृष्टुं अयाभिलाषी नृपतिः प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् लोहाभिमारिकं कर्म कारयेद्येवावदष्टमी
 ति लोहाभिमारिकं कर्म विधानं तत्रैवोक्तम् प्रागुदक्प्रवर्णदेशे पताकाभिरलंकृतम् मंडपं कारयेद्विव्यं नवसप्तकं परम् षोड-
 शहस्तमित्यर्थः आग्नेयां कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं स शोभनम् मेखलात्रयसंयुक्तं योन्याश्च दलाभया राजचिह्नानि सर्वाणि
 शस्त्राण्यस्याणि यानि च आनीय मंडपे तानि सर्वाण्यत्राधवासयेत् ततस्तत्रास्त्राणां स्नानः शकृत्वां चरधरः शतचिः ऊंकारपू-
 र्णैर्कर्मैस्तस्मिन्निर्गुह्या हुतम् शस्त्रास्त्रमंत्रैर्होतव्यं पायसं दत्तं संयुतम् हुतशेषं तुरंगाणां राजानमुपहारयेत् लोहाभिमा-
 रिकं कर्म तेनैव त्रिभिः स्मृतम् धृतपत्न्ययानश्वान्गजांश्च समलंकृतान् भ्रामयेन्नगरेनित्यं बौद्धिघोषपुरःसरम् प्रत्य
 हं नृपतिः स्नात्वा संपूज्यपि नृदेवताः पूजयेद्भजनिहानिफलमात्यविलेपनैः यस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः समुदाहृतः पू-
 जामंत्रान्त्रवक्ष्यामि पुराणी क्तान हंतव्यैः पूजितः प्रयच्छंति कीर्तिमायुर्यशो बलम् अथ यंत्राविष्णुधर्मोत्तरोक्ताः छत्रस्य या
 थांबुदश्चादयानि शिवायेमां च संधाराम् तथा छादय राजानं विजया रोम्य हृदये चामरस्य शशांककरसंकाश क्षीरडिंडीर
 पांडुर प्रोत्सारया शक्रदुरितं चामरामरदुर्लभ अश्वानां हृत्स्थार्थैरेवंत पूजनमहं करिष्ये सूर्यपुत्रमहाबाहो छायाह्वयं न दन
 शान्तिं कुरु तुरंगाणां रेवंताय नमो नमः अनेन यंत्रेण पूजा अथाश्वस्य गधर्वकुलजा तस्त्वभाभूयाः कुलदूषकः ब्रह्मयासः

त्वचाक्वेन सोमस्य चरुणस्य च प्रभावाच्च हताशस्य वर्धयत्तु रंगमान् तेजसाच्चैव सूर्यस्य मुनीनां तपसा तथा रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण
 पवनस्य वलेन च स्मरत्वं राजपुत्रस्त्वं कौस्तभं च भणिं स्मर यां गतिं ब्रह्महागच्छेन्मातृहापितृहातथा भ्रूणहानृतवादी च क्षत्रि-
 यश्च पराङ्मुखः सूर्याचंद्रमसौ वायुर्वायव्यशयं तिदुष्टेनम् ब्रजाश्वतांगिर्निक्षिप्रं तच्च पापं भवेत्तव निष्कृतो यादिगच्छेथा सुडा-
 ध्वनिं तुरंगमं रिपून् विजित्य समरे सहस्रान्नास्तरुषी भवेति अथ ध्वजस्य शक्रकेतो महावीर्यश्यामवर्णा च्चिंथाम्यहम् पत्रि-
 राजनमस्ते स्तुतथा नारायणध्वजं काश्यपेयारुणभानर्गारे विष्णुवाहनं अग्रमेयं दुराधारर्षरणे देवारि सूदनं गरुत्मान्मा-
 रुतगतिं त्वयि स्तुतिं हितो यतः सारवंत्यायुधान्यत्र रक्षत्वं च रिपून् दह अथ पताकायाः हुतशुग्वसवोरुद्रा वायुः सोमो
 महर्षयः नागकिन्नरगंधर्वयक्षभूतगणाग्रहाः प्रमथास्तु सहादित्यैर्भूतेशो मातृभिः सह शक्रः सेनापतिः स्कंदो वरुण-
 श्वाश्विनस्त्वयि प्रदहंतुरिपून् सर्वान् राजा विजयमृच्छतु या नि प्रयुक्तान्यरिभिरायुधानि समंततः पतंतूपरिशङ्कणां
 हुताभितच तेजसा हिरण्यकशिपौ युद्धे युद्धे देवास्सरे तथा कात्तने भिवधेय इन्द्राग्निपुरयातने शोभितासितथैवाद्य-
 शौभयास्मांश्च संस्मर नीलान् श्वेतानि मान्दृष्ट्वा नश्यंत्वा शत्रुपारयः व्याधिभिर्विधेघेरिः शस्त्रैश्च सुधिनिर्जिताः
 पूतनारे वतीनाम्ना फालरात्रिश्च या स्मृता दहत्वा शक्रिपून् सर्वान् यत्ना के त्वं मया चिंता अध्वगजस्य कुमुदेरावणोपभ-
 पुष्यदंतौ धयामनः सप्ततीक्ष्णो जनील एते श्वेदेव योनयः तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च वानान्यष्टौ समाश्रिताः मंदो भद्रो मृ-
 गश्चैव गजः संकीर्ण एव च वने वने प्रसूतास्ते यूथानि स्रमहांति च पांतु त्वां वसवोरुद्रा आदित्याः समरुद्रणाः भर्तारं र-
 क्षन्नागेन्द्रस्वामि च त्रिपात्यताम् अवाप्नुहि जयं युद्धे गमने स्वस्ति नो व्रज श्रीस्ते सोमा इलं विष्णोस्तेजः सूर्या ज्योति-

स्नात् स्थैर्यमेरोर्जयं रुद्राद्यं शोदेवाद्युरंदरात् युद्धैरक्षंतु नागास्त्वां दिशश्च सह देवतैः आश्विनो सह गंधर्वैः पांतु त्वां सर्वतः
 सदेति अथ रवद्रुमंत्रः असिर्विशमनः खड्गस्तीक्ष्णधारोदुरासदः श्रीगर्भो किंजयश्चैव धर्मधारस्तथैव च एतामित्तव-
 नामानि स्वयमुक्ता निवेधसा नक्षत्रं कृत्वा ते तु युक्तं देवो महेश्वरः रोहिण्यश्च शरीरं ते देवतं च जनार्दनः पिता पिता महो-
 देवस्त्वमां पालय सर्वदा नीलजीमूतसंकाशास्तीक्ष्णदंष्ट्रः रुशोदरः भावशुद्धो मर्षणश्च अति ते जास्तथैव च इयं येन धु-
 ताक्षोणी हतश्च महिषासुरः तीक्ष्णधारायशुद्धयतस्मै रवद्राय ते नमः अथ छुरिकायाः सर्वासु धानां प्रथमं निर्मिता
 सिपिनाकिना शूलाद्युधादिनिष्कृत्य कृत्वा सुष्टिग्रहं शभम् चंडिकायाः श्रद्धासि सर्वदुष्टनिबर्हिणी तया विस्तारिता चा-
 सिदेयानां प्रतिपादिता सर्वसत्त्वांगभूतासि सर्वांशभानि चर्हिणी छुरिकैरक्षगां नित्यं शांतिं यच्छ नमोस्तुते अथ कट्टाद-
 कपूजा रक्षां गा निगनान् रक्षरक्षवाजिधना निच मम देहं सदारक्ष कट्टारकनमोस्तुते कट्टारको मध्यदेशो कटारोति प्रसिद्धा धनुः
 पूजा सर्वयुधमहामात्रसर्वदेवारिस्सूदन चापमांसमैरक्षसां कंशरवैरिह धृतं कृष्णो न रक्षार्थं संहाराय हरेण च अथीमूर्तिग-
 नं देयं धनु रत्नमाभ्यहम् कुंतपूजा प्रासपातय शत्रूंस्त्वमनयानां कमायया गृहाण जीवितं तेषां मम सैन्यं च रक्षताम् चर्मपू-
 जा शर्म प्रदत्त्वं समरे चर्मसैन्ये यथोद्यमे रक्षमां रक्षणीयो हं तापनेय नमोस्तुते अथ कनकदंडभञ्जः प्रोत्सारणाय दुष्टानां
 साधुसंरक्षणाय च ब्रह्मणा निर्मितश्चासि व्यवहारप्रसिद्धये यथोदेहि तत्त्वं देहि जयतो भवभूषणे नानुदयस्वरिपून्सर्वान्हेम
 दंडनमोस्तुते अथ दंडुभिर्मंत्रः दंडुमेत्वं सपत्नीनां घोरोत्तदयकंपनः भवभूभिपसे न्यानां तथा विजयवर्धनः यथाजीमूतघो-
 षेण प्रवृत्त्यं निच बर्हिणः तथा स्तवशब्देन हर्षोस्माकं मुदा वहः यथाजीमूतशब्देन स्त्रीणां त्रासो भिजायते तथा च तव शब्दे

नत्रस्यंत्वस्मद्विधोरणे अथशंसंगमंत्रः पुण्यस्त्वंशरं वपुण्यानां भंगलानां च भंगलम् विष्णुना विधत्ते नित्यममः शान्तिप्रदो भव
अथसिंहासनमंत्रः किज्योजयदोजेनास्त्रिपुधातीक्ष्णंकरः दुःखहा धर्मदः शान्तः सर्वादिष्टविनाशनः एते चैसन्निधोयस्मात्तव
सिंहामहाबलाः तेनसिंहासनेनित्वंवेदेमंत्रैश्चगीयसे त्वयिस्थितः शिवः शान्तस्त्वयि शक्रः सूरेश्वरः नमस्ते सर्वतो भद्रम्
द्रदोभवभूपतेः त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासनमोस्तते तथैव कर्मचिन्हा निस्त्रा निपूज्यानि शिल्पिभिः लोहाभिसारिकं कर्मक
त्वं मंत्रपूर्वकम् नियमं कृत्वा तथाष्टम्यां पूर्वाणह स्नानमाचरेत् कुंकुमचंदनचंपकचतुः समैः शैलपिष्टैश्च चर्चितगार्वादेवो
कुक्कुमैरभ्यर्चयेद्ब्रह्मभिः कुसुमैः सपद्युषोः सदीपधूपैः सनेवेद्यैः मांसैर्वत्युषहारेर्मंगलशब्दैः समुच्छलितैः विहितछंदै
यभिः स्यंदनसितशस्त्रधास्त्रिजलौकैः तुष्टैः पशवस्त्र्यादितु निवेद्यते सर्वमेव भगवत्यै दुर्गा सा पूजनीया च तद्दिने द्रोणपुष्पकै
नतः खड्गं नमस्कृत्य शत्रूणां वधसिद्धये इच्छेत्तविजयं राज्यं सुभिक्षं चात्मने नृपः पुनः पुनः प्रणम्यायं संस्मरहृदये शिवाम्
सर्वकृत्वैर्निकौरज्यं अष्टम्यां जागरं निशि नटनर्तकगीतैश्च कारयेच्च महोत्सवम् एवं तद्दृष्टेर्निशानीत्वा प्रभाते अरुणोदये घातये
न्महिषान्मेघान्मृतो नतकंधरान् शतमर्धशतं वापि नदर्थं वा यथेच्छया स्मरासवद्युतैः कुंभैस्तर्पयेत्परमेश्वराम् कापालिकै
भ्यस्तद्वेयं दासी दासजनैतथा ततो पराणहसमये नवम्यां वैरथे स्थिताम् भवानीं भ्रामयेद्दष्ट्रे स्वयं राजा सशब्दवान् कश्चि
पोधिनो वीरो विधत्तोऽन्येन खड्गवान् भूतेभ्यस्तबलिं दद्यान्मंत्रेणानेन सा भिषम् सरत्तं सजलं चान्नं गंधपुष्पाक्षतैस्तु
नम् श्रीं स्त्रीन्यारान्समूलेनादिगिदिक्ष्मकिरेद्वलिम् मंत्रश्च बलिं गृहं तिमिंदेवा आदित्यावसवस्तथा मरुतश्चाश्विनोरुद्राः
सप्तर्षाः पन्नगा ग्रहाः असुरायातुथानाश्च पिशाचो रगराक्षसाः डाकिन्यो यक्ष वेनाला यो गिन्यः पुत्रनाशिवाः जृम्भकाः सिद्धग

धर्वा मालाविधाधरा नगाः दिक्पाला लोकपालाश्च येन विघ्नविनायकाः जगतां शान्तिकर्तारो ब्रह्माद्याश्च महर्षयः माविघ्नं मानन्दमेया
पंभा संतुपरिपंथिनः सौम्या भवन्तु त्नाश्च भूतप्रेताः स्फुरत्वा वहादनि इति महाशुभा इति महानवमी तु पूर्वयुतायात्या पूर्वोक्तवच-
नान् नवमीदुर्गात्रिते आचरणीति दीपिकोक्तेः स्थावराणि दुर्गनवमीदूर्वाचिवहुताशनी पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या शिवरात्रिर्वर्लिर्दिनामिति हे
मादौ पाद्योक्तेश्च सविष्येपि आश्वयुक् शुक्लपक्षे तु अष्टमामूलसंयुता सामहानवमीनामत्रैलोक्ये पि सन्दुर्लभेति मूलमुपल-
क्षणम् दुर्गापूजास्तनवमीमूला दृष्टश्च यान्विता महती कीर्तिता तस्यां दुर्गामाह षमादिनीमिति भद्रनरत्नेल्लेगात् अत्र पूजये-
दित्यग्रे शेषः यामितु साकार्योदयगामिन्यां तिथा तु दयगाभि न्यामित्यादि प्रागुक्ता निता निनवमी अभिन्ना मिथि पराणि नवम्यां
विशेषोक्तेः वेधश्च सुहूर्तचपे जेच जेयः यद्यपि हेमाद्रि मते सुहूर्तद्वयात्सापि वेधोस्त्वितथापि सूर्योदय एव सः सायं तु त्रिसु-
हूर्त एव न दुर्कं दीपिकायाम् त्रिसुहूर्तगातु सकला सायदनि माधवोपि सायंतूत्तरयात ह न्यूनयान्तु विध्यत इति तेन त्रिसु-
हूर्तयोगे पूर्वानवमी पूर्वोक्तवचनान् नकुर्यान्नवमीतातदशम्यां तु कदाचनेति स्कांदे परा निवेधाच्च त्रिसुहूर्तयोगाभावे तु
निषिद्धापि परैरकार्ये निनिष्कर्षः यतु नवम्यां च जपं होमं समाध्यश्च वणेपि वैतिसंयग्रहोक्तेः अतः च जागरश्चैव नवम्यां विधि व-
दल्लिरिति देवीपुराणाच्च नवम्यां होमबल्यादि विहितं तत्राश्वयुक् शुक्लनवमी सुहूर्तं वा कलायदि सातिथिः सकला देया
लक्ष्मीवि याजयार्थिभिरिति सौरपुराणात् सूर्योदये परं रिक्ता पूर्णा स्यादपरायदि बलिदानं प्रकर्तव्यं तत्र देशे शुभमाचरं
बलिदानं कृते नष्टन्यां पुत्रभंगो भवेन्नृपेति भद्रनरत्ने देवीपुराणाच्च बल्यादौ पराकार्थो उपवासादौ तु पूर्वैति भद्रनरत्ने उक्तम्
प्रतापमार्तं डेव्येवम् यस्तु अष्टम्यां बलिदाने न पुत्रनाशो भवेत्क्षवमिति कालिकापुराणं तत्संधिपूजापरं अष्टमी नवमी संशो

तृतीयाखलुकथ्यत इति तत्रैव ननुक्तः कामरूपनिबन्धे अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वै एव च न च या क्रियते पूजा विदे
 यासा मह्यफला अष्टमीमात्रे भवत्सेव आश्विने पूजयित्वा तु अर्धरात्रेष्टमीपुत्र धानयं नियं शूर्भस्म्याने भवति महाब-
 लाः तथा कन्यासंस्थे रवावीशे शक्राष्टम्यां प्रपूजयेत् सोपवासो निशार्द्धे तु महाविभवविस्तरैः तथा पशुधानश्चक-
 र्त्तव्यो गवयानवधस्तथेति कृत्वा रायणीये देवीपुराणात् तत्रैव भविष्ये तस्मादियं महापुण्या नवमीपापनाशिनी उपो-
 ष्यास्तप्रयत्नेन सततं सर्वपाथिवैः निर्णयदीपे तु महा नैवमीपरदिने पराणहव्यापिते परा अन्यथा पूर्वा आवर्तनात् पूर्व
 काले नवमीस्यात्सरैर्हनि दुर्गा च तत्र पूर्वैः दुर्गापूजापूर्वकः पूर्वपूजापूर्वकः अस्म्यनुशारदानवमीविषय-
 यत्वं समूलत्वं च विमृश्यम् यामितु नंदायां ज्वलते चन्द्रिः पूर्णायां पशुधाननम् भद्रायां गोकुलं भीडान्नराज्यं विनश्य-
 तीति नवम्यामपराणहेतुबलिदानं प्रशस्यते दशमीवर्जयेत्तत्र नानाकार्या विचारणेति नंदायां दशनिरक्षा बलिदानं दशा-
 स्तु भद्रायां गोकुलं क्रीडादेशनाशाय जायत इति ब्रह्मवैवर्तनारदादि च चानिना निशङ्काधिकनिषेधपराणीति मद-
 रत्ने तथा कालिकापुराणे नवम्यां बलिदानं तु कर्तव्यं यथाविधि जपहोमं च विधित्तु कुर्यान्नत्र विभूतये केचित्तु पूर्वाषा-
 दाद्युताष्टम्यां पूजाहोमाद्यपोषणमिति पूर्वोक्तदेवीपुराणादष्टम्यां होममाहुः अन्येतु द्विविधवाक्यचशादष्टम्यामारभ्य न
 वम्यां समापयति समुच्चपस्तुक्तः रुद्रयामलेतु विकल्प उक्तः तत्तु निर्मूलम् दुर्गाभक्तिरोगिण्यादिगोदग्रंथेष्वपि न-
 वम्यां होम उक्तः होमे च विशेष उक्तो डामरतंत्रे पायसं सर्पिषा युक्तं तिलैः शङ्खैर्विधिश्रितम् होमं धेहि धियद्भक्त्या दशां
 न नृयोत्तम रुद्राध्यायेयथा होमं त्रैलोक्ये केन साधयेत् तथास्तोत्रजपे होमं श्लोकेनैकेन साधयेत् यद्वासंशतीजव्यहोम-

मञ्जो नवासरः ऐं ह्रीं क्लीं चासुं डाये नि चै इति नवाश्वर इति कोचिन् पूजोक्तोऽप्युद्दिष्टं पा
 यसान्निमितासथा किंशुकैः सर्पपैः पूगैर्लज्जादूर्वाकुरैरपि यवैर्वाश्रीफलोद्विजेर्नानाविधफलेस्तथा रक्तचंदनखंडैश्च गुगुले
 श्वमनोहरैः प्रनिश्लोकंचजुहुयात्सर्वद्रव्याणि चक्रमान् नवाक्षरेण बाहुत्वा नमो देव्या इतीति चेति रहस्येन प्रनिश्लोकंचजु-
 हुयास्याय सनिलसर्पिषे त्कर्म दुर्गाभक्तिनरं गिष्यात्तु मिलैर्जयंती यंत्रेण च होम उक्तः पुरश्चरणकार्ये तु चित्त्वपत्रयुते स्तिले
 रिति कालिकापुराणाद्विल्वपत्रैश्चैति स्मांतीः तन्न अन्यचयानाभावात् अथ बलिदानम् तत्राश्वमेधच्छागमहिषस्वमांसा-
 नासुत्तरोत्तरप्राशस्त्यं फलविशेषश्चान्यतोचसेय इति दिक् बलिप्रकारस्तदेवापुराणे कन्यासंस्थेरयोशक्रशक्काष्टम्यां प्रपूज-
 येत् द्रोणपुष्पैश्च बिल्व्याम्बजानी पुन्नागचंपकैः पंचाब्दं लक्षणोपेतं गंधपुष्पसमन्वितम् विधिवत्कालिकालीति जस्वास्व
 ज्ञेन घातयेत् ॐ कालिकालियज्ञेश्वरिलोहदंडाये नम इति मंत्रः तदुत्थराधिरं मांसं गृहीत्वा पूजनादिषु आदिशब्दात् चरकी-
 विदारीपापराक्षस्यः नेर्ऋतेभ्यः प्रदानव्यं महाकौशिकमंभिनम् मंत्रस्तव स्यते तथा तस्याग्रतो नृपः स्नायात्कृत्वा शत्रुतु-
 मेष्टिकम् धङ्गेन घातयित्वा तु दद्यात्कंदविशारवयोः अशोक्तो ब्राह्मणेन च कूष्माण्डादिभिर्बलिदानं कार्यम् तदुक्तं कालिकापुराणे
 कूष्माण्डमिक्षदंडं चांसं सारसमेव च एने बलिभगाः ग्रीकाम्स्तृप्नोच्छागसमाः सदा रुद्रयायलेपि छागाभावे तु कूष्माण्डं श्रीफलं चा-
 मनोहरं वस्त्रसंवेष्टितं कृत्या छेदयेच्छुरिकादिना तथा ब्राह्मणेन सदा देयं कूष्माण्डं बलिकर्मणि श्रीफलांवा सराधीश छेदने
 बलुकारयेत् छेदे विकृत्यः मायानेन बलिर्देयो ब्राह्मणेन विजानता कालिकापुराणे उच्चराभिमुखो भूत्वा बलिं पूर्वमुखं यत्-
 था निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं मंत्रमुदीरयेत् पश्चात्स्वं बलिस्त्वेण मम भाग्यादुपस्थितः प्रणमामि ततः सर्वरूपिणं बलिस्त्वपि

चंडिका प्रीतिदानेन दातुरापदिनाशनम् चामुंडावलिरूपयवलेतुभ्यं नमोस्तुते यज्ञार्थं बलयः सृष्टाः स्वयमेव स्वयंभुवा अ-
 तस्त्वाघातयाम्यद्य तस्माद्यज्ञे च योधः ऐं ह्रीं श्रीं भिति मंत्रेण तं बलिं यत्स्वरूपिणम् चित्ति यत्स्वान्यसे सुषुं भित्तस्य तु भेरय र-
 सनां त्वंचंडिकायाः भ्रूरलोक प्रसाधकः ह्रीं ह्रीं स्वदे निमंत्रेण ध्यात्वा स्वर्द्ध च पूजयेत् पूजयित्वा ततः स्वर्द्धं आहुं फटि निमंत्रकैः
 गृहीत्वा विमलं रत्नं छंदयेद्वलिमुत्तमं ॐ ह्रीं ऐं ह्रीं कौशिकी निरुधिरेणा व्यायतामिति बलिदा ने तु दुर्गायाः सर्वत्रायं विधिः
 स्मृतः स तस्य सूक्ते नवम्यां पूर्ववत् पूजा कर्तव्या भूति मिच्छता दक्षिणां वस्त्रयुग्मं च आचार्याय निवेदयेत् अथात्र प्रसंगाच्छ-
 तचंडी विधानमुच्यते रुद्रयामले शतचंडी विधानं च प्रोच्यमानं शृणुष्व तत् सर्वोपद्रवनाशार्थं शतचंडीं समा रभेत् षो-
 डशस्तं भसं युक्तं मंडपं पल्लवै र्युज्य लम् वस्त्रकोणयुतां वेदीं मध्ये कुर्याच्चिभागतः पक्षेष्टकचित्तरम्यासु ह्य्राये हस्तसंभिताम्
 पंचवर्णरजोभिश्च कुप्यान्मंडलकं शभम् पंचवर्णा वितानं च किंकिणी जालमंडितम् आचार्येण समं विप्राचवरयेद्दशस्त्र-
 तान् इशान्यां स्थापयेत्कुंभं पूर्वोक्त विधिना चरेत् वारुण्यां च प्रकर्तव्यं कुंडलक्षण लक्षितम् मूर्तिदेव्याः प्रकुर्वन्ति स्तवर्णै-
 पलेन वै तदर्धेन तदर्धेन तदर्धेन महामते अष्टादशसुजादे वींकुर्याद्वाष्टकरामपि पट्टकूलयुगच्छन्नादेवीं मध्ये निधापये-
 त् देवीं संपूज्य विधिगज्जपं कुर्वद्दशाह्विजाः शतभा दो शतं चानेजपे नमंत्रं न वार्णिकम् चंडीं सप्तशतीं मध्ये संपुदो यमुदाह-
 तः एकंद्वेत्रीणि च त्वारिजपेदिनं चतुष्टयम् रूपाणि क्रमशस्तद्वत्पूजनादिकमाचरेत् पंचमोदिवसे प्रातर्होमं कुर्याद्विधान-
 तः गुडूचीं पायसं दूर्वां निलान् शक्लान्यवानपि चंडी पारुस्य होमं तु प्रतिश्लोकं दशांशतः होमं कुर्याद्ब्रह्मादिभ्यः समिदा-
 न्यच स्तुत्रमात् हुत्वा पूर्णाहुतिं दद्याद्दिग्ब्रह्मोदक्षिणां क्रमात् कपिलांगं नीलमणिं श्वेताश्वं च चामरे अभिवेकं ततः

कुरुयजमानम्यक्तस्त्रिजः एवकृतेमरेशानसर्गसिद्धिः प्रजायने अथसहस्रचंडी साचतत्रैवोक्ता सहस्रचंडीविधिवच्छ्रु
 णुविष्णोमहामते राज्यभ्रंशमहोत्सातेजनमारेमहाभये गजमारेश्वमारेत्तपरचक्रभयेतथा इत्यादिविधिर्धेदुःखे क्षयरोगा
 दिजेभये सहस्रचंडीकापाठं कुर्याद्वाक्रयंनथा जापकास्तृशतं प्रोक्ताविंशद्विंशश्चमंडपः भोज्याः सहस्रं विप्रैः द्रागोशनं
 दक्षिणादिषोत् गुरवेद्विगुणदेयं शय्यादानं तथैवच सप्तधान्यं च भूदानं श्वेताश्वं च मनोहरम् पंचनिष्कमितामूर्तिः कर्त
 व्यावार्धमानतः अष्टादशभुजदेवी सर्वायुर्धाविभूषिता अवारिनालं दानव्यं सहस्रं प्रत्यहं प्रभो शतं वानियताहारः प-
 यः पानेन वर्तयेत् एवथश्वंदिकापाठं सहस्रं तु सभाचरेत् तस्यस्यात्कार्यसिद्धिस्तानत्रकार्योविचारणेति एतद्वयं यद्यपिमहा
 निबं धेषुनास्ति तथापि प्रचरद्रूपत्वादुक्तमिति दिक् वाराहीतत्रै सकटे सभनुग्रामे दुश्चिकित्स्यामये तथा जातिभ्रंशे कुलोच्छ
 देव्यायुषो नाश आगते चैरिच्छद्दोषाधिहृद्दौ धननाशे तथाक्षये तथैव त्रिविधोत्साते तथा चैवोपपातके कुर्याद्यत्नाच्छताष्ट
 तततः संपद्यते शतम् श्रेयोवृद्धिः शताष्टताद्राज्यवृद्धिस्तथापरा मनसा चिंतितं देवि सिध्येदष्टोत्तराच्छतात् सहस्राव
 र्त्तनाह्नुश्मीराष्टणोनिस्वयं स्थिरा सुक्तामनोरथात्कामान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् चंड्याः शताष्टसिपाठात्सर्वाः सिध्यंतिसिद्ध
 याः इति शतचंडीसहस्रचंडीविधिः अथनवरात्रपारणानिर्णयः साचदशम्यांकार्यं आश्विनेमासिशतैकैनुकर्व्यं न-
 वरात्रकम् प्रतिपदादित्रयोदश्यावशावचनवमीभवेत् त्रिरात्रं वापि कर्तव्यं सप्तम्यादियथाक्रममिति हेमाद्रौ धोम्यवचनात् न-
 वमीति धिपर्यंतं दृष्ट्या पूजाजपादिकमिति प्रागुक्तवचनेन वमीपर्यंतं प्रधानभूतपूजाद्वैकैरुपवासादेभ्यो गत्वेन तस्यार्थं तत्वा-
 द् आदिशब्देनोपवासोक्तैः पूर्वोक्तत्रिरात्रव्रतेन यस्याभ्युपोष्यत्वाच्च न च पारणांतलेन त्रिरात्रत्वम् विष्णुत्रिरात्रादेन-

थाप्रसक्तेः नचात्रोपचासेमानाभावइनिवाच्यम् एवंचविंध्यवासिन्यांनवरात्रोपवासतः एकभक्तेननक्तैतथैवाचानितेन
 च पूजनीयाजनेर्देवीस्थानेस्थानेपुरेपुरइति हेमाद्रौभविष्योक्तेः नवरात्रसमाख्यातो नवम्याअप्युपोष्यत्वाच्च नतुतिथिद्वा
 सेष्टावप्युपचासाभवंतीतिकथंसमारब्धा तेनकर्मविशेषेनवरात्रशब्दोरूढः अतएवोक्तंदेवीपुराणे तिथिद्वन्द्वौतिथिद्वासे
 नवरात्रमपार्थक्यमितिचेत् न तिथिद्वासेपिनवतिथीनामुपोष्यत्वान्नवरात्रत्वाक्षतैः एतेनरात्रीणांप्राधान्यात् हासेअमा
 मादायनवत्वमितिमूर्खोक्तिः परास्ता यत्तुदेवीपुराणे कन्यासंस्थेरवौशक्नूमाभ्यनंदिकाम् अयाचीत्यथनेकाशी-
 नक्ताशीवाथवावृदइति व्रतचतुष्टयमुक्तंतल्लोहाभिसारिकविषयम् तस्यजयाभिलाषीनृपतिः प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् लो-
 हाभिसारिकं कर्म कारयेद्यावदहमीति भविष्येष्टमीपर्यंतमेवोक्तेः रूपनारायणेनतुनंददि व्रतप्रयोगं हथगेवांक्ता तस्य न
 वम्यांपारणमुक्तम् यदपि निर्णयदीपे आश्विनेशक्नूपक्षेतु नवरात्रमुपोषितः नवम्यांपारणंकुर्याद्दशमीमिश्रितानचेत
 दशमीमिश्रितायत्रपारणेनवमीभवेत् दुःखदारिद्रदाज्ञेया तथा व्रतविनाशनीति ब्राह्मनाभ्यालिरिव तं वचनम् यच्चरुद्र
 यामलइति वदंति अष्टम्यासहस्रार्क्यास्त्यानवमीपारणादिने योगोहाद्दशमीवेधेनवम्यांचंडिकांयजेत् पारणं च प्रकुर्याद्वै
 तस्यपुण्यंनिरर्थकं नवम्यांपारितादेवो कुलवृद्धिं प्रयच्छति दशम्यांपारितादेवीकुलनाशं करोति चे तस्मानुपारणंकुर्या
 न्नवम्यां विबुधाधिपेत्यादीनि तानियदिसमूलानि तदालोहाभिसारिकं नंददि व्रतचतुष्टयविषयाणि नस्याष्टमीपर्यंत
 मेवोक्तेरित्युक्तंप्राक् अन्यथामहाष्टम्यांपरविद्वायांपारणाविधाने पूर्वनिबंधैर्विरोधोदुर्वारः स्यात् यानितुं कैश्चिद्दि-
 खितानि नवम्यांपारणाविधायकानिवचनानि तानि हेमान्धादि विरुद्धत्वान्निर्मूलानि समूलत्वेपियदादि न ह्येनवमीत-

दाहिनीयादिनेउपोष्यतिथ्यनेपारणाभक्तिनुवशीमध्येकार्येत्येवनेयानिशिवरात्रिपारणावत् अत्रकेविसारणाहेसूतंकादिप्रोक्तो
 नदतिक्रम्यपारणांकुर्यादित्याहुः नन्नादं क्रम्योपवासप्रक्रान्तेत्वंतरामृतसूतके तत्रकाम्यव्रतंकुर्याद्वानावर्चनविवाजितिमि
 तिमीधवीयेकौर्मेक्तेः व्रतयज्ञविवाहेषुआहुहोमेवर्चनेजपे मारब्धेसूतकंनस्थादनारब्धेतुसूतकमिति विष्णुवचनाच्चाथो
 न्यमध्येपितृकृतव्यनावगतेः पारणांतत्वाद्भूतस्य प्रारंभस्तृतेनैवोक्तः प्रारंभोवरणंयज्ञेसंकल्पोव्रतसत्रयोः नांदीमु-
 खंविवाहोदीश्चाहुपाकूपरिक्रियेति रुद्रयामलेपि सूतकेपारणंकुर्यान्नवम्यांहोमपूर्वकं तदंतेभोजयेद्विश्रान्दानंदद्याच्च
 शक्तितदिति तदंतैसूतकांते एवंस्थोभिरपिरजोदर्शनमध्यैकृतव्यमेवपारणम् संप्रवृत्तेपिरजसिनत्याज्यंद्वादशीव्रत
 मितिमाधवीयेकव्यशृंगवचनान् द्वादशीव्रतमित्यपलक्षणम् प्रारब्धदीर्घतपसांभारीणांयद्रजोभवेन् नतत्रापित्र
 तस्यस्यादुपरोधःकदाचनेतितेवैवसत्यव्रतवचनान् किंच एकादश्यादौपंचषाशौचपातेभासांतेपारणावतिः मासोप
 वासांतेपंचषाशौचपातेजीवनासंभवश्च यत्तुनियमस्थायदानारीप्रपश्येदंतरारजः उपोष्येयतुतरात्रीः स्नात्वाशेष-
 चरेद्रुतमित्यग्रीरोवचनम् यच्चहारीनवचनं नियमस्थाव्रतस्थास्त्रीरजःपश्येत्कथंचन विराचंतुसिपेदूर्ध्वव्रतशेष
 समापयेत् तद्विधोपवासविषयम् तासांनत्रभोजनविषेधादितिकेचित् वयंतु प्रागुक्तसत्यव्रतवचनेदीर्घतपसामिति
 विशेषणोपादानाद्द्वादशीव्यतिरिक्तसफलेक्राहोपवासविषयोयंनिषेधः विराचनवरात्रादिदीर्घव्रतेषुतुरंजोमध्येएवपार
 णोत्तमः आशौचमध्येतुसर्वापिपारणाभवति प्रागुक्तकौर्मवचनादिति सिद्धम् अयंचोपवासपारणाभिर्णयः सर्वव्रतेषु
 बौद्धव्यइत्यलंभूयसा दशम्यांदेवोविसर्जयेन् तदुक्तं दुर्गाभक्तिरंगिण्यांदेवीपुराणे ततः प्रातः पूजयित्वा दशम्यां विधिपूर्

र्वकम् संप्रेषणंतु कर्तव्यं गीतवादिभिः स्वनेः रूपदेहि यशोदेहि भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामान्श्च
 देहि मे महिषमिह मायायै चामुडे मुंडमालिनि आयुरारोगये भैश्वर्यं देहि देवि नमोस्तुते इति संप्राथ्यं देवीं तत उत्थाप-
 येदुधः उनिष्ठदेवि चंडेशि शक्रभां पूजां प्रगृह्य च कुरु धर्मकल्याणमष्टाभिः शक्तिभिः सह गच्छ गच्छ परं स्थानं स्व-
 स्थानं देवि चंडिके व्रजस्मिन् तोजलं दृष्ट्ये स्थीयतां च जले त्विहेति उत्थाप्य जलं नीत्वा दुर्गे देवि जगन्मातः स्वस्थानं गच्छ पूजि-
 ते संवत्सरे व्यतीते तु पुनरागमनायै इमां पूजां मया देवि यथा शक्त्योपपादिताम् रक्षार्थं त्वं समादाय व्रजस्वस्थानं मुच-
 ममिति जले प्रवाहयेत् इयमेव विजया दशमी सा च द्वाविंशतिदिने अचरायां भावे पूर्वा प्रात्वा तदुक्तं हेमाद्रौ स्कांदे दशम्यां
 तु नरैः सम्यक् पूजनीया पराजिता ऐश्वर्यादींश्च दशमाश्रित्य अपराणहे प्रयत्नेनः या पूर्णानवमीमुक्ता तस्यां पूज्या पराजिता ऐश्वर्या-
 र्थं विजयार्थं च पूर्वोक्तविधिनानरैः नवमीशोययुक्तायां दशम्यामपराजिता ददाति विजयं देवीं पूजिता जयवर्धिनी तथा आ-
 श्विने शुक्लपक्षे तु दशम्यां पूजयेन्नरः एकादश्यां न कुर्वीत पूजनं चापराजितामिति यदा तु पूर्वदिने अचरायां गगाभावः परदि-
 ने चान्यापि तद्योगिनी तदा परे च तथा च हेमाद्रौ व्रतकंडिके शयपः उदये दशमी किंचित्संपूर्णैकादशी यदि अचराक्षंधदा काले
 सा तिथिर्विजयाभिधा अचराक्षे तु पूर्णायां काकुत्स्थः प्रस्थितो यतः उल्लंघयेयुः सामानतर्हि न क्षेत तो नरा इति काले परा-
 णहे परदिने अपराणहे अचराभावे तु सवर्षपक्षेषु पूर्वैव मदनरत्ने व्येवम् ज्योतिर्निबन्धेरत्नकोशे च नारदः ईषत्संध्यामिति
 कौतः किंचिदुद्दिन्नतारकः विजयो नाम कालो मंसर्वकार्यार्थसिद्धिदः इषस्य दशमीं शक्नुां पूर्वं विद्वां न कारयेत् अचरणेनापि
 संयुक्तां राज्ञां पट्टाभिषेचने सूर्योदये यदारजन् दृश्यते दशमी तिथिः आश्विने मासि शुक्ले तु विजयांतां विदुर्बुधाः अत्रायं नि

गलितोर्थः अपराणहोमुख्यः कर्मकालः तत्रैव पूजाकर्त्तुः प्रदोषगौणाः तत्र दिनद्वये पराणहव्यापित्वपूर्वा प्रदोषव्याप्तेराधिक्या-
 त् दिनद्वये प्रदोषव्यापित्वे परा अपराणहव्याप्तेराधिक्यात् इदं शब्द इति थावन्यकाले श्रवणस्तरोहिणीवदप्रयोजकः दिनद्वये प-
 राणहस्पशे तु पूर्वा तत्रापि परदिने पराणहे श्रवणसत्वे परैवेति दिक् अत्र विशेषो भार्गवाचनदीपिकायां भविष्ये शमीयुक्तं जग-
 न्नाथं भक्तानामभयंकरम् अर्चयित्वा शमीदक्षमर्चयेच्च ततः पुनः शमीमंत्रस्तु हेमाद्रोगोपथब्राह्मणे अमंगलानां शमना-
 शमनीदुष्कृतस्य च दुःस्वप्ननाशिनीं धन्यां प्रपद्ये हं शमीशं क्रामाम् तथा भविष्ये शमीशमयते पापं शमीलोहितकंदका-
 धारिण्यर्जुनवर्णानां रास्यप्रिययादिनी करिष्यामाणया चायां यथा कालं स्मरंमया तत्र निर्विघ्नकर्त्तृत्वं भवन्ती रासपूजिते इति
 तथा गृहीत्वा साक्षतामाद्रौ शमीमूलगतां मुदम् गीतवादित्रनिघोषे रानयेत्त्वगृहं प्रति ततो भूषणवस्त्रादिधारयेत्त्वजनैः सह
 ति अत्रैव चलनीराजनमुक्तं कृत्यरत्ने तत्र मंत्रः चतुरंगं चलं मत्तं निररित्वं व्रजति ह सर्वत्र विजयो मे स्तु त्वत्प्रसादात् स्फुरे-
 श्वरीति गौडनिबंधे ज्यातिषे कृतानीराजनं राजा बलवद्ध्येयथाक्रमम् शौभमं सर्वजनं पश्येज्जलगो गोष्ठसन्निधौ
 अस्य फलानि शशाङ्कदेशाश्च नत्रैव क्षेयाः आश्विनपौर्णमासी पराधात्या सा वित्री व्रतमंतरेण भवतो मापौर्णमास्योप-
 रदतिदीपिकोक्तेः अत्र विशेषः तिथितत्वे लेंगे आश्विनपौर्णमास्यां तु चरेज्जागरणं निशि कोमुदीसासमाख्याता कार्या-
 लोकेर्विभूतये कोमुद्यां पूजयेत्तु स्मीमिंद्रमैरावतस्थितम् सगंधिर्निशिसद्वृषअक्षैर्जागरणं चरेत् तथा निशीथे वरदा-
 लक्ष्मीः कोजागर्नीतिष्ठाषिणी तस्मै चित्तं प्रयच्छामि अक्षैः कीडां करोति य इति अत्रैवाश्वयुजीक्रमोक्तमाश्वलायनेन
 आश्वयुज्यामाश्वयुजीक्रमेति तच्छेषपर्वणिकार्यम् विरुतिस्वात् तत्र पूर्वर्णहव्यापिनीयात्या हेतुकर्मत्वात् आम्रयणं तु-

पर्वणि कार्यम् शरद्याग्रयणं नाम पर्वणि स्यात्तदुच्यते इति शोभनकोक्तेः तत्रापि शेषपर्वणि कार्यमिति प्रागुक्तम् तच्च व्रीहिभिरि-
 द्वा व्रीहिभिरेव यजेत यच्चैष्यो यचैरिष्ट्वा यचैरेव यजेत व्रीहिभ्य इति श्रुत्या दर्शपूर्णमासयोरेक कर्मत्वेनेकद्रव्यमियमादर्शेष्ट्याः
 परंपूर्णमासेष्ट्याश्च प्रागभवतीति हेमादयः दर्शेष्ट्याः परसुक्तमाग्रयणकं प्राक्पूर्णिमासाच्च तदिति दीपिकोक्तेष्व तच्चा-
 ग्रयणं चेधा व्रीह्याग्रयणं यवाग्रयणं श्यामाकाग्रयणं चेति एषां कालः श्रुतौ गृहमेधी व्रीहियवाभ्यां शरदसंतयोर्यजेत-
 श्यामाकैर्नीचारे वर्षा स्थापत्काले नान्येन पुराणे चेति आपस्तंबोपि वर्षास्तश्यामाकैर्यजेत शरद्व्रीहिभिर्वसंतयचैर्यथर्तु-
 वेष्टु यचैरिति तत्रापि श्यामाकाग्रयणमनित्यमिदं अनुअनाहितानेर्नित्येयवाग्रयणं च कार्यमिति स्मार्तं वृत्तानुक्तत्वात् सूत्रे
 व्रीहियचदेयतासंबद्धानामेवमंत्राणामात्मानाच्च आहितानेस्तयवाग्रयणस्याव्यानित्वत्वं अपि वक्रियायै वैधितिसूत्रान्
 यद्वा व्रीह्याग्रयणेन समानतंत्रता श्यामाकैस्तप्रस्तं कुर्व्यान्नाग्रयणम् यदि वा तदपि समानतंत्रमिति यादिना रायणह
 श्रमवतां सत्प्रभित्यलम् इदं च पर्वभावे श्रद्धपक्षे देवनक्षत्रैरुक्तिकादि विशारवाते कार्यमिति स्मृत्यर्थं सारैरुक्तम् बोधाय-
 नीयेकैशवस्तामिनाव्येयसुक्तम् परिशिष्टे श्यामाकैर्व्रीहिभिश्चैव यचैश्चान्योन्यकालतः भाग्यसंयुज्यते च शरद्वत्वा-
 ग्रयणात्ययः त्रिकांडमंडनोप्येयम् यदात्वेतदाश्विनयोर्णिमास्यां क्रियते तदैककालत्वादाश्वयुजी कर्मणोऽस्य च समा-
 तामयति न देत इति कृता एकवर्हिरिध्याज्येति सूत्रेऽस्य षष्ठसुक्तम् अस्याकरणे प्रायश्चित्तसुक्तं स्मृतिचंद्रिकायां कात्यायनेन नि-
 त्यपज्ञात्यये चैव वैश्वदेवद्रव्यस्य च अभिष्टानवयज्ञेन नवान्नप्राशने तथा भोजने पतितान्नस्य च रुचैश्चान्नरो भवेत् का-
 रि कापि अकृताग्रयणोऽग्निघ्नान्नयान्नं यदिवैनरः वैश्वानराय कर्तव्यः चरुः पूर्णाहुतिस्तु वेति ऋग्विधानेतु समिद्र

रायामंत्रं च वर्षे वर्षे जपेच्छतम् आग्रयणं यदानीन्तनं तदा संपूर्णं गीतं तदित्युक्तम् एतच्चापि सलभासे कार्यमन्यथानेति प्रा-
 युक्तम् अन्यो व्याहिताग्न्यादिविशेषः शौनकादेशेनैव इत्यलं बहुना इत्याश्विनमासः अथ कार्तिकमासः तुलासंक्रमे प्रा-
 गपरादशैरदिकाः पुण्याः शत्रौ तु प्रायुक्तम् अथ कार्तिकस्नानम् तत्र स्रग्ध्वी चंद्रोदये विष्णुस्मृतिर्यादयोः तुलामकरमेवे-
 दुप्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति सौरमास उक्तः प्राच्याभ्येते देवाद्रियं देवाक्षिणात्यास्त-
 आश्विनस्य तु मासस्य याशक्लैकादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानीह तस्यां वैयारभेत्कधीरिति पादोक्तेः भार्गवाचनेन च प्रार-
 भ्यैकादशीं शक्लुमाश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत यावत्कार्तिकभास्कर इति विष्णुरहस्योक्तेः हेमाद्रावादिस्तपुरा-
 णे पूर्णं आश्वयुजे मासि पूर्णमास्यां समाहित इत्युक्ता मासं समग्रं परयाचभक्त्या समाप्यते कार्तिके पूर्णमास्यामित्यंतेभि-
 धानाच्चाश्विनशक्लैकादश्यां पूर्णमास्यां वारभ्य कार्तिकशक्लैकादश्यां पूर्णमास्यां वा समापयेदित्याहुः मदनपारिजाते वि-
 ष्णुः कार्तिकं सफलं मासं नित्यस्नायी जितेन्द्रियाः जपन्हविष्यभुक् शान्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते अत्र देशविशेषः पादोक्तं
 कप्रक्रम्य कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो गंगाया मपि नत्समः ततो धिक् पुष्करे स्याद्धारपत्यां च भार्गव पुण्याः पुर्वं न्वसेत्तव मुनयो म-
 थुराधिका दुर्लभाः कार्तिके विप्राभ्युपरायां नृणां मिह यत्राचिंतः सकंरूपभक्तैः संप्रयच्छतीति इदं च स्नानं कक्षास्य
 पंचनदेत्यतिप्रशस्तम् शतं समास्तपस्तस्माकृते यथाप्यते फलम् तत्कार्तिके पंचनदे सक्तत्नानेन लभ्यते कार्तिके विंदु-
 तीर्थे यो ब्रह्मचर्यपरायणः स्नास्यत्यनुदिते भागौ भाजुजानस्य भीः कुत इत्यादि कक्षाशीखंडोक्तेः भानुजोयमः इदं च प्रातः
 स्नानं संध्यां च कृत्वा कार्यम् तेन विनेतरकर्मानधिकारादिति वर्धमानः यद्यपि प्रातः संध्यायाः सूर्योदये समाप्तिस्तथापि

च न चलादनुदितहोमयं द्रविष्यमि स्नानमंत्रश्चतत्रैव कार्तिकेहं करिष्यामि प्रातः स्नानं जनार्दन श्रीत्यर्थं तत्र देवेश दामोद
 रमया सह इमं मंत्रं समुच्चार्य भो नी स्वाया द्रुती न र इति अर्घ्यमंत्रोपितत्रैव अतिनः कार्तिके भासि स्नानस्य विधिवन्मम गृ
 हाणार्घ्यमयादत्तं दत्तं नैन्द्रनिपूदन नित्यनैमिषिके कृष्ण कार्तिके पापनाशने गृहाणार्घ्यमयादत्तं राधया सहितो हरे इमो
 मंत्रो समुच्चार्य योर्घ्यमयं प्रयच्छति स्रवणं रत्नपुष्पांशुपूष्पांशुं शिखरे न पुण्यवान् स्रवणं पूर्णाष्टाथिवी तेन दत्तान संशय इति ए
 वं संपूर्णस्नानाशनौ व्यहं स्नायात् वाराणस्यापंच नंदे व्यहं स्नानात् कार्तिके अमी ते पुण्यवपुषः पुण्यभाजो ति निर्मला इ
 निष्प्रशीरं डोकैः अथ मालाधारणम् तत्र स्कंदे द्वारकामाहास्ये निवेद्य कैशवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवाम् वहते यो
 नरो भक्त्या तस्य वैनास्ति पातकम् न जत्या तुलसीमालां धात्रीमालां विशेषतः महापातकसंहर्त्री धर्मकामार्थदायिनीम्
 विष्णुधर्मे स्थितो नुया भिलोयानि धात्रीमालाकलोनृणाम् तावद्वर्षसहस्राणि वैकुण्ठे वसति भवेत् मालायुगं नु यो नित्यं
 धात्रीतुलसिसंभवम् वहते कंठदेशे नु कत्यकोटिदिवसेत् तुलसीकाष्ठसंभूते भाले कृष्णजनपिये विभर्भित्ता महंकंठे
 कुरु मां कृष्ण यज्ञभम् एवं संप्राथम्यं विधिवत् मालां कृष्णागले धिताम् धारयेत् कार्तिके यो वै भगच्छेदृष्णा वं पदीमति अत्र मूल
 त्यम् तथा काशीस्वंदे कार्तिके मासि मेयात्रायेः कृता भक्ति तस्यैः बिंदुतीर्थं कृतस्नाने स्नेषां मुक्तिर्न दूरतः भार्गवा च नदी-
 पिकायां नृसिंहपुराणे अगस्तिकुस्तमे देवं यो च ये च्च जनार्दनम् दर्शनात्तस्य देव वर्षं नरकं नायुते नरः विहाय सर्वपु
 निपुषेण केशवम् कार्तिके यो च ये च्च नृत्तया राजपेयफलं लभेत् स्वां दे कार्तिके माहात्म्ये मालतीमालया विष्णुः केतव्या च
 वपूजितः समाः सहस्रं स्मृती नो भवेत् ते मथुसूदनः एष्टवी चंद्रोदये पादौ कार्तिके नार्चितो ये स्तु कर्मलैः कमलेक्षणाः जन्म

दिषु विप्रैर्न ते पां क म ला गृहे तथा कार्तिके केशवे पूजाये पां ना म्ना स्मृतेः कृता तेभिर्भर्त्सर देः पुत्रं वसंति निमिदि वे सदा तुलसी
 दल लक्ष्णे कार्तिके यो र्चयेद्दूरिम् पत्रे पत्रे सुनिश्चये गोक्तिकं लभते फलम् तथा स्कांदे कार्तिके माहात्म्ये धात्री छाये तु यः कुर्यात्सि
 उदार नमो हा सुने मुक्तिं प्रयांति पितरः प्रसादात् प्राधवस्य तु धात्री फलविशिष्टां गोधात्री फलविश्वधितः धात्री फलकृता हारो नरो
 नारायणो भवेत् धात्री छायां समाश्रित्य यो र्चयेच्च कारिणम् पुष्पेषु वेषभेषस्य फलं प्राप्नोति मानवः तथा स्कांदे कार्तिके
 मासि विप्रैर्द्रधात्री दक्षोपशोभिने वने दामोदरं विष्णुं चित्रान्नैः स्तोषयेद्द्विभुम् मूले न पायसे नाथ होमं कुर्याद्द्विचक्षणः ब्राह्म
 णान् भोजयेच्छत्या स्वयं सुंजीत वंशुभिरिति तथा कार्तिके द्विदलं व्रतं प्रागुक्तं कार्तिके द्विदलं त्यजेदिति पाद्येऽपि कार्तिके
 माहात्म्ये राजिका मादकं चैव नैवाद्यात् कार्तिक व्रती द्विदलं तिलैः च तथा न्यनमति दूषितम् स्कांदेऽपि कार्तिके व्रजयेत्तद्द्वि
 दलं बहु वीजकम् माषमुद्गमसूराभ्यचयकाभ्यकुलित्यकाः निष्यावा राजमाषाभ्य आदभ्यो द्विदलं स्मृतम् नूतना न्यपि
 जीर्णानि सर्वाण्येतानि व्रजयेत् अत्र केचिन्नुत्पत्ति समये दलद्वयं यस्य भवति तत् भूतपूर्वगत्या द्विदलं मित्कच्यत इत्याहुः
 उदाहरंति च बीजमेव समुद्भूतं द्विदलं चां कुरं विना दृश्यते यत्र सस्येषु द्विदलं तन्निराद्यत इति अन्ये तु लक्षणायां माना-
 भावान् वचनस्य च निर्मूलत्वात् द्विदलात्मकं यस्य स्वरूपं तदेव व्रजयेदित्याहुः तथा नारदीये कार्तिके व्रजयेत्तलं कार्तिके व
 र्जयेन्नाथु कार्तिके व्रजयेत्तां स्यं कार्तिके शङ्कुसंधितम् कांस्यं तस्यात्र भोजनम् शङ्कुपुष्पितम् संधितं लवणशकः तत्रैव
 कार्तिके विष्णुमूर्त्ये दीपदानादिवं व्रजेत् तथा कार्तिके तु कृता दीक्षानृणां जन्मविमोचनी तथा कार्तिके कृच्छ्रसेवीयः प्रा
 जापस्य परोधया एकांतरोपवासी वा निरात्रोपोषितोऽपि वा षट्वादादशपक्षं वा मासं वा वरवर्षाणि एकभक्तेन न कृतेन त-

थेवायाचितेनच उपवासैर्नपेक्षेणव्रजतेपरमंपदम् अन्येपिनियमाः प्रागुक्ताः ग्राह्यसुक्तंस्कांदे ब्रीहयोयवगोधूमाः
 प्रियंगुनिलशालयः एतैर्हिसात्विकाप्रोक्ताः स्वर्गमोक्षफलप्रदाः काशीस्कंदे ऊर्जयवान्मन्मयीयाद्देवान्ममथवापुनः हं
 ताकंसूरणंचैवशूकाशिंबीश्वकर्जयेत् पृथ्वीचंद्रोदयेपादौ नोर्जेचंध्योविधानव्योव्रतनिकाकेनचित्क्वचित् तथा नारदीये
 अन्नतेनक्षपेद्यस्तमासंदाभोदरप्रियम् तिर्यग्योनिमवाप्नोतिनाचकार्याविचारणा अन्यान्यपि तांबूलतैलकेशकर्तना
 दिवर्जनसंकल्पस्त्र्याणि प्रागुक्तानि तथाकार्तिके आकाशदीपउक्तोनिर्णयामृतपुष्करपुराणे तुलायांतिलतैलेनसायं
 क्रान्तेसमागते आकाशदीपंयोदयान्मासमेकंहरिंप्रति महतींश्रियमाप्नोतिरूपसौभाग्यसंपदमिति तद्विधिश्चहेमा
 द्रोआदिपुराणे दिवाकरेस्ताचलमौलिभूतेगृहादहूरेपुरुषप्रमाणम् यूपार्कतियज्ञियहस्तदारुमारोव्यभूमावथनस्य
 मूर्ध्नि यवांगुलच्छिद्रुतास्तमध्यैद्विहस्तदीर्घाअथपट्टिकास्त कृत्वाचनस्तोष्टदलाकृतीस्तयाभिर्भवेदष्टदिशानु-
 सारी तत्कर्णिकायांतुमहाप्रकाशोदीपः प्रदेशोदलगास्तथाष्टौ निवेद्यधर्मायहरायभूत्येदामोदरायाव्यधधर्मराज्ञे प्र-
 जापनिभ्यस्त्वथसप्ततृभ्यः प्रेतैभ्यएवाथतमस्थितेभ्यइति अपरार्केत्वन्योमन्त्रउक्तः यथा दामोदरायनभसितुला
 यांतोलयासह प्रदीपंतेप्रयच्छामि नमो नंतायवेधसइति कार्तिककृष्णचतुर्थीकुरकचतुर्थी साचंद्रोदयव्यापिनीग्राह्या
 दिनहृयेनत्वेपूर्वांतत्रैवपूजाद्याम्भानात् कार्तिककृष्णद्वादशीगोचत्ससंज्ञा साप्रदोषव्यापिनीग्राह्या दिनहृयेनत्वेपूर्वायु
 ग्मवाक्यात् वत्सपूजावटश्वेवकर्तव्याप्रथमेहनीतिनिर्णयामृतभिधानाच्च अत्रविशेषोभोमदनरत्नेभविष्ये सवत्सांतु
 ल्यवर्णांचशीलिनींगांपयस्विनीम् चंदनादिभिरालिप्यपुष्पमालाभिरर्चयेत् अर्घ्यंताम्रमयेपात्रेकृत्वापुष्पाक्षतेस्त्रिले

पादमूलेतुदद्याद्द्वैमं चेपानेन पांडन क्षीरोदार्षणवसंभृते स्म रासरनमस्कृते सर्वदेवमयेभानर्तुहाणां ध्वनिमो नमः ततो मायादिंसं
 सिद्धान् चटकान्विनिवेदयेत् स्मरभिलंजगन्भातर्देवि विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमयेयासंभयादत्तमिमं ग्रस ततः सर्वमये देवि सर्व
 देये रलं कृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि इति प्रार्थयेत् तथा नदिने तैलपक्वं च स्थाप्य कंसु धिष्ठिर गोक्षीरंगोद्यते
 चैव दधितं च चर्जयेत् ज्योतिर्निबं धे नारदः आश्विने कृष्णपक्षे तु द्वादश्यादिषु पंचमः विधिषूक्तः पूर्वरात्रे नृणां नीराजना वि
 धिः नीराजयेत्तुर्दशोक्त विभ्रातृगाश्चतुरंगमान् ज्येष्ठान् श्रेष्ठान् जघन्यांश्च भानुसुखांश्च योषित इति निर्णया मृते स्कां दे
 कार्तिकस्य सिते पक्षे त्रयोदश्यानिशासुरे यमदीपं च हिर्दद्यात्पमृत्कर्वि नश्यति मंत्रस्त मृत्कनापाशदंष्ट्राभ्यां काले न श्या-
 मया सह त्रयोदश्यादीपदानात्सूर्यजः प्रीयतां भवेति कार्तिके कृष्णचतुर्दश्यां प्रभाने चंद्रोदये भ्यंगं कुर्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ
 निर्णयामृते च भविष्योत्तरे कार्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्याभि नोदये अवश्यमेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः इन्द्रश्चंद्रः म-
 दनरत्नैर्विधूदय इति पाठः दिनोदय इति पादात् सूर्योदयोत्तरं त्रिमुहूर्तं स्नानं च दत्तांगोडानां तदनुसारिणां चार्तनैव पूर्ववि-
 द् चतुर्दश्यां कार्तिकस्य सिते तरे पक्षे प्रत्युषममये स्नानं कुर्यात्प्रयत्न इति स्मृतिदर्पणेऽपि चतुर्दशीचात्र युजश्च कृष्णा-
 स्त्वात्यर्क्षशुक्लचभवेत्प्रभाने स्नानं समभ्यज्य नरैस्तु कार्यं स्नानं धृतैः न विभूतिर्कारितीति एतद्वचं चंद्रोदये पादो आश्वयुक्कृ-
 ष्णपक्षस्य चतुर्दश्यां विधूदये भिल्लैः तैलं कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुणेति कर्तव्यं मंगलस्नानं नरैर्निरयभीरुभिरिति कालादर्श-
 पाठः उभयत्राश्वयुगित्यभावात्स्यातं मासमभिप्रेत्योक्तम् तथा तैलैः स्मार्जले गंगादीपावल्याश्चतुर्दशीम् ग्राव्येति शेषः
 ग्रातः स्नानं तु यः कुर्याद्यमलोकं न पश्यतीति दिनद्वयेऽपि चंद्रोदये चतुर्दशीसत्वेन तद्भावेऽप्यरुणोदये संपूर्णं त्वं देवादिमद्वये च-

तुदशीसमस्तेचपूर्वेदिनेभ्यंगंकुर्यात् पूर्वविह्वलचतुर्दश्याभितिवचनात् पूर्वीदिनेपरदिनएववासत्वेसैवग्रहाद्यादिनद्वयेष्य
त्वेअरुणोदयव्यापिनीग्राह्या पक्षेप्रत्यूषसमयइत्युक्तेः वक्ष्यमाणवचनाच्च तदभावेतुचतुर्दशीह्रासपूर्वैर्धः प्रवेशयपूर्वे
नित्त्रयोदशीमध्यएवाभ्यंगंकुर्यादितिदिशोदासः केचिदत्रवचनमपिसाधकत्वेनवदन्ति त्रिध्यादौनुभवेद्यावान्द्रासोह
ङ्किः परेहनि तावान्ग्राह्याः सपूर्वेक्षरदृष्टोपिस्वकर्षणीति तन्मदं नहीदं वचनपूर्वदिनस्यापूर्वग्राह्यत्वविधाने नैकेकभ-
क्तजन्माष्टम्यादौदिनद्वयेकर्मकालव्याप्त्यभावेसर्वचपूर्वदिनस्यग्राह्यत्वप्रसंगात् किंतु यत्रैकभक्तादौदिनद्वयेकर्मकालव्या-
प्त्यभावेवाक्यांतरेणन्यापेनवापूर्वदिनस्यग्राह्यत्वमुक्तम् तत्रमुख्यकालेतत्तिथेरभावैपितत्रैवास्तुद्यानचोधकमिदम् नचा
न्नदस्तीति यत्किंचिदेतत् तेनचतुर्थयाभगाभिनीग्राह्या अतएवसर्वज्ञनारायणः तथाकृष्णचतुर्दश्यामाशिवनैर्कोद-
याहुरा ग्रामिन्याः पद्भिमेयामेतैलाभ्यंगोविशिष्यन्तइति मृगांकोदयवेलायां त्रयोदश्यांपदाभवेत् दर्शयामंगलस्नानं
दुःस्वशांक्रभयप्रदमिति कालादर्शत्रयोदशीनिषेधाच्च तेनायमर्थः पथाग्निहोत्रेयावज्जीवंसायंप्रातः कालेषुव्याप्यका
लस्यगुरुत्वं तथात्रचतुर्दशीचतुर्थयामारुणोदयचंद्रोदयानामुत्तरोत्तरस्यव्याप्यत्वादुक्तमिति यदपिदिशोदासीचे न
योदशीपदप्रातः क्षयंभातिचतुर्दशी रात्रिशेषेत्वमावास्यातदाभ्यंगेत्रयोदशीतिवचनं नरेमाद्विनिर्णया मृताद्यलिखि-
तत्वेननिर्भूलम् समूलत्वेपिचतुर्दश्याः सूर्योदयद्वयासंबोधितरूपः क्षयोत्रविचक्षितः सूर्योदयात्माक् समसोचंद्रोदयं
कालसत्वेचनेधेयांगीकारात् किंतु अभ्यंगकालात्माक् समामित्त्वात् तदासः क्षयशब्देनविचक्षितः सचारुणोदयात्चतु-
र्थयामाह्वाक्रयदाह्रासस्तत्परमिदं अनएवसर्वज्ञनारायणेनचतुर्थयाममात्रेस्नानमुक्तम् तथाचोदाहृतम् नथाकृष्ण

चतुर्दश्यामिति ज्योतिर्निर्वधेनारदोपि द्वाभितनचतुर्दश्याभितुक्षयंतिथावपि उज्ज्वलितस्वामिसंयुक्ते तदादीपावलीभवेत् कुर्वा
 संलग्नमेतच्चदीपोत्सवदिनत्रयम् चेतुत्रयोदशीयध्येस्नानमाहुस्तेषामाशयं नविद्यत्यलंभूयसा यदपि अरुणोदय-
 नोन्यत्ररिक्तायांस्नानियोनरः तस्याब्दिकभयोधर्मोन्नयस्येवनसंशयइतिदिगोदासीयेभविष्यवचनं तन्मुख्यकाष्ठेरुणोद-
 येचतुर्दश्याभवेपितैचस्नानव्याधित्येवंपरमितिसर्वसिद्धम् चतुर्घटिकात्मकोरुणोदयइति तत्रैवोक्तम् तथा मदनरत्ने
 पाद्ये अपामार्गमथोतुवीप्रपुन्नादमथापरम् भामयेत्स्नानमध्येतुनरकस्यक्षयायैव प्रपुन्नादभ्यर्चमर्दः मंत्रस्तु सी
 तालोषसमायुक्तसंकटदलान्वित हरपापमपामार्गभाम्यमाणः पुनः पुनरिति अस्यामेवप्रदोषदीपान्दद्यादित्यक्त
 महेमाद्रौत्कांदै ततः प्रदोषसमयेदीपान्दद्यान्मनोरमान् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मण्डपेषु चैति दियोदासीयेपि ब्रा-
 ह्मे अमावास्याचतुर्दश्याः प्रदोषेदीपदानतः यममार्गाधिकारेभ्योमुच्यनेकान्तिकेनरः खंडतिथौतुपूर्वनिहप्रदोषेदीपान्
 दत्त्वापरेकः स्नायादिति दिवोदासीयेउक्तम् अत्रनरकोद्देशेनचतुर्वर्तियुक्तं दीपदानं कार्यम् तत्रमंत्रः दत्तोदीपश्चतुर्दश्या
 नरकघ्नितयेमया चतुर्वर्तिसमायुक्तः सर्वपापापनुत्तये तत्रैवर्लेगी माधपचस्यशार्केनभुक्तातत्रदिनेनरः प्रेताख्यायां
 चतुर्दश्यां सर्वपापैः प्रमुच्यते अत्रयमतर्पणमुक्तं मदनपारिजातेच्छूम्भुना दीपोत्सवचतुर्दश्यां कार्येतुयमतर्पणम् मद्र-
 नरत्नेब्राह्मे अपामार्गस्यपत्राणिभामयेच्छिरसोपरि ततश्चतर्पणं कार्यधर्मराजस्यनामभिः यमायधर्मराजायमृत्य-
 वेचीतकायच वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच औदुंबरायदध्नायनीलायपरमेष्ठिने वक्रोदरायवित्रायचित्रगुप्ता-
 ययेनमइति तर्पणप्रकारस्तुहेमाद्रौ एकैकनतिलैर्भिश्चान्दद्याच्छीन्जलांजलीन् संवत्सरकृतपापं तत्क्षणादेवन-

श्वनि तथा मदनरत्नेस्कांदे दक्षिणाभिमुखो भूत्वा तिलैः सव्यं समाहितः देवतीर्थेन देवत्वानिलैः प्रेताधिपोयतः तथा
 यज्ञोपवीनिनाकार्यं प्राचीनाधीनिनाथेति इदं जीवसित्तृकेणापिकार्यम् जीवसितापिकुर्वीत तर्पणं च मभीष्मयोरिति पा-
 दौक्तेः अत्र भीष्मनर्पणमयुक्तं दिवोदासीये तत्प्रकारस्त्वमाघे च क्ष्यते इति नरकचतुर्दशी कार्तिका मावास्यायां प्रान्तरभ्यं
 गंकुर्यात् तदुक्तं कालादर्शं प्रत्युष आश्वयुग्दर्शं कृताभ्यंगदिमंगलः भक्त्या प्रपूजयेद्देवीमलक्ष्मीविनिवृत्तये अस्य व्याख्य
 ने आदिशब्दात् च त्वगुदकस्नानादेरुपसग्रहः तदुक्तं पुष्करपुराणे स्वानीस्थिते राविंदुर्यादिस्वानिगतो भवेत् पंचत्वगुद
 कस्नाधीकृताभ्यंगविधिर्नरः नीराजितो महालक्ष्मीमर्चयन् अथ मथ्यते आश्वयुक्दर्श इति दर्शशब्दः प्रत्युष स्वानिगु
 क्तनिधिपरः तदुक्तं चाहो ऊर्जेश्च क्लृप्तिनीयायां तिथिषु स्वातिक्लृप्तौ मानवो मंगलस्वाचो नैवलक्ष्म्या विद्युज्यते तत्रैव
 दये भूते च दर्शे च कार्तिकप्रथमे दिने यदा स्वाती तदाभ्यंगस्नानं कुर्यादिनोदये कश्यपसंहितायां तु दीपावलिदर्शं प्रक्रम्य ई
 दुक्षयौपसंक्रान्तौ रघोपाते दिनक्षये तत्राभ्यंगो न दोषाय प्रातः पापापनुत्तय इति स्वातियोगं विनाप्यभ्यंग उक्तः मात्स्ये
 दीपे नीतिजनादत्र सैषा दीपावली स्मृता अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये दिवा तत्र न भोक्तव्यमृते वाला नुराज्जनान् प्रदोषसम-
 ये लक्ष्मीं पूजयित्वा ततः क्रमान् दीपवृक्षाश्च दातव्या शक्त्या देवगृहेषु च तत्रैवाभ्यंगमभिधाय एवं प्रभातसमये त्वमा-
 वास्यां नराधिप कृत्वा तु पार्वणश्राद्धं दधि क्षीरघृतादिभिः दीपान्दत्त्वा प्रदोषे नुलक्ष्मीं पूज्य यथाविधि स्वलंकृतेन भोक्त-
 व्यं सितवत्पौषशोभिना अयं प्रदोषव्यापी ग्राह्यः तुलासंस्थे स हस्वांशौ प्रदोषिभूतदर्शयोः उल्काहस्तानराः कुर्युः पितृ-
 णां मार्गदर्शनमिति ज्योतिषोक्तेः दिनद्वये सत्ते परः दंडैकरजनीयोगे दर्शः स्यात्तु परे हनि तदा विहाय पूर्वैकः परे द्विस्तरव

रात्रिकेति धितत्वेज्योतिर्वचनात् दिवोदासीयेतु प्रदोषस्य कर्मकालत्वात् अर्धरात्रे भवत्येव लक्ष्मीराश्रयितुं ग्रहान् अ-
 तः स्वलं कृतालिप्तादीर्भैर्जाग्रज्जनोत्सयाः स्रग्धाधचलिताः कार्योः पुष्यमालोपशोभिता इति ब्राह्मोक्तेश्च प्रदोषादर्धरात्र-
 व्यापिनी मुरव्या एकैकव्यासौपरेव प्रदोषस्य मुख्यत्वादर्थरात्रे नुसेयाभावाच्च यत्तु अपराणहे प्रकर्तव्यं श्राद्धं प्रितृपरा-
 यणोः प्रदोषसमये राजन् कर्तव्या दीपमालिकेति क्रमः ससंपूर्णनिधावेव प्राप्तेरनुवादो न विधिः तत्तत्कर्मकालव्याप्तेर्ब-
 लवत्वात् संपूर्णनिधौ प्रास्त्याखंडतिथावप्राप्त्या विध्यनुवादविरोधाच्चेक्यम् अत्रैव दर्शोपरं चैलक्ष्मीभिः सारणासुक्तं मदन-
 रत्ने भाविष्ये एवं गते निशीघे तु जने निदार्धलोचने तावन्नगरनारीभिः शूर्पेण्डिडिमवादनेः निष्कास्यते प्रवृत्त्या किरलक्ष्मी-
 स्तृगृहांगणान् कार्तिकशुक्लप्रतिपदि गोकीलनसुक्तं निर्णयामृते अस्यामेव रात्रौ बलेः पूजोक्ता हेमाद्रौ भाविष्ये छत्वेत-
 त्सर्वमेवैह रात्रौ देत्यपनेर्बलेः पूजां कुर्यान्नृपः साक्षाद्रूपमंडलकेशभे बलिमालिरव्यंदेत्येदं वर्णकैः पंचरंगकैः गृह-
 स्यमथैशालायां विशालायां न तोर्वयेत् लोकश्चापि गृहस्थांतः शय्यायां शङ्कुतंडुलैः संस्थाप्य बलिराजानं प्रलेः पुष्येऽथ पूज-
 येत् मंत्रस्तुपाद्ये बलिराजनमस्तुभ्यंदेत्यदानवर्चदित इंद्रशत्रोभरागते विष्णुसामिनि अद्यो भवेति तथा बलिमुद्दिश्य
 दीयते दानानि कुरु नंदन यानि तान्यक्षयाण्याहुर्मध्ये संप्रदर्शितमिति तदेतत्पूर्वविद्धप्रतिपदि कर्तव्यम् पूर्वविद्धाप्र-
 कर्तव्या शिवरात्रिर्वलेर्दिनमिति हेमाद्रौ पाद्योक्तेः माधवोपि बस्तुत्सवं च पूर्वैक्यरूपचासवदाचरेदिति निर्णयामृतेपि
 याकुहः प्रतिपन्निश्चातत्रगाः पूजयेन्नृप पूजनाच्चीणि वर्धते प्रजागावो महीपतिरिति तथा भद्रायां गोकुलक्रीडासदे-
 शो नैविनश्यति भद्रायां द्वितीयायाम् तथा प्रतिपद्यग्निकरणं द्वितीयायां तु गोर्वनम् छत्रछेदं करिष्येते वित्तनाशं कुल

क्षयमिति तथा प्रतिपदशसंयोगेऽङ्गीडनंतुगवांयतम् परविह्वेषयः कुर्यात्पुत्रदौर्धनक्षयइति देवलवचनाच्च एतेचवि-
 धिप्रतिबंधाः पूर्वादिनेप्रतिपदः सायान्हव्यापित्वेद्वितीयदिनेचंद्रदर्शनसंभवेचज्ञेयाः गवांऽङ्गीडादिनेयत्ररात्रौदृश्यतचंद्र-
 माः सोमोराजापशून्हंसरभिः पूजकांस्तथेतिपुराणसमुच्चयात् दिनद्वयेसायान्हव्यापित्वेतुपरैवग्राह्या वर्धमानति-
 थोनंदायतासार्धत्रियामिका द्वितीयाद्विद्गामित्वादुत्तरातत्रचोव्यतइति तथात्रियामगादर्शतिथिर्भवेच्चेत्सार्धत्रियामा-
 प्रतिपद्विह्वले दीपोत्पत्तेरनुमिभिः प्रदिष्टे अतोऽन्यथापूर्वयुतेविधेयइतिपुराणसमुच्चयादितिभिर्णियाभृतकारः सार्धत्रि-
 यामिकेत्यनेनचंद्रदर्शनाभावरुक्तः द्वितीयायाः पंचधाविभक्तदिनचतुर्थोऽंशरूपापराण्व्यासावेवचंद्रदर्शनसंभवात्
 नयंत्वेनहचनद्वयपूर्वविद्दासंभवेवेदिनव्यमितिद्वयः दिनद्वयेप्रतिपदः सायान्हव्यास्यभावेनुपूर्वेव रात्रौवल्लिपूजा-
 विधानेनकर्मकालव्यापित्वात् परदिनेचंद्रोदयेतन्निषेधादितिदिक् मदनरत्नेनुपूर्वविद्दायांगोऽङ्गीडा नीराजनमंगलमा-
 लिङ्केनूत्तरचकार्ये कार्त्तिकेऽक्षरूपक्षेनुविधानद्वितयंभवेत् नारीनाराजनंप्रातः सायंमंगलमालिका यदावप्रतिपत्स्व-
 त्यानारीनाराजनंभवेत् द्वितीयायांनदकुर्यात्सायंमंगलमालिकासमितिब्राह्मोक्तेः लभ्यतेयदित्याप्रातः प्रतिपद्विह्वला-
 द्वयम् नस्यांनाराजनंकार्यंसायंमंगलमालिकेतिभविष्योक्तेः प्रातर्वायदिलभ्येतप्रतिपद्विह्वलाशुभा द्वितीयायांनदा-
 कुर्यात्सायंमंगलमालिकाम् कार्त्तिकेऽक्षरूपक्षदौत्समावास्याघटीद्वयम् देशभंगभयान्नेचकुर्यान्मंगलमालिकासमिति
 देवीपुराणाच्चेत्कृतम् अत्रविशेषोहेमाद्रौब्राह्मे वलिप्रतिपदंप्रक्रम्य नस्यान्द्युतंप्रकर्तव्यंप्रभातेतत्रमानवेः तस्मिन्
 धूनेज्ज्वापस्यनस्थसंवत्सरंजयः पराजयोविरुद्धश्चलाभनाशकरोभवेत् दधिताभिन्वयसहितैर्नयासाचभवेन्नशो

अत्रगोवर्धनपूजादि मार्गपाटीपूजनादिवोक्तं हेमाद्रौ निर्णयामृतचस्कादे प्रातर्गोवर्धनं पूज्यधृतं चापि समाचरेत् शूषणीयास्त-
 थागावः पूज्याश्चावाहदोहनाः गोवर्धनश्च गोमयेन फार्यं श्वित्रेण वा मंत्रस्त गोवर्धनधाराधारणौ कुलत्राणकारण बहुबाहुस्तदा
 छाग्रगवोकोटिप्रदोभव गोमंत्रस्त लक्ष्मीर्षालोकपालानां धेनु रूपेण संस्थिता धृतं वहति यज्ञार्थे मम पापं व्यपोहतु तत्रैव स्का-
 दे ततोपराह समये पूर्वस्यां दिशि भारत मार्गपालीं प्रबध्नीयात्तुंगे स्तंभे तथादपे कुशकाशमयीं दिव्यां लंबकैर्बहुभिर्मुने
 दर्शयित्वा गजानश्वान् सायमभ्यास्तलेनयेत् कृतो होमो द्विजैर्द्रैस्त वध्नीयात् मार्गपालिकां नमस्कारं ततः कुर्यान्मंत्रेणानेन
 स्तत्रत मार्गपालिनमस्तेस्त सर्वलोकस्तत्र प्रदे विधेयैः पुनराद्यैः पुनरेहि व्रतस्य मे नीराजनं च तत्रैव कार्यं राष्ट्रजयप्रदम्
 राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजानयः मार्गपालीं समुत्सृज्य नीरुजः स्कः स्तरवान्विताः तत्रैवादित्यपुराणे कुशकाशमयीं
 कुर्याद्दृष्टिं कांस्तद्वदान्वाम् तामैकतो राजपुत्राहीनवर्णास्तथान्यतः गृहीत्वा कर्षयेद्युक्तां यथासारं सुतुर्मुहुः जयत्रहीनजानी-
 नं जयोरारुजस्तवत्सरभिनि यमद्वितीया तु प्रातिपद्यतां त्रात्येस्कं निर्णयामृतादौ यमद्वितीया मया हव्यापिनी पूर्वविद्वान्चेति
 हेमाद्रिः अत्रविशेषो हेमाद्रौ स्कादे ऊर्जश्चक्रे द्वितीया यामपराहर्षयेद्यमम् स्नानं कृत्वा भानुजायां यमलोकं न पश्यतीति
 ऊर्जश्चक्रे द्वितीयायां पूजितस्तर्पितो यमः वेष्टितः किन्नरैर्दृष्टे स्तस्मै यच्छान्तिं वांछितम् तथा भविष्ये प्रथमा ध्रावणे मासित
 थाभाद्रपदे तरा तृतीया श्वधुजे मासि चतुर्थी कार्तिके भवेत् श्रावणे कुलुषानाभ तथा भाद्रे च गीर्मला आश्विने प्रेतसंचारा
 कार्तिके याम्य कामते त्यक्ता प्रथमायां व्रतं द्वितीयायां सरस्वती पूजा तृतीयायां आरुद्रमुक्ता चतुर्थ्यामुक्तं कार्तिकेशुक्लपक्ष-
 स्याद्वितीयायां युधिष्ठिर यमो यमुनया पूर्वं भोजितः स्वगृहेर्वितः अतो यमद्वितीयेयं त्रिषु लोकेषु विधुता अस्यां निजगृ-

हेचिप्रनभोक्तव्यंतनोर्नरैः स्नेहेनभगिनीहस्ताद्रोक्तव्यंपुष्टिचर्धनम् दातानिचप्रदेयानिभगिनीष्योविधानतः स्वर्णालंका
 रवस्त्रान्नपूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यःसंपूज्याअभावेप्रतिपन्नकाः प्रतिपन्नाःमाताभगिन्यदतिहेमाद्रिः पितृव्य
 भगिनीहस्ताःप्रथमायांसुष्टिश्च मातुलस्यसुताहस्तात्तृतीयायांतथानृप पितुर्मातुःस्वस्रःकुन्येतृतीयायांतयोःकरान्
 भोक्तव्यंसहजायाव्यभगिन्याहस्तनःपरम् सर्वासु भगिनीहस्तात्भोक्तव्यंबलवर्धने यस्यातिथौयमुनयायमराजदेवः
 संभोजितःप्रतिजगत्त्वस्तुसौहृदेन तस्यांस्वस्रःकरतलादिहयोभुनक्तिप्रामोविरलसस्वधान्यमनुनमंसः गौडास्त यमं
 चचित्रगुप्तंचयमदूतांश्चपूजयेत् अर्घ्यभवात्रप्रदातव्योयमायसहजद्वयैः मंत्रैः एतद्यहिमार्तंडजपाशहस्तयमांतकारं
 कथराभरेश भानुद्वितीयाहृतदेवपूजांगृहाणवार्ध्वंभगवन्नमस्ते भ्वातस्तयानुजाताहंभुंक्ष्वभक्त्यमिदंशुभम् प्रीतयेय
 मराजस्ययसुनायांविशेषतः ज्येष्ठाग्रजातेतिवदेदितिस्मार्ताः इत्यन्नदानमित्यव्याहुः ब्रह्मांडपुराणेषु यातुभोजघने
 नारीभ्रान्तरंशुग्मकैतिथौ अर्चयेच्चापितांबूलेर्नसावेधव्यमापुयात् भ्रातुराशुःक्षयोराननूनभवेत्तत्रकर्हिचिदिति का
 र्तिकशक्नुनवमीशुगादिः सायौर्वाण्हिकीयाद्या शक्नुपक्षस्थत्वात् अत्रपिंडराहितंश्राद्धंकर्तव्यम् अन्यत्रागुक्तम् अत्रै
 वगिष्णुत्रिरात्रमुक्तंहेमाद्रोपाद्ये कार्तिकेशक्नुनवमीपवाध्याविजितेन्द्रियः होरेविधायसोवर्णतुलस्यासहितंविष्णुं पूजये
 द्विधिवद्भस्मात्रतीनत्रयम् एवंयथोक्तविधिनकुयद्विवाहिकंविधिभिति कार्तिकेशक्नुकादृश्यांभीष्मपंचकप्रत-
 मुक्तम् नारदीये अतीनरैःप्रयत्नेनकर्तव्यंभीष्मपंचकं कार्तिकस्यामलेपदेस्मात्वासम्यग्यतव्रतः एकादश्यांतुगुण
 याद्रूपंचदिनासकमिति तद्विधिस्तुगोमयेनस्मात्वागौनीपंचामृतैःपंचगव्यैर्विष्णुं संस्माप्यसंपूज्यपायसंनिवेद्य-

द्वादशाक्षरमष्टोत्तरशतं ज स्वा ०० नमो विष्णवे इति षडक्षरेण घृताक्तान्यचान्त्री हींश्चाष्टोत्तरशतं हुत्वा भूमौ स्वपेत् एवं पंचादि-
 नेषु कुर्यात् विशेषस्त्वाद्यो न्हि हरेः पादौ कमलेः संपूज्य त्रिगोमयं प्राश्यं द्वितीये न्हि विल्वपत्रैर्जनुवी संपूज्य गौमूत्रम् अथो
 दशभृंगराजेन नाभिं संपूज्य स्त्रीरम् चतुर्दश्यां करवीरैः स्कंधं संपूज्य दधि पीर्णमास्यां होमाने लोही पापप्रतिभां खड्गचक्र-
 हस्तां कृष्णवस्त्रेणोद्धृतां प्रस्थिति लोप रिस्थां कृत्वा धर्मराजनामभिः करवीरैः संपूज्य यदन्यजन्मनिकृताभिहजन्मनि वा पु-
 नः तत्सर्वं प्रशमं गालुमत्पापं तव पूजनादि निपुण्यां जलं सिद्ध्वा कृत्वा प्रतिमां च संपूज्य विप्राय दत्त्वा विप्रान् संपूज्य दक्षिणां
 दत्त्वा पंचगव्यं प्राश्य पीर्णमास्यां नक्तं भुंजीतेति लघुनारदीये पंचगव्यप्राशनं षडक्षरेणैति हेमाद्रिः हेमाद्रौ भविष्येत्तु शा-
 केर्मुन्येनैर्गोपंचाहं वर्तनमुक्तम् अतस्तुक्तं यद्वा षष्पंचकमिति प्रथितं सथिव्यामेकादशी प्रभृति पंचदशी निरुद्धम् सु-
 न्यन्नभोजनपरस्य नरस्य तस्मिन् लिष्टं फलं दिशति पांडवशार्ङ्गः धन्येति तथा पादौ पंचाहं पंचगव्याशीं श्रीं चाया धर्मचप-
 चस्तः अहः स्वपित्थादद्यान्मंत्रेणानेन सूचन सत्यव्रताय शूचये गंगेयाय महात्मने श्रीं व्याधेतद्दाम्यर्घ्यं माजन्मव-
 स्रचारिणे वैयाघ्रपद्यगोत्रायेति च सव्येनानेन मंत्रेणानर्पणं सार्ववर्णिकमिति कार्तिकशक्नुद्वादश्यां रेवती नक्षत्रयोगर-
 हितायां पारण्यं कार्यम् तदुक्तम् आभाकासितपक्षेभुमैत्रश्च वणरेवती संगमेन हि भोक्तव्यं द्वादश द्वादशी हरेरिति य-
 दातुरेवती योगरहिता द्वादशी सर्वथानलभ्यते न दारेवत्याश्वनुर्थपादं वर्जयेत् वचनं तु प्रायुक्तम् लघुनारदीये कार्तिके
 शक्नुपक्षस्य कृत्वा चैकादशी नरः प्रातर्दत्त्वा शक्रभाक्तुं आश्रयाति हरिं मंदिरम् मदनरत्ने वाराहे एकादशी सोमयुक्ता का-
 र्तिके मासि भाभिनि उत्तराषाढसंयोगे अभनंतासा प्रकीर्तिता तस्यां यच्चि यते भद्रे सर्वमानस्य मश्रुते अस्यामेव रात्रौ देवो

एषानमुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मे एषादश्यांच शक्तकृपायां कार्तिके मासिके शिवम् प्रसक्तं बोधयेद्रात्रौ श्रद्धाभक्तिसमन्वित इति मदनर-
 ले भविष्ये कार्तिके शक्तकृपसेतु एकादश्यां स्यात् मंत्रेणानेन राजेन्द्र देवमुत्थापयेद्विजः रामार्चनचंद्रिकादौ तु द्वाद-
 श्यामुक्तम् पारणाहपूर्वरात्रे घंटादीन्वाद्ये न्युहुरिति अत्र देशाचारतो व्यवस्था तत्रैव देवदेवस्य स्नानं पूर्वमहम्भवे-
 त् महापूजानंतः कृत्वा देवमुत्थापयेत्स्वधीः मंत्रास्तु वाराहपुराणे उक्ताः ॐ ब्रह्मेन्द्र रुद्राग्नि कुबेरसूर्य सोमादिभिर्वेदि-
 तं वंदनीयं बुधस्वदेवेशजगन्निवासमंत्रप्रभावेन स्मरन् देव इयंतु द्वादशी देव प्रबोधार्थं विनिर्मिता त्वये वसव-
 लोकानां हितार्थं शेषशायिना उत्तिष्ठो निष्ठगोविंदस्य जनिद्रांजगत्पते त्वयि स ते जगन्नाथजगत्सर्पभवेदिदं उच्यते
 चैव हते सर्वमुत्तिष्ठो निष्ठमाधव गतामेषां विपश्चैव निर्मलं निर्मलारि शः शारदानि च पुष्पाणि गृहाण भक्तेशव इदं-
 विष्णुविनिर्गोक्तो मंत्र उत्थापने हरेरिति एवं देवमुत्थाप्य नदगे चानुगम्य व्रतसमाप्तिं कुर्यात् तदुक्तं भारते चतुर्थांशस्य
 धेवीर्णां चानुगम्य व्रतं नरः कार्तिके शक्तकृपसेतु द्वादश्यां तत्समापयेत् लघुनारदीये चानुगम्य व्रतानां च समाप्तिः कार्ति-
 के स्मृता मंत्रश्च निर्णयामृते स न लुप्तमारेणोक्तः इदं व्रतं मया देवैकतं प्रीत्यैतव प्रभो न्यूनं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाज्ज-
 नार्दनेति अथ वाराहोक्तो बोधिनीविधिः एकादश्यां रात्रौ कुंभे घृतपात्रोपरि हेमं माषभित्तं मत्स्यपंचामृतेन संस्नाप्य कुं-
 कुमपीतवस्त्रसुगंधाद्यैः संपूज्य मत्स्यादि दशधा वनारान् संपूज्य जागरं कृत्वा प्रान्तं देवमाचार्यं च वस्त्राद्यैः संपूज्य जगदादि-
 जगद्रूपो जगदादिरनादिमान् जगदाद्योजगद्योनिः प्रीयतां मे जनार्दन इति नत्वा दक्षिणां दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेदिति तथा-
 ब्राह्मे महातूर्यं रेवरात्रौ भ्रामयेत्स्यंदने स्थितम् उत्थितं देवदेवेशं नगरे पार्थिवः स्वयम् चतुरो वार्षिकान्मासान् निय-

मयस्य यत्कृतम् कथयित्वा द्विजेभ्यस्तद्वाद्रुत्यासदक्षिणम् यस्य भगव्यस्थानियमः हतस्तद्रव्यं दद्यादित्यर्थः इदं श्रुत्वा
 स्नादावपि कार्यम् आशौचेन पूजामन्येन कारयेत् कार्तिकशुक्लद्वादशीपौर्णमासीचमन्वादिः सायैर्वर्णिहकीग्राह्या
 अन्यस्यागुक्तम् कार्तिकशुक्लचतुर्दशी वैकुण्ठसंज्ञा साविष्णुपूजायां रात्रिव्यापिनीयात्वा दिनद्वयेतत्वाभौ निशीथ-
 प्रदोषोभयव्यापिनीयात्वा तदुक्तं हेमाद्रौ भाविष्ये कार्तिकस्थसिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप सौपवास्तु संपूज्य हरिं
 रात्रौ जितेन्द्रिय इति अस्या एव विशेषश्चर प्रतिष्ठादिनत्वात् तत्प्रात्यर्थ्यदोषवासादिक्रियते तद्वारुणोदयव्यापिनीया
 त्या तदुक्तं त्रिस्थलीसेतोसनकुमारसंहितायाम् वर्षे च हेमलं चारव्ये मासे श्रीमानि कार्तिके शुक्लपक्षे चतुर्दश्या म-
 रुणाभ्युदयं प्राप्ति महादेवतिथौ ब्राह्मे सुहर्ते मणिकर्णिके स्नात्वा विशेषश्चरो देव्या विशेषश्चर मपूजयति इति तत्सूचंदि-
 ने चोपवासः कार्यः ततः प्रप्ता ते निमले हस्ता पूजामहाङ्गताम् दंडपाणेर्महाधास्त्रिवनेस्मिन् कृततपारण इति तत्रैवो-
 क्तेः शिवरहस्येऽपि पूजाजागराद्युक्तोक्तम् ततोरुणोदये जाने स्नात्वा स्नात्वा च भस्मना संध्यां समाव्य विशेषशंभामभ्य-
 र्व्ययथाविधि मद्रक्तान् भोजयामासुर्ऋषयो बुभुजुस्तत इति अत्र कार्तिकव्रततोद्यापनं पादोक्तम् कार्तिकमाहात्म्ये
 अथोजव्रतिनः सम्यगुद्यापनविधिं शृणु ऊर्जशुक्लचतुर्दश्यां कुर्यादुद्यापनं व्रती तुलस्याउपरिष्ठात् कुर्यान्मंडपिकां शुभाम्
 तुलसीमूलदेशे च सर्वतो भद्रमेव च तस्योपरिष्ठात्कलशपंचरत्नसमन्वितम् पूजयेन्न च देवेश सौवर्णं गुर्वनुजया रात्रौ जा-
 गरणं कुर्याद्गीतवाद्यादिमंगलैः ततस्तु पौर्णमास्यां वैसपत्नीकान् द्विजोत्तमान् त्रिंशन्मिन्नान्थेकं वा स्वशक्त्या वा निमंत्रयेत्
 अतो देवा इति द्वाभ्यां बुभुज्या निरुपायसम् ततो गां कपिलां दद्यात् पूजयेद्द्विधिवद्गुमिति कार्तिक्षौपौर्णमासी पराग्राह्या अमा-

पोर्णमास्योपरे इतिदोषिकोक्तः अचविशेषो हेमाद्रौ त्राहो पुण्यामहाकार्तिकीस्याज्जीवेद्दोः कृत्तिकासूच तथा आग्नेयं तु यदा
 ऋक्षं कार्तिव्यां भवति क्वचित् महती सातिथिर्ज्ञेया स्नानदानेषु चोत्तमा यदा तु यास्यं भवति ऋक्षं तस्यां तिथौ क्वचित् तिथिः सा
 विमहापुण्या मुभिभिः परिकीर्तिता प्राजापत्यं यदा ऋक्षं तिथौ तस्यां नराधिप सामहाकार्तिकी प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभेति पादो
 विद्यात्वास्तदा भानुः कृत्तिकासूच चंद्रमाः संयोगः पद्मकोनामपुष्करे अर्धदुर्लभः पद्मकपुष्करे प्राप्य कपिलां यः प्रयच्छ-
 ति स हि त्वा सर्वपापानि वैष्णवं लभते फलम् यमः कार्तिव्यां पुष्करे स्नातः सर्वपापैः प्रमुच्यते माध्यां स्नातः प्रयागे तु सु-
 व्यते सर्व किल्बिषैः अस्यामेव सायंकाले मत्स्यावतारजात इत्युक्तम् पादौ कार्तिकमाहात्म्ये वरान्दत्वाय नो विष्णुर्मस्य रू-
 पी भवेत्ततः तस्यां दत्तं हुतं जप्तं तदक्षय्यफलं स्मृतमिति अत्र त्रिपुरोत्सव उक्तो भार्गवार्चनदीपिकायाम् पौर्णमास्यां तु सं-
 ध्यायां कर्नव्यस्त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रेण प्रदीपांश्च सरालये कीटाः पतंगांश्च काश्च हृक्षा जले स्थले ये विचरं निजी-
 वाः दृष्ट्वा प्रदीपं न च जन्म प्रागिनो भवंति भित्तं श्वपचाहि विप्राः अत्र दृष्ट्वा त्सर्गोति प्रशस्तः तदुक्तं मास्ये कार्तिव्यां यो व-
 पोत्सर्गं कृत्वा नक्तं समाचरेत् शैवं पदमवाप्नोति शिवव्रतमिदं स्मृतमिति अत्र कार्तिके यदर्शनं सुक्तं काशीरवंदे कार्तिव्या-
 कृत्तिकास्यो गेयः कुर्यात्स्वाभिदर्शनम् सप्तजन्म भवेद्दिद्रो धनात्सो वेदपारगः इति श्रीकमलाकरभट्टकृते निर्गयसिंधौ
 द्वितीयपरिच्छेदे कार्तिक्मासः दृष्ट्विके पूर्वोः षोडशघटिकाः पुण्याः शेषं प्राग्वन् मार्गशीर्षे कृष्णष्टमी चालाष्टमी
 साच रात्रिष्वपि नो ग्राह्या मार्गशीर्षाऽसिताष्टम्यां कालभैरवसन्निधौ उपोव्यजागरं कुर्वन् सर्वपापैः प्रमुच्यते इति काशी
 खंडान् रात्रि व्रतत्वावगतेः रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संसृज्यति त्रिषु रिति ब्रह्मवैवर्तचित्रे व्यासा तु तत्रैव के

रणोत्पत्तेः प्रदोषकालीनत्वादिति केचित् तन्न शिवरहस्ये मध्यान्धे भेरयो सतेः श्रवणात् तथा च तत्रैव नित्ययात्रादिकं कृत्वा
 मध्यान्धे संस्थितैरावित्यपक्रम्य ब्रह्मणारुद्रैव साते उक्तम् तदोद्यत्स्वादलवद्यान्यन्तः श्रीकालभैरवः आधिरासीन्नदालोकानुभी
 षयन्मस्तिदानधीति अत्रोपवासएव प्रधानमित्युक्तं तत्रैव उयोषणस्यांगभूतमर्घ्यदानमिह स्मृतम् तथा जागरणं रात्रौ पू-
 जायामचतुष्टये संख्यायामपि पूजे योक्ता तेन भाध्यान्ध्यापि नीयुक्ता दिनद्वयं शतः संपूर्णोयां यातव्या सोऽपूर्वैव पूर्वैकव-
 चनात् पारणातु प्रातरेव यामत्रयोर्ध्वगामिन्यां प्रातरेव हि पारणे निवचनात् अत्र च कालभैरवपूजोक्ता निस्थली सेतो कृत्वा
 च विविधां पूजामहासंभारविस्तारैः नरो मार्गीऽसिताष्टम्यां चार्थिकं विघ्नमुत्सजेत् तथा तीर्थे कालोदके स्नात्वा कृत्वा तर्पण-
 मत्वरः विलोभ्य कालराजानं निरयादुद्धरो स नृनिति इयं च कर्तिव्य ननरा गौणां च द्वाभिप्रायेण मार्गशीर्षशुक्लपंचम्यां ना-
 गपूजोक्ता हेमाद्रौ स्कांदे शक्या मार्गशीरेः पुण्याश्वाचपोयाचपंचम्यां स्नानदानैर्बहुफला नागलोकप्रदायिनीति इयं नागपूजा-
 यां षष्ठीयुते गद्यात्वा पंचमीनागपूजायां कार्ग्यषष्ठीसमन्विता तस्यानुविधानागा इतरास चतुर्थिकेति मदनरत्ने वचना-
 त् मार्गशीर्षशुक्लषष्ठीचंपा षष्ठीति महाशब्देषु प्रसिद्धा सीतरयुता ग्राह्या षण्मुन्योरिति युग्मवाक्यात् पूर्वापेदे विहंकु-
 र्यादिति वचनादस्य चंदेयकर्मत्वात् इष्टमे ययोगविशेषेण चंपेत्कच्यते तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे मध्याह्नमाहृत्य मार्गभाद्रप-
 दे शुक्लषष्ठी वैद्यति संयुता रविपारेण संयुक्ता सा चोपेतीह कीर्तिनोति विशारवाभेमयोगेन सा चोपेतीह कीर्तिनोति मदन-
 रत्ने पाठः मार्गशीर्षि मले पक्षे षष्ठां गरे शुकमालिनः शततारागते चंद्रे लिंगं स्याद्दृष्टिगोचरमिति इयं च योगवशेन पूज्य-
 रावाकार्या चंपा षष्ठीसमपीयुतेति दिवोदासः इयमेव स्कंदवल्ली सा पूर्वसुता कृष्णाष्टमी स्तंदपक्षी शिवरात्रि श्वनुर्दशी ए-

ताः पूर्वपुनाः कार्यस्तिथ्यन्ते पारणं भवेदिति भृगूक्तेः परेन्द्रात्रावाद्यामभये पारणासंभवे इदम् अन्यथोत्तरे चेति दिवोदा
 सः अच्यपच्यं नषधीसु सेनाविदारकस्कंदयहासेनमहाबल रुद्रोभाग्निजपद्भृङ्गरागर्भनमोस्तत इति राजनं स्कंदं संपू
 ज्य विप्राय दद्यादिति दिवोदासः मार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यां पिशाचविमोचनीतीर्थे आहं त्रिस्थलीमेतो भट्टचरणे रुक्तं न
 स्य प्राप्ते पेशाव्यस्य पित्रा द्यदेष्ट्य कलेषा र्वणत्वादपराह व्यापिनीयात्या अज्ञातनाम पिशाचा द्यदेष्ट्य कलेवे कोटिष्टत्वान्
 चेन्न न भोगोत्तरसिनास्यादुर्ध्वमिति दीपिकोक्तेः मार्गशीर्षपौर्णमास्या
 मध्याह्नव्यापिनीति कुलधर्मव्रतादौ नृत्तरैव
 दत्तात्रेयौ सतिः तदुक्तं स्कांदे सत्याद्रिखंडे मार्गशीर्षे तथा मासि दशमे न्हि सुनिर्मले मृगशीर्षयुते पौर्णमास्यां यज्ञस्य चास
 रे जनयामास देदीप्यमानं पुत्रं सतीशतप्तम् तं विष्णुमागतं ज्ञात्वा अत्रिर्नामां करोत्स्वयम् दत्तवान् स्वस्य पुत्रत्वाद् दत्तात्रेय इती
 श्वर इति इयं प्रदोषव्यापिनीयात्येति वृद्धाः मार्गशीर्षपौर्णिमानं नराष्टमी अष्टका एवं पौषादिमासत्रयेऽपि हेमन्तशिशिरयो
 श्वत्पुर्णामपरपक्षाणामष्टमी चष्टका एकस्यां वेत्याश्वलायनोक्तेः एकस्यामष्टम्यां वै कार्येति हरदत्तः क्वचित्सं चम्यस्युक्ता श्री
 धृपद्यष्टकाभूयः पितृलोके भविष्यतीति पाद्यवचनान् तत्पूर्वसप्तमीषु पूर्वैकः तत्सरनचमीष्वन्यष्टकास्तत्र श्राद्धमुक्तम् का
 लादर्शो मार्गशीर्षे च पौषे च माघे शौर्ध्वे च फाल्गुने हृष्णपक्षे च पूर्वैकं रव्यष्टकं तथाष्टका इति यजुर्विष्णुः अमावास्यास्मिन्मौ
 ष्टकास्मिन्मौष्वष्टका इति यच्च कैर्मि अमावास्याष्टकास्मिन्मः पौषमासादिषु भिषु इति तच्च नुर्थ्यमिना च शयकत्वा र्थं यावां
 प्यन्या चतुर्थस्यानां च कुर्वात्ययत्न इति वासुब्रह्मांडपुराणान् श्राद्धमेनेष्वकुर्वणो नरकं प्रतिपद्यत इति विष्णुक्तेरिति श्रुत्या
 णिः शास्त्राभेदव्यवस्थेति न त्वम् वासुब्रह्मांडयोः आद्यापूर्वैः सदाकार्यामांसेरन्यासदाभवेत्त शौकैः कार्यो नृतीयास्यादेष्ट

द्रव्यगतोविधिः पौष्पादिक्रमः अन्यदृक्कानुप्रागेवनिर्णीता तत्राष्टम्यपराहव्यापिनीयात्वा अथाच्छादनपर्यंतं श्राद्धं पार्वणव-
द्रवे दित्याश्वलायनकारिकोक्तेरपराहव्यालत्वाच्च पार्वणस्य पूर्वद्वारदृक्काश्राद्धयौक्त्युक्तं अष्टम्यनुरोधेन निर्णयः अतएव सूत्रम्
पूर्वद्वारः पितृभ्यो दद्यात् अपरे द्वारं च अष्टम्यमिति च अत्र कामकालो विशेदेवौ दृष्टिश्चाद्देवतदृक्कावष्टम्यां कामकालकाविति सा-
यणीये शंखोक्तेः अत्र श्राद्धाकरणे प्रायश्चित्तमुक्तमृगिधाने एभिर्द्योभिर्जपेनान्नं शतवारं तु तद्दिने आन्यष्टम्यं यदा न्यूनं संपूर्णं
यानि सर्वथेति अशक्तौ त्वाववलायनः अथ श्वोभूतेष्टकाः पशूनां स्थालीपाकेन वा व्यनद्धो यवसमाहरेदग्निना वा कक्षमु-
पोषेदेवामेष्टकैर्निनत्वेवानष्टकः स्यादिति मार्गशीर्षादिषु भूलमासे सति तत्राष्टकानकार्यं चतुर्णां भिन्निग्रहणादित्कृत्तनारा-
यणदत्तौ तथा फाटकगृह्येपि साहालयाष्टकाश्राद्धोपाकर्माद्यपि कर्मयत् स्पष्टमासविशेषाख्याविहितं च जपेन्यले इति मा-
र्गादिरविचारेषु काम्यं च तमुक्तं हेमाद्रौ नत्र भक्ष्याण्युक्तानि संग्रहे सौरधर्मे यत्र भित्तुलस्या स्त्रियलमथ द्युतं मार्गशीर्षादिभ-
क्ष्यं सुशीनां त्रिसिलानां त्रिपलदधितथादुग्धकंगोमयं च त्रित्वं तोयांजलीनां त्रिमरिचकमथोत्रिः पलाः सक्तवः स्कर्गो मूत्रं शर्करा
सद्भगिरिति विधिना भानुवारं कर्मणेति इति श्रीकमलाकरभट्टकृतं निर्णयसिंधौ हितीयपरिच्छेदे मार्गशीर्षमासः समाप्तः
धनुः संक्रमे पशः षोडशघटिकाः पुण्याः अन्यत्प्राग्वत् अत्रोत्सर्जननिर्णयो वक्तव्योऽथुपाकर्षप्रसंगात्प्रागेवोक्तः कल्पतरो भ-
विष्ये पौषे मासि यदा देवी शृङ्गकाष्ठम्यां बुधो भवेत् तस्यां स्नानं जपो होमस्तर्यपां विप्रभोजनम् मल्लीतयेरुतं देवि शतसाहस्रि-
कं भवेत् अत्रैव रोहिण्यार्द्रायोगे पुण्यतमत्वं तत्रैव ज्ञेयम् पौषशृङ्गैकादशीमन्यादिः सा चोक्ता प्राक् पौषपूणिमानंतराः स-
म्यष्टमी न च म्योष्टकाद्याः प्रागुक्ताः पौषाभावात्त्यायां अर्धोदयोगविशेषः तदुक्तं मदनरत्ने महाभारते अमार्कपातश्रवणेन

त्त्वेऽपुथ्यमाघयोः अर्धोदयः सविज्ञेयः कोटिस्सूर्यग्रहैः सम इति पुष्यमाघयोर्भध्यवर्तिनीयोषीषोर्णमास्युत्तरामावास्येत्यर्थ इ-
 ति भद्राः मदनरत्नेषुष्यस्य च माघस्य चेत्यर्थ उक्तः तन्न हेमाद्रिविरोधान् तत्राहिमाघ एवोक्तः तथा दिवैवयोगः शस्तोयं न तु
 सान्नोक्तदाचनेति इदमर्थमन्यनिबोधभावात् निर्णयामृतमात्रोक्तेर्निर्मूलमेव तेन हेमाद्यादिमतेरात्रावर्धोदयो भवत्येव केचि-
 न्तु किंचिदूनामहोदय इत्याहुस्तन्निर्मूलम् हेमाद्रौ मदनरत्ने च स्कांदे माघमायां व्यतीपाते आदित्ये विष्णुदेवते अर्धोदयं न दित्या
 हुः सहस्रार्कग्रहैः समम् तत्रैव माघमासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रेदिने वेष्णावेन तु ऋक्षेण व्यतीपाते ऋतुलक्ष्मे व्रतं कुर्यादित्य
 येन्ययः तत्रैव ब्रह्मविष्णुमहेशानां सौचर्णीः पलसंख्यया प्रतिमास्तप्रकर्तव्या स्रद्धेर्न द्विजो नम साप्रशतत्रयं शंभोर्दोषाणां
 नां नित्यपर्यनः कर्तव्योपर्वनो विष्णुरुद्रयोः पूर्वसंख्यया शंभुरत्र ब्रह्मा शय्यात्रयं नतः कुर्यादुपस्करसमन्वितम् तिलेर्होमं कृ-
 त्वा प्रतिमादद्यादित्युक्तम् स्कांदे अर्धोदये तु संप्राप्ते सर्वगंगा समंजलम् श्रद्धात्मानो द्विजाः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसंमिताः यत्किं
 चिद्विद्यते दानं तद्दानं मेरुसन्निभमिति अत्र दानविशेषो निर्णयामृतस्कांदे चतुःषष्टिपलं मुख्यममत्र न च कारयेत् चत्वारिं
 शतलं वाथ पंचविंशतिरेव वा अमत्रं प्रात्रं तच्च कांस्यमयमित्युक्तं तत्रैव एवं कथयितुं कार्यं कांस्यभाजनमुत्तममिति तथा
 निधापय सतत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् पद्मस्य कर्णिकायां तु कर्षमात्रं स्फूर्णिकम् तदभावे तदर्थं वातदर्थं वापि कारयेत् भू-
 भोतु तं दुःखैः शब्दैः कृत्वा षट्दलमुत्तमम् अमत्रं स्थापयेत् तत्र ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं तेषां पूजानतः कार्यं शिवेन मात्ये स्तुतशोभन-
 नेः यत्त्वादिति रत्नं कृत्य त्राह्मणाय निवेदयेत् मंत्रस्तु स्फूर्णपायसामंत्रं यस्मादेतच्च यथीमयम् आपत्ते स्तारकं यस्या नद्ग
 हाणा द्विजो नम समुद्रमेखलांश्च थीसंभ्याग्दानुश्च यत्फलम् तत्फलं लभते मर्त्यः कृत्वेदं दानमुत्तममिति इति श्रीकमलाकर

दुरुने निर्णयासिधौ पोषमासः अथ माघस्तानम् नत्र विष्णुः तुलाभकरमेषेषु प्रातः स्नायी सदा भवेत् हविष्यं ब्रह्म चर्यं च
 माघस्ताने महाफलमिति सौरमास उक्तः ब्राह्मे तु सावन उक्तः एकादश्यां शक्रपक्षे पोषमासे समारभेत् हादर्यां पोर्णमास्यं
 वा शक्रपक्षे स मापनमिति पादोपि पुष्यस्यैकादशीं शक्रमास्यस्थं दिलेशयः मासमाचमि राहार स्निग्धकालं स्नानमाचरे
 त् त्रिकालमर्चयेद् विष्णुं त्यक्तभोगो जितेन्द्रियः माघस्यैकादशीं शक्रां यागद्विधा धरोत्तमेति त्रिकालस्तानं मासोपवासविधि
 यं विराहार इत्युक्तैः पृथ्वी चंद्रोदये त्वन्यथोक्तम् विष्णुः दर्शवापोर्णमासीं च प्रारभ्य स्नानमाचरेत् पुण्यान्यहोनि त्रिंशत्तु
 मकरस्थे दिवा कर इति अत्र दर्शमिति शक्रादि सुख्यं चांद्राभिप्रायेण अयं तु पक्षो नेदानीं प्रचरति अत्राधिकारिणो भवित्ये
 ब्रह्मचारी गृहस्थो वायानप्रस्थो वा भिक्षुकः बाल वृद्ध युवानश्च नरनारीनपुंसकाः स्नात्या माघे शक्रभेतीर्थं प्राप्नुयंतीं कि
 नं फलम् पादौ सर्वे धिकारिणो त्यत्र विष्णुभक्तौ यथानृप ब्राह्मे उष्णोदकेन वा स्नानमशक्ये सति कुर्वते वृद्धे बुसर्व
 गात्रेषु उष्णोदनं विशिष्यते वैष्णवाश्च ते गौडानि बंधे च स्नांदे पौष्यां तु समतीतायां यावद्भवति पूर्णिमा माघमासस्य ता
 वादि पूजा विष्णोर्विधीयते पितृणां देवतानां च मूलकं नैव दापयेत् ब्राह्मणो मूलकुंभुक्ता चरेच्चोद्रायणं व्रतम् अन्यथा या
 निनरकं क्षत्रविद् शूद्र एव च वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकुंभं दिशोपमम् यदानुमाद्यो मलमासो भवति तदा काम्यानां व्रतसमा
 क्षिप्तिषेधान्मासद्वये स्नानं न्नियमाश्च कार्यः मासोपवासं चांद्रायणादितु यलमास एव समापयेत् तदुक्तं दीपिकायाम्
 नियतं त्रिंशद्दिनत्वाच्छुभे मास्यारभ्य समापयेत् मलिनं मासोपवासं व्रतमिति मासोपवासपदं चांद्रायणादेरुपलक्षणा
 म् स्नानारंभे च मंत्रो विष्णुनोक्तः नत्र चोत्थाय नियमं गृह्णीयाद्विधिपूर्वकम् माघमासमिषं पूर्णं स्नास्ये हं देवमाधव तीर्थ

स्यात्स्यजलेनित्यमिति संकल्प्य चेतसीति प्रत्यहं मंत्रं श्रुत्वा द्यौः स्वदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तोषणाद्यच प्राप्तः स्नानं करो-
 म्ययमाघेपापविनाशनम् मकरस्थेरवोमाघे गोविंदाच्छकतमाधय स्नानेनानेन मे देव यथोक्तफलदो भव इमं मंत्रं संश्रुत्वा
 ये स्नायान्मौनसमन्वित इति प्रत्यहं सूर्यार्धं मंत्रं स्तुष्ट्वधीचंद्रोदये पादौ सवित्रे प्रसावित्रे च परं धाम जले मम त्वने-
 जसापरिभ्रष्टं पापं यानुसहस्रयेति स्नानकालश्च सूर्योदयः त्रिस्थलीसेतो मकरस्थेरवो यो हि न स्नात्यभ्युदिते रवा विनि-
 माघमासे रं त्यापः किं विदभ्युदिते रवा विनिचपाद्य वचनान् संप्राप्ते माघमासे तु न पस्विजन वस्तुभे कोशानि सर्ववारीणि समु-
 द्गच्छन्ति भास्करे पुनीभः सर्वपापानि त्रिविधानि न संशय इति नारदीयैः यो माघमास्फासि सूर्यं करानि न मे स्नानं स-
 माचरति चारुनदी प्रवाहे उद्धृत्य सप्तसु रुषान् पितृभ्यामनुवृत्त्या स्वर्गं प्रयात्य मरुदे ह परो नरो सो इति भाविष्योत्तरवचना-
 च ब्राह्मेत्यरुणोदय उक्तः अरुणोदये तु संप्राप्ते स्नानकाले विचक्षणः माधर्गो द्वियुगं ध्यायन्त्यः स्नाति स्फुरपूजित इति न-
 था अरुणोदयमारभ्य प्राप्तः काल्ययधिप्रभां माघस्नानवतां पुण्यं क्रमात्तत्रायधारणा उत्तमं तु सनक्षत्रं मध्यमं तु सनार-
 म् सवितर्युदिते भूपततो हीनं प्रकीर्तितमिति तेनात्र शक्त्यपेक्षया व्यवस्था इदं च स्नानं प्रयगिति प्रशस्तम् कार्याः शत-
 गुणं प्रोक्तं गंगा यमुनसंगमे सहस्रगुणिता सापि भवेत्यध्विमवाहिनी पश्चिमाभिमुखी गंगा कालिंदा सहसंगता हे-
 निकल्पकृतं पापं सा माघे नृपदुर्लभे त्यादिपाद्यादिवचोभ्यः विस्तरस्तपस्यितामहकृतप्रयागसेतौ ज्ञेयः ब्राह्मे यत्र कुत्रा-
 पियो माघे प्रयागस्मरणान्वितः करोति मज्जनं तीर्थे स लभे ज्ञां मज्जनं तथा स मुद्रेष्यति प्रशस्तम् तदुक्तं पृथ्वीचंद्रोदये
 प्रभास्वरं दे माघे मासि च यः स्नायान्नेरंते रंते र्येण भावतः पौंडरीकफलं तस्य दिवसे दिवसे भवेत् माघस्नानं काम्यमेवेति भ-

द्वां विष्णवादिवाक्ये सदा यथशब्दान्निस्त्यागनेर्नित्यकाम्यमिति तु युक्तम् मासपर्यंतस्नानसंभवे तु न्यहमेकां हं वा स्नाया
 न् महाभाषी पुरस्कृत्य सत्सौ न च दिनत्रयमिति सिंगात् अस्मिन्योगे त्वशक्तोपि स्नायादपि दिनत्रयम् प्रयागे माघमासे तु न्यहं
 स्नानस्य यत्कृतम् नाश्वमेधसहस्रेण तत्फलं भवेत्तु गतिपाद्यादिवचनात् अत्र मकरसंक्रमो रथसप्तमीमाधीति न्यहमि-
 त्येके माघशक्नुदशम्यादीत्यन्ये मकाराद्यन्यह इत्यपरे माघमासाद्यन्यह इति क्वचित् त्रयोदश्यादिति बहवः माहाभाषी पुर-
 स्कृत्य सत्सौ न च दिनत्रयमिति पाद्योक्तेः एतस्यार्थवादत्वाद्यत्किंचिद्दिनत्रयमिति भट्टाः तत्तु सांदिग्धेषु वाक्यशेषादिति
 न्यायात्रयोदश्याद्येवेति प्रयागं विनापि पाद्ये अस्मिन्योगे त्वशक्तोपि स्नायादपि दिनत्रयमिति माघस्नाने नियमास्तु ना
 रदीये न वन्हिंसेवयेत्स्नानोत्थस्नानोपिवरानने होमार्थं सेवयेद्वन्हिंशीतार्थं न कदाचन अहन्यहनि दातव्यास्तिलाः शर्क
 रयान्विताः त्रिभागास्तिलानां हि चतुर्थः शर्करान्वितः अनभ्यंगी चररोहो सर्वमासनयेद्वृत्ती तथा अग्राह्यतश्च शिरस्कृत्यः
 कष्टं स्नानमाचरेत् पदे पदैश्च मेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तथा शंसवचक्रधरं देवं माधवं नाम पूजयेत् बह्निं हुत्वा विधानेन तत्
 स्वेकाशनो भवेत् भूशय्यामस्य चर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् अशक्तो ब्रह्मचर्यादौ स्वेच्छा सर्वत्र कथ्यते तथा तिलस्नायीति
 लोहूर्गी तिलहोमो तिलोदही तिलभुङ्कुनिलदाता च षट् तिलाः पापनाशना इति प्रयागासंभवे काश्यां दशाश्वमेधोत्तरस्थं प्रया
 गतीर्थे स्नानमुक्तं काशीखंडे काशखट्वे प्रयागे येन पसि स्नांति मानवाः दशाश्वमेधजनि तं फलं तेषां भवेत्कृचमिति स्नानो-
 नरं मदनपारिजाते विष्णुः काष्ठमो नानामस्तुत्य पूजयेत्सु रुषो नमम् अवश्यमेव कर्तव्यं माघस्नानमिति श्रुतिः भविष्ये
 तैलमामलकाश्चैव तीर्थं देयास्तमित्यथाः ततः प्रज्वालयेद्वन्हिंसेवनार्थं हि जन्मनाम् एवं स्नानावसाने तु भोज्यं देयमवा

रितम् भोजयोहिजदापत्यंभूषयेहस्वभूषणैः कंबलाजिनरत्नानिवासोसि विविधानि च चोक्तफानि च देयानि प्रच्छादनपटा
 स्तथा उपानहोनयागुप्तमोचकोपापमोचको अनेनविधिनाद्यान्याधवः प्रीयतामिति पादौ भूमौशायीतहोनव्यमाज्यंति
 लसमन्वितम् तथा अन्नंचैवयथाशक्त्यादेयंमाघेनराधिपः सुवर्णरत्निकामात्रंद्याहैदविदेतथा माघातेतुविशेषोभारदी
 ने माघावसानेनस्तभगेषुसंभोजनंस्मृतम् सूर्योमेप्रायनादेवोविष्णुभूर्तिर्भिरंजनः दंपत्योर्गससीसूक्ष्मेसमधान्यसमन्विते
 त्रिंशत्तुमोदकदेयाः शर्करातिलसंयुताइति अत्रैकादशीविधानेनव्रतस्योद्यापनंतथेतिपाद्यवचनात् पूर्वोन्हिउपवासपूजना
 दिक्त्वापरोन्हितिलचर्वाज्येरोनरशतंहोमंकृत्वासायित्रेप्रसवित्रेचेतिपूर्वोक्तंमन्त्रमुक्त्वा दियाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोक्तते परिर
 पूर्णकुरुवेहमायस्मानमुपःपतेदितिसमापयेदितिसंक्षेपः मकरसंक्रांतौहेमाद्रिमतेपरतःचत्वारिंशत्घटिकाःपुण्याः त्रिंश
 त्कर्कटकेनाड्योपकरेतुदशाधिकाइति ब्रह्मवैवर्तात् माधवमनेतुविंशतिः त्रिंशत्कर्कटकेपूर्वामकरोर्वंशतिः परेतिवृद्धवसिष्ठो
 क्तः यदानुसूर्यास्तापूर्वसंक्रातिर्भवति तदोभयमनेपूर्वमेवपुण्यकालः रात्रौतुप्रदोषेनिशीथेवामकरसंक्रमेमाधवमनेद्विती
 यादिनएवपुण्यम् यद्यस्तमयवेलायांमकरंयातिभास्करः प्रदोषेवार्धरात्रेचास्नानंदानंपरेहनीतिवृद्धगार्ग्यवचनात् अ
 स्तमयप्रदोषः प्रदोषेपूर्वरात्रे कार्मुकंतुपरित्यज्यस्रषंसंक्रमतेरविः प्रदोषेवार्धरात्रेचास्नानंदानंपरेहनीति
 भाविव्योक्तेऽथ तदाभोगः परेहनीतिहेमाद्रौपाठः कात्यादर्शनिर्णयामृतमदनपारिजातादयोष्येवभूवुः दा
 क्षिणात्याश्चेतदेवाद्रियंते यजुर्हेमाद्रिणाद्योगाशब्दोयथार्थे द्वितीयस्तथार्थे यथाप्रदोषेपूर्वेकास्तथार्धरात्रेपरेन्हीत्युक्तं
 तस्मैनमोस्त तेनपरोन्हिपुण्यं वक्तुं प्रदोषेइति दिनहयेपुण्यनिरासार्थेअर्धरात्रग्रहणम् हेमाद्रिस्मृत्यर्थसागानंतभद्रा

दिमतेतु निशीथासूर्वपश्चाच्चसंक्रांतौ पूर्वदिनेपरदिनेचापुण्यं धनुर्मीनावतिक्रम्यकन्यांचमिथुनंतथा पूर्वोपरविभागेनरात्रौसं-
क्रमणंयदा दिनानिपंचनाड्यस्त तदापुण्यतमाः स्मृताः उदयेपितथापंचदेवेपित्र्येचकर्मणीतिस्त्वंदवचनात् पूर्वाऽपरविभागे-
भेतिमकरकृत्तिलिष्वयं पूर्वोक्तचचोविरोधादितिमदनरत्नेउक्तम् पडशीतिसुखेतिअतीतेचोत्तरायण इत्यादिविरोधाच्च तेनपूर्-
वैकवाभ्यतयायमर्थः रात्रौपूर्वभागेमकरसंक्रमेपरैर्हृदयेपंचनाड्यःपुण्याः रात्रावपरभागैकैकसंक्रमेपूर्वादिनानेपंचना-
ड्यइति एयंसर्वेषामविरोधः मकरेसाभान्येनपरदिनेपुण्यलेषिपुण्याभिशयार्थमिदम् यजुदेवलयज्ञपाश्र्वा आसन्नसंक्रम-
मंपुण्यंदिनार्धस्नानदानयोः रात्रौसंक्रमणेभानोर्विषुवस्यथनोदिवेति अत्रमाधवः अयनेदिवाजातेनदधंपुण्यम् कर्केपूर्वम्
कर्कसम् एतस्माध्यंदिनायनपरमिति हेमाद्रिस्त रात्रौविषुवत्यासन्नदिनार्धंपुण्यम् अयनेत्यासन्नदिनंपुण्यम् दिनेइतिपाठे
उभयत्रदिनार्धंपुण्यंइत्याह एतदेवोक्तंदीपिकायाम् अथायनमधःपश्चान्निशीथाद्भवेद्यद्वासन्नमहस्तार्धमथचापुण्य-
मिति तत्त्वत आसन्नसंक्रममित्यस्यविषुवत्येवान्वयः अयनेरात्रौसतिदिनेपुण्यम् कस्मिन्नित्यपेक्षायांकर्केपूर्वेन्हिमक-
रेपरैर्हृदितिवाक्यांतरवशादर्थेउच्यमानेनकोपिविरोधः यत्त्वनंतभट्टः अथसंक्रमणंभानोर्निशीथात्याकृद्यदाभवेत्
अयनंविषुपंतत्रादिनांतिमनाडिकाः पंचपुण्यतमाःपश्चान्निशीथाच्चैद्भवेत्तथा आधाःपरदिनस्यापितद्वाइत्येषमिर्णय-
इति अपराकैव्येवम् अस्तंगतेयदासूर्येदृषंयातिदिवाकरः प्रदोषेयार्धरात्रेयातदापुण्यंदिनद्वयमितिचो धायनवचना-
दिनद्वयंचापुण्यकालः तदापुण्यादिनांतरमितिमदनरत्नेपाठः गुर्जरप्राच्योदीच्यास्त्विदमेवाद्वियंते अत्रापिपूर्ववत्पद्या-
ख्येयम् मिथितत्वादयोगोऽग्रंथास्त प्रदोषार्धरात्राभिन्नेरात्रेःपूर्वभागेपूर्वदिनेपरभागेचपरदिनेपुण्यमन्यसंक्रांतियत्

विशयतयोर्निर्दिशान् प्रदोषश्च प्रदोषोऽसमयादूर्ध्वघटिकादयमिष्यते इति वक्तोक्तइत्याहुः तन्म अस्तंगतइति त्रितय
 देव्यर्थापत्तेः अतः प्रदोषपदेन तद्विलेपरात्रिरुच्यते अतएव यावन्नोदयते रविरिति वृद्धगार्ग्योदिभिर्दीक्षिणायेनेपूर्वरा
 ओर्षेऽनयेपूर्वे दिनमुक्तम् वत्सोक्तिरप्यध्ययनादिपरा इह तु त्रिमुहूर्तएव प्रदोषः मकरेदानविशेषो हेमाद्रौ स्कांदे धनु
 निसमयीराजन्द्वाद्यश्चोत्तरायणौ सर्वाङ्कामानवाप्नोति विदिते परमस्मरत्वं विष्णुधर्मेषु उत्तरेत्यनेन विप्रवस्त्वदाने-
 महाफलम् तिलपूर्णमनङ्गुहं दत्तारोगैः प्रमुच्यते इति शिवरहस्येपि तस्याङ्कण्यातिलैः स्नानं कार्यं चोद्धर्तनं श्रुतं तिलैः प्र-
 सादेयाश्च विप्रैभ्यः सर्वदेवैश्च तारायणौ तिलैः लेन दीपाश्च दद्याः शिवगृहे श्रुताः कल्पतरौ कालिकापुराणे होमं तिलैः प्र-
 कुर्वन्ति सर्वदेवोत्तरायणौ तान् यो देवाय विप्रैभ्यो हाटकेन समं ददेत् उत्तरायणमासाद्य नरः कस्मात्स शोचति तथा म-
 करे रात्रायपि श्राद्धादि भवतीत्युक्तं प्राक् माघमायां योगविशेषोर्ध्वोदयः प्रागेवोक्तः माघकृष्णान्तर्दश्यां यमनर्पणमुत्त-
 हेमाद्रौ यमेन अनर्काभ्युदिते काले माघकृष्णान्तर्दशीम् स्नातः संतर्प्य नुयमं सर्वपापैः प्रमुच्यते इति माघशुक्लचतुर्थीति-
 लचतुर्थी सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या माघशुक्लचतुर्थी तु नक्तप्रतपरायणाः गेत्वा तु देवीपथं तिते च्याः स्फुरस्फुरद्गुहाभिनि-
 शीरं डान् माघमासे चतुर्थी तु तस्मिन्काले उपोषितः अर्चयित्वा नुयोदे विजागरं तत्र कारयेदिति त्रिस्थलीसे तोलैर्गात्र इय-
 मेव कुंदं चतुर्थी सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या माघशुक्लचतुर्थी तु कुंदपुष्पैः सदा शिवम् संपूज्य यो हितः काशीं संप्राप्नोति-
 त्रियं नर इति कालादशे कोर्मोक्तेः माघशुक्लपंचमी श्रीपंचमी तदुक्तं हेमाद्रौ गाराहे माघशुक्लचतुर्थी तु वरमारा
 यः पंचम्यां कुंदकुसुमैः पूजं कुर्यात्समृद्धये इयं माधवमते पूर्वा हेमाद्रि मते परा चैत्रशुक्लैश्चापंचमी दिवोदासः माघशुक्ल

सप्तमीरथसप्तमी सा अरुणोदयव्यापिनी गत्वा सूर्यग्रहणतुल्या तु शक्लामाघस्य सप्तमी अरुणोदयवेलायां तस्यां स्थानं महा
फलमिति चंद्रिकायां विष्णुवचनात् अरुणोदयवेलायां शक्लामाघस्य सप्तमी प्रयागे यदि लभ्येत कोटि सूर्यग्रहेः समेति वचना
च्च यत्तु दिव्योदासीये अचला सप्तमी दुर्गा शिवरात्रिर्महाभरः द्वादशी वत्स पूजायां स्वरदा प्राप्नुता स देतिषु धीयुतल मुक्तम्
तद्वादपूर्वे हि धारिका हूयं पञ्ची सप्तमी च परेक्षः क्षयवशादरुणोदयात् पूर्वसमाप्यते नक्षरं ज्ञेयम् तत्र षष्ठ्यां सप्तमी क्षयं प्र-
वेश्या रूणोदये स्थानं कार्यम् मदनरत्ने भाविष्योत्तरे माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटि भास्करः कुर्यात्स्थानार्घ्यदानाभ्यामा
युरारोग्यसंपदः अत्र विधिर्भविष्ये कृत्वा षष्ठ्या भोगं सप्तम्यां निश्चलं जलम् रात्र्यंते चालयेथास्त्वं दत्त्वा शिरसि दीपकम्
तथा जलं प्रक्रम्य नैकेन चाल्यते पावता वत् स्थानं समाचरेत् सौवर्णे राजते पात्रे भक्त्या लालुभयेथवा तैलेन वर्तितं दीपकम्
हारजनरंजिता महारजनं कुक्षं भम् समाहितमना भूत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकम् भास्करं हृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत्
नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्ते स्म हरिचासनमोस्तुते जले परिहरे दीपं ध्यात्वा स तव्यं देवता इति चंद
नेन लिखेत् सद्य मष्टपत्रं स कर्णिकम् मथ्ये शिवं सपत्नीकं प्रणवेन च संयुतम् पूर्वादिदलेषु रविभातु विवस्त्रास्तरस विवर्के
सहस्रकिरणसर्वस्मि कान्ते पूज्य गृहं गच्छेदिति स्थानं भद्रं श्रवकाशी र्वंदे यद्यज्जन्म कृतं पापं मया स तत्कजन्मसु तन्मे रोगं च
शोकं च माफरीहं तु सप्तमी एतज्जन्म कृतं पापं यच्च जन्मान्तराजितम् मनोवाक्यजं यच्च ज्ञाताज्ञाते च ये पुनः इति सप्तविध
पापं स्थानान्ये सप्तसप्तिके सप्तव्याधिसमायुक्तं हरभाकरि सप्तमी एतन्मंत्रं यजेत् तां स्थात्वा पादोदके नरः केशावादि त्समा
लोभ्य क्षणानिः कथुषो भवेत् दिव्योदासीये मदनस्तै च इक्षुदं डेन जलं चालयित्वा सप्तार्कपत्राणि चदरी पत्राणि च शिर-

मिभिधाय पूर्वोक्तेर्मन्त्रैः स्मृत्वा तिलापिष्टमयापूर्वेहमसूर्यसंपूज्यविप्रायदद्यात् अर्घ्यमंत्रोमदनरत्ने सप्तसमिवहृषीनस-
 त्तलोकप्रदीपन सप्तमीसाहितोदेवगृहाणार्घ्येदिकाकर ततः जननीसर्वलोकानांसप्तमीसप्तसप्तिके सप्तव्यात्दिनि केदेवि
 नमस्तैसूर्यमंडलदतिप्रार्थयेत् सोरागमे अर्कपत्रैः सबदैरेदूर्वाक्षतसचंदनेः अष्टांगविधिनाचार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये
 अन्नदानेगिशोयोमदनरत्नेभिविष्ये ताम्रपत्रेयथाशक्त्यामृन्मयैवाथभक्तिमान् स्थापयेत्तिलापिष्टं च सद्यंतसगुडं तथा कां-
 चनंतालकंकलाभशक्तस्तिलापिष्टजम् संछाद्यरक्तवत्त्वेणपुष्पेषूप्येरेथार्चयेत् दानमंत्रस्तु आदित्यस्यप्रसादेनभ्रातःत्वा
 नफलैश्च दुष्टदोषाग्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकम् तालकं कर्णाभरणं मितितत्रैवोक्तम् दीपपात्रमिति हेमाद्रौ तत्रैव-
 भविष्योत्तरे एव विधिरथचरं रथयोजियुक्तं हेमच हेमशतदीधितिनासमेतम् दद्याच्च मायसितसप्तमिदासरेयः सोसंगच
 ऋगतिरेवमहोभुनक्ति इयमन्यादिरपि इयंच शक्नुपसस्थत्वा सोर्वाणिहकीयात्वा यदा मायोमलमासो भवति तदा मासद्व-
 येमन्यादिश्राद्धं कुर्यात् मन्वादि कुंतैर्दिकंच कुर्यान्मासद्वयोपचैति स्मृतिचंद्रिकोक्तेः माघशक्नुहृषीमीष्याष्टमी तदुक्तं
 हेमाद्रौ पात्रे माघमासि सितशुभ्यां सितलं भीष्मनर्पणम् श्राद्धंच येनराः कुर्युस्तैस्युः संततिभागिन इति भारतेपि शक्नु
 हृष्यानुमाघस्य दद्याद्दीप्याय योजलम् संवत्सररुतर्पणं तत्क्षणादेव नश्यतीति धवलनिबं धेस्मृतिः अष्टम्यां तु सितपक्षे-
 भीष्याय नुतिलोदकम् अननंच विधिवद्दद्यात् सर्ववर्णो हि जातयः सर्ववर्णो कोर्ह जातय इति संवोधनम् तर्पणमंत्रस्तत्रैव ३
 ष्याः शांतनवो वीरः सत्यवादी जितेन्द्रियः आभिरद्विरवाप्नोति पुत्रपौत्रोचिनां क्रियाम् वैख्याघ्रपद्यगोत्राय सांक्त्य प्रचराय च
 अपुत्रापददाम्येन ज्जलं भीष्याय वर्मिणे वस्नुनाम च ताराय शंतनोरात्मजाय च अर्घ्यं दद्यामि भीष्याय आवाल ब्रह्मचारिणे

इति एतज्जीवस्मिन् कस्यापि भवति जीवस्ति नापि कुर्वीत नर्पणं यमभीष्मयोभिनिर्णयौ चैरिति जीवस्मिन् कर्तुं निर्वर्णयेत्पितृन् चरणे रूक्तम्
 एतच्चापसंख्येन कार्यमिति दिवोदासीये भवन्त्याहुं काम्य तर्पणचनित्यम् ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णादयः भीष्माय नो जलम् संवत्सर
 कृतं नेषां पुण्यं नश्यति संसर्गमिति मदनरत्ने वचनान् माघश्च क्लृप्तादशी भीष्महादशी त्वया कृतमिदं वीरतव नाम्ना भविष्यति
 स भीष्महादशी त्वेषा सर्वपापहरा शक्तेति हेमाद्रौ पाद्यवचनान् इयं पूर्वयुनायुगवाभ्यात् माघी पूर्णिमा परे त्यक्तं माघं त-
 था हेमाद्रौ ब्राह्मे माघस्थयो भूजिवे दोर्महा माघीति कथ्यते तत्रैव ज्योतिषे मेघसृष्टे तथा सौरिः सिंहे च गुरुचंद्रमाः भा-
 स्करश्च वृणक्षे च महा माघी निसा स्मृता तथा भाविष्ये वैशाखी कार्तिकी माघीति थयो तीव्र पूजिताः स्नानदौ न विहीनास्ता
 ननेया पांडुनंदन तथा निलयात्राणि देयानि कुंचुकाः कंबलास्तथेति माघ पूर्णिमानंतराष्टमी माघी अष्टका तन्निर्णयः
 पूर्वैर्द्वारन्वष्टका निर्णयश्च पूर्वमुक्तः मलमासे चैनान भवन्तीत्येतत्सर्वं मार्गशीर्ष्यकरणे भिहितम् तथा च तस्मिन् षष्ठकास्व
 शक्ता नैयाथावश्यकी हेमन्तशिशिरयोश्च नुर्णां परपक्षाणामष्टमी षष्ठका एकस्यां नैत्याश्वलायनोक्तैः तथा माघाष्टकां-
 प्रक्रम्य तामैकादशैः कृत्या च क्षत इत्यापस्तंबवचनाच्चैत्यादि प्रयोगपारिजाते ज्ञेयम् इति भीकमलकरभट्टकृते निर्णय-
 सिधौ द्वितीयपरिच्छेदे माघमासः कुंभे शोडशघटिकाः पुण्याः शोषं प्रावत् फाल्गुन कृष्णाष्टम्यो विशेषः
 कल्पतरी फाल्गुनस्य च मासस्य कृष्णाष्टम्यां महीपते इत्थं प्रक्रम्य जानादाशरथैः पत्नी नस्मिन्नहं निजानकी
 उपोषितोऽगुपनिः समुद्रस्य नटेन दा रामपत्नी च संपूज्य सीताजनकनंदिनीति फाल्गुन कृष्णा चतुर्दशी शि-
 वरात्रिः सा च केषु निद्वन्द्वेषु प्रदोषव्यापिनी ग्रान्धैत्यं कृत्वा केषु चिन्निशीथव्यापिनी तत्राद्या माघाधी

ये त्रयोदशस्वर्गसूत्रे च न सखे वनादिषु भूतविद्यानुयातत्र शिवरात्रि व्रतं चरेत् स्मृत्यन्तरेऽपि प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या शिवरात्रि च
 तुर्दशी रात्रौ जागरणं स्यात्तस्मात्तस्मात्समुपोपयेत् अत्र प्रदोषो रात्रिः उत्तरार्धे तस्या हेतुत्वोक्तेः कामिभ्योऽपि आदित्यास्तमये का
 ने अस्ति चेधान्तुर्दशी न द्राक् शिवरात्रिः स्यात्सा भवेदुत्तमोत्तमेति द्वितीयापि तत्रैव नारदसंहितायाम् अर्धरात्रयु-
 तायत्र माघकृष्णान्तुर्दशी शिवरात्रि व्रतं तत्र सोऽस्वमेधफलं लभेत् स्मृत्यन्तरेऽपि भवेद्यत्र त्रयोदश्यां भूतव्यासामहानिशा
 शिवरात्रि व्रतं तत्र कुर्वाज्जागरणं तथेति दशानसंहितायाम् माघकृष्णान्तुर्दश्यामादिदेवो महानिशि शिवलिङ्गनयाद्भूतः
 कौटिल्यूर्यसमप्रभः तत्कालव्यापिनी ग्राह्या शिवरात्रि व्रतेति धरिति अर्धरात्रादध्वोर्ध्वं युक्ता यत्र चतुर्दशी तत्तिथौ च
 यकुर्वीत शिवरात्रि व्रतं व्रती नार्धरात्रादध्वोर्ध्वं युक्ता यत्र चतुर्दशी नेव तत्र व्रतं कुर्यादासुरैश्च र्यहानिनः अर्धरात्रय
 द्वितीययामांस्तनृतीययामाद्यघटीद्वयकूपदतिमाधवः वचनं नूक्तं प्राक् एवं सति पूर्वैर्घरेवो भयव्याप्तो पूर्वैव त्रयोद-
 शीयदादौ विदिनभुक्तिप्रमाणतः जागरे शिवरात्रिः स्यान्निशि पूर्णा चतुर्दशी तस्कां दोक्तैः दिनभुक्तिरस्तमयः जयन्ती शि
 वरात्रिश्च कार्ये भद्राजयान्वित इति स्कांदाच्च दिनद्वये निशीथव्याप्तौ तद्देमाद्रिमते पूर्वा अर्धरात्रासुरेस्ता चैज्ज
 गोयदो भवेत् पूर्वविधेयवर्तव्या शिवरात्रिः शिवाग्रिथेरिति पाद्यवचनात् मदनरत्ने व्येवम् गोडा अव्येवमाहुः नि
 र्णयामृते तु सर्वोपशिवरात्रिः प्रदोषव्यापिन्येव अर्धरात्र्याकम्पानिके मुक्तिकन्यायेन प्रदोषस्तावकानीत्युक्तम् तन्न
 अर्धरात्रस्य पूर्वैकर्मकालत्वोक्तेः परादिनं प्रदोषनिशीथो भयव्याप्तिसत्वात् सरेवेति तु माधवः इदमेव च युक्तं प्रतीमः परे
 दुःप्रपुक्तार्धरात्रस्यैकदेशव्याप्तौ पूर्वैकः संपूर्णतव्याप्तौ च सत्यपि परैकः प्रदोषनिशीथो भययोगेने पूर्वैकः संपूर्णव्याप्तेः

पूर्वेव व्याव्यार्थरात्रयस्यानुलभ्यतेयाचतुर्दशी तस्यामेव व्रतं कार्यम् असादार्थिभिरनैः तद्दूर्ध्वोपोभिता भूता सा कार्यो
त्रिभिः संदेति माधव धृते शानसंहितोक्तेः पूर्वद्वानिशीथस्य परेद्वः प्रदोषस्येत्येकैकव्याप्तौ तु पूर्वैव जयायोगस्य प्रादा
स्यात् तच्चोक्तं नागररवंडे माधवाल्मुनयोर्मध्ये अभितायाचतुर्दशी अन्नं गेन समा युक्ता कर्तव्या सा सदातिथिरिति
पादोपि अर्धरात्रौ रात्रस्तत्रैज्जयायोगो यदा भवेत् पूर्वविद्धेव कर्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रियैरिति स्कां देपि भवेद्येनैव
प्रोदश्यो भूतव्यासामहानिशा शिवरात्रिद्वतंतत्र कुर्याज्जगरणं तथेति महता मपीपपापानां दृष्टावेति स्फुटितः परो न-
दृष्टा कुर्येतोषु सां कुहूयुक्तांतिथिं शिवाभिति स्कांदे दर्शयोगस्य निदिनत्वाच्च यदा चतुर्दशी पूर्वद्वानिशीथा दूर्ध्वे प्रवृत्ता प-
रे द्ध्वनिशीथादयोगेव समाप्ता तदा परेद्वरेकव्याप्तिसत्त्वात् परेव माघासिते भूतदिने हि राजन्तु पेतियोगं यदित्येव च दर्शना
जयाप्रयुक्ताननु जानु कुर्याच्छिबस्वरात्रिं प्रियकृच्छिवस्येति वचनात् एवं दिनद्वये प्रदोषव्याप्त्यभावे निशीथव्या
प्तिसत्त्वात् पूर्वैव तेन दिनद्वये निशीथव्याप्तौ प्रदोषव्याप्त्या ह्याभिर्णयः दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ निशीथे नभिर्णयः
एकैकव्याप्तौ तु निशीथे नभिर्णय इति इयं चरविभ्रोमसो मयारेषु शिवयोगे चाति प्रशस्ता हेमाद्रौ तीर्थ
खंडे लेगे फाल्गुनस्य चतुर्दशं कृष्णपक्षे समाहिताः कनिवासं शरं लिंगमर्चयंति शिवं शक्ते तेषांति परमं स्थानं
सीदा शिवमनामयम् शिवरात्रिपारणे तु विरुद्धवाक्यानि दृश्यंते स्कांदे कृष्णाष्टमी स्तुद्वष्टी शिवरात्रि चतुर्दशी ए-
ताः पूर्वयुताः कार्यस्तिथ्यंते पारणं भवेत् अन्वाष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्धेव कर्तव्यातिथिभोते च पार
णमिति निधि मध्ये पि पारणं स्कांदे उक्तम् उपोषणं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां तु पारणम् कर्तैः सकृत्तलक्षे श्रमलभ्यते याथायानवा

ब्रह्मांडोदरमध्येतुयानितीर्थाभिसंतिवे संस्तानाभिभवन्तीहभूतायांपारणोक्तै निथानामेवसर्वासासुपयासव्रनादि
 षु निथ्यंतेपारणंकुर्याद्विनाशिवचनुदशीमिति अत्रयामत्रयादवाक्चतुर्दशीसमासोतदंतेतदूर्ध्वगामिभ्यांनुप्रा
 थिमध्यएचेतिहेमाद्रिमाधवादयोव्यवस्थामाहुः तन्न निथ्यंतेतिथिभातेवापारणंयत्रचोदितम् यामत्रयोर्ध्वगादि
 न्यांप्रातरेयहिपारणेत्यादिसामान्यवचनैरेवव्यवस्थामिद्धेरुभयविधवाक्यवैयर्थ्यापत्तेः वयंतुनिथ्यंतेपारणंभ-
 वेदितिरुक्णाष्टम्यादिविषयमेवननुशिवरात्रिविषयम् तदुपादानंतुपूर्वयुतत्वमात्रकथनार्थम् कथमन्यथास्कांटे
 वशून्यरुददयैर्वाक्यवैतिथिमध्यैषारणोविधानंघटते तस्माद्विनाशिवचनुदशीमितिपयुदस्तत्वाच्छिवरात्र्याःसर्वप्रका
 रेषुनिथिमध्यएवपारणोनिब्रूमः शिष्टाचारोव्येवमेव दोषिकायांतुरात्रावपितिथ्यंतएवोक्तम् व्रतमिथेरेनेनिशीर्थेपि
 वाश्रीयादिति मदनरत्नकालादर्शयोस्तु साद्यस्तमयपर्यंतंव्यापिनीचेत्परहनि दिवेवपारणंकुर्यात्पारणोनेवदोषभा
 गिसुक्तम् तन्न निथिमध्यैपारणविधानानिषिद्धेफलायोगाच्चतिथ्यंतानपेक्षणात् दोषाद्रसक्त्याचतुर्थपादासंगतेः
 तेनेदंशिवरात्रिभिनवतपरंज्ञेयम् इदंचव्रतंसंयोगसुथक्तन्यायेननित्यंकाम्यंच तथाचमाधवीयेस्कांटे परात्परतरं
 नास्तिशिवरात्रिःपरात्परम् नपूजयतिभक्त्येशंरुद्रंत्रिभुवनेश्वरम् जंतुर्जनमसहस्रेषुभ्रमतेनात्रसंशयइत्यकरणेप्र
 त्ययायश्रवणान् वर्षेवर्षमहादेविनरोनारीपतिव्रता शिवरात्रौमहादेवेनित्यंभक्त्याप्रपूजयेदितिवाच्याश्रुतेः अर्णवो
 यादवाशब्देनक्षीयतेहिंसवानपि चलंत्येतेकदाचिद्देनिश्चलंहिशिवव्रतमितिचचनाच्चनित्यता ममभक्तस्तयोदेवि
 शिवरात्रिसुपोषकः गणत्वमक्षयंदिव्यमक्षयंशिवशासनम् सर्वान्भक्तमहाभोगांस्ततोमोक्षमवाप्नुयादितिस्कांदा

नृ द्वादशाब्दादिकमेतत्स्याच्चतुर्विंशाब्दिकं तु वेदमिति तत्रैव शानसौहितावचनात्काम्यना नत्रैव शिवरात्रि व्रतं नाम सर्वव्यापप्रणयाश
 नम् आचंडालमनुव्याणां भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् अत्रजागरौपवासपूजाः समुदिताः व्रतं ननु प्रत्येकम् समुदितानां फलसं
 बंधान् यत् अथवा शिवरात्रिं च पूजाजागरणैर्नयेत् तथा अखंडितव्रतौ यो हि शिवरात्रिमुपोषयेत् सर्वान् कामानवा
 प्नोति शिवेन सह मोदने कश्चिदप्यविशेषेण व्रतहो नोपियः पुमान् जागरं कुरुते तत्र सरुद्रसमर्ता ब्रजेदित्यादि स्कांदं त
 दनुकृत्य त्वादशकृत्परम् मायैतत्प्रतिमासशिवरात्रिस्तु शिवरात्रिशब्दस्य माघकृष्णचतुर्दश्यामेव रूढत्वाच्चाद्यभा
 सस्य विशेषेया प्रथमा फाल्गुनस्य च कृष्णा चतुर्दशी सा तु शिवरात्रिः प्रकीर्तितेति हेमाद्रौ च चनाच्च नार्यं निर्णयस्तत्रेति रा
 त्रीयाम चतुष्टये पूजाविधानाद्यस्मिन् दिने अधिकाराविव्यासिः सा ग्राह्या साम्ये नु पूर्व्वेति हेमाद्रि रूचिवान् वस्तुतस्तु
 प्रतिमासकृष्णचतुर्दश्यामपि सर्वकामप्रदं कृष्णचतुर्दश्यां शिवव्रतमित्यपक्रम्य चतुर्दशाब्दं कृतं च्यं शिवरात्रि व्रतं श्रुभि
 ति हेमाद्रौ कालोत्तरे शिवरात्रिशब्दप्रयोगात् कौंडपायिनामयनाग्निहोत्रेनेत्यक्रान्तिहोत्रधर्मा इव तद्धर्मप्राप्तिः स्यादेव अ
 तः प्रदीपनिशीथो भयव्याप्त्येव निर्याय इति वयं प्रसीमः अस्थारंभो हेमाद्रौ स्कांदे आदौ मार्गशिरैर्मासि दीपोत्सवदिनेपि वा गृ
 ष्ठीयान्माघमासे वा द्वादशैव सुपोषयेत् तथा दीपोत्सवेन धामाघे कृष्णाया तु चतुर्दशी द्वादशस्त्वपि मासेषु प्रकुर्यादिह जाग
 रम् एवं द्वादशवर्षेषु द्वादशैव तपोधनान् वरयेदिति शेषः चतुर्दशावादिभ्यान् आचार्यैश्च हत्वा कुंभोपरि न्यसेद्वैवमुपयास
 हितं शिवम् सौवर्णेष्वथ परोव्ये वृषभे संस्थितं शफो इत्युक्तम् हेमीं मूर्तिसंपूज्य स्थिरं चरं बालिगंपंचाष्टन सहस्र शतपंचो
 शतदर्थान्तरकुंभैः संस्नाय्य संपूज्य जागरं कृत्वा परे काले लिखान् सहस्रं शतं गहुलाग्निमेभ्यो वस्त्राणि द्वादशगणाश्च दत्त्वा

चार्णयधेनुं शय्यां च दलानि ग्रान्भोजयेदिति मदनरत्ने उक्तम् माघमाघास्था युगादिः तदुक्तम् माघमासे त्वमावास्येति अ
 न्यन् प्रागवत् तथा न्योषिधोषो विष्णुपुराणे माघासिते पंचदशी कदाचिदुपैति योगं यदिवारुणेन ऋक्षेण कालः सपरः पि-
 नृणां न रद्यत्युपेये नृपलभ्यते स रिति चारुणं शतभिषक् इदं च कुंभादित्येनेयमिति हेमाद्रिः भारते काले धनिषाय-
 दिनामनस्मिन् भवेनु भूपास्तदायितृभ्यः दत्तं तिलान्नप्रददाति नृषिं वर्षायुतं तत्कुलजैर्मनुष्यैरिति फाल्गुनपौर्णमा-
 सी होलिका साचसायान्द्व्यापिनी ग्राह्या सायान्द्वे होलिकं कुर्यात्पूर्वाण्ये कीडनं गवामिति वचनादिति निर्णयामृतै उक्त
 म् ज्योतिर्निर्ग्रहे तु प्रतिपद्भूत भद्रास्तु चार्चिता होलिकादिवा संयत्सरचतुर्द्राष्ट्रपुरंदरहति साधुनम् प्रदोषव्यापिनी ग्रा-
 ह्या पौर्णिमा फाल्गुनी सदा तस्यां भद्रा मुखं त्यक्त्वा पूज्या होला निशा मुख इति नारदवचनात् प्रदोषव्यापिनी तु क्तम् हे मा-
 द्रोमदनरत्ने च भविष्ये अस्यां निशागमे पार्थ संरक्ष्याः शिशवो गृहे गोमये नोपलिते च सचतुर्के गृहांगण इत्यादिना त
 त्रैव न द्विधानाच्च तेनेयं पूर्वविद्धा आवणी दुर्गनवमी दूर्ध्वं चैव हताशनी पूर्वविद्धे च कर्तव्या शिवरात्रिर्बर्हीर्दिनं भिति
 दृहद्य मन्त्रं वैवर्तोक्तेश्च दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ परैव पूर्वदिने भद्रा सत्वात्तत्र होलिका निषेधात् तदुक्तं निर्णया
 मृते भदनरत्ने च पुराणसमुच्चये भद्रायां दीपिता होली राष्ट्रभंगं करोति वे नगरस्य च नैवेद्या तस्मात्तां परि वर्जयेत्
 तथा भद्रायां दैन कर्तव्ये आवणी फाल्गुनी तथा आवणी नृपतिं हंति ग्रामं दहति फाल्गुनी तथा दिना
 र्धां सरनोपि स्यात् फाल्गुनी पौर्णिमा यदि रात्रौ भद्रावसाने तु होलिका दीध्येत तदेति यदा तु पूर्वदिने चतुर्दशी प्रदोष-
 व्यापिनी परदिने च क्षयपशांत्सायान्दात्यागेव पूर्णिमा समाप्यते तदा प्रचीरिते संप्रर्ण रात्रौ भद्रा सत्वात्तत्र च तन्निषे

धातुपरेहनिप्रतिपद्येवकुर्यात् सार्धयामत्रयं वास्याद्वितीयदिवसेयदा प्रतिपद्वर्धमानातुतदासाहोलिकास्मृतेतिभविष्यवृच
 नादिति निर्णयामृतकारः मदनरत्नेष्वेवम् यत्तु वन्देवाहं परि त्यजेनेति भविष्यम् वन्देहोलिकार्यां वन्देप्रतिपदं वर्जये
 दित्यर्थः तदुक्तं भिन्नविषयमिति तत्रैवोक्तम् अन्येतु तस्यां भद्रासुरवंत्यस्तेत्यर्थः प्रदोषव्यापिनीचेत्स्याद्यदा पूर्वदिनेन
 था भद्रासुरवं चर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति नारदवचनात् मिशरागमेप्रपूज्येत होलिकासर्वदा बुधैः नदिवापूज
 येदुदौ पूजित्वा दुःखदा भवेदिति दिवोदासीयेवचनात् यागत्रयोर्ध्वगुक्ताचेत्यतिपलुभवेतिथिः भद्रासुरवंपरित्यज्य
 कार्या होलामनीषिभिरिति विद्याविनोदेभिधानाच्च भद्रासुरवंचिहायपूर्वदिन एव कार्येत्याहुः भद्रासुरवंचतुना ज्यस्त-
 पंचवदनं गलकस्तथैकेति रत्नमालोक्तं त्रेयम् शिष्टाचारोयेवमेव अत्र चैव द्रग्रहणं नदानतो वीङ्गुः शिभद्रावर्ज-
 पोर्णमास्यां होलिकादीपनम् अथपरेन्हिग्रसोदयस्तदा पूर्वदिने भद्रावर्ज्यैरात्रौ चतुर्थयामे विष्टिपुङ्गवा होलिकाका
 र्या ग्रहोत्तरं प्रतिपत्सत्त्वान्नरपूर्वंच दिवा होलानिवेषादिनिर्दिशो दासचंद्रप्रकाशौ वस्तुनस्त परदिने प्रदोषे पोर्णमा
 सीसत्वे कर्मकालस्पर्शंचतुर्थयामादिगोणकालग्रहणे मानाभावाद्भद्राभावाच्च ग्रहणकाल एव होलाकार्या नच सर्व-
 षामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शने स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत श्रुतमन्नं विवर्जयेदिति निषेधात्कथं सूतके होलेति वाच्यम् त
 स्योत्तरार्धेष्वेवात् पूजायनस्त असत्त्वाभयसंज्ञेः कृता त्वं होलिवाल्लिखैः अतस्त्वां पूजयिष्यामि भूतेभूतिप्रदा भवेति यत्तु वा
 तिक्रकोरे होलिका आचारमासेत्कृतम् तत्र हेमाचारादहंत भविष्यवचनान्यसिद्धानि कृत्वा चिंताज्ञेया आत्स्येधिकरणच-
 त् हुताशिनीमलमासेन भवति इयं मन्वादिरेपि सातुर्पोर्वाणिहकीयात्या मलमासेसमिमन्वादिश्चाहं मासं हेयकार्य-

मिस्त्रकं प्राक् कृत्यचिंतामणौ ब्राह्मो नरोदोलागनं दृष्ट्वा गोविंदं पुरुषोत्तमम् फाल्गुन्यां संयतो भूत्या गोविंदस्य पुरं ब्र-
जैन् वैचं कृष्णप्रतिपदिवसं तोत्सवः साचोदधिकी ग्रात्या प्रवृत्ते मधुमांसे तु प्रतिपद्यादि तेरवाविति भविष्योक्तेः दिन
द्वये तथा त्वपूर्वा यत्सरादौ वसंतादौ बालिराज्ये तथा च पूर्वविद्धेव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैरिति दृढवसिष्ठवचना
त् अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये चैत्रे मासि महाबाहोषु ण्ये तु प्रतिपदिने यस्तत्र श्वपचं स्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरो नमः
नतस्यदुरितं किं विना धयो व्याधयो नृपेति तथा प्रवृत्ते मधुमांसे तु प्रतिपद्यादि तेरवौ कृत्वा चावश्यकार्याणि संतर्प्य-
यितुं देवताः वंदयेद्यौ लिङ्गाभूभिर्मंसर्वदुःखोपशान्तये मंत्रं च वंदितासि स्मरेंद्रेण ब्रह्मणा शंकरेण च अतस्त्वं पाहि नो
देधि भूते भूतिप्रदा भवेति अत्र चूतकुसुमप्राशनमुक्तं न चैव पुराणसमुच्चये वृत्तपुषारसमये सितपंचदश्यां प्रातर्वसंत
समये समुपस्थिते च संप्राश्य चूतकुसुमं सह चंदनेन सत्यं हि पार्थ पुरुषोत्थसमाः सूरवी स्यात् मंत्रस्तूतं मध्यं वसंत-
स्य माकंदकुसुमतं च संचंदनं पिबाम्यद्य सर्वकामार्थसिद्धय इति चैत्रमासा स्याम त्वादिति साचापराणहव्या पिनी ग्रात्या
कृष्णपक्षस्य त्वात् इति फाल्गुनमासाः समाप्तः एवं निरूपितमिदं गहनं तु कालतत्त्वं विचार्य वचनैश्च नयेत्सम्यक् तद्गो-
पदं हि मपहाय विवेचनीयं विद्वद्भिरित्यविरतं प्रणतोऽस्मि तेषु १ मया सदाऽसद्वायदिह गदितं मंदमतिना किमेतच्छब्दं व्यवा-
ध्ययसि तु मपि स्वल्पमतिना तदेव यत्किंचिद्भ्रदिति मिह विख्यातमहिमा प्रतापो यं सर्वो विपसति तु पित्रोऽश्वराजयोः २ यो-
भादृतं वंगह नार्णवकर्णधारः शास्त्रांतरेषु निश्चितेष्वपि मर्मभेदा योत्र श्रमः किल कृतः कमलाकरेण प्रीतो मुनास्तु कुरु-
तो नु धराम रुक्माः ३ इति श्रीमन्नारायणभट्टसूरिस्वरामरुक्माभट्टसूतनं दिनकरभट्टानुजभट्टकमलाकरकृते निर्णय-

सिंधीसंवत्सरकृत्यनिरूपणं नाम द्वितीयपरिच्छेदः समाप्तः शोधितोयं परिच्छेदो द्वितीयस्तथा मति भालचंद्रेण सा
हाय्यादिलुषां हि प्रयत्नतः १ तत्राप्यशब्दं कुत्रापि दृष्टं चेद्वृष्टिलोपतः ज्ञात्वा क्षेपतव्यमित्यद्वा प्रार्थयेयि विदुषो न्वहम् २ श
कै १७७९ विंगलनामा ब्दे आश्विन वद्य चतुर्दश्यां समाप्तः विदुलसस्याराम अग्निहोत्रायां चैछापरा न्यांत छाषिर्दे-

इति निर्णयसिंघोद्वितीयपरिच्छेदः समाप्तः

अथनिर्णयसिंधोः स्तुतीयपरिच्छेदेऽश्वप्रकरणं प्रारभ्यते । श्रीः

श्रीगणेशायनमः अथश्राद्धनिर्णयः नानानिवंधैर्ममत्वभ्यांनचिच्छेद्दिधीर्षया कमलाकरसंज्ञेनक्रियतेश्राद्धनिर्णयः न
 त्मरूपमाह एतदीचंद्रोदयेमरीचिः प्रेतं पितृन्वनिर्दिश्यभोज्यमात्मनः श्रद्धयादीयेतेयत्रतच्छ्राद्धपरिकीर्तितस्य आ-
 क्षणसीकारांतश्चतुर्थ्यनपदोपनीतपित्राद्यहेश्यक स्थागः श्राद्धमित्यर्थः तत्रयद्यपिहोमपिंडभोजनानिप्रधानमितिहेमा-
 ण्डिः होमश्राद्धपिंडदानंनवयाग्राह्यणभोजनम् श्राद्धश्राद्धाभिधेयस्यादेकस्मिन्नोपचारिकमिति श्रीथरश्च तथापिकन्निहि-
 रोपंवक्ष्यामः निमिन्नभेदेस्मोजनस्यपिंडानांघांनिषेधोनप्राधान्यंनिरुणद्धि असोमयाजिनोदधिपयोयागवत् यच्चशूलपा-
 णिः नित्यश्राद्धमदैवंस्यादध्यपिंडविबर्जितमिति हारीतीयेनित्यश्राद्धमघादोपिंडनिषेधोस्तिनचप्राप्तिविनासः नचानि-
 देशंगिनाप्राप्तिः नचांगलेनचिनादेशः प्रधानस्यानतिदेशान् सममेउपकारकत्वेनातिदेशोक्तैः तेनभोजनंप्रधानंपिंडो-
 नं पिंडदानमात्रविधित्वंगभूतात्कर्मानरमेवप्रकरणान्तरन्यायादिति तन्न जानश्राद्धेनदद्यान्नुपकालंश्राद्धाणेष्वपि नपक्कं
 भोजयेद्दिप्रान्मच्छूद्रोपिकदाचनेत्यादौ जीतश्राद्धशूद्रश्राद्धादौभोजनस्यनियेधेनांगत्यापत्तेः ननोपशौकरोतीतिवदुप-
 जीव्यविरोधेनविकृत्यापत्तेश्च तेनश्राद्धश्राद्धाभिधेयत्वेनोभयप्राप्तौनिषेधः पर्युदासोवादीक्षितोनददातिनजुहोतिनासो-
 मयात्रीसन्नयेदितिचत् इतिनत्वं धर्मप्रदीपेपि यजुषांपिंडदानंनुबहुचानांहिजार्चनम् श्राद्धश्राद्धाभिधेयस्यानुभयं
 सामवेदिनां नचपितृनृयजेतपितृभ्योदद्यादित्यभयप्रयोगदर्शनाद्यागदानोभयात्मकम् पितरोदेवताइतिपितृदृश्यक
 त्वाद्यागात्वेविप्रापेक्षयाचदानत्वमित्यविरुद्धम् एतेननायंयागः देवतोद्देशेनत्यागोयागः यागोद्देश्याचदेवतेत्यात्माश्रया
 दितिगोडमतमप्यात्मम् वैधशब्दविशेषोद्देश्यत्वस्यतस्येदमितिस्वत्वारोपप्रतियोगित्वस्यवादेवतात्वात् तत्रैवसमंततः

आहोत्तरं नान्यत्त्रयैस्फुरमुदाहृतम् आदित्यपुराणे न संति पितरश्चेति कृत्यामनसियो नरः श्राद्धं न कुरुते तत्र तत्स्वरक्तं
 पिबन्ति ते तद्देवानाह विश्वामित्रः नित्यं नैमित्तिकं काम्यं हृदि श्राद्धं सापिंडनम् पार्वणं चेति विजेयं गोघ्न्यां रुद्धार्थमष्टकम्
 कर्मो गन्तव्यं मोक्तं देविकं दशमं स्मृतम् यात्रास्वेकादशं मोक्तं पुष्यार्थं द्वादशं स्मृतमिति एषां लक्षणाभिप्राय्ये अहम्यहनि
 यच्छ्राद्धं तन्निस्त्यमिति कीर्तितम् वैश्वदेवविहीनं तदशक्ता बुद्धकेन तु एकोद्दिष्टं तु यत् श्राद्धं तं नैमित्तिकमुच्यते तदर्थं देवं क
 र्त्तव्यं मयुगमान्मोजयेद्द्विजान् कामायाविहिनं काम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये हृदये यन्क्रियते श्राद्धं हृदि श्राद्धं तदुच्यते गंधोदक
 निलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रं च तुष्टयम् अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत् ये समाना इति द्वाभ्यामेतद्भेदं सापिंडनम् नित्यं न तु
 त्वं वीषं स्यादेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि एतदुभयमेव स्त्रियाः तेन स्त्री कर्तृकं स्त्रीसंप्रदानं केवलं भयनियम इति कल्पतरुः अस्मा
 वास्यायां यन्क्रियते तत्सार्चणमिति स्मृतम् क्रियते चार्चयितुं तत्सार्चणमिति स्थितिः अत्र पर्व चतुर्दश्यष्टमी चैव अमा वा
 स्याच्च पौर्णिमा पर्याग्येता निराजेंद्रवि संक्रमणं तथेति विष्णुपुराणोक्तं संक्रांत्यादि गोघ्न्यां क्रियते श्राद्धं गोघ्नी श्राद्धं तदुच्य
 ते बहूनां विदुषां संपत्तत्वार्यं पितृ तृप्तये क्रियते श्राद्धं येन तु ब्राह्मणानां तु भोजनम् श्राद्धार्थमिति तत्सोक्तं वेन ते यमनी वि
 भिः निषेककाले सोमे च सीमंती न्यने तथा ज्ञेयं पुंसवने चैव श्राद्धं कर्मो गमेव च देवानुद्दिश्य यच्छ्राद्धं तत्तु देविकमुच्यते
 गच्छन्देशान्तरं यस्तु श्राद्धं कुर्यान्नुसार्पिया याचार्थमिति तत्सोक्तं प्रवेशे च न संशयः शरीरोपचये श्राद्धमर्थोपचय एव च
 प्रष्टव्यमिति तद्ज्ञेयं भोपचायि कमुच्यते गोघ्न्यां श्राद्धं कर्तुं समुदाये संभूय सामग्री संपादनेन श्राद्धमित्यर्थः युगपतीर्यादि
 प्राप्नोति विदुषां श्राद्धं संपादयित्वा यथार्थं भिन्नपात्राश्चार्थं भिन्नपात्राश्चार्थं बहुपितृक श्राद्धमेकः कुर्यादिति कल्पतरुः शरवधस्त्व श्राद्धं प्रा

श्रीगणेशायनमः अथश्राद्धनिर्णयः नानानिवर्धयेमस्यभ्रातृविजोर्द्विधार्पया कमलाकरसंज्ञेनक्रियतेश्राद्धनिर्णयः न
 तत्तत्प्रमाणह एवञ्चवन्द्येयमरीचिः प्रेतपितृभ्योऽर्पयन्निर्दिश्यभोज्ययस्त्रियमात्मनः श्राद्धयादीयेत्येवचतच्छ्राद्धपरिकीर्तितम् आ-
 हारस्वीकारान्तश्चतुर्थ्यन्तपदोपनीतपित्राद्यैर्देव्यक स्यागः श्राद्धमित्यर्थः तत्रयद्यपिहोमपिंडभोजनानिमप्रधानमितिहेमा-
 द्रिः होमत्रपिंडदानं चतयात्राहणभोजनम् श्राद्धशब्दाभिधेयस्यादेकस्मिन्नोपचारिकमिति श्रीधरश्च तथापिकविदि-
 रोपंवक्ष्यामः निमिनभेदेसौजनस्यपिंडानांवाभिधेयोनप्राधान्यविरुणद्धि असौमयाजिनोदधिपयोयागवत् यच्चशूलपा-
 णिः नित्यश्राद्धमेदंस्यादर्थ्यपिंडविवर्जितमिति हारीतोयेनित्यश्राद्धमघादोपिंडनिषेधोस्तिनचप्राप्तिविनासः नचानि-
 देशविनाप्राप्तिः नचांगत्वेनपिनादेशः प्रधानस्याननिदेशः सप्तमेउपकारकत्वेनानिदेशोक्तः तेनभौजनप्रधानंपिंडो-
 ने पिंडदानमात्रविधित्वंगभूतात्कर्मनिरमेवप्रकरणान्तरन्यायादिति तन्त्रजानश्राद्धेनदद्यान्नुपकान्नंश्राद्धणेषापि नपक्वं
 भोजनयोर्द्विप्रान्मच्छद्दोपिकदाचनेत्यादौ जीतश्राद्धशूद्रश्राद्धादौभोजनस्यनिषेधेनांगत्वापत्तेः नतोपशौकरोनीनिवदुप-
 नीव्यविराधेननिकृत्वापत्तेश्च नेनश्राद्धशब्दाभिधेयत्वेनोभयप्राप्तौनिषेधः पर्युदासोवादीक्षितोनददातिनजुहोतिनासो-
 मयाजीसन्नयेदितिवत् इतिनत्वं धर्मप्रदीपेपि यजुषापिंडदानंनुबहुचानांद्भिजार्चनम् श्राद्धशब्दाभिधेयस्यादुभयं
 सामनेदिनौ नचपितृभ्योऽर्पयन्निर्दिश्यभयप्रयोगदर्शनाद्यागदानोभयात्मकम् पितरोदेवतादितिपितृदेव्यक
 त्याद्यागत्वंनिप्रापेक्षयाचदानत्वमित्यविरुद्धम् एतेननायंयागः देवतोद्देशेनत्यागोयागः यागोद्देश्याचदेवतेत्यात्माश्रया
 दिभिर्भोग्यमतप्रपात्तम् वैधशब्दविशेषोद्देश्यत्वस्यतस्येदमितिस्वत्यारोपप्रतियोगित्वस्यवादेवतात्वान् तत्रैवसमंजुः

आह्लासरत्नरं नान्यत्प्रेयस्करमुदाहृतम् आदित्यपुराणे न संतिष्ठितरश्मे निरुक्ताग्निसियोनरः आर्द्धन कुरुते तत्र तत्स्वरक्त-
 पिवंति ते तद्देवानाह विशयाभिधः नित्यं नैमिन्निकं काम्यं वृद्धिश्चाद्धं सपिंडनम् पार्वणं चेति विज्ञेयं गोध्यां शक्यार्थमष्टकम्
 कर्मो गं न च मं प्रोक्तं देविकं दशमं स्मृतम् पात्रास्वेकादशं प्रोक्तं युध्यर्थं द्वादशं स्मृतमिति एषां लक्षणाभिभाषिणे अहं न्यहनि
 यच्छाब्दं नित्यमिति कीर्तितम् येषु देवविहीनं तदशक्ता बुद्धकेन तु एकोद्दिष्टं तु यत् आर्द्धं तं नैमिन्निकमुच्यते तदर्थं देवं क-
 र्त्तव्यमयुग्मान् सो जयेद्विजान् कामाय विहिनं काम्यमभिप्रेतार्थमिच्छये सद्देयं क्रियते आर्द्धं वृद्धिश्चाद्धं तदुच्यते गंधोदक-
 तिलैर्युक्तं कुर्यात्सा च न तुष्टयम् अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत् ये स भाना इति द्वाभ्या ये स इक्षेयं सपिंडनम् नित्यं न तु-
 त्यं शेषं स्यादेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि एतदुभयमेव स्त्रियाः तेन स्त्री कर्तुं कं स्त्री संप्रदानं चैकभयमिति कल्पतरुः अस्मा-
 द्वाभ्यां यच्चिभ्यते तत्सार्धं पितृस्मृतम् क्रियते वा पर्वणि यत् तत्सार्धं पितृस्मृतम् क्रियते वा पर्वणि यत् तत्सार्धं पितृस्मृतम् क्रियते वा पर्वणि यत् तत्सार्धं पितृस्मृतम्
 स्याच्च पौर्णिमा पर्वण्येता निराजेंद्रियसंक्रमणं तथापि विष्णुपुराणे कंसं कात्यादि गोध्यां क्रियते आर्द्धं गोध्या आर्द्धं तदुच्य-
 ते बहूनां घृष्टां संपत्करवार्धं पितृत्तु प्रये क्रियते शक्यं देयं तु वा स्यानां तु भोजनम् शक्यं यथैव मितं तस्योक्तं वेन ते यमनीषि-
 षिः निषेककाले सोमे च सीमं तौ न्यसेन तथा ज्ञेयं पुंसवने चैव आर्द्धं मां गमेव च देवा मुद्दिश्य च द्वादशं तत्तु देविकमुच्यते
 गच्छन्देशान्तरं यस्त आर्द्धं कुर्यात्तु सर्पिषा पात्रार्थं पितृस्मृतं प्रवेष्टोक्तं प्रवेष्टोचन संशयः शरीरोपचये आर्द्धमर्थोपचय एव च
 पुष्ट्यर्थमेतद्दिज्ञेयोपवायिकमुच्यते गोध्यां आर्द्धं कर्तुं समुदाये संभूय सामग्री संपादनेन आर्द्धमित्यर्थः युगपत्तीर्थोदि-
 प्राप्ते विदुषां आर्द्धसंपादकरवार्धं भिन्नपात्राशक्तौ बहुपितृक आर्द्धमेकः कुर्यादिति कल्पतरुः शंखधरश्च शक्तिश्चाहं प्रा-

यश्चिन्नागभिनिमोथिलाः अन्नगवर्णेकोटिपृष्ठादिसपिंडीकरणात्सकंचतुर्विधमेवमुख्यम् तस्यैवायंप्रपंचः अथश्चाख्यदेशाः
मनुः शत्रुदेशांनिविक्तनुगोमयेनोपलेपयेत् दक्षिणाप्रवर्णंचेवप्रयत्नेनोपपादयेत् पृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुधर्मे दक्षिणाप्रवर्णे
देशेतीर्थादोचगृहेपिवा भूस्संस्कारादिसंयुक्ते श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नतः तत्रैवप्रभासरवंडे तीर्थादिष्टगुणंपुण्यं स्वगृहेददतः
अभं भारते तस्यदेशाः कुरुक्षेत्रं गंगागंगासरस्वती प्रभासपुष्करंचेति तेषु श्राद्धं महाफलं स्कांदे गुलसीकाननछा
यायचयन्नभवेद्भूज तत्र श्राद्धं प्रदानव्यांपितृणां वृत्तिहेतवे माधवीये श्राद्धोपक्रमे व्यासः महोदधौ प्रयागे च काश्यां च
कुरुजांगले शंखः गंगायमुनयोत्तरेपयोज्यमरकंटके नर्मदावाहुदतीरे भृगुलिङ्गे हिमालये गंगाद्वारे प्रयागे च नैमि
षेपुष्करे तथा सन्निहत्यां गंगायांचदत्तमक्षयतोत्रजेत् अपि जायेत सोस्माकंकुले कश्चिन्नरोत्तमः गयाशीर्विवदे श्राद्धं-
गोभोदयात्समाहितः एष्टव्यावहवः पुत्रायद्येकोपि गयां व्रजेत् यजेत वा श्वमेधेन नीलं वाष्टपमुत्सृजेत् आदित्या
पुराणे पंचक्रौशंगयाक्षेत्रं क्रौशमेकंगयाशिरः महानद्याः पश्चिमेन यावद्भूध्रेश्वरो गिरिः उत्तरे ब्रह्मपृथुस्य यावद्
क्षिणमानसम् एतद्गयाशिरोनाम त्रिपुलांकेषु विभुनामिति शूलपाणौ बृहस्पतिः गंगायां धर्मं पृच्छन् सरमि ब्रह्म
णस्तथा गयाशीर्षे क्षयवदेपितृणां दत्तमक्षयम् धर्मो रण्यं धर्मं पृच्छं धेनुकारणमेव च दृष्ट्वेतां निपि नृभ्यान्व न्य
शान्तिं शान्तिमुद्धरेत् त्रिस्थली सेतो वायवीये शमीपत्रप्रमाणेन पिंडं दद्याद्गयाशिरः उद्धरेत्सप्तगोत्राणि कुलमेकोन
रंशानम् सप्तगोत्राणितु पितामाता च भार्या च भगिनी दुहिता तथा पितृमातृघसांचैव सप्तगोत्राणि चेत्तु रिनि
एयांगोत्राणां मेकोत्तरप्रातंकुलंपुरुषादत्यर्थः तेषोक्तास्तत्रैव तत्त्वानि विंशतिनृपाद्वा दशैकादशा दश अष्टा

विनिचगोचाणांकुलमेकोत्तरंशतम् तत्वानिचतुर्विंशतिः तेचद्वादशपूर्वाद्वादशापराः एवमग्रेपि प्रयोगपारिजा
 तपादौ शालग्राममयीमुद्रासंस्थितायचक्रवर्तिनः वाराणस्यांयथाधिक्यंसमंताद्योजनत्रयम् तथा यत्किंचित्ते
 तृकंकुर्यात्सपिंडंवातदंतिकं विष्णुलोकंसगच्छेत्तुलभतेशाश्वतंपदम् तत्रैवचराहं चक्राकस्यनुमान्निध्यंय
 क्रमक्रियतेनरैः स्नानदानंतपःश्राद्धंसर्वसक्षयतांव्रजेत् अथनिषिद्धदेशः पृथ्वीचंद्रोदयेस्कांदे त्रिशंकोर्वर्ज
 येदेशंसर्वद्वादशयोजनम् उत्तरेणमहानद्यादक्षिणेनतुक्कीकटान् देशस्तेषांकोनोमश्राद्धकर्मणिवर्जितः वा
 यवीये प्रनष्टाश्वधर्माश्च देशाकज्याः प्रयत्नतः यमः रूक्षंरुमिहंतंक्लिन्नंसंकीर्णानिष्टगंधिकम् देशंत्वनिष्ट
 श्राद्धंत्ववर्जयेच्छ्राद्धकर्मणि तत्रैवशंखः गोगजाशवादितुष्टेषुहविमायानथाशुवि नकुर्व्याद्भ्राद्धमेतेषुपारय्या
 स्तचभूमिषु यमः परकीयेप्रदेशेषुपितृणांनिर्वपेत्तुयः तद्गमिस्वामिपितृभिः श्राद्धकर्मविहन्यते ब्राह्मभारतयो
 रपि परकीयगृहेयस्तस्मान्पितृनुतर्पयेद्वादि तद्गमिस्वामिनस्तस्यहरंतिपितरोवलत् अग्रभागंततस्तेभ्योदद्यान्मृत्यं
 चजीवितम् श्राद्धार्हाणामग्रभागंश्राद्धंतदनर्हणोश्चद्राणांतुमृत्यमिति केचित् षोडशीपिंडे बांधवानामपि पिंडोक्तेः
 ये बांधवा बांधवावैत्यादितर्पणवाधापनेच्च नामगोनपूर्वश्राद्धनिषेधो नान्यत्रेति गौडाः विप्रास्तस्य शूद्राप्रुचश्राद्ध
 निषेधो नान्यत्र अन्नदानं चान्नत्यागात्पूर्वकार्यमिति मेथिलाः तन्न अग्रभागस्य श्राद्धपरत्वेमानाभावात् अन्नदाने
 च निषेधाभावात् त्यागात्पूर्वकरणेन गेन व्यवधानापत्तेः अंगत्वे च मानाभावात् इदं तस्माद्यनुज्ञाभावेन दुक्तं तत्रैव वा
 ह्ये स्वनुलिप्तेषु गेहेषु स्वेषु अनुज्ञापितेषु च श्राद्धमेतेषु दानव्यं वर्ज्यमेतेषु नोच्यते किरानेषु कलिं गेषु कोंकणेषु रवसेषु

पि सिंधोरुत्तरकूलेषु नर्मदायाश्च दक्षिणे पूर्वेण करतोयायानदेयं श्राद्धमुच्यते इदं काम्यविषयम् अन्यथा तत्रत्यानां स-
 र्वं श्राद्धाकरणापत्तेः नर्मदादक्षिणे पवाटः स्फाटैः सत्पथस्य चोद्भवो यत्र यत्र गोदावरी नदी वृथिव्यामपि कृत्स्नायां स प्रदेशो
 निपावनः परकीयत्वापवाट आदित्यपुराणे अटवीपर्वताः पुण्यानदी तीराणि यानि च सर्वाणि स्वामिका न्याहुर्न हि तेषु
 परिग्रहः वनानि गिरयो न च स्त्रीर्या न्यायमना निच देयखाताश्च गताश्च न स्वाभ्यन्तेषु विद्यन्ते स्मृतिस्मारे नैक वासा
 न च हीपैर्नांतरिक्षेकदा च न श्रुतिस्मृत्स्फाटितं कर्म न कुर्यादशक्तिः क्वचित् दिवोदासीये मूँछदेशे तथा रात्रौ संध्यायां
 निप्रयजितः न श्राद्धमाचरेद्दिहान्न न चाकाशो कथंचन अथ श्राद्धकालाः ते च संक्रांतियुगादि महालयादयः प्रायेण
 पूर्वं परिच्छेदहृदये उक्ता एव केचिन्मुच्यन्ते एतदीचंद्रोदये वृद्धपराशरः श्राद्धं दृष्ट्वा वचंद्रं भ्रष्टायां ग्रहणसंक्रमे न चोद-
 केन चान्ते च न वच्छन्ते तथा गृहे न वैक्ष्वेषु च हन्ते पितरो हि मद्यास्वपि पितरः सृष्ट्व हयं त्यजन्मष्टकासु मद्यासु चैतिशा
 नातपपाठः न चोदकेन वक्त्रं प्रवाप्यादा विनिकैचिन्त् वर्षोपक्रमे आर्द्राप्रवेश इति गौडाः नवान् श्राद्धे विशेषो ज्योतिषे
 ज्येष्ठशेषार्द्धे गेसूर्ये भृगुना नैत्रा निशात्मके नवान् नैर्भोजन श्राद्धं जन्मचंद्रं इति थोनच आश्लेषा कृति फाज्येष्ठा मूलजप-
 दकेषु च भृगुभौमदिने रिक्ते तिथौ नाद्यान् न चोदनम् तत्रैव वृश्चिके शकृपक्षे तु नवान् न शस्यते बुधैः अतः कृष्णपक्षे
 नेति गौडाः मैथिलस्तु अकृताग्रयणं चैव धान्यजातं न रोत्तम इति वाराहोक्तेः प्रतिधान्यं श्राद्धमाहुः तन्न जातपद-
 स्य श्राद्धयोग्य समूहपरत्वात् हेमाद्रौ जातूकर्ण्यः ग्रहोपरागं च सृते च जाते पित्र्ये गयायामय न हूये च नित्यं च शरं वेचत
 थैव पद्ये दत्तं भवेति क्रमसहस्रस्तुल्यम् शरं वप्राहुरमायास्योक्षीण चंद्रोद्दिजोत्तमाः अष्टकासु भवेत्पद्यं तत्र दत्तं तथा श-

क्षयम् तत्रैव शंखः यदा विष्टिर्व्यतीपातो भातुवारस्तथैव च पद्यकं नाम तत्सोक्तमयनाच्चतुर्गुणम् याज्ञवल्क्यः अ-
मावास्था एका वृद्धिः कृष्णपक्षो यनहयम् द्रव्यं ब्राह्मणसंपत्तिर्विधुवत्सूर्यसंक्रमः व्यतीपातो गजछायाग्रहणं चंद्रसूर्ययोः
श्राद्धं प्रतिरुचि श्रैवेव श्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः कृष्णपक्षः सर्वोपि शाकं नापरपक्षं नानि क्रमेण मासिमासि वीशनमिति
श्रुतः ऊर्ध्ववान् चतुर्थ्याय दहः संपद्यते क्रते चतुर्दशी भित्ति कात्यायनोक्तैः मासिमासि कार्यमपरपक्षस्थापराहः श्रेया
नित्यापस्तंबोक्तेश्च वीज्याया सर्वकृष्णपक्षेषु नित्यम् तेनोपसंहारान्महालयपरत्वं परास्तम् अन्नप्रत्यहं पंचम्यादियद-
हः संपत्तिर्वैतिचयः पक्षाः यदैकदिने श्राद्धं न ददादर्शं दृधगे च याज्ञवल्क्येनामावास्यायाः दृधकूनिर्देशात् एतेन कृ-
ष्णपक्षेयदहः संपद्यते अमावास्यायां तु विशेषेण निगमोक्तेर्गुणोपरपक्षश्चाद्स्यामावासायेति शूलपाणिमतमव्यपा-
स्तम् अशक्तौ दर्शनापि मासि श्राद्धमिदिरिति नारायणवृत्तिः निरनिकानां कस्मिंश्चिदिने आहिनाग्नेस्तद्दर्शो एव न
दर्शो न विना श्राद्धमाहिनाग्नेर्द्विजन्मन इति मूलकैः सर्वकृष्णपक्षाशक्तौ मात्स्ये अनेन विधिना श्राद्धं विरब्दस्य हनिर्व-
पेत् कन्याकुंभदृषत्यैर्कैकृष्णपक्षे च सर्वदा कर्कोपि आहिताग्नेः संवत्सरेभिः श्राद्धनियम इति देवलः अनेन विधि-
ना श्राद्धं कुर्यात्संवत्सरं सकृत् दिश्वतुर्वा यथा श्राद्धं मासे गमोदिने दत्ते कृष्णपक्षे षष्ठीपि महालयस्य श्रेष्ठत्वं तच्चोक्तं भाकृ व्या-
तीपाते विशेषमाह हेमाद्रौ शंखः फलं लक्ष्मसुतसौ भ्रमणे कोटिरुच्यते पतने शतकोट्यस्त पाते वैदत्तमक्षयम् ज्यो-
तिः शाल्मे द्वाविंशतिस्तथोत्पन्नो भ्रमणे नैकविंशतिः पतने दशनाड्यस्त पतिते समनाडिकाः अंत्यो च द्वौ व्यतीपातो
प्रागुक्तौ हेमाद्रौ माकंडेयः यदा च श्रोत्रियोभ्येति गृहं वैदविदग्निचित् नेनेकेनापि कर्त्तव्यं श्राद्धं च विधुवच्छुभम् इदं

षडंकार्यमिति हेमाद्रिः एतज्जीवसिन्धुतोपिकुर्यात् उग्रहेपुत्रजननेपि न्येष्ट्यासौमिकेभरवे तीर्थेनाहण आयाते षडंतेजीव
 पतुरिति मेत्रायणीयपरिशिष्टोक्तेः निधिविशेषेफलविशेषोयान्नवल्येनोक्तः कन्यांकन्यावोदिनश्च पश्यन्नेसस्सतानपि
 विचित्राणि ज्यं द्विशोफेकशफांस्तथा ब्रह्मचर्चस्मिनः पुत्रान् स्वर्णरौप्ये सकुप्यके ज्ञातिश्चैष्यं सर्वकामानामोतिश्चाद्भुतः
 प्रतिपरप्रभृति द्वैकां वर्जयित्वा चतुर्दशीम् एताः कृष्णापक्षस्था एव महालयेतुफलभूमे निष्टृथी चंद्रोदयः योर्णमास्या
 नचक्षोऽपितामहः अमावास्याव्यतीर्णनेपोर्णमास्यष्टकास्तत्र विहान् आद्रुमकुर्यो नरकं प्रतिपद्यते एतन्माध्यादिपरम्
 विद्वाहिपाकेचक्रनव्यं यवपाकेचकार्थिव योर्णमासीतथा माघी आगणीचतुर्पोत्तम शोषपद्याभतीतायां तथा कृष्णात्रयोदशी
 एतांस्तथाद्दकालान्वेनित्वा नाहमजायति रिति विष्णुधर्मोक्तेः विष्णुः माघीप्रोद्यपद्युर्ध्वं कृष्णात्रयोदशीति अब्रमाधीपो
 र्णमासीति कल्पतरुः आवण्यूर्ध्वमपि मध्यायोगसंभवाच्चोदशीविशेषणाभितिगोडोः नक्षत्रेष्वपियाज्ञयल्यः स्वर्ग-
 त्यपत्यभोजश्च शौर्यक्षेत्रं बलं तथा पुत्रान् श्रेष्ठ्यं च सोभाग्यं समृद्धिं सुरव्यतां शक्रभम् प्रवृत्तचक्रं वापि वाणिज्यप्रभृती
 नपि अनौगित्यं पशोर्वित्तं शोकांतां परभागतिम् धनं वैदान्भिषक्सिद्धिं कुप्यं गाभय्यजाविकम् अश्वानासुश्रुविधिवत्त्यः
 श्राद्धं संप्रयच्छति कृत्वादिभरणं तंसकामान् प्राप्नुयादित्यान् फलान्तराण्यपि महाभारते कोमादेर्ज्ञेयानि माधवीयेभरीनिः कृत्वा
 दिशुक्तं संपुत्रादेयस्तत्परीरितम् विष्वक्भादिषु योगेषु तदेव फलमिष्यते बृहस्पतिः आरोग्यं चैव सोभाग्यं शत्रूणां च पराजयम्
 सर्वोन्कामाभिर्याविद्यां धनमायुर्थ्याक्रमम् मूर्खादिदिवसेषु तच्छ्राद्धं कृत्वा भूते फलम् बवादिकरणे धेनुच्छ्राद्धं कृत्वा भूते फलम्
 अन्यानि च यणानि आद्यादौ निग्रायुक्तानि भाके देयपुराणे आद्याद्दृष्टव्यसंपन्नो नथाटुः स्वभद्रार्थे ग्रहपीडास्तथा दंडुर्गतिचेष्ट

या अथथाद्वाधिकारिणः चंद्रिकायां संभृतः मातुः पितुः प्रकुर्वन्ति संस्थितस्योरसः स्मृतः पितृमोधिकसंस्कारं भोजनपूर्वकमाह
 तः तत्रैव हेमाद्रौ शंखः पितुः पुत्रेण कर्तव्या पिंडदानोदकक्रिया पुत्राभावे तु पत्नीस्यान्तदभावे तु सोदरः अन्ययद्यपि पुत्रपदं क्षे-
 त्रजार्द्रिद्वादशाविधपुत्रपरम् नैव द्वादशपुत्रायास्तत्रैव ल्येनोक्ताः औरसौ धर्मपत्नी जस्त समः पुत्रिका स्तुतः क्षेत्रजः क्षेत्र-
 जातस्तु सगोत्रेणेतरणया गृहे प्रच्छन्न उत्सन्नी गृहजस्तु स्तुतः स्मृतः कानीनः कन्यकाजानो गानाता महस्तुतः स्मृतः अक्षता
 यां क्षमायां वा जातः पौनर्भवस्तथा दद्यान्माना पिता वायं स पुत्रो दत्तको भवेत् कीतश्च ताभ्यां विक्रीतः कृत्रिमः स्यात्स्वयं कृतः
 दत्तान्मातुः स्वयंदनो गर्भे विन्नः सहोदजः उत्सृष्टो गृह्यते यस्तु सोपविद्धो भवेत्स्तुतः पिंडदो शहरश्चैवां पूर्वाभावे परः पर
 इति तथापि दत्तोरसेन रेपां तु पुत्रत्वेन परिग्रह इति हेमाद्रावादिपुराणे कलाचिंतरेषां पुत्रत्वनिषेधादौरसदत्तपरमेव
 यद्यपि पिंडदो शहरश्चैवां पूर्वाभावे परः पर इति याज्ञवल्क्योक्ते रौरसाभावे दत्तकप्राप्तिस्तथा व्यौरसाभावे पौत्रः तदभावे प्र
 पौत्रस्तदभावे दत्तकादय इति शेषम् पुत्रेण लोका नृजयति पौत्रेणा नृत्यमश्नुते अथ पुत्रस्य पौत्रेणात्र धस्या मोति विष्टपि
 निजी मूलवाहन धनवसिष्ठद्वारातीत शंखलिखितोक्तैः लोकानं संहिवः प्राप्तिं पुत्रपौत्रपौत्रकै रिति याज्ञवल्क्योक्ते च पुत्रः
 पौत्रश्च तत्पुत्रः पुत्रिका पुत्र एव च पत्नी भ्राता च न ग्नश्च पिता माता तु यातथा भगिनी भगिनेयश्च सापिंडः सोदकः स्तु-
 था असन्निधानं पूर्वेषां सुनरे पिंडदाः स्मृताः स्मृति संग्रहे प्रयोचानं नरेषु त्रिकापुत्रोक्ते स्तत्समत्वाच्च दत्तकस्य यद्यपि बृह-
 स्पतिना पौत्रश्च पुत्रिका पुत्रः स्वर्गप्राप्तिकरावुभौ रिष्ये च पिंडदाने च समानोपरि कीर्तिता विनियोत्र साम्यमुक्तम् याज्ञवल्-
 क्येन च औरसौ धर्मपत्नी जस्त समः पुत्रिका स्तुत इति औरस साम्यम् तथापि लोके राजसमो मंत्रोत्पादो किं नित्यने-

समशब्दप्रयोगात्तौणसुरव्ययोः साम्ययोगाच्चस्तत्पर्यंतत् नतुसमविकल्पइतिप्रमितव्यम् पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रोवाभाताया-
भ्रातृसंततिः सपिंडसंसृतिर्वीपिक्रियाहानृपजायते तेषामभावेसर्वेषांसमानोदकसंततिः मातृपक्षसपिंडेनसंबंधोयोजले
नवा कुलद्वयेपिचोच्छन्नेस्त्रीभिः कार्यक्रियानृप तत्संघातगतेर्वीपितद्रिक्थात्कारयेन्नृप इतिविष्णुपुराणाच्चेतिप्रपौत्रानंत
पुंसनकादयइतिदृष्टधीचंद्रमदनरत्नलालादृशादयः मदनपारिजातेव्येवम् बोपदेवरुद्रधरादयस्तु पुत्रेषुविद्यमानेषुना-
भ्यवैकारयेत्स्वयामिस्ममंतुंनौ पितामहःपितुःपश्चात्संचत्वद्यदिगच्छति पौत्रेणैकादशाहादिकर्तव्यंश्राद्धषोडशम् नेन
सौत्रेणकर्तव्यंपुत्रवांश्चेत्यितामहइति छंदोगपरिशिष्टेच पुत्रशब्दस्यद्वादशविधसूतपरत्वात्पूर्वाभावेपरःपरइत्यस्या-
नन्यपरत्वाच्चदनकाद्यभावेपौत्रादीनामधिकारइत्याहुः तद्गोणामुख्ययोः साम्यायोगात्तदनैकैसतिपौत्रस्यांशहरत्वस्याव्य-
भावापत्तेः पुत्रपदस्योरसमात्रपरत्वाच्चित्यम् अनएवनिषेधादुपनीतपौत्रसत्वेव्यनुपनीतपुत्रस्यैवाधिकारः ओरसश्चानु-
पनीतोपि कुर्वादित्याह दृष्टधीचंद्रोदयेस्ममंतुः श्राद्धकुर्यादवश्यंतुप्रमीतपितृकोद्विजः व्रतस्थोवाव्रतस्थोवा एकएवभवे
द्यदि दृष्टमनुः कुर्यादनुपनीतोपिश्राद्धमेकोद्विजः सूतः पितृयज्ञाहुतिपाणौजुहुयाद्वाह्यणस्यसः एकोमुख्यओरस
इत्यर्थः मनुः नरदास्थिन्युज्यतेकर्मकिंचिदामोर्जिबन्धनात् नाभिव्याहारेयद्ब्रह्मस्वधानियमनादने ब्रह्मवेदः सूमं
तुरापि नाभिव्याहारेयद्ब्रह्मयावन्मोर्जीनिबध्यते मंत्राननुपनीतोपिपठेदेवैकओरसः अयंमंत्रपाठः त्रिवर्षकृतचूड
स्येव अनुपनीतोपिकुर्वीतमंत्रचालिनृमेधिकम् यद्यसौहृतचूडः स्याद्यदिस्थाच्चत्रिवत्तरइतिस्ममंतूक्तेः यजुर्व्याघ्रः
रुतचूडस्तुकुर्वीतउदकंपिंडमेवच स्वधाकारंप्रयुज्जीतवेदोच्चारंनकारयेदिति यच्चस्मृतिंसंग्रहे कृतचूडोमुपेतश्च

पित्रोः श्राद्धसमाचरेत् उदाहरेत्यथाकारं ननु चेदाक्षराण्यसाविति तत्प्रथमवर्षचूडाविषयमिति माधवमदनरत्नश्रुतीचंद्राः
 निवर्षोर्ध्वं मंत्रवत्स्वस्य विकल्प इति चंद्रिकावोपदेवश्च दत्तकादिपरोनिषेध इति वयम् मदनरत्ने स्कांदे यज्ञेषु मंत्रवत्कर्म
 पत्नीकुर्याद्यथानुप तथोर्ध्वदेहिकं कर्म कुर्यात्साधर्म्यं संस्कृता अशक्तौ तु कालायायनः असंस्कृते तु पल्याचस्थमिदानीं क्षमं
 चकम् कर्तव्यमितरत्सर्वकारयेदन्यमेव हि पुत्रभ्रजन्यनो धिकारी किंतु चर्वोत्तरमिराह कालादर्शः चोलाद्याब्दि का-
 दवां फुनकुर्यात्सैतुमेधिकम् मदनरत्ने स्मृतुरपि पुत्रभ्रवोत्पत्तिमात्रेण संस्तुर्यादृणमोचनान् पितरंनाब्दिकाच्चोलात्पे-
 तमेधेन कर्मणा एतच्चौरसस्येव दत्तकादीनां तु पत्नीतानामेवाधिकार इति कालादर्शः पृथ्वीचंद्रोदयेपि स्कांदे पित्रोरनु-
 पत्नीनोपि विदध्यादोरसः स्नतः और्ध्वदेहिकमन्येतु संस्कृताः श्राद्धकारिण इति अस्मिन्नापि दर्शमहालयादावनुपनीतस्या
 धिकारोस्माभिः पूर्वमुक्तः प्रपौत्राभावे दत्तकादय एकादशपुत्राः तदभावे भर्तुः पत्नी तस्याश्वसः अपुत्राशयं न भर्तुः पा-
 लयंतीव्रने स्थिता पत्येव दद्यात्सिंडं कृतमंगं शलभेत चेति वृद्धमनूक्तेः भार्यापिंडपतिर्दद्याद्भर्त्रेभार्यातिथेयवच श्वश्र्वादे-
 श्वस्तुषाच्चैव तदभावे सपिंडका इति पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्पत्यभावे तु सौदर इति च हेमाद्रौ शांखोक्तेः पृथ्वीचंद्रोदयस्त-
 कानीन गूढसहजपुनर्भूतनयाश्रवणे पत्यभावे धिकुर्युस्ते अप्रशस्ताः स्मृता हि ते इति स्मृतिमंगं ग्राह्यं पत्यभावे कानीनादय
 इत्याह पशुरपि सपत्नीपुत्रे स मिनाधिकारः पितृपत्यः सर्वोभातर इति स्मृतूक्तेः विदध्यादोरसः पुत्रो जनन्या और्ध्वदे-
 हिकम् तदभावे सपत्नीजः क्षेत्रजाद्यास्तथा स्मृताः तेषामभावे तु पतिस्तदभावे सपिंडका इति मदनरत्ने कालायायनोक्तेः अ-
 दीनानामेकपत्नीनामेप एव विधिः स्मृतः एकाचेत्युचिणीता सांसार्यापिंडदस्तसदिति वृहस्पतिवचनाच्च अपराकेष्वेवम् ते

नयच्छुद्धिविवेके उक्तं सत्यपि सपत्नीपुत्रे पत्नरेवाधिकार इति तन्निरस्तम् यच्च तत्रैव भाष्यायनः नभार्यायाः पतिर्दद्याद
 पुत्राया अपि कृत्वा यच्च विष्णुपुराणम् कुलद्वयेऽपि चोत्सने स्त्रीभिः कार्योक्त्या नृपेति यच्च मार्कण्डेयपुराणम् सर्वोभा
 वेऽस्मिन् यः पुत्रः स्वभर्तृणामन्त्रकमिति तदा स राजा दिवा होढा विषयम् धर्मेर्धवा हेरूदाया सापत्नी परिकीर्तिना क्रयक्री-
 ता तु यानारी न सापत्न्यभिधीयते न सा देवेन वा पित्र्ये दासी तां मुनयो विदुरिति माधवीये शातातपोक्तेः यत्तु शक्तिरत्नाकरः
 शूत्रपाणिश्च अपुत्रस्य च यापुत्री सापि पिंडप्रदा भवेत् तस्य पिंडान्दशैकं वा एका हेनैव निक्षिपेत् इति जाबालोक्तेः भर्तु
 धनहरापत्नी तां विना दुहिता स्मृता अंगादंगात्संभवति पुत्रवदुहितानृणां भितिश्च हस्यति नादुहितुर्धनहारित्योक्तेः श्वपुत्राभा
 वे कन्या तदभ्रावे सपत्नी पुत्र इत्याह तु तत्पूर्वविरोधान् मातुर्दुहितरः शेषमृणां नाशय कते न्वय इति दुहितुर्मातृधनग्रा-
 हित्वैव पुत्रस्य तच्छाहानधिकारापत्तेः चोपेक्ष्यम् वचनं तु भ्रातृपुत्राद्यभावात् विषमम् पत्यभावेऽविभक्तस्य सोदरः पू-
 र्णैकशरं वचनान् विभक्तस्य तु दुहिता धनहारित्वान् पूर्णैकजाबालवचनाच्च तत्राव्यूढान् दसमवाये ऊदेव दुहितान-
 पुत्रवत्सु र्यान्मातापित्रोस्तु संस्कृता आशौचमुदकं पिंडमेकोद्दिष्टं सदा तयोरिति भरहजोक्तेः तदभावे दोहित्रः धनहारित्वा
 त् मातापित्रोरुपाध्यायाचार्ययो रौर्ध्वदेहिकम् कुर्वन्मातामहस्यापि व्रती न भ्रमयते व्रतादिति चंद्रिकायां हृद्मन्नुक्तेः य-
 था व्रतस्थोऽपि स्मृतः पितुः कुर्यान्नित्यानुप उदकाद्यां महावाहो दोहित्रोऽपि नार्हतीत्यपरां कं भविष्योक्तेः एतद्भनहारिणा
 अवश्यं कं नान्यस्येत्याह तत्रैव संस्कृतः आह मातामहानां तु अवश्यं धनहारिणा दोहित्रेणार्थं निष्कृत्य कर्तव्यं पूर्वमुत्तरमिति
 नेन दोहित्रोऽपुत्री कृत इति देवयाज्ञिकोक्तिः परास्ता अत्र पत्नी दोहित्रसमवाये शपरत्वात् पत्येव कुर्यात् दोहित्रभातृ-

पुत्रसत्त्वोपि भक्तस्य दौहित्रः अविभागे भ्रातृपुत्रः भ्रातृतत्पुत्रसत्त्वैकनिष्ठश्चेत् भ्राते वज्येष्ठश्चेन्न तत्पुत्रः कुर्यादिदिदाक्षिणात्यग्रंथाः हारलता
 देतु भ्रातृभ्रातास्य चक्रेन द्वायानेन विद्यते तस्य भ्रातृभक्तस्य चक्रे यस्य भ्रातृभक्तस्य होदर इति ज्ञात्सोक्तैः पत्नीकुर्यात्सताशो वेपल्या भ्रातृसहो
 दम इति सोमोच्च ज्येष्ठभ्राते यः कुर्यान्न तत्पुत्रः यत्नु भ्रातृजस्य न थायज इति तत्कृतिष्ठ भ्रातृसत्त्वविषयम् यच्च भ्रातृः सर्वपामेकजातानामेकमे
 लुपयवात्मनेतु सर्वाणां स्तेनपुत्रेण पुत्रिणो भ्रातृपुत्र इति तत्सहोदर भ्रातृविषयमित्युक्तं एतेन पुत्रत्वातिदेशोऽयम् अतस्तस्मिन् सति ए
 कादशपुत्राः प्रतिनिधयो न कार्यः स एव पिंडोऽंशहरश्चेति अत्रापीति वाचस्पतिमनुदीका कल्पतरुत्ताफरादयः परास्ताः द्वा
 दशपुत्रा भ्रातृपत्नीदुहितर इति याज्ञवल्क्योक्तैश्च तस्माद्दत्तपुत्रप्रशंसेयमिति विज्ञानेश्वरः अविभक्तविषयं वा मदनरत्ने
 स्मृतिसंग्रहे पुत्रः कुर्यात्पुत्रः श्राद्धं पत्नी च न दत्तमिति धनहार्यं यदौहित्रस्ततो भ्राता च न त्कृतः भ्रात्रोः सहोदरो भ्राता कु
 र्याद्वाहादितत्कृतः न तत्स्वस्रोदरो भ्राता न दत्तमावेचन त्कृत इति भ्रातृपुत्राभावे कर्मणा पितृभ्रातृस्त्वपास्वसृत्तसुभ्रादयः
 धनहारित्वात् भगिनी तत्कृतयोर्विशेषमाह मदनरत्ने कात्यायनः अनुजा अयजान्वापि भ्रातुः कुर्यात्तत्कृत्याम् त-
 तः स्वस्रोदरानह कर्मण न नयस्तयोः अपरार्कैकार्णाजिनिः पुत्रः शिष्योथवा पत्नीपिता भ्राता स्तुबायुरुः स्त्रीहारिथन
 हारी च कुर्यात्सिद्धोदकक्रियाम् मार्कंडेयपुराणे पुत्रो भ्राता च तत्पुत्रः पत्नीमाता तथापिता विनाभावे तु शिष्यश्च कुर्वि-
 त्तोर्ध्वदैहिकम् तेन धनहारी एनद्रिन्न इति कात्यायनः अत्र पाठक्रमेण विवक्षितः पूर्ववाक्ये धर्पततः शब्दादिभिः श्रौत
 क्रमोक्तैः अथ जिह्वाया अथ वस्त्रस इति वन् एध्वी चंद्रोदये दृष्टमनुः स्वपास्वस्त्रीपनत्पुत्रज्ञातिसंवंधिवांधवः पुत्रा
 भावे तु कुर्यात्पुत्रसंविदांतं यथाविधि मार्कंडेयपुराणे पुत्राद्यत्मन्यचंधोश्च सखापि यशस्वरस्य च जामानास्ते ह वत्सुर्गाद

खिलपैतृमोधिकम् चंद्रिकायां वृद्धशानातपः मातुलोभागिनेयस्य स्वस्तीयोमातुलस्य च श्वशुरस्य गुरोश्चैव सख्युर्मा
 तामहरय च एतेषांचैव भार्याणां स्वसर्गानुः पितुस्तथा आरूमेषां नुकर्तव्यमिति वेदविदो विदुः श्रद्धाविनेकेष्टश्वाचं द्रो
 दये च ब्राह्मे दत्तानां वाप्यदत्तानां कन्यानां कुरुते पिता चतुर्थे हनितास्तेषां कुर्वीरन्कसमाहिताः दत्तावाग्दत्ताः मातामहा-
 नां दौहित्राः कुर्वन्त्यहनिचापरे ते पितेषां प्रकुर्वन्ति द्वितीये हनि सर्वदा जामानुः श्वशुराश्च कुस्तेषां ते पितृसंयताः मित्राण
 तदपत्यानां श्रोत्रियाणां गुरोस्तथा भागिनेयस्सतानां च सर्वेषां त्वयरेह नि राज्ञो सति सपिंडे तु निरपत्ये पुरोहितः मंत्री याव
 दशौचं तु पुराचीर्त्वा करोति सः अत्राद्वितीयाहादौ श्राद्धविधानमस्थिसंचयपरम् कालार्द्धं दाहादिमंत्रवसि चोर्वेदश्राद्धे
 रसः स्मृतः तदभाये तु पौत्रं च प्रपौत्रः पुत्रिका स्मृतः दौहित्रो धनहारी च भ्रातानुत्र एव च पिता माता रूपं चैव स्वस्माननु
 त्र एव च सपिंडः सोदक्षो मानुः सपिंडश्च स होदकः स्त्री च शिष्यत्विगाचार्या जासातानसखापितृ उत्सन्नवंशो रिकथे-
 रयेदवनीपतिः गौतमः पुत्राभावे सपिंडा मानुसपिंडा शिष्याश्च दक्षस्तदभावे च कृत्विगाचार्यो यजुर्चांद्रिकायां वृद्धशानात-
 पः प्रीत्याश्चाद्वं प्रकर्तव्यं सर्वेषां वर्णीलिंगिना भवित तत्सवर्णविषयम् ब्राह्मणास्त्वन्यवर्णानां न कुर्यात्कर्मा किंच न कामाहो-
 भाद्रयान्मोहान् कृत्वा तज्जातितां व्रजेत् इति ब्राह्मणोक्तैः न ब्राह्मणेन कर्तव्यं शूद्रस्याप्यौर्ध्वदेहिकम् शूद्रेण वा ब्राह्मणस्य
 पिनापारसवाक् कचिन् इति पारसवोक्तेश्च पारसैवः ऊदशूद्रपुत्रः अत्रेदं तत्त्वम् सर्वत्र पुत्रादेः सर्वस्याभावे पत्यादेरधि-
 कार उक्तः तत्राभावो सन्निधिर्नाशश्चोच्यते अतएव पूर्वत्र असन्निधाने पूर्वेषां भित्युक्तम् तत्रासन्निधौ पत्यादेः सर्वा
 धिक्कारे प्राप्ते प्रोपितावसिते पुत्रः कालादपि चिरादपि एकारशाद्याः क्रमशो ज्येष्ठस्य विधिवत्क्रियाः ज्येष्ठे नैव तु यः ह

भित्त्याद्येदं शांतेरेषादापुनर्नाशाएव प्रख्यादेः सपिंडनादधिपारः असन्निधौ तु तत्पूर्वमेव नोर्ध्वं अतो नाधिकारिणां भ्रात्रा
 दिना कृतमव्यक्तमेवेति पुनरावर्तनीयम् मासिकापकर्षो व्यावर्तनीयः एकादशाहमासिकाभिमावर्तते तज्ज्यायसापिक
 त्वं सपिंडोकरपापुनरिनिवदावृत्तिविधानाभावादिति केचित् तन्न अस्यानिर्मूलत्वान् अनस्तदपिकभिषक्तमावर्तने
 दृष्टिभ्यो नपिंडपितृभ्युक्तार्थतुल्यं नासपिंड्याग्निमासुचः पितृयज्ञसमाचरेत् नपार्षणं नाभ्युदयंकुर्वन्नलभते फल
 मिति दृष्ट्वा न्ननिवेधनादिति भ्रात्रायाभ्यान्पुत्रोचेत्यादिहारीतादिवचोभ्यः कनिष्ठादेरव्यधिकारात् यथात्र ज्येष्ठक
 र्तृत्वबाधस्तथापुत्रकर्तृकत्वस्यापि बाधः सपिंडनेन च हुवक्तव्यं तन्निर्णये वक्ष्यामः अधिकारविशेषेणाक्रियाव्यवस्थो-
 क्ता विष्णुपुराणे पूर्वाः क्रियामध्यमाश्च तथा चैवोनराः क्रियाः त्रिप्रकाराः क्रियाद्येतास्तासां भेदान् शृणुष्व मे आदाहाद्वाद
 शाहाचमध्यमासुः क्रियानृप ताः पूर्वा मध्यमासिमास्येकोद्विष्टसंज्ञिताः प्रेतोपनृत्वमापन्ने सपिंडीकरणादनु क्रियंते
 याः क्रियाः पुत्रप्रोच्यंते तानृपोनराः पितृमातृसपिंडैश्च समानसलितैस्तथा तत्संघातर्गने श्रेयराज्ञाबाधनहारिणा पू-
 र्वो मध्यमाश्च कर्तव्याः पुत्राद्येरेव चोत्तराः दोहित्रैर्वानरश्रेष्ठकार्यास्तत्तर्गयेस्तथा मृताहनिनु कर्तव्याः स्त्रीणामप्युत्तराः क्रि-
 याः दोहित्रतस्तुत्रयोर्धनहारिणोरिदम् एवमन्यस्य धनहर्तुः यश्चार्थहरः सपिंडदायीत्यापस्तंबोक्तेः प्रेतस्य प्रेतकार्याणि-
 अकृत्वा धनहारकः वर्णानां यद्दोषोक्तं तद्रूपं यनश्रेरेदिति हृथ्वीचंद्रोदये व्याघ्रापादोक्तेः मदनरत्ने स्कांदेऽपि मूलमेव नम
 तु व्याणां द्राविणं यत्सकीर्तितमिति उक्तं कथिभित्तस्य निर्दिष्टानि कृतिः पावनीपरा आदेहपतनान्तस्य कुर्वात्सिंडोदक-
 क्रिया इत्युक्तम् क्रियानिवंधे कात्यायनः न च मातान च पिता कुर्वात्सुत्रस्यैवैतकम् नाग्रजश्च तथा भ्राता भ्रातृणां सुकनी

यसाम् पृथ्वीचंद्रोदयेवोधायनः पित्राश्राद्धं न कर्तव्यं पुत्राणां तु कथंचन श्रात्राचैव न कर्तव्यं भ्रातृणां च कनीयसाम् यदि स्त्री
हेनकुल्यानां सपिंडीकरणां विना गयायां तु विशेषेण ज्यायानपि समाचरेत् अन्याभावे पित्रादिरपि कुर्यात् उत्सन्नवायव्ये
तं पिताभानाथवाग्रजः जननीचापि संस्कर्गान्माह देनोन्यथा भवेदिति स्मृतौ क्तैः ब्रह्मचारिणां तु श्रद्धिदिवेकेष्टथ्वीचं
द्रोदये च ब्राह्मे असमाप्ततस्यापि कर्तव्यं ब्रह्मचारिणः श्राद्धं तु मातापितृभिरनृतनेषां करोमि सः श्राद्धं मासिकाब्दिका
दिसर्वकार्यमित्यर्थः न त्विति निषेधोन्यसत्ये यत्तु छंदोगपरिशिष्टे न तथजेत्सूतके कर्म ब्रह्मचारी स्वयं कृच्छ्रं नदीस
पात्तरयजेन कृद्वा दितम् पितर्यपि स्मृतनेषां दोषो भवति कर्हि चित् आशौचं कर्मणो ते स्यान्व्यहं वा ब्रह्मचारिणाम्
यच्च याज्ञवल्क्यः न ब्रह्मचारिणः कुर्युर्न कर्तव्यं पतिना स्तथेति तदप्यन्यसत्ये अन्याभावे तु ब्रह्मचारिणापि कार्यम्
र्कोक्तं ह्यनुवचनात् आचार्यपित्रुपाध्यानिर्हत्यादिब्रवीन्नृणां संकटान् च नाशनीयान्न चतैः सह संवसेदिति तेनैवो
ब्रह्मचारिणः शिष्यकर्मिणो ब्रह्मनिष्ठानि रन्यत्र मातापित्रो रिति वसिष्ठोक्तेः अत्राशौचमेकाहं वक्ष्यामः प्रागुपनयनान्मृत
स्य तु पंचवर्षे नरं सपिंडीकरणवर्ज्यं षोडशश्राद्धादिसर्वकार्यमित्युक्तमूदेव जानीये असंस्कृतानां भूमौ पिंडं दद्यात्संस्कृता
नां कुशोक्षितिप्रचेतो वचनाच्च एतच्चाग्नेवक्ष्यामः अविभक्तानां विशेषमाह पृथ्वीचंद्रोदये मरीचिः बहवः स्युर्यदा पु
त्राः पितुरेकत्र वासिनः सर्वेषां तु मंतं कृत्वा ज्येष्ठे नैव तु यत्कृतम् द्रव्येण चाविभक्तेन सर्वैरेव कृतं भवेत् ज्येष्ठस्य कर्तृ
त्वेऽपि सर्वे फलभागिन इत्यर्थः तेन ये ब्रह्मचर्यपरा न्न वर्जनादयः फलसंस्कारास्ते सर्वेषां भवन्तीति सिद्धम् संसृष्टी
नामप्येवम् तुल्यत्वात् विभक्तानां विशेषमाहोशनाः न वश्राद्धं सपिंडत्वं श्राद्धान्यपि च षोडश एकेनैव तु कार्यणि स-

विभक्तधनेष्वाणि लघुहारीतः सपिंडीकरणांतानिन्यानि आह्वानि षोडशा एतत्कृते वसुताः कुर्युः एतत्कृद्द्रव्याभ्यधिकचित्र
ऊर्ध्वसपिंडीकरणात्सर्वकुर्युः एतत्कृत्प्रथक् मदनरत्ने विभक्तास्त एतत्कुर्युः प्रतिसंवत्सरादिकम् एकैकैवाविभक्तेषु हने
सर्वैस्तत्तत्कृतम् एतेनाब्दि कादिष्वविभक्त्यनामनियम इति वदन् धूलपाणिः परास्तः दत्तकस्तज्जनकस्तत्पुत्राद्यभावे दद्या
न्नतस्तत्वे गोत्ररिक्थे जनयितुर्न भजे हन्निमः सक्तः गोत्ररिक्थोऽनुगः पिंडोऽप्येति दत्तः स्वधेति मन्त्रैः इदं जनकस्तत्पु
त्रस्तत्त्वविषयम् एतच्च प्रवरसंजयौ कात्यायनलौगाक्षिभ्यां स्पष्टमुक्तम् अथ ये दत्तकक्रीतानि निमयुत्रिकापुत्राः परप
रित्रहेणानां र्वियाजास्तस्मै व्यासपुत्र्या यणा भवन्ति यथा शौगशेषे शिरीषां यानि चान्यान् ये वंसमुत्पत्तीन् निकुला नि भवन्ति स्या
दिना ह्योः पित्रोः प्रवरानुक्तोक्तम् अथ यद्येषां स्वासभा र्या स्वपत्यं न स्यादित्थं हरेयुः पिंडं चैभ्यस्त्रिपुल्लं दद्यात् द्युभ-
योर्न स्यादुभाभ्यामेव ददरेकस्मिन् आहुः एतद्गृह्णैकपिंडं हावतु क्रीतं ये स रिगृहीतारं चोत्सादयितारं चानुनीयास्तु रुषा
दिति हेमाद्रौ कार्णाजिनिः यावन्तः पितृवर्ज्याः स्युस्तावद्विदं दत्तकदयः प्रेतानां योजनं कुर्युः स्वक्रीयेयितृभिः सह क्षाभ्यां
सहाथनपुत्राः पौत्रास्ति क्रेन तत्समं चतुर्थं पुरुषे छेदस्नस्मादेषां निपूरुषी साधारणेषु कालेषु विशेषेणास्ति वर्गिणाम्
मृताहंत्वे कसुदिश्य कुर्युः आहुं यथाविधीति अस्माधर्माह हेमाद्रिः दत्तकदयः जनकपालकयोः कुले प्रेतानां स्वगर्धिः सपिंड
नं कुर्युः दत्तकानां पुत्रास्तपितुर्दत्तकस्तपितृभ्यां जनकपालक्षेत्रां स्वपितामहाभ्यां सपिंडं कुर्युः तेषां पौत्राः स्वपितरं दत्तकं न पि
तामहेन तज्जनकेन च सपिंडययुः चतुर्थेऽपि तत्कुलस्थ एव तेषां प्रयोचस्त दत्तकस्तप्यपितामहस्य पालककुलस्थं चतुर्थं योज-
येन्न वा छंद इच्छन् दर्शमहानयादौ तु हयोः त्रिजोः पितामहयोः प्रपितामहयोर्वाश्राद्धं देतम् तत्र द्वयोः पितृभ्यां द्योः एतत्कृद्द्रव्यं

नंद्योरुद्देशेनेषेवेति अत्रकेचित् आवयोरयमितिपरिष्ठाप्ययौदचस्तस्येदं ह्ययोः पित्रोः आहम् यस्यपरिभाष्यदनः सगृही-
तुरेव सणालकोपेवदद्यादित्याहुः अत्रमूलंतएवप्रष्टव्याः वस्तुनस्तजनकस्यपुत्रपत्न्याद्यभावेदत्तकीदृयोर्दद्यादन्यथापौलका
पेव प्रागुक्तकृत्वायनवचनान् मानवीयमथ्येनद्विपयमेव गोत्रंतुआर्द्धपालकस्येव विवाहादौतूभयोरित्यादिमरुतप्रव
दर्पणेज्ञेयम् यस्तुमूल्यन्नीनार्यांपरभार्यायांदास्यांचोत्पन्नः सवीजिनेएवदद्यात् मूल्यंविनास्वयमुपननायांतुक्षेत्रिणएव
नदुक्तं प्रधीचंद्रोदयेकोर्म अनियोगास्तनोयस्तुलनोजायतेत्विह प्रदद्याद्दीजिनेपिंडंक्षेत्रिणेतुतोन्यथेति क्षेत्रजादेर्वि
शेषस्तुक्तलोत्तनदभावाच्चोच्यतेइतिदिक् जारजानाविशेषमाह अपराकंनारदः जायनेत्वनियुक्तायामेकेनबहुभिस्तथा अ-
रिच्यभाजस्तेसर्वेवीजिनामेवतेस्तताः दद्यस्तेवीजिनेपिंडमातानैच्छुल्कतौहता अथक्तोपहृतायांतुपिंडदाचोदुरवते ध
र्मायंआर्द्धकरणेफलमाहचंद्रिकायां शातानपः मीत्वाआर्द्धंतुफर्तव्यंसर्वेषांवर्णालिंगिनाम् एवंकुर्वन्नरः सम्यक्गृहतीश्रिय
मासुयान् गवायामपिनत्रैवग्रहवेवर्ते आत्मजोवाथयान्योपिगवाशीर्षेयदानदा यन्नाम्नापातयेत्सिडंतन्नयेद्ब्रह्मशा-
श्वनम् एतच्चयदाफलधूमार्थिनाद्विस्त्रिचक्रियतेतदाप्रेताशित्वाआर्द्धवर्ज्यंकुर्यात्तस्यप्रेतत्वविमोक्षार्थंत्वान्नस्यचजा
तत्वादितिक्तेचित् वस्तुनस्तु सन्यासिआर्द्धवत्त्रापिसर्वकार्यम् सांगेधिकारादितियुक्तंप्रतीमः सन्यस्तपित्रादिस्कापितुःपि
त्रादिभ्यः सर्वथादेष्टुदद्यादित्स्कं प्राक् वक्ष्यतेचजीवसिनृकआर्द्धे अत्रस्थीशूद्राणांआर्द्धमंत्रवर्ज्यंतूष्णींभवति स्त्रीया-
पमंत्रकंआर्द्धंनथाशूद्रास्तस्यच प्राग्दिजाश्वत्रतादेशानेचकुर्युस्तथैयमदितिहेमाद्रौमरीचिवचनान् अयमेवविधिः
नोक्तः शूद्राणामंत्रवर्जितः अमंत्रस्यतुशूद्रस्यविप्रोभंचेणगृह्यतेइतित्राहोक्तेश्च गृह्यतेसंचध्यते अस्यआर्द्धप्रकरणे

योऽपि परिभाषात्पान्नप्रकरणेन संयोज्योक्तः तेन शूद्रस्य स्नानदानादावापि विशेषाभंगपारुःकार्यः अभंगश्चेति विशेषणान्तरि
 याअपि विशुद्धपाणिः यत्तु तेनोक्तम् मंत्रजन्यमिदं गृहसिद्धिस्तनयस्त्रायेण अनुमतोऽस्य नमस्कारो भवति गोममोक्ते
 श्रितं तन्न दृष्टद्वारेव हि तस्माद्विर्नत्वा तं न्येण अन्यथानगरविपूते प्यवदातजन्त्या दृष्टार्थं सोऽपि क्रियेते निर्विकल्बेन तन्नापि
 तृणां नाम गोत्रतद्व्यादौ यत्र हि जात्यापि नामाभंगं उक्तस्तत्र प्रतिप्रसवमात्रार्थं युक्तं न तिलावपनादावापि अत्र केचित् वेदि
 कर्मोचो विप्रस्य पोरपास्तशूद्रैः पठनीयः न हि वैदेश्यधिकारः क्वनिच्छूद्रस्य विद्यते पुराणेऽधिकारो मेदार्शितो ब्राह्मणे
 रिहेति तत्रैव पात्रोक्तेरित्याहुः गौडाअप्येवम् तन्न नाभ्येतव्यमिदं शोभ्यं ह्यलस्य तु सन्निधाविनिर्कोर्मे पुनर्यानि वै
 धेनवेदस्य दूरापास्तत्वात् आभ्येतव्यं ब्राह्मणेनैवैष्येन क्षत्रियेण न श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाचन श्रोतं स्मार्त-
 चैवैधर्मोक्तं मस्ति ननु पातम तस्माच्छूद्रैर्विजाविप्रं न श्रोतव्यं कदाचनैतच्चैव पुराणाधिकारेऽपि विष्योक्तेष्व एतेन ना
 भ्येतव्यमिति निर्णयोऽर्थमेतत्तदुपराधपर इति श्रीरत्नादिमतमपास्तम् तेन पोरपातमं नानामेव विप्रेण पाठो न वेदिकानामिति सि
 द्धम् द्विजस्त्रियस्तसंकल्पमात्रं स्वयंकृत्वा वेदिकमंत्रयुक्तं सर्वं ब्राह्मणद्वारा कारयेयुः श्रितप्रयोगपारिजाता अतएव स्त्री
 णामित्य कृतविवाह स्त्रीपरमिति हेमाद्रिराह अनुपनीतस्तु वेदिकमंत्रयुक्तं सर्वं स्वयमेव कुर्यादित्यक्तं प्राह यत्तु प्राक् द्विजा
 यत्र वंतादेशादिति तदशक्तविषयमनुजविषयं वेति दिक् शूद्रस्य तु सतामभ्यादयेव सराचैव तु शूद्राणामभ्याहंति धीय
 न इति सप्तमं तूक्तैः स्रज्जीवंद्रोदयेमास्त्येपि एवं शूद्रोऽपि सामान्यं दृष्टिआहं च सर्वदा नमस्कारेण मंत्रेण नुर्यादामान्नचत्स
 दा तत्रैव दृष्टपराशरः आमान्तेन तु शूद्रस्य तूर्णां तु द्विजपूजनम् कृत्वा आहंति निर्गम्य सजातीनाशयेदथ स एव

आमंशद्रस्पृशकान्नं पक्वमुच्छिष्टमुच्यते हेमाद्रौभाविष्ये धर्मेष्ववस्तुधर्मज्ञायदिशूद्राः शीकुर्वन्ते अग्नौ
 यन्मनमस्तारोविधीयते आचाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेणतच्छृणु देवानां देवनाम्नातु पितृणामगोत्रनः पिडादीन्नि
 पेहीरनामतोगोत्रतस्तथा शूद्राणां गोत्रा भावेऽपि काश्यपं गोत्रं होयम् तस्मादाहुः सर्वाः प्रजाः काश्यप्यइति श्रुतेः गोत्रन
 श्रोतुं काश्यप इति ब्याघ्रपादोक्तेऽन्वेति हेमाद्रिः एवंगव्यं गोत्राज्ञाने एतत्पणादिषु होयम् तत्रैव भाविष्ये शूद्रस्तगृ
 केन पिडां निर्वपेत्तथा सज्जुमूलं फलं तस्य पायसं चाभवेत्स्मृतम् गोत्रमग्नौ अग्नौ मतोऽस्य नमस्कारो भवति देवताभ्यः पि
 तृभ्यश्चेत्यप्यनमस्कारमग्नौ इति कैचित् विज्ञानेऽवरोच्येवमाह हेमाद्रिस्तु शूद्रोऽप्यग्नं वल्लुकर्यादनेन विधिना बुध इति मा
 त्स्ये मन्त्रनिषेधानामग्नं त्रेणेत्याह एव्याचं शूद्रो दयेस्कां दे राजकार्ये निपुक्तस्य बंधनिग्रहवर्तिनः व्यसनेषु वस
 र्धेषु श्राद्धविप्रेण कारयेत् यत्तु भारते राजधर्मेषु यवनाः किराता गांधाराश्चीनाः शाबरवर्चराः शकास्तथाराः
 श्वपल्हयाश्चार्धमाद्रका इत्युक्ता ब्रह्मक्षेत्रप्रसूताश्च वैश्याः शूद्राश्च भानवाः कथं धर्माश्च रिव्यं तिसर्वा विषय
 न इति चोक्ता चैव धर्मक्रियाश्चैव तेषां धर्मो विधीयते पितृयज्ञास्तथाकूपाः प्रपाश्च शयनानि च दानानि च यथाकालं
 द्विजेष्वपि विस्तृजेत्सदा तथा दक्षिणा सर्वज्ञानां दानव्याधृतिमिच्छता पाकयज्ञा महाहर्षाश्च कर्तव्याः सर्वदस्युणि
 इति मूच्छादीनां श्राद्धविधानं तदपि सज्जानीयभोजनद्रव्यदानादि परं न तु श्राद्धपरमिति इति श्रीनारायणभट्टसू
 तुरामरुपाभट्टात्मजकमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंधौ अधिकारनिर्णयः अथपिनरः हेमाद्रौ मास्त्यदेवलो
 मगोत्रं पितृणां तु ग्रापकं हव्यकव्ययोः अग्निधानादयस्तेषां माधिपत्येव्यवस्थिताः नाभयमास्त्यदादेशाभवांतर

गतानपि प्राणिनः प्रीणयं त्येव तदाहारत्वभांगतान् देवो यदपि पिता जातः शुभकर्मनुयोगतः तस्यान्वममृतं भूत्वा दे-
 वत्वेष्वनुगच्छति गार्धर्वेभ्यो गरूपेण पशवे च नृणं भवेत् श्रान्दानं वायुरूपेण नागत्वेष्यपतिष्ठति पानं भवनियक्ष-
 त्वे राक्षसत्वे तथा भियम् दलुजत्वे तथा गद्यं त्रैतल्ये रुधिरादकम् मनुष्यत्वे नृपानादिना भोगकरं भवेत् अत्र पित्रा-
 दिशब्देर्जनकादीनामेव देवतात्वं सुच्यते न च स्वादीनाम् असाचेतन इति यजमानस्य पित्रे इति शतपथश्रुतेः यस्य
 पिता प्रेतः स्यात्स पित्रे पिंडं निधायैति विषयादि स्मृतेश्च यत्तु मनुदेवलो वसवः पितरो ज्ञेयारुद्रा ज्ञेयाः पिता महाः प्र-
 पिता महास्तथादित्याश्चुतिरेवासनातनी यच्च याज्ञवल्क्यः वसुरुद्रादिति सूक्ताः पितरः श्रान्द्देवता इति तदभेद-
 नार्थं यानि तु हेमाद्रौ नैदिपुराणे विष्णुः पिता स्य जगते दिव्यो यज्ञः स एव च ब्रह्मा पिता महो ज्ञेयो ह्यहं च प्रपिताम-
 ह इति यच्च भाविष्ये अनिरुद्रः स्वयं ज्ञेयः प्रहृन्मश्वपिता स्मृतः संकर्षणस्त्वज्जनको वासुदेवस्तत्तत्पिता स्वयं कर्मा-
 यत्तु तत्रैव प्रथमो वरुणो ज्ञेयः प्राजापत्यस्तथापरः तृतीयो ग्निः स्मृतः पिंडोत्पेपिडविधिः स्मृतः यच्च मनुः सोमपा-
 नाम विप्राणां क्षत्रियाणां हविर्भुजः वैश्यानां माज्यपानामशूद्राणां नृक्तकालिनः यच्च आदित्यपुराणे मासाश्च पितरो ज्ञे-
 याः क्रतवश्च पितामहाः संयत्सरः प्रजानां च सूक्मेकः प्रपितामहः यच्च नैदिपुराणे अग्निघाना ब्राह्मणानां पितरः प्ररिक्-
 तिताः राजांर्वर्हिपदो नाम विशाकाव्याः प्रक्रीर्तिताः रुक्कालिनस्तशूद्राणां व्याभासेच्छां त्यजति पु इति अत्रावाहनादि-
 शुपित्रादयः समुच्चयेन विकल्पेन वा यथाचारं तनदेवतारूपेण वा व्या इति हेमाद्रौ ब्राह्मे पार्वणं कुरुते-
 यस्तु कुरुते पितृहेतुकम् मातामर्यं गुरुते पितृहासप्रजायते धोम्यः पितरो यत्र पूज्यं ते तत्र मातां पहाध्रवम् अवि-

शेषेण कर्तव्यं विशेषान्नरकं ज्ञेयम् अस्यापवादमाह कात्यायनः कर्षूसमन्वितं मुक्ता तथा च श्राद्ध षोडशम् प्रत्याब्धि
 कर्तुं शेषेषु पिंडाः स्फुः षडिति स्थितिः कर्षूसमन्वितं सपिंडीकरणं दशदोसपत्नीकानामेव देवतात्वम् स्वेन भर्त्रासि-
 मं श्राद्धं माताभुक्ते स्फुः पितामही च स्वेनेव तथैव प्रपितामही तितत्रैवोक्तेः चंद्रिकायां चतुर्विंशतिभूते क्षयाहं
 कर्त्तव्यत्वेन स्त्रीणां नास्ति स्रथक् क्रिया केचिदिच्छति नारीणां स्रथक् श्राद्धं महर्षयः अन्यष्टकास्तद्वैद्ये च गयायां च क्ष-
 येहनि अत्रमातुः एथक् श्राद्धमन्यत्र पतिनामहेति कात्यायनोक्तेः च अस्य निर्मूलतां वदतो गोडास्वजाएव अत्रभाग
 इत्यध्याहारः अन्यथा सपतिक्राये मात्रे इति प्रयोगापत्तेः अत्रमातृशब्दो जनन्यामिव सुरुष्यः तेन सपत्न्यमातृभ्यो न द-
 द्यात् एवंपितामत्यादिशब्देः पितृजनन्यादस्य एतच्च तदिति तत्सपत्नीभ्यो न दयं इति हेमाद्रिः कारुण्येन तु महालयादौ दे-
 यमिति स एव अथ विधेदेवाः हेमाद्रौ शंखबृहस्पती इष्टि श्राद्धे कर्तृदक्षो सत्यो नां दीमुखे वसु नेमिनि के काम का
 लो काम्ये च धुरिलोचनो पुरुराधार्द्रौ चैव पावणे समुदाहृतौ तत्रैव उत्पत्तिं नाम चैतैर्नां विदुर्बुद्धिजातयः अथ
 रणीयस्तेः श्लोकश्च श्राद्धसमन्वितैः आगच्छंतु महाभागा विशो देवा महाबलाः येष च विहिताः श्राद्धे सा च धाना भवंतु त-
 इति इष्टि श्राद्धं प्रति रुचि मित्युक्तमिति कल्पतरुः आधानादिकर्माणि सत्ये नेमिनि काम्ये कोद्विष्टम् एकोद्विष्टं तु यत्
 श्राद्धं न नेमिनि कसुच्यत इति भविष्योक्तेः एतद्यद्यपि एकोद्विष्टं देवहीनमिति तत्र विधेदेव निषेधस्तथापि न च श्राद्धे-
 दादशमासिके च काम्यकालौ ज्ञेयो न च श्राद्धं दशाहानि न वभि श्रंतुषड् कर्तुम् अतः परंपुराणं वै चित्रिधं श्राद्धमुच्यते य-
 स्मिन्नेव पुराणे वा विश्वेदेवानलेभिरे- आसंतं तद्भवेच्छ्राद्धं दृष्टं लभं चर्जितमिति च कृच्च परिशिलात् एतच्च न कृचानामि

वतेपागैचीकेः अन्येषां तु नात्र विश्वेदेवा इति कात्यायनोक्तेस्तन्निषेध एवेति एवञ्च द्वौदशः अन्येतुनेभिर्निकं सपिंडीकरणमाहुः
भविष्ये यद्यप्येकोद्विष्टं तच्छब्देनोक्तं तथापि तदप्येवं कर्तव्यं मयुग्यान् भोजयेद्विजानिति तत्रैवाविवेदेव निषेधात् य-
द्यपि सपिंडीकरणं शत एकोद्विष्टत्वं तथापि सपिंडीकरणं आहुदैवपूर्वं नियोजयेदिति च नान्तरत्वम् हेमाद्रावादिभ्यस्तु
राणे विश्वेदेवोक्तं तुर्दशः सर्वाणि षष्ठिपूर्वाभिनितो नित्यं नादीमुखे आहुदैवसूस्त्वोच्येतेषु नैव कामकालो
संदेहः अपि कन्यारतैस्सूर्यं कास्ये च धुरिलोचनौ पुरस्त्वाद्वैवोच्ये विश्वेदेवोत्तुपर्वणे क्वचिद्विश्वेदेवापवादमाह हेमाद्रोशा
नातपः नित्यं आहुतमदैवं स्यादैकोद्विष्टं तथैव च मातुः आहुतं च युग्मेः स्यादैवं प्राङ्मुखैः दृथक् योजयेद्देवपूर्वाणि आ-
हुतान्यन्यानि यत्नतः नादी आहुदैभिन्नप्रयोगपक्षे मातुः आहुतमदैवमिति हेमाद्रिः अथ विप्राः तैचीतममध्यमेऽथ ममे
दैवनिविधाः तत्राद्याः अत्र मदीयाः श्लोकाः विना विकेतस्त्रिंशु श्वचक्रुचो व्याथर्वणो याजुषसामगौ च षडंगविच्च-
विस्तृपणं वैनाप्यथर्वशीर्णोऽयमेतत्तन्व शतानुर्थेदार्थविदो घृणकास्थान् त्रहचारी च तथा निविच्च सीदद्वितिः सत्य
वाक्स्मरुषैः स्वेर्माना पित्रोः पंचभिः ख्यातवैशः पत्नीसुकोज्येऽसामापुराणे वेनापुत्रीचेति हासेऽभिज्ञः योगीभिस्तुः
सामगो ब्रह्मवेत्ता पंचाग्निश्च श्रौत्रियस्तत्सत्त्वोवा शशुध्यायी श्रीषापादाबुलसेवीपांथश्चेति तूत्तमाः संप्रदिष्टाः भिस्तुः
योगीपांथ एते लभ्या भार्या लब्धाः श्वेत्तदा भोजनीयाः आहुदैर्विधूय विष्टेषु पश्चात्संप्राप्ताश्च द्विप्रपं कोतु भोज्याः अत्र
मूलं हेमाद्रो ज्ञेयम् तत्रैव नारदः यो वैद्यनीननाहृत्य भोजयेदितरा न हि जान् विज्ञानन्व संतो ग्रामे कव्यं तथा निराक्षसान्
दीपकलिकायां दक्षः विना मांसेन मधुना विना दक्षिणया शिषाः परिपूर्णं भवेच्छादं यं तेषु आहुतं निषु एतच्च शासि वि

प्रथमं त्रिनाचिकेतस्त्रिरूपणैर्यस्युर्वेदेकदेशीतद्वृत्तेन तदध्याधिनो यस्यसमग्रपूर्वसोमपाः सन्निस्सुपणं इति बोपदेवः त्रिमह
 ऋग्वेदेकदेशः तदध्यायी केचिन्नाचिकेतचयनं त्रिः कृतवानित्यर्थगाहुस्तद्देमाद्रिविरुद्धं हेमाद्रौ गोतमः युवभ्योदा
 नं प्रथमं पितृवयस इत्येके मात्यमनुः यच्च व्याकुरुते वाचं यश्च भीमांसते ध्वरम् सामस्वरविधिज्ञश्च पर्येक्ति पाचनपाव
 नाः केमे असमानप्रवरकोद्यसगोत्रस्तथैव च असंबंधी च विजेया ब्राह्मणाश्चाद्धसिद्धये गारुडे आद्धेषु विनि
 योज्यास्ते ब्राह्मणाश्च त्सर्वविन्माः ये योगिनो च मंत्रांते वासि संबंधवर्जिताः मनुः न मित्रं भोजयेच्छाद्धे धनैः कार्यो
 स्य संग्रहः नारिं न भिन्नं यं विद्यात्तं तु आद्धे निमंत्रयेत् ह्योभ्यांचोः आद्धे भोजनं निषिद्धं पितृपुत्रौ भ्रातरो दो निरग्निं शु
 र्विणोपनिम् सगोत्रप्रवरं चैव आद्धेषु परिवर्जयेदिति आद्धदीपकलिकायां जातूकुर्योक्तैः अथ मध्यमाः हेमाद्रौ कोर्म
 गार्ग्यो नेकगोत्रे हविर्दद्याद्यथा कन्या नथाहविः अभावेत्यन्यगोत्राणां मेकगोत्रांस्तभोजयेत् अत्र केचित् स्वशास्त्री
 यान्नुस्वानाहुः पठन्ति च निमंत्रयन्तं पूर्वैकः स्वशास्त्रीयान् द्विजोत्तमान् स्वशास्त्रीयद्विजाभावे द्विजान न्यान् निमंत्रयेदि
 ति इदं तु निर्मूलत्वाद्देमाद्रिणा दूषितत्वाच्चोपेक्ष्यम् गनुरपि यत्नेन भोजयेच्छाद्धे ब्राह्मणं वेदपारगम् शास्त्रां नग मथाध्वर्यु
 छंदोगं वासमाभिगम् एषामन्यतमो यस्य शुंजीतश्चाद्धमर्चितः पितृणां तस्य तृप्तिः स्याच्छाश्वतीः सा सपोरुषी अत्र माम
 काः श्लोकाः मातामहो मातुलभा गिनेयदोहिहिक्रजामातुगुरुस्वधियाः कस्विकृचयाज्यश्वशरोस्वचंधुश्चालागुणादया
 स्त्वनुकल्पभूताः बंधवो मानुषसु पितृष्वसमानुत्सुत्रा इति बोपदेवः अत्र मूलं हेमाद्रौ ज्ञेयम् मगुणस्वस्तीयाद्यतिक्रमे दोष एव
 मासपूर्वान्समपरान् पुरुषानात्मना सह अतिक्रम्य द्विजानेनान्नरकेपानयेत्त्वं ग संबंधिनस्तथा सर्वा न्दोहित्रं विद्वपति-

तथा भागिनेयं विशेषणतया बंधुरवगाधिपेति मदनरत्ने भविष्योक्तेः अतएव यान्न च त्वयो ब्राह्मण प्रतिवेश्यानामेतदेवा निमं व्रण
इति गुण्यति क्रमेदशपणं दंडमाह आसन्नमात्रपरमिदम् मूर्खे तु नरोपः ब्राह्मणाति क्रमो नास्ति मूर्खे चैव विवर्जिते ज्वलंतमग्नि
मुत्सृज्य न हि भस्म निद्रयत इति क्रात्यायनोक्तेः विप्रस्यापि दाषः अविद्वान् अतिगुणहानो भस्मीभयति सारुच इति मनुक्तेः अपरा
र्के अग्निः षड्भ्यस्तु पुरुषेभ्योर्वागश्चादेयास्तु गोविणः षड्भ्यस्तु परतो भोज्याः आदेस्तु गोत्रजा अपि एतच्च ब्राह्मणा लालाभे-
अपिशब्दान् असंभवे हेमाद्रौ गौतमः शिष्यांश्चैके सगोत्रांश्च भोजयेदूर्ध्वं च भ्योगुणवतः आपस्तंबः ब्राह्मणान् भोजये
द्योनिगोत्रमंत्रानेवास्य संबधान् गुणहान्यां तु परेषां समुदितः सोदर्थो विभोजयितव्य एते नानेकाभि नो व्याख्याता इति
अत्र विशेषमाह विः पितापि नाम हो भ्याना पुत्रो वा थस्य फिडकः न परस्परमर्घ्याः स्वनश्चादेकस्विजस्तथा कृत्स्निकृत्पु-
त्रादयो व्येते सकुल्या ब्राह्मणाः स्मृताः वैश्वदेवे निमोक्तव्याय द्येते गुणवत्तराः सगोत्रान् निमोक्तव्याः स्त्रियश्चैव विशेष
तः अथर्वैर्ज्याः अत्र सामकाः श्लोकाः कर्जान्यवश्येत्पथरो गिवे रिहीना धिकां गान्क्तिवान् कृतमान् नक्षत्रशास्त्रेण च
जीवमानान् भेषज्य दद्यात्पित्राजभृत्यान् संगीतकायस्थकुसीदवृत्तावेदत्रयेणापि कृत्स्नवृत्त्या देवार्चनेनापि चक्षो
वमानान् स्वाध्यायदागान्तिस्तौ इष्टकाणान् दूर्वा लरवल्वाट कुनरव्यधर्मि नटांश्च पौनर्भूचक्षुणां देतान् अगारदाहिगारदः
समुद्रयायी च कुंडास्थथ फूटकारी बालांश्च यो ध्यायत ते स्वपुत्रा दवाप्तविद्यस्तथ कुंडगोलो अत्रोदिधिषाः पतिरस्तक
र्ता सोमक्रयौ तैलिके करक्षौ लुब्धान् चार्यः पक्षिणां पोषकश्च स्त्रोतो भेता वृक्षसरोपकश्च मेघाणां च महिषाणां च पु-
ष्ट्यास्वीयस्त्रीषु ग्रहितैर्यश्च जारैः जीयत्यथ्ये तु नृत्तानुयोगा इव्य प्राप्ते चेदमुद्गातयंतः ग्रामयाजि पशुकैश्च चित्रया-

स्तेनशिल्पिपितृवादकारकान् अर्थकामरतशूद्रयाजकश्मश्रुहीनजटिमुंडिनिर्घणान् यस्य चैवगृहणीरजस्वला स्वार्थया
 करतशापदायकान् क्रीकुकु छ्यति विलोहितेक्षणान् कुबूजवामनमुषाभिशापिनः पुत्रहीनमथ कूटसाक्षिणं प्रातिहारिक
 मयाज्ययाजकम् स्वात्मदातृपरिवेष्टयाजकस्तेनाहिर्यकमुत्खानविवर्जयेत् अत्रमूलहेमाद्रौ दृष्ट्वा चंद्रोदये च ज्ञेयम्
 भारनेदानधर्मेषु श्राद्धवैज्यविप्राधिकारं कितवोक्त्वा हाय दमीपशूपालो निराकृतिः ग्राम्यप्रेष्यो वाधुषिको गायकः स
 र्वविक्रयी सामुद्रिको राजभृत्यसैलिकः कूटकारकः पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपत्तिर्गृहे अभिशस्तस्तथास्तेनः शिल्प्य
 श्वोपजीवति पर्वकारश्च सूचीनमित्रभूत्कारदारिकः अधनानामुपाध्यायः कांडदृष्टस्तथैव च श्वभिश्च यः परिक्रामेद्यः
 शूनादृष्ट एव च परिगितिस्तथास्तेनोदुश्चर्मगुरुतत्पगः कुशीलकोटवलकोनक्षेत्रैश्च जीवति ईदृशा ब्राह्मणा ज्ञेया आ
 पांक्तेया युधिष्ठिर तथा ऋणकर्तृचयोरयाजनूयश्च वार्धुषिकोनरः कांडदृष्टस्त्वशारवांस्तत्कारशास्वयोरपनीतः तदध्या
 गी च क्षत्रियवैश्यवृत्तौ नारदस्त तस्यामेव तु यो वृत्तौ ब्राह्मणो वसते रसान् कांडदृष्टश्च्युतो मार्गस्तोपाङ्गिभ्यः प्रकीर्तित इ
 त्याह हारीनः शूद्रा पुत्राः स्वयंदत्ता ये चैते त्रीनकाः स्रुनाः तैसर्वे मनुष्या भोक्ताः कांडदृष्टानसंशयः अन्येपि हेमाद्रौ मा
 त्रिशंकून् चर्चरानंध्रान् चीनद्रविडकौं कणान् कर्णाटकंस्तथा भीरान् कालिगांश्च विवर्जयेत् तत्रैव सौरपुराणे अंगवंग
 कलिगांश्च सौराष्ट्रान् गुर्जरंस्तथा आभीरान् कौं कणांश्चैव द्राविडांस्तथा आवंत्यान्मागधांश्चैव ब्राह्मणांस्तत्र वि
 वर्जयेत् चंद्रिकायां यमः काणाः कुबूजाश्च पंदाश्च कृतघ्ना गुरुतत्पगाः मानकूटास्तलाकूटाः शिल्पिनो ग्रामयानकाः रा
 जभृत्या धबधिरमूकबल्बाटपंगवः वणिजो मधुहतरि रोगदा वनदा हकाः समयानां च भेत्तारः प्रदाने ये निवारकाः प्र

ज्योपनिहन्ताश्च दृथाप्रव्रजिताश्च ये यश्च प्रव्रजिताज्जातः प्रज्यावसितश्च यः अपंकीणीचंगीरघ्नोऽगुप्तः पितृदूषकः
आदृकाशिकायां कात्यायनः द्विर्नमः कीलदुश्चर्माशकूतो निकपिलस्तथा छिनोष्टश्छिन्नलिंगश्च नैवेकेतनमर्हति द्वि
र्नमः पित्रोर्वैशोत्रिपुरसुं विच्छिन्न्यवेदाग्निः हेमाद्रोगरीचिः अविद्धं कूर्णः कृष्णाश्वलंबकर्णस्तथैव च वर्जनीयाः प्रयत्ने
न ब्राह्मणाः आदृकर्मणि आहो मूकश्चपूतिनाशश्च छिन्नांगश्चाधिकांगुलिः गलरोगी च गडुमान् सुकटितो गश्च सज्वरः
पंदतूवरमंदाश्च आद्वेषेनामविचर्जेयन् लंबकर्णो चाहतनैव गोभिः हस्तमूलादधः कर्णौ लंबौ नुपरिकीर्तितौ ब्यंगुलो-
भ्यंगुलो शस्त्राविनिशानानपौत्रवीन् चंद्रिकायां यमः ब्यंगुलातीनकर्णस्य भुंजते पितरो न तु षट्श्चात्र चंद्रिकोक्तः सप्तवि-
धोग्रीवः यथा षट्कोवातजः षट् पंडः कूर्चो न पुंसकः कीलकश्चेति संसेवकूबभेदाः प्रकीर्तिताः पराशरमाधवीपे
पुत्रजुर्दशविधजक्तः तेषां स्वरूपाणि तत्रैव ज्ञेयानि चंद्रिकायां शातातपः अग्निद्योमादिभिर्यज्ञैरेयं जस्य दक्षिणेः ते
पामन्ननभोक्तव्यमपाङ्गस्ते प्रकीर्तिताः एतच्च शक्नोसत्या अपरार्द्धभारते अत्रतीकितवस्तेनः प्राणि विक्रयकोपि वा
पञ्चाक्षरीतवा न्सोमं सोपिकेतनमर्हति आदृदीपकलिकायां यमः अपत्नीकश्च वज्र्यः स्यात्सपलोकोप्यनमिकः त-
त्रैव आश्वलायनः प्रतिमाधिक्यं यो वै करोति पतितस्तसः जीविनार्थं परास्थानि धत्वातीर्थं प्रयति यः मातापित्रोर्वि-
नासोपि पतितः परिकीर्तितः तत्रैव जानूकुर्यः यत्र मानुलजो दाहीयत्र वा दृषत्पीपतिः आदून् गच्छेत्तद्विद्याः कृतं य-
च्च निरामिषम् पितृपुत्रौ भानरोक्षो निरोगं गुर्विणीपनिम् सगोत्रप्रवरं वैव आद्वेषुपरिवर्जयेन् बृहन्नारदीये वा-
खंचक्रं मृदायस्तकुर्यात्तस्मादयसेन वा सभद्रवद्वाहिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः शांस्तचक्राद्यं कनच गीतनुत्यादि क-

तथा एकान्तेरयंधर्मो न जातु स्याद्भिज्जन्मनः तेन येन तसमुद्रादि विधयस्तेषु द्रविषया इति पृथ्वी चंद्रोदये शिचकेशव-
योरं कान्तु शूलचक्रादिकान् द्विजः नधारयेत्तमिति मान् वैदिके वर्त्मनि स्थित इत्याश्वलायनोक्तेः नृसं चोदराद्यर्थे नि-
द्वमिति श्रीधरस्वामी अन्येपि निषेधाः निबंधेषु ज्ञेया इति दिक्, अत्र विप्राणां ग्राह्यत्वोक्तयेव तद्व्याप्तौ निषेधो सिद्धे पुनर्वर्ज्यर्पा-
यानं निषिद्धवर्ज्यं निर्गुणप्राप्त्यर्थमिति विज्ञानेश्वरः कुक्षिपाणादेरपवादो हेमाद्रौ वसिष्ठः अपि च नमंत्रविद्वक्तः शारीरः पङ्क्तिः दू-
षणोः अदूष्यंतं यमः ग्राहपङ्क्तिः पावन एव सः क्वचिद्विप्राणां जातिमात्रेण ग्राह्यत्वमुक्तम् चंद्रिकायां भागनेये यदि पुत्रो गया
गच्छेत्तत्कदाचिक्कालपर्यायात् तानेव भोजयेद्दिप्रान् ब्रह्मणाये प्रकल्पिताः ब्रह्मणा कृतसंस्थाना विप्रा ब्रह्मसभाः स्मृताः ३
मातृषागया विप्रा ब्रह्मणाये प्रकल्पिताः तेषु तु छेदसंतुष्टाः पितृभिः सह देवताः तत्रैव न विचार्यैकुलं शीलं विद्या च न प-
एव च पूजितैस्ते स्म संतुष्टा देवाः सपितृमुत्सृज्याः गयायां निर्गुणा अपि ते एव भोज्या इति हेमाद्रिः असंख्यवद्व्याहृत-
नियमो नान्यत्रेति त्रिस्थलीसेतौ पितामहचरणाः पृथ्वी चंद्रोदये पिपासे तीर्थेषु ब्राह्मणनैव परीक्षेन कदाचन अन्तर्धि-
नमनुग्रानं भोज्यं तं भुजुर्ब्रवीत् स्वादेपि ब्राह्मणान् परीक्षेत तीर्थक्षेत्रनिवासिनः भुजुः न ब्राह्मणं परीक्षेन देवैर्कर्मणि
धर्मवित् पित्र्ये कर्मणि तु प्राप्ते परीक्षेत प्रयत्नतः असंभवपरमेतदिति ये धातिभिः हेमाद्रौ व्यासः गायत्रीसारमात्रो-
वरं विप्रः सूर्यं त्रिनः नायं त्रितश्चतुर्वेदी सर्वांशी सर्वे विक्रयी काणाः कूटाश्च कुब्जाश्च दरिद्रा व्याधितास्तथा स
र्वे भ्रातृनि योक्तव्याभिश्चिना वेदपारंगैः अत्र विप्रनिर्ग्रहणम् चंद्रिकायां चाराहे वस्त्रशौचादि कर्तव्यं श्वः कर्तस्मीति जा-
नता स्थानोपलेपनं कृत्वा ततो विप्रान् निमंत्रयेत् दंतकाष्ठं च विस्मृजेद्ब्रह्मचारिशक्तविभवेत् तत्रैव प्रचेताः दक्षिणं चरण

विप्रः सव्यवैश्वानरिस्तथा यादायादयवैश्यादोशूद्रः प्राणनिपूर्वकं बृहस्पतिः उपवीतीततोभूत्वादेषार्थं तु द्विजोत्तमान् अप्य-
सव्येनपिन्येयस्वयं शिव्योथयास्ततः प्रचेताः सवर्णप्रेषयेदामं द्विजानां तु निमंत्रणे एध्वीचंद्रोदयेस्कांदे राजकार्थे नियुक्तस्य
बंधनिग्रहवर्तिनः व्यसनेषु च सर्वेषु आर्द्धविप्रेणाकारयेत् चाद्रिकायां यमः अभोज्यं ब्राह्मणस्यान्नं दृषलेन निमंत्रितम् त-
थैव दृषलस्यान्नं ब्राह्मणेन निमंत्रितम् तत्रैव पेषीतमिषः सप्तपंचदोवाश्रोत्रियास्त्रिभञ्जयेत् आश्वलायनसूत्रे एकैकमेकं
कस्यद्वोद्वोस्त्रीं स्त्रीन्वाह्वोद्वोफलभूयस्त्वं द्विविति एहि आर्द्धगोतमः नवायान् भोजयेदयुजोवायथात्साहम् याज्ञवल्क्यः द्वेदो-
वे प्राकृत्रयः पित्र्ये उदगे कैंकमेव वा मानासहानामव्येवं तंत्रं वा वैश्वदेविकम् दीपकलिकायां पाशशरः संपन्ना चर्य पात्राणामे-
कैकस्य त्रयस्त्रयः पित्रादेर्ब्राह्मणाः भोक्ता च त्वारो वैश्वदेविके हृदयास्तवत्स्यः दशैकं पंच वा विप्रान् पार्वणे विनियोजयेत्
अत्र वैश्वदेवे होचतुरो वीपवेश्य पित्रादीनामैकैकस्य स्थाने एकं त्रीन्यंच सप्तनव वीपवेशयेदिदिनि निष्कृणोत्यर्थः मनुः द्वेदेवैपितृ-
कृत्ये त्रीनैकैकसु भयत्र वा भोजयेत् सप्तमृदोपि नष्टस्येतद्विलोरे सन्निर्यादेश्च कोशे च शौचं ब्राह्मणसंयदम् पंचैतानि स्तनोह-
तिनस्मान्नेह न विस्तरम् एध्वीचंद्रोदये शतानपः द्वेदेवधर्वणे विप्रो ग्राह्यसुखावुपवेशयेत् पित्र्ये नूदं द्रुमुखां स्त्रीन् च बहुचा-
ध्वर्जसामगान् अत्यशक्तो हेमाद्रो देवलः एकैनापि हि विप्रेणा षट्पिंडं आहूमाचरेत् घडध्वान्दापयेत्तत्र षडभ्यो दद्यात्तथा हविः
गोभिलः यद्येकं भोजयेत् दद्याद्द्वैलं दोगंतत्र भोजयेत् क्रतुर्गज्जुषि सामानि चितयंतत्र विद्यते अत्र वैश्वदेवे विशेषमाह तत्रैव च-
सप्तः यद्येकं भोजयेच्छाद्देवं तत्र कथं भवेत् अन्नं पात्रे समुहृत्य सर्वस्य प्रकृतस्य च देवतायने कृत्वा निनतः आर्द्धं समाचरे-
तास्येदं गोतदन्नं तु दद्याद्वा ब्रह्मचारिणे एतच्च षड्पिंडीकरणवर्जं ज्ञेयम् न त्वेवैकं सर्वेषां काममनाद्ये इत्याश्वलायनोक्तेः आ-

स्याथर्पज्जोनाशयणहन्तो आद्यं सपिंडीकरणं तद्वर्त्येषु सर्वश्राद्धेषु कामं च याणामेकं भोजयेत् सपिंडीकरणे तु नियतं त्रिभिर्भवि-
 त्वमिति अनाद्ये पार्वणचर्जिते वा अभोजने आमहे भूश्राद्धादौ वा अन्नाभावे वेति व्याख्यानं तत्रैव ज्ञेयम् कारिकापि देवेषु
 ज्येथर्वेकं सपिंडीकरणं विनैति अत्रैकविप्रैः साग्नेर्विशेषमाह एतद्भीचंद्रोदये प्रचेताः एकस्मिन् ब्राह्मणे देवे साग्नेरग्निर्भवेत्स-
 दा अनन्नेः कुशमुष्टिः स्याच्छ्राद्धकर्मणि सर्वतः सर्वथा विप्रालाभे तत्रैव हेमाद्रौ च सत्यन्नतः निधाय दर्भं निचयमासनेषु सं-
 माहितः प्रेषानुप्रेषसंयुक्तं सर्वश्राद्धं प्रकल्पयेत् अथानन्यभावात्सत्रे इव ऋत्विक् कार्यं यजमानविधीनदक्षिणो निकेचितं त-
 न् अदृष्टार्यायाः दक्षिणायाः प्राप्तेः सर्वतश्चिजटे तु म्यं यच्च श्राद्धमदक्षिणमिति पाद्यात् विदध्याद्धौत्रमन्यश्चेद्दक्षिणाद्धह-
 ने भवेत् स्वयंचेदुप्तं यं कुर्यादन्यस्मै प्रनिपादयेदिति छंदोगपरिशिष्टाच्च एवं यतिश्राद्धेऽपि कात्यायनः यज्ञवस्त्वनिमुष्टौ च ल्ल-
 भेदभवेदौ तथा दर्भसंख्यानविहिता विष्टासुरेणुच मातृश्राद्धे तु विप्रालाभे सवासिन्योऽपि भोजनीया इत्याहापरां कं हृदयसिद्धः मातृश्राद्धे
 तु विप्रालाभसामेषूजयेदपि पतिपुत्रान्विता भव्या यो धितोऽप्येकुलोद्भवा इति अथाविनिवृद्धिश्राद्धविषयम् पादोऽनुरवंडे सहृदय्यं चि-
 त्तं लिङ्गं शास्यमाशिलांचयः पीठे संस्थापयित्वा तु श्राद्धं च कुरुते नरः पितरस्तस्य निष्ठं नितिकल्पकोदित्वा तं दिवि चंद्रिकायां माल्ये पठन्ति
 मंत्रं नियमान् आचयेत्पेनृत्सन्तुधः अक्रोधनैः शोचपरेः सततं ब्रह्मचारिभिः भवितव्यं भवद्विश्रमयाचश्राद्धकारिणा यत्सुभनुः सर्वाया-
 सा विभिर्भुक्तेः समक्रीधविजितैः भवितव्यं भवद्विर्नः श्वोभूते श्राद्धकर्मणीति तत्पूर्वैर्द्वानिपत्रपापं न तदहः तत्रैव देवतः असंभ-
 वे परे फर्वा ब्राह्मणां स्नानं गच्छेत् अज्ञानीनसमानार्षानियुग्मानात्मशक्तितः कात्यायनः अनिंदोनामं त्रितोनापक्रामे-
 त्केतनं गृह्यशक्तः अथ श्राद्धं कर्तुं भोक्तुं नियमाः तत्र निमित्तं त्रितविप्रत्यागे परार्थेऽर्थमः केन नं कारचित्वा तु योनिपातयति

द्विजम् ब्रह्महत्याभोगिनश्चद्रोहोच्चजायते आसंयत्राहणंयस्तथाव्यायंनपूजयेत् भान्तकृद्वाप्तघोरासार्तपर्यग्योनिषु-
 जायते प्रमादात्यागेतुहारीतः प्रमादाद्विस्मृतंज्ञात्वाप्रसाधेनप्रयत्नतः तर्पित्वायथान्यायंसर्वनस्तुल्यमभ्युते प्रमादाभा-
 वेतुनारायणः एकस्मिन्नेनसिन्नासेत्राहणोभियतःशक्रविः यन्निश्चांदायणंकृत्वातस्मात्पापमुच्यते यमः आमंत्रितस्त-
 मोयिमोभोक्तुमन्यवगच्छति नरकाणांशतंगत्वाचंडालेष्टाभिरुच्यते तत्रैवदेवलः पूर्वंनिमंत्रितोऽन्येनकुप्यादव्यप्रतिग्रह-
 म् भुक्त्वाहारौथवाभुंक्तेःसकृन्तंस्यनश्यति यादविप्रोविलंबतेतदोक्तंआदित्यपुराणे आमंत्रितश्चिरंनैवकुप्याद्विप्रः कदा
 चन देवतानांपितृणांदातुरन्नस्येवेचहि चिरकारीभवेद्रोहीपच्यतेनरकाग्निना दृष्टवीचंद्रोदयेयमः निमंत्रितस्तयो-
 विप्रोऽर्ध्यानंयातिदुर्गतिः भवंतिपितरस्तस्यतंमासंपांसंस्फभोजनाः आमंत्रितस्तव्यःआर्द्धेहिंसावेकुरुतेद्विजः पितरस्त-
 स्यतंमासंभवंतिरुधिराशनाः आमंत्रितस्तयोविप्रोभारमुदहतेद्विजः पितरस्तस्यतंमासंभवंतिस्वेदभोजनाः निमंत्रित-
 स्तयोविप्रः प्रकुप्यात्कलहंयदि पितरस्तस्यनंमासंप्रवंतिमलभोजनाः शंखः निमंत्रितस्तव्यःआर्द्धेभैथुनंसेवतेद्विजः
 आर्द्धदत्वाचभुक्त्वाचयुक्तः स्यान्महतेनसा भैथुनंकृतावपिनिधिदृष्ट कृतुफलंनियुक्तोवांनैवगच्छे त्वियं कंचित् न
 वगच्छन्नचाप्रोतिस्वनिष्ठानिफलानित्ति तत्रैवमाधवीयेचदृष्टमनुक्तेः आर्द्धंकरिष्यन्कंलाचाभुक्त्वायापिनिमंत्रितः
 उपोष्यचनथभुक्त्वा नोपेयाचकृतावपि भोक्ष्यन्करिष्यन्वः आर्द्धंपूर्वरात्रौप्रयत्नतः व्याययंभोजनंचापि कृतावपिविच-
 येदिति नचैवावसायनोक्तेश्च विज्ञानेश्वरेणतुआर्द्धंक्रतौगच्छतोपिनदोषदत्तकम् तत्त्वगतिकत्वेदेयेदृहस्यतिः
 द्वानिषां ब्रह्मचारीस्याच्छांद्कृद्वाह्ययोः सह अन्यथावर्तमानेतुस्यातांनिरयगायिनो पुनर्भोजनमभ्यानंभारमाया-

समेथुनम् आद्भुक् च्छाद्भुक् चैव सर्वमेतद्विवर्जयेत् स्नाध्यायंकलहचैव दिवास्वापंतथैव च यत्तु आद्भुक् काशिकाया-
पुराणसमुच्चये कृत्तलुरुधिरस्त्रावंगविद्वान् आद्भुक् माचरेत् एकं देवीणि याविद्वान् दिनामिपरिवर्जयेदिति तन्निर्मूल-
म् वृष्णीचंद्रोदयेयमः पुनर्भोजनमध्वानं भाराध्ययनमेकनम् संध्यां प्रतिग्रहं होमं आद्भुक् क्ताष्टवर्जयेत् संध्यामि-
पेयः प्रायश्चित्तासूत्रेणैवः यथा होशनाः दशकृत्वः पितृसापो गायत्र्या आद्भुक् कृद्विजः ततः संध्यामुपासीत अपेक्षु-
हुयादपि गोडास्त सायंसंध्यां परान्नं च छेदनं च वनस्पतेः अमावास्यां न कुर्वीत रात्रिभोजनमेव च द्यूतं च कलहं चैव सा-
यंसंध्यां दिवाशयम् आद्भुक् कर्ता च भोक्ता च पुनर्भुक्तिं च वर्जयेदिति कामयेनो वराहाद्यक्तैः आद्भुक् कर्तुरपि सायंसंध्यानिषे-
धमाहुः शिष्टास्तनिर्मूलत्वमाहुः होमनिषेधस्तस्त्वविषयः सूतके च प्रवासे च अशक्तौ आद्भुक् भोजने एवमादिनिषि-
नेषु हाये न तु हापयेदिति छंदोगपरिशिष्टान् तत्रैवादित्यपुराणे निर्मात्रितस्तन आद्भुक् कुर्याद्गार्थीदिताडनम् चंद्रि-
कायाप्रचेताः आद्भुक् प्रातरुत्थाय प्रकुर्याद्वनधावनम् शगद्कर्तान् कुर्वीत दंतानां धावनं बुधः हेमाद्रौ जाबालिः दंत-
धावनं तांबूलैस्तैलाभ्यंगमभोजनम् रत्नौषधपरागं च आद्भुक् सप्तवर्जयेत् विष्णुरहस्ये आद्भोपवासदिवसे स्वादि-
त्यादंतधावनम् गायत्र्या शतं संपूतं मंत्रप्राशयं विशद्व्यति पुनर्भोजनमध्वानं गानमायासमैथुनम् दानप्रतिग्रहो होम-
आद्भुक् त्वष्टवर्जयेत् सोमोत्तमौ वनस्पतिगते सोमेयस्तु हिंस्याद्वनस्पतिम् घोरायां भूषणहत्यायां युज्यते नात्र संश-
यः एतद्विहिते ध्मादिव्यतिरेकेण वनस्पतिगते सोमे न दुहोयस्तु वाहयेत् नाश्रमिति तस्मिन् दशवर्षाणि पंच वन-
स्पतिगते सोमे भंथानं यस्तु फारयेत् गावस्तस्य प्रणश्यति चिरकालमपस्थिताः वनस्पतिगंतस्वरूपमाह घृथश्च चंद्रो

दये व्यासः त्रिमुहूर्तवसेदकं त्रिमुहूर्तवसेज्जले त्रिमुहूर्तवसेद्वोषु त्रिमुहूर्तवसेनस्पृशे कलिकायां वृद्धमनुः निमंज्य विप्रा-
 स्रदहर्वजये नैथेयं नक्षत्रं प्रमत्ततां च स्वाध्यायं कोषाशौचेन थानुतम् केचिन्निमंत्रणासूत्रं शस्त्रार्थपूचोन्दिक्षोरं कुर्वति न
 चमूलं मृग्यस् मरीचिः पक्षांपर्यस्य पक्षादौ रिक्ता भद्रातिथिष्वपि पाते श्राद्धे व्रता हेच क्षोरं वज्यं निशास्रच यदा कर्तुरश-
 म्थानत्पुत्रा शिष्यादिश्चाद्धं करोति तदा कर्त्तव्यमिति विधिना च प्राशुकमियमाः कार्यः नशाकौतिस्वयं कर्तुं यदा त्वनवकाश-
 तः श्राद्धशिष्येण पुत्रेण तदा न्येनापिकारयेत् नियमानाचरेत्सोपि नियमांश्च वसुंधरे यजमानोपिता न्सर्वानाचरेत्सु स-
 याहित इति हेमाद्रौ वाराहोक्तेः स्त्रियस्तपश्चै मुक्तकच्छातु यानारीमुक्तकेशी तथैव च हंसनेच दने चैव निराशाः पिनरो-
 गताः आश्वलायनः श्राद्धे न्दिहो जयेद्वा सौ न बालानपि पततः प्राक्पिण्डदानाद्वा धैर्नालं कुर्यात्स्वविग्रहम् वास्तो गृहे
 अथ श्राद्धवस्मूनि तत्रादौ कुशाः पृथ्वी चंद्रोदये दक्षः समिधुष्य कुशादीनां द्वितीयः परिक्रान्तिनः अष्टधा फले दिने द्वि-
 तीयो भाग इत्यर्थः तत्रैव यमः समूलस्तभवेद्दर्भः पितृणां श्राद्धकर्मणि मूले न लोका न्जयति शक्रस्य सुमहात्मनः व्या-
 सः तर्पणादीनि कार्वाणि पितृणां यानि का भिचिन् तानि स्काद्विगुणेर्दर्भैः सप्तयत्रैर्विशेषतः शालं कायनः सपिंडीकरणं
 याचन् क्रजुर्दर्भैः पितृक्रिया सपिंडीकरणादूर्ध्वद्विगुणोर्विचिद्रचेत् शंखः अनंतर्गभिषां सायं कोशं द्विदलमेव च प्रादे-
 शमानं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् हारीतः पवित्रं ब्राह्मस्येव च तनुर्भिर्दर्भैः पितृकुलेः एकैकं न्यूनमुद्विष्टं चोर्विचो यथा क्र-
 मम् स्मृत्यर्थसारं सर्वेषां वा भवेद्वाप्यां पवित्रं ग्रंथितं नवम् रत्नावल्याम् द्रव्योक्तपर्वणोर्मध्ये पवित्रं धारयेद्बुधः हे-
 माद्रौ स्कादे अनाभिकाधृतार्धोदयो कानाभिक्रियापि वा द्वाभ्यामनाभिकाभ्यानुधार्येद्दर्भपवित्रं के पवित्राभावनुत-

अचक्रमंतुः समुत्प्राप्तो विगर्भेति कुशोद्गोदक्षिणे करे सव्ये चैव तथा त्रीन्वे निष्पृग्यात्मवैकर्मसु बोधायनः हस्तयोः रुभयोर्द्वौ द्वायास
 नेपितथैव च दर्भग्रहणे मंत्रमाह शंस्यः विरिंचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठी निमर्गजि नुदसर्वाणि पापानि दध्नस्ति सिकरो भव स्मृत्यर्थ-
 सारे हुंफट्कारेण मंत्रेण सकृच्छितासमुद्धरेत् भरद्वाजः प्रेतक्रियार्थे पित्रार्थमभिचारार्थमेव च दक्षिणाभिमुखवच्छिंष्ट्या त्वाची
 नावीगिकोद्भिजः कुशाभावेपगर्हैस्समंतुः कुशाः काशाः शारंगुद्रोयवादूर्वाथ बल्लजाः गोकेशमुजकुंदाश्च पूर्वाभावेपरः परः
 शादौ विशेषमाह शंस्यः काशहस्तस्तनाचामेत् कदाचिद्विधिशंकया प्रायश्चित्तेन युज्येत दूर्वाहस्तस्यैव च दृष्टवीचंद्रोदये यमः
 मासिमास्युत्पन्नादर्भमासिमास्येव चोदिताः षट्चिंशन्मते मासेन स्यादभावा स्यादर्भोद्ग्राह्यो न च स्मृतः गृह्यपरिशिष्टे ये
 च पिंडात्रितादर्भा येः कृतं पिनृतर्पणम् अमेध्याशचिलि सायेतेषां त्यागो विधीयते लगुहरीतः पथिदर्भोश्चित्तौ दर्भो येदप
 त्तभूमिषु स्तरणासनपिंडेषु षट्कुशान्यरिचर्जयेत् ब्रह्मयज्ञे च येदर्भो येदर्भाः पिनृतर्पणे हतामृचपुरीषाभ्यां तेषां त्यागो विधीय
 ते हेमाद्रौ अन्यानि च पवित्राणि कुशदूर्वात्मकानि च हेमात्मकपवित्रस्य त्वेषां नार्हति वैकल्यम् अथ हविः हेमाद्रौ प्रचेताः
 कृष्णमायास्त्रिधाश्चैव श्रेष्ठाः सूर्यवशालयः महायवाद्गीह्रियावास्तथैव च मधूलिकाः कृष्णाः श्वेताश्च लोहाश्च याख्याः स्युः श्या
 ष्टकर्मणि महायवावेणुबीजम् मधूलिकाया वनाला इति हेमाद्रिः कृत्यनरुश्च भारते वर्धमानतिलं श्राद्धमक्षय्यं मनुरब्रवीत्
 सर्वक्रोभैः सयजने यस्मिन्नेर्यजते पिनृतं चंद्रिकायां देवलः दद्यात्पूर्ते मृनाहे च दर्शदृष्ट्यष्टकास्तु च पात्रेभ्यस्तेषु कालेषु देयं न
 यकुभोजनम् सायणीये अगोधूमं च यच्छ्राद्धं माषमुद्गविबर्जितम् तैलपक्वेन रहितं कृतमप्यकृतं भवेत् हेमाद्रावत्रिः अ
 गोधूमं च यच्छ्राद्धं कृतमप्यकृतं भवेत् तत्रैव ब्राह्मे यत्तेर्वाहिनि तैर्मावेर्गोधूमेऽश्वर्णे केस्तथा संतर्पयेत्पितृनुज्ञैः श्यामाकैः सर्ष

पद्रवैः नीचारेर्हरिष्यमाकैः प्रियंगुभिरथार्चयेन् हेमाद्रौ काष्ठीजिनिः घटिखंजीवनश्चासीत्तदद्यात्तस्य यत्नतः सत्त्वोदु-
त्तरं मार्गतोयातिनसंशयः कलिकायामाश्वलायनः कदल्यादिफलैः शक्तेर्मूलैराद्रीदिकैरपि गोरसेर्मधुनादन्नाश्चादुसं-
नपयैसितृन् कदल्यान्प्रफलादीनिश्चाद्वैसंपादयेत्कफघ्नीः हेमाद्रौष्टब्धोचंद्रोदयेचमांकडियः गोधूमैरिक्षाभिमुद्गैः सतीनेः
श्वणकैरपि आद्वैषुदत्तैः प्रीयंतेमासमेकं पिनामहाः विदार्योचभरुंडैश्चात्रिलैः शृंगाटकैस्त्वथा केचुकैश्चत्वथाकंदैः कर्कशु
बदरैरपि पालेवनेषुकरुंश्चाप्यक्षोटैः पनसेस्त्वथा काकोत्याक्षीरकाकोत्यातथापिंडालकैः शफैः काजाभिश्चसधाना-
भिस्त्रपुसैश्चास्तविभटैः सर्षपाजशाकाभ्यामिगुंदेराजजंबूभिः प्रियालामलकैर्मुरव्यैः फल्गुभिश्चतिलंतकैः वेजां
कुरैस्तालकंदैश्चकिकाक्षीरिकावचैः लोचैः समोचैर्लकुचैस्तथाचैबीजपूरकैः कुंजातकैः पद्मफलैर्भक्ष्यभोज्यैश्चसंस्त-
तैः रागरवांडचनोष्ठैश्चक्रिजानकसमन्वितैः दत्तैः स्तमासंप्रीयंतेश्चाद्वैषुपितरोनृणां एषांकोशहेमान्द्यादिव्यारब्धावैद्य
काद्यनुसारेणमध्यदेशभाषयानामान्युच्यंते सतीनैः कलापैः कलापस्तसतीनकइत्यमरः बटुरीतिप्रसिद्धैः विदार्यात
कंदेन भरुंडंजलजम् मखाणादितिश्चाद्वैसंजयं भूकूष्मांडमित्यन्ये शृंगाटकं सिंघाडा केचुका कंचनारः कंदः सूर
णः अशौघः सूरणः कंदइत्यमरः कर्कशूर्वन्यं सूक्ष्मंबदरम् पालेवतंकोशातकी भाककंभरुद्व अक्षोटं अरचशेट् का
कोलीक्षीरकाकोल्यौ गोदेषुप्रसिद्धे पिंडालकंस्तथनी महाराष्ट्राणांमोहलकंदइतिप्रसिद्धम् अणुसादयस्त्रयः कर्कटीभे
दाः विभटंरवर्बुजम् सर्षपेतिदीर्घश्चादसः प्रियालंविरेंजी फल्गुउदुंबरम् तिलंतकंपटोलम् तालकंदः कंदविशेषः
चकिका तिंतिणीविंदीवा क्षीरिकाखिरणी मोचंकदलीफलम् लकुचंबडहरम् मुंजातकं गौडदेशेप्रसिद्धम् पद्मफलंगुडा

रागरवांडवः पिपलीशंरीयुक्तस्तुद्रयूषस्तस्वांडवः रागरवांडवतांयानि शार्करासंयुतंयुतम् इत्युक्तः पानविशेषः त्रिजा
 नंलयंगैलापत्राणि मदनरत्नेकौर्मे कालशाकंचवास्तूकमूलकं रुष्णानालिका प्रशस्तानीति शेषः हेमाद्रौष्टथीचंद्रोद
 येचयागुपुराणो कालशाकंमहाशाकंद्रोणशाकंतथार्द्रकम् वित्वाभलकमृहीकापनसाभ्यातदाडिमम् चव्यंपालिवनाक्षो
 दरवज्रूरंचकसेरुकम् कोविदारश्चकंदश्चपटोलं बृहतीफलम् पिपलीमारिचंचैव एलाशंहीचसेंधवम् शार्करागुडकर्पूरव
 दरीद्रोणापत्रकम् तथा मधुकंरामंचैवकर्पूरंगुडमेवच आर्द्रकर्मणिशस्मानिसेंधवंचपुसंतथा रामठंहिंगुः कसेरुः
 कोविदारश्चतालकंदस्तथाविसम् तमालंशनकंदश्चमधालुः शीतकंदकम् कालेयंकालशाकंचभनिषण्णम्कवच्चलम्
 मांसंशाकंदपिप्पीरंचांबुवेत्रांकुरस्तथा कटफलं कौंकणीद्राक्षालुकंचमोचमेवच भलांबुग्रीवकंचारकं कंधुर्मधुसाक्यम्
 वैकंक्तनारिकेलं शृंगाटकपर्पकम् पिपलीमारिचंचैवपटोलं बृहतीफलम् एवमादीनिचान्यानिस्वादूनिमधुराणिच
 नागरंचार्द्रकंदेयंदीर्घमूलकमेवचेति तथा शार्कराक्षीरसंसृक्ताः स्रथुकाभित्यमक्षयाः द्रोणशाकं गूमइतिप्रसिद्धम् सुई
 काद्राक्षा आभ्यानं आंवाडादितिप्रसिद्धो दृक्षः तरुलंच पालिपंतंजंबीरं पालिआलमितिगोडप्रसिद्धं वा स्वजूरं स्वजूरइ
 तिप्रसिद्धं कसेरुः जलजः कंदः क्रोविदारः गंचनारसदृशः तालकंदः तालमूली विसंभसीडम् शतकंदः शनावरी शी
 तकंदः शालुकंसेरुकीतिप्रसिद्धम् कालेयंकालसंज्ञः शाकः दारुहरिद्रावेनिष्टथीचंद्रादयः भनिषण्णकंर्कटी सट्टशं
 स्तान्दियादितिगोडप्रसिद्धम् सगर्बलंशाकविशेषः कटफलं श्रीपर्णीदृक्षफलम् कौंकणीअमुरसाद्राक्षा तिंदुकं डिंडिस
 मिनि केदेवः तिंदुफलं वा ग्रीवकंफलविशेषः चारंस्कंदतालम् मधुसाक्यमधुकपुयंफलं वा वैकंक्तंचैचीतिगोडा-

रत्या तम् पक्षकंपरुसाभिप्रसिद्धम् भागरंशंटी पृथ्वीचंद्रोदयेब्राह्मे आस्यमास्मात्तर्कं विल्वं दाडिमं नीजपूरकम् प्राचीनामल
 कं क्षीरं नारिकेलं पंरूपकम् नारंगकंचरूपकम् नारंगफलजातानि आह्वेदेयानियततः मास्त्ये अन्नंतुसदधि
 क्षीरंगोष्ठं शर्करान्वितम् मासंप्रीणानि सर्वांन्वेपितुं नित्याहकेशवः याज्ञवल्क्यः हविष्यान्नेनैवेमासं पायसेन नुवत्सरम् मास्त्य
 हरिणकोरधशकुन छागपार्थितैः ऐणरोरवयराहशशैर्मसि र्यथाक्रमं मासष्टहयाभितुं प्याति दत्तेरिह पितामहाः रजद्राभिषंभहा
 शल्कं मधुसुन्यन्नमेव च लोहाभिषं कालशकं मांसं याधोणं सस्य च निगमः त्रिःपिबंत्विद्रियसीणं श्वेतं हृद्धमजापतिम् वाध्री
 णसंतुतं ब्राह्मयांश्चिकाः श्राद्धकर्मणि वाधोणसो जरा छाग इति मेधातिथिः कात्यायनः छागोत्समेवानलभ्य शोषाणि क्रीत्या लब्ध्या
 वास्वयम् मृतानां वा हृत्य पंचेत् कोर्मं क्रीत्वालध्यास्वयं वाथ मृतानां तदत्यवाह्विजः दद्याच्छ्राद्धे प्रयत्नेन तदस्याक्षय्यसुव्यते आ
 हूदतस्य मांसस्य भाक्षणे दोषमाह मतुः नियुक्तस्तयथान्यायं योमांसं नानिमानयः स प्रेत्य पशुतां याति संभगनेन कविंशतिम्
 अत्र बहुपुवचनेषु आह्वेमांसमधुनोः प्राशस्त्योक्तेः विनामांसेन यत् श्राद्धं कृतमव्यक्तं भवेत् इति हेमाद्रो देयलोक्तेः यच्छ्राद्धं मधु
 नाहीनं तद्रसैः सफलैरपि मिश्रं नैरपि संयुक्तं पितृणामेव नृपये अणुमात्रमपि आह्वेयदिनस्याचमाक्षिकम् नामापि कीर्तनीयं स्या
 सिद्धृणां श्रीनयेत न इति हेमाद्रो ब्राह्मोक्तेः श्वमांसमधुनोः आह्वेनियतत्वं गम्यते गौडनिबं धेमास्त्यस्य मयंतूक्तेः मध्वभावे गुडोदेयः
 क्षीरस्य च तथादधि न स भ्यते घृतं यत्र कुर्याद्भृततीजयं श्राद्धकालिका यो नागरखंडे कथंचिदधि विषे स्या न दत्तं भोजने मधु
 पिंडास्ते नैव दातव्याः कदाचिन्मधुना विना हृत्वा राशरक्तमांसं निषेधति यस्तु ग्राणि वधं कृत्वा मांसं संप्रयते पितृन् सविहा
 नृत्वं दनं दग्धाकुर्यादंगारविक्रयम् सिस्वाकुर्यादंगारविक्रयम् पतत्यज्ञानतः सोऽपि मांसेन श्राद्धं कृत्वा तथा

सएव सर्वथान्नंपदानस्या नंदेयाभियमाश्रयेत् ब्राह्मणाश्वस्वयंनाद्यान्तच्चश्वादिहतंयदि भागवतेपि नंदंयांदाभियंश्चाद्धे-
 नचाद्याद्धर्पतत्ववित् मुन्यन्नेः स्यात्पराग्रीतिर्यथानपशुहिंसया तथेतिशेषः अत्रकेचित् मुन्यन्नं ब्राह्मणस्योक्तं मां संक्षत्रि
 पवेश्ययोः मधुप्रदानंशूद्रस्यसर्वेषांवाविरोधियदिति हेमाद्रौपुलस्त्योक्त्याव्यवस्थामाहुः पृथ्वीचंद्रोदयस्तु अक्षतागोप-
 श्चन्द्रेयश्चाद्धेमांसंतथामधु देवराचक्षुक्तोसन्निः कलोपंचविवर्जयेत् इति निगमोक्तैः वरातिथिपितृभ्यश्चपशूपाकरणक्रि
 येति कलिवर्ज्येषु हेमाद्रावादपुराणात् बृहन्नारदीये मांसदानंचथाश्चाद्धेवानप्रस्थाश्चमस्तथेत्युक्ता इमान्धर्मान्क-
 लियुगोवर्ज्यानाहुर्मनीषिण इति बृहन्नारदीयेभिधानाच्चमांसविधिः कलिव्यतिरिक्तविषयः कलोमांसनिषेधानांचंदे-
 शान्नाद्यावस्था तथाचबृहन्नारदीये श्राद्धं प्रकृत्य यथाचारं प्रदेयंतु मधुमांसादिकंतथा देशाचाराः परिग्राह्यास्तत्त
 द्दशीयजैर्नरैः अन्यथापत्तिनो ज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृत इति यस्मिन्देशेपुरेग्रामेभैविद्येनगरेपिवा योयन्नविहितो धर्मस्त
 धर्मनिविचारयेदिति भृगूक्तेश्चेत्याहुः तन्न होलाकाधिकरणन्यायेन देशविशेषव्यवस्थापकपदकृत्यनायोगात् निस्त
 तत्पिनामहचरैर्गोमांसमीमांसायामितिदिक् मनुः संवत्सरंतुगव्येनययत्तापायसेनच वाध्राणसस्यमांसेनतृमिर्द्वाद
 शवार्षिकी त्रिपिबलिद्विपक्षीणं श्वेनं वृद्धं गजापतिम् वाध्राणसंतुतं प्राहु र्याज्ञिकाः श्राद्धकर्मणि क्षीरादौविशेषमाह हेमा
 द्रोक्तमनुः पयोदधि घृतं चैव गवांश्चाद्धेपुपायनम् महिषीणां घृतं प्राहुः श्रेष्ठं नुपयः क्वचित् याज्ञवल्क्यः संधिन्य
 दशाचत्सा गोपयः परियर्जयेत् औष्ट्रमेकशर्फं स्तेणमारण्यकमथाविकम् हेमाद्रौ हारीतः नवसूतायाः समरात्रादि
 त्रेके दशरात्रादित्यपरं मासेनोपेयुषं भवतीति धर्मविदः एतद्भजोभायपरम् देवंतः अजाविमहिषीणां नुपयः श्राद्धे

पुचर्जयेत् विकारान्ययसंश्लेषं माहिपनुद्यतोहितम् तत्रैव ब्राह्मे माहिषं चाभिरंभार्गमायिकैकशफोद्भवम् स्त्रिणभौष्ट्रं
 पाचिनंचदधिक्षारं त्यजेद्धृतम् संगुडं मरिचां चतुनथापयुषि तं दधि दीर्घं तत्कमयेत् न वनष्टा स्वादं च फेनयत् माहिषाप
 वादोऽपरां कर्कशाहो देयं तं कृतुसंघत्कं न वनीतादनुहृतम् आरण्यमाहिषीक्षारं शर्करास्क्रानि संयुतम् मध्वक्तं तु हि-
 तं चैव दद्यात्तदसृतं यतः स्मृतिः स्त्रीरशरः श्वाद्वैषमुद्यांचैवम् यद्यपियातवल्क्येन अन्यपयुषि तं भोज्यं स्नेहाक्त
 विरसं स्थितम् अस्नेहा अपि गोभूमयवगोरसविक्रपादनि पयुषि तं दध्यादिभोज्यमुक्तं तथापि गुडमरीचाक्तस्य-
 पयुषि तदोषोचोच्यत इति हेमाद्रिः तत्रैव ब्राह्मे कालशाकं तंदुलीयं वास्तकं मूलकं तथा शाकमारण्यकंचैव दद्याच्छु-
 द्धेषु निव्यंशः तंदुलीयं सूक्ष्मपत्रमिति हेमाद्रिः ग्राहाराष्ट्रणां गाढादिति प्रसिद्धम् आरण्यकं फंजीचूचादि तत्रैव दाडिमं
 माराधीचैव नागरार्द्रकं तिनिणी आम्रातकं नीरकं च कुवरंचैव योजयेत् मागधीपिप्पली नागरं शंखी कुबरं कुल्कं च रस-
 धिपिपादिति प्रसिद्धम् वायवीये अगस्त्यस्य शिरवास्ताभ्याः काषायाः सर्व एव च शिरवानवपक्ष्वाः प्रभासरवंडे आ-
 रामस्य तु सीमंताः कलायाः सर्व एव च सीमंताः नवपक्ष्वाः कोर्मं तमालं शतकंदं च मध्यालुं शीतकंदली मध्यालुः
 मोहलकंदः शीतकंदली राताख इति प्रसिद्धम् अथ वल्ग्यं मार्कंडेयपुराणे यच्चोक्तो चारिना प्राप्तं पतिना घटुपाजितम्
 अन्यायकन्याशक्तार्थे द्रव्यं चान्विगर्हितम् पित्रर्थे मे प्रयच्छसेत्युक्ताय चाप्युपाहृतम् चंद्रोदये शंखः भूस्तृणं तु
 रसाशिमुपालंबी घृतं च कंनथा कूष्माण्डां लावुवार्ताक कोविदारांश्च कर्जयेत् पिप्पलीं मरिचंचैव तथा वैपिंडमूलकम् ह-
 तं च लवणं सर्वं यथाग्रं च विवर्जयेत् ३ राजमाषान्मसूरांश्च कोद्वान्कोद्वान्कोद्वान् ३ लोहितान्हक्ष निर्यासान् आदुर्कर्म

(णवर्जयेत् भूस्तृणं काशीरदेशोऽप्रसिद्धम् सरसा निगुंडीति माधवः तुलसीनिष्ठश्चीचंद्रोदयः साच भक्ष्यत्वेन निषिद्धा
 नपुष्यत्वेनेति गौडाः पालंकीपालकृदिति प्रसिद्धा मृचुकंजलजः शाकः सप्तकमिति पाठे रविदिरशाक इति हेमाद्रिः मरी
 चान्वाद्रोणीनिहेमाद्रिः रुतलवणं सांभरं भिन्नम् सेंधं च लवणं चैव तथा मानसं भवम् यच्च सासुद्रिकं भवेदिति शूल
 पाणोपादः पवित्रे परमेत्येते मत्स्यक्षेत्रे अपि नित्यश इति वाचवीयोक्तैः मानसं सांभरम् यत्तु भविष्यम् तर्जन्यादंतकाष्ठ-
 चप्रत्यक्षं लवणं तथैति तत्र क्षारलवणमुखा रीति प्रसिद्धम् निषिद्धं भुक्त्वा तु क्षारलवणं त्रिरात्रं तु वने वसेदिति ब्राह्मो
 जैरिति शूलपाणिः क्षोरलवणमिति यावत् क्षीरमिश्रं लवणं निषिद्धमिति वाचस्पतिः राजमाषाः रतरा इति प्रसिद्धाः
 कोरदूयकः वनकोद्रवः चंद्रिकायां शंखः पिंडालकं च तुंडीरं करमर्दं च नालिकम् कूष्माण्डं बृहद्वीजानि श्राद्धे दत्वा ब्रजत्स
 धः पिंडालकं महाराष्ट्रपुण्डरीकमिति प्रसिद्धम् तुंडीरं विंशोपलमिति कैदेवः करमर्दं करवंदमिति प्रसिद्धम् तत्रैव विडा
 लोच्छिष्टमा घ्रातुं श्राद्धे यत्नेन वर्जयेत् कूष्माण्डं महिषीक्षीरमादक्योरजसर्षपाः चणकां रजमाषांश्च घ्नान्ति श्राद्धं न सं
 शयः हृद्धपराशरः करीरफलपुष्पाणि विडंगमरिचांश्च जंभा रिकासं जंबीरासपक्षं बीजपूरकम् जंघलावूनि पिप्यत्य-
 पटोलां पिंडमूलकम् मसूरं जनपुष्पं च श्राद्धे दत्वा पतत्यधः जंबूस्तूक्ष्मं माधवीये च तु विंशतिमने यावनालान् कुलि-
 थांश्च वर्जयेति धिपश्चिनः यावनालाजोध्याः अत्र यानि चणकादीनि विहितनिषिद्धानि तेषां विकल्पः अन्यथा श्या
 माकैश्चणकैः शकैर्नीचारैश्चाश्रियंशुभिः गोधूमेभ्यस्ति लेभुदे मीसं प्राणयते पितृनि गोधूमे रिक्षभिर्भुङ्केः सतीने
 श्रवणकैरपीति हेमाद्रो कोर्मनिष्ठधर्मादि विरोधः स्यात् पिप्यतीमरिचादेस्तत्प्रत्यक्षस्य निषेधो न तत्तन्मद्रव्यमिभ्यस्य सो

वीरति तैर्लवणादिभिस्तृपाकस्यासिद्धिर्माहतीहृद्येक तद्दीजपूरान्मरिचादियोगात्सिद्धं प्रदेयं ननु दुष्यतीहेतिष्ठथीचंद्री
 दये दृष्टपरशरोक्तौ तत्रैव दातुमभ्यसिन्मानसोभिलाषः श्रद्धाभवेद्यच्चदीयमाने श्राद्धेषु देयं विधिवन्नदेयतद्दत्तम्
 क्षम्यमिति ज्ञेयं इति एतन्निषिद्धेतरविषयम् चेद्विज्ञायाश्च कृष्णधाम्यानि सर्वाणि वर्जयेद्वाङ्कर्मणि न वर्जयेत्तिलां-
 श्वैव सुहृदाणां स्तथैव च मात्स्ये मसूरशणनिष्पावराजमापकुस्तंभिकाः पद्मबिल्वार्कधनूरपारिभद्रादृक्पकाः न-
 देयाः पितृकार्येषु पयश्चाजाविकंतथा कोद्रवोदारचरक कफिथमधुकान्तसी एतान्यपि न देयानि पितृभ्यः श्राद्धमिच्छ-
 ता निष्पावाचल्लाः यत्तु मार्कंडेयः प्रियंगवः कोवदागनिष्पावाश्चात्र शोभना इति तत्र निष्पावश्चैव तर्जिणीति दानसाग-
 रे श्रद्धाभवेनैवोक्तम् बिल्वं चरकं निषिद्धम् अंवीरं चरकं बिल्वं च शालस्यापि फलं त्यजेदिति ब्राह्मणेति पाणिनिदानसाग-
 ररित्यमरः रक्तमंदार इति हेमाद्रिः आटरूपो वा कान्तपुष्पं उदारः कोंचनारः मधुकं ज्येष्ठा मध्वीति चंद्रिका चरकाय ननु
 ज्ञाः हेमाद्रौ ब्रह्मांडे आसनात्कदम्बनाद्यं पादोपहनमेव च अमेध्येर्जगेर्मैस्पृष्टं शक्कं पशुधितं च यत् द्विः सिन्नं परि-
 दग्धं च तथैवाग्रावलेहितम् शर्कराकीटपाषाणेः केशैर्यथासु पटुनम् पिण्याकं मथितं चैव तथानिलचणं च यत्
 सिद्धाः कृताश्च ये भक्ष्याः प्रत्यक्षलवणीकृताः वाससाचावधूतानि वज्र्यानि श्राद्धकर्मणि द्विः सिन्नं यत्स हस्त्याकेन
 भक्ष्यमपि हिंशु जीरकादि संस्नानार्थं पुनः पच्यते न हर्ज्यं यत्तु निक्तशाकान्तिविकारादि द्विः पाके नैव भक्षणार्थं निषिद्धं अग्रा-
 वलेहितमास्वादितपूर्वम् पशुधितस्य सदा निषेधोऽपि पुनर्वचनम् अपूपश्चाश्च करं भाश्च धानावटकसक्तयः शाकं सांसमपू-
 पंचसूपं कसरमेव च यथाशुः पायसं चैव यथाव्यत्ने हसंयुताम् सर्वपशुधितं भोज्यं शुक्तं चैत्यरिवर्जयेदिति माधवीये यमे

कवटादेरपिपुर्व्युधितस्यनिषेधार्थमितिचंद्रिकादयः कर्त्येषुविश्वामित्रः कर्त्येषुनालिकेलंचपोनिकम् जं-
 वूपलादिपक्षंचपिपुणकतंदुलीयकम् हेमाद्रौषदत्रिंशन्मते वर्ज्यामर्कटकाःआदेराजभाषास्तथैयच मर्कटकाः लांकाइति
 प्रसिद्धाःपैठीनभिः हंताकंनलिकापोनकुसभाश्मंतकानिच शाकानामभक्ष्याइति पोतंपोईतिप्रसिद्धम् कुसुंभंकरुड
 इतिमहाराष्ट्रेप्रसिद्धम् गार्कंडेयः वर्ज्याश्वाभिषयानित्यंशतपुष्यागवेधुकाः जंबीरकंफलंवर्ज्यैकोविदारश्वनित्यशः अ-
 भिषयःसूक्तमितिचंद्रिका संधानक्रममितिष्टवीचंद्रः शतपुष्याओवाइतिप्रसिद्धम् शाठ्यायनः मारिषंनालिकांचेवरका
 याचकलंविका अस्तरान्नामिदंसर्वपितृणांनोपतिष्ठते मारिषंमध्यदेशेगरुसाइतिमाहाष्ट्रपुराजगिराइतिप्रसिद्धम् कलं
 विषयंणवाकानिपत्रा तत्रैव गांधारिकापटोलानिआरुद्रकर्मणिवर्जयेत् गांधारिकानंदुलीयमितिचंद्रिका जवासारव्यादु-
 गलभंनिकैदेवः भारते हिंदुद्रव्येषुशार्कैषुअलाबुलशक्तंतथा कुकुंडकान्यलाबूनिरुण्यालवणमेवच पुनरलाबुग्रहण
 सुभयालाबुनिषेधार्थमितिष्टवीचंद्रः कुकुंडकंनर्तुलंछनाकम् तत्रैव कुसुंबुरुकलिंगोत्थंवर्जयेदसूवेतसम् हेमाद्रौ
 त्राह्मे गान्तोकंपंचशिंवंचलोमशानिफलानिच कलिंगंरक्तचारस्ववीणाकंधनचारकम् कपालंकाच मारीचंकरजं-
 पिंडमूलकम् गुंजनंनुलिकांचैवगगजरंजीवकंतथा हंताकंश्वेतम् कंडूरांश्वेतहंताकंकूष्मांडंचविवर्जयेत् इतिदेवलोकेः
 तेनरुण्यास्यानिषेधइतिचंद्रिकाभाधवौ वस्ततस्तसदाश्वेतनिषेधात्पुनःआरुद्रेनिषेधोव्यर्थः तेनभक्ष्यस्यरुण्याहंताक
 स्यापिनिषेधार्थमिदमितिबयं कंदूराकपिकडूः कुंभांडंरुजालाबुः पंचशिंवंचलुभसूरराजभाषमठकुलित्याः लोमशा-
 निकपित्थानि रक्तचारंलोहितचारफलम् वीणाकंरुण्यादीर्घककटी घनचारकंचिरस्थितचारफलंचारोलीतिप्रसिद्धम्

कपालंनारिकेलम् कान्तं कचुष्टकलम् गारीचं धार्द्रमरीचानि गृजंनपलांडुभेदः पश्चिमदिशिप्रसिद्धः नतु गाजरम् तस्य
 पृथगुक्तेः हेमाद्रिणा तु गृजंनं गाजरमेवोक्तम् गोडश्चादूकोमुद्यामयेवम् तच्चित्तम् त्रिककाचिरकालशक्तं पानकम्-
 चंद्रिकायां हारीतः नवदण्डो दुंदुवरशोस्तु दधित्यनीपमा तु लिङ्गानि भक्षयेत् शेलुः श्लेष्मातकः भोकरसंज्ञः दधित्यं कपि-
 लं स्मृति सारे क्षीरे तु लवणदत्त्वा उच्छिष्टे पिचयद्वृतम् स्नानं रजकतीर्थेषु ताप्ते गन्धस्य मम् गोडनिबन्धे सागरे स्मृ-
 तिः नारिकेलं कं कां स्येताम्न पाने स्थितं मधु गन्धं च ताम्रपात्रस्थं मधु तुल्यं घृतं विना ताम्रपात्रे घृतं मांसं यच्च गन्धं घृते-
 ततश्च आमिषं तु गन्धं मांसं दधिमद्यं पयो रजः द्रव्यान्तरं तु तं मांसं पयसा मयुतं दधि पयो तु द्रुतसारं च ताम्रपात्रे न दुष्यति
 अथ जलं यात्रा वल्क्यः शक्चिगोतृत्तिकत्तोयं प्रकृतिस्थं महीगतम् वर्ज्यं जलमुक्तं हेमाद्रौ ब्रह्मांडे दुर्गंधिके निलं सारं पं-
 फिलं पल्पलौदकम् नभवेद्यत्र गोतृत्तिकं फल्गुपादृतम् यन्न सार्थं मुत्सृष्टं यच्च भोज्यं नियानजम् तद्वर्ज्यं सलिलं तत-
 सैव श्राद्धकर्मणि विपानो जलाशयः शक्चित्तैश्चैरयः स्नानमाचमनं दानं देयमापि तु नर्पणम् शूद्रो दैकेन कुर्वीत तथा मेध्या
 द्विनिःसृतेः हेमाद्रावा दित्यपुराणे चिरं पृथुपितृणां पिबद्भ्यः श्राद्धं दत्त्वा पिबद्भ्यः श्राद्धं दत्त्वा पिबद्भ्यः श्राद्धं दत्त्वा पिबद्भ्यः श्राद्धं दत्त्वा पिबद्भ्यः
 यतः अपोनिशिन गृहीयात्तनपि चैव च कदाचन उत्सृज्याग्निमुपर्यग्ने र्धस्मिन्ना धाम् इतीत्येतत् स्त्रीदोषे तु प्रागुक्तम् नारदी-
 ये तज्जैस्पर्शं चित्तं पुण्यं तज्जैस्पर्शं चित्तं पुण्यं तज्जैस्पर्शं चित्तं पुण्यं तज्जैस्पर्शं चित्तं पुण्यं तज्जैस्पर्शं चित्तं पुण्यं तज्जैस्पर्शं चित्तं पुण्यं
 यथाहः स्वप्नपात्रं च तथा नेपालकं बलः सौव्यं दर्भां स्तिलागावो दौहित्रश्चाष्टमः स्मृतः पापं कुत्सितमित्याहुस्तस्य संताप-
 कारिणः अष्टवेनेत्यतस्तस्मात्कुवपा इति विश्रुताः ब्राह्मे यतिस्त्रिदंडः करुणाराजतं पात्रमेव च दौहित्रं कुतपः कालः छा-

गः कृष्णाजिनतया शस्त्रानीति शेषः दौहित्रं रवद्रूपान्नमिति कल्पतरुः अपरा कर्कस्यृतरे अपरं दुहिनुश्चैव खड्गपात्रं तथैव
च घृतं च कपिलायागोर्दौहित्रमिति कीर्तितम् ब्रह्मांडे अमावास्यागते सोमे यातुस्वादनिगोस्मृणम् नस्यागोर्ध्वद्रवे क्षीरं तद्गोहि
त्रमुदाहृतम् स्मृति संग्रहे उच्छिष्टं शिवनिर्माल्यवातं च मृतकपर्पटम् श्राद्धे सप्तपवित्राणि दौहित्रः कुतपस्सिलाः उच्छिष्टं
तस्य दुग्धमित्यर्थः शिवनिर्माल्यगंगोदकम् वातं मधु मृतकपर्पटं तसरीपटं तिलेषु आपस्संबः अटव्याये समुत्पन्ना अटु-
ष्टफलितस्तथा तैवे श्राद्धपवित्राः सुस्मिलस्तेन तिलास्सिलाः अभावे यास्याः गोराः कृष्णास्तथारण्यास्तथैव त्रिविधास्ति-
ला इति ब्राह्मणेः अथ वर्ज्यानि चंद्रिकायां यमः कुकुदो किङ्कराहश्च काकश्चाथ विडालकः वृषलीपतिश्च वृषलः पटो-
वीरारजस्वला एते तु श्राद्धकाले वैर्जनीयाः प्रयत्नतः रजः क्राणः कुणिः शिवी दानुः प्रेष्य करस्तथा न्यूनां गोव्यतिरिक्ता-
गस्तमप्यपनयेत्ततः वायवीये अन्नपश्येद्युरेते तु यादिवैहव्यकव्यधौः उत्सृष्टव्यं प्रधानार्थं संस्कारस्त्वापदि स्मृतः स-
मंजुः चंडालादिवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्र सृष्टस्महिरण्योदकस्पर्शान् तत्रैव जमदग्निः शतद्रवयोथ कूष्माण्डयः पा-
वमान्यस्तरस्समाः पूतेन वारिणादभैरन्नदोषमपानुदन् चंद्रोदये पादुकोपानहो छत्रं चित्ररत्नं वरतथा रक्तपुष्पं च मा-
जरं श्राद्धभूमौ विवर्जयेत् निर्णयदीपे घंटानि नादोहयमन्निधानं शंबूकशंखौ कदलीदलं च उन्मत्तजात्यर्कहयारिजानि-
श्राद्धस्यैवैगुण्यकराण्यभूनि हयारिजं माहिषीक्षीरादि अथ श्राद्धदिनकृत्यम् चंद्रोदये उपशानाः गोमयोदकैर्भूमिभाज-
चंकुर्यात् पराशरः कौत्तिकं दधितं च श्रुतं वा श्रुतमेव च पूर्वमेव न दातव्यमेकोद्विष्टेभ्यः पार्वणे हेमाद्रौ पराशरः गृ-
हान्नि शिशुदेवानां ब्रह्मचारितपस्विनाम् तावन्नदीयते किंचित्पुण्यावशिष्टान् निवर्पेत् कौर्म तिला नवकिरेत्तत्र सर्वतो ब-

धयेदजान् तत्रैव देवतः तथैव त्रितोदाना प्रातः स्वात्सा सहांबरः आरभेत न वैः पात्रैरन्नारभंच बांधवैः अत्राल-
 ने पदात्स्वयमेव पाकः कार्यः अशक्तो पत्न्या न दभावे बांधवैः ततस्मानि पपाचाश्रसीता जनकनंदिनीति यादालिंगादिति
 हेमाद्रिः श्राद्धदीपकलिकाया माधवलायनः समानप्रवरैर्भिर्भैः सपिंडैश्च गुणान्वितैः कृतोपकारिभिश्चैव पाककार्यं प्र-
 शस्यते व्यासः गृहिणी चैव सस्नानापाककुर्यात्प्रथमतः निष्पन्नेषु च पाकेषु पुनः स्नानं समाचरेत् पृथ्वी चंद्रोदये
 ब्राह्मे सजस्वलां च पारवंदां पुंश्च स्त्रीपतितां तथा सजेच्छूद्रान्थां वध्यां विधवां चान्यगोनजाम् व्यंगकूर्णां चितुर्धा हः स्वा-
 तामपिरजस्वलां वर्जयेच्छूद्राण्यगोनजाम् भानृपितृवंशजाम् भानृपितृवंशजान् भिन्नां स्वजेदित्यर्थः स्मृतिभारे नपाकं
 कारयेत्सत्नीभन्यां वाप्यन्यगोनजाम् भुतवंध्यां च गर्भघ्नीं गर्भिणीं चैव दुर्मुखीं पाकभांडाभिरुहेमाद्रौ नागरखंडे सौवर्णा-
 न्यथैरोध्याणि क्वांस्यताम्बोद्भवानि च मूर्तिव्यान्यपि भव्यानि नूतनानि हृदानि च तत्रैवादिस्वपुराणे पचेदन्ना निरुस्मान्तः
 पात्रेषु शक्रचिपुस्वयम् स्वर्णादिधातुजातेषु मृन्मयेष्वपि वाहिनः अछिद्रेष्वभिलक्षेत्पुतथानुपहतेषु च नायसेषु न भिन्ने-
 शुद्धूषितेष्वपि कर्हिंचित् पूर्वैकतोपयोगेषु मृन्मयेषु न तु क्वचित् वायुपुराणे न कदाचित्संचेदन्नमयस्थालीषु येन कम् अन-
 यस्मादर्शनादेव पितरोपि द्रव्यमिहि कालाय संविशेषेण भिदंति पितृकर्मणि फलानां चैव शाकानां छेदनाथानि यानि तु
 महानसेपि शस्त्राणि तेषामेव हि सन्निधिः इव्यं तेनेतरस्यात्रात्मभावस्य दर्शनम् श्राद्धदेशे तु विदुषा पितृणां तु मिमिच्छ-
 ता महानसेपि पुष्पनामपि कार्यं न दर्शनम् तत्रैव पचमानस्तभांडेषु भक्त्या नाश्रमयेषु च समुद्धरति वैद्यो रासितुन-
 दुःखमहागणिवान् तेजसानां गभावेतु पितरैर्मृन्मयेपि च न वै शक्तौ प्रकुर्वीत याकं पित्रर्थमादरात् तत्रैवादिपुराणे पक्षान्

स्थापनार्थेनुशास्यतेदारुजान्याणि दर्व्यादीन्यपि कार्यणि यज्ञियेऽपि दारुभिः यमः विवाहेऽप्रेतकार्येऽपि च मानापि चोः क्षये ह ॥
 नि नवभांढानि कुर्वन्ति यज्ञकाले विशेषतः अथ पाकाग्निः हेमाद्रौ प्रजापतिः ओपासने नान्नासिद्धिरग्नेोऽकरणमेव च सृष्टी
 चंद्रोदये गिराः शालाग्नेोऽनुपदेदन्ल्लोकिकेऽपि नित्यशः यस्मिन् अग्नेोऽपचेदन्तस्मिन् होमो विधीयते मनुः वेवाहिके
 ओऽकुर्वन्निगृह्य कर्म यथाविधि पंचयज्ञविधानं च पर्जन्ये चान्वाहिकोऽहिजः श्राद्धस्य गृह्यत्युचोक्तमपराकेण अत्र विशेषः
 कर्मप्रदीपे प्रातर्होमं तु निर्वर्त्य समुत्थं हुताशनान् शेषं महानसे कृत्वा न च पाकं समाचरेन् पाकांतं नित्यं साहस्य गृह्या
 न्नोऽनुपुनः क्षिपेत् ततोऽस्मिन् चैव देवादिकर्म कुर्यादन्तर्द्रिनः तदभावे लोकि के ततः पंचैयुरन्नाग्निनिर्वापानंतरं शनैः वे
 वाहिके ग्नावन्यत्र लोकि के चापि संयन इति कलिकायां संग्रहोक्तैः पित्रर्थं निर्वापं कृत्वेत्यर्थः अतएव हेमाद्रौ बाधुपुराणे पित्र
 र्थं निर्वपेद्भूमौ कूर्चं वा दर्भं संस्कृते इति तत्रैव पादमात्मन्योः अग्निमान्निर्वपेत्सेत्रं च रुं वा सममुष्टिभिः पितृभ्यो निर्वप
 मोनि सर्वं दक्षिणतोऽन्यसेत् चक्रग्रहणान् शकादय इति हेमाद्रिः पिंडापि नृयज्ञार्थं पाकाविषयोऽयं निर्वाप इति नृयुक्तम्
 अयं चैतरेषामग्निः आश्वलायनानां तु गुरुणा भिमृता अन्ये नो वा पक्षीयमाणा अमावास्यायां शान्तिकर्म कुर्वीरन्नि त्यादि-
 मूत्रेण पचनान्ने स्त्यागमुक्ता इहैवायमितरोजानवेदा इत्यधर्विचनशमीयथामरणिभ्यामाग्निमंथेत्संपचनान्निर्भवं नी-
 तिसूत्रे ह्यनोचोक्तेः पचनान्नमपेव पाकः बोधायने नायुक्तम् आहूतपचनान्निमोपासनं वाभिप्रव्रजतीति स्मार्तोऽग्नौ पा
 कस्तन्य शाखाविधय इति केचित् वस्तुतस्तत्पूर्वोक्तस्य सर्वोधानविषयत्वं युक्तम् शिशुचारेऽपि न पचनोद्धारपत्ते अंडादि-
 लायामपि सर्वाधानपक्षे चैव देवश्चादं च पचनेऽकुर्वीदित्यथोपासने इत्युक्तम् अग्नेोऽकरणं तु प्रयोगापास्त्रिजानादिभि राब्

दिक्कादिसर्वशब्देषु पिंडपितृयज्ञव्यतिषंगोक्ते लोकोक्ते पचने वापाके कृते पितृस्थानोपकचरुणोवकार्थमिति प्रतिभाति -
 मदनरत्नेष्वेवम् विधुरोत्सन्नाग्यादेस्तु सद्योदिविधानेनाग्निसंपादनमित्युक्तम् हरिहरभाष्ये इति पाकाग्निः चंद्रि-
 कायां मार्कंडेयः अन्हः षड्भूमिर्हृतेषु गतेषु प्रयतान् हिजान् प्रत्येकं प्रेषयेत्तेषां प्रदायामलकौदकम् देवलः ततो नि-
 हने मध्याह्ने कृत्तरो मनरयान् हिजान् अभिगम्य यथान्यायं प्रयच्छेदंतथा वनम् तैलमभ्यंजनं स्नानं स्नानोपचष्ट-
 थविधम् पात्रैरौदुंबरे दद्याद्द्वेष्वदेविकपूर्वकम् औदुंबरे स्नाचमयेः अचक्षोरामलकस्नानादिनिषिद्धतिथ्या-
 दिव्यतिरिक्तविषयमिति हेमाद्रिर्भीधवश्च यत्तु चंद्रिकायां प्रचेताः तैलमुद्धर्तनं स्नानं दद्यात्सूर्वां गृह्यवतु श्राद्धशु-
 गभ्यां नवशमशुछेदनं तु न कालयेदिति तन्निषिद्धतिथ्यादिविषयम् निषिद्धतिथ्यादितु प्रागुक्तम् अभ्यंगे तु कलिकायां कात्याय-
 नः तैलमुद्धर्तनं देयं ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः नेरभ्यंगश्च कर्तव्यो वर्ज्यकालं न चिंतयेत् अपरार्के प्रचेताः स्नानोधिकाराभवति
 देवोपन्येच कर्मणि श्राद्धकृतशतकृपासाः स्थानौनीच विजितेन्द्रियः हेमाद्रौ जायलः तांबूलं दंतकाष्ठं च स्नेहं स्नानमभोजन-
 म् रत्नौषधपुष्पान्नानि श्राद्धकर्त्ता विवर्जयेत् वस्त्रे विशेषमाहर्तव्ये च भृगुः नग्नः स्याच्च लवङ्गास्नाननः कोपीनकेवलः द्वि-
 कच्छोऽनुनरीयश्च अकच्छो वस्त्रेष्ववच नग्नः कषायवासाः स्थान्नग्नश्चाद्रिपटः स्मृतः नग्नो द्विगुणवस्त्रः स्थान्नग्नोरक्तप-
 टः स्मृतः नग्नस्तस्मिन् यवस्त्रः स्थान्नग्नः स्यूतपटस्तथा ततः कर्त्ता ऊर्ध्वपुंड्रकुर्यात् अपेक्षोमेतथादने स्वाध्यायोपितृकर्मणि
 तत्सर्वं नश्यति क्षिप्रम् ऊर्ध्वपुंड्रं विना कृतमिति हेमाद्रावुक्तेः यत्तो दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृकर्म च नृथा भवति विप्रैर्द्राऊ-
 र्ध्वपुंड्रं विनारुतमिति ब्रह्मन् नारदीयान् ऊर्ध्वं च निलकं कुर्यान् देवोपन्येच कर्मणि निहृदपराशरोक्तेष्व अन्येतु ऊर्ध्वपुंड्रं हिज-

तीर्त्तमिनिहोचसमौविधिः श्राद्धकालेनुसंश्रामेकर्त्ताभोक्ताचतस्यजेन् वाभहस्तेचदर्शोक्तगृहेरंगवलिं तथा ललाटेनिलकद्व
 ह्यानिराशाः पितरोगनादनिस्संग्रहोक्तेः ऊर्ध्वपुङ्गुत्रिपुङ्गुवाचंद्राकारमयापिवा श्राद्धकर्त्तानकुर्वीत्यावत्पिंडान्निर्वपेदिति
 विश्वप्रकाशेवचनाच्चनकार्थमित्याहुः अत्राचाराव्धवस्था अतएवबृहन्नारदीये ऊर्ध्वपुङ्गुचतुलसीं श्राद्धेनेच्छन्तिकेचनेति
 ऊर्ध्वपुङ्गुविधिर्विषयः निषेधः कर्तृपरदतिष्ठथीचंद्रः यत्सुहेमाद्रोदेवलः ललाटेपुङ्गुकद्वह्वास्केधेमात्यंतयेवच निराशाः
 पितरौयानिहृह्वाचवषलीपतिमिति तद्गंधेनत्रिपुङ्गुविषयम् प्राकृपिंडदानाद्गंधैर्नलंकुर्यात्सविग्रहमित्याश्वलायनोक्तेः
 पुङ्गुर्वलमित्यपराकेमदनरत्नेन एथीचंद्रस्तपुङ्गुत्रिपुङ्गुम् ऊर्ध्वचनिलंकुर्यान्निकुर्यादितिपुङ्गुम् निराशाः पितरौयानिहृह्वा
 चैवत्रिपुङ्गुक्रमितिवृहत्सराशरोक्तेः भोजुस्तिर्यग्लेपोभवत्येव वर्जयेन्निलकंभाले श्राद्धकालेचसर्वदा तिर्यग्य्यूर्ध्वपुङ्गुवाधार
 येतुं प्रयत्नतदतिव्यासोक्तेरित्याह एथीचंद्रोद्रेद्येवास्ते सदभेणलुहस्तेनयः कुर्यान्निलकंपुथः आचम्यसविशालेनदभैर
 चेवहि श्राद्धरंभकालमाहापराकेर्गौतमः आरभ्यकुनपे श्राद्धं कुर्यादारोहणंपुथः विधिक्षोविधिमस्यायरोहिणंतुनलंयये-
 त एतदेकोद्विष्टेपार्चिणूक्तंमात्से ऊर्ध्वमुहूर्तलुकुतपाद्यमुहूर्तचतुष्टयम् सुहूर्तपंचकंद्येतत्त्वथाभवन्भिष्यते तथा स
 नैस्सर्वदायस्मान्मंदीभवतिभास्करः तस्मादनंतफलदस्तत्रारंभोविशिष्यते अथश्राद्धपरिभाषा चंद्रिकायांकात्यायनः
 क्षिणंपातयेज्जानुंदेवान्यपरिचरन्सदा पातयेदिनरंजालुं पितृव्यपरिचरन्सदा बोधायनः प्रदक्षिणंतुदेवानांपितृणामप्रदक्षिण
 म् देवानामृजवोदर्भाः पितृणां द्विगुणास्तथा एथीचंद्रोद्रेयशंखः आवाहनार्घ्यसंकल्पेपिंडदानान्नदानयोः पिंडाभ्यंजन-
 कालेतुनथैवांजनकर्मणि अक्षय्यासनयोः पाद्येगोत्रं नामप्रकाशयेत् तत्रैवपरिशिष्टे क्षणेचपिंडदानेचगंधधूपपाक्षयेन

संकल्पे चासने दीये अंजनाभ्यञ्जने तथा अर्ना र्घ्यदानाद्यं ते पुगोर्चनामचकीर्तयेत् कलिकायां संग्रहे आसनायाहने पाद्ये अन्नदा-
नेतथैव च अक्षय्योपि उदाने च वत्सनामाभिकीर्तयेत् मात्स्ये संबंधप्रथमंत्र्याद्गोत्रं नाम तथैव च पश्याद्रूपं विजालीयात् क-
मण्डपसनातनः तत्रैव सकारेण तु यत्कव्यं गोत्रं सर्वत्र प्रधीमता सकारः कुतपो ज्ञेयस्तस्माद्यत्नेन तं वेदेत् यथा काश्यपसगोत्रेति
पराशरसगोत्रस्य दृढस्य तु महात्मनः भिक्षोः पंचशिरवस्याहं शिव्यः परमधार्मिक इति प्रोक्तं येषु प्रयोगाच्च तेन गोत्रं स-
गोत्रयोः पर्यायत्वाच्छारवाभेदाद्व्यवस्थेति शूलपाणिः एतद्येषां आभ्यां तं तेषामेव हेमाद्रौ दृढस्य चेताः गोत्रं स्वरांतं सर्वत्र-
गोत्रस्याक्षय्यकर्मणि गोत्रस्तनर्पणो प्रोक्त एतं दातानमुत्थति सर्वत्रैव पितः प्रोक्तः पिता तर्पणकर्मणि पितुरक्षय्यकाले-
तु पित्र्ये संकल्पेन तथा शर्मन्नेर्घ्यादिके कार्ये शर्मन्तर्पणकर्मणि शर्मणो क्षय्यकाले तु पितृणां दानमक्षयम् स्वरांतं संबुध्यंतं
मिति हेमाद्रिः तत्रैव च द्विकार्या च स्मृत्यंतरे गोत्रस्थत्वं परिज्ञाने काश्यपगोत्रमुच्यते यस्मादाह भुविः सर्वाः प्रजाः कश्यप-
पसंभवाः यज्ञसंस्थाषादः अथानाज्ञानबंधीः पुरोहितगोत्रेणाचार्यगोत्रेण चेति तद्विवाहपरम् नामोच्चारणे विशेषमा-
ह हेमाद्रौ बोधायनः शर्मन्तं ब्राह्मणस्योक्तं कर्मन्तं क्षत्रियस्य तु गुप्तांतं चैव वैश्यस्य दासांतं शूद्रजन्मनः पित्रादिनामाज्ञा-
नेतत्रैव एधिवावसितावाव्यस्तपिनाचांतरिक्षसत् अभिधानापरिज्ञाने दिविष त्रपिता महः पित्रादीनां नाम यदा पु-
त्रैर्न ज्ञायते तदा आयस्त्वं बसून्नेत्येवम् एतदव्यशारवापरम् आश्वलायनानांतुक्तम् तत्सूत्रे यदि नामान्यदिहांस्तन-
स्पितामहप्रपिनामहेति नूयान् वत्कारिकापि नामानि चेन्न जानीयातन्ते स्यादिवैदे क्रमान् तर्तेति संबंधमात्रपरम् ते-
नपितृव्यादावपिनयेति गोडाः स्वीणां दांतं नाम सैधम् दांतं नाम स्त्रीणां भिति एध्वी चंद्रोदये गोभिलोक्तेः केचिद्देवा

शब्दान्तमाहुः अन्येतुदेवीदादिति द्वयोः समुच्चयमाहुः हेमाद्रौ नारायणः विभक्तिभिस्त्यक्त्वा विहाय ते पितृदेवते नत्सर्वं स
 चंद्रिकास्मृत्यर्थसारयोश्च नारदीये अक्षय्यासनयोः षष्ठीद्वितीयावाहने तथा अन्नदानेन च तु-
 फलं ज्ञेयं च परीतिनिरर्थकम् चंद्रिकास्मृत्यर्थसारयोश्च नारदीये अक्षय्यासनयोः षष्ठीद्वितीयावाहने तथा अन्नदानेन च तु-
 धनि शोपाः संबुद्धयः स्मृताः यत्तु व्यासः चतुर्थीचासने नित्यं संकल्पे च विधीयते प्रथमा तर्पणे प्रोक्ता संबुद्धिर्मपरे जगुरिति
 अत्र शास्त्राभावे दध्यवस्थेति हेमाद्रिः हेमाद्रौ भृगुः अर्घ्यावने जनपिंडमन्नं प्रत्यवने जनम् संबुद्धिं तत्र कुर्वीत शेषे षष्ठीविधीय-
 ने तत्रैव मातुर्विशेषो नागरखंडे मातर्मन्त्रे तथा मातुरासने कल्पने क्षये गोत्रे गोत्राये गोत्रायाः प्रथमाद्याविभक्तयः हेमाद्रौ प्र-
 भासरखंडे यज्ञोपवीतिनाकार्यं देवं कर्मप्रदक्षिणम् प्राचीनावीतिनाकार्यं पितृकर्मप्रदक्षिणम् अनुपनीतस्त्रीशूद्रादेस्तूत-
 शयेणैव सव्यापसव्ये स्तेये तस्योपवीतस्थानीयत्वात् अपसव्यं क्रमाद्वस्त्रं कृत्वा कश्चित्सगोत्रज इति ब्राह्मणोक्तिर्वा
 चस्पतिः यत्तु केचित् सदोपवीतिनाभाव्यमित्यस्य पुरुषार्थत्वात् प्राचीनाधीतकाले पुरुषवीतान्तरेण तत्कार्यमेवेति तन्न
 विशेषेण बाधान् जमदग्निः सूक्तस्त्वोत्रजपं त्यक्त्वा पिंडाघ्राणं च दक्षिणाम् आह्वानं स्वागतं चार्घ्यं विना च परिवेषणम्
 विसर्जनं सोमनस्यमाशिषां प्रार्थने तथा विप्रप्रदक्षिणां चैव स्तुतिवाचनकं विना पितृनुद्दिश्य कर्तव्यं प्राचीनाधीति
 नासदा हेमाद्रौ संग्रहे आदौ विप्रांश्चि शोचांते भ्यर्चने विकिरेकृते पिंडानय्य च भित्वा च विसर्ज्य आह्वानं स्तथा आन्वा-
 मेच्छान्दफर्तान् स्थाने धेतैषु समस्त आद्यंतयोर्द्विराचमेच्छे षेषेषु स कृत्सकृत् तत्रैव श्राद्धं भेषसाने च पादशो-
 नार्चनान्तयोः विकिरेपिंडदाने च पट्टस्वाचमनमिष्यते आश्वलायनः दानाध्ययनदेवार्चाजपहोमव्रतादिकान् न
 कुर्याच्छ्राद्धस्य प्राग्निप्राणा विसर्जनात् एतन्नि सवर्ज्यमिति बोपदेयः इदं विष्णुभिन्नदेवपरम् विष्णोर्निवेदिता

न्नेनयष्टव्यं देवं तान्तरम् पितृष्वभ्यापिनर्ह्यंतदानं त्यागकल्पने पितृशेषं तु यो दद्याद्द्वये परमात्मने रेतोधाः पितरस्तस्य भ-
 यंति क्लेशागिन इति स्तोत्रात् पितरः सर्वमनुव्याधिष्णुना शिनभयं नीतिश्रुतेः यः श्राद्धफलं हरिभुक्तशेषं ददाति भक्षया पितृदे-
 वगणानाम् तेनैव पिंडांस्तु लसीधिमिच्छानाकल्पकोटिपितरस्तत्तृमादिति ज्ञाह्योक्तेः श्रेयि श्रीधरस्वामिनुसिंहपरिचर्यादयः एत-
 सर्वे निबन्धविरोधान्निर्मूलम् अत्र विरोधो हेमाद्रौ विष्णुधर्मे आख्यान्हितुसमभ्यर्च्य नृवराहं जनार्दनम् शिवपुराणे पूजयित्वा
 शिवं भक्त्या पितृश्राद्धं प्रकल्पयेत् पूर्वनिषेधस्तु सिद्धिर्ना भिन्नपरः तथा हेमाद्रौ देव्यर्चादक्षिणांगादिः पादजान्यंसमूहैश्च शि-
 रोस्तज्जलुपादेषु वा मांगादिचपैतृके कलिकायां स्पृष्ट्यं तरे श्राद्धरंभे तु ये रर्भाः पादशौचे विसर्जयेत् अर्चनादौ तु ये दर्भाः शि-
 द्धांते विसर्जयेत् मार्जनादौ तु ये दर्भाः पिंडोत्थाने विसर्जयेत् उक्तानां दौ तु ये दर्भाः दक्षिणांते विसर्जयेत् प्रार्थनादौ तु ये दर्भान्
 मस्तारे विसर्जयेत् ऊहमाह विष्णुः मत्तामहानामप्येवं श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः मंत्रो हेनयथान्यायं शोषाणां भंत्रयर्जनम् या-
 थान्यायमिति यत्र बहुवचनतः पितृशब्दस्तत्र सर्वपितृवाचित्या न्नोहः तत्रापिशंभं तां पितर इत्यत्रोह एव भवति पितृवाचि-
 ते उच्यते मंत्र इयं वेद्यार्थान् बहुवचनं तु नोह इति प्रकृतावसमर्थत्वात् पाशानि न वत् अगंते च नोहः तस्माद्वचनो हेदिति
 निषेधात् एकोद्विष्टे येवम् त्रैनेकोद्विष्टे त्वेकवचनं त्रानूहेनेकोद्विष्टे इति विष्णुके रूहः अत्र बहुवचनस्याप्युहो वचनान् हा-
 श्मादौ तु विशेषवक्ष्यामः शोषाणामिति पितृव्याद्येकोद्विष्टे आवाहनादिमंत्रवर्ज्यैकार्यमिति कल्पतरुः ऊहयोरप्यपितृपदवा-
 न्मंत्ररचनत्रययोज्यः नतूहः नापि पितृपदरहितः प्रयोज्य इति शूलपाणिः अथंति रंचोक्तं ग्राह्यं बहुवचकारिकापि अ-
 र्घ्यप्रदानमंत्रे तु मात्रादिपदमावयेत् शंभंतामिति पित्रादौ मात्रादिपदमावयेत् मात्राश्चादौ पिंडदाने ये च त्वामत्रान्वित्यत्र

नोहरति चिह्नन् तथा मातुः शब्देष्वनुहेन कुर्यात्सिद्धानुमंत्रणम् दशादानमुपस्थानं तद्कार्यमिति स्थितिः प्रवाहणमनुहेन न
 दत्ताधानमिव्यते तथा आयतुनल्लिलोसीति उशंस्ते नियानितु अनृत्वाऽपि पृथग्दोत्रापितृसामान्यवाचकः आपस्तंबानां तु च
 क्ष्यते हेमाद्रौ मार्कंडेयः स्नानः स्नानात्समाह्वानात्स्वागतेनार्चयेत्सयक् कलिकायां नारदीये प्रायश्चित्तविग्रहः स्नातेभ्योऽ
 प्रगृह्य च दद्याद्देवस्य दंडार्थं हिरण्यं कुशमेव च तत्रैव संग्रहे मिथिवारादिकं ज्ञात्वा मंकल्य च यथाविधि प्राचीनावीतिना
 कार्यं सर्वसंकल्पनादिकम् संबंधग्रथमंशूयान्नामगोत्रेनैव च वस्त्रादिरूपतां चापि स्त्रापितृणामनुकमान् चंद्रोदये नारदीये
 श्राद्धार्थं सिमनुग्रासाम्निग्रान्भूयो निमंत्रयेत् आपस्तंबस्तूर्वेक्ष निमंत्रणं परेक्षर्हितीयं नृनीयमायंत्रणमित्याह श्रुयंश्रयानि
 मंजणीयादिति निवेदनरूपम् आद्यं तद्दिधिमाह शौनकः गृहीत्यामुकसंज्ञस्यामुकगोत्रस्य चासुके श्राद्धे तु वैश्वदेवीयं करणी
 याक्षणास्तथा इत्येवं श्राद्धद्रव्यादौ न धेनि वदेतु सः श्राद्धस्य कर्ता संज्ञयानं प्राप्नोतु भवानिति सच देवप्राप्त्यानीति इतरस्तं प्रति-
 द्विजः देवो पार्षणे पुस्तूवाद्देवो वाच्यो पित्रादेरप्यनेनैव वृणीतविधिना हि जान् ततः कर्ता वक्तृचो नाहिताग्निः पिंडपितृयज्ञं
 परित्स्तरणादीषाधानां कुर्यात् अर्थाधानिनो येवमिति प्रयोगप्राश्निजोत्तरपरिशिष्टे च भाष्यकारमते आळिके व्येवम् ह्यन्तिकारमते नेदम्
 हेमाद्रौ शंभुः संमार्जितो पलिसेतु द्वारि कुर्यात्तमंडले उदकं पुनः सुदीव्यं स्यादक्षिणं दक्षिणा पूर्वम् व्याघ्रः उत्तरे क्षतं संयुक्ताः
 पूर्वाग्रान्विन्यसेत्कुशान् दक्षिणे दक्षिणां ग्रांस्तं सन्निधौ न्विन्यसेत्कुशान् तत्रैव वौधायनः चतुरस्रं त्रिकोणं च तुलं चार्धचंद्र
 कम् कर्तव्यमानुष्येण त्राह्मणादिषु मंडलम् तत्रैव लौगाक्षिः हस्तद्वयमिदं कार्यं वैश्वदेविकं मंडलम् दक्षिणे च चतुर्हस्तं-
 पितृणामंघ्रिशोधने काष्ठकायां संग्रहे तु प्रादेशमात्रं देवानां च चतुरस्रं तु मंडलम् सत्काषडंगुलं तस्मादक्षिणे वर्तुलं तथेत्युक्तं

स्मृत्यन्तरे गतोऽपंचांगुलोविप्रेजानुमात्रोमहीभुजि शदेशमात्रेविषेचसाधिकः सतुशूद्रके निर्यगूर्ध्वप्रमाणेनव्याख्यातोर्देविपि
 न्ययोः चतुरस्रवर्तुलंचकथितगर्तलक्षणं णादप्रक्षालनं प्रोक्तपुषे शसने द्विजान् निष्ठश्चैस्सालनंकुर्यात् निराशाः पिनरो-
 गनादिति तत्समूलत्वे मंडलाग्रेष्टथ क्लेशेयम् तत्रगोमये हेमाद्रौ भृगुः अत्यंतजीर्णदिहायावंध्यायाम्बविशेषतः आर्तयान
 वसूतायानगोमयमाहरेत् मात्स्ये अक्षताभिः सपुण्याभिस्तदभ्यर्च्यपिसव्ययत् विप्राणां क्षालयेत्सादानभिवंदयुनः पुनः
 प्रत्यङ्मुखं स्थितः कुर्याद्दिप्रपादाभिवेचनम् तत्रैव भाविष्ये प्रक्षालयेद्दिप्रपादान्शान्नो देवीरिति तृत्वा पृथ्वीचंदोदये हृद्
 वसिष्ठः नकुशभंथिहस्तस्तपाद्यंदद्याद्द्विचक्षणाः कलिकायां संप्रहे नतः प्रक्षालयेत्सादौ भार्यास्त्यावितचारिणा तथा भा
 दृक्षालयेत्पापक्षीवामेनीरप्रद्युम्भवेत् आसुरं तद्भवेच्छूद्रं पितृणां नोपतिष्ठते तत्रैव नापः प्रक्षालयेत्सादौ कर्मादि
 कर्मस्त पाशानंतरमर्घ्यमपि दद्यादिति हेमाद्रिः तत्रैव लोगाक्षिः मंडलादुत्तरं देशे दद्यादाचमनीयकम् तत्रैव विधा
 यक्षालनं तेषां द्विराचमनमिष्यते त्वयंचापि द्विराचमने द्विधितः अर्चयान्वितः हेमाद्रौ नारदीये यत्राचमनचारणिपादप्र
 क्षालनोदकैः संगच्छन्तैर्बुधाः आर्द्धमास्तरं तत्प्रचक्षते हेमाद्रौ व्यासः सद्येनेवासनं धत्वा दक्षिणे दक्षिणं करम् व्याहृ
 तीभिः समस्ताभिरासनेषूपवेशयेत् समाध्वमिति चेवोत्सादक्षिणं जानुसंस्पर्शन् आस्यमाभिमिति तान्मृथादासनं संस्पृ
 शान्पि हेमाद्रौ शान्तातपः होदेवैथर्वणौ विप्रौ प्राङ्मुखानुपवेशयेत् पित्र्ये तूद्दः मुखं स्त्रींश्च बहून्चाध्वर्युसामगान्
 यात्रवत्स्वयः होदेवै प्राकृत्रयः पित्र्ये उदगे केंक्रमेव वा यनु हेमाद्रौ हारीनः दक्षिणाग्रदर्भेषु प्राङ्मुखान् आस्यमाणो
 जयेद्दुदङ्गस्वानित्येके इति तन्मैत्रायणीयविषयम् प्राङ्मुखान् भोजयेद्दुदङ्गमुखानित्ये क इति तत्स्यरिशिष्टात् विकल्प

इति हेमाद्रिः माधवीयेयम् : भिक्षुकोजसूचारीवाभोजनार्थमुपस्थितः उपविष्टेष्वनुप्राप्तः कामंतगभिक्षोजयेत् कोमे
 अतिथिर्यस्य नाभानिनतच्छ्रद्धं प्रचक्षते विप्रनिग्रमोमाधवीये पवित्रपाणयः सर्वे ते च गौतमनाम्निताः उच्छिष्टोच्छिष्ट
 संस्पर्शं विजयंतः परस्परम् तत्रासनामिष्टध्वं च द्रोदयेयम् : आसनं कुतपं दद्यादितरद्वापवित्रकम् हेमाद्रौ च मत्काररवंडे
 पितृणां घटितं हेमं राजंते वापि चासनम् येन तन्माभयं दत्तमासनं पितृकर्मणि स चैव दिव्यासनास्तु न हि प्रव्यवते दिवः हेमा
 द्रोनागररवंडे अयः शंकुमयं पीतं ग्रदेयं नोपवेशने कसिकायां संग्रहे क्षोभं दुक्कलं नेपाळमाविकं दारुजं तथा तार्योपार्णदृशी
 चैव विष्टरादिच विन्यसेत् अग्निदग्धान्यायसानि भग्नानि विवर्जयेत् हेमाद्रौ छागलेयः पञ्चान्दागादुपक्रम्य प्राच्यां
 पाङ्क्तिर्यथा भवेत् दक्षिणासंस्थितात्त्वे पापितृणां श्राद्धकर्मणि पुलस्त्यः श्रीपर्णा वारुणी क्षीरीजं बुकाभ्रकंदं बकम् सप्त
 मंबकुलं पीठं पितृणां दत्तमक्षयम् संग्रहे शंभी च काशमरीशोलुः कंदवो वारुणस्तथा पंचासना निशस्तानि श्राद्धे देवा च नेत
 या कारिका द्वौ देवौ प्राङ्मुखौ विंशे त्रीन्विप्रा नुदगायना न् पेदीनसिः कुतपः श्राद्धे वेलायां श्रोत्रियो यदि दृश्यते आश्रयला
 यनः नीवीया सोदशांतेन स्वरक्षार्थं प्रवर्धयेत् दृष्ट्या ज्ञपल्यस्तु दक्षिणे कटिदेशे तु तिलैः सह कुशत्रयम् यनु कार्तीयम्
 नीवीकार्यादशागुप्तिर्विभक्तु क्षौकुशैः सहेति तद्भुद्धि श्राद्धे पितृणां दक्षिणे पार्श्वे विपरीतानुदैविक इति स्मृत्यंतरात् यामे
 दक्षिणे वेत्याचाराद्यवस्थेति मदनपारिजाते आचार्यः प्राणायामत्रयं कृत्वा गायत्री स्मरणं तथा श्राद्धं कर्त्ता स्मृतिवदे
 त् विंशेर्वाच्यं कुरुध्व च ग्राह्ये ततस्मिन् लान् गृहेन स्मिन् विकिरे च्चाप्रदक्षिणाम् अर्द्धया परयां युक्तो जपेदपहना इति स्मृत्य
 र्थसारे अपहनादति तिलान् विकीर्य उदारतामि त्युच्चा प्रोक्षेत् पराशरः तद्विष्णोरिति मंत्रेण गायत्र्या च प्रयत्नतः प्रोक्षयेद-

दन्तजातनुशुद्ध दृष्ट्यादिशुद्धये हेमाद्रौ ब्रह्मादे श्राद्धभूमीगर्वाध्यात्वात्वादेयं गदाधरम् वस्त्रादींश्च पितृभ्यां लातनः श्राद्धप्रवर्तने
 देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव नमः स्वाहोयेस्वपायेनित्यमेव नमो नमः आदिभ्यश्चानेपुत्रिरावृत्तं जयेद्बुधः पितरः-
 क्षिप्रमायां निराक्षसाः प्रवर्तन्ति च तत्रैव स्वादे निलारक्षं त्वस्मान्दर्भारक्षं तु राक्षसान् पंक्तिं चैत्रो विरक्षेदतिथिः सर्वरक्ष-
 कः वसिष्ठः शुद्धवतीभिः कूष्मांडीभिः पावमानाभिश्च पाकादिभ्योक्षयेत् अथ देवार्चां तत्र प्रत्यपचारमाद्यंतयोरोदद्यादित्स्कं
 मुचौस्मृत्यर्थं चारं हेमाद्रौ ब्राह्मे आसनेषासनं दद्याद्वाग्देवादिक्षिणेपि वा पितृकर्मणि वा भस्मं देवे दद्यात्तु दाक्षिणे प्रचेताः अ-
 सनेषासनं दद्यान्नतु पाणौ कदाचन धर्मोसीत्यथमंत्रेण गृण्हीयुस्तेतु नान्नुशान् धर्मोसि विशिवाशिराजाप्रतिष्ठित इति मंत्रः गा-
 लुचः दर्भानादाय हस्ताभ्यां गृहीत्वा दाक्षिणेकरे देवेक्षणाः क्रीपयन्तु निरयुष्मं करततः ओं तथेति द्विजाश्रुः स्तेप्राप्तौ तु भवा-
 निति कर्मव्रयाचनो विप्रः प्राश्नवानीति वैवदेत् सृष्ट्वीचंद्रोदये हृहन्नारदीये ययैर्दभैश्च विशेषां देवानां मिदमासनम् इत्येति
 भूयो दद्याद्देवेक्षणां शनिसणाम् तच्च पश्याचतुर्ध्यावाकार्यमिति स एव ततोर्ध्वं कृत्ययेदिति मन्यादयः शौनकाजयंताभ्यामर्घ्यं
 सहितस्य देवाचनस्योक्तेः आश्वलायनानां देवर्घ्यं दानं वोपदेवः वन्न परिशिष्टप्रयोगपास्त्रिज्ञानविरोधात् सृष्ट्विआहूतुं देवेव्यर्घ्यं द-
 द्यात् देवेभ्योपि पृथक् दद्यादित्याहार्यं शुनिचोदनादिति यौनकोक्तेः अथार्घ्यपात्रम् एष्ट्वीचंद्रोदये मात्स्यपाश्रयोः पात्रं वनस्य तिम-
 यं तथा पूर्णमयंपुनः जलजं चापि कुर्वति तथासागरसंभवम् ब्राह्मे सौवर्णताम्रौ व्याशमस्पादिकं शंखं शकृतयः भिन्नाभ्यपि हि यो-
 न्यानि पात्राणि पितृकर्मणि हेमाद्रौ प्रजापतिः सौवर्णं राजतं ताम्रं खड्गं मणिमयं तथा यासिपंचसमं वापि अर्घ्यार्थं पूरयेद्बुधः अ-
 न्विधेयैकल दित्वचतुस्त्वादाप्यर्घ्यपात्रे देव गानवसूत्रे तु देवैश्च देविके श्रीणि पित्र्ये एवैकं सुभयत्र चैत्स्कं कृत् तदेक

विप्रपत्न्य पात्रालान्तरं चेति हेमाद्रिः मदनरत्ने तु देवे एकपात्रमुक्तम् एवञ्चन्द्रोदये पित्रिणी पितृकृपात्राणि हेतुवैश्वदे-
विक इति दृढपराशरोक्ते हेतुवैश्वदेव्याह बहुचानां तु हेतुवैविध्यादित्येकमर्थं पात्रार्थं शोधद्यादित्युक्तं परिशिष्टे प्रयोगपा-
रिजातेन कलिकायां हारीनः दत्तमक्षय्यतां याति खड्गेनार्घ्यं तु यत्कृतम् दृढमनुः मृन्मयं दारुजपात्रमयः पात्रं च य-
द्भवेत् राजनं देविके कार्ये शिलापात्रं च वर्जयेत् पुराणं समुच्चये मृत्पात्रं वतथा कांस्यं मारुक्तं तु संभवम् अयुः सीस-
लोहं भवं सदा पात्रं विवर्जयेत् तत्रैव अष्टांगुलं भवेत् पात्रं पित्रां राजतं शुभम् दशांगुलं तु देवानां सीतार्णवशक्तितः कृतं
स्थापयेदध्यर्पणार्थं हेतुवैविध्यात् पात्रार्थं यज्ञपात्रैः पवित्रे स्थेति मन्त्रेण पवित्रे
छेदयेत्तुने औपधा मन्तरे कृत्वा अंगुष्ठां गुलपर्वणोः स्येन काष्ठेन लोहेन न मृन्मयनखादिभिः वसिष्ठः तूष्णीं प्रोक्ष्यां भा-
स्मापात्रे कुर्याद्दूर्ध्वं विलेनतः पूरयेत् पात्रं युग्मं तु कृत्वा पात्रपवित्रके दृढपराशरः पात्रद्वयमथार्घ्याभ्यं तेजसं चैकवक्तनः
प्राङ्मुखो मन्तीर्थेन शान्ते देव्योदकां क्षिपेत् यवोसीति यवांस्तत्र तूष्णीं पुष्याणि चंदनम् मानवसूत्रे स्मृतम् प्राहि-
व्यो मूययवान् प्राक्षिर्व्येति यवोसीति मन्त्रः पादौ यवोसिधान्यराजोसि वारुणो मधुमिश्रितः निर्णोदः सर्वपापानां
पवित्रमृषिभिः स्मृतः राजीवाचारुणो मधुसंयुत इति परिशिष्टपाठः गोभिलेन तु यवोसि सोमदेवस्य इत्युक्ता
त्रोत्रस्वाहासुक्तोक्तः हेमाद्रौ यमः यवहस्तस्ततो देवान् विज्ञाया वाहनं प्रति आवाहयेदनु शान्ते विवैश्वदेवास इत्युक्ता
दृढपराशरः ततः सव्यं करं न्यस्य विप्रदक्षिण जातुनि देवानां वाहयिष्येह मिनिवाचमुदीरयेत् आवाहयेत्यनु शान्ते
तो विवैश्वदेवास आगत विवैश्वदेवाः शृणुते ममिति मन्त्रं दृढं पठेत् श्राद्धविशेषविश्वेदेवानाम् ज्ञाने हेमाद्रौ बृहस्प-

ति; उत्पत्तिनामचेतेषां निविदुर्येद्विजातयः अयमुच्चारणीयस्तेर्मंत्रः श्रद्धासमान्वितैः आगच्छंतु महाभागा विश्वेदेवाम हा
 वताः ये अत्र निहिताः श्राद्धे सा च धाना भवन्तु ते इदं चावाहनमर्घ्यं पात्रासादनात् प्राक् हेमाद्रिणोक्तम् तत्र कार्त्तिकेः प्रा
 क्कार्यं नथैव तस्मात् अन्येस्तदुत्तरं एव चंद्रोदये शंखः सयवंपुष्पमादाय चरणादि शिरोनिकम् अर्चयितुं स्वर्चने
 कुर्यादंतरैचोदकं तथा पित्र्ये नुमूर्धादिपादां न पादप्रभृतिमूर्ध्नि देविके पूजनं भवेत् शिरः प्रभृतिपादांतं नमो बर्हि
 पेनूके इति मदनरत्ने प्रचेतसोक्तैः कलिकायां संग्रहे तिष्ठन् कृतांजलिर्भूत्वा पठेन्मंत्रो समाहितः विश्वेदेवाः शृणु मेत्या
 गच्छंत्वपरंततः हेमाद्रौ जानूकर्ण्यः ततोर्घ्यं पात्रसंपत्तिं वाचयित्वा हि जौत्तमान् तदग्रे चार्घ्यं पात्रं नुस्वाहा ध्या इति
 विन्यसेत् गार्ग्यः दत्ताहस्तेपवित्रं च कृत्वा पूजां च पादतः आदिव्या इति मंत्रेण हस्ते न्वर्घ्यं विनिक्षिपेत् संग्रहे विश्वे
 देवा इदं वो र्घ्यं मिनिदानं समादिशेत् तदंतैस्वाहानम इति गार्ग्यं आदिव्या इति मंत्रेण स्वाहाकारं नमोत्तकमिति हे
 माद्रौ नागरचंडात् अथर्वणसूत्रेण पाचमर्घ्यं माचमनीयमिति हिज करे निनयेदित्यस्येयत्रयमुक्तम् गभास्तिः अ
 र्घ्यं च पिंडदानं च स्वस्त्यक्षये नथैव च गंधपुष्पादिकं सर्वहस्ते नैव तदापयेत् प्रतिविप्रं यादित्ये त्याहतिः बह्वृचानां त्व
 नेन दत्ता र्घ्यानि मंत्रणम् ततः पात्रं दक्षिणे देवेभ्यः स्थानमसीति सुब्रजमुत्तानं वा कार्यमिति गारुड उक्तम् एतदापस्ते
 बानां नियममन्येषां न हेमाद्रौ विष्णुधर्मं गंधैः पुष्पैश्च धूपैश्च वस्त्रैश्चाप्यथ भूषणैः अर्चयेद्वा ह्मणान् वाक्त्या श्रद्धा
 धानः समाहितः एव चंद्रोदये मार्कंडेयः चंदनागरुकुपूरकुंकुमाभिप्रदापयेत् विष्णुः चंदनकुंकुमफूर्सागरुप-
 द्मकान्यनुलेपनायेति व्यासः अपवित्रकरो गंधधारां निपूजयेत् कलिकायां स्मृतिः गंधधारेति वै गंधमायनेने

चपुण्यकम् धूरसीत्यमुनाधूपमुद्दीप्यत्वेति दीपकम् सुवंगस्त्राणि मंत्रेण वस्त्रं दद्यात्सयत्नतः आसनैस्त्वासनं द्रुयादर्थे स्त्वर्ध्वं वि-
जोतयः स्रगंधश्च स्रपुण्याणि स्रमाल्यानि स्रधूपकः स्रज्योतिश्चेव दीपे तु स्वाच्छादनमिति क्रमः विप्राणां गंधेन च तुलं नि-
पुंरुयानकार्यम् हेमाद्रौ देवलः ललाटे पुंड्रकं दृष्ट्वा स्कंधे मालां तथैव च निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा च वृषलीपतिम् पुं-
द्रुवं तुलमि त्यपरा कर्मदन रत्ने च पुंड्रं चिपुंड्रं च तुलमर्धचंद्रं च ऊर्ध्वं च तिलकं कु-
र्वाद्देवैः पित्र्ये च कर्मणि निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा चैव चिपुंड्रकम् इति दृष्ट्वा पराशरोक्तेः तिर्यग्लेपो भवत्येव वर्जयेति-
लंक्रं भाले श्राद्धकाले च सर्वदा तिर्यग्गव्यूर्ध्वं पुंड्रं वा धारयेत्तु प्रलत इति व्यासोक्तेरिति दृष्ट्वा चंद्रः यत्तु नारदीये ऊर्ध्वं पुंड्रं
च तुलसी श्राद्धे नेच्छंति क्रेचनेति तत्कर्तृपरम् हेमाद्रौ ब्राह्मे पूतिकं मृगनाभिं च रोचनारकचंदनम् कालेयकं तूग्रगं-
धं तुलसी चापि वर्जयेत् कस्तूर्या विकल्प इति हेमाद्रिः दृष्ट्वा शान्तपः पवित्रं तु करे कृत्वा यः समालभते तौ द्विजान् राक्षसा-
नां भवेच्छ्राद्धं निराशोः पितृभिर्गतिः पुष्यं तु ब्राह्मे जाती चंपकलोधांश्च महिष्भावाणवर्वरी चूताशोकादस्तु च तुलसी
शतपत्रकम् कुवृजं कंठगरे चैव पशुंगमारण्यकेतकीं द्यूथिकामिति सुक्तं च श्राद्धे योग्यानि भौ द्विजाः कमलं कुमुदं पद्मं पुंडरी-
कं च यत्नतः इंदीवरं लोकनदं कल्हारं च निवेदयेत् हेमाद्रौ चासुभगविष्ययोः स्रकुमारैः किमलयेयैर्वदूर्वां कुरेरपि संपूज-
नीयाः पितरः श्रेयस्सामेन सर्वदा स्कांदे जातिश्च सर्वादानव्यामहिष्काशैतयूथिका जलोद्भवाणि सर्वाणि कुसुमानि च
चंपकम् तत्रैव दृष्टमनुः न नियुक्तः शिखावर्ज्यमाल्यं शिरसि धारयेत् वर्ज्यानि दृष्ट्वा चंद्रोदये भविष्ये केन कीं तुल-
सी पत्रं विलय पत्रं च वर्जयेत् द्रोणं च करवीरं च चतुरं किं शकं तथा माधवीये स्मृत्यर्थं सारे च तुलसी निषिद्धा तुलसी-

निषेधो निर्मूल इति हेमाद्रिः समूलत्वेऽपि पितृपरः तुलसीगंधमाघायपितरस्तृप्तमानसाः प्रयातिगुरुडास्तृप्तदचक्रपा
 णिन इति प्रयोगपारिजाते पाद्योक्तेरिति बोधेयः वृद्धपराशरः नजीतीकुसुमैर्विहान्वित्विषपत्रैश्च नार्चयेत् अपादिकुसुमं
 सिंटीरूपिकासकुरादिका पुष्पाणि वर्जनीयानि आर्द्रकर्मणि नित्यशः हेमाद्रौ शंखः उग्रगंधीन्यगंधीभिश्चैत्य वृक्षोद्भवानि
 च पुष्पाणि वर्जनीयानि रक्तवर्णानि च जलोद्भवानि देयानि रक्तान्यपि विशेषतः अंगिराः नजानीकुसुमानि दद्यात्
 न्यक्रदली पत्रमिति जात्यां विकल्प इति हेमाद्रिः निषेधः पिंडाविषयः कुंदं शंभौ च नौदद्यान्मोक्षमंगरुद्धञ्च पिंडे जाती
 च नौदद्याद्देवीमर्केणानार्चयेदिति वृद्धयाज्ञवल्क्योक्तेरिति बोधेयः स्मृतिस्मारे अगस्त्यभृंगराजं च तुलसीशतपत्रिका
 चंपकं तिलपुष्पं च षडेते पितृवल्लभाः केतकीं करवीरं च कुलकुंदकं तथा पाटलां चैव जानीं च आर्द्रयलेन वर्जयेत् केचि
 सिंहेऽपि तुलसीमाहुः पितृपिंडार्चनं आर्द्धेयैः कृतं तुलसीदलेः प्रीणिताः पितरस्ते स्तया वच्चंद्रार्कमौदिनीनिमार्कंडेयोक्तेः
 धूपस्तत्रैव विष्णुधर्मं धूपस्तु गुरुसुंदरं स्तथा चंदनसारजः अगस्त्यसर्पूरस्तूरुस्तृप्तकृत्तथैव च विष्णुः द्युतमधुः
 सुकं गुगुलुं श्रीतंदैवदारुसरलादि दद्यादिति तत्रैव देवलः यैहि प्राण्यंगजाधूपा हस्तयाता हतौ श्रव्यं न ते आर्द्धे नियो
 क्तव्याये चैवोद्ग्रगंधयः द्युतं न केवलं दद्याद्दृष्टान्तरुगुलुम् दीपमाह विष्णुः द्युतेन दीपोदानव्यास्ति स्ते स्तेन वा पुन
 वसामे दोद्भवदोषं प्रयत्नेन विवर्जयेत् वस्त्रं ब्राह्मे कोशेयं क्षौमकार्पासं दुकूलमहंतं तथा आर्द्धे दद्यात्तानि नो दद्यात्कामा
 नाप्रोति चोत्तमान् हेमाद्रौ ब्रह्मचैवर्ते यज्ञोपवीतं दानव्यं वस्त्राभावे विमानता पितृभ्यो वस्त्रदानस्य फलं तेनाभुनोत्स्वि
 तम् तत्रैव पादौ निष्क्रयो वायथाशक्ति वस्त्राणां वेप्रदीयते अन्यान्यपि च देयानि तत्रैव कालिकापुराणे धात्वादिनि

विनारम्यादीपिकाः आद्वकर्मणि पितृनुद्दिश्ययोदद्यात्संभवेद्भजनंश्रियः योद्धपदानपात्रंनुपात्रमारान्तिकस्यच दद्या
 त्पितृभ्यः प्रयतस्तस्यस्वर्गक्षयागतिः विष्णुधर्मे यः कंचुकंतथोष्णीकांपितृभ्यः प्रतिपादयेत् ज्वरोद्भगानिदुःखानि-
 सकदाचिन्नपश्यति स्त्रीणांआर्द्धेनुमिंदूरं दध्मंश्चंडानकानिच निमंत्रिताभ्यः स्त्रीभ्योयेतेस्फः सौभाग्यसंयुताः हेमा
 द्वावादित्यपुराणे नरुष्णवर्गेदातव्यं नापिकापसि संभवम् पितृभ्योनाधिमत्तिनं नोपयुक्तं कदाचन न छिद्रिनं नापद
 शं नधोतं कारुणापिच कार्यासनिषेधेन्यसंभवे तत्रैव पितृन्सत्कृत्य वासोभिर्दद्याद्यशोपवीतकम् यज्ञोपवीतदा
 नेन विना आर्द्धं तु निष्फलम् एतद्यतिशूद्रस्त्री आर्द्धेपि देयमिति हेमाद्रिः तत्रैव नृसिंहपुराणे कमंडलुं ताम्रमयंश्चा
 र्द्धेपुप्रददातयः काधेन निर्मितं चापि नारिकेलमथापि वा दद्यात्कमंडलुं आर्द्धेऽसः श्रीमानभिजायते योमृत्तिकाविर
 चितान् आर्द्धेषु च घटान् कृष्णान् प्रदद्यात्करकान्वापिसोक्षयाविंदते स्वरवम् तत्रैव उपानच्छत्रवस्त्राणि भुक्तिपात्रं क
 मंडलुम् शयनासनयानानि दर्पणाव्यजनानिच अन्नं कसंस्कृतं गंधां स्तांबूलं दीपचामरम् पितृभ्योयः प्रयच्छे-
 नुविष्णुलोकं सगच्छति सौरपुराणे वामरंतालहंतं च धेनूच्छत्रं च दर्पणम् दत्वा पितृणामेतानि भूमिपालो भवे
 दिह तत्रैव नंदिपुराणे अलंकाराः प्रदातव्या यथाशक्ति हिरण्यमयाः केशू रहारकटकमुद्रिकाकुंडलादयः तथास्त्री
 आर्द्धेषु प्रदेयास्तुरलंकारास्तु योषिताम् मंजीरमेखलादामकर्णिकांकंकणादयः आदर्शव्यजनच्छत्रशयनासन
 पादुकाः मनोज्ञाः पटवासाश्च स्तुगंधाः श्रृणुदृष्टयः अंगारधानिकाः रीतेयोगपट्टाश्च घण्टयः कटिसूत्राणि रौ
 प्याणि मेखलाश्चैव कंकवलाः कर्पूरादेश्च भौंडानि तांबूलायनंतथा भोजनाधारयं चाणिपतद्वा हांस्तथैव च तथा

जनशालाकाश्चकेशानांच ग्रसामधनम् एवान्दद्याजुयःसम्यक् सोश्वमेधफलं लभेत् स्मृते सौवर्णराजतं वापि कां स्येनाप्यथ नि-
र्भितम् दत्त्वा भोजनपात्रं तु स आह भवति भूतले भामनपुराणे वंदीकृतास्तये कोचित्स्वयं वायदिवापरेः येन केनासुपाये
नयस्तामोचयेते नरः पितरस्तस्य गच्छन्ति शाश्वतं पदमव्ययम् पराशरः वाचयेत् स रिपूर्णं त्वं वा सोदत्त्वा विधानतः नार-
दीये देवैश्च समजुस्तानो यजेत् सितगुणं त्वथ तत्र पित्र्ये आसनाद्यशेषमर्चनकांडं वैश्वदेविकं श्रेयम् विशेषस्मृत्यते तत्रा-
सने द्विगुणशुभ्नाः कुशाः अत्रावाहनमासनात्पूर्वैवाध्यं पूरणोत्तरं वाग्नौ करणोत्तरं वे निस्मृतिषु पक्षउक्तः एषां शा-
खाभेदेन व्यवस्था द्वितीयपक्ष एव बहुसंभतः तत्रार्घ्यमाहाश्वलायनः तैजसाश्ममयमृन्मयेषु त्रिषु पात्रेष्वेकद्रव्ये
जुवादसीनां हितेष्वपः प्रसिच्य शन्नो देवीरित्यनुमंत्र्य तिलानां चपानि तिलोसिसोमदेवयोगोसवेदेव निर्मितः प्रलवद्भि-
प्रत्तस्वध्यापितृनिमान् लोकान्भीषणाहिमः स्वधानमद्भिः अश्वमयं स्फाटिकादि मृन्मयं हस्तकृतमेव कुलालचक्रनि-
ष्यन्मास्करंदैविकं नतन् तदेव हस्तघाटनंदैविकं केवलं तथेति छंदोगपरिशिष्टात् अन्यान्यापि पात्राणि पूर्वसुक्तानि म-
नुः अन्याभ्यो विजाभायेयद्येकोत्राहाणो भवेत् पात्राण्यासादयेत्त्राणि न तु ब्राह्मणसंख्यया दत्तं कादेः कर्तुर्हपितृत्वादाव-
पि यच्च नात्रीत्येव पात्राणीति हरिहरः माधवीये वैजवापः अर्घ्ये पितृणां त्रीण्येव कुर्यात्सात्राणि धर्मयित् एकस्मिन्वाच-
हुषु वा ब्राह्मणेषु यथाविधि हेमाद्रावयेवम् अत्रानुमंत्रणं सकृत् तिलोशीत्वस्य प्रतिपात्रमादृतिः पितृशब्दस्यानूह-
श्च निश्चिन्नकृत् दर्शश्च त्रिगुणं पवित्रम् किस्तिस्वः शलाकस्त्वपितृपात्रेषु पात्रेणे एकोद्दिष्टे शलाके कां निधायोदकमाह-
रोदति हेमाद्रौ चतुर्विंशतिमतात् तत्रैव विष्णुः दक्षिणाग्रदर्भेष्ठिदक्षिणापवर्गे च मसेषु पवित्रांति हितेष्वपि आसिंचेच्छन्नो-

देवोरिति मंत्रेण जलसेचनं वदृचभिनविषयम् अस्मिन्क्षेत्रेति पात्रं मंत्रादृतिः कारिकायाम् गंधपुष्पाणि चेतैषु पात्रेषु
 प्रक्षिपेदथ ग्राहो जलं क्षीरं दधि घृतं नित्तं दुलसं र्षपान् कुशाग्रमधपुष्पाणि दत्त्वा चामेत्ततः स्वयम् जानूक्यर्थः ततो
 धर्मपात्रसंपन्नि वाचधित्वा द्विजोनमान् तदग्रे चार्घ्यपात्राणि स्वधार्घ्या इति विन्यसेन् ततस्तिलहस्तो विप्रसम्यजानो दाक्षि
 णकरं न्यस्या वाहनं पृच्छेत् अर्चगौत्रसंबधनामानि द्वितीयां तत्त्वंच प्रागुक्तम् बेजवापगृह्ये तिष्ठन् पितृनावा हयिष्या
 मीत्यामं च्य कोर्म अपसव्यं ततः कृत्वा पितृणां दक्षिणां मुखः आवाहनं ततः कुर्यादुशनं स्त्वेत्युवाच बुधः आवाच्यनदनु-
 ज्ञातो जपेदायं नुनस्तनः अत्र सम्यस्यापि प्रागुक्तेर्वक्तव्यः अत्राद्यमंत्रादृत्यास्मत्स्थितरममुकशर्माणममुकगोत्रं वस्तु-
 पयावाहयामीत्याद्यस्तु मूर्धोदितो हर्तुर्नित्तां न्विकीर्यायं नुन इति सर्वे नित्सकृज्जपेदिति निबंथाः अत्रोपवेशनसंवेशनपा-
 द्यार्घ्यांचमनीयान्यपि हेमाद्रिणोक्ताग्निता न्यथर्ववेदिनां नियतानि नालेपतेपात्रपितामहादि पित्रंतं प्रातिनिलोम्येन सर्पः प्र-
 यीगः वाराहे गंधपुष्पां च नं कृत्वा दद्याद्दस्तौ तिलोदकम् गांग्र्यैः शिरस्तः पादौ तौ वापि सम्यगप्यर्चयेत्ततः ततः स्व-
 धार्घ्या इति पितृपितामहादिविप्राग्रे प्रत्येकं निवेदयेदिति कारिकायाम् हन्तौ च आश्वलायनः प्रसव्येनेतरपाण्यं गु-
 ष्ठांतरेणोपवीति त्वादक्षिणेन वासव्योपगृहीतेन पित्रंदंतैर्घ्यापितामहे दंतैर्घ्यं इत्यपः पूर्वताः प्रनि-
 ग्राहयिष्यन् सकृत् स्वधार्घ्या इति पृच्छति स्वनुसृष्टास्वनुमंत्रयति यादिव्या आपः स्रथिव्या संवभूवुर्पा अनरिक्षा उत
 पार्थवीर्याः हिरण्यवर्णा यजित्यास्तान आपः शंस्यो नाभवंतु अर्घ्यादि प्राकृंगंधादेर्यज्ञोपवीतमेव अर्घ्यदानास्त्राग-
 न्याभपोदयात् यद्यप्यत्र सव्येन दक्षिणेन वार्धं दद्यादित्युक्तम् तथापि दक्षिणेनेत्यभिमतोर्थः कारिकायां हन्तौ चैवम

पित्रादेस्तृभिः पात्रैर्दद्यात् पितुः स्थाने विप्रत्रयंचेदेतद्ध्वं विप्रत्रयदद्यात् त्रयाणां स्वधार्घ्या इति सकलप्रभः एवंपैतामहादावपि
 अन्यजलदानमर्घ्यमंत्राश्च प्रतिविप्रभावंति तैषु गांधौ च प्रतिविप्रं पदार्थानुसमयः कांडानुसमयो वा पित्रादित्रयाणामेकवि
 प्रपक्षेत्रिभिः पात्रैरेकस्येवार्घ्यं दद्यादिति हनिः कारिकापि स्वधार्घ्या इत्यगोर्ध्यास्ता उपवीतीति वेदेयेत् निवेदनात्माकृ प्राची
 नावीतमेवेत्यर्थः अर्घ्यं सशेषमादाय दक्षिणेन नुपाणिना भव्यहस्तगृहीतेन निनयोसिततीर्थतः दत्त्वादत्वा निनीतास्नाया-
 दिव्यार्चनमंत्रयेत् यत्तु यादिव्या इति मंत्रेण हस्ते धर्घ्यं विनिक्षिपेदिति यच्च वाराहे तित्त्वाद्युना चापसंब्यं दद्यादर्घ्यादिकं द्वि
 जइति यच्च व्यासः गोत्रसंबंधनामानि पितृणां भुञ्जीत यन् एकेकस्य तु विप्रस्य अर्घ्यपात्रं विनिक्षिपेदिति तद्धृत्वातिरिक्त-
 विषयम् तत आचमेत् एवंमातामहेष्वपि आश्वलायनः सस्त्वान्तामवनीयताभिरदिः पुत्रकामो मुखमनक्ति सस्त्ववः शेषः सं
 त्रयोहिपरिशिष्टो भवतीति शतपथश्रुतेः केचिन्नुहस्तगलितं बुचदंति समवनीयांस्वेदे पात्रे पितृपात्रे आसिञ्च्येति वृत्तिः
 प्रथमे पात्रे संस्त्वयान् समवनीयेति कातीयस्मृताच्च ब्राह्मे तु प्रतिविंबावलोकनमुक्तम् स्वां देत्वायुः कामस्य नेत्रासेचनमु
 क्तम् पितृविभ्रैः प्राङ्मुखस्य कर्तुराभवेकः कार्य इति केचित् आश्वलायनः नोद्धरेत्यथ मंत्रपात्रं पितृणामर्घ्यपातितम् आ-
 दत्तास्तत्र तिष्ठति पितरः शौनकी ब्रवीत् यावद्द्विप्रविसर्जनमिति तु र्यपादेय मीयः पाठः अत्र वृत्तिः पितृपात्रं समचनयनदे
 शान् चालयेदाश्चाह समाप्तेः यस्मात्तत्र नृनीयपात्रेणादत्ता इति यद्वा प्रथमपात्रमेव न्यग्वित्तं कुर्यादिति कामाभावेपीदमे
 व शेषप्रतिपादनम् हेमाद्रौ कौर्मै संस्त्ववांश्चननः सर्वान्यात्रैकुर्यात्समाहितः पितृभ्यः स्थानमसीति न्युबुजं पात्रं निधापये-
 त् शक्यपाणौ यमस्त पौन्रकं प्रथमपात्रं न स्मैयेतामहल्यसेत् प्रपितामहं ततो न्यस्य नोत्थरेन्न च चालयेदित्याह अथ संस्त्व

चानानीय तृतीयेनाच्छाद्य न्युज्जीकुर्वादि सार्चकवाक्यतयार्थ इति केचित् अत्रिः गंधादिभिस्सदभ्यर्च्य तृतीये
 नापि धापयेत् पितृभ्यः स्थानमसीति श्रौतेशोचिर्नर्चयेत् अर्चनं न्युज्जीकृते पितृल्यम् न्युवृजसुत्तरतो न्य-
 सेदिति प्रचेतसोक्तेः सर्वविप्रोन्नरतो न्यसेदिति हेमाद्रिः कस्य तर्कः विप्रवामे इति हलासुधः कर्तुं वामे इति श्रु-
 त्पाणिः उत्तानं विद्यन्वापि पितृपात्रं नतद्रवेदिति उशनसोक्तेः न्युज्जैवसाधुः मातामहादिसंस्त्वानपि पितृपात्रे
 च गृहीत्वा प्रयाजवननेन न्युज्जीकुर्यादिति श्रुतपाणिः एकोद्विष्टेनूहेन न्युवृजतेति पितृभक्तो श्रीदत्तः यमोपि स्पष्टमु-
 तानमन्यन्ननीतमुदादिनंतथा पात्रं दृष्ट्वा ब्रजं त्याश्रुपिनरस्तु शपति च वैश्वदेवे उज्जानमिति भदनपरिजानः ब्रजवापः न
 स्योपरिकुशान्दत्वाप्रदद्याद्देवपूर्वकम् गंधपुष्पाणि धूपं च दीपं वस्त्रोपवीतके अन्नगंधादेर्देवपिच्छे च पदार्थानुसमयस्य याज्ञ-
 वल्क्योक्तं कांडानुसमयेन विकल्प्योक्षेयः बहुचानंतु सूत्रे देवानुक्तेः कांडानुसमय एव अन्नप्राचीनावीनि नाम गोनसंयुक्त्या सुत-
 प्रागन्यदेववत्तदंत आचमनं च हेमाद्रौ कालिकापुराणे निर्वर्त्य ब्राह्मणादेशान् क्रियामेवं यथाविधि भाजनानि ततो दद्यात्
 हस्तशौचं पुनः क्रमात् आदेशात् सान्नाणि दद्यादित्यन्वयः तेन नत्रापि प्रश्नानुज्ञेक्षेये तत्रैव ब्राह्मे मंडलानि च कार्यणि नेचारेभ्यः
 र्गोक्तेः शक्तेः गौरमृत्तिकया वापि भस्मानागोमयेन वा भृगुः भस्मना वा रिणा वापि कारयेन्मंडलं ततः चतुःकोणं हि जाग्रदस्य
 कोणं क्षत्रियस्य तु मंडलास्तु निवेश्य शूद्रस्याभ्युक्षणं स्मृतम् बहुच परिशिष्टे तु देवे च तुरस्तं पित्र्ये च तं मंडलं कृत्वा क्रमे-
 ण सयवान् सति तान् श्रद्धां न्द्रादित्युक्तम् मार्कंडेयः यानुधानाः पिशाचाश्च कूराये च चराक्षसाः हरंति रसमन्नस्य मंडले-
 न विवर्जितम् हेमाद्रौ हारीतः भूमावेच निद्रध्यान्नोपरि पात्राणीति तानि च हेमाद्रौ च विराह भोजने हेमरोप्याणि देवे वि-

अथथाक्रमम् हारीतः राजतपार्णत्वाद्यकांस्यपात्राणिभोजनेइति तत्रैवचाराहे सोवर्णानीहरोव्याणि कांस्यानि तदसंभवे
 अन्यान्यपि हि कार्यणिदारुजान्यपि जानता नायसान्यपि कार्याणि पैचलानि नुक्कविन् नवसीसमयानीह शस्यन्ते त्रुजान्य-
 पि-अत्रिः पंचाशत्पलिकं कांस्यं बद्धाधिकं भोजनायवे गृहस्थैस्तु सदा कार्यभग्नावे हेमरोव्ययोः पालाशोभयो विनानस्युः पर्णपा-
 त्राणिभोजने दृश्यन्ति चंद्रस्त कांस्यपात्रे हविर्हस्वानि राशाः पितरोगना इति ब्राह्मणेः कांस्यपात्रनिषेधमाह वोपदेवस्तस्मै
 निसंगहसु राजहार आर्द्रपलाशपात्राणि मधुभेदं वराणि च पारिकाकुलजपूक्षककच्चा निक्कमाज्जगुः कदली चूतपनसजं
 बुधुन्नागचंपकाः अलाभैर्मुत्स्य पात्राणां ग्राह्याः स्क्रः पितृकर्मणीति हेमाद्रौ तु कदलीपत्रनिषेधमाह गिराः नजानीकुस्त
 मानि दद्यान् कदलीपत्रमिति क्रतुः अस्तराणां कुलैजातारं भापूर्वपविग्रहे तस्य दर्शनमात्रेण निराशाः पितरोगताः एवंपा-
 त्राण्यासाद्य भस्ममर्यादां कृत्वा विप्रहस्तशोधनं कुर्यात् तत्र पिशां गरसाणोदनिमं न द्वयं केचित् पतन्ति मात्स्ये अकृत्वा भस्म
 मर्यादां यः कुर्यात्साणि शोधनम् आस्तरंतद्वयेच्छ्रद्धं पितृणां नोपनिष्ठते तत्रैव ब्रह्मांडे प्रशाल्य हस्तपात्रादिपश्चादद्भिर्वि-
 धानवत् प्रशालनजलं दर्शयित्वा शिपेच्छुचौ मंडलोपरीति हेमाद्रिः अथाग्नेोकरणम् हेमाद्रौ मार्कंडेयः आहिता
 निस्तनुहुयादक्षिणाग्नेोसमाहितः अनाहिताग्निश्चोपासने ऽग्न्याभावे हि जेष्ठा वा ययवाये आहृत्य दक्षिणाभिन्तु हो-
 मार्थं वै प्रयत्नतः अग्न्यर्थं लोकि कंचापि जुहुयात्कर्मसिद्धये आहिताग्निः सर्वो धानी अर्थाधानी तु गृह्य एवेति चंद्रिकाप-
 रार्कमिनाक्षरमाधवादयः तस्यापि दक्षिणाग्नेोलोकि को गृह्य इति हेमाद्रिः कल्पतरुश्च आद्यपक्ष एव नुयुक्तः बहुसंभनश्च
 यद्यपि स्मार्तान्गोकरणं श्रोते दक्षिणाग्नेो न युक्तम् तथापि वचनाद्भवतीति हेमाद्रिचंद्रिकादयः इदं दर्शय्याद्दृष्टव्य आब्दि कादि

पुनस्तर्पणीपाणो अर्धाधानीगृह्येकुर्यादिनिहेमाद्रिर्माधवादयश्च पक्षानंकर्मनिर्वर्त्यवैश्वदेवं च साग्निकः पिंडयज्ञंततः
 कुर्यान्नितो न्वाहार्यकंसुधइतिलो गाक्ष्यादिभिः क्रमोक्तेर्विह्नदक्षिणाग्नि सत्वात् अतएवात्रवचने साग्निकः आहिताग्नि
 कृत्कीहेमाद्रिणा एतदापस्तंबादीनामेव आश्वलायनस्याहिताग्नेः पाणावेवेतिवृत्तिः अर्धाधानिनः गृह्येएवव्यतिषंगो-
 णेतिप्रयोगपारिजातेपरिशिष्टे च वोपदेवस्त्वाह होमशब्दः पिंडपितृयज्ञपरः पितृयज्ञे तु शुहुयादक्षिणाग्नेोसम्राहिनः
 आदेः लोपासनाग्नेो नु निराग्निर्लौकिकेनले अनग्निर्दूरभार्यश्च पार्वणे समुपस्थितै संधायाग्निंततः कुर्यान्दिहोममग्निं समुत्सृ-
 जेदिति विकंडमंडनोक्तेः श्राद्धे गृह्याग्नानवेवेति लोकि काग्न्यादिविधानंचेतै निरीयादिविषयं बहुचस्यत्वमग्नेरापि पाणि
 होमएव अग्निपाणिं विना सूत्रे विधानानंतरानुक्तेः अन्यभावे तु विप्रस्य पाणावेवोपपादयेदिति मन्त्रेऽश्व हन्नायव्येवम्
 क्वचित्साग्नेरपि पाणि होमउक्तो गृह्यपरिशिष्टे अन्यष्टक्यंच पूर्वैर्हर्मासिमास्यथपार्वणम् काम्यभाभ्युदयेष्टम्यामेको
 द्विष्टेतथाष्टमम् चतुर्षाद्येषु साग्नीनांवन्दो होमो विधीयते विन्यब्राह्मणहस्तेऽस्यदुर्नरेषु चतुर्षपीति एकोद्विष्टं सपिंडीक
 रणं श्रद्धेन निवेधान् बहुच भाव्यकारास्तु सर्वैकोद्विष्टेषु पाणि होममाहुः इदं बहुचानामेव अत्रेदंतत्वम् स्थालीपा
 केन सह पिंडार्थं मुधृत्येति सूत्रेनात्रापूर्वः स्थालीपाकश्चोद्यते सर्वश्राद्धेषु प्रसंगात्तेनानुवादोयमिति वृत्तिकारोक्तेः
 पार्वणेऽपि आर्थिकस्यानंगस्वव्यतिषंगस्य चार्थिकादि घनतिदेशादर्थ्याधानिनोपि पाणि होमएवेति वृत्तिस्वरसः एवंम
 सिक्तादायपि षोडशोमासिके श्राद्धे सपिंडीकरणेनथा पाणावेवतु होतव्यमन्यत्राग्नेो नु ह्यने इति बोपदेवोदाहृतवच
 नाच्च भाव्यकारमतेन सूत्रे स्थालीपाकेनेति करणत्वां न्नित्यवच्छवणाच्च पार्वणे सांगं ततः काम्यादिषु तदभावे कार्य

स्थपिंडदानस्याप्यभायः एतदेकमुत्पत्तिविरुद्धतावपि वार्धिकादौ व्यतिषंगउक्तः प्रयोगपात्रिजातेपिशिष्टे च तेनेतन्मतेर्था-
 धानिनोभावेव वस्तुतस्तस्यालोपकैः सह शास्त्रवयाप्रस्तरं प्रहरतीति वस्तुहभावमात्रश्रुतेः पत्नीवनेत्वरूपलक्षणसि-
 नांरास्यम् तत्त्वैवानां गानुरोधेन प्रधानभूतपिंडदानस्यागोचरः तेन व्यतिषंगभावोपपन्नो होमो भवतीति बोधोपदेवः अ-
 नाहिताग्नेर्गुण्याग्निमवस्तु सर्वमनेग्नावेव वार्धिकादौ दानमनेत्यतिषंगो न अन्यमनेत्वस्ति अन्यथा चारमनुष्ठेयम्
 आश्वलायनः उरुत्पद्यताक्तमन्यमनुज्ञापयत्यग्नौ कारिष्येकरवैकरवाणीति वा प्रत्यनुज्ञाक्रियतां कुरुष्वकुर्वित्यथान्ते
 होमियथोक्तं प्रस्तादिनि व्यतिषंगपक्षे इदमिति चेन्नः करवैकरवाणीत्यभगनाचित्यलुपंगः पुरस्तात्सिद्धपितृयज्ञे तच्चैवं
 मेक्षणमावदायावदानसंपदानुहुयात्सोमाधपितृमतेस्वधानमोगनेयेकव्यवाहनाय स्वधानमइति स्वाहाकारेण बान्निहू-
 र्वयज्ञोपवीतीमेक्षणमनुग्रह्येति अवदानसंपदा उपस्तरणाद्यपेक्षयेत्यर्थः व्यतिषंगपक्षे अतिप्रणीतव्यहोमोन्यथासु-
 रव्ये अतिप्रणतेनापि भ्रमुपसमाधयेति बहुचपरिशिष्टात् केचित्तत्परस्मिन्निवर्हणार्थत्वात्सुख्येवदंति तदेतद्विरोधा-
 च्चित्तम् प्रयोगपाठिनातेव्यवम् शौनकः स्वाहाकारेण होमेतु भवेद्यज्ञोपवीतवान् वनमागन्नेहुत्वा पश्चात्सोमाय-
 हूयते अग्नौ यज्ञोपवीत्येव प्राक्षिपेन्मेक्षणांततः छंदोगपरिशिष्टे अग्नौ करणहोमश्च कर्तव्य उपवीतिना अपसव्येन
 वाकार्येदक्षिणाभिमुखेन च कानीयानां त्वपसव्यमेव पिंडपितृयज्ञवत् हुत्वेति सर्वोतिदेशात् सव्यं तु छंदोगपरम्
 गोभिलेनैतदुत्तरमेवापसव्योक्तः छंदोगानुहुयः सव्येनापसव्येन यत्तु पादिति हृद्वाज्ञवत्स्योक्तेश्च अथ पाणिहो-
 मः आश्वलायनः अभ्यनुज्ञायां पाणिघेववति पिंडपितृयज्ञवत् स्वाभावेनाग्न्यभावेनाग्न्यादिवित्यर्थः तेन बहूना

नामैकोद्दिष्टे पाणिहोमो भवत्येव निवेद्योऽन्यपरः पाणिधिति बहुवचनात्सर्वविप्रपाणिषु होम इति दृष्टिः एवं मानामहेपि
शोनकोपि सर्वेषामुपविष्टानां विप्रपाणामथ पाणिषु विभज्यन्तु हुयात्सर्वसोमायेत्यादिमंत्रतः यत्तु हेमाद्रौ कात्यायनः
पित्र्येयः पंक्तिमूर्धन्यस्तस्य पाणावनतिकः हुत्वा मन्त्रवदन्येषां नूष्णां पञ्चेषु निक्षिपेदिति बहुवचानि रक्तानाम् यत्तु तत्रै
वमात्स्ये अन्यभावे तु विप्रस्य पाणौ वाथजलेपि वा अजकर्णे श्वकर्णे चागोक्षे वाथ शिलां नितिक इति तत्तौ तथा इति विषय
म् तद्यदा पांसमीपे स्याच्छ्राद्धज्ञेयो विधिस्तदेति तत्रैव कात्यायनोक्तैः निर्जलेजकर्णादौ यत्तु चंद्रोदये यमः देववि
करे नग्निः कृत्याग्नौ करपां हिज इति तदभार्यपरम् अपत्नी कोयदा विप्रः श्राद्धं कुर्वति पार्वणम् पित्र्यविद्वैरनुज्ञातो विश
देवेषु हुयते इति तत्रैव कात्यायनोक्तैः हुयते इति छांदसोऽव्यस्यः हेमाद्रौ वायवीये विधुरो देविके कुर्वाच्छेषं पित्र्ये नि
वेदयेत् देवविप्रानेकत्वे तत्रैव वेश्वदेवयदे कास्मिन् भवेयुर्द्व्यादयो द्विजाः तदेकपाणौ होतव्यं स्याद्विधिर्विहितस्तदा
सोऽप्याद्यः प्रथमं वानियम्ये नैति न्यायान् तेन मृतभार्यस्य देवे होमः अनुपनीत ब्रह्मचार्यो देस्तं पित्र्ये अग्न्यभावः स
तस्तावद्यायद्भार्यं न विंदतीति हेमाद्रौ जानूकर्ण्योक्तैः सभार्यं न स्थाग्नेरपि पित्र्यविप्रकरे इति एतद्वीचंद्रः उपवीति त्वेदे
वे होमः प्राचीनावीनेन पित्र्ये यद्वासर्वत्र देवपित्र्यकरयोर्विकस्य इति हेमाद्रौ भदनरत्ने पाणिजाने च यदा तु पितृमाता
हयोरैव पित्र्यविप्रभेदस्तदा भेदेन पाणिहोम इत्यपरा कर्त्तव्यं द्विकादयः यदा तु देयं तत्र तदा तत्रेण स कुरुदेव पाणिहोम इति
केचित् हेमाद्रिस्तः मानामहस्यभेदेपि कुर्यात्तत्रेण साग्नि क इति कातीयस्मृतौ भेदमाह एवं पित्र्येपि माधवीये व्येव
ः स्मृ एवं साग्नेरपि विदेशादौ पाणिहोमो ज्ञेयः यत्तु कर्त्तव्यं पाणिग्निना श्राद्धमेव नास्तीत्युक्तम् तत्सापिंडीकरणवार्धिका

चकरणपत्नेर्यत्किंचिदेव यत्तु हृन्हारदीये अनग्निदूरपायार्थ्यपावणेसमुपस्थिते भ्रातृभिः कारयेद्वाङ्मसाग्निर्केर्विधिवत्-
 द्विजाः क्षयाहदिवसे प्राप्तेस्वस्याग्निदूरगोयदि तथैव भ्रातरः स्वश्वेत्स्रोक्किरागनाविनिस्थितिः ओपासनाग्नौदूरस्थे स-
 यीयेभ्रातरिस्थिते यद्यत्नौ जुहुयाद्वापि पाणोवासाहिपातयी ओपासनाग्नौदूरस्थे केचिदिच्छन्ति सचमाः पाणावेव तु हो-
 तव्यमिति नैतत्समंजसम् तद्दृष्टानादरादुपेक्ष्यम् हेमाद्रौ यमः अग्नौ करणवत्तत्र होमो विप्रकरे भवेत् पशुं क्षयदर्भा ना-
 स्तीर्य यत्नोत्वाग्नि समो द्विजः मेक्षणेन करेण वा होमः मेक्षणा प्रहरणेनेति द्विजः स्मृतिरत्नावल्याम् नातुज्ञापाणि होमे
 स्यान्नस्तः पर्युह्नो क्षणे नाग्ने स मद्यादि निचयस्यात्ता मिध्यमेक्षणे कर्काचार्योप्येवमाह माधवीये च द्वि कार्या चानुज्ञा
 दित्सर्वं भवतीत्युक्तम् पाणि होमे मन्त्राद्याहापराचैर्धौ नक्तः अनग्निश्चेदाज्यं गृहीत्वा भवत्स्वेवाग्नेन करणमिति पूर्ववत्त
 थास्तिनि आश्वलायनः यदि पाणिवाचांते श्वन्यदन्नमनुदिशत्यन्नमन्ने सृष्टं दत्तम ध्रुचमिति पाणौ हुतं पात्रे निधाय वि-
 भ्रराचम्य भोजनार्थमन्ने परिचिद्ये हुतशेषपात्रेषु दद्यादित्यर्थः सृष्टं प्रभृतम् मेमिन्निकं चेदमाचमनं नहुतमक्षणा नि-
 भितम् अन्नं पाणितले दत्तं पूर्वमभृत्य कुक्ष्यः पितरस्तेन तृयंति शोयान्नं लभंति ते यच्च पाणितले दत्तं यच्चान्यदुप-
 कल्पितम् एकाभावेन भोक्तव्यं पृथग्भावो न विद्यते इति बहुच परिशिष्टात् हेमाद्राव्याचमने हेत्वर्थचाद उक्तः पाण्या
 स्योहि द्विजः स्मृत इति भाष्येत्वाचांतेषु भक्षिनेषु चमुभक्षणे भक्षणेन रचनाचमनम् अग्नि साभ्यात् पूर्वमिवेयस्तु
 सपिंडीकरणे शेषः दद्यान्निचोदितस्त्यान् न तत्र जुहोति चोदितत्वादित्युक्तं न लेतद्दु संभतम् यमुचौ धायनेन तस्मिंस्तु
 प्राशिते दद्याद्यदन्नं प्रकृतं भवति भक्षणा मुक्तं न च्छास्तीयाभामेवेति हेमाद्रिः तत्रैव यमः पिच्यपाणि हुताच्छेषं पितृ

पात्रेषु निक्षिपेत् अग्नौ फरणशोपंतु न दद्याद्द्वैश्वदेविके एतदग्निहोमेषिसमं तथा कर्त्तुं सूत्रे हुतशोषंदत्वेत्यविशेषात् सर्ववि-
 प्रेष्टृदद्यादित्याह तत्रैव हृदयसिद्धः पित्र्यविप्रकरे हृत्ताशेषपात्रेषु निक्षिपेत् पिंडेभ्यः शेषयेत्किंचिन्न दद्याद्द्वैश्वदेविके
 थापस्तंयनासूत्रे उक्षिपतामग्ने च क्रियतामित्यामंत्रयते काममुध्रियतां काममग्ने च क्रियतामित्यति सूष्टु उद्धरेज्जुहुया
 च नष्टाग्निदिपु रादेर्विशेषो हृत्ताशदीये नष्टाग्निर्दूरभार्यश्च पात्रेषु समुपस्थिते संधायाम्नि ततो होमं कृत्वानं विस्तजे
 सुनः अयाश्चेति नत्काले निंसंधाय हृत्ताशजोदित्यर्थः एतदापस्तंयनामेव पाणिहोमस्तच्छंदो गादीनाम् विश्वप्रका-
 शोपि साग्निरोपासने नग्नि रग्ने नैकुर्वीत लोकि के पाणो होमं प्रशंसंति नत्वा पस्तं च शारिवनाम् त्मानका विधुरा वासुय-
 दिवात्र ह्यचारिणः अग्नौ करणहोमं नुक्रुयुस्ते लोकि के नले अयाश्चाग्नेमनो ज्योतिरुहु अभ्यो हृत्ताशुनेत् ततो नुज्ञातो
 म्रो धनाद्याज्यभागां ते यन्मे मातेत्यादौ रूह्यान् तत्र सप्तान्नाहुतयः षड्राज्यस्येति त्रयोदश व्यत्ययो वा यथा यन्मे मा-
 ता प्रलुलोभत यन्मे रेतः पिता हं कं यास्मि र्द्येतीति द्वाभ्यां ममुष्ये स्वाहेति पिनुर्नाम्ना दौ होमौ यन्मे पितामही प्रलुलोभत मे
 रेतः पितामहो हं कं अंतर्दधे इति तन्नाम्ना पितामहाय दौ यन्मे प्रपितामही न भो रेतः प्रपितामहो हं कं अंतर्दधे क्रतुभि र-
 तितन्नाम्ना प्रपितामहाय दौ मातामहेषु तूहः यन्मे मातामही तन्मे मातामहो हं कं अन्यमातामहा हृद्भित्यादौ यन्मे-
 मानुः पितामही प्रलु० रेतो मानुः पितामहो हं कं अन्यमानुः पितामहा हृद् यन्मे मानुः प्रपितामही प्रलुलोभ० रेतो मानुः
 प्रपितामहो हं कं अन्यमानुः प्रपितामहा हृद् सर्वत्राप्यमुष्या इत्यत्रैकं तन्नामयोज्यम् तद्दृष्ट्यसंग्रहे योज्यः पित्रा-
 दिशब्दानां स्थाने मातामहादिकः अन्नहोमे तथा स्य र्जल पिंडादिदानके यन्मे मातामही त्यादितत्रोदाहरणं भवे-

ततो ये चे हेत्येकान्नाहुतिः ततः स्वाहापित्र्यै इत्याद्यैराज्यं हुत्वा स्विष्टकृतं हुत्वा सर्वभक्ष्यं किंचिदादयो दशुष्यां भ्रस्मापोऽथ
तत्र दूष्णीं स्नाहोमारेण जुहोति परियेचनांतं स्यात्पीपाकवत् अयमग्नौ करुणहोमो मासिकश्चाद्दृष्टव्यः तच्च स्मानोऽन्यभा
वेन कार्यमितिकेचिन् कार्यमेवेति बहयः अतएव सर्वाधाभिर्नो होमवर्जं मासि आहुः सुतं सुदर्शनं भाव्ये महा लयेन
ददित्येके प्रकरणान्तरत्वात् कर्मोत्तरत्वेन स्माने पार्वणवत्कार्यमित्यस्मिन् पुरः आदि कृत्वा दिष्टुः स्माने पार्वणविधिदे
व एवमावृत्तवर्षिकादिषु मासि आहुः विरुतावष्टकायां मातृ आहुः वैरुतहोमेन प्राकृतहोमबाधः अन्वष्टकास्तमातृ
आहुः नैति भाव्ये तत्रापि आहुः अंतरवत् क्रियमाणे तु यन्मे माने त्यादौ दशुष्ये पिमातृ माधान्यं विवाक्षितम् मासि आहुः
न कृत्यो व्याख्यात इति सूत्रान् आग्नेय्येव मनोता कार्यमित्येव च नादग्निशब्दस्यैवैकतदेयताभिधाचित्यम् ते
नामुष्या इत्यत्रासुकशर्मभ्यां पितृभ्यामित्याद्यूहः कार्यः तच्च मासि आहुः जीवसि त्रिनादना व्यक्तं ममृतं पित्रादिना च कार्यं
यित्वा तं सुदर्शनं भाव्यं तस्य कारस्तयस्यने मातापित्रोर्द्वैत्वा दौ लुनोहः तस्माद्वत्त्वं नो हेदिति निषेधात् त्रैरुतावृद्धा
भावाच्च पत्नीसन्नत्वेति वत् उपदेशमनेनूहः यथायन्मे माने रौप्रलुलोभनुश्चरत्या वनं नुघते इत्याद्यस्मत्पितृकृ
तमासि आहुः निर्णये ज्ञेयमिति दिक् अन्यत्प्रागवत् अथपरिवेषणम् तच्चोपवीत्येवाज्येन देवपूर्वमा मास्यक्कमिति पा
त्राण्युपस्तीर्य कुर्यादिति हेमाद्रिः भारते दानधर्मेऽपि आज्याहुतिं विना नैव यत्किंचित्पारिविष्यते दुराचो देव्ययद्रुक्तं तं
प्रागं रस्तसो विदुः तत्रैव शौनकः विधिना देवपूंचं नुपरिवेषणमाचरेत् तत्रैव धर्मः फलस्थानेन ताप्रोक्तं स्वधं च परि
वेषणे तत्रैव वायुभाविष्ययोः भार्यया आहुः कालेन प्रधास्तं परिवर्षणम् ब्रह्मादेः नापविषेणं नैकेन हस्तेन न चिनाकुशं

नायसेनायसेनैव श्रद्धेतुपरिवेषयेत् वसिष्ठः आयसेनतु पात्रेण यदन्नं संप्रदीयते भोक्ता विश्वासमंशुं कते दातां च न रक्तं
 ब्रजेत् पेशं न सिः सीसकायसरीतीपात्राण्ययश्रियाति तत्रैव हारीतः सीवर्णराजनाभ्यां च खड्गे नोदुंबरेयावो ह
 मक्षयतां याति फलतु पात्रेण बाधुनः काष्ठाजिनिः दव्यादेयं घृतं चान्नं सभस्स व्यंजनानि च उदकं चैव पक्कान्नं नोद-
 र्यानु कदाचन यमः पंक्त्यां विषमदातुं श्य निष्कृतिर्नैव विचरते पृथगी चंद्रोदये पराशरः सर्वदा च तिलाग्रा त्वाः पि-
 तृकृत्यै विशेषतः भोज्यपात्रे नित्यं न हृद्वानिराशाः पितरोगनाः चंद्रिकायां हृदथा तातपः हस्तदत्तास्तुर्ये स्मेहा लव-
 णव्यंजनादयाः पितृणां नोपनिश्चिंति भोक्ता भुंजो न किस्त्वियम् घृतपात्रे विशेषो ग्रंथान्तरे ओदनं परमान्नं च पात्रमासा
 द्यमुग्रथीः घृतेन पूरयेत्सा च तद्गुतरुधिरं भवेत् घृतादिपात्राणि भूमौ स्थापयेन् न भोजनपात्रं दानि मदनरत्ने संग्रहे
 स्तदंतु नाशनीया ह्युवणं व्यंजनादिकम् अपक्वैर्तेलपक्वं च हस्तेनैव प्रदीयते पात्रालं भनमुक्तं चतुर्विंशति मते
 न दक्षिणं सव्यं नीचपात्राण्युपसृशेत् व्याज्ञवल्क्यः दत्तान्नं दृथिवीपात्रं भित्तिपात्राभि मंत्रणम् कृत्वेदं विष्णुरित्य
 न्नोदुं जां शुष्मं निवेशयेत् बोधायनः विप्रांशुषे नानसेनानुदिशति दृथिवीते पात्रं द्यौरपि धानं ब्राह्मणस्य मुखः स्मृतं
 मृतं शुहोमि ब्राह्मणानां त्वाविद्या च तां प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मा मे पितृणां क्षेष्टा असुत्रा मुष्मिं लोके इति अ-
 द्यं शुहोम्यग्रे स्वाहाशब्दः कनीयस्मूत्रे उक्तः भैत्रेः स्वधाशब्दः अंगुष्ठे विशेषमाह हेमाद्रौ धोम्यः परित्यनयो-
 शुष्मं द्विजस्थाने निवेशयेत् तथा उत्तानेन तु हस्तेन द्विजां शुष्मं निवेशनम् यः करोति द्विजो यो हाच नंदरक्षां सिभुंज
 ते तत्रैव यमः विष्णोर्हव्यं च कव्यं च भ्रूयाद्रक्षस्व च क्रमात् देवैः पिब्ये चेत्सर्थः तत्रैवाग्निः संबंधनाम गोत्राणि इदम

नंततः स्वधा पितृन्कमादुदीर्येति स्वसंज्ञां विनिवर्तयेत् हस्तेनामुक्तमन्नाद्यपि दमन्मनुदीरयेन् अत्रान्नदानेचतुर्थी स्यादित्यादि विशेषाः पूर्वमुक्ताः अत्र पूर्वोक्तमंत्रानेपुस्तुर्वाद्रूपसंज्ञका विश्वेदेवादेवता इदमन्नं सपरिकरं हव्यं अयं ब्राह्मणस्त्वाहवनीयार्थे दत्तं दास्यमानं चानृतेः गयेयं भूः गदाधरो भोक्ता इदमन्नं ब्रह्मसौवर्णपात्रस्थमन्नमक्षय्यवटच्छायास्थममुक्तेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमन्नमभृत रूपं परिनिष्ठं परिवेश्यमाणं चानृतेः स्वाहानभोनममेति बहुचप-
रिशिष्टहेमान्धाद्यनुमतः प्रयोगः एवंपिच्ये अमुकगोत्रयस्त्वरूपं दत्तं तन्नामज्ञेयम् ततो ये देवास इति देवे ये च ह
पितर इति पिच्ये केचिज्जपन्ति ततोऽच्छिद्रं वाचयेत् तत्रैव प्रचेताः आपोशानकरे विप्रैः संकल्योच्छिद्रं ब्राह्मणान् नि-
राधाः पितरो याति देवैः सह न संशयः पारस्करः संकल्य पितृदेवेभ्यः सावित्रीमधुमज्जपः आर्द्धं निवेद्या पोशानं
जुपमैपोषभोजनम् निवेद्येति ब्रह्मार्पणं कर्त्तव्यं भर्गो देवस्य धनमश्नुते न त्वं नृणां भूषणं न त्वं नृणां भूषणं न त्वं नृणां भूषणं
मीषाणां वैश्वसमर्पयेदिति यजुर्कल्यारत्नैः काष्ठीजिनिः अपसव्येन कर्त्तव्यं पितृकृत्यमशेषतः अन्नदानादने सर्वे
मेवंमाना महैषपीति तदव्येतत्परम् तच्च ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविः हरिर्दाना चतुर्भिश्चैतिकैचित्सदिति धर्मप्रदीपे
ततोऽन्नं पितृदेवेभ्यः संकल्य च यथाविधि दत्तं यद्दास्यमानं च आनृतं मेनमेति च तथा आर्द्धं चान्नस्य संकल्यो-
भूमावेव प्रदीप्यते हस्तेऽपुदीयमानं तु पितृणां नोपतिष्ठते वैश्वेदेवस्य नामे तु पितृयात्रस्य दाक्षिणे संकल्योदकदा-
नस्या नित्यं आर्द्धे यथा रुचि प्रचेताः आपोशानं प्रदायाथ सावित्रीं विजयेदथ मधुचाता इति तत्तं माध्वित्वेन
अचिकंतथा मिताक्षरायां पारस्करः संकल्य पितृदेवेभ्यः सावित्रीमधुमज्जपः आर्द्धं निवेद्या पोशानं जुपमैपोषभो-

गोश्रमो जनम् गावन्तीतिः सकृद्वापि जयेद्याह निपूर्विकाम् मधुवाता इति तृचं भवित्येतन्त्रिकं तथा याज्ञवल्क्यः स व्या-
 हृतिं कां गावन्तीमधुवाता इति तृचम् अत्वा यथा सखं वाच्यं मज्जीरं स्तेपि वा मयताः यथा सखं ज्वभिति वाच्यम्
 अग्निः असं कल्पितमन्वापं पाणिभ्यां च कृपस्स शोत् अमो ज्यं तद्देवं पितृणां नो पतिष्ठते अन्नं दत्तं न गृणीया-
 द्यावन्नो यं न संपिबेत् आपो शाने विशेषमाह स्वृति समुच्चये आपो शानं चासमभागे सरापान समं भवेत् दक्षभागे तु
 यः कुर्यात्सोमपान समं भवेत् तथा पुनरापूर्यापो शानं सरापान समं भवेत् हेमाद्रा यन्त्रिः दत्ते वा व्यथवा दत्ते-
 सू सोपी निक्षिपेद्दालिम् न दत्तं निष्कलं याति निराशोः पितृभिर्गतेः केचिदाज्येन कुर्वन्ति तन्न पायसेन तथा ज्ये-
 न मायान्नेन तथैव च न कुर्याद्दालिदानं तु ओदनेन अकल्पयेदिति स्मृति सारैरनिषेधात् शंखः भाद्वेनियुक्तान्
 शुभ्रजानान् सच्छेदयन्नादित्यु उच्छिष्टाः पितरो यानि सच्छन्तो नाच संशयः काल्यायनः अशनवत्सकजपेत्स व्याहृ-
 तिकां गावन्तीं सकृद्विर्वाराक्षोर्घाः पौरुषं सूक्तमप्रतिरथमिति हेमाद्रौ सोरसपुराणे ऐदं च पौरुषं सूक्तं चापयेद्वा ह्यणां
 स्तनः शोतय पाययोः ब्रह्मविष्णवर्करुद्राणां स्तोत्राणि धि विधाभि च इन्द्रशसौ मस्तूक्तानि पावमानी व्यशक्तिनः मंडु-
 कं ज्ञातृणां तद्दत्ताति कारि च यत्पुनः असावे सर्वविद्यानां गायत्री जपमाचरेत् सध्वी चंद्रोदये ज्ञादौ शीणां वंशधनिं
 नाथ विभ्रेभ्यः सन्निवेदयेत् जपेच्च पौरुषं सूक्तं नाचिकेतत्रयं तथा विमधुत्रिस्तूपर्णे च पावमानीर्यं सुपि च हेमाद्रा
 वन्त्रिः हुंकारेणापि यो नूयाद्दत्ताह्वापि देद्रुगान् धूतलाचोद्धरे सात्रं मुनेदस्तेन वापि चेत् प्रोदपादौ च हिः कच्छो
 गर्हर्जा तु कनोपिना अगुष्टेन विनाश्याति सुस्वशब्देन वा पुनः शीतावशिष्टतोयाभिपुनरुत्पत्य वापि चेत्

स्वादिनार्थसुखः स्वादेन्योदकानि फलानि च सुखेन वाधमेदन्निष्ठीवेद्वाजनपि वा इत्यममं न द्विजश्चादं हत्वा गच्छ
 सधोगानि स्म जायानिः इष्टमुखां हविष्यं च दद्यादन्तर्शनैः शनैः हन्द्वातानपः अपेक्षि न याचितव्यं आन्दायं सुपक-
 स्मितम् न याचते द्विजो मुदः स भयसि तृयातकः यतु वमः आद्वे द्विजो नैव दद्यान् न याचे नैव दापयेदिति तदसंपादितवस्तु
 विषयमिति हेमाद्रिः हासितः ऊर्ध्वपाणिश्च विहसन् सन्क्रोपो विस्मयाचितः भग्नसृष्टश्च यदुक्तेन तत्सोणानि वै विपितुन् प्र
 चेताः न स्तु शोभमहस्तेन सुंजानो न्नं रुदाचन नपादौ न शिरो वस्तिन पदाभाजनं स्पृशेत् शंखः आहूयं कौतु सुंजानो द्वा
 सृणो वायुणस्पृशेत् तदन्मम त्यजन् मुक्तागायत्र्यस्य शतं जपेत् उषानाः भोजनं तु नानिः शेषं कुर्यात्प्राक्षः कथंचन अन्य
 च दध्नः क्षीराद्वक्षी द्राक्ष कुम्भ एव च ब्राह्मे न नायु पातयेज्जातु न शक्यं गिरमीरयेत् जचो दीक्षितं सुंजानान् न च कुर्वीत य
 त्सरम् यमः स्नाध्यायं आगयेत्सम्यक् धर्मशास्त्राणि चैव हि प्रचेताः सुंजानेषु तु विप्रेषु न्नम्यशुः सामलक्षणम् जपे
 दभिसुखो भूलापि न्यवैव विशेषतः यजूर्बिचैव रुद्रं च राक्षोघ्नीं च एव च राक्षोघ्नीः कृणुष्व रक्षो हृणा मि त्याधाः त
 त्रैव निगमः सुंजितस्तजपेत्साधमानो रुदीरनाभं धन्वनीं च अन्नवत्यः पितुं सुस्तौषमिति एधा च्वेद्रोदये भरद्वाजः
 सुंजानेषु तु विप्रेषु प्रयासात्स यते गुदम् पादकृच्छ्रं ततः कृत्वा अन्यं विप्रं विप्रो जयेत् क्षणपाद्यादिदत्तेत्यर्थः विप्रव्रम-
 नेन त्रैव दक्षः निमंत्रितस्तृणः आद्वे भोजनेन सुखनिःसृते तदेव होमं कुर्वीत स्वाप्नो विप्रः समाहितः प्राणादिपञ्चभिर्म
 त्रैर्यावद्वा त्रिंशत्संख्याया ब्राह्मणस्तुतनः कृत्वा घृतप्राशनमाचरेत् क्रत्विधाने तु दं द्राघसोमस्त्रुक्तेन आन्द्वा विघ्नो यदाय
 वेत् अभ्यादिभिर्भोजनेन आन्द्वा संघूर्णमेव हीत्युक्तम् अभ्यादिभिरिति तैत्तिरीयिकादिस्थापनचरुनिर्वापा न्यभागांतेना

मगोपधर्मभोजिपितृनावाद्यसंपूज्यान्त्यागं कृत्वा प्राणादिभिर्हृत्विंशदाहुनीर्हुनेदित्यर्थः भोजनेन पुनः श्राद्धेन तेन होमः
पुनः श्राद्धं चैति पक्षद्वयमुक्तं सूक्तजपस्तूभयानुगतः स्मृतिसंग्रहे प्राधान्यं पिंडदानस्य भोजनस्य तदंगता अतोऽसु
क्ति क्रिया हानौ श्राद्धावृत्तिं न मन्यते पिंडदानो न रंवांतौ होम एव नावृत्तिः पिंडदानाश्रावोतौ न द्विने उपवासं कृत्वा परे
शुः पुनः श्राद्धं कार्यमित्यर्थः तत्रैव श्राद्धपक्षौ तु सुंजानो आह्वणो च मते यदि लौकिकान्नो प्रतिष्ठाप्य अर्चयेच्च हुताशन
म् तथा एक एव दाविमो भोजने छर्दितीत्यदि तदेवाग्निं समाधाय होमं कुर्याद्यथाविधि द्वितीयपक्षेऽऋषिधाने भो
जनीपक्षमादूर्ध्वं प्रक्रमसूर्वतीत्यदि श्राद्धविभेदपुनः कार्यं जपहोमो न तृप्तिदो स्मृतिसंग्रहे अकृतौ पिंडदाने तु सुंजा
नो आह्वणो च मत्पुनः पाकानुकर्तव्यं पिंडदानं यथाविधि पिंडदानं श्राद्धम् अकृतौ पिंडदाने तु पितायदिवमेतदा पु
नः पाकं प्रकुर्वीत श्राद्धं कुर्याद्यथाविधीति तत्रैवोक्तेः तथा पित्रर्थानां त्रयाणां च पिता च वमनेयं यदि तद्दिने चोपवासः
स्यात्पुनः श्राद्धं परेहनि तथा वमनेवाविरैकेवातद्दिनं परिवर्जयेत् एषु वचनेषु मूलं चिंत्यम् इदं मासिकाब्दिकविषय
म् दशदिनेषु वा तावामेन तदेव कार्यम् श्राद्धविघ्ने हि ज्ञानीनाम श्राद्धं प्रकीर्तितम् अमावास्यादिनि यत्तमासं सवत्सरा
दुत इति मरीचिस्मृतेः श्राद्धे पिंडदानमेव प्रधानमिति कर्त्तव्यार्थाः तन्मते दक्षोक्तो होम एव नावृत्तिः विप्रभोजनं भा
मेधाविधिः भोजनं पिंडदानाग्नौ करणानीतिकर्त्तव्यं धूर्तस्वामिहेमा-द्यादयः श्राद्धस्य होमदानो भयं रूपं त्वत्सिं पूर्ण
दानाभावाद्भोजनस्यांगत्वेऽपि सोमवमते इति युक्तम् तन्मते पूर्वोक्तो निर्णयः अन्नस्यागमात्रं प्रधानम् भोजनं तु प्रतिपत्ति
रूपं संगमम् अतो वा तौ तद्भोजने पिनावृत्तिरिति गोष्ठे मेथिलादयः नैमित्तिकविधानमिति युक्तं प्रतीतम् अत्रैतदन्तत्वं वैश्वदे

विकस्य वयने होम एव नावृत्तिः अंगतात् तच्चरस्यार्थतादिषि आह्वकतृदसावित्यादि स्मृतेभ्यः तत्र जयान्त्रुहयादि
 निवत् पितामहादेवपितृणां पितृत्वेति केचित् तस्यापि प्रधानत्वात् पितृवदिति तु फक्तम् सपिंडाकरणादोवापि
 कथत् सपिंडीकरणादीभिरन्यानि आह्वानि योऽहं तत्र पितृप्रधानत्वं येन त्वविनिवर्तकमिति स्मृतं भेदे कोऽपि प्रादो तूभ
 यप्रधान्यादावृत्तिरेव एक एव द्विजो मोक्ष्यः पिंडोऽप्येको विधीयत इति स्मृतं इदं संकल्पनित्य आह्वदोतु भोजनप्राप्या
 न्याहोतावाहनिरेव इदं आह्वे विकल्पेन पिंडदानं लुप्ये स्मृतम् नित्य आह्वदेवं स्यात्सिद्धदानविवर्जितमिति स्मृतं भुक्ति
 क्रियायाः प्राधान्यं आह्वे संकल्पसंज्ञके तत्रैव पितृविभ्रस्य तूपायाते पुनः क्रियेति सप्रहोक्तेऽत्र मया दावप्येवम् तीर्थमहाह
 यादौ दर्शवदित्याशां कालोचनेन प्रतीमः आश्वलायनः तस्मान्ज्ञात्वा मधुमतीः आचयेदक्षन्ममीमदं तेन च संपन्नं
 स्वस्वाययदन्नमुपभुक्तम् तत्तत्स्थालीपाकेन सह पिंडार्थमुहृत्य शेषं निवेदयेत् अभिमतेन नुमने चेति अत्र गायत्रीमधि
 भिचिक्रजपोपिज्ञेयः तस्मान्बुध्यान्मादाय सतिलं पूर्ववज्जापेदिति प्रचेतसोक्ते व्यासः तस्मात्स्थितिस्तु एहास्ते ब्रूयुः स्तु
 ताः स्मरयथ अभिमते विप्रैः स्तौकर्तुमिष्टे शौनकोऽपि अन्नशेषेभ्यश्च किं कार्यमिति सच्छेत्ततांस्ततः तैर्दक्षैः सह भोजनं क्य
 मिति मत्कृत्तिपूर्वकं प्रदफः सकलं न स्मै स्तौ कुर्यात्तुर्वायणाकवि आह्वविशेषेभ्यश्च भेदमाह हेमाद्रौ विष्णुः पित्र्ये स्वदिन-
 मिति गोव्यांस्तुतं संपन्नमित्यभ्युदये देवे रोचत इति आशुष्यमिति स्तैरपि सु सैरभिच्छायाह्व याश्च वल्म्यः अन्नमादाय
 तृताः स्थवोपैर्नैवानुमान्य च तदन्नं प्रकिरेद्भूमौ दद्यादापः सकृत्सकृत् इदं चात्र विकिरदानमन्यशाखिनामाश्वला
 यनानां तु पिंडानां एव स्तुतकृतोक्तम् कात्यायनस्तु विकिरो नरं गायत्र्यादिजपं हस्तिप्रभञ्चाह हेमाद्रौ देवलः ततः सर्वे

णोऽग्रं गमनोऽपि नृणाचार्यसंपूज्यान्त्यागं कृत्वा प्राणादिभिर्हृदि निंशादाहुतीर्हुनोदित्यर्थः भोजनेन पुनः आर्द्धेन तेन होमः
 पुनः आर्द्धं नेति पक्षद्वयमुक्तं सूक्तजपस्त्वभयानुगतः स्मृतिसंग्रहे प्राधान्यं पिंडदानस्य भोजनस्य तदंगता अतोऽमु
 क्ति क्रियाहानौ आर्द्धाद्यन्ति न मन्यन्ते पिंडदानो चरं गंतौ होम एव नाद्यनिः पिंडदानात्प्राग्वान्नो न हिनोऽपवा सं कृत्वा परे
 शुः पुनः आर्द्धं कार्यमित्यर्थः तत्रैव आर्द्धपत्तौ तु भुंजानो ब्राह्मणो वमते यदि लोकिकान्मोऽप्रतिष्ठाप्य अर्चयेच्च हुताशन
 म् तथा एक एव यदा विप्रो भोजने छर्दितो यदि तदेवाग्निं समाधाय होमं कुर्याद्यथा विधिं द्वितीयपक्षे ऋषिधाने भो
 जनोपक्रमार्द्धं प्रक्रममासूयतो यदि आर्द्धविधेः पुनः कार्यं जपहोमो न तृप्तिदौ स्मृतिसंग्रहे अकृते पिंडदाने तु भुंजा
 नो ब्राह्मणो वमत् पुनः पाकानुकर्तव्यं पिंडदानं यथा विधिं पिंडदानं आर्द्धम् अकृते पिंडदाने तु पिताद्यदिव मत्तदा पु
 नः पाकं प्रकुर्वति आर्द्धं कुर्याद्यथा विधीनितत्रैवोक्तैः तथा विप्रार्थानां त्रयाणां च पिता च वमते यदि तर्हि नेचोपवासः
 स्यात् पुनः आर्द्धं परेह नि तथा वमने वा विरेके वा तर्हि नं परित्यजेत् एषु वचनेषु मूलं चित्यम् इदं मासिकाब्दिक विषय
 म् दशादि तेषु गता वामेन तदेव कार्यम् आर्द्धविघ्नो हि जातो नाभ्य आर्द्धप्रकर्तितम् अमावास्यादिभिर्यतमाससं वत्सरा
 दन इति भरी चिस्मृतेः आर्द्धे पिंडदानमेव प्रधानमिति कर्त्तव्यार्थाः तन्मते दक्षोक्तो होम एव नाद्यनिः विप्रभोजनमि
 मेधातिथिः भोजनपिंडदानाग्नौ करणानीति कर्त्तव्यं धूर्तस्वामिहेमाचार्यः आर्द्धस्य होमदानो भय रूपत्वात् संपूर्ण
 दानाभावाद्भोजनस्यांगत्वेऽपि सोमवमते इति युक्तम् तन्मते पूर्वोक्तो निर्णयः अन्नत्यागमात्रं प्रधानम् भोजनं तु प्रतिपत्ति
 रसुभंगम् अतो गंतौ तद्धोमपि नाद्यति शितगौडमैथिल्यदयः नैभिन्नकनिधानमिति युक्तं प्रतीमः अत्रेदं तत्त्वम् वैश्वदे

विकस्य वयने होम एव नाहनिः अंगतात् तच्चरक्षणार्थत्वादि हि आन्देकवृद्धसावित्यादि स्मृतेश्च तत्र जयान्नुद्गयादि
 निवत् पितामहादेरपितया पितेत्युक्तेरिति केचित् तस्यापि प्रधानत्वात् पितृवदिति युक्तम् सपिंडीकरणेन दोषादि
 कवत् सपिंडीकरणेन दोषादि निषादि आह निषोडश तत्रपि प्रधानत्वेन त्वविनिवर्तकमिति स्मृतैः सपिंडीकरणेन दोषादि
 यथाधान्यादा इतिरैव एक एव द्विजो मोक्ष्यः पिंडोप्येको विधीयत इति स्मृतैः वृद्धि संकल्पनित्य आह दोषो भोजन प्राया
 न्यादांतावाहतिरैव वृद्धि आन्देविकल्पेन पिंडदानं बुधैः स्मृतम् नित्य आह भूदेवस्यासिंहदानविवर्जितमिति स्मृतैः भुक्ति
 क्रियायाः प्राधान्यं आन्दे संकल्प संज्ञके तत्रैव पितृविविप्रस्पर्तूपयाते पुनः क्रियेति संयुक्तोक्तं भयादावप्येवम् तीर्थमहाल
 यादौ दर्शविदित्याशांकाद्यालोचनेन प्रतीमः आश्वलायनः तृप्तान्तात्तामधुप्रतीः श्रावयेदक्षन्मीमदनेति च संयन्-
 स्स्वायधदन्मनुष्युक्तम् तत्तत्त्यालीपांकेन सह पिंडार्थमुद्गत्य शीयं निवेदयेत् अभिमतेनुमते चेति अत्र गायत्रीमिधि
 मिधिक्रजपोपिज्ञेयः तृप्तान्नुध्वानमादाय सतिलं पुर्ववज्जपेदिति प्रचेतसोक्तेः व्यासः तृप्ताः स्थितिं तु एषास्ते शूयुः स्तु
 ताः स्मदत्यथ अभिमतेर्विप्रैः स्वीकर्तुमिष्टे शौनकोपि अन्नशेषेभ्यश्च किं कार्यमिति सच्छेत्ततांस्ततः तैर्दृष्टैः सह भोक्तव्य
 मिति तत्फक्तिपूर्वकं प्रदफः सकलं तस्मै स्वीकुर्यायथाकृवि आह विशेषेभ्यश्च भेदमाह हेमाद्रौ विष्णुः पितृस्वदित-
 मिति गोष्ठांस्तु तं संपन्नमित्यभ्युदये देवेनेव तदिति आशुष्यमिति तैस्तेरिषु तैरभिच्छायाह यासवस्वयः अन्नमादाय
 तृप्ताः स्थेषेषं चैवानुमान्य च तदन्नं प्रकिरेद्भूमीदद्यादापः सकृत्सकृत् इदं चात्र विकिरदानमन्यशाश्विनाभाश्वला
 यनानां तु पिंडांत एव सूत्रकृतोक्तम् कात्यायनस्तु विकिरो नरगायत्र्यादिजपं तृप्तिप्रभं चाह हेमाद्रौ देवलः ततः सर्व

शनंयात्रेगृहीत्वाविधिपंधुः तेषामुच्छेपणस्थानेविकिरंभुविनिक्षिपेत् माधवीयेप्रचेताः सार्ववर्णिकमादाययेअग्नी
 मिधुपिक्षिपेत् सचक्रशेकार्यः दर्भेषुविकिरश्चयइत्कृतेः मन्त्रः कानीयः अग्निदग्धाश्वयेजीवायेव्यदग्धाः कुलेभ
 म भूमौदत्तेनतृप्यंतुत्तायांतुपरांगभिधिति अन्येन असोयपाश्वयेदेवायसभागविनिर्जिताः तेषामन्नं प्रदास्यामि
 विकिरं वैश्वदेविकमिति हेमाद्रोगोभिलोक्तेन देवे असंस्कृतप्रगीतायेत्यागिन्योथाः कुलस्त्रियः दास्यामि तेभ्योवि-
 किरमन्नंताभ्यश्चंपेनृक मित्यग्निपुराणोक्तेनपि न्येन्नं वि कार्ययेअग्निदग्धाइत्कृच्छिष्टपिंडंकुशौपरिष्ठथकृदधा
 दित्याहुः पृथ्वीचंद्रोदयेव्येयम् ब्राह्मे ततः प्रक्षाल्यहस्तौचद्विराचम्यहरिस्मरेत् माधवीयेगौतमः विकिरमुच्छि-
 ष्टः प्रणिपादयेत् हेमाद्रौव्यासः उच्छिष्टेरेवविकिरं सदैवं प्रणिपादयेत् भृगुः पिंडवत्प्रतिपत्तिः स्याद्विकिरस्येति तौल
 ष्टः श्राद्धकाशिकायां यजमानस्य दासादीनुद्दिश्यद्विजसत्तम तस्मादन्नं त्यजेद्भौवामभागेषुपेनृके मनुः उ-
 च्छेवणंभूमिगतमजिह्मस्याशयस्यच दासवर्गस्यनसिच्येभागधेयं प्रचक्षते विष्णुः उदङ्मुखेष्वाचमनमा-
 दौदद्यात्ततः शब्दमुखेषु पित्र्येदेवेत्यर्थः शातातपः विश्वेदेवनिविष्टानांचरमहस्तधावनम् हेमाद्रौवारा-
 हे हस्तं प्रक्षाल्ययश्चापः पिबेद्भुत्काह्निजः सदा तदनमसकरैर्शुक्लं निराशाः पितरोगताः मरीचिः हस्तं प्रक्षाल्यगं
 दुपंयः पिबेदविचक्षणाः आस्तरंतद्रवेच्छान्दं पितृणां नोपतिष्ठते तत्रैवसंग्रहे पवित्रग्रंथिसुस्तृज्यमंडलेभु
 निक्षिपेत् हस्तादीन्सालयेदिहान्छगवादीनुकुत्रचित् व्यासः तांबूलोद्गिरणंचेचगंद्बोद्गिरणंतथा कांस्यपा-
 त्रेतथाताम्रेनकुर्वीतकदाचन उष्णोदकेधान्यचूर्णैः कसौश्चपशूणिशोधयेत् अथपिंडदानम् तच्चार्चनोत्तरंअ-

करणोत्तरभोजनोत्तरविक्रियोत्तरं सधावाचनोत्तरं विप्रविसर्जनोत्तरं चेति हेमाद्रौ स्मृतिषु पक्षाऽऽकाः तेषां शारवाभेदेन व्यवस्था प्रे-
 त्थाद्देशु पूर्वमन्येषु भोजनोत्तरमिति चंद्रिकाभाष्यौ सर्वत्र भोजनोत्तरमिति व्यवहवः आश्वलायनः शुक्लवत्स्वनाचांतेषु पिंडा
 न्निदध्यादाचांतेष्वेके शुक्लवत्स्विति पूर्वनिर्णयार्थं साग्निरतिप्रणीतसभापेन ग्निर्हिजसभापे हेमाद्रौ जातूकर्ण्यः व्यासमात्रं स
 मुत्सृज्य पिंडांस्तत्र प्रदापयेत् प्रसारितभुजान्तरं व्यासः संकटे तु व्यासः अरतिमात्रमुत्सृज्येति यत्तु तत्रैव सिकतामिमृदा
 वापि वेदीदक्षिणान्निगोतिनदव्यशास्त्रिपरम् देवलः तत्तस्मैरभ्यनुज्ञातो दक्षिणादिशमोत्सव चंद्रिकायाम् पिंडानि वर्षणं कार्यं कुशाभा
 वेति चक्षणेः काशेषु राजदूर्गोक्तप्रवित्रे परमेहिते आश्वलायनः स्येन रंस्वमुत्तिरेत् अपहृताभस्तरारक्षांसि वेदिषु दशतिनाम-
 मुक्ष्य स कदाचिच्छन्नैरवस्तीर्य प्राचीनावीतीले रयांति रुद्रकनोपनयेच्छुद्धं तां पितरः शुद्धं तां पितामहाः शुद्धं तां प्रपितामहा इति
 तस्यां पिंडान्निघृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायेतन्नेसौ ये च त्वामत्रान्विति हेमाद्रौ पारस्करः कराभ्यामुत्ति-
 रेत् स्येन कुशैर्योपिमहीद्विजः बहुचानां करेणैव लेखाचानेभ्यः भिमुत्सवेति सूतिः दक्षिणाप्राचीवेदिमुत्सृज्येत्यापस्तंबोक्तेः देवलः
 आवाहपितृदार्भाग्रैस्तेषां स्थानानि कल्पयेत् तेषां सीनेषु पात्रेषु प्रयच्छेत्सतिलोदकं पराचीनेन निम्नापितृतीर्थेन गायत्रीये म
 धुसर्पिस्तिलसुतां स्त्रीन् पिंडान्निर्वपेद्बुधः निस्थलीसेतो तिलमन्नं नृपानीयं धूपदीपं पयस्तथा मधुसर्पिः खंडयुक्तं पिष्टमष्टांग
 मुच्यते याज्ञवल्क्यः सर्वमन्नमुपादाय सतिलं दक्षिणासुरवः उच्छिष्टसन्निधौ पिंडान् दद्याद्देहिपितृयज्ञवत् केचिद्विंशे पुमा-
 यान्वर्जयानि माषाः आक्षेपेयं याग्वाकर्ज्यं श्वेनाग्निपिंडयोः ब्राह्मणेभ्यः थामघं तथा मापो ग्निपिंडयो रिति स्मृतिसारात् माषास्त
 वत्रैव दद्याद्विंशे न्नोचविचर्जयेदिति स्मृतेश्च भवमूलं चित्तं हेमाद्रौ वापि सर्वशब्दस्य प्रकृतार्थत्वात् सर्वान्नग्रहणमुक्तम् अ

शनंरात्रेगृहीत्वाविधिपुंलुधः तेषामुच्छेपणस्थानेचिकित्सुविनिक्षिपेत् माधवीयेप्रचेताः सार्ववर्णिकमादाययेअग्नी
 त्पुविक्षिपेत् सचकुशेकार्यः दर्भेषुचिकिरश्चयइत्कत्तैः मन्त्रैःकौतीयः अग्निदग्धाश्वयेजीवा येव्यदग्धाःकुलेम
 म भूमौदत्तेनतृप्यंतुतृप्तायांतुपरांगामिमिति अन्येषु असोमपाश्वयेदेवायज्ञभागविवर्जिताः तेषामन्नंप्रदास्यामि
 गिकिरं चैश्वदेविकमितिहेमाद्रौगोभिलोक्तेनदेवे असंस्कृतप्रमीनायेत्यागिन्योयाःकुलस्त्रियः दास्यामितिभ्योवि-
 किरमन्नंताभ्यश्चंपेत्क मित्याग्निपराणोक्तेनपिअन्येनचि कीर्ययेअग्निदग्धाइत्कच्छिपिंडंकुशोपरिष्ठथक्रुद्धा
 दित्याहुः पृथ्वीचंद्रोदयेप्येवमू आहो ततःप्रक्षाल्यहस्तौचद्विराचम्यहरिंस्मरेत् माधवीयेगौतमः विकिरसुच्छि-
 दैःप्रतिपादयेत् हेमाद्रौव्यासः उच्छिष्टेरेवविकिरंसदेवंप्रतिपादयेत् भृगुः पिंडवत्प्रतिपत्तिः स्याद्विकिरस्येतितोल-
 लः श्राद्धकाशिकायां यजमानस्यदासादीनुद्दिश्यद्विजसन्नम तस्मादनंत्यजेद्भूमौवामभागेषुपेत्तृके मनुः उ-
 च्छेवणंभूमिगतमजित्सस्याशवस्यच दासवर्गस्यतस्यिअेभागाधेयंप्रचक्षते विष्णुः उदङ्मुखेष्वाचमनमा-
 दीदद्यात्ततःगङ्-मुखेषु पिअेदेवेचेत्यर्थः शानातपः विश्वेदेवनिविष्टानांचरमहस्तधावनम् हेमाद्रौवारा-
 हे हस्तप्रक्षाल्ययश्चापःपिबेद्भुत्काद्विजःसदा तदनमसरेर्भुक्तंभिराशाःपितरोगताः मरीचिः हस्तंप्रक्षाल्यगं
 दुर्पयःपिबेदविचक्षणाः आस्तरंतद्देवेच्छ्राद्धंपितृणांनोपनिष्ठते तत्रैवसंग्रहे पवित्रग्रंथिसुस्तृज्यमंडलेभुवि
 निक्षिपेत् हस्तादीन्सालयेद्विहान्छरावादीनुकुचचित् व्यासः तांबूलोद्भिरणंचेवगंडूबोद्भिरणंतथा कांस्यपा-
 त्रेतथाताम्रेनकुपीतिकदाचन उज्ज्वादेकैधान्यचूर्णैःकुरौश्चअग्निशोधयेत् अथपिंडदानम् तच्चाचनोत्तरंअ-

करणोत्तरं भोजनोत्तरं धीकरोत्तरं सधाचान्नोत्तरं विप्रविसर्जनोत्तरं चेति हेयादौ स्मृतिपुपक्षालकाः तेषां शारवाभेदेन व्यवस्था भे-
 दश्चादौषु पूर्वमन्येषु भोजनोत्तरमिति चंद्रिकायाधवो सर्वत्र भोजनोत्तरमिति बहवः आश्वलायनः शुक्लवत्त्वनाचांतेषु पिंडा
 निदध्यादाचांतेष्वेके शुक्लवत्स्विनिपूर्वनिषेधार्थं साग्निरतिप्रणीतसमीपेनग्निर्हिजसमीपे हेमाद्रौ जातूकर्ण्यः व्याममात्रस
 मुत्सृज्य पिंडांस्तत्र प्रदापयेत् प्रसारितभुजान्तरं व्यामः संकटे तु व्यासः अरत्निगात्रमुत्सृज्येति यजुर्नैत्रेव सिकताभिर्मृदा
 वापि वेदीदक्षिणनिम्नोत्तितदन्यथास्ति परम् देवलः ततस्तेरभ्यनुज्ञातो दक्षिणां दशमे स च चंद्रिकायाम् पिंडानिर्वपणं कार्यं कुशाभ्रा
 चैनिनक्षणेः काशे पुत्रजदूर्गोक्तपवित्रे परमेहिते आश्वलायनः स्येनरे स्वासुहिरेन् अपहन्नाभस्कारक्षोसि वेदिपद इति नाम-
 भ्युत्थय सा कदाच्छिन्नैरयस्नार्यं प्राचीनावीनीलेस्वां निरुदकनोपनयेच्छुभं तां पितरः शुभं तां पितामहाः शुभं तां प्रपितामहा इति
 तस्यां पिंडानि सृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायेत नैसौ ये च त्वामत्रान्विति हेमाद्रौ पारस्करः कराभ्यामुहि
 रेत्स्मेन कुक्षौर्चापिमहो हिजः बहुचानां करेणोचलेखाचामेव्यभिसुरेवेति दत्तिः दक्षिणायाचीवेदिमुद्दृत्येत्पापस्तंबोक्तेश्च देवलः
 आवाहयित्वा दशार्ग्यैस्तेषां स्थानानि कल्पयेत् तेषासीनेषु पात्रेण प्रयच्छेत्स तिलोदकं पराचीनेन निम्नपितृतीर्थेन वायवीये म
 धुसर्पिस्सित्सुतां स्त्रीन् पिंडानिर्वपेद्बुधः त्रिस्थलीसेतो तिलमन्नं न पानीयं धूपं दीपं पयस्सया मधुसर्पिः खंडयुक्तं पिष्टमहांग
 मुच्यते याज्ञवल्क्यः सर्वमन्नमुपादाय स तिलं दक्षिणासुरवः उच्छिष्टसन्निधौ पिंडान् दद्यादौ पितृयज्ञवत् केचिद्विंडे पुमा-
 नान्वर्जयति मायाः आदौषु वेद्याः यागज्योश्चैवाग्निपिंडयोः ब्राह्मणेपुथयामघं नयामापोऽग्निपिंडयो रिति स्मृतिसारात् माषान्स
 र्ववैरणापिंडे नोचयि वज्रं येदि तिसृतेन च अन्नमूलं चित्तं हेयाद्रावपि सर्वं शब्दस्य प्रकृतार्थत्वात् सर्वान्नमहणमुक्तम् अ

न शेषमन्मनुजान्नाप्यसर्वेकधीदृत्योच्छिष्टसमीपेदभैषु स्थां स्त्रीन् पिंडान् दद्यादिति गोभिलसूत्रे सर्वस्मात्प्रकृतादन्नासिंडान्म-
 धुनितान्निन्नानि निचक्षौपनियमात्तदभावे पिंडानि हस्तिः प्राप्नोतीति मेथिलवाचस्पतिः तन्न तु धौपदापवत्परप्रसुक्तद्रव्यत्वे व्य-
 र्धकर्मत्वाद्गुणानुरोधेन प्रधानस्यागाच्च शेषलोपेपि द्रव्यान्तरेण कार्यम् भातोनेयं प्रतिपत्तिः किंतु प्रधानमित्युक्तम् प्राक् अन्य-
 था सपिंडात्फरणादौ संयोजनोदः प्रधानस्य लोपापत्तेरिति दिक् अथ पिंडप्रमाणम् हेमाद्रावंगिराः कपिलस्थविल्वमानान्या-
 पिंडान् दद्याद्द्विधानतः कुक्कुटांडप्रमाणां न्वामलकैर्वदरैः पुष्पाभिति तत्रैव धूम्रः कपिलस्य प्रमाणेन पिंडान् दद्यात्समाहिता-
 तत्समीवाकुरंदद्यात्पिंडांते तु षडंगुलेः अंशेष्टि फट्तौ भट्टास्त एको द्विष्टे सपिंडे तु कपिलस्थं तु विधीयते नारिकेलप्रमाणानु-
 प्रत्यब्दे मासिकेतथा तीर्थे दर्शोचसंप्राप्ते कुक्कुटांडप्रमाणतः महालये गयाश्चाद्वैकुर्यादा मलकोपममित्यहुः कलिका-
 यामाचार्यः यत्र स्पर्कहयः पिंडास्तत्र विल्वफलोपमाः यत्र चैको भवेत्पिंडस्तत्र रज्जूरसन्निभः प्रेतपिंडस्तदैर्घ्येण हादशो-
 गुल्लव्यन इति गायत्रीये पत्नीपिंडांस्तमृदीयान् चिर्गस्य महागिनी हेमाद्रौ लोयाक्षिः महालये गयायां च प्रेतश्चा-
 द्वैदशाहिके पिंडाब्दप्रयोगः स्यादन्नमन्यत्र क्षीर्नयेत् शाठ्यायनिः असावेतत्तदुत्कृत्वा तदंते च स्वधानमः असावित्स-
 त्संबंधरूपगोत्रादिविशिष्टं पित्रादिनाम संबुध्यं वसुक्कापुनश्चतुर्थ्यं तदंते यं पिंड इदमन्नं वा स्वधानमो न मेति वदे-
 दिति हेमाद्रिः पित्रादीनामज्ञाने त्यापस्तं चः यदि नामानि ज्ञात्स्वधापितृभ्यः स्तुतिर्वा भक्ष्य इति प्रथमं पिंडं दद्यात्
 स्वधापितृभ्यो तं रिक्षसन् द्या इति द्वितीयं स्वधापितृभ्यो दि विषज्य इति तृतीयं एवं गतामहेषु मातृपुत्रं बहुचानां वृ-
 त्तं प्राक् कलिकायां स्मृतिः यावदेवोच्चैरे नमं च नावत्साणे निरोधयेत् येषां तु गृह्ये दर्शेषां तुः श्रद्धं दृष्ट्युक्तम् तेषां पितृभ्य-

पश्चिमेयातृभ्यस्तस्याश्चिमेयातामहीभ्यः पिंडादिदेयमिति सांख्यायनः अस्मिन्त्यक्षेतस्यश्चिमेयातामहीभ्योऽपि दद्यादिति
 हेमाद्रिः पूर्वास्तपितृभ्यो दद्यात् परास्तस्त्रीभ्य इति सूत्राच्च एवं यत्र तीर्थमहालयो दोके चिदिच्छंति नारीणां स्यथ कृत्वा
 द्रुमहर्षय इति चतुर्विंशति मतात् पित्रादि न च देवस्य तथा द्वादश देवस्य भित्तिपुराणां च भानूणां दृश्यगुरुकम् यत्र वा
 आचार्यगुरुशिष्येभ्यः सत्विज्ञानिभ्य एव च तत्पत्नीभ्यश्च सर्वभ्यस्तथैव च जलांजलीन् पिंडांस्तेभ्यः सदा दद्यात्
 स्यथ कृभाद्रपदेनरः तैर्थेषु चैव सर्वेषु माघमासे मघास्त चैति चतुर्विंशति मने दौहित्रपुत्रदारश्च ये कनिशाः सहोदराः
 निःसंताना मृतार्ये च तेभ्योऽप्यत्र प्रदीयत इति भविष्ये एकोद्दिष्टास्तु क्तानि तत्रापि तस्याश्चिमे पिंडदानं ज्ञेयम् येषां न स
 थकृतैः सपत्नीकाः पित्रादयो वाच्याः अन्यष्टकागयाभानृश्राद्धं चैव भृतेर्हनि एकोद्दिष्टं तथा मुक्तास्त्रीषु नान्यत्स्यथ
 ग्भवैत् इति शैखोक्तेश्च मनुः तेषु दर्भेषु न हस्तं निमृजेत्तु पभागिनाम् हस्तलेपाभावेऽपि हस्तं निमृज्या देवेति श्रेयानि
 धिः विष्णुः अन्नपितरो मादय ध्वमिति दर्भमूलैकरावधर्षणम् कलिकायां समंतुः एकोद्दिष्टेषु वर्षास्तदर्भलेपो
 न विद्यते सपिंडीकरणादौ तु लेपः सर्वत्र शस्यते मनुः आचम्योदक्परो हृत्य त्रिशचम्य शोने रसून् षड् चतुर्भ्यः नम-
 स्कुर्व्यात् सितूने वचमंत्रवत् उदकं निनयेच्छेषं शनैः पिंडानि केषुनः त्रिः प्राणाचारमकृत्वेति मेधातिथिः अमंत्रं प्राणानि
 रुध्यो नैक कर्म द्याः मंत्रवत् त्वंसंतापनमः नमो चः पितर इत्याद्यैः शेषं पूर्वावनयनशेषम् आश्वलायनः निहृताननु
 मंत्रयेत्तात्र पितरो मादय च यथाभागमाद्यथाय ध्वमिति सव्या हतुर्दण्ड हृत्य यथाशक्ति प्राणान्नासित्वा भिषर्ग्या हृत्या
 भीमदंतं पितरो यथाभागमाहवायीषतेति चरोः प्राणं भक्षं भक्षयेत् नित्यं निनयनमिति नित्यमग्रहणं शेषाभावेऽपि कुर्या

दिन्यर्थः शौनरुः अथेपाभत्रपितरइत्याद्येनानुमंत्रणम् अमीमदंतेत्याद्येनमंत्रेणाव्यनुमंत्र्यतान् पिंडाशिष्टचरोरन्नं
 किंचिदाघ्रायनस्यजेत् प्रक्षाल्याचम्यश्रांथंतामित्याद्यैरेवपूर्ववत् मंत्रैः पिंडेषुपानीयंनिषिंचेत्पितृतीर्थतः व्याघ्रः
 अद्भिः प्रक्षाल्यनत्पानं सिद्धं पूर्ववत् कृत्वाचनेजनं कुर्यात्सिद्धं पात्रमथोमुखम् एतत्कान्तोघादीनाम् आचार्यः ततः
 सम्यक्कृद्द्विराचम्यनीचीयित्स्वस्यवाग्यतः आश्वलायनः अस्मावभ्यंक्ष्वासावभ्यंक्षेति पिंडेष्वभ्यंजनानेवासोदद्याद
 शामूणांस्तुयंवापंचाशद्वर्पनायाकृत्स्वं लोभेनदः पितरोवासीमानोतो न्यसितरोयुङ्ध्यमिति श्राद्धविनामयो ब्राह्मे
 एतद्दः पितरोवासइतिजल्पन्पृथक्पृथक्आमुकामुकगौंचेतत्तुभ्यंवासः पठेदुधः इदंकानीयानां एतद्वइति सूत्राणि
 मनिपिंडमिति नत्सूत्रात् हेमाद्रौ ब्राह्मे श्वेष्ठमाहुस्तेष्वकुदमंजनं नित्यमेवहि तैलं कृष्णानिलेष्वभ्यश्चदद्यादभ्यंजनं हि
 नत् त्रेककुदंस्तरपोइति त्रिसिद्धम् अंजनप्राथम्यमापस्तंबादिविषयम् तत्रैवव्याघ्रः गंधपुष्पाणि धूपंचदीपंचविनिवे
 दयेत् देवतः दक्षिणां सर्वभोगांश्चमृतिपिंडं प्रदापयेत् भक्ष्याण्यपूपाणि क्षूंश्च व्यंजनान्यशनानि च तत्रैव शंखः यत्किं
 नित्यच्यते गेहे भक्ष्यं भोज्यमगर्हितम् अनिवेद्यनभोक्तव्यं पिंडमूले कथंचन एतत्सव्येनेतिकेचित् शुक्लं त्वपसव्येन
 नुः अवजिघ्रेच्चनान् पिंडान्यथान्युभान्समाहितः ततो नमो वः पितरइत्यदिनोपस्थानम् मात्स्ये अथाचानेषु चा
 चम्यवारिदधात्सरुत्सरुत् निलपुष्पाक्षनान्यश्चादक्षव्योदकमेवच अत्रदेवसव्यं पित्र्ये त्वपसव्यमभितर्कः परिभा
 वोक्तवचनात्सव्यमिति युक्तम् अत्राशिवा आपः संतु सौमनस्यमस्तित्यारि प्रयोगो ज्ञेयः मात्स्ये नत्वाशीः मनिगृण्ही
 याहि जेभ्यः प्राङ्मुखोनुधः अघोराः पितरः संतु सलिलक्तेषु न हि ज्ञेः गोत्रतथावर्धत्तान् सव्येः सन्तः पुनः दातारो नो

भिवर्धेतामन्त्रेवेत्स्मदीरयेत् स्वस्तिवाचनकंकुर्यात्सिंहासुहृत्यभक्तिः स्वस्तिवाचनात्पञ्चालनकार्यम् हेमाद्रौ
 बृहस्पतिः श्रौजनेषुचतिष्ठत्स्वस्तिपुर्वेतिथोद्भजाः नन्दनमस्करैर्भुक्तं निराशौः पितृभिरर्गतेः जानूकण्ठः पात्राणिचा
 लयेच्छ्रद्धैस्त्वयं शिष्योऽथवास्मृतः नरन्धीभिर्नचबालेननामजात्याकथंचन याज्ञवल्क्यः स्वस्तिवाच्यंतनः कुर्यादक्षय्यो
 दकमेवच तत्रैव बृहद्धानानपः पितृणां नामगोत्रेण करेदेवं निजोदकं प्रत्येकं पितृतीर्थेन अक्षय्यमिदमस्त्विति अ
 नृषधीप्रायुक्ता तत्रैव नगररवंडे उत्तानमर्ध्यान्तु कृत्वा दत्त्वा च दक्षिणाम् हिरण्यं देवतानां च पितृपां रजन तथा सु
 हस्यतिः तस्मात्पणं काकिणीं वा फलं पुष्पमथापि वा प्रदद्याद्दक्षिणां यज्ञे तथा ससफलो भवेत् अत्रापि बुद्धेः न दक्षिणा
 दाने अपसव्यं विप्रोद्देशेन सव्यमिति माधवः फलिकाया वाचार्यः दद्याद्यज्ञोपवीत्येव तां बूलं दक्षिणां तथा अग्निः
 वदेत्तानां स्तनो विभ्रात् पितृदिभ्यः स्वधोच्यनाम् गोभिलः अयोराः पितरः संत्विषुके स्वधां वा च धिष्य इति मृच्छ
 ति पितृभ्यः स्वधोच्यतामिस्मृते स्तस्वधेत्यच्यमाने धारां दद्याद्दूर्जं गृहंतीति आपस्त्वं च न तु युवान् पौत्रान भितर्पयंती रित्या
 पिपरियेचने मंत्रउक्तः आश्वलायनः अथैतान्त्रया हयेत् परेतन पितरः सोम्या सोमं भीरिभिः पथिभिः शूर्पेभिः दत्त्वा
 यास्मभ्यं द्रविणोद्गमं द्रविंचनः सर्ववीरं भियच्छतेति मात्स्ये वाजे वा जइ निजपनूकुशाग्रेण विस्सर्जयेत् मन्वेताः
 स्वस्तिवाच्यंतनः कृत्वा पितृपूर्वं विस्सर्जयेत् आश्वलायनः अन्नं प्रकीर्य उपवीतीजोस्त्वधे निविस्सृजेदस्तस्वधे निवा अ
 स्तुवेर्वेत् आमावाजेति मंत्रं च नुपदित्वा च प्रदक्षिणाम् ह्यरोपांतेततः कृत्वा संयतः प्रविशेद्गृहम् प्रांजलिश्च तनः प्रादना
 नृविश्रान्स्त्वयादिनः दातारो नो भिवर्धेतामन्त्रं च न इति वहि एवमस्त्विति तं च कथयति समाहिताः एतन्मंडलदेशो का-

र्थमिति हेमाद्रिः यजुः दातारो नो भिवर्धन्तं वेदाः संततिरेव च श्रद्धा च नो मा व्यगम द्रुधेयं च नो त्विति वीधाय नः अन्नं
 च नो बहु भवेदतिथीश्च लभेमहि या चितारश्च नः संतु मा च या चिष्य कंचनेति अन्नदातारो नो भिवर्धन्ताल भध्वं या चिद्रु
 मिता द्यूहेन पठित्वा विद्रेः प्रतिगचनं कार्यमिति कदर्शनभाष्ये स्वादुषंसद इति ब्राह्मणासः पितर इति मंत्रद्वयं च पठति
 शौनकः ब्राह्मणानथ निर्याता न्यरीत्यत्रिः प्रदक्षिणम् सस्त्रीकः स्वजनैः सार्धं प्रणमेद्भ्रचितं जलिः कनिष्ठप्रथमाज्येष्वच
 रमाः स्युः प्रदक्षिणे हेमाद्रौ बृहस्पतिः अद्य मे सफलं जन्य भवत्यादा बृजवंदनात् अद्य मे वंशजाः सर्वे याता वो लुग्रहादि
 वम् पञ्चशक्कादिदानेन क्लेशिना द्यूयसीदृशाः तर्क्लेशजातं चित्तानुविस्मृत्य संतु मर्हथ प्रचेताः विस्मृजैर्द्रक्तिसंयुक्त
 सीमांतं चाप्यनुब्रजेत् अथ पिंडं प्रतिपत्तिः हेमाद्रौ ब्रह्मांडे पिंडमग्ने नो सदा दद्याद्भोगार्थं प्रथमं नरः पत्न्यै प्रजापतिं द
 द्यादं मेध्यमं संवत्पूर्वकम् उत्तमांगं निमन्विच्छन् गोषु नित्यं प्रयच्छति आज्ञां प्रज्ञायथाः कीर्तिमप्सु पिंडं प्रवेशयेत्
 यन्दीर्घमासु व्यं वायसेभ्यः प्रयच्छति आकाशं गमयेदप्सु स्थितो वा दक्षिणामुखः आधवलायनः वीरं मे दत्तपितरः
 निपिंडानां मध्यमं पत्नीं प्राशयेत् आधन्नपितरोगर्भं कुमारं पुष्करस्वजम् यथायमरपा असदिति भर्त्रा दत्तस्य आधेना
 दायद्वितीयेन प्राशनम् आपस्ते बरुक्तदाने मंत्रमाह अणो त्वोषधीनां रसं प्राशया मिभूतं कृतं गर्भं धत्स्वेति मध्यमं प-
 त्न्यै प्रयच्छतीति प्राशनेपि यथेह पुरुषो असदिति तद्वितीयः पाठः अन्येषां तत्तच्छाखायां ज्ञेयः तत्रैव शंखः पत्नी
 वाममध्यमं पिंडमम्भीयादार्तं चान्विता कलिक्वायां छागलेयः प्राचीना वीतिनामं च्यपत्नी पिंडो विभज्यते प्रतिपत्तिः
 मंत्रस्य कर्तव्यादतिरत्रनु माधवीये निष्णुधर्मेतिरे तीर्थे श्राद्धे सदा पिंडान्नक्षिपेतीर्थं समाहितः घातं च त्वयः पिंडास्तु

गोजविमेषोदद्यादनौजलेपिवा बृहस्पतिः अन्यदेशगतापत्नीरोगिणीगर्भिणीतथा तदातंजीर्णवृषभच्छागोचाभोजु म
 हति अथपिंडोपधाने हेमाद्रौग्रायश्चिकण्डेदेवलः श्वसृगालखरैःपिंडःस्पृष्टोभिन्नःप्रमादनः कर्तुर्वायुव्यनाशःस्यात्
 प्रेतस्संनोपसर्पति जानूकर्ण्यः पूर्वश्लोकांते तद्दोषपरिहाराथंम्राजापत्यंपकल्पयेत् पुनःस्वात्मानदाकर्तापिंडं कुर्याद्य-
 थाविधि काकस्पर्शोत्तुनदोषः पिंडोपधानंमक्रमं धनस्यचविनाशःस्यात्काकस्पर्शोदिकंविनेति तत्रैवश्लोक गौतमो-
 क्तैः स्मृतिदर्पणेतिः मार्जारमूषकस्पर्शोपिंडेचविदलीकृते पुनःपिंडाःप्रदानव्यास्तेनपाकेनतत्सणान् बौधायनः श्वचां
 डास्त्रादिभिःस्पृष्टःपिंडोयद्यपहन्यते म्राजापत्यंचरित्वाथपुनःपिंडसमाचरेत् बौपदेवोप्येवमाह अपदिनांतरेतुम्राजा-
 पत्यमात्रं शेषमतिपतित्वेनपिंडाद्येनोमानाभावादिनिषेधिलाः तन्न सपिंडीकरणदौशेषनाशोसंयोजनादिलोपापनैःत-
 नवचनानाहमनेद्वात्रापिनन्मात्रपिंडदानाद्यतिः अतएववचनकर्तृश्राद्धंकुर्वन्तारब्धेवाभोजनसमापनादित्यापस्तंबसूत्रम्
 रात्रौभोजनमात्रंपूर्वेद्यःकार्यम् श्राद्धसमाप्तिस्तुपरदिनेएव समाभिपर्ग्यंतंकर्तुंरुपवासश्चेतिहरिदनेनव्यारव्यातम् तस्मा
 त्याकांतरेणपिंडदानमत्रंकार्यम् अथपिंडानिबिद्धकालः सचप्रायेणमहालयादिनिर्णयेपूर्वमुक्तः हेमाद्रौबृहत्पराशरः
 युगादिशुभघायांचविपुवत्ययनेतथा भरणीषुचकुर्वन्तिपिंडनिर्वपणंनहि स्मृतिरत्नावल्याम् पुत्रैजातेव्यतीपातेग्रहणे
 चंद्रसूर्ययोः श्राद्धंकुर्वन्त्यलेनपिंडनिर्वपणादने तत्रैवकालायायनः हर्द्वरनंतरंचैवयावन्मासःसमाप्यते तावत्पिंडानि
 वदद्यान्नकुर्वन्तिनितर्पणम् बौधायनः संस्कारेषुतथान्येषुमासंमासाद्यमेवच तथा भानोकोमेनत्रयोदश्यांनंदाभृ-
 शुभघासूच पिंडदानंमृदास्नानंकुर्यान्नितलतर्पणम् त्रिस्थलीसेनौकाष्ठाजिनिः विवाहव्रतचूडासूवर्षमर्धतदधकम्

उत्तरार्धभागवत् एद्विमात्रेयतया न्यत्र पिंडदाननिराकिया कृतागर्गादिभिर्मुख्येर्गसुमेवंतु कर्मणाम् हेमाद्रौ ज्योतिः पराशरः
विवाहे निदिने भासांस्त्यजे शुद्धोदरौ गृहि सपिंडाः पिंडनिर्वापं गौजीचं घेष्टदेगृहि तत्रैव महालये गया आर्द्धे मातापित्रो
भये हनि यस्य कस्यापि मर्त्यस्य सपिंडीकरणे तथा कृतोद्वाहोपिकुर्वात पिंडनिर्वपणं सदेति मातापित्रो रिति क्षयाह-
विशेषणम् हविरुभयत्पदविशद्विनाम् तेन भ्रान्तुपितृव्यादिवार्थिकेपि पिंडदानं कार्यमिति केचित् सपिंडीकरणेन
व आर्द्धपौडशा आर्द्धोपलक्षणा र्थमिति निर्णयामृतोक्तम् दद्यादेविशेषः संप्रहे मातापित्रोराब्दिकेतु विवाहादिषु सर्व
दा तिलैः पिंडाः प्रदानव्याधन्य आर्द्धे विवर्जयेत् अत्र मूलं चित्यम् रामकोतुके नंदप्रवकामरव्यारभृग्वनिपितृकाले
गंडे वेति पाते च पिंडास्त्याज्याः सतेष्काभिः विश्वरूपनिर्वाधे तिथिचारप्रयुक्तो यो दोषो वै समुदाहृतः स आर्द्धे तनि-
मित्तस्या न्यान्य आर्द्धे कदाचन अन्यन्तु माक् उच्छिद्योद्वासनगाह हेमाद्रौ पसिध्वः आर्द्धे नोद्धारनीयानि उच्छि-
द्यादिनस्यान् श्र्योतंतं वै सदा धारा स्नाः पिबंत्य कृतोदकाः व्यासः उच्छिद्यं न प्रभृज्यानुयावन्नास्तमितो रयिः इ
दं गृहांतरसं तैरैकगृहे तु गतुः उच्छेदं पणतु न निष्ठेयाय हि प्रावि सज्जिताः ततो गृहबलिकुर्वादि तन्निधमो व्यवस्थिता न
ल्लि वै श्वदेवादि नित्यकर्मैति मेधातिथिः ब्रह्मांडे धृद्राय चानुपेताय आर्द्धोच्छिद्यं न दापयेत् तथा कामंदद्याच्च संप
नुशिष्याय च स्रुताय न भोक्तुरिति शेषः जानूकर्ण्यः द्विजभुक्तावशिष्टं तु शचिभूभोभिरनानयेत् अथैवैश्वदेवादि अ
त्र मामकः श्लोकः आर्द्धे नित्यकर्मैति करणात् स आर्द्धो होनिर्बलित्वं ते स्यादथवा भवेद्विकिरतः पश्चात्स्थत्येत्केप-
त्वेः आर्द्धं नैव थयामहालयं विधाचूर्ध्वभुजेः स्यात्समेतं तं गास्त्वमध्यता श्रुभविधागौ दो तथा साम्निके अस्यार्थः

सामनेः पृथक्पाकेन सर्वत्रादौ वैश्वदेवः पक्षांतं कर्म निर्वर्त्य वैश्वदेवं च साम्निकः पिंडयज्ञं ततः कुर्यात्ततो न्वाहार्यं कं बुधः
 पित्रर्थं निर्वपेत्पाके वैश्वदेवार्थमेव च वैश्वदेवं न पित्रर्थं न दार्शं वैश्वदेविक भित्तिलो ग्राक्षिस्मृतैः अत्र साम्निक आहि
 ताग्निरिति हेमाद्रिः आह्वास्यागेधकुर्वन् वैश्वदेवं तु साम्निकः एकादशाहिकं भुक्त्वा न च रत्यं नो विधीयत इति हेमाद्रौ शाल
 कायनोक्तेश्च तत्रैव परिशिष्टे संभ्रासे पार्वणा आह्वा एको द्विष्टे तथैव च अग्रतो वैश्वदेवः स्यात्पश्चादेकादशो हनि स्मार्ताग्निमतो
 तद्वह्नितां ग्राग्नौ करणोत्तरं विकिरोत्तरं वा होममाचं पृथक्पाकेन भूतयज्ञादितु आह्वांन एव अत्र मूलं हेमाद्रि चंद्रिकादौ स्पष्टं
 सर्वेषां आह्वाते वा तत्पाकेन वैश्वदेव नित्य आह्वादीति नृतीयः आह्वां निर्वर्त्य विधिवद् वैश्वदेवादिकं ततः कुर्याद्विज्ञानं नोदद्याद्
 नकारादिकं तथेति पैठीनीसिस्मृतैः नतः आह्वाशेषात् आह्वाह्वादिशेषेण वैश्वदेवं समानं रतिरिति चतुर्विंशतिमता च एवं वैश्व
 देवकालत्रयस्य आशार्केशां रवाय न परिशिष्टमुदाहृत्यैव व्यवस्थोक्ता आदौ ह्यहोक्षये चांतेदर्शमध्यमहालये एको द्विष्टे निहते
 तु वैश्वदेवो विधीयत इति बहुस्मृत्युक्तत्वात् सर्वेषां आह्वाते एवेति मेधातिथिस्मृतिरन्त्यावस्थ्यादयो बह्वयः बोपदेवस्तु हनिकारेण
 विसर्जनांत आह्वा सुक्ता उच्छेषां लिनि पूर्वोक्तमनुवाक्योदाहरणान् बह्वचानां आह्वात एव मध्यपक्षस्त्वन्यशाखापरइत्याह
 हेमाद्रिस्तु ह्वावप्यते एव वैश्वदेवमाह कार्तायानां तु श्रौतस्मार्ताग्निमता यादावेकै नैव पाकेनेति कर्कः अन्येषां मते ते निशया
 णां तु साम्निकानां सर्वत्रादौ वैश्वदेवः पंचयज्ञाश्च अने चेति सूतदर्शनभाष्ये उक्तम् अस्य पक्षद्वयस्य पूर्ववच्च व्यवस्था हेमाद्रौ
 पाकंडेयः ततो नित्यक्रियां कुर्यान् भोजयेच्च ततो नित्यान् ततस्तदन्तं पुंजीन सह भृत्यादिभिर्नरः ततः श्राद्धशेषात् नित्य
 क्रियां नित्य आह्वा मृतत्रयस्य पाकेनैत्य कभिनिनेनैवोक्तेः पाकैच ये विकल्पः अथ नित्य आह्वा इम् हेमाद्रौ व्यासः एकमव्या-

शयैर्दिपंपणामप्यन्यहंगृही अपीत्यनुकृत्यः प्रचेताः नामंत्रणं न होयं च नाव्हानं न विसर्जनम् न पिंडदानं चिकिरं न दद्या-
 दत्र दक्षिणाम् अत्राभिर्दिश्य भोजयित्वा तु किंचिद् दत्त्वा विसर्जयेदिति तेनैवोक्तेर्दक्षिणा विकल्पः यत्तु नित्य आहं देवहीनं-
 नियमादिभिर्यज्जितम् दक्षिणाराहिनं चैव दानुभोक्तुं ब्रह्मोऽस्मिन्नभिनिष्काशरीरवदे तादृशभावावपरमिति सृष्टोच्योचंद्रः भवि-
 व्ये आयाहं न त्वथाकारं पिंडाग्नौ करणादिकम् ब्रह्मचर्यादिभिपभाविष्वेदेवानचैव हि दानुणामयभो कृणां नियमो-
 नच विद्यते एतादृशासंभये रात्रावापिकार्यम् दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृतानि वै यामिन्याः प्रहरं पावनावत्कर्माणि
 कारयेदिति ब्रह्मन्नादयोक्तेः रात्रौ प्रहरपर्यन्तं दिवा कृत्यानि कारयेत् ब्रह्मयज्ञं च सौरं च वर्जयित्वा विशेषत इति सृष्टोचंद्र-
 धनसंग्रहोक्तेष्व न च दार्शिकाब्दि काद्यापिरात्रौ स्यादिति वाच्यम् इहापतेः तस्यतिथिसंबंधितत्वात् साध्या रात्री न के-
 तव्यं आहूतवत्तु विचक्षणैरिति विष्णवाद्यैः रात्रौ निषेधान् अने एवात्यह्ना दश्यां उषः काले हर्यंकुर्यात् प्रातर्माध्याह्निकं तदे-
 लाद्यैर्वाक्ये स्मर्योदशी आहूतनापकृत्यते भिन्नविषयत्वादित्युक्तं समद नरत्वे नित्यं त्वपेक्ष्यते अन्वहमिः कृते स्तिथिस-
 र्याधिगमागान् यथाचक्रदर्शनभाष्ये परपक्षेऽपि व्याणीति नियमोऽपि नित्य आहूतत्वे संवत्सरमित्यत्यंत संयोगोद्वितीया वा-
 लाच्छुक्लपक्षेऽपीत्युक्तं तथा रात्रावापि तथा च माधवेन प्रतिपत्संकरणे स्पष्टमुक्तं वयं चाग्नेवक्ष्यामः अस्यादिने करणे लोपः
 व रात्रौ आहूतं न कुर्वीतेति निषेधादिनि सृष्टोचंद्रः पात्राभावे क्रौर्मे उत्थत्यवायथाशक्ति किंचिदन्नं प्रकल्पयेत् तत्रा प-
 तिमाह विष्णुः भिक्षुकाभावे अन्नं गोभ्यो दद्यादन्नो वा प्राक्षिपेदिति हेमाद्रौ नागरं रवंडे नित्य आहूतं न कुर्वीत प्रसंगा-
 दन्नमिष्यति आहूतं न रं कृतेन्यत्र नित्यत्वाच्च न्नं हापयेन् षट्द्वैत्ये तेष्वथ कुनेत्यर्थः मात्स्ये ततस्त्वैव श्वेदेवांते सभृत्य-

सततं बांधवः शुंजीनातिथिसंयुक्तः सर्वपितृनिषेवितम् सर्वपर्वनिषिद्धं मांसमापाद्यतीत्यर्थः एवं कृष्णोकादश्यादौ गृहिणोः
 पिभोजनम् अस्य वैधलेन निषेधाप्रवृत्तेः एवं ग्रहणवेधेऽपि यत्त्वनाहिताग्नेरमाषमांसं व्रतयेदित्युक्तम् तदेवमेव
 श्रौतत्वेन तस्य बलवत्वात् देवलः श्राद्धं कृत्वा तु योमर्त्यो न भुंक्ते धनं दातुं देवा हव्यं न गृह्णति कव्यानि पितरस्त-
 या शिवरात्रौ कादश्यादौ त्ववग्राणामेवेत्युक्तं भाक् यन्नतूपयासौ नावश्यकस्तत्रैकभक्षकमया चितं याकार्यमिति हेमा-
 द्रिः जातुकर्ण्यः अहन्येव तु भोक्तव्यं कृत्वा नैश्चाहं हि जन्मभिः अन्यथा सास्तरं श्राद्धं परयाकेचसेविते श्राद्धशेषभो-
 जनस्य कृत्वा निषेधमाह हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकांडे मार्कंडेयः पित्रादीनामथान्येषां श्राद्धशेषान्नभोजनम् व्रतीनां वि-
 धवा नांच यतीनां च विगर्हितम् अन्ये भिन्नगोत्राः व्रतिनो ब्रह्मचारिणः श्राद्धगृहिभोक्तारस्ते वै निरयगाभिः
 सगोत्राणां सकुल्यानां ज्ञातीनां च न दोषकृदि नितत्रैवोक्तेः तत्रैकजावालः विप्रस्त्वव्यगृहे श्राद्धशिक्षान्नं भोजनं
 चरेत् राजा पत्यं विशुद्धिः स्यात् ज्ञातिगोत्रेन दोषकृत् यतीनां वपनं लक्षं प्रणवजपन्वेति तत्रैवोक्तम् अस्यापवाद-
 माह स एव श्वशरस्य गुरोर्वापि मातुलस्य महात्मनः ज्येष्ठभ्रातुश्च पुत्रस्य ब्रह्मनिष्ठस्य योगिनः एतेषां श्राद्धशिक्षा-
 न्नं शुल्कादौषेन विधत्ते इति केचित्प्रशंसन्ति मुनयस्तदसांप्रतम् विशेषांतरं तत्रैवोक्तम् हेमाद्रौ जावालः तांबूलदं-
 तकाष्ठं च स्नेहस्नानमभोजनम् रत्नौषधिपरास्नानां श्राद्धकर्त्ता विवर्जयेत् पृथ्वी चंद्रोदये आचार्यः नशूद्रं भोज-
 येत् स्मिन् गृहे यत्नेन तद्दिने श्राद्धशेषं न शूद्रैः प्रदद्यात् खिलेष्वपि इति जगद्गुरुनारायणभट्टसूत्रामरुष्णाभाट्ट-
 सूनकमलाकरभट्टकृतौ निर्णयसिद्धौ पार्वणश्राद्धम् अथासु कल्पः तत्र विधायोक्तं भोजयेदथवा व्यक्तं ब्राह्मणं पंक्ति-

पावनम् देवेकृतानुनेवेद्यं पश्चात्तस्य तु निर्विधिनि शंस्योक्तेरेकोविप्रः पूर्वमुक्तः विप्राभावेदर्शबहुः निधाययाद-
 भवदूनासनेषु समाहिनाः प्रेषानुप्रेषसंयुक्तं विधानं प्रतिपादयेदिति देवलोक्तेः अशक्तावामश्नुम् आपद्यन्मनो-
 तीर्थं च प्रयासेषु ब्रजन्मनि आमश्नुम् प्रकुर्वन्निभार्यारजसि संक्रमेदिति कात्यायनोक्तेः पृथ्वी चंद्रोदयेजमदग्निः
 यावत्स्यान्नाग्नि संयुक्त उत्सन्नाग्निरथापि वा आमश्नुम् तदा कुर्याद्धस्ते ग्नौ करणं भवेत् क्रौर्म अनग्निरधनो वापि
 नथैव व्यसनान्वितः आमश्नुम् ईजः कुर्याद्दृषलस्तस्य देवहिं आहिताग्नौ प्रवासस्येतत्पत्नी गृहे दर्शं क्रत्विगादिना
 कारयेत् अमावास्यादिनि यतं प्रोषिते धर्मचापिणी पत्न्यौ तु कारयेन्नित्यमन्येनाप्युत्विगादिनेति लघुहारी तोक्तैर्दि-
 निसंख्या चंद्रादयः आदिपदमाब्दिकादिसर्वपावणपरमिति शूलपाणिः स्मरंतुः पाकाभावो धिंकारः स्याद्विप्रादी-
 नानराधिष अपत्नीनां महाबाहो विदेशगमनादिभिः सदा चैव तु भूद्राणामामश्नुं विदुर्बुधाः प्रचेताः स्त्रीशत-
 द्रः स्वपचश्चैव ज्ञातकर्मणि चाप्यथ आमश्नुं सदा कुर्याद्विधिना पार्वणेन तु स्वयंपचतीति स्वपचः विष्णुशानसौ -
 आत्मनो देशकालाभ्यां विपुलैः समुपस्थिते आपद्यन्मनोतीर्थे च प्रवासे पल्यसंभवे चंद्रसूर्यग्रहे चैव दद्यादाभं विशे-
 षतः न पक्वं भोजयेद्दिद्वान् सच्छूद्रोपि कदाचन भोजयन्त्यवयायी स्यान्न च नस्य फलं लभेत् अत्र प्रवासतीर्थग्रह-
 णादावामहेमश्नुमेव पाकश्चाद्धंतु न भवत्येवेति हेमाद्रिरत्नावल्यादयः अपरा क्व विज्ञाने प्रवरादयस्त पाकाभावे हि
 जातीनामामश्नुं विधीयन् इति समंतोक्तेः साग्निर्कैर्निरग्निर्कैश्च प्रवासादोसर्वत्र पाकाभावे आमादिकार्यम् पाक-
 सवेत्सन्नेभैवेत्साहुः अतएव पाकश्चाद्धसुक्ता एतच्चातुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पर्वसु भार्याविरहितोऽप्येतत्प्रवास-

स्थोपनिषत्प्रथमोऽध्यायः । निरनेरपिपाकेनोक्तमिनिशूलपाणिक्त्यनरू एतच्छब्दः श्राद्धमात्रपरइत्यन्ये एकोद्विष्टंतुक्त-
 नैव्यपाकेनैवसदास्वयमिति लघुहारीतीयमपिसाग्नेरेव निरनेर्महैकोद्विष्टमव्यागेन शूद्रस्यतुं दशाहपिंडाद्यामेनेति
 हलायुधः । उत्सन्नाग्नीनांत्वामश्राद्धमेव पूर्वोक्तमदग्निवाक्यात् मशीचिः श्राद्धविघ्नोद्दिजानीनामश्राद्धं प्रकीर्तितम्
 अमावास्यादिनियतं माससंवत्सरादने स्मृतिदर्पणौ मृगाहंचसिंहंचगयाश्राद्धं महालयम् आपन्नोपिनकुर्वन्ति आ-
 द्यमासेन कर्हिचिन् हेमाद्रौ व्योसः आमंदरतुकोनेयदद्यादामंचनुर्युणम् । द्विगुणं त्रिगुणं वापिनत्वे करुणमपयेत् सिद्धा-
 न्नैस्तु विधिर्यः स्यादामश्राद्धेऽप्यसौ विधिः आवाहनादिसर्वस्यासिंहदानंचभारत दद्याद्यच्च द्विजातिभ्यः श्रुतं वा न तमेव
 वा तेनानोकरणं कुर्यात्सिंहं स्नेनेव निर्वपेत् पक्षांतरमाहसएव आमंददद्विक्तौनेयतदामं द्विगुणं चरेत् त्रिगुणं चतुर्गुणं
 चापिनत्वे करुणमपयेत् स्मृत्यर्थं सारसममप्युक्तम् षट्त्रिंशन्मने आमश्राद्धं यदा कुर्वीत्सिंहदानं कथं भवेत् गृहपा-
 कात्समुद्भूतस्य सक्तुभिः प्रायसेन वा पिंडान्दद्याद्यथालाभं तिलैः सह विमत्सरः पृथ्वीचंद्रोदये व्यासः आमश्राद्धं यदा
 कुर्यात्तद्विधिज्ञः श्राद्धः सदा हस्ते गौं करुणं कुर्याद्ब्राह्मणस्य विधानतः एतत्सामे निर्भरगेः सदा तत्सत्वात् यत्तु आमिन-
 पिंडं दद्याच्चेद्दिप्रान्पक्वेन भोजयेत् पक्वेन कुरुते पिंडगामान्नं यः प्रयच्छति तावुभौ मनुजौ प्रोक्तौ नरकाहं नि संशय इति
 तदर्थोऽपि परम् देशाचाराद्वा व्यवस्थेति युक्तम् मशीचिः आवाहने स्वधाकारं मंत्राज्ज्याविसर्जने अन्य कर्म ण्यनुद्या-
 स्यारामश्राद्धविधिः स्मृतः आवाहने हविषे अत्तव इत्यत्र स्वीकृतं वेदसूहः स्वधाकारेन भोक्ः पितरदपे इत्यत्र देवे प्रद-
 स्थाने आमद्रव्यायेत्यूहः विसर्जने वाजे वाजे इत्यत्र तृप्ता इति स्थाने तस्येतत्तु व्यतेति वोहः यद्यपि तस्माद्वचनो होदिनि

क्रय्यहोभिषिद्धः तथापि न च नाद्रवति तृप्तिप्रश्रयो वगाहश्च जुषप्रश्रयो यथास्तरम् आमश्राद्धे भवेन्नोतदपोशानं च यच्च
 यम् अयं ननु वादः खने वा त्यां छेदनादीनामिचार्याभावाद्युपसिद्धेः धर्मप्रदीपेतु आमं चतुर्गुणं दद्यादथवा द्विगुणं तथा हे
 मनादगुणं न द्वादशैर्मेव्यसौ विधिः आमो हे मेतथानित्येनादीश्राद्धे तथैव च व्यतीपातादिके श्राद्धे नियमान्परिवर्जये
 त् गृहपाकान्तमुद्धत्य सज्जुभिः पायसेन वा पिंडदानं प्रकुर्वीत आमो हे मेरुते सति आमश्राद्धे च वृद्धो च प्रेतश्राद्धे तथैव च
 विभक्तिरनैच कुर्वीत जुभिः कात्यायनो ब्रवीत् आमश्राद्धं मंगुष्ठमनौ करणवर्जितम् तृप्तिप्रश्रविहीनं तु कर्तव्यं मार्गवेर्भवे
 म् आवाहनामौ करणौ विकिरं पात्रपूरणम् तृप्तिप्रश्रं न कुर्वीत आमो हे मे कदाचनेत्सकम् एतच्च आवाहनं भवेत्कार्यमध्य
 दानं तथैव चेति हेमाद्रौ भाविष्यादिविरोधाच्चित्यम् शाखांतरविषयं वास्तु विकिरो व्यामेनोति हेमाद्रिः शूद्रस्य तु तत्रैवोक्तं
 अनौ करणमंत्रं च न मत्कारो विधीयते आनयेकव्यवाहनाय नमः सोमाय पितृमते नमस्तयं मंत्रः मास्त्ये मंत्रवर्जं हि शूद्रस्य
 सर्वमेवाविधीयते एवंप्रद्वोपि मामान्यं बहिःश्राद्धं च सर्वदा नमस्तारेण मंत्रेण कुर्यादामान्नवहुधः तच्च पूर्वार्णहेकार्मम् आ
 मश्राद्धं तु पूर्वार्णहे एकोद्विष्टं च मध्यतः पार्वणं चापराणहे तु मानर्द्धं दिनमिन्नकामिनिहारी तोक्तेः एतद्विजयिष्यम् शूद्रकर्तृ-
 क्तं तपराणहे एव मथ्यान्हात्सरतोयस्तकुनयः समुदादहनः आमश्राद्धं तु तत्रैव पितृणां दत्तमक्षयमिति सूक्तं चैरित्यपरां कहे-
 माद्रौ चोक्तम् तदप्रावे हेमश्राद्धं पाह हेमाद्रौ भरीविः आमान्नस्याप्यभावे तु श्राद्धं कुरीति बुद्धिमान् धान्याच्चतुर्गुणेनैव हि र-
 त्पेन सरोविषा धर्मः आमं तु द्विगुणं शेक्तं हेमं न द्वाच्चतुर्गुणम् स्मृत्यर्थसारे हिरण्यमष्टगुणं चतुर्गुणं सभं वा दद्यात् हेमा
 द्यौ भविष्ये अन्नाभावे हि जामावे प्रवासेषु च जन्मानि हेमश्राद्धं संग्रहे च तथा स्वीया शूद्रयोरपि षट्त्रिंशन्नेतु र्यपदेवर्जः

लाक्षयेहनीनिपाठः यंस्यभार्यरिजस्रलेतिव्यासपाठः पुत्रोत्पन्नोऽनुहेमनियमभाहसंवर्तः पुत्रजन्यमिषुवीति आह हेमेव
 बुद्धिमान् नपकेननचामेनकृत्याणान्यभिक्रामयन् भविष्ये गृहपाकात्समुद्गत्यसक्तुभिः पायसेनवा पिंडदानं प्रकुर्वीत हे
 मभाद्धेवतेसति शूद्रस्तुगृहपाकेननसिंहानिर्वयेत्तथा सक्तुभूलफलंतस्य पायसं वा भवेत्स्मृतम् हेमभाद्धे पिंडदानं नेति
 दिव्योदासाः स्मृत्यर्थसारेनुक्तिस्तत्तुः तदाशयं न विद्मः षड्विंशन्मते नामं चणान्नोकरणं विकिरोनेयदीयते तृप्तिप्रप्त्योपि
 भेषावकर्तव्यः केनचिद्भवेत् अचमरीचिना आभाभावे हेमविधानेन स्थानापत्याधर्मप्राप्तैः पूर्ववन्मन्त्रोहः पूर्वाणहकालता
 चत्तैरैतिदिक् पूर्वोक्तधर्मप्रदीपोक्तेष्व व्यासः हिरण्यमामंश्रादीयं लब्धं यत्सन्निययादिनः यथेष्टं विनियोज्यं स्यादुज्जी-
 गा द्वास्तृणान् स्वयं विभ्रालब्धं भुंजीयात् क्षत्रियादिलब्धेतु यथेष्टं विनियोगः तेनापि आह्वयैव देवादिनकार्यम् देवोद्दे-
 शेन सक्तस्य देयतां तस्य त्यागागोयादिदतिदेवयासिकः शूद्रलब्धेतूक्तं तत्रैव षड्विंशन्मते आमं शूद्रस्य यत्किंचिच्छादिकं
 प्रानिगृह्यते तत्सर्वं भोजनाया लं नित्येनैभिर्निकेन चेति श्राद्धितत्वे गिराः शूद्रवेश्मनि विमेषणक्षीरं वायदिव्यादाधि निश्चनेन न
 भोक्तव्यं शूद्रान्नं न दपि स्मृतम् शूद्रादिप्रगृहे घनं प्रविष्टं नु सदाशक्तिं पराधारः तावद्भवति शूद्रान्नं यावन्नस्त्विति द्विजः
 द्विजातिकरसंस्पृष्टं सर्वं तन्मविरुह्यते विष्णुपुराणे संमोक्षयिस्त्वागुणहीयाच्छूद्रान्नं गृहमागतम् अंगिराः पात्रांतरगतं-
 ग्रान्धदुग्धं स्वगृहमागतम् सपिंडश्राद्धशक्तवाह हेमाद्रौ संवर्तः समयं यस्तु शक्नोति कुतुं नैवेद्यं हपावर्णम् अपि संकल्पयिधि
 ना फालेतस्य विधीयते पात्रे भोज्यं सन्नानस्य त्यागः संकल्प उच्यते व्यासः सांकल्पं तु यदा कुर्यान्नुकुर्यात्पात्रपूर्णम्
 नायाह नान्नोकरणे पिंडांश्चैव न दापयेत् पात्रमर्घ्यस्य समं त्रकावाहनस्य न निषेधः तूष्णीं भवत्येवेति हेमाद्रिः स्मृ-

ल्यर्थसारे विकिरंनुनदातव्यमिति नृनीयपादेपाठः स्मृत्यन्तरे त्यजेदावाहनं चाध्यमनोकरण्यामेव च पिंडांश्च विकिराक्ष
 येऽश्राद्धसांकल्पसंज्ञके हेमाद्रौ हृद्स्थानानपस्तक पिंडमिचोपरहिनेत्यनुश्राद्धविधीयते स्वधावाचनलोपोत्रविकिरस्तु
 ननुप्यनेदस्याह एथीचंद्रोदयेवसिष्ठः आवाहनं स्वधाशब्दं पिंडाग्नौकरणं तथा विकिरं पिंडदानं च सांकल्पे षड्विज
 येत् विकिरेविकल्पः स्मृत्यन्तरे अंगानि पितृयज्ञस्य यदाकर्तुं न शक्यन्त स तदावाचयेद्विधानं संकल्यासिद्धिरस्ति
 ति छागलेयः पिंडो यत्र निचनेतं मया दिषुकथंचन सांकल्यं तु तदा कार्यं नियमाद्ब्रह्मवादिभिः कार्यानि निः भोजी
 वं पादत्स रार्धं च त्तरं पाणिपीडनात् पिंडात्स पिंडानोदयुः प्रेतपिंडं विना त्रतु अस्यापवादः पित्रोराद्धिकादौ पूर्वमु
 क्तः त्यक्ताग्नेरपि सांकल्पमुक्तं षट्त्रिंशन्मते अग्निकोयदा विप्रउत्सन्नाग्निस्तथैव च तथा हृदिषु सर्वास्तु संक
 ल्यश्राद्धमाचरेत् अशक्तो हृथीचंद्रोदये हृह नारदीये इव्याभावे हृजाभावे अन्नमात्रं तु पाचयेत् पेतृकेन तु सूते
 न होमं कुर्याद्विचक्षणः देवलः पिंडमात्रं प्रदानव्यमभावे इव्यविप्रयोः आहृयाह नि सं प्राप्तं सैमवे निरशनापि
 वा हृद्वसिष्ठः किंचिद्द्यादशक्तस्तु उदकुं भ्रादिकं द्विजे तृणानि वागवे दद्यात्सिंजान्याय्यथ निर्वपेत् तिलदर्भैः
 पितृन्वापितर्पयेत्मानपूर्वकम् हेमाद्रौ भविष्ये अग्निना वा दहेत्कक्षं श्राद्धकाले समागते तस्मिन्वोपचसेदन्हि जपे
 ह्वा श्राद्धसंहितां श्राद्धसंहितासर्गत्रयश्राद्धकल्पः विष्णुवराहपुराणयोः असमर्थो न्नदानस्य धान्यमांसं स्वशक्तितः
 प्रदास्यति तिलान्यापि स्वत्यां वा पिचदक्षिणाम् सर्वाभावे च न गत्या कक्षामूलप्रदर्शकः सूर्योदितो कपालानामिदमुच्चैः
 पठिष्यति नेमेस्मि विचनं धनं चान्नं श्राद्धोपयोगिस्तपितृन्नतोस्मि तृप्यंतु भक्त्या पितरो मे येनोभुजोक्तौ च तौ च त्मनि-

भासुतस्यः इत्येतद्विदुः भिर्गीतं भावाभावप्रयोजनम् यः करोति कृतं तेन श्रद्धां भवति भारत प्रभासरब्दे गत्वारण्यममा
 नुष्यमूर्ध्वबाहुविरोत्सदः निरन्तोनिर्धनो देवाः पितरो भानृणं रुथाः न मे स्मिन् विन्तं न धनं न भार्यो श्रद्धं कथं वः पितरः क
 रोमि वनं प्रविश्ये ह तु न भयो चैर्भुजो रूतौ च त्से निभासुतस्य श्रद्धं मे तद्रवतां प्रदत्तं मरुदं यध्यं पितृ देवता द्याः आस्य
 यचो स्मिन् व्यभुजो ततो वेदि वा चरात्रिं समुपो व्यतिष्ठेत् भवेत्स वेतेन रुनेनेन पाशृणेन मुक्तः पितृ देवतानाम् इत्यनुकल्पः
 अथ श्रद्धां सो जने प्रायश्चित्तम् दर्शेषट्प्राणायामाः हृद्वेत्रयः संस्कारेषु तु जातकर्मादि बृह्दानींषु सांतपनम् आद्ये चान्द्रवा
 अन्य संस्कारेषूपवासः सीमंते चान्द्राभिति विज्ञानेश्वरः आपदि न व श्रद्धे का दशा हेषु भोजने कायः द्वादशा हे क न मासे
 च पादोनः हि मासे त्रिपक्षे ऊन षष्ठो नाब्दयो श्रद्धं कृच्छ्रः त्रिमासा द्याब्दि कांतेषु सपिंडने च पाद कृच्छ्रः उपवासो वा गु
 रुद्रव्यार्थभोजनेऽर्द्धं अपशीलेन दर्धं अनापि दतु ऊन मासांतेषु चान्द्रकायं वा हि मासा दो पादो नं त्रिमासा दावर्धकायः
 आब्दि कृपादोनकायः पुनराब्दिके एकाहः क्षत्रियादि आर्द्धेषु द्विभ्रिचतुर्गुणानि सै यानि चंडाल सर्पश्वादि ह न पतिन क्लो वा
 दिन व श्रद्धे चान्द्रम् आद्यभासिकांते चान्द्रं पराकश्च द्वादशा हो दो पराकः हि मासा दावनि कृच्छ्रः त्रिमासा दो कायः आ
 ब्दिके पादः अभ्यासे सवर्षे द्विगुणं आयहे म संकल्प श्रद्धेषु तत्तदर्धानि यनि र्ब्रह्मचारी चोक्तं प्रायश्चित्तं कृत्वा त्रीनुपवा
 सान् प्राणायामान् स्नाशनं चाधिकं कृत्वा व्रतशेषं समापयेत् अनापि दि द्विगुणं दर्शादौ दशगायत्री मंत्रिना आपः पिबेत्
 षट्प्राणायामा वा संस्कारेषु चो ले कृच्छ्रः सीमंते चान्द्रम् अन्येषु उपवास इति दिक् अत्र माधव भिन्नाक्षरादौ क्वचिद्दिरोधो
 विषयभेदात् सारिहार्यः एकादशा हे चान्द्रम् पुनः संस्कारश्चेति प्रायश्चित्तकांडे हेमाद्रिः यत्तूशानाः दशकृत्यः पिबे वा पो

गायत्र्या श्राद्धशुद्धिर्जइति तदनुक्तं प्रायश्चिन्नश्राद्धपरमिनि विज्ञानेश्वरः अथ शयाह श्राद्धम् तत्स्वरूपमाह हेमाद्रौ व्या-
 सः मासपक्षतिथिस्पष्टे यो यस्मिन् भिष्यते हनि प्रत्यब्दं तु तथा भूतं क्षयाहं न स्य तं विदुः नारदीये पारणे मरणे नृणां नि-
 धिस्तात्कालिकी स्मृता अत्र चांद्रमानं ज्ञेयम् आब्दिके पितृकार्ये च चांद्रो मासः प्रशस्यत इति गर्गोक्तेः मलमासमुत्तमस्य
 तु सौरम् मलमासस्मृतानां तु सौरमानं समाश्रयो दिनि हेमाद्रावुक्तेः एतन्मृतमासस्यैव आधिपत्ये शेयम् ब्राह्मं प्रति संका-
 त्सारं कार्यमातापित्रोर्मृते हनि पितृव्यस्याव्यपुत्रस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य चैव हि अपुत्रस्येति भ्रात्राथ्यन्वयः ज्येष्ठस्येति कनिष्ठा
 स्यानावश्यकत्वात् मदनरत्ने भविष्ये सर्वधामे च श्राद्धानां श्रेष्ठसां वत्सरं भतम् तथा भोजको यस्य स्तुर्वैश्वं न करोति-
 त्वगापि मातापितृभ्यां सत्ततं वर्षे वर्षे मृते हनि सयाति नरकं घोरं तामिस्वं नामनामतः तच्च नाना स्मृतिष्वेकोद्दिष्टं
 पार्वणं चोक्तम् आद्यमाह यमः सपिंडीकरणार्द्धे प्रति संवत्सरं संतैः मातापित्रोः पृथक् कार्यमेकोद्दिष्टं मृते हनि व्या-
 सः एकोद्दिष्टं तु कर्तव्यं पित्रोश्चैव मृते हनि एकोद्दिष्टं परित्यज्य पार्वणं कुरुते नरः अस्तं तर्हि जानीयाद्भवेच्च पितृचातकः
 अंत्यमाह शतानपः सपिंडीकरणं कृत्वा कुर्यात्पार्वणवत्सदा प्रति संवत्सरं श्राद्धं छागले यो दितो विधिः यः सपिंडीकृतं
 प्रेतं पृथक् पिंडीन योजयेत् विधिसंसेन भवति पितृहाचोपजायते अत्रौरस शौचजयोः पार्वणं दत्तकादौ नामेकोद्दिष्ट-
 मित्येकः पक्षः सानेः पार्वणं निरग्रेरेकोद्दिष्टमित्यपरः तदृषणं मिताक्षरादौ ज्ञेयम् कल्पे तं स्तुक्तं साग्न्यो रौरसस्ये त्रजयोः
 पार्वणम् निरानिकयोस्त्वेकोद्दिष्टमित्याह अपरां केव्येवम् दत्तकादयो दशपुत्रास्तु साग्नयो निरग्नयश्चैकोद्दिष्टमैव कु-
 र्युः प्रत्यब्दं पार्वणे नैव विधिना क्षेत्त्रजौरसौ कुर्यात्तामिनेरुर्गुरुरेकोद्दिष्टं कृतादशो निजातृकरणोक्तेः यदा तु दत्तकस्मपिता

दर्शमहालये यामुतस्नत्रपार्वणौ कोटिद्वयोर्विकल्पः वस्तुतस्तु सर्वपापार्पणौ कोटिद्वयोर्ब्रह्महियववादि कल्पः संचेदेशा-
 चाराब्धवास्थितइति सर्वविबंधसिद्धौतः अतएव दृष्ट्वा चंद्रोदये दृष्टपराशरः मातापित्रोः पृथक्कार्यमेकोद्विष्टं मृतेहनी
 कृत्स्नाह देशार्पणसमाश्रित्य वंशधर्मतथापरे सूरयः श्राद्धमिच्छंति पार्वणं चक्षयान्दधीति तच्च केवलपितृयानसा
 पत्नीकामिमिति हेमाद्रिः अत्रमातामहाने कार्यः कर्पूसमन्वितं सपिंडनं चैरेकोद्विष्टं कियतेनेषामपि क्वचित्पार्वणमेव शंखोक्तेः एवम
 षड्विंशतिरिति कात्यायनोक्तेः कर्पूसमन्वितं सपिंडनं चैरेकोद्विष्टं कियतेनेषामपि क्वचित्पार्वणमेव शंखोक्तेः एवम
 न्यासिनोपि एकोद्विष्टं येनोस्ति त्रिदंडग्रहणादिह सपिंडोकरणाभावात्पार्वणं तस्य सर्वदेति मनेतसोक्तेः वायवीये
 सन्यासिनोप्यादिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधि महालयेतु यच्छ्राद्धं दादृश्यापार्वणं हितत् दृष्ट्वा चंद्रोदये दृष्टपराशरः
 संग्रामे संस्थितानां च प्रेतपक्षे शाश्वतमे तेषां पार्वणमेवोक्तं क्षयाहेपि च सन्तमेः चंद्रक्षयानां शक्रसंयुगे पुत्रः प्रेतपक्षे
 मृतवान्सपिंडः सपिंडितानामपि चादिकादिभयंति तेषामिह पार्वणानि तथा भ्रातृज्यैष्ठस्य कुर्वन्ति ज्यैष्ठो भ्राता तु
 जस्य च देवहीनं तु तत्कुर्यादिति धर्मविदब्रवीन् देवहीनमेकोद्विष्टं ज्यैष्ठो भ्राता नाद्यगर्भजः तथा च तत्रैव शातात-
 पः अनाद्यगर्भज्येष्ठोपि भ्राता साद्विर्निगद्यते ऋते सपिंडनात्तस्य नेव पार्वणमाचरेत् आद्यगर्भे तु पार्वणमेकोद्विष्टं
 त्यर्थः मातृस्तु हेमाद्रौ कात्यायनः प्रत्यब्दं यो यथा कुर्यात्पुत्रः पित्रे सदा द्विजः तथैव मातुः कर्तव्यं पार्वणं चान्यदेव
 वा यत्तु तेनैवात्तम् सपिंडोकरणादूर्ध्वपित्रोरेव हि पार्वणम् पितृव्यभ्रातृभातृणामेकोद्विष्टं सरे च त्विति तत्साप
 त्तमातृपुत्रम् यत्तु दृष्टपराशरः अपुत्रस्यापि तु व्यस्यतलुत्रोत्त्रातृजो भवेत् स एवास्य तु कुर्वन्ति सपिंडदानादिकक्रि-

गाम् पार्ष्णतेनकार्यस्यासुवत्तत्त्वानृजेनतु पितृस्थानेतुंरुत्ताशेषंपूर्ववदुच्चरेदिति तत्पितृवद्देष्टाचारवच्चवस्थितिभि
 तिदृष्टीचंद्रः श्राद्धदीपकलिकायांचतुर्विंशतिमनेतु पितृव्यभ्रातृमातृणांज्येष्ठानांपार्ष्णभवेत् एकोद्दिष्टं कनिष्ठा-
 नांदंपत्न्योः पार्ष्णमिथः अपुत्रस्यपितृव्यस्यभ्रातृश्वेवाग्रजन्मनः मातामहस्यतसल्याः श्राद्धपार्ष्णवद्वेदिसुक्तं-
 तसल्याः कर्तृत्वेपिपार्ष्णमेव सर्वाभावेस्वयंपत्न्याः स्वभ्रातृणाममंत्रकम् सपिंडीकरणंकुर्युस्ततः पार्ष्णमेवचेति
 लोगाक्षिस्मृतैः ततः पत्न्यापिकुर्वीति सापिंड्यंपार्ष्णंतथेतिस्मयंतूक्तैश्चेतिनिर्णयामृतैरुक्तंम् अन्येत्वेतत्पाक्षिकपा
 र्ष्णपरमाहुः अतएव भर्तुः श्राद्धंतुयानारीमोहात्पार्ष्णंमांचरेत् नतेनतृप्यतेभर्ताहत्वालुनरकं प्रजेदिति वचनं
 क्षयाहेपाक्षिकेकोद्दिष्टप्रशंसार्थंनपार्ष्णनिषेधार्थमित्कं तं त्रिस्थलीसेतौभट्टचरणैः स्वभर्तृप्रभृतित्रिभ्यइत्यनेन
 विरोधाच्च अपुत्राणांत्वाहहेमाद्रावापस्तंबः अपुत्रायेमृताः केचित्स्त्रियोवापुरुषाश्चये तेषामपिचंदयंस्यादेकोद्दि
 ष्टंनपार्ष्णम् मित्रबंधुसपिंडेभ्यः स्त्रीकुमारिभ्यएवच दद्याद्देसासिकंश्राद्धंसांवत्सरमतोन्यथा पारिजातेतु अ
 न्यथापार्ष्णमित्कस्कासर्वत्रपार्ष्णमित्युक्तम् एकोद्दिष्टवाक्यानिनुतीर्थमहालयपराणीत्सुक्तम् दृष्ट्वीचंद्रोदये
 दूगार्थ्यः मनुः सहोदरायांचपितुः सहभवाचया तयोश्चनेचकुर्वीतपार्ष्णंपिंडनाहने प्रचेताः सपिंडीकरणादु
 मेकोद्दिष्टंविधीयते अपुत्राणांचसर्वेषामपत्नीनांतथेवच अपत्नीनांब्रह्मचार्यादीनाम् माकंडेयपुराणे प्रतिसेवे
 त्सरंकार्यमेकोद्दिष्टंनरैः स्त्रियाः मृताहभिनयथा न्यायंनृणांयद्दिहोदितम् मृणांमितिदृष्टानांत् गौक्षिप्रहसपाक्त्रं-
 ह्यादीनांसपिंडनाभावेपि सांबत्सरमेकोद्दिष्टंकार्यमेवान्मृगुपाणिः अत्रिदृष्टवसिंशौ सपिंडीकरणादूर्ध्वयचयत्रप्रदी-

यते भ्रात्रेभ्योऽप्युत्रायस्वाभिनेमानुत्सायच पितृव्यगुरवेभ्योऽहमेकोद्विष्टं न पार्षणम् सत्तु आधुनक्यः पितृव्यभ्रातृमातृणाम-
पुत्राणां तथैवच मानामहस्यासूतस्य आच्छिद्विपितृवद्रूपेत् इति तं दवैश्वक्ये स्वाथ्ये ननु पार्षणार्थे भिनिहेमाद्रिः शुर्कलैवम् मातुः
पितरमारभ्य त्रयोभ्रातामहाः स्मृताः तेषां पितृवत् आहं कुयुर्द्विहितसूनव इति पुलस्त्योक्तेर्मानामहस्य पार्षणमेव तत्साहचर्या
स्थितुं व्यादौ तथा पितृव्यभ्रातृमातृणामेकोद्विष्टं च पार्षणमिति श्रया होपक्रमे पुलस्त्योक्तेः श्रविकल्पः केचित्वापस्तंबादिवाक्या
नि श्रुत्वा च प्रभीतानां नैचकार्यासापिडंतेत्यस्य पितृव्यादिपरत्वादहनसापिडंनपितृव्यादिपराणीत्याहुः मातासपत्न्यमाना
एकोद्विष्टं तु कनिष्ठपरमिति एध्वीचंद्रोदयेष्वेवं विशेषस्त्वधिकारिनिर्णये प्रागुक्तः केचित्सुत्रांनराभावेपि पितामहवर्षिक
मप्यावश्यकं पुत्राभावेन सुत्रः पत्नीमानानथापिता वित्ताभावेपि सच्छिष्यः कुर्यान्नस्योर्ध्वदेहिकमिति भाकं डेयपुराणा-
दित्याहुस्तन्न पौत्रेणेकादशाहादिकर्तव्यं आह्वयोऽशमिति कान्तीये विशेषोक्तेः अथ क्षयाहर्धेन र्थ्याः तत्रैकोद्विष्टं मध्या
नैकार्पम् सभ्यान्हन्धपंचधा विभक्तदिनतृतीयभाग इति भायवः आमश्चाहं नुपूर्वाणहे एकोद्विष्टं मध्यमः पार्षणं चापरा-
णहेतुभ्रातृद्विनिमित्तकं इति हागीतोक्तो प्राप्तः शब्दसाहचर्यान् तत्रापि कुतुपादिषु सुहृती इतये शे यं प्रारभ्य कुतुने आहं-
कुर्यादासीहणं बुधः विधिजो विधिमास्थाय गौहिणं तु नलं घयेत् इति गौतमोक्तेरेतत्परत्वात् रौहिणो न च मोसुहृतीः मेधिलाः
आहं कोमुदीचैवम् अन्यथा ऊर्ध्वसुहृती कुतुपाधन्मुहृती च तुष्टयम् सुहृते पंचकं त्येतत्सधा भवनमिव्यत इत्यादि विरो-
धान् दीपिकापि एकोद्विष्टमुपक्रमेन कुतुप इति माधवीये व्यासोपि कुतुपप्रथमे भागे एकोद्विष्टमुपक्रमेत् आचर्तनसमी-
पेवातत्रैव नियतात्मवान् पृथ्वीचंद्रोदयेष्वेवम् तेन कुतुपादि रौहिणां तोमुख्याः कालः दिनद्वयेतद्व्यासौ समव्यासौ च पूर्वा

विषमव्यासाधिव्येननिर्णयः अध्यासौ पूर्वैव परविद्यायानिवेषान् सावपूर्वदिनेवोहिणलुपनापनेः परैवेतिगोडाः श्रुतं
 कृष्णवशात्तत्त्वदर्पधैर्व्यवस्थेत्यन्ये तन्न परविद्यानिषेधप्राबल्यात् अभूतलंकालमाधवीयेत्तेयम् पार्वणत्वपराणहक
 र्पपूर्वोक्तवचनान् मध्याह्नव्यापिनीयास्यात्तेकोद्विहोतिथिर्भवेत् अपराणहव्यापिनीयापार्वणोसातिथिर्भवेदितिपृथक्
 चंद्रोदयेष्टद्विगौतमोक्तेः पूर्वैरुदयेचपरेष्टरेवथाऽपराणहव्यासौसेवयाद्या दिनइयेतव्यासो नदस्यशेशतः समव्यासोवापू
 र्वैव विषमव्यासौत्वधिकाद्याद्या अपराणहव्यापिनीस्यादाद्विकस्ययदातिथिः महनीयभतद्विहोप्रशंसनिमहर्षय
 दनिमरीविस्मनेः दर्शचिपूर्णमासंचपितुः सांवत्सरदिनम् पूर्वविद्यामुकुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यतइत्यपराकैनादोक्तेः व्येह
 व्यव्यापिनीचेत्स्यान्मृताहस्ययदानिथिः पूर्वविद्यामकर्तव्यात्रिमुहूर्ताभवेद्यदीनिसकमंतूक्तेः पूर्वस्यानिवपिखंडानित्या
 गिरसभापितामिहिमाद्वोपाठः तत्रैवष्टद्वमनुः नव्यहव्यापिनीचेत्स्यान्मृताहस्यचयानिथिः पूर्वविद्वैवकर्तव्यानि
 मुहूर्ताचयाभवैत् मदनरत्नेद्येवम् यत्तुकाष्णोजिनिव्यासो अन्होस्तमयंचेलायांकलाभात्राद्यदानिथिः सेवग्रत्याब्दि
 कैत्तयानापरापुत्रहात्रिदेनित्रिमुहूर्तंस्तनिः पूर्वैकः सायंत्रिमुहूर्ताभावेनुपरैव त्रिमुहूर्तानचेद्वाद्यापरेवकुतपेहिसे
 निकालादर्शोभिलोक्तेः कालादर्शेपि प्रत्याद्विक्रेव्येवमेवनिथिर्ग्राह्यापराण्हिकी उभयत्रनथात्वेतुमहत्वेनविनि-
 र्णयः समलेपूर्वविद्वैवत्यनथात्वेपिसायदि त्रिमुहूर्ताभवेत्सायंसर्वेष्टोयंचिनिर्णयः अन्यत्रापि सायनन्यपरत्र
 चेन्मृतनिथिः सेवाद्विक्रेमासिकेग्राह्यासाव्यपराणहयोर्द्यदितदायत्राधिकासामता नुत्याचेदुभयापराणहसमयेष्ट
 र्गानचेनुदयेपूर्वैवत्रिमुहूर्तगास्तसमयेनोचेत्सरेवोचिता माथवष्टव्याचंद्रोतुदिनुदयेपराणहव्यासोअंशतः सम-

व्यासोऽक्षयेपूर्वी दृष्टौपरा स्वर्गदोषोपरोऽपूज्याविस्फुक्तेः अपराणहृदयव्यापिन्यनीनस्य च यातिथिः क्षयेपूर्वाचकर्तव्या
 दृष्टौ कार्यतिथोन्नरेतिबोधायनोक्तेः क्षयाहस्यमिथिर्यानुअपराणहृदयेयदि पूर्वाक्षयेतु कर्तव्या दृष्टौ न्यायतथोत्तरेति
 बृहन्नारदीयाच्चेत्याहुः दृष्टिक्षयोचात्रपरमिथेननुग्राह्यमिथेः नस्याः क्षयेपराणहृदयव्यासेरसंभवान् तदाहमा-
 धयः नग्राह्यमिथेगोदृष्टिक्षयापूर्वमिथेस्ततामिति यत्तु दृष्टवीचंद्रः पूर्वोक्तयचनेषुयत्रसायान्हास्त्रमययोगि
 नीतिथिरुक्तातत्रापराणहव्यापिनीज्ञेया सायान्दस्त्रिमुहूर्तः स्थानत्रआह्वनकारचोदिनिमात्स्यादोसायान्दनिवेधान्
 यच्चत्रिमुहूर्तादिग्रहणं तच्छाहीपराणहृत्कूपत्रिमुहूर्तपरमित्याह तद्धेमाद्रिमदनरत्नकालादशार्दिग्रथविरोधाह्लक्षणा-
 पनेत्रार्चिंस्सम् तस्मात्पूर्वोक्तमेवसाधु यदाविघ्नवशादिनेसांवत्सरंआह्वनकृतंततदारात्रावपिकार्यम् घृताहंसम
 निक्रम्यचंडालेष्टभिजायनइतिमरीचिनामृताहानिकमेदोपोक्तेः नचनक्तंआह्वंकुर्वीनारब्धेवापोजनसम्यापनमित्या
 एस्तंबेनगौणकालोक्तैश्चेतिमाधवः आरब्धेआह्वेविघ्नवशाद्रात्रिभागेपात्रेभोजनसमाप्त्यनंतरात्रौकार्यंशेषसमा-
 मिःपरदिनेएवेतिहरदत्तः ग्रहणादिनेवार्पिकप्रामोतद्दिनएवोन्नयेनमेनहेम्नावाकुर्यात् नोत्तरदिनेइत्कनं प्राग्रह-
 णमिर्णये तच्चप्रथमाब्दिकंनयोदशोमलमासेकार्यमन्यथान यस्यब्दंद्वादशोमासिकार्योपिंडिकियास्तेनैः कचिन्न-
 योदशोपिस्यादाद्यंमुक्त्वानुवत्सरमिति तत्पुहारीनोक्तेः इदमंस्याधिकमासपरंद्वादशेत्रयोदशोचानीनइत्यर्थः तेनय
 त्रद्वादशमासिकंशक्रमासेभवतिनत्रनयोदशोधिकेएवाब्दिकंकार्यम् यत्राधिकमध्येद्वादशंमासिकंतत्रतस्यद्विरा
 दृतिंकृत्याचतुर्दशेशक्रद्एवप्रथमाब्दिकमितिनिमाधवाये हेमाद्रौचैवम् द्वितीयाब्दिकंतुशक्रद्मासएवनाधिके-

नायुभयोः मलमासमृगानांनुयदासएवाधिकः स्यात्तदानेनैवकार्यमन्यथाशब्दएवेतिप्रागुक्तम् दर्शोवाषिकंचेतदाष्ट-
र्वेनाषिकं कृत्वा ततःपिंडपितृयसोदर्शश्चाद्धंचेतिनिर्णयदीपेक्रमउक्तः स्मृतिसारेपि दर्शोक्षयाहेसंप्राप्तेकथं कुर्वेति या-
जुष्काः आदोक्षयाहंनिर्वर्त्यपश्चाद्दर्शोविधीयतइति युक्तंलेखम् तद्वचनेमूलभावात् पिंडयज्ञंततः कुर्यात्तनोन्वाहा
यंकंबुपइनिदर्शश्चाद्धंपिंडपितृयज्ञानंतर्यानस्याद्धिकेव्यतिदेशात्प्राप्तेः पितृयज्ञानंतरंवाषिकंततोदर्शश्चाद्धमिति व्य-
नियंगस्तनमचत्येव तस्याधिकत्वात् कालादर्शोपि निमित्तानियतश्चात्रपूर्वानुष्ठानकारणमिति सर्वान्प्रत्येककृत्या
भावात् क्षयाहनिमित्तस्यानियतत्वं देवजानीयेव्येवम् एवंमासिकादिषापिज्ञेयम् अस्यद्धंयथाकुर्यात्तनान्यपीति
सर्वातिदेशान् मृगाहेद्योत्सर्गउक्तोहेमाद्रौविष्णुधर्मे अयनद्वितयेचैवमृताहेवाधवस्यच उत्सृजेन्नीलदृषभंकोमु-
द्याः समुपागमे कोमुदीकान्तिकी अथशुद्धिश्चाद्धम् दियोदासीये सापिंडीकरणाद्ध्वंयावदब्दत्रयंभवेत् तावदेवभो-
क्तव्यंक्षयेहभिकदाचन वर्षानसपिंडनेव्येतनुत्यम् मृताहभितुसंप्राप्तेयावदब्दचतुष्टयम् वहिःआद्धंप्रकुर्वन्ति-
नकुर्याच्छ्राद्धभोजनम् प्रथमेस्थीनिमज्जाचट्तीयमांसभक्षणम् तृतीयेरुधिरंश्रोक्तंश्चाद्धंशुद्धंचतुर्थं कमितिआ-
द्धाशिकोक्तेः शुद्धंकिंनिदितिज्ञेयम् स्मृत्यंतरे समन्निशब्दयोमासान्आद्धंभुंक्तेतमोहतः संपत्तिदूषितः पापः प्रै-
ताशीचभर्षेनुसः तत्रप्रथमेब्देवर्षानसपिंडनपक्षे मृताहात्पूर्वेहि सपिंडनमब्दपूर्वमिश्नाद्धंचकृत्वापरेद्यवर्षिकंकु-
र्मोदिनिस्मृत्यर्थसारेउक्तम् हेमाद्रिस्त मृताहेसापिंडीकरणेनैववाषिकसिद्धिः पूर्णसंवत्सरेपिंडः षोडशःपरिकी-
र्तितः तेनैवचसापिंडत्वंतेनैवाब्दकमिष्यतइतिवचनान्दित्याह इदमेवंचयुक्तं अथक्षयाहाज्ञानेमरीचिः आद्धावि-

प्रेसयुसन्नेअविज्ञानेभूनेहनि एकादश्यानु कर्तव्यं कृष्णपक्षेविशेषतः विशेषतइत्युक्तेः शक्यैकादश्यामपि बहस्यमिति न-
 ज्ञायतेमृताहश्चेप्रमीनेप्रोधिनेसति भासश्चेत्प्रतिविज्ञानस्तद्दर्शस्यादथाब्दिकम् दिनमासौनविज्ञानोभरणस्ययदाशु-
 नः प्रस्थानमाप्तदिवसोप्राप्त्योपूर्वोक्तयादिशा मदनरलेभविष्ये मृताहयोनजानानिमानयोचिनतात्मज तेनका-
 र्यमावांस्यांश्राद्धंसांवत्सरंमदा दिनमेवतुजानानिमासंनैयतुयोनरः मार्गशीर्षेनथाभाद्रेमाघेचातद्दिनंभवेत् निर्ण-
 याभूनेतु यदागस्तोन्नविज्ञानोविज्ञानंदिनमेवतु तदाचापादकेमासिमाघेचातद्दिनंभवेत् इतिबृहस्पतिस्मृतैरापादोद्यु-
 क्तः कालादर्शोपि मासाज्ञानेदिनज्ञानेकार्यमाघयोस्त्युक्तम् हेमाद्रौप्रभासरवंदे मृताहयोनजानानिमासंवा-
 पिकथंचन तेनकार्यममायास्यांश्राद्धंमाघेथमार्गके भविष्ये मृतवार्ताश्रुनेर्ग्राह्योतौपूर्वोक्तक्रमेणतु पूर्वोक्तेतिप्रस्था-
 नदिनाज्ञानेमासज्ञानेचतद्दर्शमासाज्ञानेदिनज्ञानेच मार्गोदावितिचच्छ्रवणदिनेपिज्ञेयमित्यर्थः श्रवणदिनेमासा-
 ज्ञानेमाघमार्गदर्शोकार्यम् पूर्वोक्तप्रभासरवंदान् अतोचलोपइतिशूलपाण्युक्तंहेयम् मिथितत्वेयमः गतस्यनभ-
 वैहार्मोयावद्वादयावर्षिकी प्रेतावधारणंतस्यकर्तव्यंस्तनवांधैयैः यन्मासिपदहर्पालस्तन्मासितदहःक्रिया दिनाज्ञा-
 नेकुहस्तस्यआपादस्याथयाकुहः अथश्राद्धविघ्नेनिर्णयः तत्रविप्रस्यनिमंत्रणोन्नरंमृतकेमृतकेचाथौचाभावःनि-
 मंत्रितेषुविघ्नेषुप्रारब्धेश्राद्धकर्मणि निमंत्रणाद्धिविप्रस्यस्वाध्यायाद्धिरतस्यन देहेपितृपुनिसत्सुनाशोचंविद्यतेक-
 विदिनित्रासोक्तेः कर्तुंस्ताविष्णुराह व्रतयज्ञविगाहेषुश्राद्धेहोमेर्चनेजपे आरब्धेसूतकंनस्यादनारब्धेतुसूतकम्
 श्राद्धेप्रारभस्तेनैवोक्तः प्रारंभोवरणंयज्ञेसंकल्पोव्रतसत्रयोः नांदीमुखंविवाहादौश्राद्धेपाकपरिक्रियेति माध-

वीयेनाह्येपि आह्लादीपितृयत्नेन कन्यादाने च नो भवेत् भिताक्षरायां स्मृत्यन्तरे सद्यः शौचं प्रकृत्य यत्नेन भृत्यसंभारो वि
 वाहे आह्वकर्म इति मिथितत्वादिगोडग्रंथास्तनिमंत्रणोत्तरं कर्तुं भोक्तुं श्वनाशौचं निमंत्रणोत्तरं आह्वं प्रारंभः स्यादि-
 निस्मृतिरिति विष्णुः यत्तु आह्वपाकपरिक्रियेति तद्वशाद्वाह्वविषयमित्याहुः दानुग्रहे मरणादौ ब्राह्मणोऽप्युक्तम् भोजनार्हं
 तु संभुक्ते विप्रैर्दानुर्विपद्यते गृहे इति शेषः यदा कश्चित्तदोच्छिष्टं शेषं त्यक्त्वा समाहिताः आचम्य परकीयेन जलेन श-
 च यो द्विजा इति अस्य आह्वविषयत्वं हेमाद्रिणोक्तम् एतदी चंद्रोदये व्येगम् समनुमतिभाति इदं विवाहादि विषयम् न
 तु आह्वविषयं न सदा भावान् विवाहोत्सवयत्ने धिति उपक्रम्य भुजानेषु तु विप्रेषु त्वनरा मृतसूतके अन्यगेहोदकाचो
 ताः सर्वे ते शक्यः स्मृताः इति षड्विंशत्येते कयाक्यान् निमंत्रितेषु विप्रेषु प्रारब्ध आह्वकर्मणि निपूर्वोक्तविरोधाच्च आ-
 ह्वयद्यपि विष्णुना पाकोत्तरमाशौचाभाव उक्तस्तथापि कर्तुरेव सः भोक्तुर्दोषोऽस्तेव अपि दानुगृहीतोऽथ सूतके मृतके
 तथा अविज्ञानेन दोषः स्यात् आह्लादिषु कथंचन विज्ञाने भोक्तुरेव स्यात् आद्यश्चिनादिकं क्रमात् इति माधवोपे ब्राह्म-
 णैः आदिशब्देनाशौचमुच्यते तच्चाह विष्णुः ब्राह्मणादीनामाशौचेयः संकृते वान्नमश्नाति तस्य तावदाशौचं याव-
 नेपा माशौचं व्यपगमे प्रायश्चित्तं कुर्यादिति यत्तु देहे भित्तुतिष्ठत्सनाशौचं विद्यते कंचित् इति ब्राह्मणं तं आह्वकली-
 नस्य भियेधकं न तदुत्तरकालीनस्य शकृद्दीपस्त निमंत्रिते धित्या मश्नाद्दपरम् भोजनार्हं धित्यादित्वन्न आह्वपर-
 मित्याह प्रायश्चित्तं ताहमाकर्देयः भुक्त्वा तु ब्राह्मणाशौचे चरेत्सां पनं द्विजः एतत्क्रमतः अप्यासे शंखः ब्राह्म-
 णस्य तथा भुक्त्वा मासमेकं व्रती भवेदिति अज्ञानात् छागलेयः एकाहं च व्यहपं वससरात्रमभोजनम् ततः शक्य-

भवेद्विप्रः पंचगव्यांपिबेन्नरदतिवर्णक्रमेणेदं अभ्यासेतुर्द्वैगुण्यमित्यादिमिताक्षराभाधवीथादौ ज्ञेयम् मिताक्षराभाध
 वादौतु आदेवर्तुर्भोक्तुश्च सर्वथा दोषाभावउक्तः आशौचमध्ये आद्धदिनमसौतु भाधवीये कालदर्शे च ऋष्यशृंगः देयेपि
 तृणां आर्द्धे तु आशौचं जायते यदा आशौचे तु व्यनिक्रान्ते तेभ्यः आर्द्धं प्रदीयते आद्धचिंतामणौ ज्योतिषे प्रति सांवत्सरं आ-
 र्द्धं आशौचात्पतितं च यत् मलमासेपि न त्कार्यमिति भागुरिभावितम् आशौचां त्यदिनत्वेन निमित्तत्वादित्यर्थः एतन्मा-
 सिक्वादपि रं न दार्शिकदौ अतएव स दर्शनभावे अपरपक्षे पि ज्याणी निमित्तमात् कृष्णपक्ष आद्धलोपे प्रायश्चित्तमेव
 न तु गौणकाले करणं न चोपवासः चेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे स्नातकघ्नतलोपे च प्रायश्चित्तमभोजनमि-
 तिमनूक्तेरित्युक्तम् आशौचे तु प्रायश्चित्तमपि न सुरव्यकाले अनधिकारात् आशौचान्ते स भवेतु व्यासः आद्धविघ्ने सप्त-
 खने स्वनरा मृतसूतके अमायास्यां प्रकुर्याद्वै शूद्रा वै के मनीषिणः हेमाद्रौ पट्टं विंशत्यनेपि मासिके चाद्धि क्रेत्वा हिंसं मासे मृ-
 तसूतके वदंति शूद्रौ न त्कार्यं दर्शे चापि विचक्षणाः गोभिलः देये प्रत्याद्धि कै आर्द्धे अंतं रा मृतसूतके आशौचानं न रं कुर्या-
 तन्मासे दुक्षयेन तथा मरीचिः आद्धविघ्ने सप्तखने व्यविज्ञाने मृते हति एकादश्यां तु कर्तव्यं कृष्णपक्षे विशेषतः विशेषत-
 इत्युक्तैः शूद्रैकादश्यामपि आशौचे न रविघ्ने एतादि निमाधव हस्ती चंदौ यत्त्वत्रिः न दहयेत्पट्टद्वयेन केन चित्सूतकादि-
 ना सूतकानं तं रं कुर्यात्पुनस्तदहरे वचेति न सूर्यकाळाभावे ज्ञेयम् एतदाद्धि कै तस आर्द्धपरम् यच्च देवलः एको हि रे तु सं-
 प्राप्ते यदि विघ्नः प्रजायते मासे न्यस्मिंस्तिथौ तस्मिन् आर्द्धं कुर्यात्स यत्न इति तदपि मासिकपरमिति मदनलेहे माद्रौ च
 इदमपि पूर्वकालासंभवे व्याध्यादौ विस्मरणे चैवं ज्ञेयम् अथ भार्यारजोदर्शने तत्र दार्शिकमासेन कार्यम् आद्धविघ्ने

द्विजातीनामग्राह्यं प्रकीर्तनम् अमावास्यादिनियतं माससंवत्सरादनेदनिहेमाद्रौ हारीनोक्तेः व्याघ्रपादोपि आर्त्तवेदेशा
 द्विजातीनां विप्रदे समुपस्थिते आमग्राह्यं ह्येः कार्यं शूद्रः कुर्यात्सदेव हीति दीपिकापि दर्शेतु भार्यार्त्तवेत्यामग्राह्यं विधि-
 कालानां विप्रदे समुपस्थिते आमग्राह्यं ह्येः कार्यं शूद्रः कुर्यात्सदेव हीति दीपिकापि दर्शेतु भार्यार्त्तवेत्यामग्राह्यं विधि-
 प्रयासि विधुराद्याश्चान्वरेयुर्द्विजाः वस्तुनस्तु पाकाभावे द्विजातीनामग्राह्यं विधीयत इति स्मृत्युक्तेः पाककर्त्तव्यत्वे-
 न्नेनान्यथा मेनेः कृतम् मासिकानि सपिंडानि अमावास्यातथा ब्दिक्कम् अन्नेनैव तु कर्त्तव्यं यस्य भार्या रजस्वलेति कलि-
 कायां वचनाच्च कालादर्शे तु त्वियारजो दर्शने दर्शश्चाहं पंचमेहनीति पक्षांतरमुक्तम् पारिजाते व्येगम् एवं महालययुगा-
 दावपि आब्दिक्कं नुरजो दर्शने पितृद्वयकार्यम् पुष्यवत्स्वपि दारेषु विदेशस्थोप्यनग्निकः अन्नेनैवा ब्दिक्कं कुर्याद्देव्या-
 यामेन न क्वचिदिदिमाधवीये लोगाक्षि स्मृतेः मरीचिरपि अनग्निकः प्रयासी च यस्य भार्या रजस्वला आमग्राह्यं प्रकुर्वी-
 तनतः कुर्यान्मृतेहनि कार्ष्णाजिनिः आपन्नोप्याब्दिक्कं नैव कुर्यादामेन कुत्रचित् अनेन तदमायां वा कृष्णो वा हरिचास-
 रे प्रयोगपारिजाते रजस्वलायां भार्यायां क्षयाहंयः परित्यजेत् सचैनरकमाप्नोति यावदाभूतसंप्रवृत्तम् मासिकानि सपि-
 ङ्गं च अमावास्यातथा ब्दिक्कम् अन्नेनैव तु कर्त्तव्यं यस्य भार्या रजस्वला देवयाज्ञिकनिबंधेपि भर्तुः ग्राह्यं पंचमेहं कुर्या-
 द्भार्या रजस्वला पुत्रः पित्रोः प्रकुर्वीत मृताहनि शचिर्यतः कालादर्शेपि रजस्वलांगेनो निर्वा विदेशस्थोथया ब्दिक्के दशौ-
 दा विचनमेन त्वनेन ग्राह्यमाचरेत् अन्यत्रापि विदेशको वा विगताग्नि को वा रजस्वलायामपि धर्मपत्न्यां ग्राह्यं मृता-
 हे विदधीत पाकैर्नामेन हेन्मानुपंचमेहि. एवं मासिकेपि यत्तु मरीचिः आब्दिक्के समनुभासे यस्य भार्या रजस्वला पंचमेह-
 भिनच्छाहं नतः कुर्यान्मृतेहनि माथवीये ग्राह्यं तदानकर्त्तव्यं कर्त्तव्यं पंचमेहनीत्युच्यते तदप्रभस्वाकर्त्तव्यं कश्चाद्भिव

यम् अपुत्रातु यदाभार्यासंश्रामेभर्तुं शब्दिके रजस्वत्याभवेत्सातु कुर्वाचसं च मेहनीति श्लोकगोतमोक्तेः देवेकर्मणि पित्र्ये
चपंचमेहनिशब्दधत्तीति प्रभासरवडां च नन्वरुचिता देवतत्रपंचमेहन्यथा तत्राहं प्रातमिति वचनं व्यर्थं मेवं गर्भि
णी सूत्रिकादिभ्यः कुमारी वाप्यरोगिणी यदा शकृद्भानदानेन कारयेत्प्रयत्नास्तयमिति हेमाद्रौ भविष्योक्तेः अनुपनीतस्त्री-
शूद्राश्च शूद्रमृत्विजाकारयेयुः स्वयं चामं च कुर्वन्ति स्मृत्यर्थं साराचान्य द्वा रा करण निवृत्यर्थं त्वान्तस्य त्वदुक्तदिशा
आशौचानंतरं शूद्रकर्मव्यती वेदकवाक्ये वेद्यथा च अनः प्रागुक्तमरीच्युक्तेः पत्नीपंचमेहनीति श्रुतम् यत्तु समाहान्
पितृदेवानां भवेद्योग्याज्जतार्चनेति तद्रजो निवृत्तिपरमिति हेमाद्रिभिन्नसर्वनिबन्धसिद्धांतः हेमाद्रिस्तथाह दौ स्त्रिया
संहेयाधिकारानस्यारजो दुष्टाचारानि वृत्तेरेकभार्येण पंचमेहनिकार्यं प्रागुक्तमरीच्युक्तेः भार्योत्तरसत्वे तु पुप्यचत्त्वपी
ति पंचरात्रादिनैरेत्याह दृष्टि कापि भार्यैर्त्तैः सति पंचमेचा दिवसे स्याद्वार्षिकं मासिकं पक्षान्नेर्वहुभार्यकस्त्वधिकृते पत्यु
तरेति षष्टि कुर्यात्तद्वृत्तयस्तु रव्यादिवसे दति तच्चैत्यम् सहाधिकारः सहत्वश्चुत्वाचारक फलभाक्तेन चापाककर्तृत्वे-
नवा नाद्यः तदभावात् पाणिग्रहणादिसहत्वं कर्मस्त्वित्यस्याग्नि साध्य कर्म विषयत्वात् आब्जिकस्य च निरग्नेरपि पा
क्तेनैवोक्तेः स्मार्ताग्नि साध्यत्वानियमानामपुरुष्येति पूर्वोक्तवचनसत्वाच्च कथंच भार्योत्तरसत्वे अधिकारः ज्येष्ठाया न किने
तरेति निपमान् ज्येष्ठापरस्ते च तेनैव सिद्धे च न चैव्यर्थ्यान् नहितीयः अविभक्तत्वात् घेकस्याऽहं नित्वे न्यस्याधिका
रापत्तेः ननु तीयः प्रयासनिर्देशः स्मृतिकारो गिण्यादिष्वप्यकरणापत्तेः आरभेत नयेः पात्रैरन्नारंभं चार्थवैशिति देवलो
कावात्मनेपदात्सस्य चार्थवानां च पोषककर्तृत्वोक्त्या विरोधाच्च ततस्तानि पपाचा शस्तीना जनकनोदनीति पाद्यादिलिंगा

लाशस्त्मायापाकस्योच्चेतनतत्कस्याप्यनिष्टतेने न हत्तनं युक्त्या यभावात् पूर्वोक्तवचोविरोधाच्च यत्किंचिदेव यदपि
 द्वायाहनि संश्रामेयस्य भार्या रजस्वला आद्धतवनकर्तव्यं कर्तव्यं पंचमेहनीति श्लोकगोतमपाटो न्यथा दर्शितः माधवी
 नेच न दशशतशान्तमुक्तम् तेनापि नाभिप्रेतार्थसिद्धिः यस्याप्रेतस्येत्यर्थान् तेनात्र हेमाद्रिर्विष्णुमेति बहुवक्तव्यमपिनोच्य
 ते अथान्वारोहणे निर्णयः लोकाक्षिः भृताहनि समासेन पिंडनिर्गणं प्रथक् नव आद्धत्तं दंपत्योरन्वारोहणा एव तु समा
 सेन तु नं भेगादिपितृक आद्धवत् द्वयोरैकः पिंडो विप्रश्च पिंडशब्दः आद्धपरः नव आद्ध एव गतिहेमाद्रिप्रथिवी चंद्रो अ-
 नमृताहनीत्येकत्वात् दिनभेदे द्विनेक्येयामृतमिथरेकत्वे कालेक्यं कर्त्रेक्यं पाकेक्यं च एकाचित्या धिरोहेतुमिति धरेकैव ज-
 ते एकापाकेन पिंडेक्येह यो गृणहीननामनी इति स्मृत्यनराच्च अंत्येष्टिपद्धतौ भेदे रघुदाहृतम् अन्वारोहेतुनारीणां य-
 तु अन्वेष्टोदकक्रिया पिंडदानक्रियान इत् आद्ध प्रत्याब्धिकं नया नव आद्धानि सर्वाणि सपिंडीकरणं प्रथक् एक एव ह्यपोस-
 तेनोरेकतत्र दीयन इति मिथिभेदे तु गार्धिकं प्रथगेव तथा चार्धिके समासविधानादन्यत्र सर्वत्र प्रथक् प्राप्तेन व आद्ध
 सेव प्रथगिति परिसंख्यान्यत्र प्रथगुक्ते षपि चार्धिकयोऽश आद्धतीर्थस्य पिंडान्यष्टक्यादिषु समास एवेति मदनपारि-
 जातनिर्णयामृतादयः अतः समासविधिवलान् ज्येष्ठपुत्रस्य कर्तृत्वे सपत्न्यमातुरन्वारोहणे तलुत्रे सस्यपितृद्वार्पिकादिकम्
 विभक्तः सापत्न्य एव ज्येष्ठः कुर्यान्नौरसः वक्ष्यमाण एव धीचंद्रादिभतेन भौरस एव मातुः प्रथक् कुर्यात् एवं बद्धी षपि-
 मातृपुत्रेयम् त्रिस्थली सेतौ पितामह चरणे रण्ये वसुक्तम् यलुगार्ग्यः एकविंशं समाकूटोदंपतीनि धनं गतौ प्रथक्
 आद्धतयोः कुर्यात् ओदनं च प्रथक् प्रथक् ओदनपिंडः तन्नव आद्धविषयं यलुभृशुः यासमारोहणं कुर्याद्भर्तृभ्रित्य

पतिव्रता तांमृताहनिशंघ्रासेष्टथक्पिंडेनियोजयेत् प्रत्यब्दं तन्वथाहं सुगगलुसमाचरेत् तद्येषां वार्षिकमेकोद्विष्टमुक्तम्
 तद्विषयम् प्रत्यब्दं च मृताहनीत्यन्वयः नवआहं सुगपदिनिदर्शेवर्गद्वयवदेकतंत्रेण स्रथगित्यर्थमाह हेमाद्रिः एतन्मृत-
 नेथेर्भेदविषयमिति स्रथ्वीचंद्रनिर्णयासृताद्याः देवयाज्ञिकोव्यवम् पराशरमाधवस्तुगार्ग्यभृगवादिवचनान् लोगाक्षिवा
 क्येसमासेनपाकादितंत्रैक्येनदर्शेवर्गद्वयवत्प्रथक्आहं कुर्यात् नवआहं चतथेत्याह स्रथ्वीचंद्रचंद्रिकादयस्तु द्वयोरैकपि
 ङदानं लोगाक्षिवचनेनैवापदिष्टयम् एथक्पिंडदानं नु मुख्यः कल्पः तदाहृहं पराशरः आरुत्यभर्तुश्चि निरंगनाया आभो
 निमृत्संखलुसत्युक्त एकादशाहेतुतयोर्विधेयं आहं दयक् स्वर्गमपेक्ष्यसाद्रिः एकत्वमिच्छंतिमिति प्रहोना एकादशाहा
 दिष्टयेनृनार्योः तैस्वर्गमार्गं विनिहत्सुकुर्गुः स्त्रीसत्तयातान्नरकाथिवासं भर्त्रासहमृतायातुनाकलोकमभीप्सतो साहंश्च
 हं एथक्पिंडान् नैकत्वं तु स्मृतंतयोः एथगेव हि कर्तव्यं आहं मेव दशाहिकम् यानि आहं नि सवर्षाणि तात्पुक्तानि एथक्
 एथगिति विश्वादर्शेषि यातुर्गयाष्टकाष्टदिर्मृताहेषु महालये आहं कुर्यात्प्रथक्देवं तंत्रं वा नु गतावपि एकचित्यां समाकृ
 त्य मृतयोरैकवर्षे पित्रोः पिंडान् एथक् दद्यात्पिंडं त्वापस्ततस्तन इत्यग्निस्मृतेश्चि शाहुः यत्पुष्टद्वित्रिशंभने एकत्वं साग
 ताभर्तुः पिंडे गौत्रे न स्मृतं नै न एथक्पिंडदानं तु न स्मात्पत्नीषु विद्येनेदतिनदर्शोदिपरम् चंद्रप्रकाशेषि एकचित्यां समा
 रूढौ दंपती प्रमृतायदि एथक् आहं प्रकुर्वीत पत्न्येव क्षयेहनि मृतानामपि भृत्यानां भार्याणां पतिना सह पूर्वकस्य मृत
 स्यादौ द्वितीयस्य तनः पुनः तंत्रेण अर्पणं कृत्वा आहं स्वाधिसयेहनि तृतीयस्य तनः कुर्यात्सन्निपातेष्वथ क्रम इति सह
 गमने सर्वत्र आह्वार्थमिकपाक इत्याह गदनरत्ने प्रवेताः एकचित्यां समाकृत्वा द्वौ द्वियेनेदपतीयदि तंत्रेण अर्पणं कुर्यात् एथ

कृपिंडं समावृपेत् दृष्टी चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च मध्ये न्यादिने स्त्री मरणे पति मरणे दिन गणनया शौचपिंडदानैकाद-
 शाहादिकार्यम् मात्रपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमनुब्रज्य पत्नी चंदनलुंगता नतत्रपक्षिणी कार्यापितृक्रादेव शक्यति पु-
 त्रो न्योगाग्निदत्तस्मात्सावदेवाशक्त्यस्तयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीति मतात् यदानासीति शो-
 दग्निं प्रियस्य प्रियवांछया तदा शौचं विधानं भर्त्ता शौचक्रमेण हीनितलघुहारी नोक्तेः भर्त्ता शौचोत्तरमन्यारोहणे तु
 व्यहमाशौचं ऋग्वेदवादात्साध्वीनमवेदात्मघातिनी व्याहाशौचे तु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रत इति ब्राह्मोक्तेरिति
 दृष्टी चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च मध्ये न्यादिने स्त्री मरणे पति मरणे दिन गणनया शौचपिंडदानैकाद-
 शाहादिकार्यम् मात्रपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमनुब्रज्य पत्नी चंदनलुंगता नतत्रपक्षिणी कार्यापितृक्रादेव शक्यति पु-
 त्रो न्योगाग्निदत्तस्मात्सावदेवाशक्त्यस्तयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीति मतात् यदानासीति शो-
 दग्निं प्रियस्य प्रियवांछया तदा शौचं विधानं भर्त्ता शौचक्रमेण हीनितलघुहारी नोक्तेः भर्त्ता शौचोत्तरमन्यारोहणे तु
 व्यहमाशौचं ऋग्वेदवादात्साध्वीनमवेदात्मघातिनी व्याहाशौचे तु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रत इति ब्राह्मोक्तेरिति
 दृष्टी चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च मध्ये न्यादिने स्त्री मरणे पति मरणे दिन गणनया शौचपिंडदानैकाद-
 शाहादिकार्यम् मात्रपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमनुब्रज्य पत्नी चंदनलुंगता नतत्रपक्षिणी कार्यापितृक्रादेव शक्यति पु-
 त्रो न्योगाग्निदत्तस्मात्सावदेवाशक्त्यस्तयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीति मतात् यदानासीति शो-
 दग्निं प्रियस्य प्रियवांछया तदा शौचं विधानं भर्त्ता शौचक्रमेण हीनितलघुहारी नोक्तेः भर्त्ता शौचोत्तरमन्यारोहणे तु
 व्यहमाशौचं ऋग्वेदवादात्साध्वीनमवेदात्मघातिनी व्याहाशौचे तु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रत इति ब्राह्मोक्तेरिति

रित्याहुः तन्मूलवचनं विना चित्तमेव स्मृत्यर्थस्यारेः सहगमने सर्वत्र च आह पिंडादोपाकैः क्वालेस्वं कर्त्तव्यं चेति शतुप्रतिमुदि-
 श्यान्यस्मत्तेन्यतिथाव न्वास्तदानस्माः आर्द्धतत्त्वयतिथौ कार्यम् न भर्तृतिथौ पारणे मरणे नृणां तिथिस्तात्कालिकी स्मृतेति तस्मादा-
 त् तिथिरैकैव जायत इत्यादि वचनञ्चेति मदनरत्न पारिजात पृथ्वी चंद्रादयः अन्येतु तस्याः प्रतिमरणे नमृतं प्रायत्यात् सहाग्र-
 तोऽष्टमनोवातदन्त्याभियनेयदि तस्याः आर्द्धप्रदानं सथक्पत्कः क्षयेह नीतिस्मृत्यंतं रात् अग्रतः सप्तनोवापिनं द्रुत्स्याभि-
 यनेयदि तस्याः आर्द्धस्मतेः कार्यपत्करे च क्षयेह नीतिपुराणसमुच्चयाच्च भर्तृतिथावेदेत्याहुः अत्र मूलं वित्तम् अत्र विशेषो हे-
 माद्रौ स्मृत्यंतरे मानासंगलस्मृत्वेणाभिप्रयनेयदि तदिने उद्दिश्य विप्रपंडितेनां भोजयेच्च स्फवासिनीम् अथ आर्द्धसंपाती निर्णयः
 अत्र पित्रोर्मृत्योः कले मरणक्रमेण दर्शय चर्गद्वयचर्त्तनेण आर्द्धं कुर्यात् पौर्वापर्याज्ञानेन पितृपूर्वकं कुर्यादिति हेमाद्रिः मा-
 धवादयस्तः पित्रोः आर्द्धसमं मासेन चैपयुधिते पिवा पितृपूर्वस्मृतः कुर्यादन्वनासति योगन इति काष्ठां लिनि स्मृतः स-
 र्वत्र पितृपूर्वं भिन्नप्रयोगमाहुः पार्वणिकोद्दिष्टयोः संपाते माधवीवे जायातिः यद्येकत्र भवेयानामेकोद्दिष्टं च पार्वणम् पा-
 र्वणं त्वभिनिर्वत्यैकोद्दिष्टं समाचरेत् ग्रहदाहादिनायुगपन्मरणे भृशुः एककाले गता सूनां बहूनामथ चादयोः तत्रैण अ-
 पर्णां कृत्वा कुर्याच्छ्राद्धं सथक्पृथक् पूर्वकस्य मृतस्यादौ द्वितीयस्य नतः पुनः तृतीयस्य ततः कुर्यात्सन्निपाते षयं क्रमः क्र-
 व्यभृंगः भवेद्यदि संपिंडानां युगपन्मरणं तदा संबंधासतिमालोच्य तत्र क्रमाच्छ्राद्धमाचरेत् गार्ग्ये एकेनेव तु पाकेन
 आर्द्धानि कुरुते त्रिहि विकिरं लेकतः कुर्यात्पिंडान् दद्यात्सथक्पृथक् अत्राहुगमने च दाहसपिंडनादौ विशेषं चक्ष्यामः अ-
 त्रैः बहूनामथ चादाप्यो आर्द्धं चेत्त्यात्समेहनि तत्रैण अपणरुत्वा एथक् आर्द्धानि कारयेत् प्रलस्यः महात्सये गमाया

कृपिंडं समावपेत् दृष्ट्वा चंद्रोदये व्येगम् अत्र भर्तुराशौ च नध्ये न्यदिने स्त्रीभरणे पतिमरणादि न गणनया शौचपिंडदानैकाद
शाहादिकायम् भर्तृपक्षिणी वृद्धिः मृतपतिमनुब्रज्य पत्नीचेदनलंगता नतत्र पक्षिणी कार्यापेतुकादेव शक्यति पु
त्रो न्यायाग्निदत्तस्या स्तावदेव शक्यत्वयोः नवश्राद्धं सपिंडं च युगपनु समापयेत् इति षडशीतिमतात् यदानारीविशे
दग्निं प्रियस्व प्रियवांछया तदा शौचं विधानव्यं भर्त्रा शौचक्रमेण हीनिलघुहारीनौकेश्व भर्त्रा शौचोत्तरमन्वारो हणोतु
अहमाशौचं क्रमेदेवादात्माधीस्थीनमवेदात्मघातिनी अहाशौचेतु निर्हते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्वत इति ब्राह्मोक्तैरिति
दृष्ट्वा चंद्रापराको एतदन्यारोहणे एव न त्येकचित्तौ क्रमेदेवाद् इमानारीरविधवेत्यादि एतदसंपूर्णपरमित्यन्ये स्मार्त-
गोत्रात्क देशांतरमृते पत्नौ साध्वीनत्पादुकाद्वयमित्युपक्रम्य ब्राह्मे अहाशौचेतु निर्हते इत्युक्ते भर्त्रा शौचोत्तरमन्वारो ह-
णे व्यहः सहगमनेन पूर्णदशाहादि पिंडास्तदशापि सहेव तथा च जनकशूलपाणि शतद्वितत्वं धृतव्यासः संधितं प-
तिमालिङ्ग्य प्रविशे चाहुताशनं तस्याः पिंडादिकृतं यं क्रमशः पतिपिंडवत् अन्येनापिंडदानं तथा भर्तुर्द्विनेदिने तदर्थी
शोहिणीयस्मान्स्मान्सात्नास्मघातिनी निविण्णूकेश्व दृष्ट्वा चित्तौ भर्त्रा शौचमभ्येतदूर्ध्ववास्यं व्यहणदशपिंडाः भन्वि
तायाः प्रदातव्या दशपिंडास्त्यहणनु स्वाभ्यशौचे व्यतीतेतु तस्याः श्राद्धं प्रदीय तदति तत्रैव पैठीनसिस्मृतैः भर्त्रा शौचोत्तरं
मृतोत्तु चतुर्थे न्दिश्राद्धम् शूलपाणिना त्विदमग्निपुराणीयत्वेनोक्तम् युद्धहतस्य सद्यः शौचे त्वन्यारोहणे त्रिरात्रम् एकचि-
नौनु संधितं पतिमिति प्रागुक्तव्यासोक्तैः सद्यः शौचमित्याहुः अन्यसपिंडाशौचमभ्ये विदेशमृतान्वारोहणं त्वनाशक्यमेव
शक्यं विनायाजंगत्वात् अन्येतुस्त्रोवत्याः सूतिकायाश्च गमननिषेधादितराशौचस्यानिषेधश्च अन्यथा प्रत्यक्षभर्तृमरणोकागति

रित्याहुः तन्मूलवचनविनाचिंत्यमेव स्मृत्यर्थसारे. सहगमने सर्वत्र आह पिंडादोपाकेभ्यः काले क्वं क्वं चेति यातुपतिमुद्धि-
श्यान्यकालेन्यतिशयवन्वारूढानस्याः आहृतस्यनित्योकार्यम् न भर्तृनिधौ पारणे मरणे नृणां तिथिस्मात्कालिकी स्मृतेति तस्मादा-
नृतिथिरेकैव जायत इत्यादि वचनाच्चेति मदनरत्नपारिजानसृष्टी चंद्रादयः अन्येतुनस्याः पतिमरणेन मृतप्रायत्वात् सहाय-
ताः सृष्टतोचातद्रक्त्याभियतेयदि तस्याः आहृतप्रदानव्यसृथकृपत्कः क्षयेह नीतिस्मृत्यंतरात् अग्रतः सृष्टनोवापितेद्रक्त्याभि-
यतेयदि तस्याः आहृतस्मृतेः कार्यपत्करेवक्षयेह नीतिपुराणसमुच्चयाच्च भर्तृनिधावेवेत्याहुः अत्रमूलंचित्वम् अत्रविशेषोद्देश-
माद्रोस्मृत्यंतरे मातामंगलसूत्रेणाश्रियतेयदितिने उद्दिश्यविप्रपंडितैर्भोजयेच्चसुवासिनीम् अथ आहृतसंपातैर्निर्णयः
अत्रपित्रोर्मृतनिधेयकलेमरणक्रमेण दर्शवर्गद्वयवर्तनेणाश्रद्धं कुर्यात् पौर्वापर्याज्ञानेन पितृपूर्वकं कुर्यादिति हेमाद्रिः मा-
धवादयस्तु पित्रोः आहृतसमं प्राप्तेनैव पर्युषितेपि वा पितृपूर्वस्मृतः कुर्यादन्यत्रासति योगन इति काष्ठाजिनिस्मृतेः स-
र्वत्रापितृपूर्वैर्भिन्नप्रयोगमाहुः पार्वणेकोद्दिष्टयोः संपानेमाधवीयेजाबालिः यद्येकत्र भवेयानामेकोद्दिष्टं च पार्वणम् पा-
र्वणं त्यभिनिर्वत्येकोद्दिष्टं समाचरेत् ग्रहदाह्यादिनायुगपन्मरणेष्ठुगुः एककाले गतासूनां बहूनामथवा द्वयोः तंत्रेण अ-
पणं कृत्वा कुर्याच्छ्राद्धं सृथक् सृथक् पूर्वकस्य मृतस्यादौ द्वितीयस्य ततः पुनः तृतीयस्य ततः कुर्यात्सन्निपातेष्वयं क्रमः क्र-
व्यभृंगः भवेद्यदि स पिंडानां युगपन्मरणं तदा संबंधासतिमालो न्यतन्क्रमाच्छ्राद्धमाचरेत् गारुडे एकैनेव तु पाकेन
आह्वानिकुरुतेन हि विकिरत्वेकतः कुर्यात्पिंडान्द्रासृथक् सृथक् अत्रानुगमनेन च दाहसपिंडनादौ विशेषं चक्ष्यामः अ-
: बहूनामथवा द्वाभ्यां आहृतं चेत्स्यात्समेहनि तंत्रेण अपणं कृत्वा सृथक् आह्वानिकारयेत् पुलस्त्यः महालुयोगयात्रा

देयतासूनांक्षयेहनि तत्रेणअपणंकृत्वाआर्द्धकुर्वीत्यथकृष्टथक इदंचष्टथक्पाकेनभिन्नआर्द्धशक्तौष्टथकृपाकेनसंबंधास
 त्याआर्द्धभेदस्तुमुख्यःपक्षः एकत्रैवदिनेआर्द्धद्वयंप्राप्तयदानदा चरेदेवपुरावर्षासितुर्मतिश्चयत्कृतः एकस्मिन्यः क
 नोत्यन्दिदयोः आर्द्धयदादिजः तदापूर्वमृतस्यादौ कृत्वास्नात्वायथाविधि पश्चात्तथाप्राप्तेभ्योभवातासमाचरेत् भ्रान्तयविद्यमानेतुतत्परेन्हि
 नैकस्मिन्दिपसेआर्द्धचयाणांकुत्रचिद्विजः एकः कुर्वान्तथाप्राप्तेभ्योभवातासमाचरेत् भ्रान्तयविद्यमानेतुतत्परेन्हि
 माचरेत् अन्यथाआर्द्धहंनस्याच्छाद्धसंकरकृद्वेत् इत्यारथलायनोक्तेरितिष्टथीचंद्रः कात्यायनः देवहूनिनिमित्ता
 निजायेरन्नेकयासरे नैमित्तिकानिकार्योणिनिमित्तोत्पत्यनुक्रमात्जाबालिः आर्द्धकृत्वानुतस्यैवपुनः आर्द्धनतद्दिने नै
 मित्तिकंनुकृर्त्तयानिभिनानुक्रणोदयम् कालादर्धं नित्यदार्शिकयोश्चोदकुंभंमासिकयोरपि दार्शिकस्यपुगादेव्वदार्शिका
 लभ्ययोग्योः दार्शिकस्यचमन्वादेः संपातेआर्द्धकर्मणः प्रसंगादितरस्यापिसिद्धैरुत्तरमाचरेत् अस्यदेवताभेदेपचादमा
 हसएव नित्यस्यचोदकुंभस्यनित्यमासिकयोरपि दर्शस्यचोदकुंभस्यदर्शमासिकयोरपि नित्यस्यचाब्दिकस्यापिदार्शिका
 ब्दिकयोरपि पुगाद्याब्दिकयोश्चैवभन्याद्याब्दिकयोस्तथा प्रत्याब्दिकस्यचालभ्ययोगेपुविहितस्यच संपातेदेवताभेदान
 आर्द्धपुर्गसमाचरेत् निमित्ताभियतश्चात्रपूर्वानुष्ठानकरणम् पित्रोस्तपितृपूर्वत्वसर्वत्रआर्द्धकर्मणि माधवोयेस्मृतिमंत्र
 हे काम्यतत्रेणनित्यस्यर्त्तंचआर्द्धस्यसिद्ध्यति अथआर्द्धांगतर्पणम् पारिजातेष्टथीचंद्रोदयेचर्गोः पूर्वतिलोदकंदत्वाअ
 माआर्द्धतुकारयेत् प्रत्यव्देनभयेत्पूर्वपरेहनिमित्तिलोदकम् पक्षआर्द्धेहिरण्येवअनुव्रज्यनिलोदकम् नचनित्यतर्पणस्याय
 परेऽनुकल्पः नतुआर्द्धांगतर्पणमस्तीतिवाच्यम् यस्यसर्पयतिताम्रिभ्रः आर्द्धकृत्वापरेहनि पितरस्तेनतृप्यंतित्वेऽनुकल्प्यंति

वैभृशमितिगोणप्रलनिंदाथर्चादाभ्यांअंगत्वेनोक्तेः आह प्रक्रममाहृषिकं बृहन्नारदीयेव्यादिकं प्रक्रम्य परेद्युः आह कुरु
 मर्त्यो योनतर्पयतेपितृन् तस्यनेपितरः कुन्दाः शापदत्ताव्रजेति हि पितृशब्दश्च आह ज्यवर्गपरः तेन तर्पणस्य पशुपुरोडी
 शयागवस्रस्तरमहरणयच्चेष्टदेवतासंस्कारकृतातेनादिकोदेनेनित्यं स्वपिनादितर्पणं कार्यमेव आङ्गंगभूतस्येव परेद्युः
 क्तैः तदुक्तं प्रत्यब्दांगं तिलं दद्यात् निधिद्वेषि परेहनि वर्गेकस्यवचोयेषा मन्येपांतुविवर्जयेत् कचिद्विशेषमाहर्गः कृष्णे
 गद्रपदेमासि आहं प्रतिदिनं भवेत् पितृणां प्रत्यहं कार्यं निधिद्वहेपितर्पणम् तर्पणं तिलतर्पणं निधिद्वहेपीत्युक्तेः सकृन्मह
 लयेश्वरः स्यात् अष्टकास्वेतएव हि अत्र सप्तमीनिर्देशात् अंगितासु देव तत्र जयात् जुहुयात् मद्रं प्रायणीयायां मद्रं भानः
 सवने इत्यादिवत् अस्थापवादो बृहन्नारदीये वृद्धिश्चाहैसपिंड्यां च प्रेतश्चाहैतुमासिकं संवत्सरविमोके च न कुर्व्यात् तिल
 तर्पणम् तदयमर्थः दर्शविप्रनिमंत्रणोत्तरं पाकारं भोत्तरं वा आह प्रयोगस्यार्थत्वात् ब्रह्मपक्षोत्तरं नित्यतर्पणं नैव
 आङ्गंगतर्पणस्य तत्रेण प्रसंगेन वा सिद्धिः ततः पूर्ववैश्वदेवोत्तरं वा ब्रह्मयज्ञकरणे आङ्गंगतर्पणं दृष्टकार्यम् पित्रोर्वापि
 केतुनित्यतर्पणं तिलवर्ज्यं कार्यम् नैव आह दिने कुर्यात् तिलैस्तपितृतर्पणम् आहं कृत्वा पराहे च न तर्पणं तु तिलैः सहेति व
 चनात् सप्तम्यां भानुचारं च माता पित्रोर्मते हनि तिलैर्यस्तर्पणं कुर्यात्स भवेत्सिन्धुयानक इति स्मृतिरलावल्यां वृद्धमनूक्ते
 श्वअत्र नित्यतिलतर्पणो तिलमात्रनिषेधो ननु तर्पणस्य तिलैरित्यस्य वैध्यापत्तेः यत्तु कानोयं उपरागे पितुः आहृपात्ते
 मायां च संक्रमे निधिद्वेषि हि सर्वत्र तिलैस्तर्पणमाचरेदिति तत्परं द्युः आङ्गंगतर्पणविषयमिति केचित् आह शक्तस्य
 तत्स्थानापन्नतर्पणविषयमिति युक्तम् सकृन्महालयै परेद्युस्तर्पणम् अष्टकास्तु सप्तम्यष्टमी आहृयोरंते तदेव चर्ग

हृदयस्य अन्यदक्ये तु गान् वरगस्यापि तीर्थं आह्वयेदशचिन्तया ध्यायादिषु प्रकाशयदन्ते अनेक आह्वयसंघाते तु यदित्यस्य संगमसिद्धिः तदा त
 दीपमेव नर्पणम् तत्र त्वेतु आह्वयसमसंख्यत्वे आदायनेया विषयसंख्यायां चिह्नानुरोधेति तस्मात् आह्वयगनर्पणं सिद्धम् तदिह
 पि संघेहे स्थात्वा तीरसंघागस्तत्र विषयकुशासने संतर्पयेत् पितृन्सर्वान् स्थात्वा च स्नानं धारयेत् तर्पणोत्तरं नित्यस्थानं कृत्वे
 त्यर्थः अपसव्यं ततः कृत्वा सव्यं नान्यव्यभूतले नाम गोत्रस्वधाकारेर्द्वितीयां तेन नर्पयेत् अत्र गृह्णादित्स्वरूपतोक्ता स्मृत्य-
 र्थसारे वस्तरुद्रादिति स्तनान् आह्वयेत् तर्पयेत् सितं तत्र च कृत्वा नां दक्षिणेनैव अनादे शो दक्षिणं प्रतीयादिति सूत्रान् अत्र
 प्रसंजलिगन्धसिद्धिः निर्वपि च तत्संध्यार्घ्यदानपञ्चद्रव्यभेदान् अवधानं वैदिप्रोक्षणादौ तु द्रव्यैकत्वान्मभवाद्यन्ति केचि
 तु परित्यज्याणमंत्रवत्क्रियमाणा नुवादित्वेन करणत्वाभावात्सह्यदिच्छति तन्न तत्र प्रूपद्रव्यैक्यात्परचारसीति करणीभूतमं-
 ज्ञानं रसत्वादप्यनरेण व्यचधानापत्त्यौ प्रयोः कारणत्वायोगात् कर्तुं भेदेन विकल्पायोगाच्च क्रियमाणा तु वादित्वं न त्वत्र न-
 थोति बौधायनादिवचनात्करणत्वमेव तेनाद्यन्तिरेव युक्ता एवं नित्येति यत्तु संयद्देनाभ्यापठंति पिचौः क्षपाहं संभ्रामेयः कु-
 र्यान्नित्यतर्पणम् आस्तरनं द्रवेत् आहूतं तोयं रुधिरं भवेत् सर्वदा तर्पणं कुर्याद्ब्रह्मयज्ञपुरःसरं मृताहेनैव कर्तव्यं कृतं च
 न्निष्फलं भवेत् तत्समूखत्वे सति फलविषयम् यच्च पठंति कपिलः मन्वादिषु युगाधारसु दर्शसंक्रमणेषु च पौर्णमास्यां व्य-
 नीषाते रक्षासूर्वतिलोदकम् अर्धोदये गजछाये पक्षीषु च महाक्षये भरण्यां च मघा आहूतं दत्ते तर्पणं विदुः शौनकः मा-
 ता पित्रोर्मृताहे च परे हनि तिलोदकं कारुण्य आह्वयिष्ये सद्यो दद्यात्तिलोदकम् एतन्निर्मूलम् अथ निलतर्पणनिषेधः गा-
 र्ग्यः भानौ भौमे त्रयोदश्यां नंदाभृगुभयास्तत्र पिब दानं मृदास्थानेन कुर्वाणं तिलतर्पणम् स्मृत्यर्थे सारं विचाह्वयनञ्छा-

सर्वपमर्पनिदधेकम् अर्धमर्दव दृष्टौ सत्यान्तन्मासिनेत्याहुस्त्रिलतर्पणम् हे माद्रौ मरुगिः समम्यांरविचारेच गृहेजन्मदिने तथा निशासंध्य
सप्तुवायीनिकुर्पात्त्रिलतर्पणम् यत्तुसंप्रहे नंदायां भागर्गचदिने क्वचिवास्तमथास्तुच भरण्यां भानुचारेच गज आया क्रये तथा अयनदिनयेचैवम्
न्यादिषुगोदिषु पिंडदानं मृदास्वानंनकुर्पात्त्रिलतर्पणमिति न चित्यम् पानीयमप्यत्र निलेखं विमिश्रं दद्यात्सितुभ्यः प्रयत्नो गनुष्य इत्यादि विरोधा
नृजबापवादः सन्धीचंद्रोदये तीर्थतिथिगशेषेन गयायां यत्तुपक्षे विपिद्विदिने कुर्पात्त्रिलमिथ्यतं स्मृत्यर्थसारेपि निश्चितीयो विशेषे
शुद्धयं प्रेते च सर्वदिनगोभिलः तिलाभावे निषिद्धा हे मरणं रजतान्वितम् तदभावे निषेत्तु दर्भयंत्रेण वा पुनः पतितस्य मिलोदकं व-
क्ष्यामः अपचद्विआहम् तन्मिमिचं सुध्वीचंद्रोदये चाहो जन्मन्यथोपनयने विगाहे पुत्रकस्य च पितृन्वादी मुरवान्नाम तर्पयेद्विधिपूर्वकं
म् देवव्रते पुत्राधानयत्तु संप्रवने पुत्र नवान्न भोजने स्नानं रुदायाः प्रथमार्तवे देया राभतडागादिप्रति षासूत्सवे पुत्र रत्नाभिपेके-
बालान्न भोजने च द्विसंज्ञकान् वनस्याद्यान्यंगच्छन् पूर्वैकः सद्य एव वा पितृन्यूयैक विधाना तर्पयेत्कर्मासिद्धये विष्णुपु-
णे यत्तौ द्वाहं प्रतिष्ठासुमेरुख्यार्चधर्मोत्सयोः पुत्रजन्मद्युत्सर्गे द्वादिआहं समाचरेत् तत्रैव नाम कर्मणि बालानां चूडा-
कर्मादिके तयेत्कर्त्तुं निद्रमान्नाशानयोर्न आहमिति भेदित्याः पूर्वोक्ता विरोधात् नानिस्वेति विरोधात् कृतोत्सर्गोत्तया
आहं अन्नमाशानि केतयेति राजमार्तडाच धनु छंदोगपरिशिष्टम् सूच्येदोः कर्मणी चेन्न तयोः आहं न विद्यते इति न तेषामेवे-
त कल्पतस्तुः बह्वचवारिकायाम् स्यादाभ्युदधिकं आहं द्वादिपूर्ते पुत्रकं पुंसः सयनसीमंतचौ लोपनयने विह विवाहे च
न सार्थे यप्रभृतिभ्यो तर्कमणि इदं आहं प्रकुर्वेति हिजाहद्विभिमतकम् अन्यैः योऽशसंस्कारश्चावग्यादिष्वपीष्यते वात्या
द्युद्यापनादौ तु कुर्युः पूर्तानि भिन्नकम् वोपदेयमालादर्शौ सीमंतं व्रतचौलनाम करणान्नाशानोपायनस्तानाधान विवाह-

यत्तन्न योऽपि प्रतिष्ठासूत्रं पुंस्त्ववसथप्रवेशनसूताद्यास्यावलोकाश्च यस्वीप्सरश्चिती णाभिप्रेकदधिताद्यनौचिनादीसुखम्
यत्तुक्रामयेन्नो अलाशयप्रतिष्ठायाद्यपोत्सागीदिकर्मस्तु वत्सगण्यन्तरोपिचोदृष्टस्योत्सर्गकर्मणि हृद्धिश्चाङ्गनकुर्नोत्तनदन्यत्रसमाच
रोदति तत्रजलाशये हृद्धिश्चाङ्गस्यनिषेधोनतुकर्मोत्सर्गस्योत्तरेकचित् अन्येतलस्यानिर्मूलतामाहुः आङ्गकोमुद्याभिर्णयामृतेचमान्
स्ये अन्नप्राशोचमीमंनेपुत्रोत्पन्निमित्तके पुंसवेचनिषेधेकचनववेशमप्रवेशने देवदक्षजस्त्रादीनां प्रतिष्ठायां विशेषनः तीर्थ-
यात्राद्योत्सर्गे हृद्धिश्चाङ्गप्रकीर्तितम् इदंचावश्यकं हृद्धौनत्पार्वितायेवैपित्तरोगृहमेधिभिः तद्धौनमफलं ज्ञेयमासुरोविधि
रेवस इति शातातपोक्तेः अत्र आङ्गव्ययं स एवाह मातृ आङ्गं तु पूर्वस्यासि तृणांतदनंतरम् ततो मातामहानांच हृद्धौ आङ्ग-
यं स्मृतम् तत्कालमाह हृद्धीचंद्रोदये गार्ग्यः मातृ आङ्गं तु पूर्वैकः कर्माहिनितुपेतृकम् मातामहं चोत्तरे च हृद्धौ आङ्गव्ययं स्मृ-
तम् अशक्तौ च शान्तपः पूर्वाणहेमानृकं आङ्गं मध्याह्ने पेतृकं तथा ततो मातामहानांच हृद्धौ आङ्गव्ययं स्मृतम् अत्राप्यश-
क्तौ स एव दधकृदिनेष्वशान्तत्वे देकस्मिन्पूर्वासांरे आङ्गव्ययं प्रकुर्वन्ति वैश्वदेवं तु तां चिकमिति हृद्धमनुरपि अलाभो भिन्नका-
लानां नरो आङ्गव्ययं बुधः पूर्वैकं वैपकुचीतपूर्वाणहेमानृपूर्वकम् अत्र महत्सपूर्वैकं स दहरत्येधिति गृह्यपरिशिष्टाब्धवस्था
ज्ञेया तच्च प्रातरेव पार्वणापराणहेतुप्रातर्हृद्धिनिमित्तकमिति शातातपोक्तेः अत्र प्रातः शब्दः सार्धं ग्रहरपरः ग्रहोप्यर्थसं-
युक्तः प्रातरित्यभिधीयत इति गार्ग्योक्तेरिति स्पष्टीचंद्रः इदंच पुत्रजनमातिरिक्तविषयम् तदाहात्रिः पूर्वाणहेवैभवे हृद्धिर्वि-
नाजन्मनिमित्तकम् पुत्रजनमभिपुर्वीत आङ्गं तात्कालिकं बुध इति एतदनियतनिमित्तपरम् नियतेषु निमित्तेषु मातर्हृद्धिनि-
मित्तकं तेषामनियतत्वे तु तदानंतयमिष्यत इति लौगाक्षिस्थितेः आधानांगं नोदी आङ्गं त्वपराणह एव आम आङ्गं तु पूर्वाणहे

सिद्धमेतत्तुमर्थतः पार्वणं रापराणहेतुवृद्धिश्चादृतथाग्निहोमिनिनिर्णयामृते गालवोक्तैः नादीमुखवाहूयं प्रातः साविद्विहसपराणहन
 विष्णूक्तेश्च इदंच मानुपितृमानामहादिक्रमेण न चरेदवसंकार्यम् तत्र माना महाः सपत्नीकाः वृद्धप्रभाता महाप्रभाता महामाना महा
 सपत्नीकानां इति वृद्धी चंद्रोदये गारुडे राधरूपेण गान् हेमाद्रोशांखः नादीमुखवेसस्य च सूक्ष्मीत्येविव देविके वृद्धपराशरः
 नादीमुखवेभ्यो देवेभ्यः प्रदक्षिणकुशासनम् पितृभ्यस्तन्मुखेभ्यश्च प्रदक्षिणामिति स्मृतिः यत्तु वृद्धवसिष्ठः नादीमुखे विवा
 हेन प्रपितामहपूर्वकम् नाम संकीर्तयेद्दिहानन्यत्र पितृपूर्वकम् यच्च स्मृत्यर्थसारे वृद्धमुख्यास्तपितरो वृद्धिश्चाद्वेषुभुंज
 त इति यच्च गारुडं व्युक्तमप्रतिपादनं च शाखांतरविषयम् पितृभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्य इति च कृत्वपरिशिष्टे का
 त्यापनेन चानुलोम्याम्मानात् वृद्धी चंद्रोदये व्येवम् यत्तु केचिद्वृद्धिपदं पित्रादिषु प्रयुजते तन्न अनस्मद्दृष्टशब्दानामरूपा
 णामगोत्रिणाम् अनान्नामिति लाघेन नादीश्चादृतसव्यवदिति वृद्धी चंद्रोदये संग्रहोक्तैः न च निवेधादेव विधिः कस्य न इति
 वाच्यम् श्रोत्रपदोश्चादेः प्रपितामहासरेयां वृद्धपित्रादीनां देवतात्वान्नादीश्चादृतसाम्येनेहापितृप्राप्तौ निषेधात् गोत्रनामा
 दिनिषेधस्तु श्रमार्थी प्रथमानेन वृद्धौ संकल्पमाचरोदित्सपक्रम्यानस्य वृद्धशब्दानामित्युक्तैः संकल्पश्चादपरः सपिंड-
 केतुसर्वभ्रवतीति प्रयोगपारिजातः गोत्रनामभिराभ्यं पितृभ्योऽप्यप्रदापयेदिति चंद्रोदो गपरिशिष्टे न द्विधाना
 त् यत्तु ब्राह्मे पितापितामहश्चैव न थैव प्रपितामहः त्रयोऽव्युत्तरात्येते पितरः परिकीर्तिताः तेभ्यः पूर्वतरा ये च प्रजावं
 तः सार्वधिताः तेनुनादीमुखानां दीप्तमृद्धिरिति कथ्यते इति यच्च मार्कंडेयपुराणे येस्युः पितामहादूर्ध्वे तेनुनादीमुखस्मृता
 इति तज्जोवत्पित्रादित्रिककर्तृक वृद्धश्चाद्विषयम् तेन तस्यैव मावशपकम् यत्तु विष्णुः पितरिपितामहे प्रपितामहे च न

यजनन योऽपि प्रतिष्ठासूत्रं पुंसूत्यावसथप्रवेशनसूताद्यास्याचलोकाश्च यस्वीप्सरश्चित्पाणिषेकदयिताद्यनौचिनादीमुत्तमम्
यनुत्तमपथेनौ जलाशयप्रतिष्ठायाद्योत्सर्गादिकर्मसु वत्सराभ्यन्तरेणोर्द्ध्वस्योत्सर्गकर्मणि हृदि आर्द्धं न कुर्वीत न तदन्यत्र समाच
रेदिति तत्र जलाशये हृदि आर्द्धस्य निषेधो न तु कर्मयोगस्येति केचित् अन्ये त्वस्याभिपूर्वतामाहुः आर्द्धकोमुद्योनिर्णयामृते च मान्
स्ये अन्नप्राशे च सीमन्ते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके पुंसवे च निषेधे च न ववेषमप्रवेशने देवदत्तजलादीनां प्रतिष्ठायां विशेषतः तीर्थ-
यावाद्योत्सर्गे हृदि आर्द्धं प्रकीर्तितम् इदं चावश्यकं हृद्वेगेन तर्पिताये वेपितरोगग्रहमेधिभिः तद्धीनमफलं ज्ञेयमासुरो विधि
रेव स इति शान्तातपोक्तेः अत्र आर्द्धं न यंस एवाह मानु आर्द्धं तु पूर्वस्यासि तृणांतदनंतरम् ततो मानामहानां च हृद्वे आर्द्धं न
यं स्मृतम् तत्कालमारुह्य धीचंद्रोदये गार्ग्यः मानु आर्द्धं तु पूर्वैकः कर्महिनि तु प्रेतृकम् मानामहं चोत्तरैर्द्यौर्हृद्वे आर्द्धं न यं स्मृ
तम् अशक्तौ हृद् शान्ततपः पूर्वाणहे मानुकं आर्द्धं यथाहं पैतृकं तथा ततो मानामहानां च हृद्वे आर्द्धं न यं स्मृतम् अत्राव्यश
क्तौ स एव दधकृदिनेषु शक्त्येदेकस्मिन् पूर्ववासरे आर्द्धं न यं प्रकुर्वीत येष देवं तु नानि क्रमिति हृद्मनु रपि अलाभो भिन्नका-
लानां नदी आर्द्धं न यं बुधः पूर्वैकं वै मकुर्वीत पूर्वाणहे मानु पूर्वकम् अत्र महत्सु पूर्वैकं स दहरस्ये धिति गृह्यपरिशिष्टाव्यवस्था
ज्ञेया तच्च प्रातरं य पार्वणं चापराणहे तु प्रातर्हृदि निमित्तकमिति शान्तातपोक्तेः अत्र प्रातः शब्दः सार्धं प्रहरपरः प्रहरो व्यर्थ सं-
युक्तः प्रातरित्यभिधीयत इति गार्ग्योक्तेरिति पृथ्वीचंद्रः इदं च पुंजनस्यांतिरिक्तविषयम् तदाहात्रिः पूर्वाणहे वै भवे हृदि वि-
नश्नमनिमित्तकम् पुत्रजन्मनि पुर्वीत आर्द्धं तात्कालिकं बुध इति एतदनि यतमिति परम् नियनेषु निमित्तेषु मान हृदि नि-
मित्तकं तेषामनि यनत्वे तु तदानं न र्पमिष्यत इति लौगाक्षिस्मृतेः आधानां गंगादी आर्द्धं त्वपराणह एव आम आर्द्धं तु पूर्वाणहे

मिश्रान्नेन तु मध्यतः शर्वणं रापराण हेतुद्विधाऽनृणाभिन्नकर्मिनिर्णयामृते गाल्लवौक्तैः नादीमुखवाङ्मयं प्रातराब्दिकं स्यात्
 विष्णुत्वेऽथ इदं च मानुषित्वमात्रासहादिकमेतन्न वेदवत्संस्कार्यम् तत्र मातामहाः सपत्नीकाः हृद्ग्रन्थमात्रासहप्रभातामहमात्रासहानां
 सपत्नीकानां इति स एधीचंद्रोदये गारुडे राक्षस्येण पाठान् हेमाद्रोशंखः नादीमुखे सत्यवत्सूक्तं कीर्त्यै विश्वदेविके हृद्ग्रन्थपराधारः
 नादीमुखे भ्योदेवेभ्यः प्रदाक्षिणकुशासनम् पितृभ्यस्तन्मुखे भ्यश्च प्रदाक्षिणमिति स्मृतिः यत्तु हृद्ग्रन्थसिद्धः नादीमुखे विवा-
 हे च प्रपितामहपूर्वकम् नाम संकीर्तयेद्दिहानन्यत्र पितृपूर्वकम् यच्च स्मृत्यर्थसारे हृद्ग्रन्थस्यास्ति पितरोद्यद्दिश्यादेष्टुमुंज
 त इति यच्च गारुडं व्युत्क्रमप्रतिपादनं तच्च शाखांतरविषयम् पितृभ्यः पितामहेभ्यः प्रपितामहेभ्य इति बह्वचपरिशिष्टे का
 त्यापनेन चानुलोम्याम्भानात् एधीचंद्रोदयेप्येवम् यत्तु केचिद्विद्विपदं पित्रादिषु प्रयुज्यते तन्न अनस्म हृद्ग्रन्थशब्दानामरूपा
 णामगोत्रिणाम् अनान्नामति लाघौश्च नादीश्च नृसव्यचदिति स एधीचंद्रोदये संग्रहोक्तैः न च निषेधादेव विधिः कल्प्यत इति
 वाच्यम् त्रौष्टपदोऽपि पितामहात्तरं शं हृद्ग्रन्थपिचादीनां देवतात्वान्नादीश्च त्वसाम्येनेहापितृत्वात्सौमिषेधान् गोत्रना
 दिनिषेधस्तथापि प्रथमानेन हृद्ग्रन्थसंकल्पमाचरोदित्यप्यक्रम्या नस्म हृद्ग्रन्थशब्दानामित्युक्तेः संकल्पस्याङ्ग्रः सपिंड-
 केतु सर्वभ्रवर्त्तनीनि प्रयोगपारिजातः गोत्रनामभिरामं व्यपितृभ्योऽर्थं प्रदापयेदिति छंदोगपरिशिष्टे तद्वि-
 त् यत्तु आहो पितापितामहश्चैव नथैव प्रपितामहः यथोक्त्यनुसृत्यात्वेनेपितरः पारकीर्तिनाः तेभ्यः पूर्वमराये च प्रजावं-
 तैः सरेष्विनाः तेन नादीमुखानां दीसमृद्धिनिमित्तकथ्यत इति यच्च मार्कंडेयपुराणे येसुः पितामहादूर्ध्वं ते तु नादीमुखस्मृता
 इति तज्जीवत्सिध्दादित्रिककर्तृक हृद्ग्रन्थविषयम् तेन तस्येदमावश्यकम् यत्तु विष्णुः पितरि पितामहे प्रपितामहे च जीव-

निनेचकुर्मादिततद्दर्शादिविषयाभिनिकल्पनरुः मृदजपाभिजानेव्येवम् हेमाद्रिस्तनादीमुखानां श्राद्धं तु कन्याराशिगतैरवौ षोर्णा
 मास्यांतु कर्तव्यं वराहवचनं यथेति शोषपदोऽश्राद्धे कवाक्यत्वात् तत्रैव पूर्वेषां देवतात्वमित्याह अत्र सत्यं यस्तु विषवेदे चारिस्त-
 क्तं प्राग्वत् यत्तु शान्तातपः मानुः श्राद्धं तु पुंगोः स्याददेवं प्राङ्मुखैः प्रथमिति तद्विन्नप्रयोगमानुः श्राद्धपरम् यच्च मार्कंडेयपु-
 राणो विषवेदेऽविहीनं तु केचिदिच्छन्ति मानराशितितम् भिन्नप्रयोगमानुः श्राद्धं द्वये विषवेदे व विकल्पार्थं प्रयोगे वेत्यु-
 देयनियम इति हेमाद्रिः एतच्च मानुः पूजापूर्वकार्यम् अकृत्वा मानुः यागं तु यः श्राद्धं परिचेषयेत् तस्य क्रोधतमा विद्या हिंसा मि-
 च्छन्ति मानर इति शान्तातपोक्तेः कौर्मोपि पुण्ये धूपैः सनैवेद्यैर्गंधाद्यैर्भूषणैरपि पूजयित्वा मानुः गणं कुर्याद्भृङ्गद्वयं बुध-
 नि च्छंदोगपरिशिष्टे कर्मादिषु तु सर्वेषु मानरः भगणाधिपाः पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिताः पूजयंति ताः प्रनियास्तु च-
 श्रद्धास्तु त्विनायापदादिषु अपि याक्षतपुंजेषु नेवेद्यैश्च एतान्विधेः कुड्यलगां वसोऽर्थं सप्रभारां धृतेन तु कारयेत्सं-
 धारां वानिनीचां न चोद्धृतां आयुष्याणि च शांत्यर्थं जस्वातच समाहितः षड्भ्याः पितृभ्यस्तदनु श्राद्धदानं सुपक्रमेत् ॥
 अत्र सर्वेष्विति महणात् मरुत्पशुनादि कारेष्वपि नित्यं श्राद्धम् नानि ह्यनुपितृन् श्राद्धे कर्म किं नित्यमाचरेदिति शान्तातपो-
 क्तैश्च इयं च यतो धिरानच्छास्त्रीयानां नियतता वक्ष्यं वाथ स्वगृह्योक्तमित्युक्तेः करणे त्वं भ्युदयः य-
 आम्नातं स्वशरावायामित्युक्तेः आयुष्याणि आनोभद्रा इत्यादीनि षड्भ्य इति भागादित्रिकोपलक्षणमिति दृष्ट्वा चंद्रो-
 दयः छंदोगानां षड्दैवत्यमन्येषां न च दैवत्वमित्याशङ्कः मम तु मत्तं को किल मत्तानुसारिणां मानुः मानातामहं प्रभातामहा-
 इति मात्रासंज्ञं वयातामहं श्राद्धं करणान् तद्विषयमिदं षड्भ्य इति मानरस्तत्रैवोक्ताः गोरीपद्माशचीमेधासावित्रीवि-

जयाजया देवसेनास्वधास्वामानुरोक्तमातर इति सर्वा विशेषणम् तेन चतुर्दशलं यदा षोडशोति पाठस्तदा देवतांतरं चंद्रिकायां चतुर्विंशति मते खन्या उक्ताः नित्यः पूज्याः पितुः पक्षेति स्म मातामहेतथा इत्येतामातरः प्रोक्ताः पितुर्मातुः स्वसाष्टमी आसाजीवने प्रत्यक्षपूजनम् मृतानां त्वक्षत्पूजो धिनि हेमाद्रिः ब्राह्मण्याद्यास्तथा सप्तदुर्गाक्षेत्रगणाधिपान् दृष्ट्यादीपूजयित्वा तु पञ्चान्नादिमुखान् पितृन् मातृपूर्वान् पितृन् पूज्य ततो मातामहानपि मातामहीस्तनः केचित्पुग्माभोज्यादिजातय इति अत्र द्वादश देवतस्य देशाच्चासाब्धवस्था ब्राह्मण्याद्याः ब्राह्मीमाहेश्वरी चैव कोभारी वैष्णवी तथा वाराही चतुर्थे द्वाणी चामुंडाः सप्तमातर इत्यपरा र्के उक्ताः अत्र चोलादीनां योगपद्ये तत्र तोक्ता छंदोगपरिशिष्टे गणशः एकानेकपुत्राणानां मातृभ्यः पूजनं सकृत् सकृदेव भवेच्छाद्दमादौ न दृथादिषु मातृभ्य इति षष्ठ्यर्थे चतुर्थी गणशः एकानेकपुत्राणां संस्कारे चैकदिने एकदेशकाल कर्त्तव्यत्वादित्यर्थः तथा असकृद्यानिकर्माणि क्रियेरनकर्मकारिभिः प्रतिप्रयोगेनैव सुखांस्तनूनां धिपाः कर्मदत्तावपि कुत्र आर्द्धकार्ये कर्त्तव्ये नैसु कर्त्तव्ये आधाते होमयोश्चैव वैश्वदेवे तथैव च बलि कर्मणा दर्शे च पूर्णमासे तथैव च नवयज्ञे च यज्ञज्ञावदस्येवं मनीषिणः एकमेव भवेच्छाद्दमेने पुन दृथक् दृथक् एतेषु प्रतिप्रयोगेनावर्त्तने किं त्वादौ एतद्विन्ने सोमयागादौ तु प्रतिप्रयोगमावर्त्तत एव आर्द्धमित्यर्थः क्वचिदादायपि निषेधमाह स एव नाष्टकास्त भवेच्छाद्दं न आर्द्धे अभिष्यते न सोप्यंती जानकर्म प्रोषितागत कर्मसः विवाहादिः कर्मगणो य उक्तो गर्भाधा नं शत्रुमोयस्य चाने विवाहादावेकमेवात्र कुर्याच्छाद्दं नादौ कर्मणाः कर्मणाः स्यान् सोप्यं स्या आसन्न प्रसवायाः सोप्यं तीमभ्युक्ष्येत्कृत्कृत् कर्मकात्यायनोक्तस्य आर्द्धस्य पाकप्राधान्यात्तस्य च जानत्र्याद्देन दद्यात्पुक्कानं ब्राह्मणे प्रथीति निषे

धान्नजानकर्मणिनांदीश्रद्धमित्याचार्यैः आपान्नेनवाकार्यमित्यापितेनैवोक्तम् गौडास्त आतकर्मण्येवनिषेधः पुत्रजन्यनि-
 मित्तकृतकार्यमेव जन्मन्यथोपनयनेदत्तकैः नैमित्तिकमथोवक्ष्ये श्रद्धमप्युदयात्मकम् पुत्रजन्मनित्तकार्यजनकर्मसमं
 नरेभिर्मार्कंडेयपुराणाच्चेत्याहुः हारलनायांश्रद्धविषेकैवेवम् एतेनजानकर्मणिकाळांतरे श्रद्धनिषेधोनजन्मदिनेरति-
 वाचस्पतियनंपरास्तम् अत्रनिषेककाले इतिवचनात् गर्भाधानेननिषेधः निषेककाले सोमेचसीमंतोन्नयनेनथा ज्ञेयंपुं-
 सवनेश्रद्धकर्मनिंविधिर्वैरुतमितिपारस्करः श्रौतैर्नार्ति श्रेष्ठेत्यशृहानुपतिष्ठते पुत्रहस्वाजपतीतिविहितं कर्म विवाहादि-
 गर्भाधानान्तोयोशृहप्रवेशचतुर्थीकर्मोदिकर्मसमूहउक्तः सूत्रकारेण तत्रापिप्रतिकर्मनंत्यर्थः अन्येपिहलाभियोगाद्व्यो-
 पवादविषयास्तत्रैवज्ञेयाः अप्रचारान्नोच्यंते अत्राधिकारिणः विष्णुपुराणे जान्तस्यजानकर्मोदिक्रियाकोडमशेषतः पिता
 पुत्रस्यकुपीनश्रद्धास्तुदयात्मकंअत्रकोचित् जीवात्पुतुः साग्नेरैववृद्धिश्रद्धेधिकारः ननुभिरग्नेः नजीवात्पितृकः कुपी-
 च्छाश्रद्धमग्निमृतेहिजः येभ्यएवपितादद्यात्तैभ्यः कुर्वतिसाग्निकः पितामहव्येवमेवकुप्योज्जीवतिसाग्निकः साग्निकोपि-
 नकुपीतन्जीवतिप्रपितामहे इतिचंद्रिकायांस्तमंतूक्तैरित्याहुः अयोग्यपारिजातेष्वनाहिताग्निर्नकुप्योदितोदव्याख्यातम्
 नन अनग्निर्कोपिकुपीतजन्मादौवृद्धिकर्मणि येभ्यएवपितादद्यात्तानेवोद्विश्रुतपर्वयेदितिहारीतोक्तैः सोमंतवंतुवृद्धिश्रद्ध-
 भिन्नश्रद्धपरमित्युक्तंमदनरत्ने श्रद्धपदंविंडपितृयज्ञपरमितिश्रद्धीचंद्रोदयः निर्णयामृतेतुहारीतोयेनाग्निर्कोनाहिताग्नि-
 रभिप्रेतः पूर्ववचनेननुसाग्निः श्रौताग्निः स्मार्ताग्निश्चोच्यते तेनोभयाग्निहीनस्यनेत्तकम् तन्न पूर्वोक्तदिशागतिर्नसंभवेन
 ग्निपदस्यस्मार्ताग्निपरत्वेमानाभावात् वक्ष्यमाणानित्यानित्यसंयोगविरोधान् पितरोजनकस्येज्यायाचद्रतमनाहितम् समा-

हितव्रतः पश्चात्त्वान्यजेत पितामहान् इति एवञ्चन्द्रोदये यमवचो विरोधाच्च अपवाक्येण सभावननेन ब्रह्मचारी स्वयमेव नानादी व्याहृ-
 र्गोदित्याहुः अतः पूर्वमेव साधुवोपदेवोप्येवमाह यत्तु मतं जीवसितुः पुत्रनामकमदीनद्यद्विश्रान्दम् हारीतीये जन्मदो इत्यादि
 शब्देन न त्यागाच्चापि उदाहरेत् पुत्रजनने पित्र्येष्ट्यासौ भिकेभस्वे तीर्थे ब्राह्मण आयाते षडेते जीवतः पितुरिति मेव परिशिष्टे उ-
 हे एव तस्योपसंहारात् एवं यत्र तु संस्कारादिपदं तदप्युदाहादिपरमे वेति तन्न उदाहृदस्य स्वविवाहपरत्वस्यापि संभ-
 त् पुत्रविवाहपरत्वे मानाभावात् नाम कर्मणि चालानां चूडाकर्मोदिकेन येत्यादिभिर्न स आहृत्य चोलाद्यंगत्यावगतौ नि-
 नित्यसंयोगविरोधाच्च अतो जन्मादाविति सर्वसंस्कारसंग्रहः तथा कात्यायनः स्वपितृभ्यः पितादद्यात्कृतसंस्कारकर्मस-
 पिंडानोद्गृह्णान्तेषां तस्याभावे तु न अभ्यात् कृतानां चोलादि संस्कारेषु पिता स्वपितृभ्यः पिंडान् आहृत्य पिंडदोशहर्ष्वेषां भित्तिद-
 र्शनात् औद्गृह्णान्दिवा हृष्यंतं दद्यात् विवाहश्च प्रथमः नादी आहृत्य पिता कुर्यादघोषाणि ग्रहेषु भूयः अत ऊर्ध्वं प्रकुर्वीत स्वयं-
 मेयतु नोदिकमिति स्मृतेः तस्य पितुरभावे तत्र भावः असंस्कृतास्तसंस्कार्यभावात्भिः पूर्वसंस्कृतैरिति यः कर्तृक्रमः नैनं क-
 मेण ज्येष्ठभ्रात्रादिर्दद्यादिति चंद्रिकादयः हेमाद्रिस्ततस्य पितुरभ्रावेयः पितृव्यमातुस्त्रादिः संस्कार्यस्ततश्च मातुस्कार्यपि-
 तृक्रमोद्गृह्णान्तु स्वपितृभ्यश्च निव्याच रज्यो समावर्तनस्यापि विवाहप्राचीनस्ततसंस्कारत्वात्तिने व नोदी आहृत्य कुर्यात् तद-
 ये ज्येष्ठभ्रात्रादिभिः तदभावे स्वयमेव कुर्यात् उपनयनेन कर्मोधिकारस्वज्ञानत्वात् एवमाद्यविवाहेषु भीतिपृथ्वीचंद्रोदय
 चंद्रिकादयः मदनरत्नेष्वेवम् यदा तु पितरि सन्यस्तेषो धिने पतिर्नैवाधर्मो यत्तु न भ्रमन्यः संस्कार्यान्ते दासं स्कार्यपितुः पि-
 त्रादिभ्यो दद्यात् पितरो जन्मकस्येव्यायाच द्रुतमनाहितं समाहितवतः पश्चात्त्वान्यजेत न पितामहानिति पृथ्वीचंद्रोद-

यमोक्तेः जीवसितृफस्यविशेषमाह कात्यायनः ब्रह्मोनीर्थे च सन्यस्तेनानेचपनिनेसति येभ्यएवपिनादद्यान्नेभ्योदधात्स्वयं सं-
तइति यच्च वक्तृचपरिशिष्टे जीवस्य तास्त्वसंस्कारेषुमातृमातामहयोः कुर्यात् तस्यांजीवस्योमातामहस्येवेति तन्नच्छा-
स्तीयानायेवेति द्रुक् स्मृतिनत्यादिगोडग्रंथेषु जीवन्मातृकः पितामहादिभ्यो ब्रह्मोदधान् जीवन्तमपि दद्याद्वा प्रेतायान्नोदके
द्विजइति कात्यायनोक्तेः जीवेन स्मिन्कृताः कुर्युः पितामहस्यासहैव तु तस्यां चैव तु जीवस्यो तस्याः श्वश्र्वेति निश्चय इति हारी-
तोक्तेऽदेस्फक्तम् तस्मिन्मर्तरि दाक्षिणास्यास्तु पूर्वोक्तस्य पिंडीकरणादिविषयत्वात् जीवे तु यद्विपर्गाद्यस्तं वगंतु रित्यनेदि-
तियचनान् तद्गर्गस्य लोप एवेत्याहुः यत्तु चंद्रिकायां पारस्करः नियेककाले सोमेव सीमंतोन्नयने तथा सौयंपुंसवने आहुः
कर्मैर्गृह्णित्व च्चनदिति तत्र गभाधानादौ कर्मैर्गं जानकमर्मादावुक्तं तु ब्रह्मि आहुः पृथगेव विधिवदित्युक्तैः गोडनिबंधमा-
त्स्ये अन्नप्राशे च सीमंते पुत्रोत्पत्तिनिमित्तके पुंसवे च निषेके च नववैश्वमयवेशने वैदव्रतजलादीनां प्रतिष्ठायां तथैव च नी-
र्थयात्राद्यपोत्सर्गे ब्रह्मि आहुः मर्त्तुर्नितम् अत्र भूतनिमित्तानां ब्रह्मत्वम् भाविनिमित्तानां गत्वम् ब्रह्मि शब्दस्त्वहर्मादिदेशा-
र्थइति गोडाः अन्येतु निषेकादौ कर्मैर्गृह्णित्व आहुः समुच्चयमाहुः नां दी आहुः संज्ञानूभयानुगता अर्थेनिकर्तव्यता घृ-
थीचंद्रोदये ब्रह्मपराशरः मालत्याः शतपत्रावा महिष्ठा कुक्कुरयो रपि केनध्याः पाटलायावा देयमा लानलोहिताः आहुमा-
ला निषेधस्यायमपवादः तथा ऋगेयभूपणैस्तत्र सालंकारैस्तथानरैः कुंकुमाद्यनुष्ठितांगैर्भावं अनुब्राह्मणैः सह स्त्रियो-
पितृसुस्तथाभूतागीननृत्यादिदक्षिणताः हेमादौ त्रह्मांडे कुशस्थाने च दूर्वासुर्मंगलस्याभिष्टब्धे कुशा अपि वक्ष्यते छंदो
गपरिशिष्टे ज्ञानरामं त्रिजानुविभान् कर्मावुभयतस्तथा उर्ध्वयनः देवैः पित्र्ये च वैश्वदेवे द्वौ विभो पित्रादीनामैकैः कस्य द्वौ वा

विनिर्दिशतिः विकेराद्भवित्यष्टौविधाः अत्रविप्रात्याभोस्त्रियोपिभोज्या इत्याहाशांकेदृक्वासिष्ठः मान्वादेतुविप्राणामत्यक्तो
 पूजयेदपि पतिपुत्रान्विनाभय्यायोधितोष्टोकलोदवाः मान्वात्रिकेचतस्वः मातामहोत्रिकेचेत्यष्टावितिहेमाद्रिः अत्रापिभ्ये
 प्राङ्मुखविप्राः यादोपिभ्येचमुस्त्रंमुंडलमितिजयंतः हेमाद्रौब्राह्मणे विमान्प्रादक्षिणावर्तं प्राङ्मुखानुपवेशयेत् छंदो
 गपरीशिष्टे गोचनमाभिरामंभ्यपितृभ्योर्ध्वंप्रदापयेत् नात्रापसव्यकरणंनपिर्ध्वनीर्थमिष्यते ज्येष्ठोत्तरकरात्युत्तराङ्गकराङ्गा-
 ग्रपविचक्रान् कृतार्धसंश्रुतव्यंनैर्कैःकस्यात्रदीयते पिबादेहोहोविश्रान्तयोर्दक्षिणहस्तोर्सज्योज्यप्रथमोपवेशितविभ्रकरोप
 रितंत्रेणद्वयोरर्ध्वंदद्यादित्यर्थः बहुचकारिकायांनु दत्तार्ध्यादेकदेशः स्यादर्थ्यदानं प्रतिद्विजम् आहानिरपिमंत्रस्यप्रतिब्राह्म
 णमिष्यते प्रतिद्विजंष्टथक्कुर्यान्निर्वीत्यर्ध्यानुमंत्रणमित्युक्तम् मधुमध्वितियस्तत्रविजिषाशितुमिच्छताम् गायत्र्यानंतरंस्तौ
 त्रंमधुमंत्रंविचर्जितम् नचाश्वं स्तुजपेदत्रकदाचिसितृसूक्तम् तथा संपन्नामितिनुताः स्थप्रश्नस्थानेविधीयते सू
 संपन्नमितिभोक्तेशोपमन्त्रनिवेदयेत् अस्योदकदानंचअर्घ्यदानवदिव्यते षष्ठ्येववियतंकुर्यान्नचतुर्थ्याकदाचन चंद्रोदये
 ब्राह्मे पठेच्छकुभिसूक्तंस्तुस्मिस्तूक्तंशक्रमंतथा नादीमुत्वाभितृन्भक्त्यासांजलिश्चसमाकुर्येत् तथा शात्यन्नंदधिमद
 त्तैवदराणिययांसाया मिश्रीकृत्वातुचतुरःपिंडान्मयीफलसन्निभान् दद्यान्नादीमुखेभ्यश्चपितृभ्योविधिपूर्वकम् द्रा
 लकूमूलानियवांश्चविनियोजयेत् नान्येवदक्षिणार्थंनुदद्याद्विप्रेषुसर्वद्य तत्रैवचतुर्विंशतिमते होहोचाभ्युदयेपिंडावेक
 कस्मैविमिक्षिपेत् एकंनान्नापरंतूष्णींदद्यात्सिंहान्ष्टथकुर्यक् वसिष्ठः प्राङ्मुखोदेवतीर्थेनपाक्कुलेषुक्षेत्रेषुच दत्त्वापि
 दान्भुक्वतिपिंडपात्रमधोमुखम् नादीमुखेभ्यःपितृभ्यःस्वाहेतिवापिंडदानमचदतिहनिः अत्रापिंडाः कृताकृताइत्युक्तम्

तत्रैव भविष्ये पिंडनिर्वपणं कुर्यात् न वा कुर्वाहि च सप्तः हस्ति आदे म हा वा हो कुलधर्मानवेक्ष्य तु छागलेयः अग्नौ करणमर्घ्यं वा
 बाहनं च वने जनम् पिंडं आदे प्रकुर्वीत पिंडहीने निवर्तते तेनात्र भोजनस्येव प्रधानत्वाद्यादि विप्रस्य बभनं तदा तस्यैव पार्वणस्य-
 पुनराह निरिति सिद्धम् अत्र सांक्रत्ये विशेषः प्रयोगपारिजाते संग्रहे श्रुत्वा र्थी प्रथमं तेन हृदो सांक्रत्यमाचरेत् न पृथ्वा यदि
 वा कुर्यान्मत्तान्देपो भिजायते नाम गोचादि निषेधो व्यत्रे वनसु सापिंडकथा ह्द इति स एव अत्रायं क्रमः नां दी आह्द देवे स्याः क्रियता
 मिति दोषु गणनिर्मन्त्र्य अंतर्योनि विप्रार्भ्यां युगपदुक्ते प्राप्नुवां भवन्ती प्राप्नुवा च इति वैश्वदेव वत् पित्र्ये च द्विवचना तेन विप्रहूय प्रयोगं कु-
 र्यात् आहिताग्निस्तु हेमाद्रौ ब्राह्मे यो नैलु विद्यमानोऽपि हृदोऽपि डान्निर्वपेत् पतंति पितरस्तस्य नरके सत्त्वपच्यन्ते बहु च पशिशि-
 ष्टे ह्रौदोर्भोऽपि विप्रैः पित्राणि च त्वारिशान्नो देवीत्यनुमां त्रिनासय वाना च पति यवोऽसि सोम देवस्योगोम देवनिर्मितः प्रलवद्भिः प्र-
 नाः पुष्ट्या नां दी सुरवान् पितृनिमान् लोका न्यीणया हि नः स्वा होति स्वाहा र्घ्या इति पृच्छति विश्वे देवा इदं बोध्यं नां दी सुखाः पितर इ-
 तियथा लिंगमर्घ्यदानं गंधादि दानां हृदिः पाणो हो भोग्नये कव्यवाहना य स्वाहा सोमा य पितृमते स्वा होत्यतो देवा अचनु इत्यंशु
 षग्रहणं पातमानीः शं वमीरे प्रतिरथं च आवयेन्मधुवा वाक् च स्थाने उपास्ते गायतेति पंचमधुमतीः आ वयेदक्षन्ममीमदने-
 ति च पथीं भुङ्क्ते शेषेणैकस्य ह्रौदोऽपि डो दद्यादिति चंद्रिकायां दृष्टव्यमिषः तृप्तिप्रश्ने तु संपन्नं देवेरु चितमि त्यपि दधिकर्क-
 धुमिभ्यां च पिंडाः कार्या यथाक्रमम् काल्यायनः त्र्यमूषु वाजिनमिति विप्रार्भ्यां च विसर्जयेत् नां दी सुरवाः पितरः प्रीयंता मि-
 त्यस्य स्यान्ते संधां वा च यिष्यदस्य स्थाने नां दी सुरवान् पितृनुवा च यिष्ये इति न स्वधां प्रयुजोतेति अत्र साग्नि रनग्नि-
 यो दो वैश्वदेव कुर्यात् आदौ हृदोऽपि स्रमे चाने मर्घ्ये आह्द देवो विधियम इत्याद्या केशां स्वाय

नपभिशिष्टान् हेमाद्रौतुशेषमन्ममनुज्ञाप्यचैश्वदेवक्रियांततः श्रान्दह्नि श्रान्दशेषेणवैश्वदेवंसमाचरोदिति चतुर्विंशतिमता
नान्दीश्रान्देव्यन्तैर्वैश्वदेवउक्तः बहुचानामपि दृष्ट्यालोचनान्थेवपूवोर्नतुयेपांपारिशिष्टताद्विषयमन्यविषयंवाजियम् अ-
नश्रान्दांगतर्पणंनेरुक्तंश्राक् इतिश्रीजगद्गुरुनारायणभट्टात्मजरागरूपणभट्टमूलुकमलाकरभट्टकृतेनिर्णयसिंधौ
हृदिश्रान्दम् अथजीवसितृकश्रान्दं तत्रानेकेपक्षादृश्यन्ते जीवतंपितरंभोजयित्वापरयोः श्रान्दंकुर्यादित्येकः होमांतमे-
वकुर्यादित्यन्यः होमांतःपितृयज्ञः स्याज्जीवंपितरिजाननः पितरंभोजयित्वावापिंडानि सृणुयात्पराविति यज्ञशाश्वो-
क्तैः यदिजीवसितानंदद्यादाहोमारुक्त्वाविरमेदित्यापस्तंबोक्तेश्च जीवतांपिंडानग्नौहुत्वापरेभ्योदेयमित्यपरः जुहुया-
ज्जीवेष्वइत्याश्वलायनोक्तैः जीवनामजीवतांचपिंडदानमतीतरः जीवनामजीवतांचादेयमेवेतिहिरण्यकेतुरितिनि-
गमात् तस्माज्जीवसितृकुर्याद्वाभ्यामेवनसंशयइतिभविष्योक्तेर्होभ्यामेवेत्यन्यः एतेपक्षाः कलौनिषिद्धाः प्रत्यक्षमन्त्रे-
नश्रान्देनिषिद्धंमसुरब्रवीत् पिंडनिर्वपणंचापिमहापातकसंभितमिति सृथ्वीचंद्रोदयेभविष्योक्तेः चंद्रिकाव्येवम् तस्मा-
सितरिजीवतिश्रान्दानारंभएवेत्येकःपक्षः सपितुःपितृकृत्येषुअधिकारोनिविद्यतइतिस्मृत्यायनोक्तेः जीवंपितरिचैपु-
त्रः श्रान्दकालंविचर्जयेदितिहारीतोक्तेश्च पितुःपित्रादिभ्योदद्यादिति सिद्धांतः प्रियमाणेलुपितरिपूर्वेषामेवनिर्वपे-
दितिमन्त्रोक्तेः पितुःपितृभ्योवाद्वात्सपितेत्यपराश्रुतिरितिकात्यायनोक्तेश्च अयंबहुसंमतःपक्षः अन्येशारवाभेदेन
ज्ञेयाः एवजीवन्मातामहेनाप्यूहेनकार्यं मातामहानामय्येवंश्रान्दंकुर्याद्विन्वक्षणः मंत्रोहेनयथान्यायंशेषाणांमंत्रव-
र्जितमितिगिष्णूक्तैः एवमात्रादिकस्यापितथामातामहादिकेइति सृथ्वीचंद्रोदयेग्निपुराणाच्चपितरिजीवतितुस्त्यमान

रिभृतायामपि पितुरेव भानुमानामहयोः कुर्यात् येभ्य एव पिता दद्यादिति वक्ष्यमाणवचनादिभिः पितामहचरणाः मदनरत्नेषु
 जीवसिना स्वमातामहयोर्दद्यादित्युक्तम् कालादर्शव्यवम् मृतेषु पितरि जीवन्मातृकः पितामह्यादिभ्यो ह्यदो दद्यादिति स्मृ
 तिनत्वादिगोडग्रंथाः दक्षिणात्यास्तपितृचर्गे भानुवर्गेति या मातामहस्य च जीवेत्युच्यते वर्गाद्यस्तवर्गेषु परित्यजेदिति वच
 नान्नद्वर्गत्याग एवेत्याहुः एवं पतिनस्य स्तपितृकृदरेरपि होयम् ह्यदो तीर्थे च सन्यस्ते ताते च पतिने सति येभ्य एव पितार्दद्या
 नैभ्यो दद्यात्स्यंस्त इति षड्विंशन्मतात् सन्यस्ते जीवतीत्यर्थः मृतेषु सन्यस्ते तादायेव देयम् मृतेषु पितर्येभ्य एवै निगोडाः
 कात्यायनोपि ब्राह्मणादिहर्तृनाते प्रतिने संगवर्जिने युष्मच्च मृते देयं येभ्य एव ददात्यसौ अयं च सन्यस्तपि आदेर
 पित्रोपात्सर्वान्वाद्धेधिकारः एतन्निर्दिष्टपरं एकादशाहपार्वणार्पिकाद्यपि तस्येव अह्नयेकादशे प्राप्ते पार्वणेषु विधीयते
 इत्युक्ता त्रिदंडग्रहणादेः प्रेतत्वं नैकजायते इत्युक्तं शनसाविशेषोक्तेः ब्राह्मणादिह ते इत्यादिनिषेधस्त्वेकदंडादिपरः अतः
 परमहंसानां वार्षिकदिकमपि न कार्यमिति धूलपाणिश्राद्धतत्वादयोगोडग्रंथाः इदमेव नुयुक्तम् यत्तु हेमाद्रिकोऽन्यः
 दर्शश्राद्धं गयश्राद्धं चारुपक्षिकम् न जीवसितृकः कुर्यात्तिले स्तर्पणमेव चेति तत्सम्यस्तपि आद्यनिरिक्तविषयम्
 मेनायणीयपरिशिष्टे उद्धाहेषु जननेऽपि त्र्येध्यांसौभिके मखे तीर्थे ब्राह्मणआयाने षडने जीवतः पितुः तत्रैव महान
 दीपु सर्वास्तीर्थेषु च गयामृते जीवसितापि कुर्वन्ति श्राद्धं पार्वणधर्मवत् गयामृते इति मातृव्यनिरिक्तविषयम् अन्वष्ट
 क्यं गयामृते सत्याय च मृते हनि मातुः श्राद्धं कृतः कुर्यात्तिनर्यपि च जीवतीति तत्रैवोक्तेः गयामृते प्राप्ते प्राप्ते गया
 प्रसंगतो गत्वा मातुः श्राद्धं समाचरेदिति वचनात् तेन मृतमातृको गयामृतस्य पार्वणमात्रं कुर्यात् तज्जीवने तु तीर्थे श्राद्धम्

पिनेति कालादर्शस्मृतिदर्पणादयः अन्ये तु गत्वा आह्वेति निषेधार्थः सामान्यनः प्राप्तं नीर्थ आह्वं भवत्येव गथायामित्याहुः
 दातुपितुः प्रतिनिधित्वेन गथां याति तदा यजमानस्य पितृपितामहप्रपितामहा इत्येवं आह्वं तत्र स्वमानुः पितृपत्नीत्वेनैकोद्दिष्ट-
 कृत्वा भानृत्वेन पुनः पार्वणं कुर्व्यादिति त्रिस्थलीसेतो तच्च फल्गुविष्णु पदा क्षथ्य च देवेष्वेति केचित् आद्यानि एते सन्त्ये मध्य
 माने इत्यपरे संकोचे हेत्वभावात्तत्रत्य सर्व आह्वानि मानुः कार्यणीनियुक्तं प्रतिभाति यत्तुमदनपारिजाने नजीवसितृकः कु
 र्याच्छ्रद्धमग्निभृतेऽहजः येष्व्य एव पिता दद्यात्तेभ्यः कुर्यान्नि सामिग्निक इति कर्मनूक्तेः साग्नेरेव जीवसितृकस्य नीर्यादि आह्व
 मुक्तम् साग्नेरपि मैत्रीयणीयशास्वीयस्यैव नान्येषां षडेते जीवतः पितुरिति तत्परिशिष्टे एवोक्तेरिति रत्नावलीदिबोदासा
 द्याः तदनुक्तं सौमंतर्वापिंदापितृयज्ञविषयम् सन्त्यस्तपि आद्यतिरिक्तविषयं वेति पृथ्वीचंद्रोदयोक्तेः वृद्धोतीर्थे चैत्यादेः
 धारण्येनास्यापितथात्वाच्च तथा निरग्नेरपि नादी आह्वमुक्तं प्राक् एवं पितामहजीवने पिशेयम् विशेषः पितृकृत्तनजीवसि
 तृकनिर्णयैः शेषः अथ पितामहजीवति मृते च पितरियथापि पितामहो वा तच्छ्राद्धं सुंजीतेत्यत्र चीमनु रिति मनुना जीवतः पि
 तांमहस्य भोजनमुक्तम् तथापि त्रत्यस्त्वा च नस्य पूर्वनिषिद्धत्वासिनामहं विहाय पितृप्रपितामह इह प्रपितामह इत्येयं पिता-
 यस्यानु वक्तः स्याज्जीवे चापि पितामहः पितुः सनाम संकीर्त्य कीर्तयेत्पि पितामहमिति मन्त्रकैः अयमेव सर्वसंमतः पक्षः यत्तु
 दोगपरिशिष्टे पितामहे धियमागोपितुः प्रेतस्थानि र्वपेत् पितृस्तस्य च त्तस्य जीवे चैस्तपिनामह इति एकपुरुषो द्विपुरुषं चापि
 र्वेणमाह तत्तीर्य पितृयज्ञपरं वृद्धो पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव एवं पूर्वोक्तमेव
 नामहादिभ्यो सेयम् जीवतं मनि दद्याद्वा प्रेतायान्नोदकोद्भज इति आत्मा यगोक्तेश्च एतत्सर्वं मनि सक्त्याह हेमाद्रौ विष्णुः पित

पिंजीवर्तियः आह्वंकुर्याद्येषांपिताकुच्यन्तिषांडुर्थासितरिपितामहेत्वजीवनियेषांपितामहः पितृविपितामहेप्रपितामहेत्वजीव
भिनेचक्रुर्यात् यस्यपितामेतः स्यात्सापित्रेपिंडनिधायपितामहाइराभ्यांहाभ्यांदद्यात् यस्यपितामहश्चप्रेतोस्या
तांसापित्रेपिंडनिधायपितामहासरदाभ्यांदद्यात् यस्यपितामहः प्रेतः स्यात्सतस्मैपिंडनिधायप्रपितामहात्यरद्वारभ्यांदद्या
यस्यपितामहश्चेतैस्तैस्तान् सताभ्यांपिंडोदत्वापितामहप्रपितामहायदद्यात् मातामहनामाभ्येवंआहुंकुर्याद्विचक्षणः
मंत्रोहेनयथान्यायंशेषाणामंत्रयजिनमित्तिअत्रपितृवत् मातामहेजीवतिसिचादिभ्यः यथातत्रत्रिषुजीवत्स्कनैवकुर्यात्त
यात्रापीत्यादिसर्वमनिदेश्यम् एवंमानृजीवनेपीति शूलपाणिक्काद्दर्शा तन्न येभ्यएवेत्यादौयच्छब्दादेर्व्यक्तिविशेष-
वानित्वेनतदपिमसंगादिनिदिक् उनराख्यारव्यानंप्राक् यत्त्वत्रविज्ञानेश्वरेणोक्तम् पित्रेपिंडनिधायेनिपितुरेकोदि
विधिनाआहुंकृतत्वाप्रपितामहादिभ्यः पावणकुयान् तब्युक्रममृतसपिंडीकरणाभावरक्षेसापिंडीकरणस्थानापन्नंक्षेप-
म् व्युक्रमानुप्रमीतानानैवकार्योसापिंडतेति वचनात्दर्शादेितुपितुरेकोद्विष्टमेवकार्यम् नजीचंतमितिददातीतिश्रुतेः
जीवेशितामहोयस्यपितान्चांतरितोभवेत् पितुरेकस्यदानव्यमेवमाहुर्मनीविणदंतिथश्चपाश्चैक्तेः पितामहेजीवमिवैधि
तर्चयसमापयेदिति हारीतोक्तेश्च शिष्टास्त व्युक्रमानुप्रमीतानानैवकार्योसापिंडता यदिमातायादिपिताभर्तमिवैधिगधिः
स्मृत इति माधवीयेस्कांदोक्तेर्व्युक्रममृतसपिंडीकरणाभावः पितृव्यादिविषयइत्याहुः एषविधिर्निषेधरूपः त्रिषुजीव
त्कृषिष्णुराह त्रिषुजीवत्कनैवकुर्यादिति तद्दर्शादीवषथम् नांदीआहुंदंतुपरेभ्यस्त्रिभ्योभवत्येवेतिकल्पतरुः एवञ्चीचंद्रो
दयस्त दद्याच्चिभ्यः परेभ्यस्तज्जीवेच्चैच्चित्तयंयदीतिमनुक्तेः सर्वत्रविकल्पः संदेशान्तराध्यवनिघनइत्याहुः सुदर्शन-

भाष्ये तु मासिकस्यार्द्धजीवसिन्नादिना कृच्छ्रमृतपि चादिना त्वकार्यमेवेत्यक्तम् मदनरत्ने क्तुः अष्टकादिषु संक्रान्तौ मन्वादिषु पुगादि-
 शु चंद्रसूर्यग्रहेषु नेस्तेच्छया पूज्ययोगिनः जीवसिन्ताने च कुर्याद्भ्रातृकाभ्यंतथास्वितुम् अन्यो विशेषः श्रीपितृकृतजीयसिपृक्तमि-
 ण्ये भद्रकृतत्रिस्थलीसेनोत्तरेयाः इति श्रीभद्रकृतगुलाकरकृते निर्णयसिंघो जीवसिपृकादिभ्रातृम् अथ विभक्ता विभक्तनिर्ण-
 यः दृष्टव्यं चंद्रोदये मरीचिः बृहवः स्फुर्यदपुत्राः पितुरेकत्रयासिनः सर्वपातुमर्तकृतान्यैस्तेन वतुयत्कृतम् द्रव्येण चाविभक्ते-
 न सर्वैरेव कृतं भवेत् ज्येष्ठस्य कर्तुं लेपि सर्वे फलभागिन इत्यर्थः तेन ये ब्रह्मचर्यादिभियमास्ते फलि संस्कारत्वानुसर्वे कार्यो-
 एवं संसृष्टिनामपि तुल्यत्वात् मिताक्षरायां नारदः भ्रातृणामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्तते विभागे सति धर्मोपि भवेत्तेषां दृ-
 थकृष्टयक् बृहस्पतिरपि एकपाकेन च सतां पितृदेवदिनार्चनम् एकं भवेद्विभक्तानां तदेव स्यात्पुनरुद्दे गृहे अत्र यद्यप्यवि-
 षयवणात् ब्रह्मयज्ञसंख्यादिष्वप्यविभक्तानां दृष्टकृतिष्वेधः प्रामोदितथापि द्रव्यसाध्यभ्रातृवैश्वदेवादिष्वेव सः द्रव्य-
 स्थाने कस्वाभिकर्तृत्वेनैकस्य व्ययेन धिकारात् यानि तु द्रव्यासाध्यानि मंत्रजपोपवाससंख्या ब्रह्मयज्ञपारायणादीनि नित्यनैमित्ति-
 कक्राम्यानि तेषु दृष्टयैर्वाधिकारः द्रव्यव्ययाभावे तु मत्स्यनपेक्षणात् द्रव्येण वा विभक्तेनैतस्य विषयत्वात् दृष्टयैकपाकानां
 ब्रह्मयज्ञोद्दिष्टातिनाम् अग्निहोत्रं स्रग्वीचसं ध्यानि त्वं भवेत्तथेति प्रयोगपारिजाते आश्वत्थायनस्मृते च अग्निहोत्रश-
 स्ताय श्रौतस्मार्तैः नित्यकर्मपरः तेष्वप्यन्यानुमत्यैवाधिकारेण व्यायसाभ्यान् पितृभ्रातृदिषु तुल्यफलेषु नित्येषु भूतिविना-
 व्यैकस्याधिकारः एकोपि स्यात्तरे कुर्यादनाध्ययनविषयम् आपत्ता लेकुटुंबार्थे धर्मार्थे च विशेषत इति वचनात् धर्मार्थे च
 यज्जर्तव्येपि पितृभ्रातृदाविनिविशानेष्वपरः केचित्तु विभक्तानामपि दृष्टयस्याकले देशांतरे च दार्शिकिदिकयोः दृष्टकृत्यमाहुः

भ्रान्त्यामविभक्तानां पृथग्याकोभवेद्यदि वैश्वदेवादिकं श्राद्धं कुर्युस्तैवै पृथक् पृथगिति हारीतोक्तेः अविभक्तेन पुत्रेणापितृभेधो-
 मृताहनि देशान्तरे पृथक् कार्यादर्शादत्र श्राद्धं तथैव चेति यमोक्तेऽन्वेति तत्र मूलां विलयनदयमर्थः पञ्चमहायज्ञमध्ये देवभूतपितृभ्यस्तु
 यज्ञानन्यानुमत्याज्येष्वेव कुर्यात् होमाद्यदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन अविभक्तेषु संसृष्टे धेकेनापि कृतं कृतं भिन्नव्यासो
 क्तेऽत्र यस्य तु ज्येष्ठेनाकृतं वैश्वदेवं न सिद्ध्येनेन तूष्णीमग्नौ किं विस्मिन्नाभोक्तव्यम् यस्य त्वेयामग्रतोन्नं सिद्ध्येत्स नित्युक्त
 मग्नौ कृत्वा यन्नाह्मणाय दत्त्वा मुञ्जीतेत्यविभक्ताधिकारे पृथ्वीचंद्रोदयोगोभिलोक्तेः आश्चर्याय न स्तुपाकपार्थक्ये पृथक् पृ-
 दैकत्वे पृथक्त्वाह वसतामेकपाकेन विभक्तानामपि प्रभुः एकस्तत्तुरो यज्ञान् कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् अविभक्ताविभक्ता-
 वापृथक्याक्राडिजातयः कुर्युः पृथक् पृथक् यज्ञान् भोजनात्प्राग्निर्देन इति ब्रह्मयज्ञसंख्यात्मानतर्पणादितुक्तहेतोः पृथ-
 गेव देवपूजातुक्तवचनद्वयादेकत्र पृथग्वा दर्शगृहणश्राद्धादित्वेकस्यैव तीर्थश्राद्धाद्याप्युगपत्सर्वेषामविभक्तानां प्राप्ताये
 कल्पेव भेदेन प्राप्नोभित्तं गयाश्राद्धे व्येवम् एष्टव्या बहवः पुत्राशीलवंतो गुणान्विताः तेषां तु समवेतानां यद्येकोपि ग-
 यां व्रजेत् तारितास्मो वयं तेन स्यान्ति परमांगतिमिति हेमाद्रौ कोभोक्तेः काम्येपि दानहोमादावन्यानुमत्येवाधिकारः द्रव्य
 साध्यजपादौ तां विनापि अपराकैर्पैठीनसिः विभक्तेस्तृप्त्यर्थं प्रातिसंवत्सरादिकम् एकैनाविभक्तेषु कृतं सर्वैस्तत्कृतम्
 सांवत्सरात्सूचीणिमासिकान्येकैव तदा हलपुहारीतः सपिंडीकरणं नानिथानि श्राद्धानि योडश पृथङ्नेव स्तुतोः कुर्युः पृथ-
 क्द्रव्या अपि क्वचित् सपिंडनं मासिकोपलक्षणम् अर्गविसंवत्सराज्येष्ठः श्राद्धं कुर्यात्समेत्य तु ऊर्ध्वं सपिंडीकरणात् सर्वैकु-
 र्युः पृथक् पृथगिति व्यासोक्तेः उच्यते नवश्राद्धसपिंडत्वं श्राद्धान्यपि च षोडश एकैनेव तु कार्यणि सौविभक्तधनेनैव पि म-

याचयोदशी आर्द्धस्वविभक्तानामपि पृथगित्युक्तं प्राक् यत्तु हृदयसिद्धः यासिकंचंद्रशोत्सर्गसिद्धीकरणं तथा ज्येष्ठेनेयम-
कृतं व्यमाद्धिकं प्रथमं नथेति निर्मूलम् बहुचपरिशिष्टेन व आर्द्धसहृदयः अथतीर्थआर्द्धं तत्र यद्यप्यस्मत्सिद्धतामह क-
तत्रिस्थली सेतुरेयजागर्तिनाथाभिर्द्धिबुधेन तत्र यात्रायां सहाग्निर्वासापत्नीको गच्छेतीर्थानि संपन्नः प्रायश्चिनीव्रजे-
तीर्थेपत्नीविरहितोपि वा यस्तेष्वनधिकारी वायुश्च वामं वसाधक इति कौर्मो दिवचनात्साम्नेः सपत्नीकस्यैवाधिकारः
भारते ब्राह्मणाः क्षत्रियोर्वैश्यः शूद्रो वाराजसन्नम नवियोनिं व्रजं त्येते स्नानार्थे महासनः स्नांदेविधवाधर्मेषु स्नाने
दानं तीर्थयात्रां विष्णुनामग्रहं मुहुः एतत्पुत्राद्यनुमत्यैव सधवायाः पत्यासहैवेति प्रागुक्तं काशीखंडे मालुः पित्रुः क्षेम-
मनास्तथास्थिस्तनस्तकुर्यात्त्वलुतीर्थयात्रां तद्विधिः स्नांदे तीर्थयात्रांचिकीर्षुः प्राग्विधायोपोषणं गृहगणेशं च पितृन्
विभ्रातृसाधून् शक्त्या प्रपूज्यं च कृतपारणकोत्तृष्टो गच्छेन्नियमं धृक्पुनः आगत्याभ्यर्च्य च पितृन् यथोक्तफलभागभवेत्
उपयासासादः मुंडनं च कार्यं प्रयागे नीर्थयात्रायां पितृभान् विरयोगतः कृत्वा नां च पनं पुण्या ह्यथानविकचो भवेदिति विष्ण-
क्तैः प्रायश्चित्ताय यात्रायां गंगयांचेत्तदित्येके केचित्तु हेमाद्रौ भारते केशश्मश्रुनखादीनां च पनं च शस्यते अतो न कार्यं वपनं गंगा
आर्द्धार्थेनासदा ये भारते स्म न्यित्फलं न तस्यः संधार्य केशान् नितिमक्तिभाविताः ऋणक्षयार्थं पितृतीर्थभागता स्तेषामृणं संस्त-
य मेष्यति प्रज्ञामिति विधानं गत्या यात्रां च पनं न कार्यमित्याहुः वस्तुतस्तु गंगायाधिकरणकस्यैवायं निषेधः न तु यात्रांगस्य आ-
र्द्धार्थेनेत्युक्तेः विशालं विरजंगयामित्यनेनैकवाक्यत्वाच्च आर्द्धं न षट्पदं न वद्वा दशोदयं वा घृतेन कार्यं गच्छेद्देशांतरं यस्तु आर्द्धं
कुर्यात्समपि धेति विष्णुपुराणान् यात्रांगं च हृदि आर्द्धेति च आर्द्धं च पारणादिन एव उपोष्य रजनीमेकां प्रातः आर्द्धं विधाय च ग-

पेशं त्राह्यणान्नत्वा पुच्छामस्थितवान्स्वथारिति स्कांदहिं गात गौडनिचं पेशोतमः तीर्थयात्रासमारंभे तीर्थयात्रागमेपि
 च वृद्धिश्चादुं प्रकुर्वन् बहुसर्पिः समान्निभम् वृद्धिपदं तद्भूमाये आद्धो नरं यात्रासं कृत्य इति भट्टाः वायवीये उच्यन्स्का-
 गयांगतु आद्धकृत्वा विधानतः विधाय कार्यदोषे प्रामं कृत्वा प्रदक्षिणम् ततो ग्रामांतरगत्वा आद्धशेषस्य भोजनम् घृतं
 समभोजनं च कोषामध्ये आद्धो नरं क्रोशगमनमिवे धात् ततः प्रतिदिनं गच्छेत् प्रतिग्रहविवर्जितः गयाया मेवेतन्नाभ्य-
 भ्रैति केचित् हेमाद्रिस्तु गन्ध्यायां आद्धदिन एव प्रस्थानं तीर्थान्तरे तु आद्धो नरदिन इत्याह प्रभासरकंडे यच्चान्यं कारये-
 च्छुत्तया तीर्थयात्रां नरेश्वरः स्वकीयद्रव्ययानाभ्यां न स्पृणयं चतुर्गुणम् यात्रामध्ये आशौचैरजसि वा श्रद्धिपर्यंतं स्थि-
 त्वा तदने गच्छेत् मार्गविषम्ये त्वदोषः यात्रामध्ये तीर्थान्तरप्राप्तौ आद्धादिकार्यमेव वाणिज्याद्यर्थं गतेन तु मुंडनोपवा-
 सादिन कार्यमिति प्रयागे सेतौ भट्टाः वस्तुतस्तु तत्रापि मुंडनोपवासश्चाद्धादिकार्यम् अर्धतीर्थफलं तस्य याः प्रसंगेन गच्छ-
 तीति त्राह्योक्तेः स्कांदे हिर्भोजनं तूनीयां शंहरे तीर्थफलस्य च वाणिज्यं स्वीं स्तथा प्रागानूहं निसर्वं प्रतिग्रहः यानं धर्मच-
 तुर्थांशं छत्रोपानहमेव च स्तुत्तयार्थपाठानरम् अत्र न दीषु विशेषः मार्गेतरानदीप्राप्तौ स्नानादिपरपारतः अर्वांगेव सर-
 स्वत्या एष मार्गगतो विधिः यत्तु पितृनुतर्पयित्वा तु नदीस्तरतियोनरः तस्या स्तुत्पानकामास्ते भवन्ति भृशदुःखिता इति तु
 सरस्वतीपरम् शंखः तीर्थं प्राप्यानुषंगेण स्नानं तीर्थे समाचरेत् स्नानं फलमाप्नोति तीर्थयात्रा कृतं न तु सरस्व न स्तुप-
 तीमतिक्रामेद न वसिष्यतीर्थं प्राप्तौ तु प्रभासरकंडे यानानि तुपरि सज्य भाव्यं पादचरैर्नरैः दुग्धित्वा लोठनीं तत्र कृत्वा कार्य-
 रिक्ताकृतिम् कृत्स्नेतु गृहानिर्गम समये करणे इदं प्रथमं चालयेत् तीर्थं प्रणयेन्न जलं शान्तिं अवगाधनतः स्नायाद्यथावन्म-

त्रयोगतः मंचश्चभ्रामरवंदे नमोस्तदेवदेवायशितिकंठाघदंदिने रुद्रायचापहस्तायचक्रिणेवेधसेनमः सरस्वतीचस्य
 विधीचेदमातागरीय सी सन्निधात्रीअपल्वचनीर्थेषापप्रणालिनीतिमंत्रवन्स्नानंचवपनोत्तरंकार्यम् पूर्वमावाहनंतीर्थेषुडनंनद
 नंतरम् ततः स्थानादिकंकुर्यात्सञ्चार्द्धसमाचरेदित्कर्त्तुः यत्तु गत्यास्नानंप्रकुर्वीतवपनंदनंनरमिति तस्यु शलस्थानपर-
 म् काशीरवंदे तीर्थोपवासः कर्त्तव्यः शिरसोऽमुडनंतथा उपवासोत्तैवोक्तम् यदन्वितीर्थप्राप्तिः स्थानदन्हः पूर्ववासर उप-
 वासः प्रकर्त्तव्यः योमेन्दि श्राद्धदोभवेन् अत्र उपवासंततः कुर्यान्निस्मिन्नहनिष्कघत इति प्राप्तिदिनेषूपचासोक्तैर्विकल्पः सु-
 दनेषु स्त्रोददेवसौ सुडनंचोपवासस्य सर्वतीर्थेष्वयंविधिः वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालं विरजंगर्षां विस्त्रं लोणारम्रासिद्धमहाती-
 र्थपरः सर्वतीर्थशब्दः अत्रविशेषः स्मृत्यन्तरै ऊर्ध्वमब्जद्विमासोनामुनस्तीर्थेष्वेवोद्यादि सुडनंचोपवासंचनतोपलेनकार-
 येत् तदा तद्दणं शास्त्रं भाषयिन्नमृतैर्द्विजेभिर्वापातः अयागेमतिपांचतु योजनत्रयइत्येते स्मैरंरुत्तानुविधिवन्नतः स्नायात्
 सिनासिते तथा च सहस्रपातः स्मैरंनैमतिकंकार्येनवेधे सत्यापि भूवम् पिवादिमृतिदोक्षास्तत्रायाध्वितेथनीर्थके अपराके
 स्नादे उदक्सुखः प्राङ्मुखोवाचपनंकारयेत्कधीः केशश्मश्रुलोमनखास्युदकसंस्थानि वापयेत् इदं प्रथमे सध्वानामपि
 समूलं भवतीति भैश्याः युक्तं सर्वोक्ते शान्तामुदत्त छेदयेदंगुलद्वयम् एवमेव हि नारीणां शस्यते वपनं क्रियेति तच्चाकृतं पूजा
 नोभक्ष्यपीभितिकेचित् तलंतु नैमिषि फल्गातित्रादिमृतिवत्कार्यमेवेति तदपि प्रयागे नित्यं नान्यत्र तच्चयातिभिस्तीर्थेषु पिक्तु
 संधिष्वेव कार्यं नान्यदा कस्योपस्थशिराकर्जंभृतुसंश्लिषुवापयोदिति स्मृतेः इदं जीवसिन्नु क्रेणापि तीर्थे कार्यम् न च सुडनं
 पिडयानंवेति दक्षवचनेन निषेधः विनानीर्थो विनाय संगतापि नोभूतीति विना योवापयति लोमानि सपुत्रः पितृघातक इति स्मृ-

त्यातत्संकोचात् नदीप्रयोगो प्रतिपाद्यमन्यतीर्थे आद्ययात्रायामेवेति शिष्टाः ततः स्नानम् परार्थे तु मादंडेयपुराणे मानरूपि-
न-
त्यातत्संकोचात् नदीप्रयोगो प्रतिपाद्यमन्यतीर्थे आद्ययात्रायामेवेति शिष्टाः ततः स्नानम् परार्थे तु मादंडेयपुराणे मानरूपि-
न-
त्यातत्संकोचात् नदीप्रयोगो प्रतिपाद्यमन्यतीर्थे आद्ययात्रायामेवेति शिष्टाः ततः स्नानम् परार्थे तु मादंडेयपुराणे मानरूपि-
न-

न् आहूताः पितरस्तीर्थैरुताः सति वैयतः अग्नौ करणं च नेति रत्वा च त्वास् अत्र षट् देवते आद्धे पिमाचादीनां पिंडमात्रं
 देयम् हविः शेषं ततो मुष्टि यादौ यैकैकमाहतः क्रमशः पितृपत्नीनां पिंडानि चरणं च रोदानं तीर्थोपक्रमे देवलोके रिति पृथ्वा च
 द्रुः ततः सामान्यं पिंडं दद्यात् ततः पिंडमुपादाय हविषः संस्कृतस्य च शान्तिवर्गस्य सर्वस्य सामान्यं पिंडमुत्सृजेदिति तेनैवो
 क्तैः पात्रे तीर्थं आर्द्रं प्रकुर्वीत पक्वानेन विशेषतः आमाम्नेन हिरण्येन कंदमूलफलैरपि पिंडं द्रव्याणि देवीपुराणे हेमाद्रौ
 ब्राह्मे च सजुभिः पिंडदानं चरुसंयाचैः पायसेन वा कर्तव्यमृषिभिः प्रोक्तं पिण्या केन गुडेन वा पिंडानां तीर्थं प्रक्षेप एव ना
 न्यामिति पतिरिक्तं प्राक् एतच्च विधय या पुन या कार्येन सपुत्रये त्कृतं प्राक् सपुत्रयान कर्तव्यं सतुः आर्द्धं कदाचनेति स्मृ
 तेष्व अनुपनीतेनापि कार्यम् एन चानुपनीतोपि कुर्यात्सर्वेषु पर्वस्ति पात्रे तीर्थं आर्द्रमुपक्रम्योक्तैः एतज्जीवा सिनृकेणा
 पि कार्यं मिरक्तं प्राक् यमिना तु न कार्यम् न कुर्यात्सूतकं भिक्षुः आर्द्रं पिंडोदकक्रियाम् त्यक्तं सन्यासयोगेन ग्रहधर्मादिकं
 व्रतं गोत्रादि चरणं सर्वं पितृभानु कुलं धनमिति स्मृतैः गयायां तु च्छं वायवीये दंडग्रं दर्शयिोऽक्षुर्गं यांगत्वन पिंडदः दं
 डं स्पृष्ट्वा विष्णुपदं पितृभिः सह मुच्यते गयायां मुंडं दृष्टे च दूषेयूषे च देवतथा दंडं प्रदर्शयन् भिक्षुः पितृभिः सह मुच्यते कल
 रले प्रभास खंडे तीर्थे चैत्यनिगृह्णाति ब्राह्मणो दृष्टि दुर्लभः दर्शांशमर्जितं दद्यादेवं कुर्यान्न ह्यन्यत इति विशेषान्न राशिभ
 दृष्टान निस्थली सेतो ज्ञेयानीति दिक् इति कमलाकरभट्टकृते निर्णयसिंथौ तीर्थं आर्द्रं विधिः समाप्तः ७

इति निर्णयसिधौ नृनीयपरिच्छेदे व्याख्येयकरणसमाप्तम् ॥

अथ निर्णयसिंघुततीयपरिच्छेदप्रारंभोऽयम्

श्रीगणेशाय नमः अथ प्रकीर्णकनिर्णयः श्रीरामकृष्णतन्त्रयः कमलाकरसंज्ञितः निरूप्यति धिक्कृतं तु प्रकीर्णं वक्तुमु-
 द्यतः १ तत्रादौ संस्कारपुर्णार्थाधानं तत्र प्रथमरज्जोदर्शने दुष्टमासग्रहणसंक्रमादिफलं तत्र शांत्यादिचिपितृकृतं भट्टकृतप्र-
 योगरत्ने ज्ञेयं किंचित्तुल्यते भट्टनरत्ने नारदः अमारिकाष्टमीषष्ठीद्वादशीप्रतिपत्स्यपि परिघस्य तु पूर्वार्थे व्यतीपाते-
 च वै धृतौ संध्यासूर्यपूर्वो विंश्यामश्लेषप्रथमातर्वम् रोगीपतिव्रतादुःखीपुत्रिणीभोगभागिनी पतिव्रताकुशभागीसूर्य-
 वारादिपुक्रमात् वेधव्यंक्ततलापश्चमैत्रेशुविघर्धनम् मित्रलाभः शत्रुहृदिः कुलधिर्विधुनाशनम् मरणवंशहृदिः
 श्वनिग्रहाराकुलक्षयः तेजश्चसूतनाशश्चकुलहानिस्तिथिक्रमात् गर्गः सप्तगात्रैवदुःशीलावध्यापुत्रसमन्वि-
 ता धर्मयुक्ता व्रतघ्नीचपरसंतानमोदिनी सप्तुत्रात्रैवदुःपुत्रापितृवेशमरतासदा दीनाप्रजावतीचैवपुत्राद्या चित्रकारि-
 णी साध्वीपतिप्रियाभित्यं सप्तुत्राकृष्टचारिणी स्वकर्मनिरताहिंसापुण्यपुत्रादिसंयुता निर्यधनचयासक्तापुत्रधान्य-
 समन्विता मूर्खानां शाण्ड्यवतीदस्त्रक्षदिः क्रमात्फलम् नारदः कुलीरहृषचापांत्य नृयुक्कृत्यातुलाघटाः राशयः श-
 भदाज्ञेयानारीणां प्रथमार्तवे गर्गः सप्तगात्रैवतवस्त्रास्याहृदवस्त्रापतिव्रता क्षीमवस्त्राक्षिनीशास्यान्नवयस्त्रा-
 स्त्रस्वान्विता दुर्भगाजीर्णवस्त्रास्याद्रोगिणीरक्तवाससा नीलांबरधरानारीपुष्पितायिधंवातनः वस्त्रेस्युर्विषमार-
 क्तविंदवः पुत्रमाप्नुयात् समाश्चैत्स्कन्यकाश्चैतिफलं स्यात्प्रथमार्तवे अत्रस्त्रीसंसर्गवर्जनमाह वसिष्ठः प्रभूतदो-
 षो यदिदृश्यते तस्युप्यं तदा शांतिकर्मकार्यम् विवर्जयेत् देवतैकशाख्यां यावद्भजोदर्शनमुनमेन्दिभ्योतिनिर्वंधेचसि-
 ष्टः आद्यर्तौ पोषश्चक्रजैर्मधुशक्चिन्नभस्त्राः बुभुक्षुणापवारारिक्तापर्वीष्टवस्त्राः पितृपरसदने रात्रिं संध्यापराण्डे भि-

श्रोत्रामूलतीक्ष्णां विवरयनरुणात्साधिकास्त्रंगराष्ट्रोत्तानः पापस्य लज्जनसदरुणजर्न्नीलरक्तो वरंच आद्यतौ दुर्भंगानरी
 ष्ठं भेचैर्द्रजस्वला वंध्यान्वेवातिगंडे च शूलैः शूलवती भवेत् गंडेतु पुंश्चलीनारी व्याघाते चात्सधातिनी वज्रैश्च स्वेरि-
 गोप्रोक्ता पाते च पतिधातिनी परिघे मृतं च ध्यान्वे धृतो पतिमारिणी शेषाः शक्रभावहायोगायथानामफलप्रदाः शा-
 माहप्रयोगपरिजाते शौनका सार्तवानां तु नारीणां शांतिं वक्ष्यामि शौनकः पंचमेहि चतुर्थे वायुहयशसपुरःसरस्-
 ण प्रमाण धान्येन व्रीहिराशिन्नयं भवेत् कुंभन्नयं न्यसेद्राशौ तं वृक्ष्यादिवेष्टितम् सूक्तेनाथनवत्वेन प्रसूय आपद्-
 थं कचायाः प्रयत्नस्तद्द्राघव्यान्वततः क्रमात् मध्यकुंभे क्षिपेद्धान्यं गौषधानि तु हेमन्च उदुंबरः कुशोद्वयं राजीव-
 वदबिल्वकाः विष्णुकांताथ तुलसी चार्हिषं शंखपुष्पिका शतावर्यं श्वगंधान्च निर्गुंडो सर्षपद्वयम् अपाभागपलाशश्च
 गनसो जीवकस्तथा प्रियंगवश्च गोधूमा व्रीहयोश्च तथा एव च क्षीरं दधि च सर्षपश्च पत्रं तथोत्पलम् कुरंदकत्रयं गुं-
 वचा भद्रकमुस्तकाः द्वात्रिंशदौषधानी हयथासंभवमाहरेत् मृत्तिकाश्चौषधादीनि तन्मंत्रेणाक्षिपेच्छ्रमात् कुं-
 गोपरिन्यसेत्पात्रं कांस्यं मृदेणुताम्रजम् भुवनेश्वरी न्यसेत्तत्र इन्द्राणी च त्रिपुरंदरम् जयेद्वायुनिमाहो माच्छी सूक्तं च जपे-
 तः स्थशन्वेदक्षिणं कुंभं कलिंगे कोजपेदथ चत्वारिकद्रसूक्तं निचतुर्मेत्रोत्तराणि च संस्पृशत्तु तं कुंभं श्रीरुद्रं रु-
 संरव्यया शन्न इन्द्राग्नी सूक्तं च तत्रैवं संस्पृशान् जपेत् कुंभस्य पश्चिमे देशे शांतिहोमं समाचरेत् दूर्वाभिस्तिलगोधू-
 ः पायसेन घृतेन च तिसृभिश्चैव दूर्वाभिरेकैकाचाहुतिर्भवेत् अष्टोत्तरसहस्रं वा पातमष्टोत्तरं तु वा गायत्र्ये च तु हो-
 व्यं हविश्च चतुष्टयम् ततः सिष्टं कृतं हुत्वा समुद्रादूर्भिः सूक्ततः संततामाज्यधारं तां पूर्णां हविमथाचरेत् अथा

भिषेकं कुर्वीत प्रतिकुंभस्थितोदकैः आपोहिष्ठेति न वभिः सूक्तेन च ततः परम् इन्द्रो अंगतु चैव पावमानैः क्रमेण तु
 उभयं शृणु वक्त्रेन स्वस्तिदा विधा एकया त्रेयवकेन मंत्रेण जातवेदस एकया समुद्रज्येष्ठा इत्यादि त्रयं तां च त्रिभिः
 क्रमात् समा आपस्तृचैर्नैव देवस्य त्वेति मंत्रतः मंत्रेणाथ तमीशानं त्वमग्ने रुद्र इत्यथ तमुष्टुहीति मंत्रेण श्रुचनस्यपि
 तनंतया याते रुद्रेति मंत्रेणाशिवसं कल्पयंततः इन्द्रत्वाद्युपसंपन्नमग्ने श्वेवाभिषेचयेत् धेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्या
 यच्च भूषणैः सदक्षिणमनद्वाहं प्रदद्याद्द्रुजापिने महाशांतिं प्रजप्याथ ब्राह्मणाम्भोजयेत्तदिति नारदः तत्र शांतिं
 प्रकुर्वीत घृतदूर्वातिलाक्षतेः प्रत्येकाष्टशतं चैव गायत्र्या जुहुयात्ततः स्वर्णगोभूति लान्दद्यात्सर्वदोषापनुत्तये प्रका
 रांतरं मदनरत्ने ज्ञेयम् विस्तरभयान्नोच्यते ग्रहणैरजोदशानेतु जानकमप्रस्तावेशांतिं च श्यामः प्रथमतो विंशो
 षः स्मृतिचंद्रिकायाम् प्रथमतो तु पुष्पिण्याः पतिपुत्रवतीस्त्रियः अक्षतैरासनं कृत्वा तस्मिंस्तामुपवेशयेत् हरि-
 द्रागंधपुष्पादिदद्युक्तां धूलं कस्तूरजम् दीपैर्निराजनं कुर्यात्सदीपे वा सयेद्गृहे लवणापूपपुष्पादि दद्यात्ताभ्यः स्वशक्तिन इ
 ति द्वितीयाद्यतुषु ततस्त्रियमानाह पाश्चात्तेदक्षः अंजनाभ्यंजने स्नानं प्रवासं दंतधावनम् नक्तुर्यात्सार्तवानारीम
 हाणामीक्षणं तथा अत्रिपि कर्जयेन्मधुमांसं च पात्रे सर्वे च भोजनम् गंधमाल्ये दिवा स्नापंतां धूलं चास्य शोधनम्
 दग्धेशरावेष्टुं जीतपेयं चांजलिना पिबेत् मदनरत्ने हरीतः रजः प्रासावधः शचीतस्मृभोकाण्या ये से पायो मृन्मये वा
 श्रीयादिति विष्णुधर्म आहारं गौरसानां च पुष्पाळं कारधारणम् अंजनं कंकतं गंधान् पीठशय्या धिरोहणम् अ
 ग्निसंस्पृशं नैव च वर्जयेत्सादिनत्रयमिति तथा च प्रथमतोः धूर्त्वं स्त्रीसंगमनं नकार्यम् प्राग्भोजो दर्शनार्हलीनेयात्

गलापतस्यः व्यर्थीकरणशक्तस्य ब्रह्महत्यामवाप्नुयादिति तत्रैवाश्वलायनोक्तेः एतत्तुदशवर्षालाकश्लेयम् प्रथमं तैत्ति-
 मनेयीतमेन विशेषोदर्शितः गौरीमपि चरत्यर्थं गच्छेत्पुरुष आकुलः अन्यथा वीर्यपातो हि सहस्रकुलपातकः अन्यथा
 पितृद्विच्छया मवतीति विज्ञानेश्वरः तत्र ब्रह्मैतौ गमनमाह याज्ञवल्क्यः षोडशतुर्निशास्त्रीणां तस्मिन्नुभासु संविशोदिनि
 अनृतावप्याह गौतमः कृतावुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिपिद्वर्जमिति मनुः क्रतुः स्वाप्ताविकः स्त्राणां रात्रयः षोडशस्मृताः
 तासां साध्याश्च तस्मिन्निर्दितेषां दशी तथा त्रयोदशी च शेषाः स्युः प्रशस्ता दश रात्रयः मदनरत्ने देवलः तस्मान्निरावं-
 नं डाढीं पुरिषां परिवर्जयेदिति तत्र तिथ्यादीनां ह्यथरः षष्ठ्यष्टमी पंचदशी चतुर्थी चतुर्दशी मय्युभयत्र हिला शो-
 षाः शक्रमाः स्युस्तिथयो निषेकवाराः शशांकार्पसिर्तेदुजानाम् उभयत्र पक्षद्वये आर्यो गुरुः सिंभः शक्रः इंदुजो बुधः
 विष्णुप्रजेशरविभिन्नसमीरणैष्ठापूलोत्तरावरुणभा निनिषेककार्ये पूज्यानि पुष्यचक्रशीतकराश्विचित्रादित्याश्च मध्य
 मफलाविकर्ताः स्फुरन्त्ये विष्णवादि देवल्यनक्षत्राण्युक्ता निरलमालायाम् तैशादस्वयमग्निधातुशशिनः शर्वोदिनि-
 र्वन्मतिः कङ्कजाः पितरो भगोर्यमरवीतश्चक्रयो मारुतः शक्रगनीतथभिन्नद्विचिर्कृती तोयं च विश्वे विधिर्गोविंदो च-
 सर्वो बुधः प्रजचरणाहिर्बुध्यापूषा मिथाः उत्तराशब्देनोत्तराचयाम् अनमूलस्य पूज्यत्वमुक्तम् याज्ञवल्क्येन तु एवं-
 च्छत्रस्त्रियं क्षायां भामूलं च वर्जयेदित्युक्तम् तेन पूर्वत्र भूलं चित्यम् अवसमासपुत्राः विषमासकन्यकेति श्लेषम् यु-
 ग्मासपुत्रा जायन्ते स्त्रियां युगमासपुत्रा इति हेमाद्रौ शर्वोक्तेः तत्राभ्युत्तरोत्तराः प्रशस्ताः वदाहापस्तंबः तत्राभ्युत्त-
 रोत्तरा प्रशस्तोति तत्रैव व्यासः रात्रौ चतुर्थ्योऽपुत्रः स्यादल्पायुर्धनवर्जितः पंचम्यां पुत्रिणी नारीषध्यां पुत्रस्तमध्यमः

कंयीनिस्पृस्वात्रिभिर्ब्रती गर्भाधानंततः कुर्यात्तत्प्रभोजायते भ्रूवम् अगमने दोषमाह पराशरः अतुस्मातांतुयोभायोसं
 न्नेयो नोपगच्छति योरायां भ्रूणहत्यायां पच्यते नात्र संशयः अस्याप वादमाह मदनरले व्यासः व्याधितो बंधनस्योवाप्रवा
 से च यत्पर्वस्तु कतुकालेपिनारीणां भ्रूणहत्याममुच्यते दृष्टां वंथा मंसदृत्तां मृतापत्यामपुष्पिणीम् कन्यांच बह्वपुत्रा च
 वर्जयन्मुच्यते प्रयात् दृष्टां गतरजस्काम् गर्भाधानां गहोमाकर्षणी प्रायश्चित्तमाह पारिजाते आश्वत्थायनः गर्भा-

स्याकरणात्तस्याजातस्तदुच्यति अकृत्वा गां द्विजेदत्वा कुर्यात्सुं सवनं पतिः गर्भाधानं गलभासगुरुश्रुत्वा स्नादाव
 णिकार्यम् उत्सवेषु च सर्वेषु सीमंते कतुजनास्त सुरासुरेज्ययोश्चैव मौद्गदोपो न विद्यत इति ज्योतिर्निबन्धे भृगूक्तैः ऋ
 तुगमने पराशरः ऋतौ तु गर्भशं कित्वा तन्मनैर्युग्मिनः स्मृतम् अरुतौ तु यदा गच्छेच्छे चं सूत्रपुरीषवत् स्त्रीणां तु न स्था
 वर उभा वयश्च वीर्यास्तां दंपती शयनं गतौ शयनादुत्थितानां रीशमिचिः स्वादरुचिः पुमानिति दृष्टशशात्तातपोक्तेः अत्र
 कश्चिद्विशेष उच्यते तत्र रात्रौ रजसिजननादौ च रात्रिं त्रिभागां कृत्वा आद्यभागद्वये नैतू र्वदिनं ग्राह्यम् परतस्तत्तर
 दिनमिति मिनाक्षरायाम् यत्तु प्रागर्धरात्रास्त्राग्वास्त्र्योदयात्पूर्वदिनं ग्राह्यमित्युक्तम् तत्र देशाच्चाग्राह्यस्थी तथास्त
 तद्देशदिनपर्यंतं पुनारजोदर्शने स्नानमात्रम् अष्टादशे एकरात्रम् एकोनविंशे द्वहः विंशतिमं भृतित्रिरात्रमिति त
 तएव शेषम् यत्तु चतुर्दशदिनादर्वागशे चित्वं न विद्यत इति तत्र स्नानमभृति त्वमभिप्रेतम् एतच्च यस्यां विंशतिदि
 नोत्तरं प्राप्य शौरजस्तत्रैव यस्यास्तर्वांश्चाथ शोरजस्तत्रोक्तं स्मृत्यर्थं सारे त्रयोदशदिनाद्भ्रूवै प्रायो रजो वतीनामेका
 दशदिनात्वागशचित्वं नास्ति एकादशदिने एकरात्रम् द्वादशे द्विरात्रम् ऊर्ध्वत्रिरात्रमिति प्रयोगापाभिजातेष्वेवं

रोगजेतुतत्रैवविशेषःसायद्रे रोगेणयद्रजःस्त्रीणामन्वहं हिप्रवर्तते नाशुचिस्तभवेत्तेनयस्याहोकारिकंमत्तमिति क
 मोंगिकारस्तरजोनिवृत्तावेव साधाचारानतावत्स्यात्स्नातापिस्त्रीरजस्वत्या यावत्प्रवर्तमानं हिरजोनेवनिवर्तत इ
 निश्चाद्देहादोशंरतोक्तः तत्रापिस्वकालेअशक्तिरेवेत्याहअथप्रहंगः रोगजेवर्तमानेपिकालेनिर्यातिकालजम्
 तस्मात्कालेप्रमेत्तास्यादन्यथासंक्रोभवेत् तथारजंस्ववायाःरजस्वत्वांतरस्पर्शेअकामतःस्नानकामतःउपवासःप
 चगव्यादानंच असवर्णानांनुग्राह्यण्याःसत्रियादिस्पर्शेक्रमेणकृच्छार्थपादोनकृच्छाःसत्रियादीनांतुकृष्टपाद
 एव सत्रियादीनांहीनवर्णोस्पर्शेधिरात्रमुपवासः वेश्याभ्योःपूर्वयास्पर्शेहोरात्रंदिशत्रं एतच्चक्रमतःअका
 मतस्तत्राकृच्छ्रदेनशनम् अकामतःचांडालादिस्पर्शेप्यनशनमेवमाकृच्छ्रः कामतस्तत्रथमेन्हिभ्यहः द्वितीये
 द्याहः तृतीयाएकाहः श्वस्पर्शेनुब्रह्मैकाहोवा शुंजानायाश्चांडालादिस्पर्शेपडात्रम् उच्छिष्टयोःस्पर्शेनुकृष्टइत्यादि
 मिताक्षरायांज्ञेयम् स्मृत्यर्थसारेषु सर्वत्रवात्तापत्यायाःस्पर्शेस्नानेकृतेभुक्तिःपश्चादशनमत्याम्नायइति स्ना
 नमपिंचाहपराशरः स्नानेनेमिन्निकेमातेनारीयदिरजस्वत्या प्रात्रांतरिततोयेनस्नानंकृत्वात्रतंचरेत् सिक्तगा
 त्रामवेदक्षिःसांगीपांगाकयंचन नवस्वपीडनंकुर्यान्नाम्यद्वासश्चधारयेत् अथरजस्वलास्नानम् देवशवल्ल
 भः ब्रह्मानुरापाशिवनसोममेपुहस्तानिलारवंडलवासवेषु विश्वार्यमक्षोत्तरमाद्रभेपुत्ररांगनास्नानविधिःप्रदि
 दः ज्वरेक्षणाः ज्वराभिप्लूतायानारीनजसाचपरिपुता कयंतस्याभवेच्छौचंशक्तिः स्यात्केनकर्मणा चतुर्थेहमि
 संध्रामेस्त्वशेद्व्यानुतांस्त्रियम् सामवेलावगास्यापःस्नात्वास्नात्वापुनःस्मृयेत् दशहोदशाकृत्वोवाआचामेच्च

पुनः पुनः अन्ते च वाससां त्यागस्ततः श्रद्धाभावे तु सति इदं चातुरमात्रे ज्ञेयं आतुरे स्नान उत्पन्ने दशाह्नत्वात् त्वानातुर इति
 पराशरोक्तेः रजसो ज्ञाने तु पराशरमाधवीये प्रजापतिः अविज्ञाने मल्ले सा च मलवद्वसना यदि कृतं गृहेषु दुष्टं स्याच्छुद्धिस्त
 स्यात्स्त्रिरात्रतः देवजानीये कारिकायाम् उच्छिस्ता तु द्विजानीनां रजः स्त्री यदि पश्यति उपवासमधौ छिष्टेऽर्धौ छिष्टेऽय
 हं क्षिपेत् इति अथ पुंसवनम् प्रयोगपरिज्ञाने जातूकर्ण्यः हितो ये वातृतीयवामासि पुंसवनं भवेत् व्यक्ते गर्भे भवे
 त्कार्ये सीमंते न सहायवा बृहस्पतिः तृतीयमासिकर्तव्यं गृष्टेरन्यत्र शोभनम् गृष्टेऽत्र तु र्ये मासेषु षष्ठे मास्यथवा ह्ये
 सकृत्प्रसूता गृहिः एतेन प्रतिगर्भमपि भवतीति विज्ञायते बह्वचकारिकापि कर्त्ता स्याद्देवरस्तस्यायस्याः पतुरसं
 भवः आवर्त्तत इदं कर्म प्रतिगर्भमिति स्थितिः ब्राह्मे गर्भाधानादि संस्कृता पिताश्रेष्ठतमः स्मृतः अभावे स्वकुलो न
 स्याद्वांथवीवान्यगोत्रजः मदनरत्ने सत्यव्रतः मृतो देशांतरगतो भर्ता स्त्रीयद्य संस्कृता देवरो वारुरुर्वापि वंश्यो वापि
 समाचरेत् हेमाद्रौ यमः प्रयमे मासि द्वितीयं वायदा पुन संज्ञेण चंद्रमायुक्तः स्यादिति वराहः हस्तो मूलं अश्विः पुन
 र्बसुर्बुधश्चिरस्तथापुष्यः पुंसं च केपुकार्ये धेतानि शुभानि धिष्यानि अनूराधापि पुन संज्ञम् अनूराधान्द विषाक
 र्धयंत इति श्रुतेः गर्गेऽपि पुन माश्रवणस्मिथ्यो हस्तश्चैव पुन र्वसुः अभिजित् श्रेष्ठपाञ्चैव अनूराधा तथा श्रवणं
 च सिंहः रिक्तां पर्वचनवमीत्युक्ता पुंसवने शुभाः ज्योतिर्निचंधे वसिष्ठः मृत्युश्च सौरः स्नानहानि रितोर्मृतमजा पुंसव
 ने बुधस्य कर्कशं च वंध्या भवती हस्तके स्त्री पुत्रत्वाभोरविभो मजीवैः अनवल्लोभन स्याथयमेव कालः दीपिकायां तु
 चतुर्थेऽनवल्लोभनमित्युक्तम् अथ सीमंतः हेमाद्रौ वैजवापः अथ सीमंतो नयने चतुर्थे पंचमे पष्ठे चेति वसिष्ठः

चतुर्थसप्तयेमासिपष्ठेवाप्यथचाद्यगे हेमाद्रौशंखं गर्भस्यंदनेसीमंतोन्नयनंवाचद्वानमसकः काष्ठाजिनिः गर्भलंभा
 नगारस्ययावन्नप्रसवस्तदा सीमंतोन्नयनं कुर्याच्छंखस्यवचनं यथा मासश्चात्रसौरः सावनोवाकालविधाने चतुर्थेव
 घ्राष्टमगासभाजिसौरेण गर्भप्रथमं विधेयम् सीमंतकर्म द्विजभाभिनीनां मासेष्टमे विष्णुवल्लिचकुर्यात् वसिष्ठः च
 तुर्ये सावने मासि पष्ठे वाप्यथवाष्टमे ज्योतिर्निबंधे नारदः अरिक्तापर्वरिवसेकुजजीवार्कवासरे कालविधाने सीमं
 तैर्नियं हस्तादिनिहरिण शभृत्योष्णावियुत्तराख्याः पक्षिच्छिद्रं चरिक्तं पितृतिथिमपहायापरासुः प्रशस्ताः अदितिः
 पुनर्वसुः पक्षिच्छिद्रं चाह वसिष्ठः चतुर्दशीचतुर्थीच अष्टमीनवमीतथा षष्ठीच द्वादशीचैव पक्षच्छिद्राः प्रकीर्तिताः क
 मादेनास्मतिथिपुवर्जनीयाश्चनाडिकाः श्रुता ५८ ८ मनु १४ तत्तां २५ क ९ दश १० शेषास्तु शोभनाः कालनिर्णये क
 भसंस्थेभिश्चानाथे चतुर्थीच चतुर्दशीम् फोर्णमासीं प्रशंसंति केचित्सीमंतकर्मणि दृढस्पतिः पूर्वपक्षः शुभः प्रोक्तः क
 ष्याभ्रांत्यनिकं विना चतुर्दशीचतुर्थीच शकृपक्षे शक्रभयदे नारदः विप्रसन्निययोः कुर्याद्द्विवासीमंतकर्मनत् वैश्य
 शूद्रकयोरेनत् द्विवा निशयिष्ये केचन वाराः पूर्वोक्ता एव एतच्च सकृत्कार्यमिति विज्ञानेश्वरः सकृच्च संस्कृतानां शिखरे
 गर्भेषु संस्कृतेति देवलोक्तेः सकृत्प्रतिगर्भं वा कार्यमिति हेमाद्रिः सकृच्च कृत संस्काराः सीमंते न द्विजस्त्रियः यथंग
 र्भप्रसूयंते सप्तर्वः संस्कृतो भवेदिति हरिभोक्तेः सीमंतोन्नयनं कर्म न स्त्री संस्कार इत्येते केचिद्गर्भस्य संस्कारास्त
 तिगर्भप्रसूजत इति हेमाद्रौ विष्णुवचनाच्च स एव स्त्रीयद्यद्यत् सीमंताप्रसवे तु कथंचन गृहीतपुत्रा विधिवत्सु
 नः संस्कारमर्हति सीमंते भोजने प्रायश्चित्तमुक्तं पशुशरमाधवीये धीम्येन ब्रह्मोदने च सोमे च सीमंतोन्नयने तथा

ज्ञानकर्मनवआन्देभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ऋग्विधानैतु अग्निकेजोपेन्मंत्रशतवारंनसंशयः सीमंतेचयदा मुंक्तेमुच्य
 तेकिन्विषात्तेदिति अथगर्भिणीतत्पतिधर्माः वराहः साभिषमशानंयत्नात्ममदापरिवर्जयेदतःप्रभृति गृह्यकारि
 का अंगारभस्मास्थिकपालचुलीप्रह्मपादिकेधूपविशेषेन्नारो सोऽक्षरवस्त्रद्येदृषदादिकेवायंनेतुषाघेनतथोपविष्टा
 नोभार्जनीगोमयपिंडकोदौकुर्यान्नवमिणथवगाहनंसा अंगारभूत्वाननखेर्दिवेत्स्मां कलिवपुर्णगमथोनकुर्वीत्
 नोमुक्तेकेशीविवशाधवास्याहुंक्तेनसंभ्यावसेरेनशोते नामंगलंवाक्यमुदीरयेत्सारहल्यलयं हस्तलंनयायात्
 विष्णुधर्मोत्तरे कटुतीक्ष्णकषायणिप्रस्कण्डवणानिच आयासंचयवाधंचगर्भिणीवर्जयेत्सदेति हेमाद्रो-
 क्येर्द्विन्यः मुंडनंपिंडदानंचमेतकर्मवसर्वशः नजीवस्तिनकःकुर्याद्विर्धिणीयतिरेवच भिनाक्षरायाम् उदन्वर्तोभ
 सिस्त्वानंनरवकेशादिकर्तनम् अंतर्वत्याःपतिःकुर्यान्नप्रजाजायतेध्रुवम् पृथ्वीचंद्रोदयेगारुडे गयार्थोपिंडदा
 नस्यनफदाचिन्निराक्रिया अत्रकालेदाप्रत्ययस्यतेर्निषिद्धकालस्येवापवादोनतुजीवत्पितृकगर्भिणीपत्याशौचादि
 निमित्तस्य निमित्तसंयोगस्यकालसंयोगाद्रेनापवादाभावात् अग्निहोत्रवत्पावज्जीवपरत्वाभावात् अन्य-
 षाऽशौचेपिगयायाश्चाहुंचस्यात् यत्रनिमित्तसंयोगस्यापवादोयथाऽशौचेऽग्निहोत्रादेर्यथावाजीवसितृकस्या
 पवादीभानुर्गयान्वहकादौतदेवभवतिनान्यदितिसंक्षेपः प्रयोगपारिजातेकश्यपः गर्भिणीकुंजराश्वादिशैलहर्षा
 दिरोहणम् व्यायामंशीघ्रगमनंशकदारोहणंत्यजेत् शोकरक्तविमोक्षंचसाभ्यसंकुक्कुदासनम् व्यवसायंदिवास्वाप-
 नंश्रीजागरणंत्यजेत् मदनरत्नेस्त्रादे हरिद्रांकुंकुमंचैवसिंदूरकज्जलंतथा कूपसिकंचलांबूलमांगत्याभरणंशु

भगु केशरांस्कारकचरीकरकर्णविभूषणम् भर्तुवायुथभिच्छंतीचर्जयेद्भर्भिणीनाहि बृहस्पतिः चतुर्थमासिषष्ठेव
दमेगभिणीयदा यात्रानित्यंविचर्ज्यास्यादाषातेषुविशेषतः यात्रवल्यथः दोहदस्याप्रदानेनगर्भोदोषमवाप्नुयात्
केरूयंमरणंवापितस्मात्कार्येप्रियंस्त्रियाः दोहदंगभिणीप्रियम् तत्रैवाश्वत्थायनः वपनमैशुनंतीर्थेवर्जयेद्
भिणीपतिः श्राद्धचससमान्मासादूर्ध्वचान्यत्रवेदवित् श्राद्धंतदोजनभितिप्रयोगपारिजातः कालविधानेमुहूर्त
दीपिकायांच क्षौरंशवानुगमनंनखकृतंनचपुच्छादिवास्तकरणंत्वतिदूरयानम् उद्वाहमोपनयनंजलधेश्रगा
हगायुः क्षयार्थेभितिगभिणिकापतीनां रत्नसंग्रहेगालवः दहनंवपनंचैवचौलवैगिरिरोहणम् नावआरोहणंचै
ववर्जयेद्भर्भिणीपतिः अन्यत्रापि प्रव्यक्तगर्भापतिरधियानंमृतस्वबाहृक्षरकर्मसंगम् तस्यानुयलेनगयादितोर्थे
गगादिक्वास्तविधिंनकुर्यात् प्रव्यक्तगर्भावनिताभवेन्मासत्रयात्परम् षण्मासात्परतःसूतिनवमोरिष्टवासिनी
अथसूतिकागृहप्रवेशः गर्गः रोहिण्येदंवयोषोषुस्वातीवरुणयोरपि पुनर्वसौपुष्यहस्तथनिष्ठात्रुत्तराशुच
मेनेनाद्रेतथाश्विन्यासूतिफागारवेशनम् एतच्चसंभवे प्रसूतिसमयेकालेसद्यएवप्रवेशयेदितिवसिष्ठोक्तैः तच्च
मेर्न्रत्याकार्यम् वारुण्याभोजनगृहैर्न्रत्यासूतिकागृहमिति वसिष्ठोक्तैः विष्णुधर्मै दशाहंसूतिकागारमायुधेश्रवि
शेषतः वक्रिनातिंदुकालोत्तेःपूर्णकुंभैःप्रदीपकैः सुमलेनतथावारिवर्णकैश्चित्रितेनचेति अथजातकर्म
पारिजातेवसिष्ठः सुत्वाजानंपितापुत्रसंचैलंस्नानमाचरेत् मनुः प्राङ्मुनाभिवर्धनात्पुंसोजातकर्मविधायते व
हुनंछेदनम् हेमाद्रौद्वेजवापः जन्मानोनंतरंकार्येजातकर्मयथाविधि देवादतीतकालंचेदतीतेमूलकैर्भवत्

पृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुर्धर्मं अठिन्यनाभिकर्तव्यंश्राद्धंवेपुत्रजन्मानि पुत्रपदेनकन्यापिगृह्यते तदाहतत्रैवकार्षाणिजिनिः प्रा
 दुर्भाचेपुत्रपुत्र्योर्ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः स्नात्वांतरभातीयाभ्युत्थितृन्श्राद्धेनतर्पयेत् एतच्चरात्रावपिकार्यम् पुत्रजन्यनिया
 त्रायांशर्वर्षीदत्तमशुभमितिर्नैवेद्यासौक्तेः वैजवापः जातमात्रकुमारस्यजातवर्त्मविधीयते स्तनमाशनतःपूर्वेनाभिकर्त
 ननोपिया एतेननैभित्तिकयथादंजातेदिवदाशौचांतैर्कार्यमितिशांकापरास्ता जातेकुमारैरितृणामामोदात्सुपुण्यंतदहरिति
 हारीनोक्तेश्च अत्रश्राद्धमात्रेनहेमावाकार्यमित्यक्तं पृथ्वीचंद्रोदयेआदित्यपुराणे जातश्राद्धेतुपक्कान्नंनदद्याद्वाह्मणोम-
 षीति हेमाद्रिस्त पुत्रजन्मानिकुर्वीतश्राद्धंहेमंचबुद्धिमान् नपक्केननचामेनकत्याणान्यभिकामयन्नितिसंचर्तौकेहेमे
 रेत्याह एतच्चजननाशौचेमरणशौचेचकार्यमित्याहमिताक्षरायांभ्रजापतिः आशौचेतुसमुत्पन्नेपुत्रजन्ययदाभवेत्
 कर्तुंस्नात्वालिकीकशदिःपूर्वाशौचेनश्रुत्यति केचित्तु मृताशौचस्यमध्येतुपुत्रजन्ययदाभवेत् आशौचापगमेकार्यंजात
 कर्मयथाविधीतिस्युतिसंयहोक्तैराशौचांतैर्कार्यमित्याहुः मृत्युर्यसारेपिविकल्पउक्तः मृदुभ्रवचरस्त्रिभवेवेषामुदयेषुच
 गुणीशुक्रैयवाकैर्द्रजातकर्मचनान्च मृह्यादिलक्षणमाहश्रीधरः रोहिण्युचरभंस्थिरंशिरिशमूलेर्द्वेयगादारुणंक्षिप्रंवा
 विविदिनैरापुष्यमनलेद्यन्नीतुसाधारणम् उग्रंपूर्वमघांतकंमृदुगतिताश्रांत्येचंचरंविष्णुस्वातिशतौलुवस्वदितयःकु
 र्युःस्वसंज्ञाफलम् अत्रसर्वत्रजातकर्मनायकमादावुक्तकालातिक्रमेनक्षत्रादिकंजेयम् देशकालोपयांतौःकाल्य
 तिक्रमणंयदि अनस्तगेज्येदुसितेतत्कार्येचोत्तरायण इतिमदनरत्नेनारदोक्तेः बृहस्पतिरपि सूरव्यालभैविधि
 ज्ञेनविधिभिस्तोत्रमादतः नक्षत्रनिधिलध्यानांविचार्यैकंपुनःपुनः स्मृतकेसंध्यादौविशेषंवक्ष्यामः अथजन्मा

निदुष्टकालाः तत्रगंडांतः ज्योतिर्निबन्धेनारतः पूर्णनिंदारव्ययोस्तिथ्योः संधिर्नाडीद्वयंतथा गंडांतंमृतकंदंजनायात्रो
 द्वाहव्रतादिषु कुलोत्तरसिंहयोः कीदृचापयोर्भाभिर्निमेषयोः गंडांतंमंतारालस्यावर्धदिकार्धंमृतिप्रदम् सार्षेद्रपोष्याभिधंस्व
 योडशांशाभिसंध्यः तदग्रमेवाद्यपादुभांगंडांतं संसृकाः रत्नमालायाम् पौष्णाशिवन्योः सार्षपित्रक्षयोश्चयञ्ज्येष्ठा
 मूलयोर्नंतरालम् स्याद्गंडांतंस्याच्चतुर्भादिकं हि यात्राजन्मोद्वाहकालेष्वनष्टम् रत्नसंग्रहेनवनीतारिष्टे सर्वेषांगंडजानां
 नांपरित्यागोविधीयते वर्जयेद्दर्शनंश्रावंतच्च पाण्मासिकं भवेत् तिथ्यर्क्षगंडेपितृमातृनाशोच्येतुसंधौतनयस्यनाशः
 सर्वेषुनांजीवतिहंतिबभूवृज्जीवत्युनः स्यादहुवारणाश्वः अथैषांदानमुत्तरगार्गे तिथिगंडेत्वन्द्वाहंनक्षत्रेर्धेसुर
 च्यते कांचनंलनगंडेतुगंडदोषोविनश्यति उत्तरेतिलपात्रंस्यात्पुष्येगोदानमुच्यते अजाप्रदानंत्वाट्रेस्यात्पूर्वाषाढेच
 कांचनम् उत्तरापुष्यचित्रासुपूर्वाषाढोद्भवस्यच कुर्याच्छान्तिप्रयत्नेननक्षत्राकरजांबुधः अथाम्लेवाफलम् सूधी
 स्वनेत्रगलकांस्युगंचवाहुत्तज्जानुगुल्फपदमित्साहिदेहभागः वाणाद्रिनेत्रहुतपुङ्कश्रुतिनागरुद्रपणंदंपंचशिरसःक
 मशस्कुनाड्यः राज्ञंपितृक्षयोमातृनाशः कामक्रियारतिः पितृभक्तोवल्बीस्वधस्त्यागीभोगीधनीक्रमात् अथज्येष्ठा
 फलं ब्रह्मयामले ज्येष्ठादौजननीमाताद्वितीयेजननीपिता तृतीयेजननीभ्रातास्वयंभाताच्चतुर्थके आत्मानंपंचमेहं
 निवर्षेगोत्रक्षयोभवेत् सप्तमेचोभयकुलंज्येष्ठभ्रातरमष्टमे नवमेश्वरहरंहंति सर्वहंतिदशांशकइति अथमूलफ
 लम् भस्मातः अमुक्तमूलसंभवंपरित्यजेत्सुबालकम् समाष्टकंपिताथवानतनुंस्वविलोकयेत् तदाद्यपादकैपिता-
 द्वितीयैकेजनन्यथ धनक्षयस्तृतीयैकेचतुर्थकः शुभावहः प्रतीपमंस्यपादतः फलंतदेवसार्षमे अमुक्तमूलंत्वाहृ-

द्रवसिद्धः ज्येष्ठांतेघटिकाचैकामूलार्दोपटिकाद्वयम् अयुक्तमूलमित्याहुस्तत्रजातेशिशं सजेन् केनिज्येष्ठांस्मूलार्धचपा
 दममुक्तमूलमाहुः कश्यपसंहितायां त्वन्ययोक्तम् मूलार्धपादजोहंतिपिनरं तु द्वितीयजः मातरं स्वद्वितीयोर्थान्मुहदंत
 तुरीयजः फलंतदेवसार्पदेशं प्रतीपंतं त्यपादनः अथमूलद्वयः जयाणवे मूलं स्तंभस्त्वचाशारवापत्रं पुष्पं फलं शिरवा
 वेदाश्च सुनयश्चैव दिशश्च वसवस्तथा नंदाबाणारसारुद्रामूलभेदः प्रकीर्तितः मूले मूलविनाशाय स्तंभे हानिर्धनक्षयः त्व
 निष्ठातृविनाशाय शारवामातृविनाशरुद्र पत्रे सपरिचारः स्यात्पुष्पे पुनृपवल्लीभ्रः फले पुलभने राज्यां शिरवायामल्पजी
 वितम् अन्यच त्वन्ययोक्तम् मूलं समघटीषु मूलहनंस्तंभेष्टगुस्त्वक्षयं तद्गिरं धुविनाशनं च विदये रुद्रैर्हंतो भानुलः
 पत्रैर्कैः सुकृती तु बाणकुसुमे मंत्री फले सागरे राजा च नृदिशि स्वात्यमायुरिति सन्मूलार्द्रिपे स्यात्फलं भूपालवल्लीभ्रः
 वृषालि सिंहेषु पदे च मूलं दिवि स्थितं सुगन्धतुलांगनाये पातालगंगे मेघधनुः कुलीरनकेषु मर्त्ये धितिसंस्मरंति संगं मूले-
 भवेद्राज्यपाताले चैव नृगमः मर्त्यलोके यदा मूलं तदा शून्यं स मादिशेव वसिष्ठः मेर्कल्यभोक्तु सुनः सुनावाक्षिप्रादयश्च
 करं निहंति तदं तपादेजनिती निहंति तस्योक्तमेणाहिभवेकलत्रम् सुरेशता राजनिताथवाग्रजं हि देवताराजनिता तु
 देवरम् पुरंदरर्सेजनिनः सुतस्तथा स्वस्थाग्रजं हंति नपुत्रिकायादि प्रयोगपारिजाते मूलजाश्वशरं हंति व्यालजा च तदं
 गनाम् माहं द्रजाग्रजं हंति देवरं तु द्विदेवजा वृसिंहप्रसादे धवाग्रजं हंति सुरेंद्रजाता तथैव पल्याभगिनीं पुमांश्च हि
 देवजादेवरमाश्रुहन्त्याद्रार्यानुजामाशुनिहंति स्रजः पत्यग्रजामग्रजं वाहंति ज्येष्ठर्सेजः पुमान् तथा भार्योस्वसारं वा
 शालकं चाहिदैवजः कन्यकादेवरं हंति विशाखां ससमुद्रवा आद्यपादत्रयैर्न वधाधमे तु पुमान् भवेत् नहन्त्याद्देवरं

कन्यानुनाभिआहिदेवजा तदक्षांतोद्गनावज्योदुष्टाक्षिकपुच्छवत् त्रिआद्यर्थेषुष्यमध्योद्दिपादेपूर्वापादाधिष्ययंपादेतृतीये
 जानपुत्रश्चोन्नराद्येविधत्तेमानापित्रोभ्रातरंवालनाशम् द्विगामंचोत्तरादोपःपुष्येचैवत्रिमासकः पूर्वापादाष्टमेभासिनि
 त्रापाणमाशिकंकलम् नवमासंतथास्त्रेप्राभूलेचाष्टकवर्षकम् ज्येष्ठापंचदशेभासिपुत्रदर्शनवर्जिता वभिष्ठः व्यतीपा
 तंगानभिःस्यात्परिषेयमुत्कभादिरोत् वेधूतौपितृहानिःस्थान्दंदावंथतांत्रजेत् मूलेसमूलभाशःस्यात्कुलनाशोधुतोभवेत्
 विरुतांगश्चहीनश्चसंध्योरुभयोरपि पर्वण्यपिप्रसूतौचमर्करीरिष्टमयप्रदः तद्वत्सदंतजातश्चपादजातस्तथैवच वि
 पथिनप्रसूतौतुनासिनालेनचैहितः राष्ट्रस्यनुपतेश्चैवस्वस्यापिचविनाशकः तस्माच्छांतिंप्रकुर्वीतग्रहाणांकूरचेतसां
 गर्गः कृष्णाचतुर्दशीघोडांशुःर्यादोशकमंस्वतम् हिनीयेपितरंहंति तृतीयेहंतिमातरम् चतुर्थेमातुलंहंति पंचमेवंश
 नाशनम् षष्ठेतुधननाशःस्यादात्मनोवंशनाशनम् तस्मात्सर्वप्रयलेनशांतिंकुर्वीद्विधानतः अथपित्रोर्नक्षत्रेजन्मदो
 षः तत्रदेवकीर्तिः यथेकस्मिन्नधिष्येजानयंतेदुहितरोथयापुत्राः पितुरंतकशब्दतेयथपरित्रीतिरनुत्सायात् गर्गः
 एकस्मिन्नेवनक्षत्रेभ्रात्रोर्वीपितृपुत्रयोः प्रसूतिश्चतयोर्मृत्कर्मचैदेकस्याभिश्चितम् शोनकः ग्रहणेचंद्रसूर्यस्यप्रसूतिर्यदि
 जायते व्याधिपीडातदास्त्रोणा मादौतुक्त्रुदर्शनात् इत्थंसंजायतेयस्यतस्यमृत्कर्मसंशयः शांतिस्तु तदस्साधिपते
 रूपैस्सुवर्णेनप्रकल्पयेत् सूर्यग्रहेसूर्यरूपंहेमंचंद्रंतुगजतम् ग्रहरूपंप्रकुर्वीतनागेनैवविचक्षणः नागः सीसम् अ
 याणांचैन्नरूपांस्थापनंतत्रकारयेत् आकृष्योनाप्यायस्वस्वर्णोशिरिपूजामंत्राः नस्तत्रदेवतायास्तन्मंत्रेण सं
 पूज्यतुयजेत्सूर्यसामिद्विश्वार्कसंभवेः चंद्रग्रहेचपात्ताशौर्दूर्वाभीराहुमेवच समिद्भिर्द्रव्यस्यभेषायाजुह्वयाहुधः

आज्येन चरुणा चैव तिलैश्च जुहुयात्ततः पंचगव्यैः पंचरसैः पंचत्वयं च पल्लवैः जलैरोषधिकैस्तेऽश्रुभिर्विकसमाचरे
 त् मंत्रैर्वोरुणसंघृतैरापोहिष्ठादिभिस्त्रिभिः द्रुमैर्मैर्गोपरातस्तत्वायामीति मंत्रकैः यजमानस्ततो दद्याद्भक्त्या प्रतिष्ठा
 तित्रयमिति मात्सेये अकालप्रसवानार्यैः कालानीतप्रजास्तथा निरुतप्रसवाश्चैव युग्मप्रसवकास्तथा अगानुया अ
 मुंडाश्च अजातव्यं जनास्तथा हीनांगा अधिकांशाश्च जायंते यदि वा स्त्रियः पशवः पक्षिणश्चैव तथैव च सरोस्तथा विना
 शं तस्य देशस्य कुलस्य च विनिर्दिशेत् निर्वासयेत्तानगरात्ततः शांतिं समाचरेत् पादौ उपरि प्रथमं च स्य जायंते च शि
 शोर्द्विजाः दंतैर्वा सिंहा यस्य स्याज्जन्मभार्गवसत्तम द्वितीये च तृतीये च तुर्ये पंचमेतथा यदा दंताश्च जायंते मासे चैव
 महद्भयम् मातरोऽपि तत्र वाथरवादे दात्मानमेव च राजपृष्ठगतं बालं नोऽप्यवास्थापयेद्द्विजं तदभावे तु धर्मज्ञकाचने
 नावरासने सर्वेष्वधैः सर्वगंधैः बीजैः पुष्पैः फलैस्तथा पंचगव्येन रत्नैश्च पनाकाभिश्च भागैश्च स्थालीपाकेन पातारं दुज
 येत्तदनंतरम् सप्ताहं चात्र कर्तव्यं तथा ब्राह्मणभोजनम् भद्रासने निवेशयेत्तन्मृद्भिर्मूलैः फलैस्तथा सर्वेष्वधैः सर्वगंधैः
 सर्वबीजैस्तथैव च स्नापयेत्पूजयेच्चित्रवर्हिंसोमं समीरणम् पर्वतांश्च तथा रत्यातान्देवदेवं च केशवम् एतेषामेव जुहुया
 दृतमद्योयथाविधि ब्राह्मणानां तु दातव्या ततः संपूज्य दक्षिणा ब्रह्मयामले प्रथमं दंतमिमुं तत्तुर्ज्वलस्य चैव द्वेत्
 क्रेषाय मातुलस्ये हतदाप्रोक्ता मनीषिभिः सोवर्णराजतं वापि तांबकास्य मयंतु वा दध्योदनेन संपूर्णं पात्रं दद्याद्विशोः
 करे समं च भाजनं दत्त्वा स पश्येन्वातुल्यशिशुम् सालंकारं स बलं च शिखरमालिं गम्यादरम् तत्र मंत्रः रक्षमां भागिनेयत्वं
 रक्षमे स कलं कुलम् गृहीत्वा भाजनं सान्नं प्रसन्नो भव सर्वदा निर्विघ्नं कुरु कल्याणं निर्विघ्नं च स्वमातरम् मय्यात्मा

नमपिष्ठायाचिरंजीवमयासह एवंप्रकृतेविधानेनुविध्नः कोपिनजायतइति अथत्रिकशांतिः शांतिसर्वस्यै सुतत्रयेसुता
वेत्यातत्रयेवासुनोयदि मातापित्रोः कुलस्यापितदाभिष्टंभहृद्वेत् ज्येष्ठनाथोयनेहानिहृद्वंवासुमहद्वेत् तत्र
शांतिमकुर्वन्वित्तशाक्यविवर्जितः आनस्येकादशाहेवाद्वादशाहेशमोदिने आचार्यमृत्विजोवृत्तायहयज्ञपुरःसरम्
ब्रह्मविष्णुमहेशैन्द्रप्रतिमाः स्वर्णनः कृताः पूजयेद्भान्वराशिस्थकलशोपरिशक्तिः पंचमेकलशैरुद्रं पूजयेद्भुद्रं सरव्य
या रुद्रयुक्तानिचत्वारिंशानिभूक्तानिसर्वशः द्विज एकोजपेदोमकालेशचिसमाहितः आचार्योऽनुहुयात्तत्रसमिदाज्य
तिलांश्चरुम् अद्योत्तरसहस्रंवाशतंवाविशतंनुवा देवताप्रयश्चतुर्व्यंक्रादिश्रयोग्रहपुरःसरम् ब्रह्मादिभ्यश्चैरिन्द्रस्ययत इन्द्र
मयामहे ततः सिष्टकृतं हुत्वाचलिपूणीहुतिं ततः अभियेकंकुटुंबस्य कृत्वाचार्यप्रपूजयेत् हिरण्यं धेनुं रेकाचक्रतिजान्द
क्षिणानतः आज्यस्य वीक्ष्य गृह्णत्वा शांतिं यावत्तु कारयेत् प्रतिमागुरवे दत्त्वा उपस्कारसमन्विताः ब्राह्मणाभोजयेत्तथा वलिः
नानायांश्चतर्पयेत् एवं शांतिविधानेन सर्वो र्हमलीयतइति अन्येषु मूलाद्युक्तेषु शांत्यादिप्रयोगपारिजाते मत्कृतेशा
तिरले च ज्ञेयम् मिताक्षरायामाकंडेयः रक्षणीया तथा षष्ठीनिशातत्रविशेषतः शत्रो जागरणं कार्यं जन्मदानं तथा वलिः
पुरुषाः शस्त्रहस्ताश्च गृह्यगीतेऽप्युपि तः शत्रो जागरणं कुर्बुदं शस्यान्वेषस्तर्के व्यासः स्तुतिं कावासां निलया जन्मदाना
मदेवताः तासां यागनिमित्तं तु शस्त्रैर्जन्मभिक्षांतिता प्रयगेदित्येव षष्ठेऽंशमेवैव सर्वदा त्रिघनेषु न कुर्वीत स्तुतं पुत्रज
नानि अपराकं नालो कन्याश्च तस्मो राकाद्यावातघ्नं चैव पंचमी काठनार्थं च वाळानां पक्षी च शिशुरक्षिणी स्वैर्भुत
पूजनीयां चैवैर्येत्रां लोई जातिभिः राकानुमतिः सिनीवाली कुहू भित्ति च तस्यः कल्याण्यर्थः अथ दत्तपुत्रपरिग्रहविधिः

पारिजातेशीनकः अपुत्रोमृतपुत्रोवापुत्रार्थेसमुपोयच वाससीकुंडेदत्ताउष्णीषं चांगुल्यायकम् बंधून्नेनसंभोज्य
 ब्राह्मणांश्च निशेषतः अन्वाधानादियत्तंत्रकृत्वाज्योत्पन्नोतकम् दत्तुः समसंगत्वालुपुत्रं देहीनित्याचयेत् दाने समर्थो दाता
 सौम्येयज्ञेनेति पंचभिः देवस्य त्वेति मंत्रेण हस्ताभ्यां परिहृत्य च अंगादंगे लुचंजस्ता आग्राथ शिशुमूर्धनि गृहमथ्येत माथाय
 चंहुत्वा विधानतः यस्ताह दालुचं चतुर्थमथ मन्त्रैकया सोमोदददित्येताभिः प्रत्युचं पंचभिस्तथा स्विष्टकृदादिहोमं च
 कृत्वा शेषं समापयेत् स च ब्राह्मणानां सापिंडेषु कर्तव्यः पुत्रसंग्रहः तदभ्राविसापिंडो वा अन्यत्र तु न कारयेत् मिताक्षरा-
 दीनुव्याहृतिभिराज्येन होमउक्तः स च होमोत्तरजलपूर्वकं देयः नवाध्यात्रेण व्याहृतिभिर्हुत्वा प्रतिगृह्णीयादिति वसि-
 ष्ठोक्तेः मातापितावादधातोयमङ्गिः पुत्रमापदि सहशं प्रीति संयुक्तं स सेयोदधिमः स्तुत इति मनूक्तेः तत्रैव वसिष्ठः न
 त्वैवैकं पुत्रं दद्यात्प्रणिगृह्णीयाद्दानस्त्रीपुत्रं दद्यात्प्रणिगृह्णीयाद्वा अन्यत्रानुज्ञानाद्गृह्णीरिति इदं च भर्तृसत्वे अन्यथा
 दद्यान्मातापितावायं स पुत्रोदधिमः स्मृत इति वत्सव्यासवचो विरोधः स्यात् दानं प्रतिग्रहोपलक्षणम् यत्तु समंत्रकहो-
 मस्य पुत्रप्रतिग्रहां गत्वा त्व्याहृत्यादि मंत्रयोऽन्वयेन अधिकारात् तयोर्दत्तकः पुत्रो न भवत्येवेति शङ्कद्विवेकेरु-
 द्धरेणोक्तम् वाचस्पतिश्चैव मेवाह तन्न भर्तुर्मुच्यताम्त्रिया अपि प्रतिग्रहोक्तेः यद्यपि मेधातिथिना भार्यात्ववदृ-
 द्धरूपं दत्तकत्वं होमसाध्यमुक्तम् स्त्रियाश्च होमासंभवस्तथापि व्रणादिवदिग्रहाराहोमादिकारयेदिति हरिनाथादयः
 संबंधतत्त्वेऽप्येवम् एवं शूद्रस्यापि स्त्रीशूद्राश्च सधर्माण इति स्मृतैः अतएव शूद्रकर्तृकहोमो विप्रहारे वपराशोऽप्यो-
 क्तः दक्षिणार्थेतुयो विप्रः शूद्रस्य शुहुयादविः ब्राह्मणस्तु भवेच्छूद्रः शूद्रस्तत्रास्मणो भवेत् अत्र माधवाचार्यः

गोविप्रः शूद्रदक्षिणामादाय तदायं हविः शान्तिपुण्यादिसिद्धये वोदिकैर्भवेजुं होतितस्य विप्रस्यैव दोषः शूद्रस्तु ह्योमफलं ल
 भेते ये निव्याचसते दत्तकैर्विशेषः कालिकापुराणे पितृगोत्रेण यः पुत्रः संस्कृतः पृथिवीपते आचूडांतं न पुत्रः स पुत्रतोया
 निव्याचतः चूडोपायनं संस्काराणि जगोत्रेण विदुताः दत्ताद्यास्तनयास्ते स्मरन्त्यादास उच्यते उर्ध्वतुपंचमादूर्ध्वान्न दत्ता
 द्याः सुताद्युप गृहीत्वा पंचवर्षं यिं पुत्रोऽष्टिं प्रथमं चरेत् पंचमोर्ध्वतुसदानेच्छो देवदानं नान्यथा विक्रयं चैव दानं च न
 नियास्युरनिष्ठवः दद्यात्पुत्राश्च सर्वस्वभावा नैव तु योजयेदिति हेमाद्रिमाधवधृतव्यासदक्षादिवचनात् पञ्चयाज्ञवल्क्यः
 स्वकुंदुर्वाविरोधेन देयं दारकृता हृतमिति तदूर्ध्वस्वदानानि क्षुपुत्रपरम् तेन सर्वस्वदाने स्वदाने क्षुदारपुत्रदानं सिद्धम् यस्तु-
 विश्वजिह्वाधिकरणं पृष्ठे तत्र पुत्रादीनां ज्ञानित्वेन स्वशाब्दान्यत्वात्सु भूत्वेन दानभाशं क्वनिराकृतम् अन्यपुंस्त्वस्य दानेनानि
 ष्युतेः दासत्वेन दानं भवत्येव तस्माद्यथेष्टविनियोगार्हत्वं स्वत्वं भवत्येव पुत्रे स्वत्वाभावं वदन् पुत्रकृपया विक्रयादिशक्यः शो-
 पविक्रयादिश्चोत्तलिंगादासक्त्यविक्रयादित्यवहारायोगात् सूर्येणैव न हि भ्राम्यारणः सुशो वोन्योदर्पो मनसा भन वा उद-
 तिशुनो रत्तकनिविधः साप्योरसातिशयार्थः अन्यथा क्रुणः शोयादिमतिग्रहश्चोत्तलिंगविर्गोधापत्तेः उपेयांतवपुत्रतामि-
 त्कृतेः इदं च श्रोतलिंगं स्वयंदत्तकीतपरम् न दत्तकपरम् द्वादशविधपुत्रमभ्येदत्तात्सु त्वयंदत्तः कृतश्च ताभ्यां विक्री-
 तश्चित्याज्ञवल्क्येन तयोर्दत्तकान्देतौ क्तेः तयोश्च दत्तोरसेतरेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रह इति कलौ निषेधात्तेन संस्कारोत्तरं स्वयं
 कीर्तौ न भवतः तदुत्तरं दत्तको न भवत्येवेति सिद्धम् अथ यमलयोः संस्कारकमार्थं ज्येष्ठकनिष्ठभावं उच्यते मनुः
 पुत्रः कनिष्ठो ज्येष्ठायां कनिष्ठायां च पूर्वजः कथं तयोर्विभागः स्यादिति चेत्वंशयो भवेत् सदृशस्त्रीप्रजातानां पुत्राणामविशे-

षतः नमाचृतोज्यैश्चमस्तिजन्मज्यैश्चमुच्यते तेन कनिष्ठायां पूर्वजातएव ज्येष्ठो न ज्येष्ठायां पश्चाज्जात इत्यर्थः स एव आ-
 द्यधिकारी जन्मज्येष्ठेन चाद्धानं सुभ्रूतपुण्यास्य स्मृतम् यमयोश्चैव गभैषु जन्मज्येष्ठतामता देवकः यस्य जातस्य यमयोः
 पश्येति प्रथमं सुरवम् संतानः पितरश्चैव तस्थिज्यैश्च प्रतिष्ठितम् भागवते तु द्वौ न दाभवतोगभैस्त्वितिर्विशविपर्ययादिक्र-
 तैः पश्चादुत्पन्नस्य ज्यैष्ठ्यमुक्तम् अत्र देशाचारतो व्यवस्था पूर्वमेव तु युक्तम् गर्भाष्टम इत्यादौ विशेषाभिर्देशे एव गभैर्ग्रह-
 णं नान्यत्र अन्यथा न हेयर्थात् अथ स्तिकात्मानम् ज्योतिषे करेद्राग्यानि लवासांस्त्यमैत्रेन्दवाशिवक्रवभेद्रिपुंसां
 निथावरिक्ते शुभसामनं निप्रस्तनिकात्मानविधिं युजोद्गाः अयनामकर्म मदनरत्नेष्टहस्पतिः द्वादशेदशमेवापि जन्मनो
 पित्रयोदशे षोडशे विंशतो चैव द्वात्रिंशे वर्णतः क्रमात् याज्ञवल्क्यः अहन्येकादशेनाम हेमाद्रौ भागिये नाम भेयं दश-
 म्यां तु द्वादश्यामासिके च न भृशदशे हनिताश्च वदंस्त्ये मनीषिणः दृष्ट्या मतीताया मितीज्ञेयम् आशौचापगमेनामभेय
 भित्तिविष्णुः कृत्वा पशिशिषेपि जननाद्दशरात्रे व्युद्देशत रात्रे संवत्सरेवानामकरणम् व्युद्देशेन ज्योतिर्भिवधे गगर्गः
 अमासंक्रान्तिविष्णोर्दोषात्तकालेपि नाचरेत् शोधः मित्रादित्यमयो न राशतमिषवस्वाती धनिष्ठा च्युतभाजे शाशिवशशां-
 कपोष्णिदिनकृत्युषेष्टराशौ स्थिरे छिद्रांपंचदशो विहाय न वमीं शब्देष्टमे भागे वज्ञाचार्योऽस्तपादभागदिचसेनामानिद्रु-
 र्या छिदशोः मनुः शर्मो तंत्रात्मणस्य स्याद्दूर्गांतं क्षत्रियस्य तु वैश्यस्य पनंसं सुक्ते शूद्रस्य त्रेथ्यसं युतम् मदनरत्नेनामभेये
 स्तुतकांतेनामकर्मविधेयं तत्कुलोचितम् नाम पूर्ववत्तु मासस्य मंगलं सुसमाक्षरैः तत्रैव गार्ग्यः पासनामगुरोर्नाम दद्या-
 द्वास्त्यैवैपिना स्मृतिसंग्रहे कृष्णो नंतोच्युतश्च क्रीवैकुण्ठे यजनादनाः उपेन्द्रो यज्ञपुरुषो नासु देवस्तथा हरिः योगेशः पुंडरी-

आसोमासनामान्यनुक्रमात् अत्रगार्गशोपादिर्वैश्वानरादिर्वाक्रमइतिमदनरत्ने तन्वासानामप्रथमं दद्यात्संयुध्यैपि हि देवा
 लयगजाश्वानां च साणां वापि द्वूपयोः सर्वापणानां पठ्यानां चिह्नार्थे योषितां नृणाम् काव्यानां च कवीनां च पशूनां च
 वंशः राजप्रासादयस्त्वनानामरुमोषिशयते नाक्षत्रमपि नामकार्यम् अभिवादनीयं च समीक्षेत तन्वातापितशोविष्या
 तामोपनयनारित्याश्चोक्तोक्तैः कुलदेवतानक्षत्रसंबद्धपितृनामकुर्वीदिति मदनरत्ने शंखोक्तैः तच्च नक्षत्रपादाक्षराद्यास्त
 रं कुर्यादित्युक्तं परिशिष्टे तदक्षरादिकं नाययस्मिन्धिष्येयदाक्षरमिति सूदर्शनमाच्येतु गेरेममृज्ये विषुष्टिदादोवात्ये
 च वां त्यश्च वशाश्च युक्तं शेषेषु नान्योः कपरः स्वरोत्सु स्वावारदीर्घः सविस्सर्गदृष्टः इत्युक्तं वां त्येति प्रोक्तं परं
 त्यत्रादौ वात्यरे च दृष्टिः प्रोक्तपादइति अंशमपमरणीशब्दः मुनायुक्तः तत्र अत्रवादादौ च वादि दृष्टिः अपमरणा आपम
 रणइत्यादि मदनरत्ने वसिष्ठः जन्माहेद्वा दशाहे वा दशाहे वा विशेषतः उन्नयने कृताहस्तमूलपुण्याः सवारुणाः श्रवणादि
 तिमैत्रं च स्वातोमृगशिरस्तथा प्राजापत्यं धनिष्ठा च त्रशस्तानामकर्मणि अथ दोला रोहः पारिजाते ह्यहस्पतिः दोला
 रोहस्तर्ककर्तव्यो दशमे ह्यदशोपि वा प्रोउ शोदि वसे वापि द्वाविंशो दि वसेऽपि वा ओमिनिबंधे करत्रये चैष्या वरे वती शुदिदिद
 ये वा शिरन कर्त्रेषु कुर्याच्छिरः नां च पते अतद्वा दोलनं चैस्त्रिष्वनो भवति तत्रैव आदोला शयने पुंसो ह्यदशो दि व
 सः शक्रः त्रयोदशस्तकन्यायाननक्षत्रविचारणा अन्यस्मिन् दि वसे चैत्स्यातिर्यगास्ये पशस्यते अथ दुग्धपानम् नृसिं
 हः एकत्रिंशदिमे चैव पयः शरेवेन पाथयेत् अन्नप्राशननक्षत्रो दि वसो दयगात्रिषु अथ कर्णवेधः मदनरत्ने वसिष्ठ
 श्रीपते मासे पष्ठे सप्तमे वाष्टमे वा वैधोक्तो ह्यदशोषोऽशोऽङ्ग मध्ये नाहः पूर्वभागे नराजो न सन्ने द्वे द्वेतिथी नर्जो थित्वा

अत्रजन्ममासोवर्ज्यः ज्योतिर्निबंधगर्गः मासेष्वेससप्तमेवाप्यष्टमेमासिवत्तरे कर्णवेधंप्रशंसंतिपुल्यायुःश्रीविद्वद्भ्ये म
 दनरत्ने प्रथमेसप्तमेमासिअष्टमेदशमेथचा द्वादशेचनथाङ्कुर्योत्कर्णवेधंशुभाबहू हेमाद्रौव्यासः कार्तिकेपोषमासेवा
 नैवेवाफाल्गुनेपिवा कर्णवेधंप्रशंसंतिशुक्लपक्षेशुभोदिने श्रीधरः हरिहयकरचित्रासौम्यपोषोत्तरार्योदितिवस्तु
 घटालीसिंहवर्ज्यैस्तन्मे शशिशुक्रबुधकाव्यानांदिनेपर्वरिक्तारहिततिथिषुशुद्धेनैधनेकर्णवेधः मदनरत्नेष्टहस्पर्तिः
 द्वितीयादशमीपक्षीसप्तमीचनवयोदशी द्वादशीपंचमीशस्तातृतीयाकर्णवेधने सौवर्णराजपुत्रस्वराजतीविप्रवेश्ययोः
 श्रद्धस्यचापसीस्त्वामथमादांगुलासिका हेमाद्रौदेवलः कर्णरंभ्रेरयेच्छायानविशोदग्रजन्मनः तंष्टस्त्राविलयंयांतिपु
 ण्यौयाश्वपुरातनाः शंखः अंगुष्ठमात्रसुपिरोक्कणौनभवतोयदि तस्मैआर्द्धंनदातव्यंदत्तंचेदासुरंभवेत् अथतांबूल
 भक्षणम् वंङेश्वरः सार्धमासद्देदधानांबूलंप्रयमंशिशीः कर्पूरादिकंसंभिश्चविआसायहितायन मूळार्कविचक्र
 निष्पहरोद्रमेपुपोषोतयामृगशिरोदितंवासवेपु अर्कंदुजीवहृगुबोधनवासरेषुतांबूलभक्षणविधिर्मुनिभिःप्रदिष्टः
 अथनिक्रमणम् ज्योतिर्निबंधयमः तृतीयेवाचतुर्थेवायासिनिक्रमणंभवेत् यमः ततस्तृतीयेकर्तव्यंमासिस्त्र
 र्यस्यदर्शनम् चतुर्थेमासिकर्तव्यंशिशीश्वंद्रस्यदर्शनम् अत्रसूर्येहोःकर्मणीयेनतयोःआर्द्धंनविद्यतइतिछंदोगपरि
 शिष्टान् छंदोगानांनिक्रमणेष्टद्विआर्द्धंनास्तीतिकल्पतरुः व्यासः मैत्रेयुष्यपुनर्वस्तुप्रथममेपोषेणुक्रलेविधीहस्तेनै
 वस्तरेश्वरेचमृगमेतारासस्तास्वच कुर्यान्निक्रमणंशिशीर्बुधगुरोश्चनेविरिक्ततथोक्त्याकुंभतुलामृगारिभवनैसाम्य
 ग्रहालोकिने मदनरत्ने अन्यप्राशनकालेबाकुर्योन्निक्रमणक्रियाम् विष्णुधर्मे दिगीशानांदिनेतत्रतथाचंद्रार्कयोर्द्विजः

मृत्तनं चान्तेन गगनस्य नकारयेत् । वह्निर्निकासयेद्रेहात्तरं तु ण्वाहनिःस्त्रैः । चन्द्रकियोर्दिगीशानां दिशां चैव गङ्गां न स्यं न
 भिदो पार्थम्यं दशिते न रसं तु स नैवा । अमृतं भग्नं च वाटि वारान् मया पिवा । रसं तु स तंतं सर्वे देवाः शक्रपुरो गगाः
 माधवीयैः सार्कंडैः । अमृतो यमनिन्यस्य शिल्पशास्त्राभिसर्वशः । शस्त्राणि चैव वल्काणि ततः परयेत्तुं लक्षणम् । प्रथमं यत्न
 स्तु रौद्रान् स्तनो ग्राहं संयतदा । जीविकान् सगुनान् स्वयंतं नैव तु भविष्यतीति । अथोपवेशनम् । प्रयोगं पारिजाते पाशे -
 विष्णुपंथेन । पंथेन गतं यामासि मृगोत्तुपवेशयेत् । तत्र सर्वे ग्रहाः शस्त्राभोगोप्यत्र विशेषतः । उत्तराश्रितयं सौम्यं पुष्य
 क्षराक्षरं देवतम् । माजापत्यं च हस्तश्च शस्त्रागारि वनमित्रम् । वाराहं पूजयेद्देवं शृथि वीचतया द्विजम् । रक्षेन्न वसुधेदयि स
 द्यमर्न गतं ग्रहो । आतुः प्रगणं सग्नं निक्षिप स्तद्वारिप्रिये । अचिरादायुषं स्तस्य ये केचित्पारिपथिनः । जीविनारोग्ययिते
 मुनिर्दं दृष्ट्वा निरेणतान् । नरेण्यारोपं भूतानां गानां तमासिका मधुकु । अजरत्वा प्रमेया च सर्वभूत नमस्कृता । चराचरा-
 णां च तानां प्रतित्थानान्ययात्पसि । कुमारं पादिमान् स्तत्र द्वागदनुमन्यताम् । अथान्नप्राशनम् । पारिजाते नारदः
 जनतो मासि यत्रेऽस्त्यं त्रैरण्णान् प्राशनं परम् । तदप्रावेष्टमेमासि नवमे दशयेपिना । द्वादशे वापि कुर्वीति प्रथमान्नाशनं परं
 मंगलमेव । गान्धर्वेर्नेति दिक्षंति पर्षदिनाः । मदनरत्नं न्नो गार्क्षिः । पदं न्नप्राशनं जाते पुदंते पुचति शंखः । संवत्सरे न्नप्राशनम्
 द्रुमं न्नतारं वेति । ज्ञानिर्नैवं प्रेनारदः । यत्नेनाप्यष्टमेमासि पुंसां स्त्रीणां तु पंचमे । सप्तमे मासि वा कार्यं नवान्नप्राशनं शुभ
 म् । स्त्रिंशदिनस्य नंदं शंखं दशीमदगीममाम् । त्यक्तान्यमिथयः प्रोक्ताः सितजीवन्नवासराः । चंद्रनारं प्रशंसति कृष्णेनैव
 चिन्तं निना श्रीधरः । आदिगतिव्यसुं सौम्यं कृता निन्नाग्निवाजयिष्णुवरुणोत्तरयोषा मित्रम् । अजान्नभोजनविधौ

दशमेविशतद्देलिद्रोनिहयनचमोतिथयःशुभाःस्कः वसिष्ठः बालान्मनुचोब्रतबंधनेचराजाभिषेकेरवलुजन्मधिष्ययम् अ
 भंत्वभिष्टसततंविवाहेसीमंतयात्रादियुगं गलेषु मार्कंडेयविष्णुधर्मयोः ब्रह्माणंशंकरंविष्णुवंद्रोकोचिदिगीश्वरान् ह्रुवोद
 शश्चसंपूज्यहुत्वाग्रहोतथाचरुम् देवतापुरतस्तस्यपाच्युत्संगतस्यच अलंकृतस्यदातयमन्नंप्रात्रिसकांवनम् गंधाज्यद
 पिंसंपुक्तंप्राशयेत्सायसंतुवेति अथाब्दपूर्तिः व्यवहारनिर्णये नवांवरधरोभूत्वापूजयेच्चचिरायुपम् मार्कंडेयनरोमस्त्या
 पूजयेत्यथतस्तथा ततोदीर्घायुषंव्यासंरामंद्रौणिंकुपंवलिम् प्रह्लादंचरुहसूयंतंविभीषणमथार्चयेत् स्वनस्रंजन्मति-
 थिंप्राप्यसंपूजयेन्नरः षष्ठींचदधिभक्तेनवर्षेपुनःपुनः तिथितत्वेरतन्नामभिसिलहोगोयुक्तः आदित्यपुराणे स
 र्वैश्वजन्मादिवसेस्नातैर्गलवाशिभिः गुरुदेवाग्निविभाश्रपूजनीयाःप्रयत्नतः स्वनस्रंनपितरोतथादेवःप्रजापतिः
 प्रतिमं वत्सरंयलात्कर्तव्यश्चमहोत्सवः कृत्यचिंतागणो गुडदुग्धमिलान्द्राहृस्तेग्रंथोचबंधयेत् गुगुलुंनिंबासिद्ध
 र्थद्वौगोरोचनादिकम् संपूज्यभानुविघ्नेशौगर्हापेप्रार्थयेदिसम् चिरंजीवीयथात्वंभोप्रविष्यामि तथासुने रूषवान्वित
 वांश्चैवश्रियासुक्तश्चसर्वदा मार्कंडेयनमस्तेस्तसप्तकत्पांतजीवन आयुरारोग्यसिस्त्वर्थंयसीदभगवन्मुने चिरंजीवीय
 थात्वंतुमुनीनांप्रवरद्विज कुरुधर्मुनिशार्दूलतयाभान्चिरंजीविनम् मार्कंडेयमहाभागससकल्पांतजीवन आयुरारोग्य
 सिस्त्वर्थंयस्माकंचरदोभव सनिलगुडसंभिश्चगंजन्यर्थमितंययः मार्कंडेयाहूरलब्ध्यापिचाम्यायुर्विष्टयद्रतिपयःपि
 नेत् तिथितत्वेस्कांदे स्वडनंनरवकेशानांमैशुनाध्वगमोतथा आभिमंफलहंदिंसावर्षेष्टद्वौविचर्जयेत् तत्रैवदोषिकायां
 कृतानंकुजयोर्वोरयस्यजन्मतिथिर्भवित् अनृक्षयोगसप्राप्तौविघ्नस्तस्यपदेपदे कृतानशनिः तस्यसर्वौषधिस्मानंगुरुदेवा

रूजगं नास्तु देवस्य गगनस्य चकार येन वह्निर्निकासयेद्देहाल्लंखं पुण्याहनिःस्वभैः चंद्रार्कयोर्दिगीशानां दिशो च गंगानस्यैव
 निरोपार्थमिदं दयितं मे रसं सुसर्वादं अममं प्रमग्नं वादिचारान्नमथापि वा रसं तु संततं स वेदे वाः शक्रपुरोगगाः
 माधवीये गार्कडेयः अमनोयप्रविन्यस्य शिल्पभांडाभिसर्वशः शस्त्राणि चैव वल्लागिततः पश्येत्तु त्वक्षणम् प्रथमं पन्न
 स्पृशेद्दानस्तनो गांडुं स्वयंतदा जीविका तस्यैवान्वस्यते नैव तु भविष्यतीति अथोपवेशनम् प्रयोगं पारिजाते पात्रे -
 पिण्डपुष्पैश्च पंचमेव तथा भासि म्रमोत सुपवेशयेत् तत्र सर्वे ग्रहाः शस्ता भोगीष्यन् विरोषतः उत्तरात्रितयं सौम्यं पुष्य
 क्षशक्रं देवतम् राजा पत्स्यं च हस्तश्च शस्तगा शिवगमित्रम् वाराहं धूजयेद्देवं शृथि वीच तथा द्विजम् रक्षेन्नं वसुधेदेविस
 द्यसर्गगतं शसो आसुः प्रमाणं सकलं निक्षिप स्वहारी प्रिये अचिरादा युष्मस्ते स्य ये केचित्पारयं धिनः जीविना रोग्यविने
 पुनिर्दहस्तां निरेणतान् करेण्यारोपं भूतानां भानां त्वमसि कामपुक् अजरा चाप्रमेया च सर्वभूतनमस्कृता चराचरा-
 णां भूतानां प्रनिश्चानान्यया स्वप्सि कुगारं पाहि मा तं स्त्वं त्रस्तान दनुमन्यताम् अथान्नप्राशनम् पारिजाते नारदः
 जननी गार्गासपठेत्सां त्वां रं रणान् प्राशनं परम् तदग्रा वेष्टमेमांस्मिन् वमेदं शमेयिवा द्वादशो वापि कुर्वीति प्रथमान्नाशनं परं
 संचत्सरे वा संपूर्णे केचिद्विच्छिन्नं निषं हिताः मदनरत्नल्लोगांक्षिः पठेन्नप्राशनं जातेषु दंतैषु वेति शंखः संवत्सरेन्नप्राशनम्
 द्विसंवत्सरे वेति जीति निर्वपे नारदः पठेत्वाथ एवमासि पुंसां स्त्रीणां तु पुंचमे सप्तमे मासि वा कार्यं नवान्नप्राशनं शुभ
 म् रिक्तोरि नक्षपं नं राहादशी मष्टमी ममां सितजीवन्नवासराः चंद्रनारं प्रशंसंति कृष्णो चाल्य
 त्रिकं विना श्रीपदः आदित्य नित्यं वसुसौम्यकरा निस्तान् डिग्धिचित्राज विष्णुवरुणोत्तरयोणा मित्राः वालान्नभोजनमिभौ

दशमेविशकद्वैच्छिद्रांविहायनचमौतिथयःशुभाःस्कः वसिष्ठः बालानमुक्तोन्नतबंधनेचराजाभिषेकेरवलुजन्मधिष्यन्म श्र
 भंतमिष्टसत्तंतंविवाहेसीमंतयात्रादिशुभंगलेषु मार्कण्डेयविष्णुधर्मयोः ब्रह्माणंशंकरंविष्णुचंद्रांकोचिदिगीशिवान् शुबंदि
 शश्वसंपूज्यहत्वागह्नोतथाचक्रम् देवतापुरतस्तस्वधाश्रुतंगतस्यच अलंकृतस्यदातव्यमनंपत्रेसकांचनम् मध्याज्यद
 धिसंयुक्तंप्राशयेत्प्राग्यसंतुवेति अथाब्दधूर्तिः व्यवहारनिर्णये नवांबरधरोभूत्तापूजयेच्चचिरायुषम् मार्कण्डेयंनरोभक्त्या
 पूजयेत्स्वयतस्तथा ततोदीर्घायुधं व्यासंमार्गेंद्रोणिंरूपंवल्लिम् प्रह्लादंचहनुमंतंविभीषणमथार्चयेत् स्वनक्षत्रंजन्मति-
 थिंप्राप्यसंपूजयेन्नरः षष्ठींचिदधिभक्तेनवर्षेचर्थेपुनःपुनः तिथितत्वेननामभिसिलहोगोप्युक्तः आदित्यपुराणे स
 वैश्वजन्मादिवसेस्नातैर्गलवारिभिः गुरुदेवाग्निविभ्राश्रपूजनीयाःप्रयत्नतः स्वनक्षत्रंचपितरोतथादेवःप्रजापतिः
 प्रतिमंवत्सरंपलात्कर्तव्यश्चमहोत्सवः कृत्यनिंतामणौ गुडगुग्धनिलान्दद्याद्भस्तेग्रंथौचबंधयेत् गुगुलुनिंबसिद्ध
 र्थद्वार्गोरोचनादिकम् संपूज्यभानुविघ्नेशौमहर्षिंप्रायश्चोदितम् निरंजीवीयथात्वंभोभविष्यामितथासुने रूपवान्वित्त
 वांश्चैवभियायुक्तश्चसर्वदा मार्कण्डेयमस्तेस्तसप्तकल्पांतजीवन आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थमसीदभगवन्मुने निरंजीवीय
 थात्वंतुमुनीनांमवरद्विज कुरुधमुनिशार्दूलतथामांचिरंजीविनम् मार्कण्डेयमहाभागसप्तकल्पांतजीवन आयुरारोग्य
 सिद्ध्यर्थमस्माकंवरदोभ्रव सतिलंगुडसंभिश्रमंजत्वर्थमिंसंपयः मार्कण्डेयाहूरलब्ध्वापिचाम्यायुर्विष्टद्वयइतिपयःपि
 वेत् तिथितत्वेस्कांदे स्वडनंनरवकेशानांमैथुनाध्वगमोतथा आभिवंकलहर्हिंसावर्षेच्छेदोविवर्जयेत् तत्रैवदापिकायां
 कृतान्तकुजयोर्वीरेयस्यजन्मतिथिर्भवेत् अनृक्षयोगसंप्राप्तोविघ्नस्तस्यपदेपदे कृतान्तशानिः तस्यसर्वोषधिस्नानंगुरुदेवा

भिन्नजनम् हृदमनुः द्युतेजन्यनिःसंक्रांतीश्राद्धेजन्यादिनेतया अस्पृश्यस्पर्शनेनैव न रुमायादुष्णवारिणा भञ्जनमिति धियौ
 दक्षिणग्राह्या गुणापावर्यदक्षिणसममीपार्वतीप्रिया रेवरुदयगीहंतेन तत्र तिथियुग्मतो तिकृत्य तत्त्वाणविवचनात् विशेषो
 मन्त्रतद्भद्रपर्वेति यः अयक्रादिस्मृत्यम् मयोग्यपारिजाते ब्राह्मे प्रति संवत्सरां संवक्ष्ये नृणां विधिपरम् दत्तागोष्ठहिर
 एषादिनयात्त्वर्णादिभिर्भिनम् वर्षायात्क्रादिस्मृत्यं न वासः संगृह्य नूतनम् द्वौर्वाकुं रेखाद्येन चरुणा वा पिनाकिनम् आयुष्य
 होमं कृत्वा च तर्पयेत्पितृदेवताः अयचोत्तम् मयोग्यपारिजाते षडुरुशिष्यः जाताधिकाराज्जन्यादितृतीये ब्दे तु चोत्तकं
 आघेदे कुर्वन् केचित्पंचमेदोद्गीतयके उपनीत्या सहैवेति विकल्पाः कुरुधर्मतः बृहस्पतिः तृतीये ब्दे शिशोर्गर्भाज्जन्म-
 तोया विद्ये पतः पंचमेसममेवापि क्रियाः पुंसोपि वासमम् तत्रैव नारदः जन्मनस्तत्तृतीये ब्दे श्वेष्टमिच्छंति पंडिताः पंच
 मेसममेवापि जन्मतो माध्यमं सवेत् अधगंगर्भतः स्यात्तु न वमेत्तदशोपि वेति पारिजातै बृहस्पतिः उत्तरायणगेस्त्वैर्ये वि
 शेयात्सोम्यगोलुके रुक्मपक्षैश्च भ्रंशोक्तं कृष्णपक्षे शक्यते तत् अश्वमौल्यत्रिभागः स्यात्कृष्णपक्षे त्रिधा कृते तत्रैव च
 सिद्धः द्वित्रिपंचमसप्तम्यामेकादश्यांतये च न दशम्यांचत्रयोदश्यां च चतुर्थस्यो रं विजानता दृसिंहोये वज्रहृमी च त्रुथीचिन
 वगीचचतुर्दशी द्वादशी दर्शपूर्णे द्विप्रतिपच्चैव निर्दिताः वसिष्ठः रेवे रंगारकस्यै च सूर्ये पुत्रस्य चैव गृह निर्दिता दिवसाः क्षौरे
 शोयाः कार्यकराः स्मृताः ज्योतिर्निबं धेद्व हस्पतिः पापग्रहाणां चारादौ विग्राणां शुभं दं रं गो क्षत्रियाणां शगास्ते नो निद्रुद्रा
 णां शो नो रुमम् हस्ताशित विष्णु पौष्णश्च अविष्ठादित्यपुष्यमम् सौम्यचित्रेन च क्षौरे उन्नमानवतारकाः शोण्युत्तराणि वाय
 व्यं रौहिणी चारुणं नया क्षौरे पृष्यमथयाः प्रोक्ताः शोवा द्वादशा गहिताः मिथने जन्मनक्षत्रे वेना शोचं द्रमेष्टमे विपत्करे व

धेदोरं प्रत्यरेच विवर्जयेत् अत्र लघुशक्तिरन्येच योगाज्योतिर्विद्ध्योः अन्त्येच विशेषाः शमश्रुकर्मनिर्णयेवक्ष्यन्ते एतच्च
 शिशोर्भातिरिगभिण्यां नकार्यम् तदा हज्योतिर्विधेयदनरत्ने च दृष्ट्वाग्न्यः पुत्रचूडाकृतो मातायादिसागभिणी भवेत् शस्त्रे
 णयत्कमात्रो नितस्मात्क्षोरं विवर्जयेत् अस्त्रापवादमाह तत्रैव नारदः स्त्रुनोर्भातिरिगभिण्यां चूडाकर्मनकारयेत् पञ्चा-
 ब्दस्त्रागर्थोर्ध्वं तु गभिण्यागपि कारयेत् यदि गर्भविपत्तिः स्यात्क्षिशोर्वीसरणं यदि सहोपनीत्याकुर्व्याच्चैतदा दोषो न विद्यते
 दृढस्पतिः गर्भिण्यां मातारिशिशोः क्षोरकर्मनकारयेत् इनाभिर्वेकेत्येवं स्यात्कालो वेदव्रतार्थोप अस्ति वैकः समावर्तनम्
 गर्भिण्यामपि पञ्चमासपर्यन्तं न दोषदृश्यते मुहूर्तदोषिकायां गर्गेण पञ्चमासादूर्ध्वमातुर्गर्भस्य जायते मृत्युरिति मदनरत्ने
 दृढस्पतिः पुत्रचूडाकृतो मातागभिणीयदि चाभवेत् विपद्यते गुरुस्तत्र दंपती शिशुरद्वतः गर्भमातुः कुमारस्य न कुर्वन्नील
 कर्म तु पञ्चमासादूर्ध्वं कुर्व्यादतर्द्धेन कर्मावयेत् गर्गः ज्वरस्योत्पादनं यत्पुत्रं तस्य गंकारयेत् दोषनिर्गमनात्पश्चात्तत्स्योप
 र्भसमाचरेत् कथमिति मंगलोपलक्षणम् आनिर्गर्गः विवाहोत्सवयज्ञेषु मातायादिरजस्वला तदा सप्तमृतकमात्रो नित्यं
 चर्मोदवसंविना वसिष्ठः यस्य मांगलिकं कार्यं नित्यमातारजस्वला अर्धेति देवं तत्रैव दृष्टस्पतिः प्राप्तमभ्युदयश्राद्धं पुत्र
 संस्कारकर्मणि पत्न्यारजस्वला चैत्स्यान्भक्त्युत्तसिता तदा धिते नित्यं कर्तव्योपलक्षणम् संकटे तु वाक्यसरे उक्तम् अला
 भे सप्तमुहूर्तस्य रजोदोषे कृपस्थितिः श्रियं संपूज्य विधिवत्ततो मंगलमाचरेत् एतच्च मंडनोत्तरं न कार्यम् न मंडनाच्चापि हि
 मुंडनं च गोत्रैकतायां यदि नादभौ ददति मदनरत्ने वसिष्ठोक्तैः तत्रैव कालायायनः कुले कृतुत्रयादौ वस्त्रं नान्नु मुंडनम्
 प्रवेशान्निर्गमो नैष्टो न कुर्यान्मंगलत्रयम् तथा दृष्टमनुः एकमातृजयोरैकवत्सरैरुपुरुषास्त्रियोः न सप्तमानक्रिया कुर्यान्मा

[illegible]

ये निवर्त्तन्नुद्दोहमेतुनाङ्गागकरणात्तथा चरेत्तातपनंमुक्ताजातकर्मणिचेवहि अतोऽन्येषुतुसंस्कारेषूपवासेनप्रशस्यति
 एतेसंस्काराःस्त्रीणाममंत्रकाःकार्याः होमस्तसमंत्रकइतिप्रयोगपारिजाते आश्वत्थायनोपि होमकृत्यतुपुंवत्स्थाल्प्रीणाञ्च
 डाकृतावपीति मनुरीप अमंत्रकातुकार्येयंस्त्रीणामाष्टदशेषनइति होमेषुमंत्रइत्येके संस्काराःस्त्रीणामहोम
 कास्तूष्णींस्कारितिसृत्वर्यसारे होमोनेतिवृत्तिकृत् अथविद्यारंभः मदनरलेनृसिंहः अक्षरस्वीकृतं
 कुर्यात्सानेपंचमहायने उत्तरायणगेमूर्त्यैकुंभमासंविजयेत् दीपिकायाम् वर्षेपर्जन्यकेकालेष्वर्धिरिक्तांशानि कुञ्जम्
 अनध्यायाविनानत्तादेवंग्रथकनंशुरुम् आधरः हस्तारित्यसमीरमित्रपुरुजित्योष्णाश्विचित्राच्युतेघाराव्यंशदिनोदया
 दिराहितेराशौस्थिरेचोभये पक्षेपूर्णेनिशाकरेप्रतिपदरिक्तांविहायारुंभीषधीमष्टमश्रद्धाजिमवनेम्रीक्तास्तरस्तीकृतिः
 विष्णुधर्मोत्तरे पूजयित्वाहोर्लक्ष्मीतथादेवांसरस्वतीम् स्वविद्यासूत्रकारांश्चस्वीविद्यां चविशेषतः एतेषामेवदेवा
 नानान्मानुशुहुयादृतम् दक्षिणाभिर्द्विजेंद्राणांकर्तव्यंचात्रपूजनमिति अथपनुर्विद्यादीपिकायाम् अदिति
 गुरुधर्माकस्वानिचित्राग्निप्रियभ्रवहरिवस्तूकैर्विदुर्भागांत्यमेषु शनिशशिशुधवारिविष्णुबोधेवियौयेसुसमयनि
 वियोगोचापविद्याप्रदानम् अथानुपनीतस्याविशेषः गौतमः प्रागुपनयनात्कामचारवादभाक्षाइति भक्षणंल्लुमु
 नादेरपीतिहरदत्तः अपराकेवृद्धशातातपः शिशोरसुक्षणंश्रोत्रंवालस्थानमनंस्मृतम् रजस्वच्छादिसंस्पर्योस्नानमे
 वकुमारके प्राक्चूडाकरणाद्वालःप्रागन्नभाशनाच्छिः कुमारकस्तीविज्ञेयोयावन्नौजीनिबंधनम् आपस्तंबोपि
 अन्नप्राशनात्प्रयतोभनसासंवत्सारादित्येकेइति गौतमोपि नन्दुपस्पर्शनादाशौचम् तस्यानुपनीतस्यचंडाजदि

सृष्ट्यापि स्पर्शान्निस्मानम् इदं पृष्ठवर्षात्पाद ऊर्ध्वं तु स्नानं भवत्येव बालस्य पंचमाद्वर्षाद् स्तार्थं शौचमाचरोति स्मृ-
तेः कामनारादिकेन नम् ऊर्ध्वं कदशावर्षस्य पंचवर्षात्परस्य च रेडुरुः स्रष्ट्वैव प्रायश्चित्तं विशुद्धये अतो बालतरस्या
स्यापरापीनपालकमिति स्मृतेरिति हरदत्तः स्मृत्यर्थसारेणैवम् अथोपनयनम् आश्वलायनः गर्भाष्टमेष्टमे
वादे पंचमेतन्मोपि वा द्विजलं प्राप्नुयाद् द्विग्रीवर्धे त्वेकादशे नृपः मनुः ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यो विप्रस्य पंचमे राज्ञो ब
नार्थिनः षष्ठे वैश्यस्यार्थो यिनोष्टमे विष्णुः षष्ठे लुपनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कांतिमि
ठनः जापस्तयः गर्भाष्टमे पुत्रात्मण सुपनयीत बहुवचनं गर्भं षष्ठगर्भं सप्तमयोः प्राप्त्यर्थमिति स्मृदर्शनप्राये के
चिन्नुविप्रस्य पठनमन्यते आपस्तयः अथ काम्यानि सप्तमे ब्रह्मवर्चसकाममष्टम आयु कामं नवमे तेजस्कामं दशमे
न्यायकागमेकादशा इन्द्रियकामं द्वादशे पशुकाममुपनयेत् गोणकालमाह मनुः आषोडशा द्वात्स्रणस्य सावित्रीना
निवर्तते आह्वावं शास्त्रत्रयं धीराचतुर्विंशतेर्विशः ज्योतिर्निबंधे अग्रजावाहुजावैश्याः स्वावधेरूर्ध्वमब्दतः अरु
तोपनयाः सर्वेष्टवला एव ते स्मृताः गर्गः विप्रं वसंतैश्चितिपं निदाघे वैश्यं घनांते व्रतितं निविदध्यात् माघादिशुक्ला
तिकपंचमासाः साधारणा वासकल द्विजानाम् हेमाद्रौ ज्योतिषे माघादिषु च मासेषु मोंजीपंचसु शस्यते कालाद
शुद्धरूपागर्ग्यः माघादिमास पट्के तु मेखलाबंधनं मतम् ब्रूजाकरणमन्त्रं च श्रावणादौ विवर्जयेत् मेत्रेयसूत्रेपि
वसंतो ग्राष्ठाः शरीरित्युत वो वर्णानुभूतेर्ब्रह्मण माघादिपणमासा वा सर्ववर्णानामे तदुदगयनमनयोर्विकल्प इति अत्रैतत्वं
नात्र वसंतं नोत्तरायणस्य संकीचः आहृद्दशस्यापराष्ट्वभिधिने वाधाने वसंतादेः कृत्तिकादिने वसायं प्रातर्विधिना याव

स्त्रीविविधैरिवयुक्तः आद्ययोः परस्परव्यभिचारात्नियमः अंत्येभिभिन्नेसांगकगोक्तेः कालापेक्षा इहतृप्तरायणंविना
 न संतस्याभावात्नियमः नवानिभित्तत्वं नचैकं कृणीत इति वदयुत्यानुवादः तद्वद्वाक्यभेदापरिहारात् उत्तरायणवि
 धिवैयर्थ्यात्वनुकल्पोयमिति माघआदिर्येषांपंचानांएवंषट् पारिजातेष्टहस्पतिः श्रृषचापकुळारस्थोजीवोप्यश्रभगो
 चरः अतिशोभनतांदद्याद्विचाहोपनय्यादिषु हतशने नजन्मपिष्येयनचजन्ममासेनजन्मकान्नीयदिनेविदध्यात् ज्येष्ठे
 नमासिप्रथमस्यसूनोस्तथास्तथाअपियंगलाभि राजमार्तडः जातंदिनंदूषयनेवसिष्ठोत्पद्येष्टौचगर्गिनियतंदशात्रि
 जातस्यपक्षंकिलभारुरिष्वशेषाःप्रशस्ताःखनुजन्ममासि जन्ममासेतिथौभेचपिपरोतद्वेसति कार्यमंगलमित्या
 हुर्गर्गभार्गवशीनकाः जन्ममासनिचैपेपिदिनानिदशवर्जयेत् आरभ्यजन्मादिवसाहुभ्राःस्युस्तिथयोपरे ग्रथांतरे
 वनेजन्मत्रिवारिस्थोजीवोपीष्टोर्वनात्सकृत् शुभोत्तिकालेतुर्ग्याष्टव्यस्थोद्दिगुणार्चनात् श्रद्धिर्देवगुरोर्यस्यवर्धेनासिष्टः
 भेयदि चैत्रमीगगनेभ्रानेतस्योपनयनंश्रभम् जन्मभारदभेसिंदेनोचैवाशत्रुभेगुरो मोजीबंधःश्रभःप्रोक्तश्चैत्रमीनग
 भेरवी नारदः बालस्यबलहीनोपिशांत्याजीवोबलप्रदः यथोक्तवर्तरेक्ययमनुक्तेचोपनायनम् शांतिश्चाग्रवक्ष्यते
 श्योतिर्निर्वंधेनसिंहः वृनीथापंचमीपष्टोद्द्वितीयानापिसप्तमी पक्षयोरुभयोश्चैवविशेषेणस्तूप्रजिताः धर्मकामोभित्ति
 पक्षेकृष्णोचप्रथमा तथा शुक्लत्रयोदशीकेचिद्विहंमिमुनयस्तथा दोडरागंदेवसिष्टः नैमित्तिकमनध्यायंकृष्णोचप्रतिपदि
 नम् मेखत्वाबंधनेशस्तंचौलेदेवदत्रनेषपि प्रशस्ताप्रतिपत्कृष्णेनपूर्वोपरसंयुता एतदतीतकालस्यार्त्तस्यबदोरुपनयनवि
 धयम् प्रशस्ताप्रतिपत्कृष्णोक्तदाचिह्नुभगेविथो चंदेबलसुतेलेपेवर्षाणामपिलंघनइभिव्यासोक्तेरित्याहुः एवंसप्तम्यपि

[illegible]

लानियमशतितुयुक्तम् गर्गः ग्रहेरवांक्षोरचभिप्रकंपेकेत्स्नूस्मोन्वापतनादिदोषे वनेदशाहाभिवर्धनितन द्वास्त्वयोदशा
 हागिवर्धनिकेचित् संकटेतुच्छेश्वरः दाहोदशांचैवधराप्रकंपेवज्जप्रपानेयविदारणेच केतोतथोल्कांशक्रणप्रपाने-
 व्यहंनक्रुयाद्रतमंगलाभि नत्रैव चेद्वन्नतोपनयनेस्वाध्यायाध्ययनेतथा नदोषोयनुषांसोपयदास्त्वध्ययनेपिच हेमाद्रौ
 ज्योतिषे हस्तत्रयेपुष्यधनिष्ठयोऽप्योष्णाश्विसोम्यादितिविष्णुभेषु शस्तेतिथौचंद्रवलेनयुक्तेकार्यैर्हिजानां व्रतबंधमो
 क्षौ ज्योतिर्निबंधेभारदः श्रेष्ठान्यर्कत्रयांतेज्यचंद्रादित्युत्तराणिच विष्णुत्रयाश्विमित्राब्जयोनिभान्युपनायने बृह-
 स्पतिः त्रिषूत्तरेषुरोहिण्यां हस्तेमैत्रेचवासवे त्वाष्ट्रसौम्यपुनर्वसोरुत्तरंगंत्सपनायनम् ज्योतिर्निबंधे पूर्वाहस्तत्रयेसा
 प्यश्रुतिमूलेषुबहुचाम् यजुषां योष्णामैत्राकर्णदित्यपुष्यमृदुध्रुवैः सायगानां हरीशार्कवसुपुष्योत्तराश्विभौः धनिष्ठादिति
 मैत्रार्कैर्द्विदुषोष्णधर्यणाम् राजमार्तवस्तु ब्राह्मणस्यपुनर्वसुर्नक्षत्रेधति ताराचंद्रानुकूलेषुग्रहाब्देषुशभेषपि पुन
 र्वसौ कृतोविप्रःपुनःसंस्कारमर्हति ज्योतिर्निबंधेभारदः सर्वेषांजीवशक्रज्ञवाराःमोक्ताव्रतेषुभाः चंद्रार्कैर्मध्यमोक्षे
 यौसामबाहुजयोःकुजः शास्त्राधिपनिवारश्चशास्त्राधिपबलंतथा शास्त्राधिपतिलग्रं चतुर्लंभां व्रतयंत्रते शास्त्राधि
 पाश्चरत्नसंग्रहे ऋगथर्वसामयजुषामधिपागुरुसौम्यभोगमिताः जीवसितौविभाणांक्षत्रस्यारोप्यागूविशांचंद्रशति
 पारिजानेबृहस्पतिः बह्वचानांगुरोर्वरियजुर्वेदजुषांबुधे सायगानां धरासूत्रोत्तरार्थविदुषां वः अचलमशुल्क्यादिदेवसे
 भ्योऽज्ञेयंविस्तरमपानोच्यते लक्षः वनेहि पूर्वसध्यायांवाारिदोयदिगर्जति तद्दिनेस्पादनध्यायोव्रततत्रविवर्जयेत्
 ज्योतिर्निबंधे नांदीआर्द्धकृतंचेत्पादनध्यायस्तकालिकः तदोपनयनं कार्यं वेदारंभनकारयेत् एतद्बहुचतिभिक्ता

गाम् तेषां तद्विनेशद्वारं प्राप्तावात् अतस्तेषां सुपनयनं न भवत्येव ऐतरेयोपनिषदि मृगारिष्येष्टान्तं वर्धतुः तं विना वर्षादौ
 त्रिरात्रमनध्यायइति वेदं प्राप्ये उक्तम् एतच्च प्रातस्तनिते सायंस्तनिते तु दिवैव च संश्रययित्वा सायं संश्रयोत्तरं होमं कुर्यात्
 न संश्रयागर्जिते काले न मृशुत्पानदूषिते ब्रह्मोदनं पचेद्भोग्यं च न भवर्जिते ब्रह्मोदनं पचेद्भोग्यं च न भवर्जिते ब्रह्मोदनं पचेद्भोग्यं च न भवर्जिते
 शितिप्रयोगरत्ने मृद्वरणाः अत्र शांतिरस्युक्ता दृष्टिं सह प्रसादे ब्रह्मोदनविधेः पूर्वं प्रदोषे गर्जितं यदि तदा विघ्नकरं ज्ञेयं बरो
 रध्ययनस्य तत् तस्य शांतिप्रकारं तु वक्ष्ये शास्त्रानुसारतः प्रधानं पायसं साज्यं द्रव्यं शांतिर्यजो भवेत् सूक्तं हृदस्पतीर्विद्वान्
 मृगैस्तृणाविहृदये गायत्री चैव मंत्रः स्यात्पायश्चिचंतुसर्पिषा धेनुं सवत्सकां दद्यादाचार्यो यपयस्विनीम् ब्राह्मणान् भोज
 येत्सम्भोजनो ब्रह्मोदनं चरेत् उपनयेन चाधिकारिणः माधवीये वृद्धमनुनोक्ताः पितापितामहो भ्राता भ्रातृभ्यां गोब्रजाय
 जाः उपायनेधिकारी स्यात्पूर्वमावेपरः परः प्रयोगरत्ने पितैर्वोपनयेत्पुत्रं तदभावे पितुः पिता तदभावे पितुः भ्राता
 तदभावे तु सोदरः पितेति विप्रपरां न सन्निधादेः तेषां पुत्रो हित एव उपनयनस्य दृष्टार्थत्वात् तेषां चाध्यापनेन अधिकारात्
 अत्र पितृव्यस्य ज्येष्ठभ्रात्रभावे अधिकारः असंस्कृतास्तसंस्कार्या भ्रातृभिः पूर्वसंस्कृतैरिति याज्ञवल्क्योक्तेः तेनेदमविप्र
 क्तपरम् पूर्वतु निभाक्तपरम् भानू रजो दोषे तु भ्रातृकम् अथ षट्मूकादीनां विशेषः प्रयोगपारिजाते ब्राह्मे ब्रा
 ह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातो ब्राह्मणः स इति श्रुतिः तस्माच्च षट्पदवधिरकुडावागमनपंगुषु जडगद्गदरोगार्तशूलकांगविकलां
 गिषु मत्तोन्नतेषु मूकेषु शयनस्थेभिर्गिरीये धस्मपुंस्तेषु चैतेषु संस्काराः सुपर्ययोचितम् मत्तोन्नतोन्नसंस्कार्यो वि
 निक्ते वित्त्रनसने कर्मस्वनधिकाराच्च पारित्यं नास्ति चैतन्योः तदपत्यं च संस्कार्यमपरेत्वाद्दुरन्यथा संस्कारं यंत्रहोमादेशम्

करोलाचार्यएवतु उपनेयांश्चविधिवदाचार्यस्यसमीपतः आनीयामिसमीपंवासावित्रीस्मृशयवाजपेत् कन्यास्वीकर
 णादन्यत्सर्वविप्रेणकारयेत् एवमेवाह्लैजनिनोसंस्कार्योऽकुंडगोल्लोइति स्मृत्यर्थसारेणैवम् कुंडगोल्लकन्योःसंस्कार्य-
 त्वंश्चाद्धेभिषेधश्चक्षेत्रजपुत्रविषयः अन्यस्यविन्नास्वेधविधिः स्मृतदतिवचनादत्रात्मण्येनोपनयनाद्यप्राप्तेरित्यपरा
 कः उपनयनचक्रुमारंभोजयित्वाकार्यम् प्रागेवैनंगदहर्भोजयंतीतिमदनपारिजातेगोभिलोक्तेः गायत्र्युपदेश
 श्रोनारतोयोः कार्यः उत्तरेणाग्निमुपविशतः प्राक्षुस्वआचार्यः प्रत्यक्षुस्वदूतरोधीहिभोइतिशारवायनसूत्रोक्तेः
 यद्यपिकात्यायनेनाथस्मैसावित्रीमन्वाहोत्तरतोन्नेः प्रत्यक्षुस्ववायेत्कत्कादक्षिणनस्तिष्ठतआसीनायवैकेदतिविकल्प
 उक्तस्तथापिकातीयानामेवसः बहुचानांछूत्तरएववेदेन्यात् भिक्षायांविशेषपगाहकालापनः मानरमेवाग्नेमिक्षेत्
 पराशरमाधवीये मानरं वास्वसारं नामानुर्वाभगिनींनिजाम् भिक्षेतभिक्षांप्रथमंयाचैन्नविमानयेत् अथ
 संस्कारलोपे शौनकः आरभ्यापानमानौलात्पलेतीनेतुकर्मणाम् व्याहृत्याग्निंस्म संस्कुल्लुत्वाकर्मयथाक्रमम् ए
 तैवेकैकलोपेनुपादकृष्टसमानरेत् दूढायाअर्धकृष्टस्यादापरित्वेवगीरितम् अनापदितुसर्वत्रद्विगुणंदिगुणंचैत्
 पारिजातेकालापनः तृप्तेकर्मणि सर्वत्रमायश्चित्तंविधीयते प्रायश्चित्तेकृतेपश्चात्तुसकर्मसमाचरेत् स्मृत्यर्थ
 सारेचैवम् कारिण्यांतुमायश्चित्तेकृतेतीतंकर्मकृताकृतमित्युक्तम् प्रायश्चित्तेकृतेपश्चादतीतमपिकर्मचै कायं
 भित्येकआचार्यानेत्यनेनुविपश्चित्तं शनि त्रिकांडमंडनेननु कालातीनेषुकार्येषुप्राप्तवत्त्वपरेषुच कालातीताभि
 रुत्तेचविदध्यादुत्तराणिपुनस्तु इत्युक्तम् तत्रसर्वेषांतंत्रेणनांशेआहंकुर्यात् देशकालकर्त्रेक्यात् गणशःक्रियमाणा

नांयानृणां पूजनं सकृत् सकृदेव भवेच्छाह्मसादीन पृथगादि क्षितिर्लदोगपरिशिष्टात् एतद्बहुनामपत्यानां युगपत्संस्कार
रकरणविषयमिति वौपदेवः अतीतसंस्काराणां युगपत्करण इत्यन्ये सत्त्वापि चोक्तस्योपनात्यासहेति यस्मिन् उपनीतिदिने
एतानुष्ठानं पूर्वीदिने सहस्रस्य दिवसेष्वेव सन्निवृत्ततरत्वात् ह्येवाचारोप्येवम् उपनीतिदिने मध्याह्नसंध्यामाह पारिजा
त्रेजोग्रिभिः यावद्ब्रह्मोपदेशस्तु तान्तां ध्यादिकं च न ततो मध्याह्नसंध्यादिसर्वकर्म समाचरोदिति ब्रह्मगायत्री यजुर्व
चनम् उपायनेतु कर्तव्यं सायं संध्ये उपासनम् आरभेद्ब्रह्मयज्ञं मध्याह्ने तु परे हनीति तच्छास्त्रं विषयमिति पारिजातः
निकृष्य दर्शितं पुष्पं पञ्चामः उपनयनाभिस्त्रिराचं धार्यः अहमेतमग्निं धारयतीत्यापस्तंबोक्तेः बौधायनस्मृत्यनुसंसाधारण
मप्युक्तम् उपनयनादिरभिस्तमोपासनमित्याचक्षते पाणिग्रहणादित्येकैर्नित्यो धार्यो नुगतौ निर्मथ्य इति इदं जातार
णिपक्षे अन्यथा मंथनासंभवात् ब्रह्मयज्ञे विशेषमाह तत्रैव जैभिः अनुपाकृतवेदस्पर्कतव्यो ब्रह्मयज्ञकः वेद-
स्थाने तु सावित्री गृह्यते न तस्मात्पतनं शनिये पांताद्दिन एव वेदारंभस्तेषां नेदमिति दिक् अथ ब्रह्मचारिधर्मोः याज्ञवल्क्यः
गयुगांसां जनीच्छिदं शक्रस्त्रीप्राणिहंसं भास्करालोकनाम्नीलपरिवादिरवर्जयेत् यजुः अभ्यंगं मंजनं चाक्षो
रुपान्छत्रधारणं वर्जयेदिति मरुतं पारिजाते कोर्म नादर्शयेत्तत्रैव वाक्षेत नाचरेदं तथा वनम् गुरुच्छिष्टं तेषां जार्यं प्र
सृजति न क्तामतः एतन्निषिद्धमध्यादि विषयम् अन्यस्य गुरुच्छिष्टस्य सर्वदा प्राप्तेः संचेद्यापीयातकामं गुरोरुच्छिष्टं
भेषजार्पणम् सर्वमाग्नीयादिति वसिष्ठोक्तेः लोष्ठभ्रातुरित्यादि ज्ञेयम् पितुर्न्येष्ठस्य च भ्रातुर्गुरुच्छिष्टं भोज्यमित्यापस्तं
बोक्तेः गुरुपुत्रे तु स्मृतं तरे उक्तम् गुरुचतुर्गुरुभ्यो न्योच्छिष्टं भोजनात् प्रचेताः तां ब्रूयात्संजनं चैव कांस्पया

चभोजनम् यन्निश्च ब्रह्मचाराचविधवाचविकर्जयेत् यमः मेरुव्यामजिनंदं सुपवीतंच नित्यशः कौपीनं कटिस्तूतंच त्रह्म-
 नारीतुधारयेत् अर्गोपनभैस्तनूर्यामधः शय्यांशुरोर्हितम् कुन्यादिनिशेषः मेरुवलाभाह्मश्वलायनः तेषां मेरुवलागो-
 जीत्राद्वणस्य धतुर्न्याक्षत्रियस्मावीवेश्यसेति आचार्यः त्रिहस्तांगेरुवलाकार्योत्रिवारं स्यात्समादृता तद्रथयस्त्रयः
 कार्यः पंचवाससवापुनः मनुः गौजोत्रिहस्तांगस्तृणाकार्योत्रिप्रस्यमेरुवला त्रिहस्तांगेथैकेनात्रिभिः पंचभिर्देववा-
 मौज्यभावेतु कर्तव्याकुशाभ्यांतकचत्वजैः अचप्रवरसंख्ययानियमश्चित्तद्वयः अथदंडाः मनुः ब्राह्मणोर्वैत्वपा-
 लाशौक्षत्रियोचारवर्गादेशो पेष्यलोतुंवरोवैश्योदंडानर्हतिधर्मतः एवामभावेगौतमः यज्ञियोवासर्वेषांमूर्धत्तिलाट-
 नासाप्रगाणइति अजिनमाहाश्वलायनः अहतेनवाससासंवातमेणेयेनवाजिनेन ब्राह्मणरोरवेणक्षत्रियमाजे-
 नवैश्यमिति यद्यथेणेथशब्देनमृगीचर्मैवोच्यते एण्यादजितिपाणिनिस्तृतिः ऐवेयमेणवाश्वर्मोद्यमेणसेणसुभे-
 त्रिधिनि अमरकोशाच्च तथापि कृष्णारुरुवस्तान्यजिनानीतिशंसोक्तेः सर्वेषांवारोरेवभितियमोक्तेः श्वमृगचर्मणा
 सहविकल्पोद्देश्यः वस्त्राजिनयोस्तुविकल्पः कार्पासंवाविक्रतभितिगौतमोक्तेः अथयज्ञोपवीतम् मनुः
 कार्यससुपवीतं स्याद्द्विप्रस्योर्ध्वद्वर्तं त्रिहत् पारिजातेदेवलः कार्पासस्त्रोमगोवालशृणवत्वत्तृणादिकम् यथासं-
 भवतोधार्यगुपवीतं द्विजातिभिः शुचौदेशे शक्रविः सूत्रसंहतांगुलिमूलके आनस्येषणवत्यातत्रिगुणं कृत्ययत्न-
 तः अत्रिगैकैस्त्रिभिः सभ्यकुप्रसात्पोर्ध्वद्वर्तं त्रिहत् अत्रदक्षिणमावृत्य सावित्र्यात्रिगुणीकृतम् नतः प्रदक्षिणाव-
 न्निसमं स्यान्नवस्त्रकम् त्रिरावेश्यदृढं बध्ना ब्रह्मविष्णीश्वरान्तमेतत् तन्नवतनुकार्यम् सावित्र्यात्रिगुणं कुन्यानिव-

स्तुतं तद्भवेत् इति तेनेवोक्तेः छंदोगपरिशिष्टे त्रिवर्द्धनं कार्यं तं सुत्रयमपोहतम् त्रिवर्तं चोपवीतं स्यात्त-
 मेवैकार्यं धारयते उर्ध्ववर्तं दक्षिणं करमूर्ध्वं कृत्वा वलितं धनुः वामावर्तं वलितं त्रिगुणं कृत्वा दक्षिणावर्तं वलितं त्रिगुणं कार्यं सः
 एकस्तं तुरेवं त्रितनुकर्मित्यर्थः कत्यायनः पृष्ठदेशे च नाभ्यां च धृतं यद्विदते कटिम् तद्वद्वार्यमुपवीतं स्यान्नातिलंबं न चो-
 द्रितम् वसिष्ठः नामैरूर्ध्वमनायुष्ययथोनाभेस्तपः क्षयः तस्मान्नाभिसमंकुर्यादुपवीतं विचक्षणः पारिजाति-
 देवलः उपवीतं च तोरे कंदूतेन धेतरयोः स्मृते एकमेव यतीनां स्यादिति शास्त्रस्य निश्चयः स एव बहूनि वायुक्रामस्य
 तत्र मंत्रमाहुः स एव यज्ञोपवीतमिति वा व्याहृत्यावापि धारयेत् हेमाद्रौ यज्ञोपवीते द्वैधार्थे औने स्मार्ते च कर्म-

तृतीयमुत्तरीयार्थे वस्त्राग्रावेतदित्यने देवलः सावित्र्या दशकृतौ द्विर्मंत्रिनाभिस्तदुत्सयेत् विछिन्नं चाप्य-
 यातं मुक्ताभिर्मितमुत्सजेत् मनुः मेरवलाभमजिनंदं डमुपवीतं कर्मंडलुम् अक्कप्रास्य विनष्टानि गृण्हीतान्या-
 निमंत्रतः अथैतल्लोपे प्रायश्चित्तं मनुः अकृत्वा भैक्षचरणमसमित्यन्तपावकम् अनानुरः सप्तरात्रमवकीर्णित्रि-
 चरेत् अमला आपदित्यागे तु याज्ञवल्क्यः भैक्ष्याभिकार्ये तस्मात्तु सप्तरात्रमनानुरः कामावकीर्ण इत्याभ्यां जु-
 हुयादाहुतिद्वयम् उपस्थानं ततः कुर्यात्सामासि च तनेन तु मंत्रास्त्वग्निना क्षरायां शेषाः सकृद्वोपेतुं क्रियधाने
 मानस्तोकेन पेन्मंत्रं शतं संख्यं शिवालये अधिकां र्यं विना मुक्तो न पापं ब्रह्मचारिणः स्मृत्यर्थं सारे तु संख्याभिक्रा-
 र्यतोपे स्नात्वा ए सहस्रं जपः भिक्षालोपे दशतम् अथवा सोह्युणम् पुनः संस्कारश्चेत्युक्तम् अपरा कें संवर्त-
 यः संधांचैव नोपास्तेऽधिकां र्यं यथाविधि गायत्र्यष्टसहस्रं तु जपेत्स्नात्वा समाहितः अग्निं कार्यं संध्याद्वये कार्यं

अभिकार्यनतः कुर्यात्संध्ययोरुभयोरपीति याज्ञवल्क्योक्तेः सायमेव वा सायमेव वापिभिंधीतेत्येकइति लोकाक्षिणोक्तेः

पारिजातेष्टद्धशातातपः ब्रह्मचारीतु योश्चीयान्मधुमांसं तथैव च प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं व्रतशेषं समापयेत् ऋषिधाने
तं यो धियज्यते तं लक्ष्मं चैव शिवालये ब्रह्मचारी स्वधर्मेषु न्यूनं चेत्पूर्णमेति तत् स्त्रीसंगे तु मनुः अवकीर्णलुका मेन गर्द
भेन च तृष्ये स्थास्त्रपाकविधानेन यजेद्देविर्क्रान्तिं निशि विस्तरस्तु मिताक्षरादौ श्रेयः उपवीतनाशे तु ह्यशतः मनो
व्रतपत्नीभिश्च न स्नानाज्याहुतीर्हुत्वा पुनः प्रतीयात् तत्रैव मरीचिः ब्रह्मसूत्रं विना सुक्ते विष्णुं च कुरुते यथा गायत्र्यष्ट
संहस्त्रेण प्राप्ताया मे न शक्यमिति मनुः श्लोशब्दं कीर्तयेदं तेन स्वस्य नाम्नो भिवादाने आयुष्मान्मवसोम्येति वाच्यो विप्रो भिवा
दाने आकारश्चास्वनाम्नो ते वाच्यः पूर्वोक्षरः पुनः शर्मीन्निनिनकारात् पूर्वैर्दस्यर्थः अभिवादनप्रत्यभिवादानादौ विशेषः
स्तृस्यर्थसारे पारिजातादौ श्रेयः यमः ज्यायानपि कनीयां संसं ध्यायाय भिवादयेत् विना शिष्यं च पुत्रं च दौहित्रं दुहि
तुः पतिम् अयं पुनरुपनयनम् पारिजाते शातातपः लक्ष्मं गंजं गन्धपापकांडुं च तथा शुनम् उष्ट्रमानुबकैश्चा
श्वरासंश्लोसी रभोजनात् उपायनं पुनः कुर्यात्तस कृच्छ्रं चरेत्सुहुरिति हेमाद्रौष्टद्धमनुः जीवन्मरिदिसमागच्छेद्वनकुंभे
मिमज्य च उद्धृत्य स्नापयित्वा स्य जातकर्मादिकारयेत् तत्रैव पादौ प्रेतशय्याप्रतिग्राही पुनः संस्कारमर्हति चंद्रिका-
यांबौ धायनः सिंधुसोवीरसौ राट्टान् तथा प्रत्यंतवासिनः अंगवंगकलिंगाश्च गत्वा संस्कारमर्हति हेमाद्रौ प्रायश्चित्त
कांडेष्टद्धगौतमः स्वरसुष्टं च महिषमनद्वाहमर्जं तथा वस्तमाकृत्य मुखजः कोशोचांद्रिनिर्दिशेत् यार्कंडेयः
स्वरमारुत्य विप्रस्तो जनेन यादि गच्छति तस कृच्छ्रत्रयं प्रोक्तं शरीरस्य विशेषधनम् पुनर्जन्मप्रदुर्वात्तघृतगर्भविधानतः

पदनरत्नेभिन्नासरायोवस्मान्मात्रमुक्तम् पुनः अज्ञानात्प्राशयविष्णुनंस्तरासंख्यमेव पुनः संस्कारमर्हति तत्र योग्यार्थिभूजा
 तयः मिताक्षरायांपराशरः यः प्रत्यवसितो विप्रः प्रभज्यातो विनिर्गतः अनाशकनिवृत्तश्च गार्हस्थ्यं चेच्चिकीर्षति सत्त्वे
 श्रीणि कृष्णविधिनिर्वाद्यायणा निच जानकगोदिभिः सर्वैः संस्तुतः शुद्धिमाप्नुयात् तौ धायनसूत्रे अथोपनीतस्य त्रत्यानिमवति
 नाम्यस्योष्ठं गुंजीतान्नपितृज्येष्ठास्यां न स्त्रियासहं गुंजीत मधुगां स आहूत कान्ना नि दशाहसंधिनी क्षीरं छत्रा कनि
 योसौ विलापनं गणानं गणिकान् भित्ते तेषु पुनः संस्कारः प्रतिषिद्धदेशगमनमित्येकं अथाप्युदाहरति स्तराक्षी संधुसौ वा
 रमवर्तं दक्षिणापथम् एता नि ब्राह्मणोगत्वा पुनः संस्कारमर्हति अयं पुनः संस्कारं व्याख्यास्यामो देवयजनं प्रभृत्प्राग्नि
 दुराकृतापलाशोऽसि पिथमाज्येनाङ्गुष्ठापायवाचयति पुनस्तादित्यारुद्रावसव कामाः स्वाहेत्यथा ब्रतं प्रायश्चित्ते जुहोति यन्मया
 त्सुनो गिरा यत्पुनरग्निश्चक्षुरदादिति द्वाभ्यामयपकाज्जुहोति समतेऽग्ने० वृत्तेन स्वाहेत्यथार्जुनी रुपयजुहोति येन देवाः परिवर्त्ते
 णेति तस्थिपरनुच्छं दसंस्वित्पृक्तमृत्तिमिद्धमाधेनुवरदनादथा परमापरिधानात्कृत्वा पाक्षाशोऽसि मिथया धायाथा व्रतस्य प्रायश्चि
 त्ते जुहोत्ययव्याहृतीं जुहोति अथापरो ब्राह्मणवननादेव सावित्र्याशनकृतौ भूतभिमंज्य प्राशयकृतभायश्चित्तो भवति शुभेर्वा
 युच्छिच्छं कं जीता धासुदाहरोति वपुर्नंदक्षिणादानं गेचलाद्वं भजिनमेष्य चर्वा व्रतानि च निवर्त्तते पुनः संस्कारकर्मणीति आश्वल
 यनगृह्येपि अयोपेतपूर्वस्येत्यादिना पुनः संस्कारउक्तः तथापि त्रादित्यतिरेकेण ब्रह्मचारिणः भेतकर्म करणे पुनरुपनयनमित्य
 पराकीदया निश्चली सन्तौ कर्मनाशाजलस्य शक्तिरतोया विलंघनात् गंडकादाहुनरणात्पुनः संस्कारमर्हति गोडासु
 करतोयाजलस्य शक्तिर्यनाशा विलंघनादिति पठेति तन्न दानधर्मेषु करतोयास्तानि माशास्त्योक्तेः करतोये सदानीरे सारि

कुंठेतिविश्रुते आप्लावयसिपोराणांपापंहरकरोद्भवेदतिस्मृतिदर्पणचंद्रिकाखरितस्नानमंत्राच्च पराशरः अ
 जिंनमेखलादंडोभैषाचर्याव्रतानिच निवर्त्तनेद्विजातीनांपुनःसंस्कारकर्मणि हरदत्तस्तु यः एकंवेदमधीत्यान्यंवे
 दमथ्येतुमिच्छति तस्यपुनरुपनयनंनप्रतिवेदमुपनयनंकर्तव्यमित्याह अन्येनैतन्नान्यंते सर्वेस्योवेदेप्रयःसा
 विअनूच्यतइत्यापस्तंबोक्तेः तद्विधिःकारिकायाम् वेदान्तरमधीत्येवअर्चयेदयेत्वधीयते उपनीतिरियंतेषामल्लंका
 रणवर्जिता यद्वैतदुपनीतस्यप्रायश्चित्तंयदाभवेत् कृताकृतंचपवनंमेधाजननमेवच मेधाजननसद्भवेद्वनच
 र्याप्तवेदिह अनुमयचनीयश्चतदभावेद्वयंनहि परितानंनकार्यस्यान्निमित्तानंतरंतिदस् पूर्वस्यावाचयेत्स्थानेन
 त्सचित्तुर्द्वणीगहइति यत्तुहारीतः द्विविधास्त्रियः ब्रह्मवादिन्यः सद्योवध्वश्च तत्रब्रह्मवादिनीनांउपनयनमग्नौध
 नंवेदाध्ययनंस्वगृहेचभैषाचर्येति सद्योवधूनासुपनयनंकृत्वाविवाहः कार्यइति तद्युगांतरविषयम् पुराकल्पे
 बुनारीणांमौजीबंधनमिष्यते अथ्यापनंचवेदानांसावित्रीयाचनंतयेतियमोक्तेः अथानध्यायाः पारिजा
 तेहारीतः प्रतिपत्सुचतुर्दश्यामष्टम्यांपर्वणोर्द्वयोः श्वेनध्यायेद्यशर्वर्यानाधीयतकदाचन नारदः अयनेवि
 शुवेवैवश्रयनेबोधनेहरेः अनध्यायस्तकर्तव्योमन्वादितुयुगादिषु निर्णयामृते चातुर्मास्यद्वितीयास्तमन्वादि
 तुयुगादिषु अनध्यायस्तकर्तव्योयाचसोपपदातिथिः गर्गः धत्वावृजेतपस्येचयाद्वितीयाविशुक्ष्ये चातुर्मास्य
 द्वितीयास्ताःप्रवदंतिमनीषिणः स्मृत्यर्थसारेपि आपादोकार्तिकोफाल्गुनीसमीपस्थद्वितीयास्तचेति मनुः उ
 पाकर्मणिचोत्सर्गेत्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम् अष्टकास्तत्तहोरात्रमृत्वंनास्तुचरात्रिषुइति उत्सर्गेनुमनूक्तपक्षिण्य

होतानायां व्याहृतस्य विक्लप इति विज्ञानेश्वरः अष्टावक्रशब्देन सप्तम्यादित्रयं इत्थं । अत्र निस्त्रोष्टकास्त्रिरात्रमंत्यामेके
 तिगोतमोक्तेः ऋत्वंतात्स्नितिसौरऋत्वंतात्स्नित्यपर्वत्वेनेव निषेधसिद्धिरिति सर्वज्ञनारायणः एतेनित्याः नेमि
 त्तत्त्वानप्याह याज्ञन्यः अहंमेतेष्वनध्यायः शिष्यत्विगुरुवंधुषु उपाकर्माणिचोत्सर्गस्वशास्त्रात्रोत्रियेतया सं
 ध्यागर्त्तनिर्घातमृदुं पोल्काभिपातने समाप्यवेदं धनिशमारण्यकमधीत्यच पंचदश्यांचतुर्दश्यामधम्यां राहु
 मृतके ऋतुसंधिषु मुक्तानां आदिकं प्रतिगृह्यन् पञ्चमं बुकनकुलशवादिमार्जारिसूषकेः कर्तते तरेलहोरात्रं शक्र-
 पातेतथोदये ग्रहणेषु निशोक्तावपि यस्ता स्तेच ह्यित्युक्तमाक स्मृत्यर्थसारे तु रात्रौ च हेति स्मोरात्रीः दिवाचच्य
 ह्यित्युक्तम् ऋतुः सौरः मुक्तेस्तत्सर्वविषयम् उर्ध्वमोजनादुत्सवे इति गोतमोक्तेः आदिकं यदेकोद्दिष्टमिन्नम्
 नचतुत्र्यहमिति मनुः स्मृत्यर्थसारे चैवम् यस्तु पञ्चाद्यंतरा येच्यहसुपचासौ विप्रवासश्चेति गोतमोक्तं तस्यथमा
 ध्ययने याज्ञवल्क्यः श्वक्रोद्गर्दभोलूकसामवाणार्त्तनिःस्वने अमेध्यशवधूद्रां त्यशमशानपलितोक्तिके दे
 शोश्नचावात्सनिचविद्युत्तन्निनतसंप्लवे शुल्काद्रपणिरेभोतरर्धरात्रैति मारुते पांसुप्रवर्षेदिग्दाहेसंध्यानीहा
 रभीतिषु धावतः प्रतिगंधेच शिष्टेच गृहभागते खरोद्भयानहस्त्यश्वनौ वृक्षगिरिरोहणे सप्तत्रिंशदनध्या
 यानेतां स्तात्कालिकान्विदुः वाणोर्वंशः शननंतुर्वीणेति हरदत्तः अमेध्याः स्तिकादयः स्तनितंगर्जः वर्षानो
 न्यत्र गर्जदृष्टिविद्युतां यौगपद्ये आकालिकः वर्षास्तत्कालिकं दूतिनारायणः संध्यागर्जेतु हारीतः सायंसं-
 ध्यास्तनितेरात्रिः मानः संध्यास्तनिते होरात्रं रात्रौ विद्युत्पराशच्यवर्षिः विद्युतिनक्तं चापरात्रादिति गोतमोक्तेः

दिनतृतीयांशोत्तरंतुविद्युतिसर्वपात्रमित्याहसएव त्रिभागादिप्रवृत्तौसर्वमिति अर्धरात्रेमध्ययामह्यइतिविज्ञानेश्वरः म
 ध्यरुडचतुस्यइतिनिर्णयामृते मनुः नविवादेनकलहेनसेनायांसंगरे नभुक्तमात्रेनाजीर्णेनवमितानसूतके रुधिर
 चक्षुतेगात्राच्छ्रेणचपरिक्षते कोर्मं स्तेघातकस्यछायायांशाब्बलेभभुकस्यच कदानिदपिनाथ्येकोविदारकपित्तयोः
 मनुः शयानःपौटपादश्रकृत्वचैवावसक्थिकाम् नाधीयातामिषंजग्ध्वासूतकान्नाद्यमेवच प्रौढपादःपादोपरिपाद
 दाता असनाकूटपादोचेतिहरदन्तः सोपपदास्वपिप्रागुक्तम् स्मृत्यर्थसारेश्रवणद्वादशीमहाभरणयोःप्रेतद्वितीयायां-
 रणसप्तम्यामाकाशीशवदर्शनेचाहोत्रम् असपिंडेगुरोश्चूतत्रिरात्रम् आचार्येउपाध्यायेचपक्षिणी आचार्येभार्यापुत्र
 शिष्येघहोरात्रम् अभुत्पातेगोविप्रमृतौत्रिरात्रम् अयनेविषुवेचपक्षिणी अकालदृष्टेच आरण्यमार्जारसर्पनकुलपं
 चनरवादेरतरागर्भेत्रिरात्रम् आरण्यप्रवस्तुगाल्दिवानरजकोटोद्दशरात्रं खरवरहोद्दृचांडालसूतिकोदक्याशवाहोमासं
 गौगवयाजानास्तिकोटौत्रिमासम् शशमेघश्रवपाकोटौपण्मासम् गजगंडसारससिंहव्याघ्रमहापापिकृतद्वादचब्दमन
 ध्यायः शोभनदिनेवानध्यायः विवाहप्रतिष्ठायापनार्दिद्यासमासेःसगोत्राणामनध्यायः उदयेस्तमयेचापिमुहूर्तत्रय
 गाभियत् नदिनतदहोरात्रंचानध्यायविदोविदुः केचिदाहुःकचिदेशेयावच्चहिननाडिकः तावदेवत्वनध्यायोनतन्नि
 भेदिनानरे प्रदोषंलाहप्रजापतिः षष्ठीचद्वादशीचैवअर्धरात्रोननाडिका प्रदोयेनत्वधीयततृतीयानवननडिका नि
 र्णयामृतेगर्गः रात्रौयामत्रयादर्वक्सप्तमीवात्रयोदशी प्रदोषःसनुविज्ञेयःसर्वविद्याविगर्हितः रात्रौनचसुनाडोपुचतु
 र्थायदिदृश्यते प्रदोषःसनुविज्ञेयःसर्वविद्याविगर्हितः कोर्मं अनध्यायसुनांगेषुनेतिहासपुराणयोः नधर्मशास्त्रेद्व-

नोपुपर्वण्येता निवर्जयेत् शोभकः भित्तेजपेचकाम्येचक्रतोपारायणोपिच नानध्यायोस्तिवेदानां ग्रहणे ग्राहणे स्मृतः
 इत्यनध्यायाः अथ गहानात्मादिब्रह्मम् आथरः तिथिनक्षत्रवारंशवर्गोदयनिशस्त्रणम् चोलवत्सर्वमारव्यातस-
 मोदानत्रनेपुन एते बांलोपे शोभकः व्रतानि विधिना कृत्वा स्वशास्त्राध्ययनं चरेत् अकृत्वा भ्यस्यते येन स पापी विधियात्
 कः प्रत्येकं कुरु मे कं चरित्वा ज्याहुतीः शतम् हुत्वा चैव नुगाय स्थायादित्याह शोभकः स्मृत्यर्थं सारितु आन्य इद्वा दश
 वाक्येन कृत्वा पुन व्रतं चरेदित्युक्तम् अयमसागवर्तनम् सुरेश्वरः भोगभानुजयोर्वीरेन सत्रे च व्रतोदिते ताराचंद्रवि-
 शुद्धौ च स्यात्समावर्तनक्रिया औपायनसूत्रेण रोहिण्यां तिथेः उत्तरयोः फाल्गुन्योर्हस्ते चिन्त्रायामेन्द्रो विशारवयोर्वस्त्रायारित्युक्त
 म् पश्चिष्ठः स्नानं माध्याह्ने काले सुहोरायां कारयेत्तु भ्रमम् पूर्वाण्डे तदभावे तु कुर्यात्स्नानं यथाविधि सर्वकृतवो विवाह
 सेति सूत्राद्यदादक्षिणायने विवाहस्तदा समावर्तनमपि तत्रैव अत्यथोदगयने समावर्तने अनाश्रमीनिति छेतेति विरोधः
 दित्युक्तं सुदर्शनभाष्ये एतच्च त्रत्सु परिब्रतलोपप्रायश्चित्तं कृत्वा कार्यम् तदाह बोधायनः शौचसंभ्यादर्भमिक्षाधिकार्यप
 हित्युक्तोपीनोपवीतमेव त्वा दंष्ट्राजिनाधारणो दिवा स्वापछत्रपादुकास्त्रविधारणां गौर्दत्तानां लेपनं जनधूतचृत्य गीतवाद्य
 भिरतौत्रहाचारीकृच्छ्रत्रयं चरेत् महाव्याहृतिहोमं पाहित्रयो दशहोमं च कुर्यात् समावर्तनोत्तरं पूर्वमुत्तानां भिदात्रमाशौ
 चं कार्यम् आदिष्टानो रंकं कुर्यादात्र तस्य समापनात् समाप्ते त्वदंकरत्वा त्रिमात्रमशुचिर्भवेदिति मन्त्रैः आदिष्टी ब्रह्म
 चाशीति निजाने श्वरः त्रत्सु चर्येयदिकश्चिन्नमृतस्तदा त्रिरात्रमध्ये विवाहः कार्यो न्ययानेति सित्यथिति जनने तु सत्यपि न भि
 त्रम् तत्रातिक्रान्तां शोचाभावाद्दुदंकरत्वेति च नानाञ्चेति दिक् तत्रार्थोपपत्तेर्नैषां दोषो भवति कर्हिचित्

आशौचं कर्मणीं तेऽस्मात्प्रहं वात्र ह्यचारिणां भित्तिर्दोगपरिशिष्टात् स्नातकव्रतान्याहव्यासः यज्ञोपवीताद्विद्यं योऽदकं च क
 मंडलम् छत्रं चोष्णीषमभ्यङ्गादुकेचायुषानहौ शैवे च कुण्डले वेदः कृतकेशनखः शुचिः वेदो दर्पवदुः मनुः उपानहो
 च वासश्च धृतमन्त्रैर्नधारयेत् उपवीतमलंकारस्नानं करकर्मैव च अन्यान्यपि बहुचतुष्टयस्मृत्यादिभ्यो ज्ञेयानि अथ कुरि
 काबंधः ज्योतिर्विधेनारदः कुरिकबंधं न वक्ष्येष्टपाणां प्राक्करयद्वात् विवाहोक्तेषु मासेषु शक्यपक्षेऽप्यनस्मिन् जीवे
 शक्ये च मृत्युश्चैवं दत्तावलांतिने भोजीनं प्रार्थयितुं पुकुजवर्जितवासरे संग्रहे श्रद्धां गाराजपुत्राणां भोज्यभावे रूत्रबंधनं
 भोजीबंधोक्तित्थादौ कार्यं भोमदिनं विना अथ विवाहः यज्ञवल्ग्यः अपि विपुतव्रह्मचर्यो लक्षण्यं स्त्रियमुद्देहत् अ
 नन्यपूर्विकां फांतामसपिंडाय वीयसाम् अरो गिणीभ्रातृमतीमसगानार्पणोत्रजाम् लक्षण्यं वाद्याभ्यंत रलक्षणैर्युक्तं
 वाद्यानि काशीरवंडोदोमसिंक्षामि आंतराण्याश्वलायनोक्तान्यंष्टोपिंडान्कलेत्यादीनि मनुः असपिंडाचयाभातुरसगोत्रा
 चयापितुः सामयस्ताहिजातीनां दारकर्मणि मैथुने दत्तममातुर्गृहीता असपिंडापि सगोत्रा तत्कुलनिवृत्तये च कारा
 न्यातुरसगोत्रादत्तकस्य पितुर्जनककुलेऽपि नुरसगोत्रापि सापिंडत्वान्निषिद्धे तस्य श्वकारः असपिंडां सापिंड्यारहितां तच्चै
 कशरीरावयवान्वयेन भवति एकस्य हि पितुर्मृतुर्वाशरीरस्यावयवाः पुत्रपौत्रादिषु साक्षात्परपरयावाशुक्रशोणित
 दिरूपेणानुस्यूताः यद्यपि पत्न्याः पत्या सह भ्रातृपत्नीनां च परस्परं नैतत्संभवति तथापि आधारत्वेनैकशरीरावयवा
 न्वयोस्त्येव अस्थिभिः अस्थीनीति यंत्रलिङ्गात् एकस्य हि पितृशरीरस्यावयवाः पुत्रहारातास्काहितादिति मदनरत्नपरिज्वा
 तविज्ञानेश्वरादयः वानस्पतिश्रद्धिविचैकश्रद्धलपाण्यादिगौडमैथलादयो वेचम् श्रुतावपि एतत्पादोऽधिकं शरीरम्

श्रीणिपितृनत्नीणिमातृतोस्थिरासुभज्जानः पितृनत्सत्त्वांसक्राधिराणिमातृनइति प्रजामनुप्रजायसइतिच चंद्रिकापरार्के
 मेपातिथिगाथचादयस्कएकपिंडदानक्रियान्वयित्वंसापिंड्यम् तेषाम्बिअनुर्थार्थाद्याःपिन्नाद्याःपिंडसागिनः पिंडदःसप्तमस्ते
 गांसापिंड्यंसाभयोरुपशिशिनिगत्योक्तेः नचपितृव्यादिधेवन्नास्तीतिवाच्यम् तत्कर्तृकश्चाद्धेदेवतैष्येनतत्सत्वात् देवदत्तक
 र्त्तृकश्चाद्धेदेवताभूतास्तेषांमथ्येयःकश्चिदन्यकर्तृकश्चाद्धेदुप्रविशति तेषांसापिंड्यम् तद्भार्योणामपिभर्तृकर्तृकश्चा
 दैसदाधिकारित्वेनतदन्वयात् एकत्वंसागनाभर्तुःपिंडगोत्रेचपुत्रकैइतिस्मृतेश्च श्रुतीनांचवेराग्यार्थत्वात्तस्यसापिंड्यनि
 भित्तत्वेमानाभावात् नचमातृत्वादिवेतन्नास्तीतिवाच्यम् गान्तामहूरूपेदेवतैक्यात् ननुगुरुशिष्यादिसिपिआद्धेदेवतात्वात्स
 पिंडत्वंस्यात् किंवहुनासर्वाभावेनृपतिः कारयेत्तस्यरिक्थतइतिभाकेडेयपुराणाद्राज्ञोपिआद्धेदेवतात्मापिंड्यमसंगः
 सत्यम् पंचमात्सप्रगादूर्ध्वमातृनःपितृनत्स्येतिथात्रवत्स्यवचनेनमातापितृसंबंधएवतत्सत्वात् उर्ध्वंसापिंड्यंनिव
 र्तेनदतिशेषः ननुपंचमत्वाद्यन्ननियम्यतेनमातृनत्सादिवाक्यमेदात् भैवम् मातृकुलेपंचमत्स्यपितृकुलेसप्तमत्व
 सचबोधनेनून्यत्वात् पौरुषेयत्वाददोषइतिचेन्न तुल्यमन्यत्रापि अन्यकर्तृकराजस्तत्पितृणांवादेवनात्वाभावाच्च
 किंच अवयवान्वयपसेयथायोगरूढ्यापरिहारस्तथेक्षापितेनमातृकुलेपितृकुलेचैकापिंडदानक्रियान्वयित्वंसापिंड्य
 भित्त्याहुः तेनैकस्यापिन्नादयः षट्पुत्रादयश्चषट्सापिंडाभवंति अत्रकेचिदुभयतः सापिंड्यनिवृत्तावेवोद्गहोनान्यथे
 त्ताहुः श्रद्धाचिंतामणिवाचस्पतिहरिदत्तादयस्तु सगोत्रत्ववत्सापिंड्यस्वसप्रतियोगिकत्वेनसंयोगवदुभयनिरूप्यत्वा
 त् एकतोनिवृत्तावन्यतोनिवृत्तेरावश्यपुत्रकत्वानूलुपकथमारभ्याष्टमोवयोमूलपुत्रपुत्रपुत्रमात्रपरिहृतायात्तृतीयादिकांकन्या

पुद्गहेरित्याहुः शिष्टास्त नवधूवरयोः स्वतः सापिंड्यं किंतु कूटस्थसंततितात्तत्सापिंड्येनेव अतोष्टमवरं प्रतिकन्यायाभस्ता
 पिंड्योपिकन्यायाः कूटस्थेन सापिंड्यात्तत्संततिस्थत्वात्वरस्तां प्रतिसापिंड्यं एवेत्यविवादः सापिंड्यासापिंड्ययोः प्रतियोगि
 श्रेदेनाविरोधादित्याहुः इदमेव च युक्तम् आशौचेत्येवं सापिंड्यं ज्ञेयम् यत्र तु मध्यो विच्छिन्नमपि सापिंड्यं मंडूककुटुंब
 तु नरनुवर्तते यथा कूटस्थत्वं च म्योः कन्ययोः पुत्रौ तत्र निवृत्तिः तदपत्ययोस्त्वनुवर्तितस्तत्रापि न सापिंड्यासापिंड्ययो
 र्दोषः संबंधिभेदात् तैत्तन्नविवादः अत्र कूटस्थमारभ्य गणनाकार्या तदुक्तम् वधावरस्य वा तान्तः कूटस्थाद्य
 दिसप्तमः पंचमीचेत्तयोर्माता तत्सापिंड्यं निवर्तत इति कूटस्थो मूलपुरुषः विश्वरूपनिबंधे एवमुक्तप्रकारेणपि
 त्वंबंधुसप्तमात् ऊर्ध्वमेव विवाह्यत्वं पंचमान्मात्वं धुनः गंतानो भिर्यनेयस्यात्सर्वजादुभयत्र च तमादाय गणोद्धेमा
 न्वरयावच्च कन्यकाम् स्थितिं तत्वेनारदः आसत्समात्पंचमाच्च बंधुभ्यः पितृमातृतः अविद्यासगीत्राच्च समानप्रवरान्
 था अत्र बंधुभ्य इति पंचमीनिर्देशात् पितुः पितृवश्च पुत्रात्सप्तमीमातुः पितृवश्च पुत्राच्च पंचमीभित्यजेत् एवम
 न्यबंधुज्ञेयम् तत्रापि त्रिगोत्रात्ययेर्वागपि विवाहं कुर्यात् वक्ष्यमाणवचनात् त्रिगोत्रगणनाचमातामहगोत्रापेक्ष-
 या ननु सापेक्षया अन्यथापितुः पितामहदुहितुर्दोर्होत्रापुत्रोपरिणेत्यास्यात् वधाः मातामहगोत्रापेक्षया तु त्रि-
 गोत्रान्तर्गतेन विवाहमसंग इति संबंधतत्त्वादयोऽग्रंथाः संबंधविवेकेऽसल्लपाणि रप्यारु पंचमात्मसमाच्चावर्गेण
 पित्रिगोत्रान्तरिता विवाह्या असंबद्धाभवेन्मातुः पिंड्येनेवोदकेन वा साविवाह्याद् विजातीनां त्रिगोत्रान्तरितान्ये
 ति ह हन्मनूक्तैः सन्निकर्षोपकर्तव्यं त्रिगोत्रात्परतो यदो निर्देवलोक्तेऽर्थेति एतच्च दाक्षिणात्यानयन्यते, यत्तु वसिष्ठः

पंचमीं समींचेवमावृतः पितृतस्तथेति यच्चविष्णुपुराणम् पंचमींमातृपक्षाच्चपितृपक्षाच्चसप्तमींम् गृहस्थउद्धे-
 त्तन्यांन्यायेनविधिनानृपेतिनयंचगीसप्तमीमतीत्येतिव्याख्येयम् पंचमेसप्तमेचैवयेषांवेवाहिकीक्रिया क्रियाप-
 राअपिहितेपतिताः शूद्रतांगताइत्यपराकेमरीचिक्वनात् हारलतायांशखलिखितोसपिंडतानुसर्वेषांगोत्रतःसा-
 म्यपौरुपी पितृव्योदकदानंचआशींचनदानुगम् गोत्रंसंतानम् आशींचंतानभिवाप्यगच्छतीत्यर्थः शुद्धिविवेके-
 शुद्धिचिंतनामणीचब्राह्मे सर्वेयामेववर्णानांविज्ञेयासासंपौरुषा सपिंडताततःपश्चात्समानोदकधर्मता ततःकाल-
 वशात्तत्रविस्तृतोनामगोत्रतः समानोदकसंज्ञानुतावन्मात्रापिनश्यति समीर्ध्वत्रयःसोदकास्तनोगोत्रजाः तत्रै-
 वब्राह्मे अविभक्तधर्गोस्तेनेसपिंडाःपरिकीर्तिताः तेनाविभक्तधर्माभावेविभक्तः सपिंडोधनहारीनान्यथेत्यर्थः
 तेनविवाहे आशींचेधनग्रहणीचत्रिधासापिंड्यंसिद्धम् यत्तु पंचमीमावृतःपरिहरेत्सप्तमींपितृतस्मीन्मावृतःपंचपि-
 तृतीवेतिपेधानिससृतोत्रोनित्येनुकल्पइतिमाधयोक्तेः पंचमींसप्तमींचैवमावृतःपितृतस्तथा दशभिःपुरुषैःख्याता-
 श्रौत्रियाणांमहाकुलान् उद्धेत्सप्तमादूर्ध्वतदभावेनुसप्तमीम् पंचमींतदभावेतुपितृपक्षेऽप्ययंविधिः सप्तमींचतथा-
 यदीपंचमींचतथैवच एवमुद्वाहयेत्कन्यांनरोयःशाकटायनः तृतीयांवाचतुर्थींवापक्षयोरुभयोरपि विवाहयेन्मनुः
 प्राहपाराशर्योगिरायमः यस्मिन्देशानुरूपेणकुलमार्गेणचोद्धेत् नित्यंसम्यक्वहार्यःस्याद्देशेनतत्पदस्थतइतिचतुर्वि-
 शतिमतात् चतुर्थीमुद्धेत्कन्यांचतुर्थ्यःपंचमीपिवा पराशरमतेषांपंचमीननुपंचमीमितिपराशरोक्तेश्चानुकल्पते
 नापिपंचम्यादिपरिणयनंकार्यमितिप्रतीयते अत्रहितदभावेइतिस्यष्टमेवानुकल्पत्वमुक्तम् तत्रयथाश्रुतंज्ञेयं

पूर्वोक्तमरीचिवचोरोधात् वस्तुनिविकल्पासंभवात् पंचमात्सगद्गोनांयः कन्यासुहृद्देहिजः शुक्रतल्पीसविज्ञेयः स
गोत्रांचिवसुहृद्गन्धिनिति विष्णुक्तेः पराथारस्यभूलाभावाच्च तस्मान्नादनपरिजातादुक्तदिशादत्तकसापलसंबंधाद्यनु
प्रवेशोच्चाहणादीनां क्षत्रियादिसंपिंडविषये चापूर्वोक्तमिनेयानि न त्वनुकल्पइति श्रमिन्वयम् यत्तु स्थितिचोदिकामाध
नादय आहुः तृतीयसंगच्छावहेचतुर्यसंगच्छावहाइति शतपथश्रुतेः तस्माज्जहर्मातुलस्येवयोषाभागस्तेपैतद्वधसेयीव-
पाभिर्वेति गर्भे सुनोजनितादपतीकभित्तमंत्रवर्णात् मातृधस्तृस्तोके चित्पितृधस्तृस्तोतां तथा विवहंति क्वचिद्देशे
संक्रोचापिसंपिंडतामिति शातानयोक्तेश्च यातुलकन्योद्वाहः कार्यः यद्यपि पितृधस्तृस्तृक्तन्योद्वाहोऽपि प्राप्तस्तथाप्यस्वर्ग्य
लोकविद्विद्वंधर्ममप्याचरेन्न त्विति निबिधेयाद्वचनांतरेण तदुद्वाहस्याविधानाच्च न कार्यः अयं तु दाक्षिणात्यां शिष्टाचारान्
कार्यइति न च पूर्वोक्तश्रुतीनामथर्वादमात्रता मानांतरेणासिद्धौ उपरिहेदेवेभ्यो धारयतीति वदन्नुवादानुपपत्त्या वि-
धिकल्पनात् यत्तु शातानपः मातुलस्यस्तृतामूद्रामातृगोत्रांतयेव च भयानमवरांचैव तस्य स्काचां द्रायणांचरेत् यच्च
मनुः पैतृधसेयीभगिनीं स्वस्तीवां मातुरेव च मातुश्च भ्रातुरासस्य गत्वाचां द्रायणंचरेत् एतास्ति स्तृस्तृप्ताथैर्नोपय
छेत बुद्धिमान् यच्च व्यासः मातुः संपिंडायत्नेन कर्जनीयाद्विजातिभिरिति तद्गंधर्वादि विवाहोऽदमात्तविषयम् तत्र वि-
तृगोत्रा निवृत्तेः अतएव मार्कंडेयपुराणम् गंधर्वादि विवाहेषु पितृभोजेण धर्मो विदिति ब्राह्मादि विवाहे तु परिणे-
येवेति भट्टसोमेश्वरोपितृतीये ध्यायेवाक्यपादे मातुलकन्योद्वाहगुदात्तस्य स्मृतिविरोधेनाचारप्राप्तस्यास्य वार्तिके
बाधोक्ता विषयपूर्वोक्तभ्रौतलिंगबलीयस्तादस्य कर्तव्यतामाह तदेतदत्तकस्य पालकदन्निभमातृसोदरकन्या-

विषयत्वेनासन्नगणानुलकन्याविषयत्वेनसुगांतरपरत्वेनचोपपन्नमपिअविचारितरमणीयंयथातथास्तु तथापिक
ल्लोनावन्निषिद्धमेव गोत्रानातुःसपिंडाच्चविवाहोगोवपस्तथेत्यादिसुशणात् माधवीयेबौधायनोप्यस्यनिंदामाह
नंधाविप्रतिपत्तिर्दक्षिणतस्तथोत्तरतर्जुर्णाविक्रयोनुपेतेनस्त्रियान्नसहभोजनंपर्युषितभोजनंमातुलपितृष्वसदु
हितपरिणयनमिति अथोन्नरत्तःसीधुपानादिकमुत्काइतरइतरस्मिन्कुर्वन् दुष्यतिइतरइतरस्मिन्निति भ
द्रसोर्नखरेणापिस्मृतिविरुद्धानामनुलकन्योद्वाहादिनामस्माद्वचनादग्रामाण्यमित्युक्तम् बृहस्पतिरपि उदूह्य-
तेदाक्षिणात्यैर्मानुलस्यस्तताद्विजेः मत्स्यादाश्वनराःपूर्वव्याभिचाररताःऋषयः उत्तरेमध्यपाश्वेवस्तृथानृणांरजस्व
लाइत्यनान्धारत्वमाह अतएवहेमाद्रौमाल्ये कर्नाटकादीनांतत्कारिणांआर्हानिवेयः योपदेवेनापिलिखितंब्राह्मं
यनमानुलज्जोद्वाहायत्रवेद्वषल्लीपतिः श्राद्धंनगच्छेत्तद्दिवाःकृतंयच्चनिरामिधमिति तस्मान्मातुलतः पंचपितृतःसप्त
सत्कोढहेदितिसिद्धम् संबंधविवेकेसुभंगुः ब्राह्मणानामेकपिंडस्वथानायादशमाद्धर्मोविछित्तिर्भवति आसप्त
माद्रित्यविछिन्निर्भवति आतृतीयासिंडविछित्तिरन्यथापिंडशौचक्रियाविच्छेदाद्रहसह तुल्योभवति अस्वार्थ
माहशूलपाणिः जीवत्स्त्रिणादिनेकस्यबृद्धपितामहादयस्त्रयः श्राद्धदेवतात्वात्पिंडभाजोभवन्ति तदूर्ध्वत्रयोन
नपुरुषपर्यन्ताल्लेपभाजः श्राद्धकर्त्ताचदशमइतिदशमादूर्ध्वेसापिंड्यनिवृत्तिः दशमादित्कपलक्षणाद् तेनपितृ
पितामहजीवनेनपपुरुषपर्यन्तपितृजीवनेचाष्टपुरुषपर्यन्तंसापिंड्यामितिज्ञेयम् अपुत्रधनग्रहणोसन्निहिता-
भावेसप्तपुरुषपर्यन्तमधिकार धनग्राहिणामारभ्यतृतीय पौत्रःतदूर्ध्वेआहविच्छेदः अन्यथाधनहारित्वेऽपुत्रश्चा

द्वायकरणेऽत्र हेत्यर्थः आन्तरीयादित्यन्तूदकन्याविषयम् . अप्रत्तानांतुस्त्रीणां निपुरुषीविज्ञायत इति वसिष्ठोक्तेः
 एतच्छाशौचविषयं सापिंड्यननुधिवाहोदौ तत्र पूर्वोक्तवचनैः पंचमत्वसममलनियमादिति गोधातिथिप्रसुरवादाक्षिणा
 स्थाः वान्दनोत्तरयेतदिति श्रद्धाविषेकः भान्तुकुलविषयं कानीनकन्याविषयं चेत्तत् अन्यथाऽप्रत्तानांतयास्त्रीणां सा
 पिंड्यं रासमयोरुपम् प्रत्तानां सप्तसापिंड्यं आह देवः प्रजापतिरिति केर्गेण विरोधः स्यादिति रक्षाकरस्मृतितत्वादिगोडग्रंथाः
 युक्तं चेत्तत् अन्यथा कन्योत्पत्तौ पुरुषत्रयपर्यंतयेन सूतकं स्यान्नोर्ध्वम् सापलमात्तामहकुलेत्वाद्भिमताक्षरायां शंखः
 यद्येकजातावहवः पृथक्क्षेत्राः पृथक्क्षेत्राः एकपिंडाः पृथक्क्षेत्राः पिंडस्तावर्तने त्रिषु पृथक्क्षेत्राः भिन्नजातीयस्त्रीषु
 जाताः पृथक्क्षेत्राः सजातीयभिन्नमातृषु जाताः अत्र निपुरुषं सापिंड्यमिति विज्ञानेश्वरो व्याचरव्यो पृथ्वीचंद्रोदये
 सापिंड्यदीपिकायांचैवम् भदनपारिजाते तु पृथक्क्षेत्राः भिन्नमातृजाः पृथक्क्षेत्राः भिन्नजातीयाः एतद्विजानीय
 सापत्नमातृकुलविषयम् सवर्णसापलगातृकुलेचतुः पुरुषं सापिंड्यं पंचमीससंभवेव मातृतः पितृतस्तथेति व
 सिष्ठोक्तेः सप्तमीमिति त्रासणादीनां क्षत्रियादिदारोत्पन्नपितृकुलविषयं चेत्कृत्तम् तत्सकपोलकल्पितत्वात्तत्र
 धांतरीयरीधाञ्च निर्मूलम् . पितृपत्न्यः सर्वाभानरइत्कृत्तास्तु संतुनातदपत्यानि सागिनियानीति पृथग्निषेधाच्च अ
 न्यथा सापिंडत्वेन निषेधात्सपलमातृकुलत्वादिनिर्देशोऽव्यर्थः अतएव तेन स्मृतिकोमुद्यांसवर्णसापलमात्तामहकुलप
 रत्वेन तथैव शंखवचनं व्याख्यातम् तेन वा सिद्धं पंचमीससमीयतीत्येति व्याख्येयम् तस्मात्वाच्येव व्याख्यायुक्ता
 प्रयोगरत्नेऽसद्वैः स्थितितत्वादिगोडग्रंथेषु च सपलमात्तामहकुलेयावदुक्तं वाचनिकमेव सापिंड्यमुक्तम् यथा

हस्तमंतुः मान्दपितृसंबन्धआसप्तमादविवात्साभवेति आपंचमादन्येषांपितृपत्यः सर्वोभातरस्तद्भान्तरोमानुल्लस्तद्भ
ग्निन्योगात्तृषसारस्तदुहितरथभगिन्यस्तदपत्याभिभागेनेयाणि अन्यथासंकरकारिणः स्फुत्तथाध्यापयितुरेतदेवेति
आपंचमादितिमान्दकुलोत्रिगोचान्नितिशिष्यवेतिप्राच्याः मात्स्ये समानप्रवरान्वेषशिष्यसंज्ञानिरेवच ब्रह्मदानुर्गुरो
श्चैवसंज्ञतिःप्रतिप्रिश्यते नद्रगिन्योगात्तृषसारइतितुभाकरेनप्रभितं कचिद्वचनादविवाहः यथागृह्यपरिशिष्टे अवि
रुद्धसंबंधामुपयच्छेतेस्तत्कविरुद्धसंबंधः स्वयमेवोक्तः यथाभार्यास्वसुदुहितापितृव्यपत्नीस्वसाचेति वौधायनः मा
तुः सप्तत्याभगिनीतत्कृतान्चविकर्जयेत् पितृव्यपत्याभगिनीतत्कृतान्चविकर्जयेत् अनोमान्दृषसुः सापलपुत्रकन्याव्य
विवात्सा सापलमात्कुलज्जाभितमदनपारिजातोक्तेरितिकेचित् कैचिचुज्येष्टोभ्रातापितुः समइतिमनूक्तेस्मात्प
त्याः मान्दत्तान्तितुर्भातामहत्वात्ज्येष्ठभ्रातृपत्नीभगिनीनविवात्सा तथा उत्पादकब्रह्मदानोर्गरीयान्ब्रह्मदः
पितेनियन्तेर्गुरुणात्रिपुरुषंसापिंड्यसरवापिर्निवाप्यः अनस्तेषांकन्यानोहात्साः गायत्र्याउपदेष्टुश्चकन्यार्नयोद्गहे
द्विजः श्रोत्र्यकन्यांशिष्योवातत्संतत्याधिनेष्यते पुरुषत्रयपर्यंतंभ्रात्रादेर्नैतदिरथ्यते वाक्संबंधकृतानांतुस्नेहसंबं
धभागिनाम् विवाहोत्रनकर्तव्योत्तो कर्होप्रसज्यतइतिवचनाच्चेत्साहुः तत्रमूलंविंसमू दत्तकविषयेत्त्व्यने
तत्रगौतमः उर्ध्वमसमात्पितृवंशुभ्योवीथीनिमश्र्वमान्दृषसुभ्यः पंचमादितिचंपुत्रग्रहणान्दत्तकमात्रपरमिदंकिंतु-
संतानेपि एतच्छेच्छज्जादिसर्वद्यामुत्थायणपरमितिहरदत्तः अत्रस्मृतिर्चांद्रिकानियोगाद्यउत्पादयतिनस्माद्वाजि
नोप्यूर्ध्वमसमादिसपर्यइति दत्तकस्यजनकविषयमेतदितिसापिंड्यमीमांसायाय तेनदत्तकस्यजनककुलेसाह

पौरुषंजननीकुलेपांचपौरुषंसापिंड्यम् दत्तक्रीतादिपुत्राणांबीजवस्तुः सपिंडता सप्तमीपंचमीन्वेवगोत्रित्वंपालक
 सचेतिवृहन्नानूक्तैः बीजिनश्चेतिगोतमोक्तेश्च पालकपितृकुलेतुपंचपुरुषम् पालकमातृकुलेत्रिपुरुषम् तथा
 नापराकैपेठानसिः त्रीन्यातृप्तः पंचपितृतः पुरुषानतीत्योदहेदिति एतत्साएवव्याचरेव्यो दत्तकादीन्पुत्रान्पितृप-
 क्षतोनिवृत्तपिंडगोत्रार्थेयान्प्रत्येतदुच्यतेपंचपितृतइतिनान्यान्प्रतीति यस्तुदृढगोतमः स्वगोत्रेषुक्रतायेस्युदे
 त्तक्रीतादयः सुताः विधिनागोत्रमायांतिनसापिंड्यंविधीयते यच्चवसिष्ठः अन्यशाखोद्भवोदत्तः पुत्रश्चेवोप
 नायितः स्वगोत्रेणस्वशाखोक्तविधिनास्यात्स्वशाखभाषागिति यच्चनारदः धर्मार्थेवर्द्धिताः पुत्रास्तत्तद्गोत्रेणपुत्र
 वत् अंशपिंडविभागित्वेनैषुकेवलगीरिति तत्पालककुलेसामपौरुषंसापिंड्यंनेत्येवंपरंननुसर्वथासापिंड्य-
 नियधपरमिति सापिंड्यमीमांसायाम् 'भट्टनपारिजातादपितृतकानुप्रवेशेऽपिंड्यं प्रतिभाति तथाहि तेन
 त्रीनतीत्येकदात्तस्यमातादत्तपुत्रीप्रतिगृहीत्रासुत्रीकृतातस्याः प्रतिगृहीतुः कुलेत्रीनतीत्येति पंचपितृतइ
 तियस्यदत्तपुत्रः पितातस्यदत्तस्ययज्जनककुलंतीदृपयमित्यक्तम् तत्तत्तत्पूर्ववचसांमहाभिवंधेषुकाप्यनुपलं
 भादपराकर्षादिलिखनाभावात् पूर्वोक्तव्यवस्थायाम्प्रतिभाज्ञानगुल्यत्वाद्यैरेतल्लिखितंतेषामेवशोभते ममनु
 पालककुलेएकपिंडदानक्रियान्वयित्वरूपंसाप्तपौरुषमेवसापिंड्यं बीजिनश्चेतिगोतमोक्तैर्जनककुलेपिताव
 देवत्रीन्यातृत्तइत्यादितुसवर्णसापलमानुकुलपरंधेकजातावहवदतिशांवेकवाक्यत्वादितियुक्तंप्रतिभाति अ
 तएवास्मद्व्यासुत्थायणत्वंहेमादिप्रवरमंजरीवृत्तिकृन्नारायणादिभिरुक्तम् भट्टसोमेश्वरेणापिपृथायाः कृति-

भोजस्य पात्न्य ककुत्सेऽपि उर्ध्वं सप्तगात्पितृबन्धुभ्यो वीजिनश्चेति गीतमोक्तेर्द्विभागाः पृथायाः जनकस्य शरसेनस्य कुले-
 पि रासयोरुपपात्न्य ककुत्सेऽपि तावदेव सापिंड्यं उक्तमपि वाकारणाथ हर्षे इत्यत्र सापिंड्यदीपिकायां तु दत्तक्रीतादीनां ज-
 नकगोत्रेणोपनयने ककुत्सेऽपि सासयोरुपसापिंड्यम् पात्न्य ककुत्सेऽपि तत्कुले त्रिपुरुषम् पिंडं निर्वापान् निर्वाप्य ल-
 क्षणं त्रिपुरुषं सापिंड्यम् पात्न्य कगोत्रेणोपनयने तत्कुले सासयोरुपपितृकुले त्रिपुरुषम् तन्ना चूडोपायनसंस्कारा निजगोत्रेण
 वैकृताः दत्ताद्यास्तनयास्तेसुरन्यथादास्य उच्यते इति कालिकापुराणादुपनयनोत्तरं दत्तकनिषेधात् त्रिपुरुषमि-
 त्यत्रापि सूक्तं गृह्यमित्यन्तं बहुना मातापित्रह्यारकसापिंड्यवतीनां कन्यानामियं संस्काराम् बाजपेयिनोक्ता उद्बोदुः
 पितरौ तौ पितुश्च पितरौ तज्जन्म कुरुदं पतिदं हंतस्य चतुष्कमष्टचततोप्यस्य क्रमात्षोडश वंशारंभकदंपती प्रभितिरित्या-
 सप्तकसंस्कारा एकैकान्वयकन्यकाः पितृकुले त्वांसप्तकक्षं भुवे यद्यप्येकस्य बहवः संताः स्फुटतदपीह तु संबंधसाम्या-
 देकैव गणितेत्यवधार्यताम् एकस्माभिश्चुनात्स तौ थदुहि तादृहद्वयं तद्व्यात्तस्माद्वद्वचलुक्रमश्च ततोतः षोडशा-
 न्नोरदाः यावत्सप्तमकक्षमभिः क्रतवः कन्याद्वैकान्वयेनादत्तैर्युगितारसेकस्वद्वयं शेषं सपिंडाः पितुः मातुर्जन्मद-
 दंपती च भिश्च न हंततयोः सागरास्तस्याः पंचमकक्षमष्टममिति रित्येकान्वयः पुंसु ते द्वाद्वद्वयं गंतो व्यय इतीक्षेपं
 चकक्षं शरक्षोण्यः सप्तगुणाः शरास्त्रविधवो मानुस्सपिंडाः कुले कुलद्वयस्य कन्यकायुता मिथः सपिंडकाः हि मां
 शतद्व्यधरादृशो विवाहकर्मवर्जिना इति एतच्च सर्ववर्णसाधारणम् सर्वत्र सापिंड्यसद्भावादि तिविज्ञानेश्वरोक्तेः पत्र-
 मात्सप्तमादूर्ध्वमात्ततः पितृनतः क्रमान् सपिंडता निवर्त्तते सर्ववर्णे भिधिति हरनाथधृतदेवलवचनाच्च सं-

एकस्य दृश्यते यत्र तद्गोत्रं न स्थक्यते भृग्वंशिरोगणेऽनुभाधवीयेऽस्य तन्तरे पञ्चानां त्रिषु सामान्यादविवाहस्त्रिषु
द्वयोः भृग्वंशिरोगणेऽप्येवं शेषेऽपि वारयेत् शेषगोत्रेषु एकौपि समानः प्रवरो विवाहं वारयेदित्यर्थः यो धायनो
पि भृग्वंशिरसाच्चिह्नकृत्य द्वापर्ययसन्निपाते विवाहं कुर्याद्विवाणां व्यार्थे यस्य सन्निपाते विवाहः पञ्चार्थे याणां भिति-
भृग्वंशिरोगणेऽपि जमदग्निगोत्रमप्येव प्रवरो स्यात्सर्वेषामप्यसाम्ये वासो गोत्रत्वादेवा विवाह इति दिक्

अथ गोत्राणि प्रवराश्चोच्यन्ते तत्र यो धायनः गोत्राणां तु सहस्राणि प्रयुज्यमान्यलुदानि च ऊनपञ्चाशदे-
वैषां प्रवराऽभिदशमात्रं तत्र सप्तभृगवः वत्सा विदा आर्हिषेणा यस्का मित्रयुवा वैभ्याः शूनका इति कस्ता
नां भार्गव्या वनाप्रवानोर्वजामदग्न्येति भार्गवोर्वजामदग्न्येति वा भार्गवच्या वनाप्रवानेति वा विदानीं पंच
भार्गवच्या वनाप्रवानोर्वचैदिति भार्गवोर्वजामदग्न्येति वा एतो होजामदग्न्यसंज्ञौ आर्हिषेणानाम् भार्गव
च्या वनाप्रवानां हि घणानूपेति भार्गवा हि घेणानूपेति वा एपां त्रयाणां परस्परमविवाहः वात्स्यानाम् भा-
र्गवच्या वनाप्रवानेति वत्सपुरीधसयोः पंच भार्गवच्या वनाप्रवानां वात्स्यपोरोधसेति वैजयनिमतिथयोः पं-
च भार्गवाच्या वनाप्रवाने वैजवनेमथितेति एते त्रयः क्वचित् एवामपि पूर्वैरविवाहः अत्र तत्तद्गणस्थान्त्र
ययोन्यश्च विशेषोक्तते प्रवरदर्पणेऽज्ञेयः यस्कानां भार्गववैतहव्यसावेतसेति मित्रयुवानाम् भार्गववाध्र
प्रवदिवोदासेति भार्गवच्या वनाप्रवानोर्वचोदासेति वा वाध्रयवैलेकी वा वैभ्यानां भार्गववैभ्यपार्थेति एत एव शैयेनाः
गहनकानां शूनका इति वा गार्त्समदेति वा भार्गवगार्त्समदेति होवा भार्गवशोन होत्रगार्त्समदेति त्रयोवा वेद

विश्वज्योतिषां भार्गवचेदवेद्वैश्वज्योतिषेति शाठरमाठराणाम् भार्गवशाठरमाठरेति एतेनैद्वैकचित् यस्कादेनांस्व
 गणंस्वत्कमसर्वविवाहः तदुक्तं स्पृत्यर्थेसारं यस्काभिचयुषोर्वैद्याः शक्रनकाः प्रवरैक्यतः स्वस्वंहित्वागणं संपीविवद्भ्युप
 पवैरेति अथोङ्गिरसः - तैयोनमाः भरद्वाजाः केवलाङ्गिरसश्चेति त्रिधा अत्रगोनमादश आयास्याः शरद्वेताः
 कौमंडादीर्घतमसः औशनसाः करेणुपालयः राहूगणाः सोमरजकाः वामदेवाहदुक्थाश्चेति तन्नायास्थानां आ-
 गिरसायास्यगोनमेति शरद्वेत्तानां आगिरसगोनमशरद्वेत्तानि कौमंडानां आगिरसोत्थकाक्षीवन्तगोनमकौमंडेति
 वा आगिरसायास्योऽश्रजगोनमकाक्षीवन्तेति वा आगिरसोत्थगोनमोऽश्रजकाक्षीवन्तेति वा आगिरसोऽश्रजका-
 क्षीवन्तेति त्रयोवा दीर्घतमसां आगिरसोत्थकाक्षीवन्तगोनमदीर्घतमसेति आगिरसोत्थदीर्घतमसेति त्रयोवा ओ
 णसां आगिरसगोनमोऽशनसेति त्रयः करेणुपालानाम् आगिरसगोनमकारेणुपालेति त्रयः राहूगणानाम् आ
 गिरसाराहूगणगोनमेति सोमराजकानाम् आगिरससोमराजकगोनमेति वामदेवानाम् आगिरसवामदेव्यगोन
 मेति हहदुक्थानाम् आगिरसवार्हदुक्थगोनमेति आगिरसवामदेववार्हदुक्थेति वा उत्थानां आगिरसोत्थगोन
 गति औऽश्रजानां आगिरसोऽश्रजकाक्षीवन्तेत्यापस्तंबः आगिरसायास्योऽश्रजगोनमकाक्षीवन्तेति कात्यायनः एते
 द्वौकचित् रघुवानाम् आगिरसराघुवगोनमेति केचित् तत्रमूलं चित् एधांसर्वेपाङ्गोत्तमानामविवाहः अथप्ररद्वा
 जाः तैचत्वारः भरद्वाजागर्गक्रशाः कपयद्वेति भरद्वाजानां आगिरसवार्हस्पत्यभरद्वाजेति त्रयः गर्गाणां आगिरसवार्ह
 स्पत्यभारद्वाजेत्येन्यगार्ग्येति पंच आगिरससैत्यगार्ग्येति वा आल्यगोव्येत्येति वा भारद्वाजं गार्ग्येति वा गर्गमेदनां

आंगिरसतोत्तरकापिपुवेति ऋक्षाणां कपिलानां चांगिरसबाह्वस्पत्यभरद्वाजवांदनमातवचसेतिपंच आंगिरसवांदनमा
 तवचसेतित्रयोवा कपिलानां चांगिरसामहीयवोऽक्षयसेति आत्मसुचाम् आंगिरसभारद्वाजबाह्वस्पत्यभं त्रवरात्मपु-
 वेतिपंच अयं क्वचित् भरद्वाजानां सर्वेषामपि बाहः अथैकैवल्यंगिरसः हरितानामांगिरसं च शययौवनशवेति आ-
 द्योमां धानावा कुत्सानामांगिरसमां धातुं कैलेति कण्वानामांगिरसजमीटकाण्वेति आंगिरसघोरकाण्वेति या रथीतरा
 णां चांगिरसर्वैरूपराथात्तरेति आंगिरसर्वैरूपपाश्वदेति वा अष्टादंष्ट्रपार्षदशर्वैरूपेति वा अंसयौर्व्यत्ययो वा सुइला
 नामांगिरसभाम्यां श्वमौद्रत्व्येति आद्यस्तास्थी वा आंगिरसतापिमौद्रत्येति वा विष्णुहृद्धानामांगिरसपौरुकुत्सत्रासद
 स्यवेति एषां स्वर्गणो विहाय सर्वैर्विवाहो भवति हरितकुत्सयोस्तनमभवति अथात्रयः तैत्तवारः आत्रेयाः वाहुतकाः ग
 विष्ठिराः सुइला इति आद्यानामात्रेयार्चनानशश्यावार्येति वाहुतकानां आत्रेयार्चनानशवाहुतकेति धनंजयानामात्रेया वै
 नानशधानं जयेति क्वचित् गविष्ठिरानामात्रेयार्चनानशगविष्ठिरेति आत्रेयगाविष्ठिरपौर्वतिथेति वा सुइलानामात्रेया
 र्चनानशपौर्वतिथेति वामरथ्यसुगंगलवैजवापानामात्रेयार्चनानशतिथेति आत्रेयार्चनानशगाविष्ठिरेति वा स्तमं
 गलानां अत्रिस्तमंगलश्यावार्येति क्वचित् अत्रेऽपुत्रिकापुत्राणां आत्रेयवामरथ्यपौर्वतिथेति अत्रिणां सर्वेषामपि बाहः
 अथविश्वामित्राः नेदश कुशिका लोहितार्योक्षकाः कामकायनाः कृताधनंजया अघमर्षणाः दूरणाः इन्द्रकोशिक
 इति कुशिकानां विश्वामित्रे देवरातोदलेति लोहितानां विश्वामित्राष्टकलौहितेति अंसयौर्व्यत्ययो वा वैश्वामित्रमापु
 चं दसादकेति वा विश्वामित्राष्टकेति ह्येना. सौप्तिकानां वैश्वामित्रगाधिनेरेवणेति वैश्वामित्रे सौप्तिकेरेवणेति वा

कामकायनानां वैश्वामित्रदेवश्रवसे देवतरसेति वा अजानां वैश्वामित्रमाधुछंदसाजिति वैश्वामित्राश्रमरथवाधूलिति वा
 अधमर्षणानां विश्वामित्राधमर्षणकोशिकेति पूरणानां विश्वामित्रपौरणेति द्वौ वैश्वामित्रदेवरातपूरणेति वा इन्द्रको
 शिकानां विश्वामित्रेन्द्रकोशिकेति द्वौ धनंजयानां विश्वामित्रमाधुछंदसधानंजयेति वैश्वामित्रमाधुछंदसाधमर्षणे-
 ति वा कतानां वैश्वामित्रकात्याक्षीलेति एतेनैवोपायनोक्ताः रोहिणानां वैश्वामित्रमाधुछंदसरोहिणेति रेणूनां वैश्व-
 मित्रगाधिनेरेणवेति वेणूनां वैश्वामित्रगाधिनेरेणवेति जङ्गनां वैश्वामित्रशालंकायनकोशिकेति आश्रमरथ्यानां
 वैश्वामित्राश्रमरथ्याधुलेति उदवेणूनां वैश्वामित्रगाधिनेरेणवेति एते आश्रवलायनामाह्वयेक्ताः अन्येस्त्वन्येपि
 षट्गणादक्ताः तैन्मित्रमत्कृतौज्ञेयाः एयां विश्वामित्राणामविवाहः अथकश्यपाः तेषां च निभ्रवाः कश्यपाः
 शंडिलारेभाः लोगाक्षयश्च निभ्रवाणां कश्यपावत्सारनेभ्रवेति कश्यपानां कश्यपावत्सारसितेति रेभाणां का-
 श्यपावत्साररेभ्येति शंडिलानां कश्यपशंडिल्येति अंत्यस्थाने देवल्योवाप्तो वा शंडिल्यासितदेवलेति वा कश्य-
 पासितदेवलेति वा अंत्ययोर्व्यत्यो वा देवलासितेति द्वौ वा लोगाक्षीन्वस्यामः एषां कश्यपानामविवाहः अ-
 त्वमित्राः तेषां च वसिष्ठाः कुंडिनाः उपमन्यवः पराशराणां वासिष्ठेन्द्रप्रमदाभरद्वसिति
 वासिष्ठेत्येको वा कुंडिनानां वासिष्ठेन्द्रावरुणकौंडिल्येति उपमन्यूनां वासिष्ठेन्द्रप्रमदाभरद्वसत्येति वसिष्ठाभरद्व-
 सिंद्रप्रमदेति वा आद्ययोर्व्यत्यो वा पराशराणां वासिष्ठशक्यपाराशर्येति जातूकर्णानां वासिष्ठान्त्रिजातूकर्णे-
 ति वासिष्ठानां सर्वेषामविवाहः अंत्यस्यात्रिभिश्च अथांगस्याः तेचत्वारः दध्वावाहाः सांभवाहाः सोमवाहा

यत्तया द्वायेति आद्यानामागस्त्यदाद्युत्तेयावाहेति आगस्त्येत्येकोवा सौमवाहानामागस्त्यदाद्युत्तसौमवाहेति सौ-
भनाहानांसांभवाहोत्सः यत्तवाहानांयसवाहोत्सः आद्यौपूर्वोक्तवेव सारवाहानांतंतास्त्रयः द्रुमवाहानांतंतास्त्र-
यः अगस्तीनामागस्त्यवाहोदृमायोक्तवेति पूर्णमासानांआगस्त्ययौर्णमासपारणेति हिमोदकानामागस्त्यहेमचवि-
हेगोदकेति पाणिनानामागस्त्यपेनायकपाणिकेति एतेषट्कविच् अगस्तीनांसर्वेषामविवाहः अथद्विगोत्राः
शोंगयोंशिरीषामांगिरसवार्हस्पत्यभारद्वाजकात्याक्षीलितपंच कात्याक्षीचर्योः स्थानेशोंगयोंशिरीषा आंगिरस-
कात्याक्षान्नेतित्रयोवा एषांभरद्वाजैर्विश्वामित्रैश्चाविवाहः एवंकपिलानांकतानांच संस्कृतिवृत्तिमावादीनांआंगि-
रसगैरिर्वानसांकृत्येति शात्तयगैरिर्वानसांकृत्येतिवा एषांस्वगणस्थेर्वसिष्ठेः शोंगयोंशिरीर्लेगाक्षिभिश्चाविवाहः
करयंपरपीतित्रयोगपरिजाने लोकाशाणांकाश्यपावत्सारचासिष्ठेति काश्यपावत्सारचासितीतिवा एतेहर्वसिष्ठानत्त-
करयपाः एषांवसिष्ठेः करयंपैः संस्कृताद्यैश्चाविवाहः देवरातरयजामदेभ्यैर्विश्वामित्रैश्चाविवाहंइतिप्रयोगपरि-
जाने यदसुक्तं बह्वच्युतौ ययैर्वांगिरसः सनुपेयांतवपुत्रताम् आंगिरसोजन्मनात्याजीगर्तः श्रुतः कविः इत्थं
गिरोगणस्थत्वंभार्गवजामदग्यत्वस्मृतेर्वाधात् तेनप्रत्यक्षश्रुत्याहरिंशादिसृतेश्चवाधात् तेनद्वोदेवरातौ
एकभ्रांगिरसः द्युक्तः अन्योभार्गवः नयोः कल्पभेदेप्यांगिरसेनदेवरातेनजमदनेर्भवत्येवविवाहः भार्गवे-
णनुनेतितत्वम् धनंजयानांविश्वामित्रैरत्रिभिश्चाविवाहः जादृकृष्यानांवसिष्ठैरत्रिभिश्चाविवाहः एवंदत्तक्री-
नकृत्रिमस्वयंदत्तपुत्रिकापुत्रादीनांउत्पादकपालकयोः पित्रोर्गोत्रप्रचरावज्यौइतिप्रवरसंज्ञरायणपुत्रादिति

प्रयोगपारिजातादयः अत्र सर्वत्रोपपत्तयः मूलं च मरुते प्रवरदपणे ज्ञेयमिति दिक् क्षत्रियवैश्ययोस्तु पुरोहितगोत्र
 प्रवरावेवेभिसर्वसिद्धांतः यद्यपि वक्त्रपरीशिष्टे कपिभरद्वाजयोर्विवाहउक्तस्तथापि भरद्वाजाश्वकपयोगगरीक्षा
 यणादिति चत्वारोपि भरद्वाजगौत्रैक्यान्वान्वयुर्मिथः कपिगर्गभरद्वाजाभिद्योरोक्षा यणाद्विजाः नोद्वहेयुः संगोत्र
 त्वात्प्रवरैक्याच्चकुत्रचिदिनिस्सृत्यर्थसाराधुक्तेरविवाहएव तयोरिति प्रवरमंजरीयद्यधीदमुक्तम् तथापि भृ
 म्बंगिरोगणेषु भुभचलेव तथा वक्त्रपरीशिष्टे बौधायनः एकएव क्रूरधिर्यावत्प्रवरैधनुवर्तते तावत्समानगोत्र
 त्वमृते भृग्वंगिरोगणात् माधवीयेस्मृत्यंतरे पंचानां भिषु सामान्यादविवाहस्त्रिषु द्वयोः भृग्वंगिरोगणेष्वेवं शेषे
 श्वेकोपिवार्योदिति देशाचाराच्च सोप्याभारदेशोप्रसिद्धः चतुर्विंशतिमते यस्मिन् देशे शालुरूपेण कुलमार्गेण चोद
 हेत् नित्यं सव्यवहार्यः स्याद्देशे दत्तैतत्सदृश्यत इति दिक् तथाच भृगुः यस्मिन् देशे शालुरेव ग्रामे चैव विद्येनगरेपि वा
 योयत्र विहितो धर्मस्तर्धमनविचालयेदिति पुनश्चतुर्विंशतिमते यस्मिन् देशे यथाचारः पारंपर्यक्रमगतः च
 र्णानां किल सर्वेषां ससदाचार उच्यते स्वगोत्राद्यज्ञाने तु सत्यापादः अथानाज्ञातबंधोः पुरोहितप्रवरैरपान्चार्यप्र
 वरेण वेति आचार्यगोत्रप्रवरानभिज्ञस्तद्विजः स्वयम् दलात्मानं तु कस्मै चिन्नज्ञोत्रप्रवरो भवेत् यद्वा स्वगोत्रप्रव
 रविपुरोजामदग्निजः विवाहं च न तेनैव गोत्रेण तु सगान्धेरीदतिकश्चित् दिवोदासीयेपि स्वगोत्रप्रवराज्ञानेन जमद
 ग्निमुपाश्रयेत् अथमात्मे गोत्रनिर्णयः शातातपः मानुलस्य सुतामूढाग्मात् गोत्रांतथैव च समानप्रवरांचैव
 गताचां द्रायणं चरेत् यद्यपि संगोत्रां मानुरप्येकेनेच्छुद्वाहकर्मणि जन्मनाम्नोरविज्ञानेऽप्युद्वहेदविशंकित इति

द्यासोक्तं रत्ताननामलेन सगोत्रत्वदोषस्तथापि नेदं कलौ प्रवर्तते गोत्रान्मातुः सपिंडाच्च विवाहो गोवधस्तथैतिक
 लिङ्गवर्जितोक्तेः इदं मातृगोत्रवर्जनं माध्यंदिनीयानामेव मातृगोत्रं माध्यंदिनीयानामपुत्रायाश्चेति सत्याघादो
 क्तेरिति कश्चिन्महाराष्ट्रकल्पितं तन्निर्गूलम् अन्यथा गुर्जरादेः कर्तायं स्य कुतो न निषेधः अतएव प्रवरमंज
 शीकारः दोषस्यातिगुरुत्वात् सर्वेषां मातृगोत्रवर्ज्यमिति यत्तु गुर्जरादीनां माध्यंदिनीयानामप्याचरणञ्च एकस्मि
 त्रवरैस्तुल्ये मातृगोत्रेवरस्य च तस्य दाहं न कुर्वीत सा कन्या सभिनी स्मृतं तिगात् कुले प्रवरं च तं न सुक्तं तं दासुरादि विवाहे
 दापरमिति दिक् विस्तरस्तु ग्रंथांतरेभ्यो हेयः सगोत्रादि विवाहे प्रायश्चित्तं स्मृत्यर्थस्यै इत्थं सगोत्रसंबंधविवाहवि
 षये स्थिते यदि कश्चिदज्ञानतस्तां कन्यामृद्वोपगच्छति गुरुतत्त्वत्रताद्युत्प्रेक्ष्यैर्भस्मज्जोत्यतां न जेतु भोगतस्तां परि
 त्यज्य पालयेज्जननीमिव अज्ञानोदेंदवैः शुद्धोन्निभिर्गर्भैः कृशपः एवं सापिंड्येपि सपिंडापत्यदारैः सुप्राण
 स्यागे विधीयत इति दृश्यमोक्तेः तिथितत्वे बौधायनः सपिंडांसगोत्रांचेदमत्योपयच्छेन्मातृचदेनां बिभृयात्
 कन्याविवाहकाल उक्तो ज्योतिर्निर्वंधे यदुब्धमध्ये नोद्वासा कन्या वर्षद्वयं यतः सोमो भुंक्ते ततस्तद्वद्र्धर्वश्च तथान
 राजमानंदः असुगमेदुर्गगानाशियुग्मे तु विधवा भवेत् तस्माद्भर्ता न्विते युग्मे विवाहे सापतिव्रता मासत्रयाद्दूर्ध्वमयु
 ग्मवर्षे युग्मेपि मासत्रयमेव यावत् विवाहशक्तिं प्रवर्दति संतीचात्त्यादयः स्त्रीजनिजनमासात् पराशरमाधवीयेतु
 जन्मनो गार्तमानाद्वापंचमाद्यत्संश्रुतम् कुमारीवरणं दानं गैरतलाबंधनं तथैकं सम्बंधतत्वेयमः कन्या
 द्वादशवर्षाणि यावत्तावसेद्गृहे त्रस्य हत्यापितुस्तस्याः सा कन्या वरयेत्सयम् भारते त्रिंशद्वर्षः षोडशाब्दाभ्यर्च्य

विंदेत न भिनिकां दशवर्षोऽष्टवर्षो वा धर्मोऽसीदति सत्वरः अतोऽप्रवृत्ते रजसि कन्यां दद्यात्पिता सकृत् तत्रैव सप्तसंय-
त्सरा इर्ध्वं विवाहः सार्ववर्णिकः कन्यायाः शस्यते राजन्नन्यथा धर्मगर्हितः राजमानंदः राहुग्रस्ते तथा युद्धेऽपि तृणां प्रा-
णसंशये अतिमो ताचया कन्या चंद्रलनवलेन तु चकारादतिबालाः प्राणसंशय इत्लक्तेः मनुः अंशद्वयोर्वैवहे कन्यां
कृत्वा द्वादशवार्षिकीं द्वादचयोऽष्टवर्षो वा धर्मोऽसीदति सत्वरः यद्यपि विवाहस्त्वष्टवर्षायाः कन्यायाः शस्यते तु धैर्यशितिसं-
वर्ते क्ते रत ऊर्ध्व रजस्वलेत्यादेश्च दशवर्षो इर्ध्वं विवाहो निषिद्धस्तथापि दानुरभावे द्वादशषोडशाब्देऽप्येव श्रीणि वर्षाण्यु-
तु मतीकां क्षेत्तापितृशासनमिति पराशरमाधवीयैवोपायनोक्तेश्च मनुः स्त्रीसंबंधे देशे ता नि कुलानि परिवर्जयेत्
हीनक्रियं निःपुरुषं निश्छंदो रोमशार्शसम् क्षय्यामग्राव्यपसारीं स्विभ्रिकुच्छि कुलानि च न ददृष्ट न दीनान् लोनां लयप-
र्वतनाभिकाम् न पदशोऽप्रेष्य नान्मो न विभीषणनाभिकाम् यमः तस्मादुद्वाहयेत् कन्याया वनतु गती भवेत् तथा मूल-
जादीनां फलं प्रागुक्तं तथा वर्णवश्यग्रहमेत्यादि घटित विचारो ज्योतिर्विद्वाज्ञेयः विस्तराजुनोच्यते अथ गुर्वेकं
बलम् ज्योतिर्निबंधे गर्गः स्त्रीणां गुरुत्वलं भ्रंशं पुरुषाणां रवेर्वलम् तयोश्च द्रवत्वं भ्रंशमिति गर्गेण भाषितम्
जन्मत्रिदशमारित्यः पूजया शक्रभेदो गुरुः विवाहेऽथ चतुर्थोऽष्टादशस्योऽसृतिप्रदः देवलः नष्टात्मजा धनवती विधवा
कुशीला पुत्रान्विता हनधवा सुभगा विपुत्रा स्वाभिप्रिया विगतपुत्रधवा भनादस्या वंध्या भवेत्तरु रोऽक्रमशो भिजन्म
वृद्धस्पतिः सप्तपापकुली रस्यो जीवोप्यशक्रगोचरः अतिशोभनतां दद्याद्ब्रवाहोपनयादिषु लक्षः द्वादशदशमचतुर्थे
जन्मनिषष्ठाष्टमे तृतीये च प्राप्ते पाणिग्रहणे जीवे वैधव्यमाप्नोति गर्गः सर्वत्रापि शक्रभेद दद्याद्द्वादशाब्दात्परं गुरुः

पंचपद्यादयोरेव यथा भगोचरतामना समयात्यंचवर्धेषु स्वोच्चसर्गतीयादि अरुहभोपि यथा मंदद्यालुभदक्षेषु किंपु
 नः रजसलायाः कन्यायागुरुहृदि न चिंतयेत् अटमेपि न कर्तव्यो विवाहस्त्रिगुणान्वनात् अर्कगुरोर्वलंगो योरोहि
 ण्यकं नान्मृता कन्याचंद्रगलाप्रोक्ताष्टपलीलनतोवत्वा अष्टवर्षाभवे द्वैशानववर्षाचरोहिणी दशवर्षाभवे कन्या
 अत ऊर्ध्वरजसत्वा अथ बृहस्पतिशान्तिः शौनकः कन्यकोद्वाहकाले तु भ्रातृकुल्यं न विद्यते ब्राह्मणस्योपनय
 ने गुरोर्निषिक्तदाहृतः स्रवणेन गुरुं कृत्वा षीतवस्त्रेण वेदयेत् ईशान्यां धवले कुंभं धान्योपरि निधाय च दमनं भुजु
 पंचपत्नाराशं नैव रापेपान् मांसीगुरुच्चपामागो विडंगो शंखिनीवचा सह देवो हरिक्रान्ता सर्वोपाधिशान्तायरी बलाव
 सह देवचिन्मिणा द्वितयमेव न कुलाज्यभागपर्यंतं स्वशास्त्रोक्तविधानतः ग्रहोक्तमंडलेभ्यर्च्य पीतपुष्पाक्षतादिभिः
 देवपूजोत्तरे काले ततः कुंभानुमंत्रणम् अश्वत्थसमिधश्चाज्यं पायसं सार्पिद्रायुनम् यवत्रोद्दिशितलाः साज्यामंत्रेणैव ह
 हसन्तः अष्टोत्तरशतं सर्वहोमशोयं समापयेत् पुत्रदारसमेतस्य अभिषेकं समाचरेत् कुंभाभिमंत्रणोक्तेऽश्वसगुड्ज्ये
 ष्वगं प्रतः प्रतिमाकुंभवत्संनधाचार्यार्याय निवेदयेत् ब्राह्मणान्मोजयेत्पश्चात्तच्छुभं दृष्ट्या न संशयः इति बृहस्पति
 शान्तिः शौनकः गुर्वोदित्येव्यनीपाने वक्रातीचारोगुरो नष्टशशिभिक्षक्रेवावाले च्छेद्यवागुरो यो वै चैत्रे यवर्षास्त
 शरयधिकमासके केतूद्गमे निरंशोर्केसिं हस्ये मरमंत्रिणि विना हव्रतयात्रादिपुरहर्म्यगृहादिकं क्षौरं विद्योपविधानं
 मलतः परितर्जयेत् मदनपादिजाते ज्योतिः सागरे बाले शक्रे च्छेदं शक्रे च्छेदं जीवेन हृजे जीवे बाले जीवे जीवे सिंहे
 सिंहादि ज्येजीवादिसे तथामलम्लुनेपासिस्तराचार्ये निचारणे वापीकुपविवाहादिक्रियाः प्रागुदितास्त्यजेत्

सिंहस्थं सकरस्थं च शुक्रं फलेन च र्जयेत् नृद्धः अतिचारगतो जीवत्संराशिर्नैति चेत्पुनः शुभः संवत्सरो ज्ञेयः सर्वकर्मब-
हिष्कृतः सिंहस्थगुरोरपवादमाह प्रसाधारः गोदाभागीरथीमध्ये नोद्वाहः सिंहगुरो गयास्थे सर्वदेशेषु तथा भीमग-
तेरवौ वसिष्ठेऽपि विवाहोदक्षिणोदक्षिणोत्तम्यानेतरत्र तु भागीरथ्युत्तरे कूले गौतम्यादक्षिणेतथा विवाहोद्व्रतव-
धश्च सिंहस्थे ज्येष्ठे न दुष्यति कन्यादातृः क्रममाह याज्ञवल्क्यः पितापितामहो भ्राता सकुल्योजनी तथा कन्याप्रदः
पूर्वनाशो प्रकृतिस्थः परः परः अग्रयजुस्समाश्रितौ गम्यत्वां भावेदातृणां कन्याकुर्यात्स्वयं वरम्
भ्रातृणां संस्कृतानामेवाधिकारमाह सरवयाज्ञवल्क्यः असंस्कृतास्त संस्कार्यो भ्रातृभिः पूर्व संस्कृतैः प्रागिन्यश्च नि-
जादशाहत्वांशं तु गुरोरीयकम् अत्र चकारेण पूर्व संस्कृतैरित्यस्यानु हतेर्विवाहपर्याप्तद्रव्यदाने स्वांशसमांशचतुर्थ-
भागदाने वा संस्कृतग्रहणं व्यर्थं स्यात् अतः कर्तव्यं नियमोऽयम् तेनानुयनीत भ्रातृमात्रादिसत्त्वे मात्रादेरेवाधिकारो न
भ्रातुरित्युक्तं संबंधतत्वाद्वा कन्यास्वयं वरे भ्रातृर्दानं त्वेचनाभ्यामिव नां दीश्राद्धं कार्यम् तत्र च स्वयं प्रधानं संकल्प-
मात्रं कृत्वा न्यद्राक्ष्णद्वारा कारयेदिति प्रयोगपारिजाते वरस्तु संस्कृत भ्रात्राद्यभावे स्वयमेव नां दीश्राद्धं कुर्यात्
नमाना पुत्रेषु विधमानेषु भान्यं वैकारयेत्स्वभाभिनिर्वेषादुपनयनेन कर्मोधिकारस्य जातत्वाच्चेति पृथ्वीचंद्रोद-
यः माधवीये परार्कचनारदः पिता दद्यात्स्वयं कन्यां भ्राता वानुमतेऽपितुः मातामहो मातुलश्च सकुल्यो वांधवस्तथा
मातात्वभावे सर्वेषां प्रकृतौ यदि वर्तते तस्यामप्रकृतिस्थायां कन्यां दद्युः सजातयः सकुल्यः पितृपक्षीयः वांध-
वो भ्रातृवंश्यः मदनपारिजाते कात्यायनः स्वयमेवौरसीं दद्यात्पित्रभावे स्ववांधवाः मातामहस्तनोभ्यां हिमा

तावाधर्मजांस्तान् ननोन्यामोरसीभिर्नाधर्मजांनियोगात्सेवजांभातामहोभातामातुलोवाद्यात् तेनोरसीदानेपि
 त्वयंपुसस्तुभातागहादीनांनाधिकारः अनुमतिंविना अस्यापवादस्तत्रैव दीर्घप्रवासयुक्तेषुपौर्ण्डेषुचंबुधु
 मानातुसमयेदद्यादोरसीमपिकन्यकाम् भतुः यदातुनेवकश्चित्थात्कन्याराजानमात्रजेत् यरकीयकन्यादा
 विशेषोमदनरलेस्कांदे आत्मीकृत्यसुवर्णेनपरकीयांतुकन्यकाम् धर्मेणविधिनादानमसगोत्रेपियुज्यते अत्रप्र
 छतिस्थग्रहणादप्रकृतित्येनकृतमकृतमेव स्वतंत्रोयदितत्कार्यकुयादप्रकृतिंगतः तदप्यकृतमेवस्यादस्वानं
 त्रयस्यहेतुतदत्यपराकैनारदोक्तेः कदितुसप्तपदीविवाहहोमादिप्रधानंजातंतदगवैकल्येपिमाद्यन्निर्विवाहस्य
 गोडाभ्येवमाहुः तत्रैवमरीचिः गोरशंददन्नाकपृष्ठवैकुण्ठरोहिणीददत् कन्याददद्रुमलोकरौरयंतुरजस्वला

अयमासनिर्णयः तत्रजन्यमासेविशेषः प्रागुक्तः ज्योतिःप्रकारोव्यासः माघफाल्गुनेवैशाखेयधृतामाग
 शीर्षके ज्येष्ठेवाषाढमासेचस्रगागवित्तसंसृता श्रावणेवापिपौषेवाकन्याभाद्रपदेतथा चैत्राश्वयुक्तातिकेषु
 यातिवैधव्यतांलसु नारदः माघफाल्गुनेवैशाखेयधमासाःश्रमप्रदाः कर्तिकोमार्गशीर्षश्चमध्यमौर्भिर्दिताः
 परे वसिष्ठः पौषेपिकुर्यान्मकरस्थितेर्कचैत्रेभ्रमेवेषगतोयदास्यात् प्रशस्तमाषाढकृतंविवाहंवदंतिगर्गमि
 युनस्थितेर्क आचार्यचूडामणोज्योतिर्गर्गराजभार्तेडौ मांगल्येषुविवाहेषुकन्यासंचरणेषुच दशमासाःप्रश
 स्यंतंचैत्रपौषविजिताः आपस्तंबः सर्वत्रतत्रोविवाहस्य शैशोरोयासौपरिहाथ्योत्तमंचने दापं अत्रमा
 घफाल्गुनाषाढवर्जनवमासासुरव्यः कालइतिसुदर्शनभाष्येडविलायात्रत्यविद्यातीर्थेश्रोक्तम् बोधायनसू

पि सर्वमासाविवाहस्य श्लक्षितपस्तपस्तपस्य वर्ज्यमित्येके तेन पूर्वोत्तरो शिशिरसंबन्धिनौ मासौ षोषचेत्त्रौ विवाह इति निर्णयामृतव्याख्याने भोर्य्यकृतमित्कपेक्षम् निश्चितसर्वेषु द्वादश स्वपि मासेषु हेतुहेतुनिकासादर्शः येषु ज्योतिषे मासादि विषयस्थे गृह्यसूत्राणां द्विजपरत्वेन प्राबल्याच्छूद्रादिपराः ज्योतिषे वात्स्यो वर्षमनूनमिच्छति तथारैभ्यो यनंचोत्तरं श्रीवासंतमृतुं विहाय सुनयो मांडव्यशिष्या जगुः चैत्रं मोक्षपराशरः परिणये पौषं च दोर्भाग्यं दत्त्याधादादि ननुष्टयं न हितं दं कैश्चित्त्रादिष्टं बुधैः चंडेश्वरः मार्गमासितथा ज्येष्ठे क्षौरं परिणयं व्रतम् ज्येष्ठपुत्रदुहित्रौस्तु यत्नेन परिवर्जयेत् कृत्तिकास्यं रीवंत्यत्का ज्येष्ठपुत्रस्य कारयेत् उत्तवारिषु कारयेत् बुदिना निदश वर्जयेत् रत्नकोशे जन्मर्क्षे जन्मादि वसे जन्म मासे शशभंसजेत् ज्येष्ठे मास्याद्य गर्भस्य शशभं वर्ज्यं स्त्रिया अपि पराशरः अज्येष्ठा कन्यकापत्रज्येष्ठपुत्रो वरो यदि अत्ययो वा तयोस्तत्र ज्येष्ठो मासः शुभप्रदः मिहिरः ज्येष्ठस्य ज्येष्ठकन्याया विवाहो न प्रशस्यते तयो रन्यतरे ज्येष्ठे ज्येष्ठमासः प्रशस्यते द्वौ ज्येष्ठौ मध्यमौ मोक्षावेकं ज्येष्ठं शुभा वहम् ज्येष्ठत्रयं लकुर्बन्ति विवाहे सर्वसंमतम् यजुसार्वकालमेके विवाहमिति तदा सुरादि विवाहादिष्वयम् धर्मेषु विवाहेषु कालपराक्षणना धर्मैर्विनिर्गुत्तपरिशिष्टात् रत्नमालायामप्येवम् तेनास्तरादयो माघचैत्रादिभिर्घट्टकालेष्वपि भवन्ति मासाः सौराः सौरो मासो विवाहादादित्युक्तेः सप्तो न निर्दोषादि फाल्गुने स्यादजस्तचैशाखगतो न निर्दुष्ट इति त्वपवादः अथ दशदोषाः व्यवहारोत्रये वैधश्चलत्तान्तथैव पातः तज्जूरवेधो दशायोगचक्रम् तुतिश्च जाभि त्रमुपग्रहश्च वाणां त्य वज्जे च दशौ वदोषाः एषां लक्षणं ज्योतिषे ज्ञेयम् अतिचारगे गुरोरो तु वसिष्ठः अतिचारगे तेजो विचर्जयेत्तदन्तरं

निवाहादिपुकार्येषु अष्टविंशतिवासरान् खलमालायाम् एकपंचनवसुग्मपट्टशत्रीणि सप्तचतुरस्रलाभगः द्वादशा
 जट्टप्रभादि राशितोषानचंद्रइति कर्तितोषैः नारदः घृवाणनंदहस्ताश्ररसदिग्वक्षिशैलजाः वेदाचक्रशिवा
 दिल्याद्यातनंद्रायथाक्रमम् यात्रायाम्युद्धकार्येषु धातचंद्रविचर्जयेत् विवाहे सर्वमांगल्ये चोलादौ प्रतबंधने घा
 तचंद्रानेयचित्यइति पाराशराब्रवीत् ज्योतिर्निबंधे विवाहचोलप्रतबंधयज्ञोपवृष्टिभिर्जेकेचतथैव राज्ञाम् सीमं
 तयात्रासुतथैव ज्ञानेनोचितनीयः खलु धातचंद्रः नारदः अकालज्जाभवेयुश्च द्विद्वन्नीहारवृष्टयः प्रत्येकपरिवे
 रेंद्रन्नापाभ्यधनयो यदि दोषायमंगले नूंगं न दोषायैव कालजाः अकालवृष्टिस्वरूपमाह लक्षः पौषादिचतुरो
 मासाः प्रोक्ताष्टिरकालजेति शार्ङ्गधरः भिर्यतो हिति च तनेग्रहयुद्धं राहुदर्शने चैव आपंचदिमात्कन्यापरिणीता
 नाराहुपयाति उल्कापातं द्रुचापमवलयनरजोधूमनिर्यानि विद्युद्दृष्टमत्यर्कदोषादिषु सकलबुधैस्साज्यमेवैकरा-
 त्रं दुःस्वनेहुर्निमित्तैत्यशक्तमफलदृशो दुर्मनोभ्रातृबुद्धौ नोले मोंर्जा निबंधं परिणयनविधौ सर्वदा त्याज्यमेव स्मृतिः
 प्रकाशे अर्वाक्योऽशनाद्वाः संक्रांतेः पुण्यदाः परतः उपनयनग्रनयात्रापरिणयनादौ विवर्ज्यास्ताः गर्गः दि
 ग्दाहेदिनमेकंच ग्रहे सप्तदिनाभितु भूकंपे च समुत्पन्नेऽप्यहमेव तु वर्जयेत् उल्कापातोऽत्रिदिचसंधूमे पंचदिना निच-
 वज्रपाते चैकदिनवर्जयेत्सर्वकर्मम् दर्शनादर्शनाद्वाहुकैतोः सप्तदिनं त्यजेत् याचत्केतून् मस्तावदशतमः समयोऽस
 वेत् अस्यापवादोऽनुनसागरे अथदिनसत्रयमध्ये मृदुपान्नीयं यदाभवति उत्पातदोषशमनं तदेव संभ्राहुरा
 चायोः संबंधतत्वे भूकंपादेर्न दोषोऽस्ति ह्दिन्याहं कृते सति अथामरिहोयैकन्यायावेधव्ययोगे विशेष उच्यते

मारुतेयपुराणे बालवैधव्ययोगे तु कुम्भेद्रुप्रतिगर्भादिभिः कृत्वा न संततः पश्चात्कन्यो ह्येत्येति चापरे अत्र पुनर्भूदोषा
 भावरुज्जोविधानरवंडे स्वर्णोवुषिप्यलानां च प्रतिभा विष्णु रूपिणी तया सह विवाहे तु पुनर्भूलं न जायते सूर्यो
 रुणसंवादे विवाहात्पूर्वकाले च चंद्रतारावलान्विते विवाहोक्ते च तां कन्यां कुम्भेन सह चोद्धेत् सूत्रेण वेष्टयेत् स आ
 दृशतंतु विधानतः कुंकुमात्कृतं देहं तयो रंकांतमंदिरे तमः कुम्भं च निःसार्य प्रभृत्य सलिलाशये न तोभिषेचनं
 कुर्वात्येव पल्लववारिभिः कुम्भप्रार्थना तत्रैव वरुणांगस्वरूपाय जीवनानां समाश्रयं पतिं जीवय कन्यायाश्चि
 रं पुत्रसुखं कुरु देहि विष्णो यं देव कन्यापालय दुःखिनः ततो लंकारवस्त्राद्यां वराय प्रतिपादयेत् इति कुम्भवि
 चारः भूतिदानमपि तत्रैवोक्तम् ब्राह्मणं साधु मामंथ्य संपूज्य निविधाहर्णोः तस्मै दद्याद्द्विधानेन विष्णोर्भूतिं च तु
 भुजाम् शक्रवर्णं सुवर्णेन विनशक्त्या यवापुनः निर्मितां रुचिरां शंखगदाचक्रासंयुताम् दधानां वाससोपीनि
 कुसुदोत्यलमालिनीम् सदक्षिणां च नानां दधानां त्रमेन सुदारयेत् यन्मया प्राचजनु पिञ्चत्सा पतिसमागमम् विषो
 पविषशस्त्राद्यैर्हलोवातिविरक्तया प्राथमानं महायोरं यशः सौख्यधनापहम् वैधव्याद्यतिदुःखौघनाशाय शु
 भलब्धये बहुसौभाग्यलब्धये च महाविष्णो रिमांतनुम् सौवर्णो निर्मितां शक्त्या तुभ्यं संप्रदेहि ह्यनघाद्यहम्
 स्मृतिविचारं प्रजपेदिति एवमस्ति तिनस्यां किं गृहीत्वा स्वगृहं विधेत् ततो वैवाहिकं कुर्याद्द्विधिं दातामृगो ह
 शः अन्येष्वथैव विवाहसूक्ष्मसेचनानां दयस्तत्रैव ज्ञेयाः विस्तरमयान्नोच्यते अथ प्रति कूलो दिव्योतिर्निबं धे
 गर्गः कृते तु निश्चये पश्चात्भूत्सर्पवतिकस्य चित् तदानमंगलं कुर्यात्कृते वैधव्यमाप्नुयात् ज्योतिर्मेधातिथिः

चक्षुर्वार्यपदितैस्मिन्निश्चितेवरस्यगेहेप्यथकन्यकायाः मृत्युर्थादस्यान्मनुजस्यकस्यचित्तदानकार्यैरवलुमंगलंबुधैः
 मंगलंविवाहः स्मृतिर्चांद्रिकायाम् कृतेवाङ्मित्रयेपश्चात्सृत्कर्मत्यस्यगोत्रिणः तदनमंगलकार्येनारीचैधव्यदंभ्रुव
 म् षष्ठः नागदानानंतरपत्रकुलयोःकस्यचिन्मृतिः तदोदाहोनेवकार्यःस्ववंशक्षयदोषतः शौनकः वरबन्धोःपि
 नामात्तापितृव्यश्चसहोदरः एतेषांप्रतिकूलचमहाविप्रप्रदंभवेत् पितापितामहश्चैवमाताचैवपितामहो पि
 तृव्यह्नीस्ततोभ्राताभगिनीचाचियाहिता एभिरत्रविपन्नेश्चप्रतिकूलंबुधैःस्मृतम् अन्येरेरपिविपन्नेस्तकेचि
 दनुर्नतद्भवेत् मांडव्यः वाग्दानानंतरंभातापिताभ्राताविपद्यते विवाहोर्नैवकर्तव्यःस्ववंशस्थितिमिच्छता संक
 र्तेषुमेधातिथिः नागदानानंतरयत्रकुलयोःकस्यचिन्मृतिः तदासंवत्सरादूर्ध्वविवाहःशुभदोभवेत् स्मृतिरत्ना
 यन्याम् पितुरद्वयमशौचंस्यान्तर्दधमानुरेवच मासत्रयंनुभार्यायास्तदूर्ध्वभातृपुत्रयोः अन्येषांनुसपिंडाना
 माशौचंमासमोरितम् तदन्तेशांतिकंकृत्वाततोलभंविधीयते ज्योतिःप्रकाशे प्रतिकूलैपिकर्तव्योविवाहोमा
 सतःपरः शांतिविधायगांदत्त्वावाद्यानादिचरेत्पुनः शांतिविनायकशांतिम् तथाचमेधातिथिः संकरेसमनु
 प्रासेयाज्ञवल्क्येनयोगिना शांतिरुक्तागणेशस्यकृत्वातांशुभमाचरोदिति प्रतिकूलेनकर्तव्योगच्छेद्यावदनुत्र
 यम् प्रातिकूलैपिकर्तव्यमित्याहुर्वहुविष्णवे प्रतिकूलैसपिंडस्यमासमेकंविबर्जयेत् ज्योतिःसारे दुर्भिक्षे
 तादृग्भगेचपित्रोर्वाप्राणसंशये त्रौदायामपिकन्यायांनानुकूल्यप्रतीक्ष्यते मेधातिथिः पुरुषत्रयपर्यंतंप्र
 तिकूलंस्वर्गोन्नयनाम् भवेत्शांतिर्गमस्तद्वत्तथामंडनसुंडने प्रेतकर्मोपनिबर्त्यचरेन्नाष्टुदयक्रियाम् आचतुर्थे

ततः पुंसिपंचमेशभदं भवेत् अथ रजोदोषे निर्णयः माधवीये प्रारंभात्प्राग्निवाहस्य मातायदिरजस्वला निवृ-
त्तिस्तस्य कर्तव्या सहत्वश्रुतिचोदनात् आरंभात् नान्दीप्राद्धात् नांदीमुखं विवाहादगवित्यादिना तस्यैव प्रारंभोक्तेः
मेधातिथिः चोक्ते च त्रयतये विवाहस्य त्रयकर्मणि भार्यारजस्वलाय स्य प्रायत्तस्य नशो भनम् वधूवरान्यतमयोजं
ननीचैदिरजस्वला तस्याः श्रद्धः परं कार्यं भागल्यं मनुब्रवीत् वृद्धमनुः विवाहव्रतचूडासु मातायादिरजस्वला
तदानमंगलं कार्यं श्रद्धो कार्यं श्रमैः कृप्तिः गर्गः यस्योद्वाहादिभांगल्ये मातायदिरजस्वला तदानतत्स्य कर्तव्यमायुः क्षा-
यकरं यतः नांदीप्राद्धोत्तरं रजोदोषे तु कपर्दिकारिकास्तु स्मृति कोट्ययोः श्रद्धेयैर्गां दद्याद्धोमपूर्वकम् प्राप्ते कर्मणि
श्रद्धिः स्यादितरस्मिन्नपराह्यति अज्वाभे सुमुहूर्तस्य रजोदोषे च संगते श्रियं संपूज्य तत्कुर्यात्पाणिग्रहणमंगलं
हैमीमाषमिनां पद्मां श्रीसूक्तविधिनार्चयेत् प्रलृचं पायसं हुत्वा अभिषेकं समाचरेदिति सूतकादिसंकटे तु कृष्णं
इति भिर्धृतं हुत्वा पयस्विनीं गांचदत्त्वा विवाहादिकुर्यादिति च प्रागुक्तम् अथैकाक्रिया निर्णयः ज्योतिर्निबधेह
द्धमनुः एकमातृजयोरैकवत्सरे पुरुषस्त्रियोः न समानक्रिया कुर्व्यान्मातृभेदे विधीयते एतेन एकस्य पुंस्तो
विवाहद्वयमेकदिने निषिद्धं मातृभेदाभावात् नारदः पुत्रोद्वाहात्परं पुत्रीविवाहो न क्रतुत्रये न तयोर्ब्रतमुद्वा-
हान्मंडनादपि मुंडनम् वराहः विवाहस्ते कजातानां षण्मासाः पर्यन्तरे यदि असंशयं त्रिभिर्वर्षेस्तत्रैकविधवाभ-
वेत् मदनरत्ने वसिष्ठः न पुंविवाहोर्ध्वमनुचयेषु विवाहकार्ये हि हितुः न कुर्यात् न मंडनाच्चापि हि मुंडनं च गोत्रैक-
तायां यदि नाब्दभेदः एकोदरभ्रातृविवाहकृत्यंस्तसु न पाणिग्रहणं विधेयम् षण्मासमप्येवमुनयः ससूत्रं मुंड-

ः मउनतोपिकार्यम् एतदपवादस्तत्रैव कतत्रयस्यमध्येचैरय्यादस्यप्रवेशनम् तदाद्यैकोदरस्थापिभिवाहस्तुप्र
 गत्यने सारावल्यान् फाल्गुनेचैत्रमासेतुपुत्रोद्वाहोपनायने नैसरथस्यकुर्वन्तितनुत्रियविलंबनम् संहिताप्र
 दीपे ऽर्ध्मिभिवाहानयस्यनेवकार्योविवाहोदुहितुःसमार्द्धम् अत्राय्यकन्याश्वशराख्येचवधूप्रवेप्रयास्वगृ
 तंचनादौ भदनरत्नोवसिष्ठः द्विगोभगत्वेकगृह्णिनेष्टंशक्तुपुत्र्यान्नवभिदिनैस्त आवश्यकशोभनमुत्सवो
 याद्वारेथवाचार्यविसिद्धोचा एकोदरप्रसूतानाग्निकार्यत्रयमवेत्त भिन्नोदरप्रसूतानांनेष्टोभंगलत्रयम् कुर्व
 ज्योतिर्नियंथेकत्सायनः कुलेकतुत्रयादवास्त्रुडनान्तुमंडनम् प्रवेशान्निर्गमोनेष्टोभंगलत्रयम् कुर्व
 तितुनयःकैनिदन्यस्मिन्त्वत्सरेलपु तसुवायुक्तुवाकार्येप्राप्तंनेमितिकंतुयत् पुत्रोद्वाहःप्रवेशाख्यःकन्योद्वाहस्त
 निर्गमः सुठनंवल्लमित्तक्तत्रतोद्वाहोतुमंगलम् योलंसुंडनमेवोक्तंवर्जयेन्मंडनात्परम् मौजीचोभयतःका
 र्मयतोमौजीनमुंडनम् अभिनेयत्सरोपिस्थालदहस्तत्रमेदयेत् अमेदेतुयिनाशःस्यान्नकुयदिक्मंडये संक
 देतुकपर्दिफारिकासुवराहमिहिरश्च उद्वाहपुत्रीनपिताविदध्यालुभ्यंतरस्योद्वाहनंकरादित् यामञ्जलुर्द्यदि
 नमत्रमूर्त्तसमायत्वाभ्योद्वाहनांविदध्यान् कश्यपः मौजीबंधस्तथोद्वाहःषण्मासाभ्यंतरेपिवा पुत्रुद्वाहनंकुर्वीत
 विभक्तानांनोपकृत् ज्योतिर्निबंधे विवाहभारभ्यचतुर्थिमध्येआर्द्धदिनंदर्शदिनंयदिस्थात् वैधव्यमाप्रोतिन
 दाशकन्याजीनेत्यतिथेदनपत्यतास्यात् तथा विवाहमयेयदिचेत्सथाहस्तत्रसुसुत्याःपितरोनयाति हत्तेरे
 नाहेपरतस्तकुर्याद्वाहंस्वधामिर्ननुदूषयेत्तम् येवाभद्रदूषयंतस्वधामिभित्तिश्रुतेश्च मासिकविवयेकालेहेमा

शीशाव्यायनिः प्रेतश्चाद्धानिसर्वोणिसपिंडीकरणंतथा अपरुक्थापिकुर्वीतकर्तुर्नादीमुखं द्विजः हृदि विना पकर्षे
 दोषमाह तत्रैव उशनाः हृदि श्चाद्द्विहीनस्तमेतश्चाद्द्विहीनरके घोरोरपितृभिः सह मज्जतीति मे
 धातिथिः प्रेतकर्मण्यनिर्वर्त्यचरेन्नाभ्युदयक्रियाम् आचतुर्यंततः पुंसि पंचमेशमदं भवेत् स्मृत्यंतरे सपिंडीक
 रणादवो गपकृतान्यपि पुनरप्यपरुक्थं नेष्टु न्नरनिषेधनात् स्मृति सारावल्याम् भ्रातृयुगे स्वसृयुगे भ्रातृ
 स्वसृयुगे तथा एकस्मिन्मंडपे चैव न कुर्यान्मंडनद्वयम् सोदरविषयमेतत् यमः एकोदरप्रसूतानामेकस्मिन्वासरे
 पुन विवाहं नैव कुर्वीत मंडनोपरि सुंडनम् गार्ग्यः भ्रातृयुगे स्वसृयुगे भ्रातृ स्वसृयुगे तथा न कुर्यान्मंगलं किंचिदे
 कस्मिन्मंडपे हनि एकस्मिन्वासरे प्राप्ते कुर्याद्यं मलज्जातयोः क्षौरं चैव विवाहं च मोंजी बंधनमेव च ज्योतिर्विवरणे
 एकोदरयोरैकदिनोद्धने भवेन्नाशः नद्यंतरएकदिने केप्याहुः संकटे च शमम् उर्ध्वं विवाहाक्षुभदोनरस्य नारी-
 विवाहो न ऋतुत्रयं स्यात् नारी विवाहान्नदहोपि शस्तं नरस्य पाणिग्रहमाहुरार्याः भिन्नमातृजयोस्त एकवासरे
 विवाहमाह मेधातिथिः पृथक् भ्रातृजयोः कार्यो विवाहस्त्वेकवासरे एकस्मिन्मंडपे कार्यः पृथग्वेदिकयोस्तथा
 एव्यपट्टिकयोः कार्यदर्शनं न शिरस्थयोः भगिनीभ्यामुष्माभ्यां च यावत्सप्तपदं भवेत् यमयोस्तविशेषः ऋतु
 कारिकायाम् एकस्मिन्वत्सरे चैकवासरे मंडपे तथा कर्तव्यं मंगलं स्वस्ती भर्त्रो र्यमलज्जातयोः ज्योतिर्निबंधेना
 रदः प्रस्फुटो नैव कार्यो नैकस्मै दुहितृद्वयम् नैवैकजन्ययोः पुंसोरेकजन्येतु कन्यके नैवैकदा चिदुद्वाहो नैक
 दासुंडनद्वयम् नैकजन्येतु कन्ये द्वे पुत्रयोरेकजन्ययोः न पुत्रीद्वयमेकस्मै प्रदद्यात्तु कदाचनेति कन्यायारजोद

शनितुअपराकंसंवर्तः माताचैवपिताचैवज्येष्ठभ्रातानांथेवच त्रयस्तेनरकंयांतिदृष्ट्वाकन्यारजसलाम् हारिनिः
 पितुर्गेहेतुयाकन्यारजःपश्यत्यसंस्कृता साकन्यादृषलोज्ञेयानतत्पतिर्दृषलीपातिः देवलाभिकश्यपाः पूर्वार्द्धितदेव
 भूणहसापितुस्तस्याःसाकन्याहपलीस्मृता यस्तासमुद्धेत्कन्यांभ्रातृणाज्ञानदुर्वलः अश्राद्धेयमपांक्तेयंतविधादृष
 लीयतिम् मायवीचेन्नोभायनः ग्रीणिवर्षाण्यृतुमतीकांक्षेतपितृशासनम् विष्णुः ऋतुत्रयमुपास्येवकन्याकु
 र्यात्त्वयंवरम् अत्रवरस्यदोषाभावाद्दयमः कन्याद्वादशवर्षाणियाप्रदत्तावसेद्गृहे भूणहसापितुस्तस्याःसाक
 न्यावरयेत्त्वयम् एवंवोपननांपलीनावमन्येत्कदाचन ननुतांवंधकींविद्यान्मनुःस्वायंभुवोब्रवीन् मनुः अळंकार
 नाददीनपितृदत्तंस्तयंवरे पितृदत्तंमातृदत्तंस्तेयीस्याद्यदितंहरेत् वरंप्रत्याह पित्रेनदद्यात्कुंतुकन्यामृतुमतीह
 रन् सहित्त्वाम्यादतिक्रामेदृतूनांप्रतिबोधनात् अत्रप्रायश्चित्तमुक्तमाश्वलायनेन कन्यामृतुमतीश्रद्धां कृत्वा
 निष्कृतिमात्मनः श्रद्धिंचकारयित्वातामुद्धेदानृशंस्यधीः पिताऋतृत्स्वपुत्र्यास्तगणयेदादितःसुधीः दानावधिष्ट
 हेयलात्पालयेच्चरजीवतीम् दद्यात्तदृतुसंख्यागाःशक्तःकन्यापितायदि दातव्येकापिनिःस्वेनदानेनस्यायथावि
 धि दद्याद्वाभ्रातृणेष्वन्नमतिनिःस्वःसदक्षिणम् तस्यातीतृतुसंख्येषुवरायप्रतिपादयेत् उपोष्यत्रिदिनंकन्या
 रात्रौपीत्वागवांपयः अट्टपरजसेदद्यात्कन्यायेरत्नभूषणम् तामुद्धहन्वरश्चापिकूर्शमोर्द्धुहयाद्विजरीति मदनपा
 रिजातेयज्ञपार्श्वः विवाहेवितनेयज्ञेहोमकास्तुपस्थिते कन्यामृतुमतीदृष्ट्वाकथंकुर्वतियाज्ञिकाः स्नापयित्वा
 नुतांकन्यामर्चयित्वायथाविधि गुंजानामाहुतिंहुत्वातनस्तंत्रप्रवर्तयेत् बोधायनसूत्रे अथयादिकन्योपसा

द्यमानाचोत्थमानाबारजस्वत्यासातामनुमंत्रयेत्पुमांसौभिन्नावरुणौपुमांसावश्विनावुभौ पुमानिन्द्रश्चसूर्यश्चतु
 मांसंचदधात्वियमिति अथद्वादशरात्रमलंकृत्यप्राशयेत्पंचगव्यमथश्रद्धांकृतत्वाविवहेत् अत्रगांधर्वाद्येष्टिविवाह
 स्नद्धवस्थाचार्करेज्ञेया मनुः षडानुपूर्व्याविप्रस्यक्षत्रस्यचतुरोवरान् विदुश्शूद्रयोस्ततानेवविद्याहर्म्यानराक्षसा
 न् चतुरः आसुरगांधर्वराक्षसपैशाचान् तान्राक्षसवर्जान्त्रैष्यपशूद्रयोः सएव आसुरं वैष्यपशूद्रयोः हेमाद्रौपेठा
 नसिः राक्षसो वैश्यस्यपैशाचः शूद्रस्य प्रचेताः पैशाचो संस्कृतप्रसूतानां प्रतिलोमजानांच मनुः राजस्तथासुरो
 वैश्ये शूद्रे चात्यक्तगर्हितः क्षत्रियादेः संकटे पैशाचमाहमाधवीये वत्सः सर्वोपायैरसाध्यास्यात्सुकन्यापुरुषस्य
 या चौर्येणापि विवाहे न सा विवाह्यारहस्थिता गांधर्वादिविवाहे षण्पुदकपूर्वकंदानमाह तत्रैव यमः नोदकेन न वा
 वाचा कन्यायाः पतिरुच्यते पाणिग्रहणसंस्कारात्पतित्वं सप्तमे पदे पराशरमाधवीये देवलोपि गांधर्वादिविवाहेषु
 पुनर्वैवाहिको विधिः कर्तव्यश्च त्रिभिर्वर्णैः समर्थेनाग्नि साक्षिकः त्रैवर्णोक्तैर्गांधर्वादौ विप्रवर्जमधिकार उक्तः
 तत्रैवपरिशिष्टे गांधर्वाक्करपैशाचाविवाहाराक्षसाश्चयः पूर्वपरिचरयस्तेषु पश्चाद्धोमो विधीयते अतोहोमादाव
 कृते भार्यात्वाभावाद्दुरांतरायदेया तयाच तवैव वसिष्ठबोधायनौ बह्वादपहता कन्यामंत्रैर्यदि न संस्कृता अ
 न्यस्मै विधिवद्देयायथा कन्या तथैव सेति अत्र मंत्रसंस्काराभावेऽन्यस्मैदानस्य सर्वविवाहेषु साम्याद्बह्वादपहारे
 राक्षसपैशाचयोर्विशेषवचनं व्यर्थं तेन तयो र्यदि न संस्कृता संस्कृता वेत्याहृत्या कन्यानुभृत्या भवेत्यस्मै देयेति च्या-
 रयेयम् मदनपारिजातेभारदः पाणिग्रहणिकामंत्रानियतं दाररक्षणम् तेषांच निष्ठाविज्ञेया विद्वद्भिः सप्तमे पदे

मृत्तिर्निद्रिकायामपराकंचैवम् आशीचेतुयाज्ञवल्क्यः दानेविवाहेयज्ञेचसंग्रामदेशविप्लवे आपद्यपिचकाष्ठा
 गंसद्यः शौचविधीयने केषामित्यपेक्षितेन ह्यपुराणे उक्तम् दातुः प्रतिगृहीतुश्च कन्यादानेन च नो भवेत् विवा
 हविष्णोः कन्यायालाजाहोमादिकर्मणीति व्रतयज्ञविवाहेषु आर्द्धहोमे च न जपे आरब्धे सूतकं न स्यादनारब्धे
 तु सूतकमिति विष्णुवचनाच्च प्रारंभस्तर्जनेनैवोक्तः प्रारंभोवरणं यज्ञे संकल्यो व्रतसत्रयोः नादीमुखं विवाहादौ श्रा
 द्देयाकपरिक्रियेति वरणमिति मयुपकंपरम् गृहीतमयुपकंस्यजमानाश्च त्विजः पश्चादशौचेपनि ते न
 त्र नैदिति निश्चय इति ब्राह्मणेः मयुपकर्तृत्वं तु भवत्येवाशौचमिति श्रद्धा विवेकः रामांडारप्राप्येयवम् नां
 शसुरतावधिश्च स्मृत्यन्तरे एकविंशत्यहयज्ञे विवाहे दशवासराः त्रिषट्चोत्तोरपीति अत्र प्रायश्चित्तमाह मदन
 भाभावेऽपि लग्नान्तराभावेऽपि विष्णुः न देवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोरपीति अत्र प्रायश्चित्तमाह मदन
 भाभावेऽपि लग्नान्तराभावेऽपि विष्णुः न देवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोरपीति अत्र प्रायश्चित्तमाह मदन
 संप्रति विष्णुः अनारब्धविश्रुत्यर्थं कृष्णं देवैर्हृत्वा न तु त्वागां च दद्यात्पयस्विनीम् चूडोपनयनोद्वाह
 संकटे समनुप्राप्ते सूतके समुपागते कृष्णादीभिर्घृतं तु त्वागां च दद्यात्पयस्विनीम् चूडोपनयनोद्वाह
 ादिकमाचरेत् यदेव सूतकप्राप्तिस्तदेवाभ्युदयक्रिया अन्नादिषु विशेषः षट्त्रिंशन्मते विवाहोत्स
 ागगतसूतके परैरन्नप्रदानं व्यभोक्तव्यं च द्विजोत्तमैः परैरसगोत्रैः भुजाने तुषु विभ्रेषु त्वं तं रासुतम्
 कावाताः सर्वे तु शक्यः स्मृताः एतदशौचात् पूर्वमपृथक् कृतान्नविषयम् तत्र शेषमन्नं त्या
 हतेषु तु च हस्पर्शनाह विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वं तं रासुतम् सूतके पूर्वसंकल्पितान्नेषु न दोषः परिर

कर्त्तुमिति धर्मार्थविवाहकरणेफलमुक्तं महाभारते ज्ञात्वा स्ववित्तसामर्थ्यादेकचोद्वाहयेद्विजम् तेनाप्या-
 श्रौतितत्त्वानां शिवभक्तो नरो भ्रूवम् अपरार्केदक्षः मातापितृविहानं तु संस्कारोद्वाहनादिक्रिः यः स्थापयति तस्य ह
 पुण्यसंस्थानविद्यते मदनरत्नेभ्रनिष्ये विवाहादिक्रियाकाले तन्क्रियासिद्धिकारणम् यः प्रयच्छति धर्मज्ञः सोऽश्व-
 मेधफलं लभेत् कन्यायुद्देभ्रोजननिषेधोऽपि न त्रैव अप्रजायां तु कन्यायां न सुजीतकदाचन दोहित्रस्य सुखं दृ-
 ष्वा किमर्थमनुशोचति अपरार्केऽपि पुत्राणे विष्णुजाभान्तरं मन्येतस्य कोपं न कारयेत् अप्रजायां तु कन्याया
 नाश्रियात्तस्यैवैगृहे ब्रह्मदेयां न वै कन्यां दत्त्वा श्रियात्कदाचन अथ सुजीतमोद्वाच्चेत्तूयाशेन रकेवसेत् तत्रैव
 कश्यपः अहतं यत्र भिमुक्तं वासः प्रोक्तं स्वयं भुवा शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा यन्त्रनिमुक्तं नूतन
 म् विवाहमध्यस्त्रियासहभोजनेऽपि न दोष इत्याह हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकाण्डे गालवः विवाहकाले यात्रायां पवि-
 त्रौरसमाकुले असहायो भवेद्विद्रुस्तदा कार्ये द्विजन्माभिः एकयानसमारोह एकपात्रे च भोजनम् विवाहे पथिया
 त्रायां कृत्वा विप्रो न दोषभाक् अन्यथा दोषमाप्नोति पश्चाच्च द्रायणं चरेत् भितासरायामप्येवम् रत्नमालायां
 मूलमैत्रमृगरोहिणीकरैः पौष्णमारुनमयोत्तरान्वितैः भौमसौरिराविवारवर्जिते पाणिपीडनविधिर्विधीयते
 अत्रानिष्टनक्षत्रादौ दानमुक्तं ज्योतिषे विपत्तारे गुण्डं दद्यान्निधने तिलकां च नम् प्रत्यरे लवणं दद्याच्छागं दद्या
 त्रिजन्मास चंद्रे च शंखलवणं च तारे तिथौ विरुद्धे तथान्तुलांश्च धान्यं च दद्यात्करणे च वारे योगे विरुद्धे कनकं प्रदे-
 यम् विवाहमंडपमाह वसिष्ठः षोडशारत्निकं कुर्याच्च तु द्वारोपशोभितम् मंडपं तोरणेऽपि मुक्तं तत्र वैदिप्रक-

मृतिर्नद्रिकाया गपराकैचैवम् आशौचेतुयाश्रवल्क्यः दानेविवाहेयज्ञेचसंग्रामेदेशविप्लवे आपद्यपिचका
 योसद्यःशौचंविधीयते केषामित्यपेक्षितेनत्रस्तपुराणेउक्तम् दातुःप्रतिगृहीतुश्चकन्यादानेचनोभवेत् विवा
 हविष्णोःकन्यायात्ताजाहोमारिकर्मणीति व्रतयज्ञविवाहेषुआर्द्धहोमेर्ननेजये आरब्धेस्मृतकंस्यारनारब्धे
 गुह्यतकमितिविष्णुवचनाच्च प्रारंभस्तेनैवोक्तः प्रारंभोवरणंयज्ञेसंकल्योत्रतसत्रयोः नादीसुरवविवाहादौश्रा
 द्देपाकपरिक्रियेति वरणामितिमधुपर्कपरम् गृहीतमधुपर्कस्ययजमानाञ्चक्रत्वजः पश्चादशौचेप्रतिनेन
 भावोदितिनिश्चयइतिब्राह्मणेः मधुपर्कोत्पूर्वमुभयत्वेवाशौचमितिशुद्धिविवेकः रामांडारभाष्येयैवम् मां
 रीसुरवावधिश्चस्मृत्यनरे एकविंशत्यहर्यज्ञेविवाहेदरावासराः त्रिषट्चैलौपनयनेनांशोआर्द्धविधीयते आर
 भाभावेपितृगन्ताराभावैगद्यविष्णुः नदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः पूर्वसंभृतयोरपीति अत्रप्रायश्चित्तमाहमदन
 पारिजातैविष्णुः अनारब्धविशुद्ध्यर्थंकूरमांडेर्छुहया-हुतम् गांदद्यात्पंचगव्याशीतनः शक्त्यतिसूतकी
 संग्रहेपि संकटेसमनुप्राप्तेस्मृतकेसमुपागते कूरमांडीभिर्धृतंहुत्वागांचद्यात्पयस्विनीम् चूडोपनयनोद्वाह
 प्रतिष्ठादिकमाचरेत् यदेवस्मृतकप्राप्तिस्तदेवाभ्युदयक्रिया अन्नादिषुविशेषः षट्त्रिंशन्मते विवाहोत्स
 वयज्ञेषुअंतरामृतस्मृतके परैरन्नंप्रदानव्यंभोक्तव्यंचह्रिजोत्तमैः परैरसगोत्रैः मुंजानेतुषुविशेषेषुतंतरामृतस
 तके अन्यगेहोदकाचानाःसर्वेनुशक्त्ययःस्मृताः एतदाशौचात्पूर्वमष्टयकृत्तान्निविषयम् तत्रशेषमन्नंस्या
 ज्यमित्यर्थः पृथक्कृतेषुतृहस्पतिराह विवाहोत्सवयज्ञेषुत्वंतरामृतस्मृतके पूर्वसंकल्पितान्नेषुनदोषःपरि

कर्तिन इति धर्मार्थविवाहकरणे फलसुक्तं महाभारते ज्ञात्वा स्ववित्तसामर्थ्यादेकचोद्वाहयेद्द्विजम् तेनाप्या-
 ओ नितत्थानं शिवभक्तो भरो भ्रवम् अपरार्केदक्षः मातापितृविहानं तु संस्कारोद्वाहनादिभिः यः स्थापयति तस्यैह
 पुण्यसंख्या न विद्यते भद्रनरलेभनिष्ये विवाहादिक्रिया काले तत्क्रियासिद्धिकारणम् यः प्रयच्छति धर्मज्ञः सोऽश्व-
 मेधफलं लभेत् कन्यायुद्देशे भोजननिषेधोपपन्नैव अप्रजायां तु कन्यायां न पुंजीत कदाचन दोहिन्नस्य सुखं ह
 स्वाकिमर्थमनुशोचति अपरार्केऽपि पुराणे विष्णुजामातरं मन्येत तस्य कोपं न कारयेत् अप्रजायां तु कन्याया
 नाश्रीयात् तस्यैव गृहे ब्रह्मदेयां न वै कन्यां दत्त्वा श्रिया त्कदाचन अथ पुंजीत मोहाच्चैतूयाशेन रकेवसेत् तत्रैव
 कश्यपः अहनं यत्र निरसुंक्तवासः प्रोक्तं स्वयं भुवा शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा यत्र निरसुंक्तं नूतन
 म् विवाहमध्यैस्त्रियासह भोजनेऽपि न दोष इत्याह हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकाण्डे गालवः विवाहकाले यात्रायां पवि-
 चौरसमाकुले असहायो भवेद्दिप्रस्तदाकार्ये द्विजन्मभिः एकथानसमगरोह एकपात्रे च प्रोजनम् विवाहे पवित्रा
 त्रायां कृत्वा विप्रो न दोषभाक् अन्यथा दोषमाप्नोति पश्चाच्चान्द्रायणं चरेत् भिताक्षरायामप्येवम् ग्लमालायां
 मूलमैत्रमृगरोहिणीकेशैः पौष्णमाकूनमघौत्तरान्वितैः भोमसौरिरविवारवर्जिते पाणिपीडनविधिर्विधीयते
 अत्रानिष्टनक्षत्रादीदानसुंक्तं ज्योतिषे विपत्तारेऽगुहं दद्यान्निधने तिलकांचनम् प्रत्यरेत्त्वणं दद्याच्छागं दद्या
 श्रिजन्मास चंद्रे च शंखलवणंचतारैरिति यौविरुद्धैस्त्वयंतुल्यं च धान्यं च दद्यात्करणे च वारे योगे विकरुद्धे कनकत्रदे
 यम् विवाहमंडपमाहवसिष्ठः षोडशारत्निकं कुर्याच्चतुर्द्वारोपशोभितम् मंडपं तोरणेऽप्युंक्तं तत्र वेदिमक-

त्वयेत असहस्तं गुरुरनयेनाडपंवादिषड्करम् देवयज्ञसमनोहरः चित्रविशारवाशततारकाश्विनीज्येष्ठाभरण्ये
 शिवमाच्चतुष्टयम् हित्वा मशस्तं फलते लवेदिकाप्रदानकं कंडनमंडपादिकम् हेमाद्रो व्यासः कंडनदलनयवा
 रकमंडपमृद्धे दिवर्णकाद्याखिलम् तत्संबंधिगतागतमृक्षे वैवाहिके कुर्यात् यवारकं चिकसादिति प्रसिद्धम् वैवा
 हिके तु दिवसे शुभे चायतिथौ शुभे चतुर्थिकं प्रकुर्वीति विधिदृष्टेन कर्मणा वेदिमाह नारदः हस्तो ह्नितांचतुर्ह
 स्ते श्वतुरस्त्रांसमंततः स्तंभैश्चतुर्भिः सुस्तल्लक्ष्णां चामभागैस्तु सयनि समांतथा चतुर्दिक् सोपानैरतिशोभिताम्
 प्रागुदकुप्रवरणारंभ्रांस्तंभहंसशकादिभिः एवं विधाभ्यारुक्षेन्मिथुनं साग्निवेदिका मिति सप्तविंशते मंग
 ले युचसंवेयुमंडपो गृहमानतः कार्यः योऽशाहस्तो वाढू न हस्तो दशावधि स्तंभैश्चतुर्भिरेवात्र वेदीमध्ये प्रतिष्ठा
 ता हस्तो वधाः सोपानं पश्चिमतः उपरि भागेऽुक्तपरिमाणं द्विजम् अथ मृदाहरणम् ज्योतिर्निबंधे नारदः
 कर्मव्यंगले वा दोमंगलायां कुरारपणम् नवमे सप्तमे वापि पंचमे दिवसे पिवा तृतीये बीजनसत्रे शुभचारे श
 मोदये सम्यक् गृहाण्यलं कृत्य वितानधजतोरणैः सह वादित्रमृत्वा घौर्गत्वा प्रागुत्तरां दिशम् तत्र मृत्सिकतां
 श्लक्ष्णां गृहीत्वा तु नरागतः मृगयेद्यथा च वैष्णवे पुत्रपुत्रपुत्रयोजयेत् अनेकबीजसंयुक्तो यपुत्रोपशोभिताम्
 शौनकः आधानं गर्भसंस्कारजातकर्मचिनामच हित्वा न्यत्र विधातव्यं मंगलं कुरवापनम् दृढस्पर्तिः
 आत्यंतिके पुकार्येषु कार्षीसद्यो कुरारपणम् तत्रैव वाग्दानं हरिद्रावदनं च कार्यम् ज्योतिः प्रकाशे चतुर्थे मंडपः
 श्रेष्ठः सप्तमः पंचमस्तथा नवमे कार्दशौ क्रोष्ठो नेष्टो षष्ठतृतीयको विवाहमेस्तो दये वा कन्यावरणमाचरेत्

वरस्यापिवरणमाहचंडेश्वरः उपर्वति फलं पुष्पं वा सांसि विविधानि च देयं वराय वरणे कन्या भ्रात्रा द्विजेन चेति वाग्दानो
 त्तरं वरमणे परा कस्मृति चंद्रिकायां वर्गसिष्ठः अद्रिर्वाचा च दत्तायां स्मियेतोर्ध्वं वरो यदि न च मंत्रोपनीना स्यात्कुमारी
 पित्रोरेव सा यजु नारदः उद्गाहितापि सा कन्यानचेत्संभ्रासंभैथुना पुनः संस्कारमर्हेतयथा कन्या तथैव सेति य
 च्च कात्यायनः वरो यद्यन्यजातीयः पतितः क्लीब एव च विकर्मस्थः स गोत्रो वा दासो दीर्घाभयोपि वा उदापि देया सा
 न्यस्यै सहा वरणभूषणेति इदं कलौ निषिद्धम् देवरेण सुतोत्समिर्दत्ता कन्यानदीयत इत्यादित्यपुराणे कलौ निषेधा
 त् दत्ताशब्दे उदापरः उदायाः पुनरुक्त्वा ह भिति हे माद्राहुक्तेः अत एव स गौत्रा स पिंडादि विवाहेऽपि भोगतस्तां परि
 त्सज्यपालयेज्जननीमिवैतुक्तम् देशांतरगमने तु कात्यायनः वरयित्वा तु यः कश्चित्पुणश्चेत्पुरुषो यदा क्रुल
 गमांस्त्रीनतीत्य कन्यान्यं वरयेद्हरम् अपरा कर्कनारदोऽपि प्रतिगृह्य तु यः कन्यां वरो देशांतरं व्रजेत् स्त्री नृनून्स-
 मति क्रस्य कन्यान्यं वरेद्हरम् शुल्कदाने तु मनुवसिष्ठो कन्यायां दत्तशुल्कायां स्मियेत यदि शुल्कदः देवराय च
 दातव्याय दिकन्यानुमन्यते चंद्रिकायां कात्यायनः प्रदाय शुल्कं गच्छेद्यः कन्याया स्त्री धनं तथा धार्वासावर्षमे
 क तु देयान्यस्यै विधानतः अनेके प्रयोहि दत्तायाम नूदायां तु तत्र वै पूर्वागतश्च सर्वेषां लभेताद्य वरस्तु ताम् प
 श्चादरेण यद्दत्तस्याः प्रतिलभेत सः अथा गच्छेन्न चोदायां दत्तं पूर्ववरो हरेत् याज्ञवल्क्यः सकृत्प्रदीयते क
 न्या हरं स्तौ चौरद उभाक् दत्तामपि हरेत्पूर्वाश्रेयांश्चेद्हर आ व्रजेत् पूर्वस्य दीप सत्वे इदमिति विज्ञानेश्वरः सं-
 बंधतत्वेन सिष्ठः कुलशीलविहीनस्य पश्चाद्विपतितस्य च अपस्मारिविधर्मस्थरो गिणां वैषधारिणाम् द

सामीपिहरत्कन्यांसगोत्रोदांतयेवच मनुः घंदांधवधिरादीनांविवाहोस्तिथ्योचितम् विवाहसंभवेतेषांक्रान्तिश्चो
 विवहेत्तदा पितृव्यपुत्रेसापत्येपरदारसूतेषुच विवाहाधानयज्ञादोपरिवेदोनदूषणम् अन्यद्वृत्तव्यंविस्त
 रभीतिर्नोच्यतेइतिदिक् अभ्रनांदीश्राद्धेविशेषतदधिकारिविशेषचाग्रेवक्ष्यामः इदंचाद्यविवाहोपताकुर्या
 द्वितीयादौवररव नांदीश्राद्धंपिताकुर्यादायेपाणिग्रहेपुनः अतर्द्धप्रकुर्वीतस्वयमेवतु नोदिक्भितिस्यू
 तैः त्रिकंडमंडनोप पित्रोस्तृतीवतोःकुर्यात्पुनःपाणिग्रहंयदा पितुर्नांदीमुखंश्राद्धंनोक्तंतस्य सनीषिभि
 रिति वैष्णुकाकारिका उक्तेकालेविवाहांगंकुर्यान्नांदीमुखंपिता देशान्तरेविवाहश्चेत्तत्रगत्वाभवेदिदम्
 लग्नघटीस्थापनमाहनारदः षडंगुलमितोत्सेधंद्वादशांगुलमायतम् कुर्यात्पातालवत्ताम्रपात्रंतद्वा
 भिःपलैः ताम्रपात्रैर्जलैःपूर्णेभूत्यात्रेवाथवाक्शोभे मंडलाद्दोदयंवीक्ष्यरवेस्तत्रविभित्सिपेत् तत्रमंत्रः
 मुखंत्वमसियंत्राणांब्रह्मणानिर्भितंपुरा भवसोवायदंपत्योःकालसाधनकारणमिति वरस्यमधुपर्कमाह
 याज्ञवल्क्यः प्रतिमंवत्सरत्वर्च्याःस्नातकानार्यपार्थिवाः प्रियोविवाद्यश्चतथायज्ञंप्रत्यूत्विजःपुनः अत्रवि
 शीयोगृह्यपरिशिष्टे वरस्ययाभवेच्छारवातच्छास्वागृह्यचोदितः मधुपर्कःप्रदानव्योद्यन्यशाखोपदानरि अ
 नवरदाहशब्दोऽस्तिगाद्युपलक्षणम् तदाहुः अर्च्यशाखयामधुपर्क इति अर्थस्यपछारवायंकर्मतच्छा
 खयामधुपर्क इतियाज्ञिकाः जयंतस्तत्वरणवत्सर्वत्रयजमानशाखयेवमधुपर्क इत्याह यजुर्नाद्रियंतेदृशः
 अत्रपंचाशताभवेद्भूतान्तर्धेनलुनिदरदत्त्वादिगृह्यपरिशिष्टादेर्विद्वरादिलक्षणंमधुपर्कोदिविधिश्चस

गृह्यादेर्ज्ञेयः कन्यादानेनप्रपितामहपूर्वकमित्युक्तम् स्मृत्यर्थेसारे नादीसुरवेविवाहेचप्रपितामहपूर्वकम् नाम
 संकीर्तयेद्विद्वानन्यत्रपितृपूर्वकम् नादीसुरवेइतिवह्नुचाद्यातिरिक्तविषयम् गृह्यपरिशिष्टे पित्राद्यालुलोम्या
 म्मानात् व्यासः फल्कासमुद्गहेत्कन्यासावित्रीग्रहणंतथा उपोषितः सतांदद्यादन्वितायद्विजायतु शुक्लेतिमधु
 पकेवैधभोजनपरम् गृह्यपरिशिष्टे कन्यांचरयमाणानामेषधर्मोविधीयते प्रत्यङ्मुखारवंतिप्रतिगृण्हति
 प्राङ्मुखः मदनरलेचरथ्यभृगः वरगोत्रंसमुच्चार्यप्रपितामहपूर्वकम् नामसंकीर्तयेद्विद्वान्कन्यायाञ्चैवमेव
 हि निष्ठेतूर्वसुरवोदातावरःप्रत्यङ्मुखोभवेत् मधुपर्कोन्वितायेनातस्मैदद्यात्सदक्षिणाम् उदपात्रंततो गृह्यं
 त्रेणानेनदापयेत् गौरीकन्याभिर्मांविप्रयथाशक्तिविष्कूषिताम् गोत्रायशर्मणेनुभ्यंदत्तांविप्रसभाअय मू
 षिं गांश्चैवदासींच्चिन्वासांसिचस्त्वशक्तिः महिषांवाजिनश्चैवदद्यात्स्वर्णमणीनपि ततःस्वगृह्यविधिनाहो-
 माद्यंकर्मकारयेत् यथाचारंविधेयानिमांगत्यकुतुकाभिच एतत्कन्यादानंत्रिः कार्यमितिशौनकः गृह्य
 वैशानीयहोमेषिशेषमाहाश्वलायनः अर्धरात्रेव्यतीतेनुपरेद्यः प्रातरेवहि गृह्यप्रवेशनीयः स्यादित्यद्दवि
 दौविदुरिति ओपासनहोमेषिशेषमाहशौनकः यदिरात्रौविवाहग्निरुत्पन्नस्त्यात्तथासति उपक्रम्योत्तर-
 स्थान्दुःसायपरिचरेदमुष् यदिरात्रौनवनाशमथ्येत्युत्पत्तिस्तदातदेवहोमारंभः तदुत्तरंचैत्परदिनेसायमा
 रंभइतिस्मर्शनभाष्येउक्तम् अथदेवकोत्थापनम् समेचदिवसेकुयादेवकोत्थापनंबुधः षष्ठंचविषमं
 नेष्टमुत्कापचमससमौ निर्णयदीपेगार्ग्यः नादीश्राद्धेकृतेपश्चाद्यावन्मातृविसर्जनम् दर्शश्राद्धंक्षयश्राद्धं

स्नानंशीतोदकेनच अपसव्यंस्थाकान्नित्यश्राद्धंनयेवच ब्रह्मयज्ञंचाध्ययनंनदीसीमातिलंघनम् उपवासमग्रतंच
 व आइभोत्तनमेवच भैवकुरुःसपिंडाश्रमंढपोद्दासनावधि बृहस्पतिः तीर्थविवाहेयात्रायांसंश्रामेदेशविभूवे
 नगरग्रामद्येहचस्थष्टास्मृष्टिर्नदुष्यति योगयाज्ञवल्क्यः नक्रायादुत्सवेतीतेमंगलंविनिवर्त्यच अनुग्रज्यसूह
 दंभून्तर्चयित्तेष्टदेवताम् ज्योतिषे स्नानंमंचैडंतिलमिश्रकर्मप्रेतासुयानंकलशप्रदानम् अपूर्वतीर्थामरद
 र्शनंचविजयेन्मंगलतोद्दमेकम् मासपद्धंविवाहादोग्रतप्रारंभणेनच जीर्णभांडादिनत्वाज्यंगृहसंमार्जनंन
 था ऊर्जविवाहास्तुनस्वतथाचग्रतचंपनात् आत्मनोसुदुर्जनैकवर्षवर्षार्धमेवच अभ्यंगेसूतकैचैवविवाहेपु
 वजन्मनि मंगल्येषुचसर्वेषुनभार्यगोपित्वेष्टकम् योषेचशवशरंपतिंचमलिनैचैत्रेस्वपित्रालयेनिष्ठंतीपितर-
 हन्या तज्जननींक्षयेनिजतनुंज्येष्टेपतित्येष्टकम् निवंधे विवाहात्यथमेयोषेआषाढेचाधिमासके नसाभर्तुर्गृहेतिष्ठेच्चैत्रेपि
 निहंतिनभयंतेषामभावेमवेत् निवंधे विवाहग्रतचूडाकवर्षमर्धतदर्थकम् पिंडादानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणम्
 तृहेतया हेमाद्रोस्मृत्यंतरे विवाहग्रतचूडाकवर्षमर्धतदर्थकम् पिंडादानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणम्
 तथा अर्धपूर्ववत् सपिंडानिवकुर्वीरन्नाद्रिःस्नानमनुश्रये तीर्थेसंवत्सरेप्रेतेपितृयज्ञेमहालये कृतोद्वाहो
 पिकुर्वीतिपिंडनिर्वपणांसदा अथबधूप्रवेशः जयंतुगे मार्गशीर्षेत्तथामाघेमाघवेज्येष्टसंज्ञके सप्तशस्ते
 भवेद्दशप्रवेशो नवयोषिताम् नारदः आरभ्योद्वाहरिवसात्सषेवाप्यष्टमेदिने बधूप्रवेशः सपत्येष्टशमेथस
 मोदिने संग्रहे विवाहमानभ्यवधूप्रवेशेऽष्टौश्रयोपेत्योद्वाशवासरांतात् ऊर्ध्वततोद्देशुज्जिपंचमांतादतः पर-

स्तान्नियमोनचास्ति नारदः समेयवर्षेसमेमासेयदिनारीगृहं व्रजेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सानाशिरमरणं व्रजेत् प्र-
 योगरलेतु वधू प्रवेशः प्रथमे लुनीये शक्रप्रदः पंचमकेयवादि द्वितीयकेनाथचतुर्थके वाषष्ठे वियोगमयदुःस्वदः
 स्यादित्कृत्ततत्रमूलं चिंत्यम् दृढवसिष्ठोपि षष्ठाष्टमे वा दशमे दिने वा विवाहमारभ्य वधू प्रवेशः पंचांगसंक्र-
 द्दिनं विनापि विधावसद्भोचरगोपिकार्यः रुद्रः स्वधुवनपुरवेशे देशानां विप्लवेन योद्वाहे नववध्वा गृहगमने प्र-
 ति शक्रविचारणानास्ति मांडव्यः नित्ययाने गृहे जीर्णेषां शानां ते लुसससक वधू प्रवेशे मागस्येन मीढ्यं गुरुशुक्र-
 योः ज्योतिः प्रकाशे वागे शक्रेन चोदायाः सत्त्वहानिश्च दक्षिणे धनं धान्यं च पृष्ठस्ये सर्वनाशः पुरस्थिते नवीदा-
 यास्त वैथव्यं यदुक्तं संसुरे भृगौ तदेव विबुधैर्ज्ञेयं केवलं तु द्विरागमे पूर्वतो भ्युदिते शक्रे प्रयाया दक्षिणापरे प-
 श्चादभ्युदिते चैव याया पूर्वोत्तरे दिशो व्यवहारतत्वे षोष्णात्कृत्वा च अवणाच्च युग्मे हस्तत्रये मूलमघो नरास्त-
 पुष्ये च मेने च वधू प्रवेशे रिकेतरे व्यर्ककुजे च शस्तः गर्गः व्यतीपाते च संक्रांतो ग्रहणे वैधृतावपि श्राद्धविनाश-
 संने व प्राप्ता काले पि मानवः तथा अमासंक्रांति विष्यादो प्राप्ता काले पि नाचरेदिति अथ द्विरागमनम् क्रस्त्रो-
 चये साघफालुने वेशा रेव शक्रपक्षे शक्रमे दिने सुर्वादित्य विशक्रद्धौ स्यान्नित्यं पल्लो द्विरागमः बादरायणः ना-
 हा रां शक्रदिनोत्तरादि निशुक्र ब्रह्मासु राधाशिवनी शक्रे भास्करवायु विष्णु वरुण त्वाष्ट्रे प्रशस्ते त्रियो कुंभाजालिगते र-
 वी शक्रमकरे प्राप्तादये भागे जीवज्ञास्तु नितां दिने नववधू वेशम प्रवेशः शक्रमः अथ पुनर्विवाहः श्रीधरश्च-
 पुनर्विवाह वक्ष्यामि दंपत्योः शक्रमष्टाद्विदम् लभेदुलभयोर्दोषे ग्रह तारादिसंभवे अन्येष्वशक्रमकालेषु दुष्टरोगा

रिसंभवे विवाहेचापिदंपत्योवाशीचादिससुद्धवे तस्यदोषस्यशांत्यर्थपुनर्वैवाह्यमिथ्यते याज्ञवल्क्यः स्मरा-
 पोव्याधिनाधूर्तवंध्यार्थश्चप्रियंवदा स्त्रीप्रसूश्चापिवेत्तव्यापुरुषद्वेषिणीतथा मनुः वंध्याष्टमेधिवेत्तव्यादशमे
 तुमृतभजा एकादशेस्त्रीजमनीसद्यस्त्वप्रियवादिनी संग्रहेतु अप्रजादशमेवर्षेस्त्रीप्रजां द्वादशेत्यजेत् मृत
 प्रजांपंचदशेसद्यस्त्वप्रियवादिनी याज्ञवल्क्यः एकामुल्लस्यकमार्थमन्यालक्ष्युयइच्छति समर्थस्तोषधित्वार्थः
 पूर्वोदामपराव्रजेत् आज्ञासंपादिनींदक्षावीरस्तूप्रियवादिनीम् तस्यन्दायातृतीयाशमद्रव्योभरणंस्त्रियाः
 मनुः अधिविन्नातुयानारीनिर्गच्छेद्रोषितागृहात् सासद्यःसनिरोद्धव्यासाज्यावाकुलसन्निधाविति हेमाद्रौका-
 त्यायनः अग्निशिष्टादिशुश्रूषांयहुभार्यःसवर्णया कारयेत्तद्वहुत्वंचेज्जेष्टयागर्हितानचेदिति याज्ञवल्क्यः
 सत्यामन्यांसवर्णयांधर्मकार्येनकारयेत् सवर्णास्तविधौधर्म्येष्टयानविनेनरा द्वितीयविवाहहोमेग्निसा
 हकात्यायनः सदोतोन्न्यानुनदारातुहोदुंकारणातरात् यदिच्छेदग्निगान्कुंक्षहोमोस्यविधीयते स्वेगनावेवम
 वेद्धोमोत्तौकिकेनकदाचन त्रिकांडमंडनोपि आद्यायांविद्यमानायांद्वितीयायामुद्धेद्यदि तदावैवाहिकंकर्म
 कुर्यादावसथेग्निसान् स्तददर्शनभाष्येनु द्वितीयविवाहहोमोत्तौकिकएवपूर्वोपासनेइत्कृत्तम् इदंचासं
 भवे तत्रचाग्निद्वयसंसर्गः कार्यस्तदाहशीनकः अथाग्न्योर्गृह्योर्गंगसपत्नीभेदजातयोः सहाधिकारसि-
 ध्यर्थमहंवक्ष्यामिशौनकः अरोगामुद्धहेत्कन्याधर्मलोपमयात्सयम् कृतेतत्रविवाहेचव्रतांतनुपरेहनि घृ-
 थवस्थोडल्योरग्निंसमाधाययथाविधि तत्रकृत्ताज्यभागांतमन्वाधानादिकंततः जुहुयात्पूर्वपत्यग्नेतयान्वाग

अभाहुनीः अग्निमीडेपुरोहितंस्त्रुक्तेननवचेनतु सभिध्येनंसमारोप्यअयंतेयोनिंरित्युचा प्रत्यवरोहेत्यनयाक
निष्ठाग्नौनिधायनम् आज्यभागांतंनञादिकृत्वारभ्यनदादितः समान्वारब्धएताभ्यांपत्नीभ्यांजुहुयात्रशृणुम् चतु
र्गृहीतमेताभिर्ऋग्भिः षड्विपर्याक्रामम् अग्नावग्निश्चरतीत्याग्निनाग्निःसमिध्यते अस्तीदमिति तिसृभिः पाहि नो
अग्न एकया ततःस्विष्टकृदारभ्य होमशेषं समापयेत् गोसुगंदक्षिणादेयाश्रोत्रियायाहितांगनये पत्योरेकायदिदम्
तादृग्वातेनैव तांपुनः आदधीतान्यथासार्धमाधानविधिनागृहीति वीधायनसूत्रेण अथयदिदं गृहस्थो द्वेभार्ये
विदेतं कथं न च कुप्यादितियस्मिन्काले विदेतो भावग्नौ परिचरेदपराग्निमुपसमाधाय परिस्तीर्योज्यं विलाप्य स्क्रन्वि-
चतुर्गृहीतं गृहीतान्वारब्धयांजु होति नमस्तऋषेरादाव्यधायैतास्त्वधायैतास्त्वधामंतस्त्वहस्वारिष्टांस एव ब्र-
ह्मन्वेदस्तस्वाहेत्यधायंते योनिर्ऋतिय इति सप्तमिधिसमारोपयेत्सूचोग्निमुपसमाधायानुद्गान उहुय स्वाग्न इति
समिधमाधाय परिस्तीर्य स्क्रन्विचतुर्गृहीत्वा ह्योभार्ययो रन्वारब्धयोर्येजमानो भिमृशति यो ब्रह्मा ब्रह्मण इत्येतेन स्-
क्तेनैकं चतुर्गृहीतं जुहोतीत्याग्निमुखात्कृत्वा पकांजु होति सप्तमिधिसंभिनंसं कल्पेथा मिति पुरोनुवाक्यामनूचार्गेनेपु शब्धे इति
याज्ययाजु होत्ययाज्याहुतीरुपजुहोति पुरीष्यमस्तमित्यांतादनुवाकस्य स्विष्टकृत्प्रभृति सिद्धमाधेनुवरं दानादथा
येणाग्निं दर्भस्तंबे हुतशेषां निदधाति ब्रह्मजज्ञानं पिता विराजमिति द्वाभ्यां संसर्गविधिः कार्यः द्वितीयादि विवा
हे कालऋक्तः संग्रहे प्रमदाभृति वासरादितः पुनरुद्वाहविधिर्वरम्यच विषमे युगवत्सरे शः प्रोयुगले चापि मृत्ति
प्रदो भवेत् तृतीयविवाहे निषेधोमात्स्ये उद्गहे इति सित्थर्थे तृतीयानं कदाचन मोहादज्ञानतो वापि यदिरगच्छेत्

मानुषीम् नश्यत्येव न संदेहो गर्गस्ववचनं यथेति संग्रहे तृतीयांयादिचोद्वाहेनाहिसाविधवाभवेत् चतुर्थ्यादिविवाहार्थं
 नृनीयेर्कसमुद्गहेत् तद्विधिस्तु रविशान्योर्हस्तेवावरः संकल्प्य स्वस्तिवाचनं नदीप्रादं कृत्वा चार्थे वृत्त्वा आकृत्योनेति
 छायायुतं सूर्यमर्कसंपूज्य गुडोदनं दत्त्वा वस्त्रेण तं तु भिरावेष्ट्या त्रिलोकवासिन्साश्वछायया संहितोरवे तृतीयाद्वा
 हजं दोषं निवारय स्मरं व कुर्वीति संप्रार्थ्य जलेन त्रिःसिंचेत् मम प्रीति करारयेयं मया स्तृष्टा पुरातनी अर्कजा ब्रह्मणा
 हजं दोषं निवारय स्मरं व कुर्वीति संप्रार्थ्य जलेन त्रिःसिंचेत् आहिमां कृत्वा देवि पत्नी त्वं मे इहागता अर्कत्वब्रह्म
 स्तृष्टा जस्माकं प्रतिरक्षतु नमस्ते मंगले देवि नमः सविनुरात्मजे आहिमां कृत्वा देवि पत्नी त्वं मे इहागता अर्कत्वब्रह्म
 णा स्तृष्टः सर्वप्राणिहिताय च ब्रह्मणा मादिभूतस्त्वं देवानां प्रीतिवर्धनः तृतीयोद्वाहजं पापं मृत्कृत्वा न्यविनाशयेति
 तत आचार्यः काश्यपगोत्रा मादि त्रय प्रपौत्रां समविभुः पौत्रां मम पुत्री मर्कं कल्प्याम मुक्कगोत्राय वराय दास्ये इति वाग्दानं कृत्वा
 वरस्य मधुपर्ककृतान्तः पटं धृत्वा स्वस्ति न इति स्मृत्कृतं त्वा पूर्ववत्कृत्या दत्त्वा अर्कं न्योभि मा भित्य हू न कन्यादानं मंत्रमु
 त्कादाक्षिणां दद्यान् ततो गायत्र्या वेदितं सूत्रेण वृहत्सामेति मंत्रेण कणं वध्वा कं स्य च तुर्दिक्षु कुभेषु विष्णुं संपूज्या
 ग्निं प्रतिष्ठाप्या चारांते संगोभिरिति वृहस्पतये यमोक्ता काम कामायेत्यृचानये व्यस्त समस्त व्याहृति भिराज्य हुत्वा च
 र्याय गोसुगंदला मया कृत भिदं कर्म स्थावरेषु जरायुणा अर्कापत्या निनो देहि तत्सर्वं क्षंतु मर्हसीति नममेति दिक्
 इति निर्णयं सिंधौ विवाहः अथार्धानम् रत्नमालायाम् प्राजापत्ये पूषभे संहि देवे पुष्ये च सैवं देवे कृति
 कास्तु अग्न्याधानं तत्क्षणं त्रयैषि च्चादित्ये कीर्ति तं गर्गसुरेभ्यः आश्वलायनः अग्न्याधेयं कृत्वा सिकास्तरोहि
 त्वां मृगशिरसि फाल्गुनीषु विशाखयोः कृत्तरयोः श्रौष्ठपदयोरेतेषां कस्मिंश्चिद्दसंतं पर्वणि त्राह्मण आदधीत ग्रीष्म

वर्षाशरत्तमः सात्रियवैश्वोपकृष्टाय सिन्धुसिन्धुतावादीनसोमेनयस्यमाणोनतुपृष्ठेन्नक्षत्रम् सोमाधानेऽक्र-
त्वाद्यनालोचनमार्तपरम् अयोरवबुधैर्वै नृश्रद्धोपनमेदथादधीतसेवास्यर्थिरिति सोमेनयस्यमाणोनतुपृष्ठेन्न-
क्षत्रं नदेतदार्तस्थतिवैलंवाश्रद्धायुक्तस्य भवतीति बोधाय नोक्तेरिति मदनरत्ने हृद्गार्ग्यः पुण्याग्नेययुजसरादि-
त्यपौष्णज्येष्ठाचित्रार्कद्विदैर्वेदुभेऽसु कुर्तुर्वन्त्याधानमाद्यं वसंतश्रीश्रोधांतेष्वेव विप्रादि वर्णाः कालादर्शे अग्नि-
होत्रं दर्शपूर्णमासावयुजसरायणे उपक्रम्य तथा कालमुपासीत इति ज्ञानयः सोमं च पशुबंधं च सर्वारचनं विक्रती गपि

सौम्यायेनेयथाकालंविदधुर्गृहमेधिनः अत्रविशेषःपूर्वमुक्तःअग्निहोत्रकलउक्तः छंदोगपरिशिष्टे उदि
तेनुरितेनैवसमयाधुषितेतया सर्वथावर्तनेयज्ञादतीयैर्वैदिकीश्रुतिः एषांस्वरूपंतत्रैव गृत्रेस्तृषोडशेभागेऽत्र
हनक्षत्रपूषितै कालंत्वनुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्याद्विचक्षणाः तथाप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमंडले रविर्यावन्नदृश्येतस
मयाधुषितंवतत् रेखाभात्रंप्रदृश्येतरश्मिभिश्चसमन्वितः उदितंताद्विजानीयात्तत्रहोमंमकल्पयेत् आश्वला
यनः उपोदयंधुषितउदितेवा सायंतुसाएव अस्तमितेहोमइति गोणकालमाह सएव प्रदोषांतोहोमकालः
सगवानःप्रातरिति छंदोगपरिशिष्टे यावत्सम्यङ्प्रभावंतेनभस्मृक्षाणिसर्वतः नचलोहिंतिमापैतितावत्सा
यंतुह्यते औपासनेयेवम् तस्याग्निहोत्रेणप्रादुकरणहोमकालोव्याख्यातावितिआश्वलायनोक्तः अथ

गानम्
द्वनलेचास-
पारस्करः आवसथ्याथानंदारकालेदायाद्यकालएकेषामिति दायाद्यकालोविभागकालः म
अग्निर्वैवाहिकीयेननगृहीतःप्रभादिना पितर्युपरतेनेनगृहीतव्यःप्रयत्नेनः योगृहीत्वाविव

हाग्निं गृहस्थ इति गम्यते अन्नं तस्य भोक्तव्यं यथा पाको हि साः स्मृतः ज्येष्ठभातरि पितृरि वा साग्नौ कनिष्ठस्य पुत्रस्य
 यान्यभागे पि न दीयः तदा हन्तं त्रैव गार्ग्यः पितृपाको पत्नीचीवा भ्रातृपाको पजीवकः ज्ञानाध्ययनमिष्टो वानुष्ठेता-
 ग्निमाग्निना ग्रहस्थस्याप्यध्ययनया ह सत्यव्रतः अनधीत्य हि ज्योवेदं स्नातो द्वास्तथा तथा अधति ब्रह्मचर्येण सांगवे
 दंगुरोर्गृहे इदं चाधानं ज्येष्ठेष्ठकृताधानेन कार्यम् दाराभिहोत्रसंयोगं कुरुते यो यजे स्थिते पारवेत्ता स विज्ञेयः प्राशिष्य
 तिसृक् पूजं जइति गनुशातात् पीत्तेः स्यात्तैयेनम् सोदर्येति छति ज्येष्ठेन कुर्याद्द्वारसंग्रहम् आवसथ्यं तथा धानं प
 तित्सृक्त तथा भवेदिति तत्रैव गार्ग्योक्तेः आसायां त्वदोषमाह स्रमंनुः ज्येष्ठो भ्राता यदा भिक्षुं दद्यान् नैवं चाश्रयेत्
 अनुज्ञातस्त्वनु कुर्वीत शरत्तस्य वचनं यथा वृद्धवसिष्ठः अयजस्तयदानमि रादध्यादनुजः कथम् अयजो तु मत्कुप्य
 दग्निहोत्रं यथा विधिं हरितः सोदराणां तु सर्वेषां यदिवेत्ता कथं भवेत् दारैस्तु परि विद्यंते नानि होत्रेण नैज्यया
 अधिकारिणोऽपि भ्रातुरनुज्ञया कुर्यादिति मदनपारिजातः विवाहस्त्वनुज्ञयापि नैत्यर्थः सोदरोक्तेरसोदराणां सा
 पत्न्यदत्तकादीनां न दीयः दत्तकस्यापि सोदरविवाहाभावो वै दीय एव तदा हहे माद्रौ वसिष्ठः पितृव्यपुत्रास्तापत्मान्यरा
 नारीस्तनांस्तथा दाराभिहोत्रसंयोगेन दीयः परिवेदने परनारास्ततादत्तकादयः देशान्तरे वैशेषमाह स एव अ
 होदश द्वादश वर्षाणि नाज्येष्ठभातरमभि विष्टमभ्रतीक्षमाणाः प्रायश्चित्ता भवतीति क्लृबादावप्यदोषमाह कात्याय
 नः देशान्तरस्थस्त्री त्रैकचपणानसहोदरान् वेश्यानि शंखपतिनश्रद्रसुत्यानि रोगिणः जडभूकांधविधिरकुञ्जवा
 यनखंजकान् अनिष्टदानभार्याश्च क्लृषसक्तान् पस्यन् धनवृद्धिप्रसक्तोश्च कामतो कारिणास्तथा कुरित्तेन मन

चोरांश्चपरिवन्दन्तुयति आशार्क्येण उन्मत्तः किल्बिषाकुशीपतितः क्लृबएववा राजयस्मामयावीचनन्याय्यः स्यात्स-
 नीक्षितुम् एवंज्येष्ठेछिन्नहस्तादावपिनपरिवेष्टत्वम् तदाहत्रिकांडमंडनः दर्शेष्टिंपोर्णमासेष्टिंसोमेज्यामग्निसंग्रहम्
 अभिन्नहोत्रंविवाहंचप्रयोगेप्रथमेस्थितम् नकुप्योज्जनक्रेज्येष्ठेसोदरेचाप्यकुर्वति क्षेत्रजादावनीजानेविद्यमानोप
 सोदरे नाधिकारवियातोस्तिभिन्नोदर्योपचोरसे पंग्वथमूकबधिरपतितोन्माददूषणे सम्यस्तछिन्नहस्तादोयद्वाष-
 टादिदूषणे जनकेसोदरेज्येष्ठेकुप्योदेवेतरः क्रियामिति आरोहणंदशानंशक्रोरामेत्याधानेमंत्रवर्णाच्च शक्करीरंशु
 क्षीःतंत्ररत्नेषुक्तम् अंगवैकल्यात्पूर्वगाहिताग्नित्वेधिक्रियेतैवबिलेषु आधानंतुनकुर्यात्तस्यनैमित्तिकत्वादिति
 एवंचसुरगुलेपि षडंगुलकाणविवर्णादेस्तस्यैवाधिकारः एकादशस्फुटशतर्गतेः शरीरकार्प्यंवाविप्रतिषि-
 न्दमितिहिरण्यकेशिस्त्रैकर्माशक्तिहेतौरेवांगवैकल्यस्यनिषेधात् अतएवज्ञात्वायनसूत्रेयाज्यश्चप्रथमैस्त्रिभि
 र्गुणैरितिन्यूनांगस्याप्यधिकारउक्तः अपरांर्केउग्रानाः पितापितामहोयस्यअग्रजोवाथकस्यचित् नपोग्निहो
 त्रमंत्रेषुनदोषःपरिवेदने पितुराशायामप्यदोषमाह मदनरत्नेस्तमनुः पित्रायस्यतुनापानंकथंपुत्रस्तकार
 येत्वा अग्निहोत्रेधिकारोस्तिशंखवचनंयथेतिनाधानंकृतमित्यर्थः एतदाशायामेवेतिहेमाद्रिः यत्पितुः
 सत्यप्यनुशानेनादधीनकदाचनेति तत्सत्यधिकारोऽयम् अथयज्ञसंस्काराः ययः शूद्राण्येवंविधः का
 र्योविनामंत्रेणसंस्कृतः नकेनचित्समस्तजलंदसातंत्रजापतिः छंदसामंत्रेण व्यासोपि गर्भोधानंपुंसवनंसी
 मंतोजातकर्मच नामक्रियाभिप्रमोन्नप्राशनंवपनक्रिया कर्णविधोव्रतादेशोवेदारंप्रक्रियाविधिः केशांतस्ता

नमुद्गाहोविवादाग्निपरिग्रहः त्रेताग्निमंत्रग्रहश्चैव संस्काराः षोडशस्थिता इत्युक्ताह नवेताः कर्णवेधांतामंत्रवर्जं
क्रियाः स्त्रियाः विनाहोगंत्रतस्तस्याः श्रद्धस्यागंत्रनोदशेति मदनरत्नेहिरण्यगर्मदानेतु गर्भाधानं पुंसर्वमंसीमं
नोन्नयनंतया कुर्धुर्हिरण्यगर्मस्यततस्ते द्विजपुंगवा इत्युक्ता जातकर्मादिकाः कुर्याद्विद्याः षोडशावापरा इत्यत्र
स्त्रिया जातकर्मनामकरणमिष्टक्रमान्नाशानचूडाविवाहाः षट् श्रद्धाणांतु षडेते पंचमहायज्ञाश्चेत्येकादशेत्युक्तम्
रूपनारायणहरिहरभ्राथयोरप्येवम् शाङ्गीपरस्त द्विजानां षोडशैवस्युः श्रद्धाणां द्वादशैव हि पंचैव मिश्र-
जानीनां संस्काराः कुलधर्मनः वेदव्रतोपनयनयनयहानाम्नीमहाव्रतम् विना द्वादशश्रद्धाणां संस्कारानामंत्रतत इ-
त्याह अपराकृत्त गर्भाधानमृतौ पुंस इत्यत्राह एतच्चातुर्वर्ण्यपरम् न हि जातिमात्रपरम् तथा सत्कपनयनं वि-
धायवाच्यं स्यादिति तेन तन्मतेष्टौ भवंति ब्राह्मेतु विवाहमात्रं संस्कारं श्रद्धोपिलभतं तं स देत्युक्तम् अत्र सदस-
श्रद्धगोचरत्वेन देशभेदाद्व्यवस्था यलुमनुः न श्रद्धेपातकं किंचिन्नच संस्कारमर्हतीति तदर्थं साहमे प्रातिथिः
यत्सामान्यतो निषिद्धं स्तेयानृत्यादिनतदतिक्रमेऽस्य पापं यथा द्विजानाम् उपनयनरूपं संस्कारं च नार्हतीति
तैचत्पर्णाकार्याः श्रद्धोवर्णश्चतुर्थोऽपि वर्णत्वाद्धर्ममर्हति वेदमंत्रस्वधास्वाहावषट्कारादिभिर्वर्णेनैति व्यासोक्तेः
अमंत्रस्य तु श्रद्धस्य विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति मगीच्युक्तेः च दयंपारभाषासर्वार्थी तेन श्रद्धधर्मं पुंसर्वत्र विप्रेण मंत्रः
पठनीयः सोपपोराण एवेति श्रुत्युक्ताणिः एवं स्त्रीणामप्येति दिक् इति रामकृष्णभट्टात्सजकमलाकरमिदं
कृते निर्णयसिंधौ संस्कारनिर्णयः अथ स्रद्धाकाः तत्र जलाशयस्य चराहः हस्तेनां तु पयोष्णाके शाच

मद्याभिचोत्तारोहिणीदेवेज्येषु चक्रसौम्यशशष्टद्व्यशीशवारांशके प्रिक्तोच्छिद्रतिथिर्विहाय वृषभेन केकुलीरे
यटेभीनेकूपतडागकर्ममुनयःशंसतिश्रद्धेष्टमे हस्तोमघानुराधापुष्यधनिष्ठोत्तराणिरोहिण्यः शतभिषगित्यारंभे
दूपानांशस्यतेभगणः हेमाद्रौभविष्ये तस्मिन्सलिलसंपूर्णकार्तिके तु विशेषतः गुनयः केचिदिच्छतिव्यतीते चो-
त्तरायणे न कालनियमस्तत्रसलिलंतत्रकारणम् दीपिकापि गर्तडेदुहुयहोसुरजिदशयनेमाघषवृष्यश्रद्धे-
सूलायादोत्तराभिश्चनणगुरुकरेपौष्णाशक्राजचंद्रे भेजेत्रालेचपूर्णोमदनश्रवितिथौ १२ सद्वितीयात्तीयेकार्यती-
यप्रतिष्ठाज्ञगुरुसितदिनेकालश्रद्धेस्कलने वराहः आग्नेयेयदिकोणामस्यपुरस्थवाभवनिकूपः नित्यंसकरोति
भयदाहंचसमानसंप्रायः नैर्ऋत्येबालभयंनित्याक्षयंचवायये दिक्चयमेतस्यत्काशेषास्तशक्तावाहाः कूपाः
वास्तुशास्त्रे भूतिंपुष्टिंपुत्रहानिंपुरंध्रानाशंमृत्युंसंपदंशत्रुबाधाम् किंचित्तोरोत्थंशसुकोणादिदुर्ग्यात्कूपोमध्य-
गेहमर्थक्षयंच उत्सर्गभिश्चोक्तोयद्वचपशिष्टे अथातोवापीकूपतडागयज्ञं व्याख्यास्यामः पुण्येत्युदकसमी-
पेभिसमाधायवारुणंचरुअपयित्वाज्यभागंतेआज्याहुतीर्जुहुयात् समुद्रज्येष्ठेतिमृत्युंचेतनोद्विषाष्टोनत्वाया-
मीतिपंचत्वन्नोअग्नेइतिहोदमंमेवरुणेतिच सिष्टकृतनवमम् मार्गनांतेधेनुतारयेत् अवतीर्यमाणामनुगंचये-
त्त इदंसलिलंपवित्रंकुषशब्दाः पूताअमृताः संतुनित्यम् यातारयंतींकुरुतीर्याभिषेकलोकास्तोकेतरतेतीर्यन्ते-
चेतिपुछाग्नेनारब्धउनीर्यापोअस्मान्मातरः शंध्यत्यित्यथापराजितायांदिशुत्यापयेत् सूयवसाद्गवतीतिहिंरु-
तंचेहिंरुष्वतीत्यलंकृतंविप्रायदद्यादितनांवाशक्त्यादक्षिणांततउत्सृजेद्देवपितृमनुष्याः प्रीयंतामितिब्राह्मणा

भोजयित्वा स्वस्य यनं वाचयति विस्तरस्कृत्मात्स्योक्तोऽस्य कृतजलाशयोत्सर्गविधौ ज्ञेयः कृपादेरुत्सर्गकरणो दोष उ-
 क्तोऽभिप्रेक्ष्ये सदजलं यविनं स्यादप्रवित्रमसंस्कृतम् कुशाग्रेण पिभाजं द्रवरसं दृढव्यगमं संस्कृतम् तथा वापीकूपत
 दागादौ यज्जलं स्यादसंस्कृतम् अपेयं तद्भवेत्सर्वपीत्वा चांद्रायणं चरेत् अथ वृक्षारोपणम् चंडेश्वरः आदि
 स्ववां द्रपितृतिथि विंशति पौष्णमूलोत्तरात्रयतुरंगमवारुणाश्च एतेषु तारकगणेषु हितं नराणां वृक्षादिरूपेण
 मिहोपदिशति धीराः अथ मूर्तिप्रतिष्ठा यमिष्ठः हस्तत्रयेभिर्ब्रह्मरिचये च यौष्ठाद्व्यादित्यस्करज्यमेषु ति
 स्तेजसा धातुशशांकमेषु सर्वा मरस्थापनमुत्तमं स्यात् मात्स्ये चैत्रे वा फाल्गुने वा पिज्येष्ठे वा माघवेतथा माघे वा
 सर्वदेवानां प्रतिष्ठा शक्रभद्राभवेत् नारदस्कृत्चैत्रं निवेदयति विचैत्रे चैव मासेषु माघादिषु च पंचस्विति तेनात्र-
 विकल्पः अत्र माघमासौ विष्णुप्रतिष्ठा व्यवतिरिक्तविषयः माघे कर्तुं विनाशाय फाल्गुने शक्रमदासवेदिति विष्णु-
 धर्मे क्तिरिति हेमाद्रिः मात्स्ये दृढाधनकरीस्फीता तया प्रतिपदि स्मृता द्वितीयायां धनोपेता तृतीयायां धनप्र-
 दा चतुर्थ्यानां शमाप्नोति यमस्य स्यात्स्वावहा विनायकस्य देवस्य तथा तत्र हितप्रदा पंचम्यां श्रीयुता कर्तुं च र-
 दाचतया भवेत् पछ्यां लक्ष्मीयुतानि त्यं सप्तम्यारोगां शिला अष्टम्यां धान्य बहुलानवम्यां च विनश्यति भद्रका-
 ल्याः कृता तत्र कर्तुं भवति नुष्टये धर्मद्विंदकरी ज्ञेया दशम्यां तु तथा तिथौ एकादश्यां तथा युक्ता द्वादश्यां सर्वकाम
 दा त्रयोदश्यां तथा ज्ञेया चतुर्दश्यां विनश्यति कृष्णपक्षे पंचदश्यां कर्तुः सयकरी भवेत् पंचदश्यां तथा शक्रस-
 र्वकामकरी भवेत् आपादे हेनथा मूलमुत्तरात्रयमेव च ज्येष्ठाश्च वणारोहिण्यः पूर्वो माद्रपदा तथा हस्तो शिव-

भीरेवतीचपुण्योभृगुशिवस्तथा अनूराधातथासातीप्रतिष्ठासुप्रशस्यते श्रीपतिः सौहिण्युत्तरपौष्णवेद्यावकरादि
साश्विनीवासवानूराधैदंवजीवभेदुगदितंविष्णोःप्रतिष्ठापनम् पुण्यश्रुत्यभिजित्करेश्वरकयोर्विन्नाधिपस्कंदयो-
र्मन्त्रेतिगमकचैः करेनिर्जतिभेदुर्गीदिकानांशुभम् गणपरिदृढरक्षीयसुप्रतासुराणांप्रमथफणिसरस्वत्यादिका
नांचयोणो श्रवसिस्तगतनाम्नोवासवेत्लोकपानांनिगदितमश्विस्तानांस्थापनंचस्थिरेषु तेजस्विनीक्षेमकृदग्नि
दाहविधायिनीस्याद्भनदादृढाच्च आनंदकृत्कल्पविनाशिनीचसूर्यादिवारेषुभवेत्प्रतिष्ठा माधवीयेवैखानसः

मातृभैरववाराहनरसिंहत्रिक्रभाः महिषासुरहंच्यश्चस्थाप्यावेदक्षिणायने वैशाखेयर्थेलिंगप्रतिष्ठायां
विशेषः हेमाद्रौलक्षणसमुच्चये उत्तराशागतेभानौलिंगस्थापनसुचमं दक्षिणेत्वयनेपूज्यत्रिवर्षार्द्धेप्रयावह
म् स्वयुहस्थापननेष्टतस्माद्देदक्षिणायने स्थापनंतुप्रकर्तव्यंशिशिरादाद्युत्रये ग्राहयिस्थ्यापितंलिंगंभवेद्द
रदयोगदम् हेमंतेज्ञानदंचैवलिंगस्यारोपणंभुतम् ग्राहयित्वा माधवाख्यानेवैशाखज्येष्ठाषाढेषुपंचम
मासेषुशुक्लपक्षेपुल्लिंगस्थापनसुचमम् विष्णोरप्याहतेत्रैववैखानसः मार्गशीर्षादिमासोद्दोभिंदितौब्रह्मणा
पुरा मासेषुशुक्लपक्षेपुल्लिंगस्थापनसुचमम् विष्णोरप्याहतेत्रैववैखानसः मार्गशीर्षादिमासोद्दोभिंदितौब्रह्मणा
षुप्रतिष्ठासुपुण्यदादश्याश्रीपायांवायानिचान्यानिपुण्यनक्षत्राणीति कृतिकादिविशाखांतोषित्यर्थः स
र्वदेवेषुमासविशेषोहेमाद्रौविष्णुधर्मे माघेकर्तुर्विनाशायफाल्गुनेशुभदाभवेत् लोकानंदकराचैत्रेचैशाखे
वरसंयुता आश्विन्युतासदाज्येष्ठेआषाढेधर्मवृद्धिदा श्रावणेयनहीनास्यात्पौष्णदेविनश्यति आश्विनेनाश

माभ्रीनिवद्भिनान्नातिहेतुतथा सोम्येसोप्राग्यमतुल्योपेपुष्टिरनुत्तमा दोषान्विताधिमासेस्यात्कतुंरात्मानएवचेति
 अत्रआवणाशिवनगोर्नियोगार्गशीर्षाधिश्चविष्णुव्यतिरिक्तविषयः पूर्वोक्तवचनादितिहेमाद्रिः माघप्राव
 णमाद्रपदनिषेधःशिवव्यतिरिक्तविषयः तत्रनस्योक्तः देवोत्थापनेनत्रैवविशेषोदेवीपुराणे देव्यामाघेश्विने-
 मासेउत्तमासर्वकामदा तथा नतिथिर्नचनक्षत्रंनोपवासोन्नकारणम् सर्वकालंभक्तनैव्यंरूपापक्षेविशेषतः अ-
 न्यत्रात्रविचारोद्देशाद्रिज्ञेयः नारदः हंत्यर्थहीनाकर्तारमंत्रहीनानुक्तलिजम् स्त्रियंलक्षणहीनानुनप्रतिष्ठासमो
 रिपुः अत्राधिकारिणउक्ताः कृत्यकल्पनैरेवीपुराणे वर्णाश्रमविभेदेनदेवाःस्थाप्यातुनान्यथा ब्रह्मातुब्राह्म
 णोःस्थाप्योगायत्रीसहितःप्रभुः चतुर्वर्णैस्तथाविष्णुःप्रतिष्ठाप्यःसुस्वार्थिभिः शैरवोपिचतुर्वर्णैरंस्तजानांतथाम-
 तः मानरःसर्वलोकैस्तस्याप्याःपूज्याःसुरोचभाः लिंगंगृहायतिर्वापिसंस्थाप्यतुजयेत्सदा शिवसर्वस्वमविष्ये

यस्तूजयतेलिंगेदेवादिंगाजगत्पतिम् ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवामत्परायणः तस्मिन्तःप्रदास्यामि
 शक्रभ्रान्तोकागनुत्तमान् निधिनत्वेस्कांदे शूद्रःकर्माणिनित्यंस्वायानिकुरुतेप्रिये तस्याहमर्चोगृह्णामिचंद्रवं
 उभिश्चापिते ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थश्चसन्नते एवंदिनेदिनेदेवंपूजयेदंबिकापतिग्नं सन्यासीदेवदेवेशं
 णवेनेचपूजयेत् नमोतेनशिवेनेवस्तोणांपूजाविधीयते एतच्चपुराणप्रसिद्धजीर्णलिंगपूजाविषयम् यामिनु
 त्रिस्थलीनेतीनारदीये यःशूद्रंणाचिर्नलिंगंविष्णुंवाप्रणमेन्नरः नतस्थमिष्कृतिर्हेष्टाप्रायश्चित्तायुतेरपि नमे
 द्यःशूद्रांसृष्टंलिंगंवाहिरमेववा ससर्वयत्ननामोगीयावदाचंद्रतारकम् पार्वतंशुक्रिन्तंलिंगंनत्वापाखंडतांघ्न-

जेतुं आभीरपूजितं लिंगं तलानरकमश्नुते योधिभिः पूजितं लिंगं विष्णुं वापिनमेत्युयः सकोरि कुलसंयुक्तमाकल्प्य
 रौरवं मेदितादीनि तानि नूतनस्थापितं लिंगादि विषयाणि यदा प्रतिष्ठितं लिंगं मंत्रविद्विर्यथाविधि तदा प्रभृ-
 ति शूद्रश्च योषिद्व्यापिनसंस्पृशेदिति तत्रैवोक्तेः प्रतिष्ठायां तु शूद्रादीनां अधिकारः स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां
 च नरेश्वर स्थापनेनाधिकारोस्ति विष्णोर्वाशंकरस्य वा यः शूद्रसंस्कृतं लिंगं विष्णुं वापिनमेत्नरः इहैवायं तदु-
 र्वाभिपश्यत्यामुषिके किं सु शूद्रो बानुपनीतो वा स्त्रियो वापितोऽपि वा केशवं वा शिवं वापि स्मृत्स्नानरकमश्नुते
 इति ह हन्नादौ ये स्नादोक्तेरिभिस्त्रिस्थलासेतोपितामहचरणाः चतुर्वर्णैरिति पूर्वोक्तवचनाद्विषयादिप्रतिष्ठायां
 शूद्रस्यैविकल्प इति तु युक्तं पश्यामः तत्रैव गौतमः शिवान्वनं सदाप्येवं शक्तिः कुर्यादुदङ्मुखः वाचस्पतिमतम्
 प्राक्यमश्विमीदगास्यस्तु प्रातः सार्यं निशास्तु चेति प्रयोगपाणिना ने गृह्यपरिशिष्टे प्रतिमाः प्राङ्मुखीरुदङ्मुखी

यजेतान्यनप्राङ्मुखः एतच्च स्थिरप्रतिमाविषयम् अन्यत्र च लार्चयिष्ये अथ प्रतिमाः मार्गवार्त्तनदोषिका-
 यां भविष्ये सौवर्णराजतीताम्नीमृन्मयी च तथा भवेत् पाषाणधातुयुक्ता वागीतिकां स्य मयी तथा शक्तिः पित्त
 लम् शूद्रदारुमयी वापि देवतार्चप्रशस्यते अंगुष्ठपर्वदारभ्य वितस्ति यावदेव तु गृहेषु प्रतिमाकार्यानां धि
 काशस्य ते बुधैः पंचरात्रे तु मृदा कलासागोमेदमधूच्छिष्टमयी न तिति निषेध उक्तः भागवते शैलीदारुमयी
 लोहीलेप्यालेख्या च संस्कृता मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता काष्ठं मधुकर्सेयं तत्र काष्ठं मधुक
 मानीय च वस्तुधरे कृत्वा तत्प्रतिमां चैव प्रतिष्ठाविधिनान्वयेदिति वाराहोक्तेः देवीपुराणे मत्स्यगुह्यं सभाश्रम्य

यावच्चक्षुरांगुलम् एहैवर्चासमाख्याताभ्रासादेवाधिकाशमा तिथितलेकालिकापुराणे प्रतिमायाःकपो
 ओदोस्पृष्टादक्षिणपाणिना प्राणप्रतिष्ठांकुर्वन्नितस्यदेवस्यवाहुरः अन्येषामपिदेवानांप्रतिमासूच्यार्थिव प्राण
 प्रतिष्ठाकर्तव्यानस्यादेवत्वसिद्धये वासुदेवस्यवोजेनतद्विष्णोरित्यनेनच तथैवदृश्यंशुष्ठदत्वाशश्वच्चमंत्रवित्
 एभिर्मन्त्रैःप्रतिष्ठातुद्वयेपिसमाचरेत् असेप्राणाःप्रतिष्ठातुअसेप्राणाःसुरतुच असेदेवत्वमर्चयेमाम
 हेतिचकचन ह्यशीर्षपंचरात्रे अर्चकस्थतपोयोगादर्चनस्यातिशायनात् आभिरूयोज्ज्विविबानादेवःसोमि
 ध्यमृच्छति प्रयोगपारिजानेव्यासः प्रतिमापटयंत्राणांनित्यस्नानंनकारयेत् कारयेत्पर्वदिर्वसेयदावाभल
 धारणम् लिंगेविशेषास्तिथितलेमविष्ये मृद्भस्मगोशकृत्पिष्टताम्रकास्यमयतथा कृत्वालिङ्गसकृत्सूज्यवसे
 कृत्यायुतंदिगि वाक्षीवित्तप्रदंलिंगंस्फाटिकंसर्वकामदम् कृत्वापूजयविभ्रंद्रलक्ष्यसेवांछितंफलम् तत्रैव
 कालकौशुद्यास्कांदे अक्षादस्यपरीमाणंनलिंगंकुत्रचिन्नरः कुर्वीतंगुष्ठनोद्वसनकदाचित्समाचरेत् अ-
 शोशीतिगुंजारुजाःपंचास्यमाषकःतेषोडशाक्षन्कषोस्त्रोत्थामरकोशात् प्रयोगपारिजानेक्रियासारे नवा
 ससमांगुनिकंलिंगंश्रेष्ठमिहोच्यते षट्पंचकचतुर्गतिमध्यमंत्रिविधंस्थतम् त्रिद्वीकांगुलमानंयन्त्रिविधंतत्कनीः
 यसम् एवंनचविधंभोक्तंचरलिंगंयथाक्रमम् अथपंचसूत्रनिर्णयः गौतमीतंत्रे लिंगमस्तकविस्तारोलिं
 गोद्वायसमोमतः परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठंव्यवस्थितम् प्रवालिकातथेयास्यासंपंचसूत्रविनिर्णयः अत्रे
 तत्तल्लिंगमस्तकविस्तारंनिर्गोचतासमंकृतानत्रिगुणसूत्रवेष्टनार्हलिंगस्येत्यंकृत्वातत्सममृत्तंचतुरत्नंवापीठ

विस्तारमपथ्योर्ध्वचकुर्यात् पीवोच्चतातुलिंगोच्चतातोद्दिगुणापीठमथ्येतिगार्हपत्यसूत्रंपीठोत्रनात्तत्तायांशोन-
 कंठकृतातस्योर्ध्वअधश्चसमप्रद्वयंत्रयंवाकृत्वालिंगविस्तारषष्ठांशोनपीठोपरिबात्सुमेरुलांकृत्वातदंतःसंलग्नं
 तत्समरवानंकृत्वा पीठाद्गृह्णित्वादिगसमदीर्घापीठार्धदीर्घावामूलैर्देर्ध्यसमविस्तारोत्तरीयांशेनमथ्येखतांपीठव-
 त्समेखलांप्रनालिकांकुर्यादिति अत्रसूक्तंमिद्वातरोरद्वेशीवागमेचज्ञेयम् मिथितत्वेब्राह्मे सर्वत्रैवप्रशस्तोऽऽ-
 शिवस्योर्ध्वचिन्विना तत्रैववाराहपात्रयोः गृहेन्निगद्वयंनार्च्यशालग्रामद्वयंतथा द्वेचक्रेद्वारकायास्तुनार्च्य-
 स्वर्यद्वयंतथा शक्तित्रयंतथानार्च्येगणेशत्रयमेवच द्वेशंरवौनार्चयेच्चैवभग्नांचप्रतिमांतथा नार्चयेच्चतथाम-
 त्यकुर्मोदिदशकंतथा गृहेन्निदग्धाभग्नाश्चनार्च्याः पूज्यावस्तुधरे एतासांपूजनान्नित्यसुद्वेगंप्राप्नुयाद्गृही शा-
 लग्रामाःसमापूज्याःसमेषुद्वितयंगृहि विषमानैवपूज्यास्तुविषमेधेकएवहि शालग्रामशिलाभग्नापूजनी-
 यास्तचक्रका र्वडिनास्फुटितावापिशालग्रामशिलाशुक्रा वाराहे दद्याद्भुक्तार्थयोदेविशालग्रामशिलानरः
 स्फूर्णसहितदिव्यांपृथ्वीदानफलंलभेत् तत्रैव यःपुनःपूजयेद्भुक्त्याशालग्रामशिलाशतम् तत्फलंनेवशक्नोहं
 वक्तुंवर्षशतैरपि विष्णुपुराणे ब्राह्मणःक्षत्रियोर्वैश्यःशूद्रश्चैपृथिवीपते स्वधर्मनित्यशौविष्णुमाराधयतिना-
 न्यथा अविभक्तानामपृथक्देवपूजामाहप्रयोगपारिजातेआश्वलायनः पृथगव्येकपाकानांब्रह्मयज्ञोद्दिजा-
 (तेनाम् अग्निहोत्रंस्करानांचसथानित्यंभवेत्सुथक् तत्रैवविष्णुधर्मं शालग्रामशिलांवापिचक्रांकितशिलांत-
 था ब्राह्मण पूजयेन्नित्यस्क्षत्रियादिर्नपूजयेत् इदंस्पृशंसहितपूजाविषयम् शूद्रोवापुपनीतोवास्त्रियो

नापि. त्रिपया केशवंनाशिवंवापिस्पृष्टानरकमभ्रुते ब्राह्मण्यपिहरैर्विष्णुंनस्पृशेद्वयइच्छती सनाथामृतनाथा
 नातस्यानास्तीहानिकृतिः स्त्रीणामनुपनीतानांशूद्राणांचजनेश्वरं स्पर्शनेनाधिकारोस्तिविष्णोर्वाशंकरस्यचेति
 स्कांदात् स्पर्शरहितानुतयोर्भवत्येव शालग्रामंनस्पृशेनुहीनवर्णोवस्त्रंधरे स्त्रीशूद्रकरसंस्पर्शोवज्रस्पृशोधि
 कौमत्तः गोहायः सस्पृशेदूद्रोयोपिद्वापिकदाचन स्वपतेनरकेघोरियावदाभूत्संप्लवम् यदिभक्तिर्भवेत्तस्यस्त्री
 णांपापिनस्त्रंधरे दूरादेवास्पृशान्यूजांकारयेत्कसमाहितइतिवाराहोक्तेः शालग्रामशिलामात्रेनिर्वर्धोनप्रतिमा
 दो सर्ववर्णैस्तत्संपूज्याःप्रतिमाःसर्वदेवताः लिंगान्यपिपुज्यानिमणिभिःकल्पितामिचेति तत्रैवोक्तेः चत्वा
 रोत्राक्षणैःपूज्यास्त्रयोरान्यज्यातिभिः वैश्वेदीवेवसंपूज्योनथैकःशूद्रजातिभिरितिस्कांदात् अन्येतु दोक्षित
 विषयत्वेनव्यनस्यामाहुः विष्णुपुर्गे तयोरसंभवेचर्वैसाचेहनवधास्मृतां रत्नजाहेमजाचेवराजतीतात्मजात
 था रेतिक्यचीनयालोहीशैलजाद्रुमजानथा अधमाधमाचविज्ञेयासृन्मयाप्रतिमाचया एषाफलानितत्रैव
 ज्ञेयाणि नार्चागृहेभजामूर्तिश्चतुरंगुलतोपिका नवितस्त्यपिकाधातुसंभवाश्रेयइच्छता एवंलक्षणसंपन्नापारंपा
 र्यक्रमागता उत्तमासानुविज्ञेयागुरुदन्नापितत्समा तत्रैवपादो शालग्रामंप्रकृत्यतत्राप्यामलकीतुल्या पू
 ज्यास्त्रैसांगयाभवेत् यथायथाशिलासूक्ष्मानथास्यानुमहत्फलम् तथा यवमात्रंतुर्गतःस्याद्यवाद्द्विलिंगमु
 न्यते शिवनाभिरितिरव्यातस्त्रिपुल्लोकेपुदुर्लभः तत्रैव शालग्राममयीसुद्रासंस्थितायत्रकुत्रचित् वाराणा
 म्मायनाधिकसंरागतायोजनत्रयम् योभूतस्तत्समीपेतुमृतोवानीयतेनिकिम् सर्वोमोक्षमवाप्नोतिसत्यसत्य

नचान्यथा तत्रैव चक्रांकमिथुनं पूज्यं नैकं चक्रांकं कर्म चयेत् चक्रांकमिथुनात्सार्द्धं शालग्रामं प्रपूजयेत् तत्रैव वा
 राहं स्तेछदेशे शक्रचक्रां कौयत्र निष्ठति योजनानां तथा त्राणि मगसे त्रैव संधरे तत्रैव शालग्रामं प्रक्रम्य
 क्रयक्रीतापरिज्ञेयामध्यायाचिता धमा प्रयोगयारिजाते वाराहे एवं लक्षणसंपन्नाथारं पर्यक्रम्य गता उत्तमा
 सातु निज्ञेयाशुरुदत्तापितृत्समा अथ पार्थिवपूजा नंदपुराणे आयुष्यान् वलवान् श्रीमान् पुत्रवान् धन
 वास्तुस्वी वरमिष्टलभे द्विगं पार्थिवं यः समर्चयेत् तस्मान् पुपार्थिवं लिङ्गं ज्ञेयं सर्वार्थसाधकम् तत्रैव गोमूहि
 ण्यवस्त्रादिबलिपुष्पनिवेदने ज्ञेयोनमः शिवायेति मंत्रः सर्वमंत्राधिकश्चायमोकाराद्यः यत्तदस्य
 भविष्ये मूर्तयोऽपि शिवस्यैतापूर्वादि क्रमयोगतः आग्नेय्यं ताः प्रपूज्यास्तवेष्वां लिङ्गे शिवं यजेत् अत्र न प्राची
 मग्रतः शंभो भित्तिरुद्रयामले निषेधात् नान्तरालं प्राची किंतु प्रसिद्धं व तिथितत्वे देवीपुराणे मृदाहरणसंघट्टे
 प्रतिष्ठाह्वानमेव च स्नपनं पूजनं चैव विसर्जनमतः परम् हर्गो महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् शिवः प
 श्रपतिश्चैव महादेव इति क्रमः स्कां दे शक्राप्यपि च पत्राणि श्रीदृष्टस्य निवेदयेत् तत्रैव भविष्ये धत्तूरकैश्च
 यो लिङ्गं सकृत् पूजयेत् नरः स गोलसफलं प्राप्य शिवलोके भवति यत्ने यौगिनी तंत्रे शिवागारे मल्लुकं च सूर्यागा
 रे च शंखकम् दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुरांगं च वादयेत् स्फुट्कारुद्रस्य निर्माल्यं सवास आहुतः
 शक्तिः प्रयोगपारिजाते क्रियासार मथ्यमाना भिकामध्ये पुष्पसंगृह्य पूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यां निर्माल्य
 मपनोदयेत् अपनीतं च निर्माल्यं चंडेशाय निवेदयेत् अशून्यमस्तकलिङ्गं सदा कुर्वीत पूजकः शूलपाणे लिङ्गे

वरप्राणपरित्यागः शिरसोऽपि कर्तव्यम् न चैवापूज्यभञ्जो न शिवलिङ्गो महेश्वरम् सूतके मृतके चैव न त्याज्यं शिव
 पूजनम् निधित्वे लङ्गे विना भस्माग्निपुण्ड्रेण विनारुद्राक्षमालया पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः त
 स्मान्मुदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुङ्गवम् रुद्राक्षधारणे विशेषः शिवरहस्ये एकवक्त्रः शिवः साक्षात्ब्रह्म इत्याव्यपो
 हति अर्वाथत्वं प्रतिस्नोती वद्विस्तम्भं करोति च द्विवक्त्रो हरगौरास्याद्गोचराद्ययनाशकत् त्रिवक्त्रो द्युभिजन्माथ
 पापराशिचक्रप्रणाशयेत् चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहस्याव्यपोहति पञ्चवक्त्रस्तु कालाग्निरगम्या भस्थपापसुत् प
 द्भक्तगुहो ज्ञेयो भ्रूणहत्यादिनाशयेत् सप्तवक्त्रस्त्वनतः स्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् विनायकोऽष्टवक्त्रः स्यात्स
 र्वाङ्गविनाशकत् भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतमेतभयापहः एकाद
 शसुरवोरुद्रो नानायज्ञफलप्रदः द्वादशास्थस्तथादित्यः सर्वयोगनिबर्हणः त्रयोदशसुरवः कामः सर्वकामफल
 प्रदः चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठी वंशोद्धारकरः परद्रति तथा विनामन्त्रेण यो यथैरुद्राक्षं शुविमानवः स याति नरका
 न्यौरान्धावदिन्द्राश्चतुर्दश पञ्चामृतं पञ्चगव्यं तान् कालैः प्रयोजयेत् रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रपञ्चाक्षरं तथा त्रि
 यं चक्षुःसं त्रयं च तथा तत्र प्रयोजयेत् यद्वा ओं अयोर ओं क्लं अयोरतर ओं क्लं नमस्ते रुद्ररूपे देवाहा
 अनेनाभिर्मन्त्र्यभारयेत् तथा अष्टोत्तरशतं कार्योचतुः पञ्चाशदेव वा सप्तविंशतिमाना वा ततो हीनाथमास्मृ
 ता प्रजापतिः मोक्षार्थं पञ्चविंशत्याधनार्थं त्रिंशताजपेत् पुद्गलार्थं पञ्चविंशत्यापञ्चदश्याभिचारके सप्तविं
 शतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया यत्करोति नरः पुण्यं सर्वे कोटिगुणं भवेत् यो ददाति हि ज्ञेयश्च रुद्राक्षं मुवि स मुखं

तस्यप्रीतोभवेरुद्रः स्वपदंचप्रयच्छतीति पदार्थादर्शो वोपदेवः रुद्राक्षान्कंठदेशेदशनपरिमितान्भस्तक्रैविंशति
द्वेषदृषद्वर्णप्रदेशेकरगुगलकृतेद्वादशाक्षरीव बाह्येभिंदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं शिखायां वक्षस्यष्टा
धिकं यः कलयति शतकंसः स्वयं नीलकंठः तत्रैव हेमाद्रौ शिवधर्मं स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगरपंचविंशतिः पला
नां द्वे सहस्रे तु महात्मानं प्रकीर्तितम् पंचविंशत्यलं लिङ्गे अभ्यंगं कारयेद्य शिवस्य सर्पिपास्नानं प्रोक्तं फलशते
नच तावतामधुना चैव दध्ना चैव ततः पुनः तावतैव च क्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः भूयः सार्द्धं सहस्रेण पलानामे
क्षवैण च रसेन कारयेत्स्नानं भक्त्या चोष्णांशुना ततः विष्णवादींस्तुस्कां दे क्षीराद्दशगुणं दध्ना द्यूतैर्नैव दशोत्तर
म् द्यूताद्दशगुणं क्षौद्रं क्षौद्राच्चैस्सर्वजंतया ब्राह्मे देवानां प्रतिमायत्र द्यूताभ्यंगक्षमाभवेत् पलानितत्र देयानि
श्रद्धया पंचविंशतिः इदं कौडीकृताभिप्रायेण तत्रैव संग्रहे विक्रमेनायदा तब्यं नैवेद्यस्य शतांशकम्
पादौ दं कं प्रस्मदं च लिङ्गे चंडेश्वराय तु पंचायतनसन्निवेशमाह वोपदेवः पदार्थादर्शश्च शंभौ मध्यगते हरीन
हरभूदेव्यो हरीशंकरे भास्येनागस्तनारकौ हरगणेशाज्जांबिकाः स्थापिताः देव्यां विष्णुहरेभ्यो वक्रवयोर्लंबोदरे
जेश्वरे नाबाः शंकरभागतीति स्मरदाव्यस्तास्तु हानिप्रदाः शंकरभागतः ईशानकोणादारभ्य प्रदक्षिणमित्य
र्थः अत्र दिक्स्वरूपमुक्तं प्रयोगपरिजाते मंत्रशास्त्रे देवस्य मुखमारभ्य दिशं प्राचीं प्रकल्पयेत् तदादिपरिवा-
राणामंगाद्यावरणस्थितिः तत्रक्रमः पादौ रविर्विनायकश्चंडी ईशो विष्णुस्तपंचमः अनुक्रमेण पूज्यं तेषु
क्रमेण तु महद्भयम् तथा पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीं प्रोक्ता विचक्षणैः अथ केशादिमूर्त्यः वोपदेवः

केविगोवादापुद्गलपञ्चाङ्गममात्रिणा वाधोनृहसामिन्पञ्चाङ्गोविगपेचपे अत्रकेविदित्याद्यैः केशविषया
 दिचतुर्विगतिमूर्तयोभिधीयते शात्तशंखात्तचगेचक्रगदेशेयै इत्यर्थः शिष्टेभ्रजेपदोत्तर्यतः सिद्धं अवदक्षिणार्थः
 करक्रमेणशेषम् दक्षिणोर्ध्वः करक्रमेणदिनिहेमाद्रौचचनात् तेनहेमाद्रिणासंवादः विशब्देनविपरीतंगच्चैद्
 त्वर्थः अत्रापिशोदित्यनुवृत्तिः शंखाद्वाचकै इत्यर्थः गपेइत्यत्रापिशोदित्यनुवर्तते शंखाद्वाचकपद्मे इत्यर्थः
 विपरीतेपद्मगदेशेइत्यत्रापिशंखाद्वाचके चपेचक्रमेण शंखाच्चक्रपद्मे इत्यर्थः विदित्यत्रापि पद्मचक्रे इत्यर्थः ते
 नचगेइत्यष्टौमूर्तयः गपेइत्यष्टौमूर्तयः चपेइत्यत्रच अत्रसूत्रंहेमाद्रौशेषम् अथबौधायनसूत्रेविक्रमीचा
 नुसृत्यल्लिगाचाप्रतिद्योच्यते यजमानः पूर्वोक्तकालपूर्वैर्धः दशहृदशपीडशान्यतरहस्तिमंडपंकृत्वाग्नेयेहस्त
 मानंचतुरस्त्रंकुंडस्थंडिलंवापूर्वतोहस्तमात्रावेदनेर्ऋतेवास्तंगंडुलमध्येवेदीतदुपरिसर्वतोभद्रंकृत्वाप्राणाना-
 यम्यास्यामूर्तोदेवस्यसान्निध्यसित्यर्थेदोषाद्युल्लेखीतसर्वकामसंमृत्थक्षय्यस्त्वकामोमुक्तमूर्तिप्रतिष्ठांकरि
 ष्योदतिसंकल्प्य गणेशपूजनपुण्याहवाचनमातृकापूजानांदांश्चाद्धमिकृत्वाचार्यंचतुरोक्तत्वजश्रवचत्वावल्मा
 द्यैः पूजयेत् अथाचार्यः यदत्रसंस्थिताभितिसर्षपान्विकार्योपोहिष्ठेतिकुशोदकेनमूर्तिप्रोक्ष्य देवा आया
 तुयानुधानाजपयानुविष्णोदेवयजनंरसस्वेति भूमौप्रादेशंकृत्वास्मात्कतनुलापड्मतिमार्गेणमंडपप्रतिष्ठां
 कृत्वा० कृत्वावापूर्वरात्रौहिरण्योपधानंदेवंपंचगव्यहिरण्ययवदूर्वाशक्यपलाशयर्णेरापोहिष्ठेतिस्मृतिर्हिर
 ण्यववर्णादितिचतसृक्षिः पंचमानः सत्तर्च्यमैतस्यनुवाकैनाभिधियव्याहृतिभिरिदंविष्णुरितिफलयचद्रुवोः समर्थ

रक्षोहणमिति हस्ते कंकणं बध्नावाससाच्छाद्य अवनेहेऽउडुत्तमभित्तिजलेऽपियासयेत् इदं गौधायनोक्तम् ततश्च
 ललिंगे चार्चायां अत्राग्निं प्रतिष्ठाप्य गौक्षीरे नीवारचरुं कृत्वा विष्णुश्चेत्कसरमपि अत्र पयित्वा ज्यभागांते पलाशोद्वराश्व
 त्यशम्यपा मार्गसमिद्धिः आल्येन चरुणातिर्द्धेर्वप्रत्येकमष्टाविंशतिमष्टौ वाहुतीर्ह्यो कपालभूर्निभूर्तिपतिभ्यो हु-
 त्वा स्थाप्य देवमंत्रेणा पूर्वोक्तसमिन्लभैवारचर्वज्यैरष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिं वाहुत्वा अग्निर्धनुर्भिरित्य
 सुवाकेन दशाहुतीर्शुहुयात् मतिद्रव्यं होमांते देवंपादनाभि शिरः स्रस्पर्शोत् आज्यहोमे चोत्तरतः सजलकुं-
 भे संपातान्नयेत् तेषां मन्त्राः इन्द्रयेंदो इतीन्द्रस्य स्योनेति पृथिवीभूतैः अयोरेभ्य इति न त्यजेतः सर्वस्य अ-
 न्न आयाहीत्यग्नेः अग्निं दूतमित्यग्निभूतैः नमः शर्वाय च परशुपतये चेति परशुपतैः यमाय सोमं यमस्य अ-
 सिह्वीरिति यजमानभूतैः स्तुहि अक्रतंतत्पतैः उग्रस्य अस्मन्वंतं निर्ऋतैः आकृष्यो न सूर्यभूतैः योरुद्रो अ-
 न्नो इति न त्यजेत् रुद्रस्य इमं मे यरुणस्य शंभो देवी जलभूतैः नमो भवायेति यवस्य आनो निभुर्द्विरिति वायोः
 वान आवा लुवायुभूतैः तस्मीशानंतत्पतेश शानस्य आप्यायस्वेति कुबेरस्य वयं सोमेति सोमभूतैः तत्पुरु-
 षायं महादेवस्य अभित्वा ईशानस्य आदित्यलस्येत्याकाशस्य नमउग्राय चैति न त्यजेत् भूमिस्य ततो देव-
 स्य पादौ स्पृशेत् एवं द्वितीये हुत्वानाभितृतीये मथ्यं चतुर्थे उरः पंचमेशिरः स्पृश्या प्रतिपर्यायं संपातजलेन
 देवं अभिधेयेत् ततः स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्या चर्चं शोधयेत् स्थिरछिं गार्वादींस्तु नेदानीमग्निस्थापन
 होमादिकार्यम् नतीदेवं नत्वा स्वागतं देवदेवेश विश्वरूपमोस्तुते श्रद्धेयित्वदाधेष्ठाने शक्तिं कुर्मः सह-

च्चन्तामिति संप्रार्थ्य उन्निष्ठत्रक्षणास्पते इति सन्नतिगुत्थाप्य पूर्वमकृतेभ्युत्तारणे अशुनावाकार्यम् अग्निः सति
 भिमिस्तूक्तमग्निपदहीनं पठित्वा तं त्कमिह तं पुनः पठेत् एवमष्टमहस्रमष्टशतमष्टविंशतिं वा पठन् जलं पात
 येत् न तौ चोद्वादादशवारमुदाजलेन च प्रक्षाल्य मंत्रवर्त्यै च गच्छन्तुः प्रथिव्या मावोराजानमिति च संस्थाप्य

आप्यायन्वदधिक्काया स्तेजोसि मधुवता आयंगोरिति पंचासृतेः संस्थाप्य लिंगं चेत् नमस्तैरुद्रमन्यव इत्य
 दग्भिः संस्थाप्य द्युतेनायज्योद्वर्तने नोद्वर्त्योणोदकेन प्रक्षाल्य गंधं दत्वा संपातोदकेनाभिषिच्य स पछ्वैः चतुर्भिः
 कुंभैरापोहैस्ते त्रिभिः राकलशेषैश्च प्रत्येकं समद्वयैश्चा इति चतुर्भिराकलशेषैश्चिचिमीलितैः संस्थाप्योदुंब
 रादिपीठैर्चासुपवेश्य परितोष्टीदक्षसजलकुंभान्संस्थाप्य तेषु गंधपुष्पदूर्वाः स्थित्वा द्यौः सप्तसमृद्धः द्वितीये पुष्कर
 पर्णशमीविकंकताशमंतकत्वचः पल्लवांश्च तृतीयादिषु सप्तधान्यपंचरत्नफलपुष्पाणि कुशदूर्वागोरौचनसं
 पातोदकगंधफलसर्वेष्वधीः स्थित्वा क्रमेणापोहिष्ठेति त्रिभिर्हिरण्यवर्णा इति चतुर्भिः पवमानानुवाकेन
 अभिषिच्यैककुंभैश्शमीपलाशावटखदिरवित्वा प्रवत्यै विकंकतपनसाम्नाशिरोषोडुंबराणां पछ्वान्कषायांश्चः
 स्थित्वा अश्वत्थैवेति अभिषिच्य पंचरत्नोदकेन हिरण्यवर्णा इति संस्थाप्य वाससीदत्वा उपवीतादिदापातं कृत्वा

हिरण्यगर्भः यज्जात्मादा यः प्राणतः यस्य मे येन द्यौः यं क्रंदसी आपो हयन् यश्चिदापो इत्यष्टौ पिष्ट्वा दी
 पान् दत्वा सूतवर्णशलाकया तेजसपात्रस्थं मधुघृतं च गृहीत्वा चित्रं देवानां तेजोसीति मंत्राभ्यां ॐ नमो भगव
 ते नमः शिवाय हरये नमः हिरण्यरे नमो विष्णो विश्वरूपाय ते नम इति च दक्षिणसंख्ये देवनेत्रे मंत्रादृत्वा लिखेत्

अंजं नित्वेत्यंजनेन मधुना चाङ्गु देवस्य त्वेति मध्वाज्यशर्कराभिरङ्गुतेनेवांजनेन पुनरंजयेत् अत्रानज्जीति शेषः
 स्थिरलिङ्गे तु स्वर्णसूच्याङ्गधेन ऋणमोभगवत्तेरुद्रायाहिरण्यरेतसे परायपरमात्मने विश्वरूपायो माप्रियाय नमः
 इत्यङ्गं जनादिनां जयेत् ततः आदर्शभस्थ्यादिदर्शयेत् ततः कर्त्ता आचार्याय गामृत्यग्न्यश्वदक्षिणां दद्यात्
 अथाचार्यः प्रसृतृवयादौ प्रणवंचदन् पुरुषसूक्तेन स्तुत्वा वंशपात्रे पंचवर्णोदनेन देवस्थनी राजनं कारयित्वा रुद्रा
 यचतुष्पथादौ दद्यात् मंत्रस्तु ऋणमो रुद्राय सर्वभूताधिपतये दीप्तशूलधरायो मादयिताय विश्वाधिपत
 ये रुद्राय वै नमो नमः शिवमर्गर्हितं कर्मास्तु स्वाहेति अथ वत्सपणे भूतेभ्यो नमदति कैचिदेतद्वात्रौ स्थिरम
 तिष्ठाया भिच्छंति अथाचार्यः सर्वतोभद्रदे वानावाहयेत् मध्ये ब्रम्हाणम् पूर्वोदिदिक्षु इन्द्रादिलोकपाला
 न् ईशानं द्वाघं तरालेषु च सूत्ररुद्रान् आदित्यान् अश्विनी विश्वान् देवाग्नि तृन्नागान् स्कंददृष्टौ ब्रह्मेशानांघ्रं
 तरालेषु दक्ष विष्णुदुर्गा स्वधाकारसृस्तेरङ्गान् सुशान् स्वरितः मरुतः गणाधिपंचेति मध्ये एव पृथिवी मरुतं सं
 स्थाप्य वैवचावात्स्य प्रागादिक्जं शक्तिंदंडरवङ्गपाशं अंकुशं गदां शूलं तद्वात्से गीतमंभरद्वाजं विश्वामित्रं कश्यपं
 पञ्चमग्निं वसिष्ठं अत्रिमं रुंधतींच तद्वात्से न वयं हान् तद्वात्से ऐं श्रीं कौमारीं ब्रह्मीं वाराहीं चामुंडां वैष्णवीं माह
 श्वरीं वैनायकीं मिति एता नामाभि रावात्स्यं पूज्याचार्या देवं तन्मंत्रेणावात्स्यं भंडलमध्ये चोक्तं मतिद्वोभवेति
 निवेश्य सं पूज्य वक्रो मंडलं देवतानां नामाभिस्ति लाज्येन दशदशाहुतीर्हुत्वा शय्यायां देवमारोप्य पुरुषसू-
 क्तोत्तरनारायणाभ्यां स्तुत्वा देवेभ्यो संकुर्यात् यथा पुरुषात्मने नमः प्राणात्मने नमः प्रकृतितत्त्वाय नमः

बुद्धितत्त्वायनमः अहंकारनत्वायनमः मनस्तत्त्वायनमः इतिसर्वीगो प्रकृतितः बुद्धिः त्वादि शब्दतः शिर
 सि स्पर्शनलायः त्वचि रूपतलायः त्वादि एवैरसंगंधश्चोन्नतत्वक्रस्फजिक्काप्राणवाक्याणिपादपाथूपस्थप्रा
 यसेजोगाध्वाकाशसत्वरजस्तमोदेहतत्वाविबिन्ध्यसेत् नतः पुरुषसूक्तस्याद्यमृद्ध्यंकरयोः तदुत्तरंजान्वाः
 तदुत्तरंफट्टयोः तंयज्ञमिति त्वः नाभिहृत्कंठेषु तस्यादशैवेति ह्यंवाक्कोः ब्राह्मणोऽस्येति ह्यंवासयोः नाप्येति
 ह्यमक्षोः अस्यांशिरसि केचित्तत्त्वान्यासमन्यथा माहुः पुरुषप्रकृतिमहदहंकारतत्त्वानि शब्दस्पर्शरूपपर
 संगंधतन्मात्राणि आकाशावायुतेजोऽपृथिवीश्चोन्नतत्वक्रस्फरसनप्राणवाक्याणिपादपाथूपस्थमनसस्तत्त्वानि
 ति केचिदेतानि स्थिरलिङ्गादावेवेच्छंति ततः स्फुरवशापीभवेति शय्यायां देवं स्वापयित्वा मंडलशय्ययोरंतराले
 न गंतव्यमिति नैयंदत्ता मंडलदेवताभ्योनामभिः पायसेन चरुणा वा वलीन्दद्यात् नीवारचरुशेषेणादिगवलिभ्य
 नैदं स्थिरमनिष्ठायां स्थिरलिङ्गार्चादौ त्वयं विशेषः अग्निस्थापनहोमवर्जं सर्वपूर्ववत् कृत्वा इदानीं
 मग्निस्थापनं कृत्वा पूर्वोक्तहोमं कुर्यात् नात्र नैवारश्चरुः विष्णुश्चैत्यूक्तहोमं कृत्वा पुरुषसूक्तेन प्रत्युच्यमा
 ज्यं हुत्वेदं विष्णुरिति पादौ स्मृत्वा पुनस्ता एव हुत्वा विष्णोर्नुक्तमिति नाभिं स्मृत्वा पुनस्ता एव हुत्वा तोदेवेति शि
 रः स्मृत्वा पुनस्ता एव हुत्वा पुरुषसूक्तेन सर्वो गं स्पृशेत् स्थिरलिङ्गं चेदग्निस्थापनादि पूर्वोक्तसमिदाज्यमिति लाहु तीर्हु
 त्वा याति इदुरित्यनुवाकान्तं द्रापे स हस्वाणीत्यनुवाकाभ्यां च प्रत्युच्यमाज्यं हुत्वा सर्वो वै रुद्र इति मूलं स्पृशेत् पुनस्ता
 एव हुत्वा कद्रुद्रायेति मध्यं पुनस्ता एव हुत्वा नमो हिरण्यवाहव इत्यथ म् पुनस्ता एव हुत्वा सर्वं रुद्रेण स वीं गं स्पृशे

तत् ततोऽधामंत इति पूर्णाहुतिं जुहुयान्वा एवमधिवासनं कृत्वा परेष्कः सद्यो वा पीठिकां स्थापयित्वा महीभूषिता
वाद्यादिति द्यौरिति स्तुत्वा द्वां नम इति संपूज्य तेनैव पूणाहुतिं जुह्वेत् तच्छ्रृणु स्मृत इति देवमुत्थाप्य पुष्पांजलिं द
त्वा पुरुषसूक्तेन स्तुत्वा जुह्वेत् तस्मिन् विष्णुं सद्योजातमिति पंचानुवाकैर्लिंगं गृहं प्रवे
श्य पीठिकायां इंद्रादिनामभिरष्टरत्नानि क्षिप्त्वा ससथान्यरूपमनःशिलाः क्षिप्त्वा पायसेन संलुप्य प्र
णवेनांगन्यासं कृत्वा सूक्तावर्णशलाकामंतरितां कृत्वा ओं सकलने प्रति तिष्ठ परमेश्वरेत्कृत्वा तोदेवेति विष्णुं
रुद्रेण च लिंगं स्थापयेत् ततः प्राणप्रतिष्ठां च लान्चोदौ त्वधिवासनांते परेष्करुत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इति देवमु
त्थाप्य पुरुषसूक्तोत्तरनारायणाभ्यां स्तुत्वा घृते त्रीहि चं कृत्वा तद्देवतामन्त्रेण दशह्वनीं हुत्वा नामभिर्जुहु
यात् अग्नये स्वाहा सोमाय० धन्वंतरये० कुक्के स्वा० अनुमत्ये० प्रजापतये० परमेश्वरिने० ब्रह्मणे० अग्नये०
सोमाय० अग्नये न्नादाय० अग्नये न्न पतये० प्रजापतये० विश्वेश्वरो देवेभ्यः० सर्वेभ्यो देवेभ्यः० भूर्भुवः स्वः
अग्नये स्विष्टकृते इति ततः ससने पुनस्त्वेत्याभ्यां पूर्णाहुतिः ततः आचार्यो याओषधीरिति सर्वोषधीः स
मर्थ्य संपातोदकं देवमन्त्रेण शतवारमभिमन्त्र्य तेनैवाभिधिंचेत् ततः उत्तिष्ठेति देवं उत्थाप्य विश्वतश्चक्षुरि
त्युपस्थाय देवं द्यात्वा जपेत् ब्रह्मणे नमः एवं विष्णवे रुद्राय० इंद्रादीनेष्टोचस्तुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्योऽ
श्विभ्यो मरुद्भ्यः कुबेराय गंगादि महानदीभ्यो ग्नीषोमाभ्यामिंद्राग्निभ्यां द्यावापृथिव्यां धन्वंतरये सर्वेभ्यो वायवे
श्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे नम इति ततः संपातोदकेन यजमानमभिधिच्य देवं द्यात्वा प्रति तिष्ठ परमेश्वरेति पुष्पांज

त्रिनिवेयसन्निधानेन देवदेवेन प्रकृताशुग्रहाय गृहीतविग्रहं करचरणाद्यवयविनें शंखचक्राद्यां पुष्पवंतं निजवाहनापु
 षेत्तं निजतुल्यकर्मके वस्थितं सर्वलोकसाक्षिणमणीयांसं परमैश्वर्यसि परमांश्रियं ग्रामयेति मंत्रेण पुष्पांजलावागतं
 विभाज्यार्चायां विन्यस्य प्राणभृतिं ह्यो कुर्यात् यथा प्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्मविष्णुरुद्रा क्रमयः ऋग्यजुः सामानि
 छंदोऽसि क्रियामय चतुः प्राणारब्धा देवता आंबीजम् कौशक्तिः प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः ततोऽक्रथादीन् क्र
 मेण शिरोमुखवत् देवैर्गुह्यपादेभ्यो विन्यस्य ओं करवंगं वंदुः अं पृथिव्यै तेजो वाय्वाकाशात्मने आहृदयाय नमः ओं
 नं छंजं द्यौं अं ईशब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मने ईशिरसे स्वाहा ओं टं ठं डं णं उं ओन्नतत्वक्स्वर्गनिद्रा प्राणात्मने ऊर्ध्विरवायु
 वपद् ओं तं यं दं धं नं एं वाक्पाणिपादपादू पस्थात्मने ऐं कं चत्वाय हुय ओं पं फं बं भं मं ओं वचनादानं विहरणोत्सर्ग
 गीर्णं दातारने ओं नेन्नत्रयाय वीपद् ओं यं रं कं वं शं पं संहं कं स्तं अं मनीषुत्य हं कारचित्तात्मने अं भस्त्राय फद् एवं
 आत्मभिर्देवैश्च कृत्वा देवं सृष्ट्वा जपेत् ओं आं ह्रीं क्रौं यं रं लं वं शं बं संहं सः देवस्य प्राणा इह प्राणाः ओं आं ० हंसः देव
 स्य जीव इह स्थितः ओं आं ० हंसः देवस्य सर्वे ईयाणि ओं आं हंसः देवस्य वाङ्मनश्च स्तः ओन्नप्राणप्राणा इहागत्य
 स्वस्तये स्मरन्नेन मन्त्रिणं निष्ठं तु स्वाहेति ततोऽर्चाहृद्यं गुष्ठं दत्वा जपेत् अस्म्ये प्राणाः प्रतिष्ठं तु अस्म्ये प्राणाः स्मरं तु च
 अस्म्ये देवत्वमर्चयेयि मामहेति च कञ्चनेति ततः प्रणवेन संकथ्य मजीवं ध्यात्वा भ्रवाद्यो रिति तत्तु चंजत्वा कर्णे गायत्रौ
 देवमंत्रं च जप्त्वा पुरुषसूक्तेनोपस्थाप्य पादनाभि शिरः स्तस्सृष्ट्वा इहे वै ध्याति त्रिजपेत् ततः कर्ता स्वागतं देवदेवे-
 त्वाय नमः गायत्रीमहागतः प्राकृतं तमदृष्ट्वा गंगावाल्चवत्यरिपाक्य धर्मार्थकामसिद्ध्यर्थे स्थिरो भवन्नभ्राय नः

सान्निध्यं तु सदा देवस्वार्चायां परिकल्पय यावच्चंद्रावनीसूर्यास्तिष्ठत्यप्रतिघातिनः तावत्त्वयात्र देवेश स्थेयं भ-
क्तानुकंपया भगवन्देवदेवेश त्वपिता सर्वदेहिनाम् येन रूपेण भगवंस्तया व्याप्तं चराचरम् तेन रूपेण देवेश
त्तार्चायां सन्नियो भवेति न मेत् एतदंतं सर्वदेवानां समानम् देवमंत्रं च मूलमंत्रौ वैदिको वाग्रात्यः अथाचार्यः
कर्त्तव्यं लिंगमर्चो वा ओम्स्त् पुरुषमावाहयामि ओम्सुवः पु० ओम्स्त् वः पु० ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषमावाहयामि
त्यावात्य प्रणवेनासनं दत्वा तेनैव दूर्वा श्यामा कविष्णुक्रांता पद्ममि श्रंपाद्यम् इमा आपः शिवतमाः पूताः पु-
ततमा मेध्या मेध्यतमा अमृता अमृतरसाः पाद्यास्ता जुषतां प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णातु भगवान्महाविष्णुर्वि-
ष्णवे नम इति पाद्यम् भगवान्महादेवो रुद्राय नम इति लिङ्गे इमा आपः आचुमनीयास्ता जुषतामित्या च म-
नीयम् अर्घ्या इत्यर्घ्यम् ततो वेदमंत्रैः संस्त्राप्येदं विष्णुरिति विष्णो नमो अस्तनील ग्रीवायेति लिङ्गे प्रतिसर-
विस्तस्य इमे गंधाः शुभा दिव्याः सर्वगंधे रलंकृताः पूता ब्रह्मपवित्रेण पूताः सर्वस्य रश्मिभिः पूता इत्यादि पू-
इति गंधम् इमे माल्याः शुभा दिव्याः सर्वमाल्यै रलंकृताः पूता इत्यादि माल्यं इमे पुण्याः शुभा इत्या-
दपुष्पम् वनस्पदिरसो धूपो गंधा द्यो धूप उत्तमः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् प्रतिगृह्णा-
त्वत्यादि धूपम् ज्योतिः शुक्रं च तेजश्च देवानां सततं प्रियः प्रभाकरः सर्वभूतानां दीपो यं प्रतिगृह्यतामि-
ति दीपं दत्वा विष्णोः संकर्षण वासुदेव प्रदक्ष्मनि रुद्र पुरुषोत्तमा धीशज नृसिंहा च्युतजनादनोपेन्द्र ह-
रिः कृष्णोतिहादशनामभिः केशवादिहादशनामभिर्वो पुण्याणि समर्प्य तेरेव तर्पणं कृत्वा पायसगुडोदनं

निग्रोदनाभिपवित्रंतेचिनतीमितिनिवेद्यकृसरंपूर्वोक्तनामभिर्हृत्वातेनेवशार्ङ्गिणेऽश्रियेसरस्वत्यैविष्याने इतिह
 त्नाभिप्योनुर्युक्तं० तदस्यप्रि० प्रतद्विष्णु० परोमात्र० विचक्रमे० त्रिदेव० इतिहृद्दशनामभिश्चासुधोस्वाहेति
 जुहुयात् लिङ्गेतुदीपांतं कृत्वा मवाय० देवाय० शर्वाय० ईशानाय० पशुपतये० रुद्राय० उग्राय० प्रीमाय०
 महतेदेवाय नम इतिपुण्याणिदत्वातेरेवतर्पणंकृत्वापवित्रंते इतिपायसंगुडोदनंचनिवेद्यपूर्वोक्तनामभिः
 कृसरंहुत्वाभवस्यदेवस्यपत्यैस्वाहेत्याद्यष्टभिः गुडोदनंहुत्वाभवस्यदेवस्यसक्तताय स्वाहेत्याद्यैर्होमोदोदनंहु
 त्वाव्यंयुक्तं० मानोमहात० मानस्तोके० आरात्तेगोम० विकिरिदविलोहि० सहस्राणिसहस्रश इतिहृद्दशपते
 र्हुत्वाशिवायशंकराय सहमानाय शितिकंठाय कपर्दिने ताम्नाय अरुणाय अपगुरमाणाय हिरण्यवा
 हवे सस्यंजराय वस्तुशाय हिरण्यायेतिचक्षुहुयात् ततःस्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य पूर्वोक्तसर्वहवि
 र्भिर्विष्णवोऽलिंगायवावलिंदद्यात् मंत्रस्त त्वामेकमाद्यं पुरुषं पुरातनं नारायणं विश्वसृजं यजामहे त्वमे
 व यज्ञोविहितो विधेयस्त्वमात्मनात्मन्प्रतिगृणहीषहव्यमिति लिङ्गेतु नारायणपदेरुद्रश्चिवमिति च देत् ततो
 श्वस्यपर्पोभूर्भुवः स्वरोमिति हुतशेषं निधाय त्रदक्षिणीकृत्य विश्वभूजे आत्मने परमात्मने नम इति नत्वा च
 र्याय शतंतर्पेतदूर्द्ध्वदशतिस्पर्कां वागंदत्वां क्रत्विभ्योऽपि दक्षिणांदत्वा शतं द्वादशवा द्वाभ्यां न्दृष्ट्या न्मोजये
 दिति संक्षेपः प्रासादमात्रेनूतने तु गार्ह्योक्तजलाशयप्रतिष्ठाविधिमेषवकुर्यात् गोरुत्तारणपात्रीप्रक्षेपादिनु
 नमचतिहृत्स्त्रोपान्त् वारुणहोमस्थाने वास्तुहोमः अन्यत्तद्वदेव इति भट्टकमलाकरकृतैलिंगार्चाप्रति

छाविधिः अथपुनःप्रतिष्ठा तामधिकृत्यहयशीर्षपंचरात्रे चांडालमद्यसंस्पर्शदूषितावक्रिनाथ
 वा अपुण्यजनसंस्पृष्टाविप्रक्षतजदूषिता संस्कार्येतिशेषः पदार्थादर्शब्राह्मे रवंडितेस्फुरितेदग्धेभ्र
 ऐमानविवर्जिते यागहीनेपशुस्पृष्टेपतितेदुष्टभूषिषु अन्यसंनार्चितेचैवपतितस्पर्शदूषिते दशस्वेतेषुनोच
 कुःसन्निधानादिचौकसः यागःपूजा पशुगर्दभादिः पंचरात्रे रवंडितास्फुरित्तादग्धायस्मादर्चाभयावहा त
 स्मात्समुद्धरेत्तातुपूर्वोक्तविधिनानरः अर्चाभंगादलपवासःकार्यः नराज्ञोविक्ष्वेवश्रीयात्करार्चाविक्ष्वेनथे
 तिषिष्युधर्मोक्तेः सिद्धांतशेखरे चौरचंडालपतितश्वोदक्यास्पर्शनसमिं शिवाक्षपहतीचैवप्रतिष्ठापुनरा
 चरेत् पंचरात्रे अंगादंगादिसंस्थानेप्रतिष्ठापुनराचरेत् जलाधिवासविहितनेत्रोन्मीलनवर्जिताम् श्रद्धिवि
 वेकविष्युः द्रव्यवत्कतशौचानां देवतार्चानां भूयः प्रतिष्ठापनेनश्रद्धिगति अर्चाःप्रतिष्ठाः तद्रव्यस्यत्वा
 न्नादेरुक्तशौचं कृत्वापुनःप्रतिष्ठांकुर्यादित्यर्थः स्मृत्यर्थसारेयेंवम् तद्विधिलोभायनसूत्रे पूर्वप्रतिष्ठितस्य
 बुद्धिपूर्वमेकरात्रीद्विरात्रमेकभासंद्विभासं वार्चनादिविच्छेदे श्रद्धाजलस्वलाघुपस्पर्शनेपूर्वोक्तेकालेपुण्याहवाचयि
 त्वाद्युगमान्ब्राह्मणान्मोजयित्वा निशायांजलाधिवासंकृत्वाश्वोभूतेकलशपूर्णेनपंचगव्येनतत्तन्मंत्रैः स्नापयित्वा
 अन्यंकलशंश्रद्धीदकेनापूर्यतास्मिन्नवरक्षानिप्रक्षिप्यतंकलशंतत्तद्वायव्याऽष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशति
 वारंवाभिमंत्र्यतेनोदकेनदेवंस्नापयेत्ततःश्रद्धोदकेनस्नापयेदष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिवापुरुषसूक्तेन
 मूलमंत्रेणच ततःपुष्पाणिदत्त्वा यथासंभवमर्चयित्वागुडोदनंनिवेदयेदिति बुद्धिपूर्वमुविच्छेदेपूर्वोक्ताप्र-

निंसांपुनः कुर्यात् पूर्वोक्तविष्णुवचनत् इदं यलमासशक्रास्नादावीपिकार्यमिति मदरत्ने हेमाद्रौ च देवाचो
 प्रासादभेदेनेतु इत्यप्योक्तशेषः वापीकूपारामसेतुसम्प्रातडागचप्रदेवतायतनभेदं न प्राप्यश्चित्तं च तस्मात्
 दुतीर्जुह्यात् इदं विष्णुर्मानस्तोत्रे विष्णोः कर्मणि पादोस्येति यादेवतामुत्सादयति तस्येदेवताये ब्राह्मणाभ्यो-
 जयेदिति शंखलिरिवेतो प्रतिगारागकूपसंक्रम्य जसेनुनिपातभंगेपुनस्तमुत्थानं प्रति संस्कारोष्टशतं च निपा-
 नितानाभितिसमुत्थानं प्रतिक्रियाप्रतिसंस्कारः पुनः प्रतिष्ठा अष्टशतं पणादंश्चेत्यर्थः अथ जीर्णोद्धारः
 सचलितंगादौदगधेनने चलिनेवाकार्यः अयंचानादिसिद्धप्रतिष्ठितलिङ्गादौ भंगगादिदुष्टेपिनकार्यः तत्र पुन ह्यभि-
 पेक्षं कुर्यादिति भिन्निक्रमः कर्माभ्युक्तदेवस्य जीर्णोद्धारं करिष्य इत्युक्त्वा पुण्याहं वाचयित्वा चार्यं ऋत्विजश्च हत्वा
 लिङ्गे ओं व्यापकेश्वरत्वं दयायनमः ओं व्यापकेश्वरशिरसे स्वाहेत्येवं षडंगं कृत्वा घोरमंत्रं शतं जस्वाग्निं प्रतिष्ठा-
 या घोरैरणधुनसंघं पौः सहस्रं हुत्वा इंद्रादिभ्यो नान्मावलितं दत्वा जीर्णदेवं प्रणवेन संपूज्य ब्रह्मादिमंडलदेवतानां हो-
 मंपूर्वोक्तं कृत्वा देवं प्रार्थयेत् जीर्णो भग्नमिदं वैवसर्वदोषावहं नृणाम् अस्योद्धारं कृते शांतिः शास्त्रेऽस्मिन्कथिता
 लया जीर्णोद्धारविधानं च नृपराष्ट्रहितावहम् तदर्थं स्तिष्ठतां देवप्रहरामितवाज्ञयेति ततः क्षीराज्यमधुदूर्वा-
 समिद्धिभ्यादौत्तरसहस्रं शनं वा देवयज्ञे णहुत्वा गानां दशांशो नालिङ्गत्वा लनार्थं सहस्रं शतं वा पायसे नहुत्वा लिङ्गे
 प्रार्थयेत् लिङ्गरूपं समागत्य येनेदं समर्थं स्थितम् यायास्त्वं संमितं स्थानं संत्यजेव शिवाज्ञया अत्र स्थाने च-
 यानि चासर्वविधैश्चरैर्युता शिवेन सदृशं तिष्ठेति गंत्रिजलनाभिषिच्य विसर्जयेत् ततोऽस्त्रमंत्रितेन रत्न-

त्रेणरवात्वालिंगमादायनद्यादोवामदेवेनलिंगं प्रणवेनमूर्तिंक्षिपेत् दारुजंतुमधुनाप्यज्याघोरेणदहेत् हेम
 रत्नादिमयंतुदग्धंचलितंवापुनस्तत्रैवस्थापयेत् ततः शाल्यैअघोरेणतिलैः सहसंहुताप्रार्थयेत् भगवभूतः
 व्येशलोकनाथजगत्पते जीर्णलिंगममुद्धारः कृतस्तवाज्ञयाभया अग्निनादारुजंदग्धंक्षिप्तंशैलादिकंजले प्रा
 यश्चिन्नायदेवेशअघोरास्त्रेणतर्पितं ज्ञानतोज्ञानतोवापियथोक्तंनक्तंतयदि तत्सर्वपूर्णमेवास्तत्वत्प्रसादान्म
 हेशवरेति ततोयजमानः प्रार्थयेत् गोविप्रशिल्पिभूतानामाचार्यस्यचयज्वनः शान्तिर्भवतुदेवेशअच्छिद्रंजा-
 यतामिदम् मूर्तौतुविशेषः त्वत्प्रसादेननिर्विघ्नं देहनिर्माययत्सौ वासंकुरुकरश्चैष्ठतावत्त्वचात्यकेगृहे
 वसन्क्लेशंसहिलेहमूर्तिंवैतवपूर्ववत् यावत्कारयतेभक्तः कुरुतस्यचवांछितमिति ततो नवांमूर्तिंलिंगंवाक
 त्तोक्तविधिनास्थापयेत् मूलंत्वग्निपुराणेस्पष्टम् इतिजीर्णोद्धारः अथतुलसीग्रहणम् देवयाज्ञिकक
 तेस्मृतिसारे वेधृतौचव्यतीपातेभौमभार्गवभानुषु पर्वद्वयेचसंक्रांतौद्वादश्यासूतकद्वये तुलसीयैर्वि
 न्वंतिनेछिंदंतिहरेशिरः विष्णुधर्मोत्तरे रविवारविनादूर्वातुलसीद्वादशींविना जीवितस्याविनाशायप्रवि
 चिन्वीतधर्मवित् तथा संक्रांतावर्कपक्षानेद्वादश्यांनिशिसंध्ययोः येच्छिन्नं तुलसीपत्रं तैच्छिन्नं हरिमस्त
 कम् पाप्मे द्वादश्यांतुलसीपत्रं धात्रीपत्रंचकार्तिके लुनातिसनरोगछेन्निरयानतिर्गहितान् रुद्रयामले
 द्वादश्यांचदिवास्वापस्कृतस्यवचयस्तथा विष्णोश्चेवदिवास्नानं वर्जनीयंसदाबुधैः विष्णुधर्मे नछिंद्यातुल
 सींविप्रोद्वादश्यांवैष्णवः क्वचित् देवार्थेतुलसीछेदोद्दोमार्थेसमिधांतथा इंदुसयेनदुष्येतगवार्थेद्रुतुप्रास्थच-

ग्रहणमंत्रस्तुपाद्यो तुलस्यमृतजन्मासिमदात्वंकेशवप्रिये केशवार्थंविनिव्याभिवरदाभवशोभनेदति पारिल्ला
नेदक्षः समित्पुण्यकुशादीनांहीतीयाःप्रहरोमनः अथपुष्पादेःपर्युषितत्वम् भागवार्चनेभविष्ये प्रहरंतिष्ठतेजा
तीकरवीरमहर्निशम् तुलस्याविल्वपत्रेषुसर्वेषुजलजेषुच नपर्युषितदोषोस्तिमालाकारगृहेपिच हहन्ना
रदीये वल्येपर्युषितंपुष्पंवल्येपर्युषितंजलम् नवल्येतुलसीपत्रंनवल्येजान्दवीजलम् तत्रैवपात्रे तुलसी
पर्युषितानेवविल्वंतुत्रिदिना वधि पत्रंपंचदिनात्त्व्याज्यंशेषंपर्युषितंविदुः स्कांदे पालार्शोदिनयेकंतुपंकजं
चदिनत्रयम् पंचार्हविल्वपत्रंचदशाहंतुलसीदलम् पंदार्थादशैवोपदेवस्त्वन्यथाह विल्यामार्गजानीतुल
सिशमिशनाकेतकीभृंगदूर्वायंदंभोजाहिदग्निमुभितिलतगरब्रह्मकल्हारमल्यैःचंपाश्वारातिकुंभीदमनम
रुवकाविल्वतोहानिशस्तात्रिशत् ३० व्येका १ यं दूरीशोभदधि ४ निधि ९ वस्तु ८ भू ८ यमा २ भूय एवम्
अस्यार्थः शताशतावशे मंदः मंदारः अहिर्नागकेशरः मुनिरगस्त्यः अश्वारातिः करवीरः कुंभीपादलेति
कैदेवनिपुंदुः अरयः षट् ईशाः एकादशउदययश्चत्वारः निधयो नव वसवोष्टो भूरेकः यमोद्दो विल्वमारभ्या
हिपर्यंतंगणयित्वादर्भमारभ्यपुनस्त्रिंशदादिगणयेदित्यर्थः एतद्दिनोत्तरंपर्युषितानीत्यर्थः दोडरानंदेस्कांदे
दमनमुपक्रम्य तस्यमालाभगवतः परमश्रीनिकाशिणी शक्रापपर्युषितावापिनदुष्टाभवतिक्वचित् मिथितत्वे
मालये विल्वपत्रंचमाथ्यंचतमालामलकीदले कल्हारंतुलसीचैवपत्रंचमुनिपुष्पकम् एतत्पर्युषितंनस्यात्
कुशाश्चकलिकास्तथा स्मृतिसारावल्याम् जलजानांचसर्वेषांपत्राणामुहृतस्यच कुशपुष्पस्यरजतसुवर्णक

नयोरपि नपयुधितदोषोस्तितीर्थनोयस्यचैवहि मुकुलेनार्चयेद्देवचंपकैर्जलजैर्विना अथाशिवनिर्माल्यनिर्णयः सिद्धन्तः
शेखरे धराहिरण्यगोरत्नताम्ररोव्यांशुकदिकान् विहायशेषनिर्माल्यंचंडेशायनिवेदयेत् अन्यदन्नादिपानीयंतोबू
लंगंधपुष्पकम् दद्याच्चंडायनिर्माल्यं शिवभुक्तनुसर्वशः आचार्यशिवचंडानामाज्ञाभंगेतुलक्षकम् धनस्यभक्षणो
तेषांपादोनलक्ष्मीरितम् निर्माल्येभक्षितेनलक्षपादतः श्रद्धिरिति दानंचभक्षणसमंतदर्थतदुपेक्षणे अकामा
द्रक्षणेयद्वा निर्माल्यस्यजपेस्तुधीः ब्रह्मपंचकुसाहस्वधर्मेणसाहितंततः कामतोभक्षणेदीक्षाप्रायाश्चिन्तनचान्यनः
निर्माल्यलंघनेयोरंजजपेदुत्तंततः स्पर्शश्चलंघनसमोविभ्रयोभक्षणेनच स्मृत्यर्थसारपि शैवसौरनिर्माल्यने
वेद्यभक्षणोचांद्रम् अभ्यासेद्विगुणमत्याभ्यासेपतनम् अन्यनिर्माल्येव्यनापदेवमिति इदं कज्योतिर्लिगाद्यति
रिक्तविषयम् तथाचपुरुषार्थप्रबोधेभविष्ये ज्योतिर्लिगंविनालिंगंयः पूजयतिसत्तमः तस्यनेवेद्यनिर्माल्य
भक्षणान्तमकृच्छ्रकम् शालग्रामोद्भवे लिंगेवाणलिंगेस्वयंशुवि रसालिगेतथावैचस्सरसिद्धप्रतिष्ठिते हृदयेच
द्रकानंचस्वर्णरोव्यादिनिर्मिते शिवदीक्षावताभक्तेनेदंमध्यमितीयते तथा बाणलिंगेस्वयंभूतंचंद्रकानेहृदि
स्थिते चांद्रायणसमंज्ञेयंशंभोर्नैवेद्यभक्षणम् लिंगेस्वयंशुवेवाणेरत्नजरसनिर्मिते सिद्धप्रतिष्ठितेचैवनच
डाधिकृतिर्भवन् यत्रचंडाधिकारोस्ति तद्रोक्तकल्यंनमानवेः चंडाधिकारो नोयत्रभोक्तव्यंतत्रभक्तितः त्रैविक्
प्यां बाणलिंगेचलोहेचसिद्धलिंगेस्वयंशुवि प्रतिमास्तुचसर्वास्तुनचंडोधिकृतोभवेत् अत्र ब्रह्महापिशचिर्भू
त्वा निर्माल्यंयस्तुधारयेत् तस्यपापंमहच्छीघ्रनाशयिष्ये महाव्रतेइति स्कांदादशतचिनानगराद्यं शिवनिर्माल्य

किं नु स्यात्तेति स्मार्तोः अनुपनीतेन न ग्राह्यापि ति श्रीदत्तः शिवदीक्षाहोत्रे न ग्राह्यापि ति शोवाः तिथितत्वे हे माद्रोपशिशि
 द्वे अग्राह्यां शिवेने वेद्यं पंच पुष्पं फलं जरुम् शालग्रामशिला संगान् सर्वयानि पवित्रताम् पंचायतनपूजायां तत्रेण च
 निवेदितमित्यर्थः शिवपुराणे येथारभद्रशमिताः शिवभक्तिपराऽऽसुराः शंभोरन्यत्र देवेषु ये पक्ता ये न दीक्षि-
 ताः तेषां मनहर्मी शस्यतस्त्रसादत्तुष्टयम् काशीरवंडे जरुस्वयोरणं मूर्ध्नि विश्वेशस्नानजन्मनः एष जालं धरो
 वंधः समस्तस्तरुलुभः तथा स्नापयित्वा विधानेन यौलिंगस्तपनोदकम् विः पितृभिरिविधं पापं तस्येहाश्रयिनश्च नि-
 लिंगस्तपनचारिण्यैः कुर्म्यन्मूर्ध्नि भिषेचनम् गंगास्नानफलं तस्य जायते च विपाप्मनः इदं पूज्याय वशाद्विष्वे श्वर-
 विपयामिनि केचित् काशीस्थपुराणप्रसिद्ध सर्वलिंगविषयम् काशीरवंडेरलेश्वराख्याने तथैव दर्शनादित्यन्ये अ-
 यरुधिः राजमार्तेडः ऋक्षेषूत्तरपौष्णं वैष्णवमधामूलानुराधाशिवनी प्राप्तापत्यकरद्विंदेवनशुक्राक्षेयपादेषु च नि-
 देयिष्टपभैर्हले श्वस्तमनोमालाभिरभ्याचि तेर्दलाक्षेत्रपतेर्बलिं हलधरः क्षेत्रं नतः कर्षयेत् राजेशश्रवणोत्तरादिनि-
 मघामार्तेडानित्याशिवनी पौष्णानुष्यामरीचयः शतभिषक् स्वाती विशाखा तथा जीवाक्कुसितेन्दुनंदनदिने लगेच सौ-
 म्योदये सस्यानां वपने तथैव लवने शस्तास्त्राथारोपणे चंडेश्वरः हस्तचित्रादिनि स्वाती रेवत्या श्रवणत्रये स्थिरल-
 म्नेगुरोचरि वीजं धार्य ज्ञशक्रयोः ७० धनदाय सर्वलोकाहिताय देहिमेधान्यं स्वाहा लेश्वयित्वा इमं मंत्रं धान्यागारे नि-
 धापयेत् सस्यवृद्धिं परां कुर्यात्सृजितं प्रनिपूजयेत् दक्षिणदिङ्मुखगमनं गमनमभिनवास्तनारीषु व्ययमपि सस्य
 धनानां ननु धानुधवासरे कुर्युः शनिवारं च नौकायै धनधान्यव्ययौ बुधैः अथ वस्त्रं श्रीपतिः शोहिणी शुक्रपंचके

भैः शुनरास्तत्पुनर्वस्मद्दये रेवतीपुनर्वस्मद्देवते च भेनव्यवस्वपरिधानमिष्यते जीर्णैरेवोस्ततमं तु भिराद्रीयदोभो मे शक्ते-
 बुधादेनेतु भवेद्धनाय शानाय मन्त्रिणि भृगोऽप्रियसंगमाय मदेमलाय च नवांचरधारणं स्यात् रोहिणीयुक्तपुनर्वस्मद्देवा-
 विभर्तिनच वस्वभूषणे सानयोधिदवलंबते पतिस्तानमाचरनिवास्तु गोपिया अथातं कारवलयादि देवज्ञयद्भुभः गो-
 सत्यपूषयस्मभिः करपंचकेन मातं ह भोग्यरुदानवमंत्रिचारे शुक्लसूचर्णमणिचिद्रुभशरंवदंतरत्नाजराणि निधत्तानि भ-
 वंतिसिद्धये ज्योतिर्निबंधे हस्तपुराधमृगपूषधनिष्ठपुस्तुक्चित्रोत्तरास्तत्पुनर्वस्मद्देवा रोहिणीपु लने स्थिरे रायिस्ततं दुजजी-
 ववारि हेमादिधारणविधिः कथितो नराणां तत्रैव श्रीपतिः पौष्णाशिवनीयस्तकरादिषु पंचकेषु कौस्तुभहममणिचिद्रुभ-
 काचशरवाः नार्याधृताः स्तुतस्वरवार्थकरा भवन्ति वा ह्यो नरादिति गुरुष्वस्तवाय भर्तुः तत्रैव शरवादि वररत्ना निपु-
 ष्यादिस्तुत्तरास्तु च रोहिण्यां नैव गृह्णीत भर्तुर्शीविनकांक्षिणी अथ सूचीकर्म वंमयादिभिः भस्वाष्ट्रमेच चंद्राशिवनी-
 पुच सूचीकर्म तु नराणां मेभिर्ऋक्षैः प्रशस्यते अथ शय्या हस्तादिति ब्रह्मगुरुस्तुराणि पौष्णाशिवसूतं दुभचित्रभा-
 नि वरिषु जीवेदुसितं दुजानां शय्यासनं रभणमुत्तमं स्यात् अथ शस्त्रधारणम् पुष्ये चादिति चित्रय दाननये शक्रो-
 नरा रेवती स्वाती चाजि विधास्व मित्रसहिने भानोगुरो भार्गवे कुंभे कीटवृहे वृषे मृगपतो चंदोषु भेर्वाक्षिते स न्याहः श-
 रव इक्षुं तल्लुरिकाधार्यानुपाणां हिताः अथ स्वामिसेवा चंदेश्वरः रोहिण्युत्तरपौष्णेषु वस्वरुपा योरपि सेयेन स्वा-
 मिनं भृत्यः शभचारोदयेन या ज्योतिर्निबंधे दासी दासादिभृत्यानां कुर्यात्संग्रहणं बुधैः स्थिरलने शभैर्दृष्टे मंदवार-
 विषोषं नः अथ गंजाश्वदोलाः स एव पौष्णाप्रज्ञेशादिति भद्रयानि हस्तादिष्वङ्कय योत्तराणि दोलादिमातंगतुरंगमा

पामारोहणे श्रीष्टपूजप्रदानि अथ नृत्यम् हस्तः पुण्योवासवरोहिणी च ज्येष्ठा शोभां गुरुणं चोन्नराश्च पूर्वा चार्धः कीर्तित
 श्वक्रवर्ती नृत्यारंभे शोभनीयं भवर्गः अथ राजदर्शनम् श्रीपतिः मृगाश्विपुष्यश्रवणश्रविष्ठा हस्तध्रुवव्याघ्रभापूषभाभि
 भेद्रेण युक्रानिनेषवराणां विलोकने भाभिप्रशस्तप्रदानि अथ क्रयविक्रयो भाद्रपदश्रविष्ठाश्रमं निदि वाकरे पुमूलानि लोत्तरतु
 रंगमरेचनीपु सारंगयाणि स्जमीकरमेचमेपुलाभः संदेवभवति क्रयविक्रयाभ्याम् वस्त्रेषु चित्राशतभिषास्वातीरेवती
 नाश्विनीशरुक्ता श्रवणश्चतथापोक्ता वस्त्राणां क्रयणेशरुभः अथ सेतुः स्वातीयुक्ते मंदगरेषु पलने शतमेदिने सेतूनां
 बंधनं कार्यं भ्रवभ्रैचार्कजीवयोः अथ पशुकृत्यम् श्रीपतिः निभोन्नरावेणावरोहिणी पुचतुर्दशीदर्शदिनाष्टमीषु
 स्थानपवेशोगमनं विदध्यन्तुमान् पशूनां कदाचिदेव चंडेश्वरः हस्तमूलविशाखास्तिरेवत्यां श्रवणे तथा मेनेचवा
 रुणे श्रेष्ठं पशुक्रयणमुच्यते पूर्वात्रियासृतमयूरगुहनाशनैषु इंद्राग्निवाजिवस्कराशंकरेषु एतेषु गोमाहवदंति
 गमादिनाना प्रकारपशुजातिगतिः प्रशास्ता अथ गजदंतच्छेदः ज्योतिर्निबंधे स्वाद्वेवेष्वावअश्विन्यामादित्येचसद
 दंतिनां शरुभदं कर्म पुष्ये हस्ते च कीर्तितम् अथ निक्षेपः भरणीत्रीणि पूर्वोणि आर्द्राश्लेषा मघा तथा चित्रा ज्येष्ठा विशा
 खा चमूळं मृगश्रवस् एभिर्दंतं प्रयुक्तं च यद्यन्निक्षिप्यनेधनं सृष्टतो धावमानस्य निधनो नोपपद्यते अथ क्रणयोक्षः
 श्रीपतरः वागीशमंददियसां शकलग्नयुक्ते रिक्तासमंददिवसे कुलिकोदये च मैत्राह्नीयपदमेचमुहर्तयुक्ते राशकृद्मे
 चक्रणमोस्सुशांति संतः अथ राजसुद्रा मृदुभ्रवक्षिप्रचरे शरभेषु योगे प्रशस्ते शानि चंद्रयर्जम् यारेति शोपूर्णजया
 रूपे च सुद्राप्रतिपदाशरुभदाहिराज्ञाम् अथ नौः चंडेश्वरः पोष्णाश्विनीतुलगावारुणमित्रा चित्राशीतोष्णारविषवसवो-

नलवंत्यमूनि वारेचजीवभृगुनंदनकेप्रशस्तेनौकादिसंघटनवाहनमेषुकुर्याम् अथभोगः गुरुभरविभानुराधाविधानृपो-
ष्णाशिवरोहिणीसुस्थान् स्वात्कन्तरासक्तुर्याच्छयनासनभोगभोगादि अथशमश्रुकर्म श्रीपतिः पुण्येपौष्णेचाश्विनी-

शाक्रेहस्ताद्येविकेभेव्यदिस्थाः क्षौरंकार्यंवेष्णावादित्रयेचमुक्तासौमादित्यपातंगिवारान् नस्नातभुक्तोत्कटभृ-
षतानामभ्यक्तयात्रासमरोत्सुकानाम् क्षौरंविदध्यानिशिसंध्ययोर्वार्जिनीविषूणांनवमेनचान्हि त्रिस्थलीसेतोहृद्-
गार्यः रव्यारसौरपारंपुरात्रौपातेजनाहनि आद्वाहःप्रतिपद्रिक्ताभद्राःक्षौरेषुवर्जयेत् गार्ग्यः षष्ठ्यमापूर्णिमापान-
चतुर्दश्यष्टमीतथा आसप्तसन्निहितंपार्पंचशुतेलेभगेक्षते राजमातंडः देवकार्येपितुःश्राद्धेरेवंशपरिक्षये क्षौरक-
र्मनकुर्वीतजन्ममसैत्तजन्मभे बृहस्पतिः राजकार्येनियुक्तानांनराणांभूपत्नीविनाम् शमश्रुलोभनस्वच्छेदेनास्तिकालवि-
शोधनम् तथा क्षौरंनैमित्तिकंकार्येनिषेधेसत्यापिभ्रवम् पित्रादिमृतिदीक्षास्तत्रापश्वित्तेत्त्वतीर्थके केचिन्नूनरार्धम-
न्यथापठन्ति सुंदनस्यानिषेधोपिकर्तनंतुविधीयतइति नारदः नृपविप्राज्ञयायज्ञैमरणेबंधमोक्षणे उद्वाहेऽश्विलशार-
क्षेतिथिपुसैतमिष्टदम् भारते प्राङ्मुखःशेषश्रुकर्मणि कारणीतसमाहितः उदङ्मुखोवाधभूत्वातथायुर्विंदतेमह-
त् अपरार्के उदङ्मुखःप्राङ्मुखोवायपनंकारयेत्स्तधीः केशशमश्रुलोभनस्वान्युदकसंस्थानिवापयेत् दक्षिणंकर्ण-

धर्मार्थपापसंक्षये शिरवाद्यंनवसंस्कारेशिखाद्यंतंशिरोवपेत् गतीनांतुविशेषोनिगमे कक्षोपस्थशिरवावर्ज-
कृतं धिषुवापयेदिति अन्येपिविधिप्रतिषेधाःप्राशुक्ताः अप्येधनसंग्रहः ब्रह्मानिलार्कमघमूलत्रिपूर्वैरोद्घोष्णा-
नुराधयगुरुपिण्डविशारवयुक्ते वारेकुजार्कभृगुनंदनसोमजानांश्रेष्ठधनस्यकरणांभवतिप्रशस्तम् अधनधानं श्रीप-

तिः रेपक्रीशुक्रिपुनर्नस्क हस्तत्राह्मनः पृथगपि हितयेच शुनरेपुगादितंष्टुकाणां प्राशनं न वनवान् विधानम् अथ न वयोभो
अनपात्रं ज्योतिर्निर्वधे भोध्यपात्रं सधासिधौ घटयेद्वा सभाहरेन् तत्रान्नप्राधानमोक्ते काले भोजनः भाचरेत् अथानेव
पर्णफलादिभक्षणम् नडेवयः मूलाश्विमेचकरनिष्यहरिद्विभेषु पोष्णोत्तरेदत्तुनर्वसचासवेपु वारेषु भूमितनया
क्रेजवारक्रे नोबूत्सदूतुनफलाद्यशनं हिताय अथहोमे आहुतिपातः ज्योतिषे तरणिमिदृशुभास्करिचंद्रमः कुजस्करे
ज्यविधुनुदफेनवः रविभक्तौ दिनभंगणयेच्छमायनिर्गंगं वितयं त्रिनयं न्यसेत् दिनकरार्कि नमः कुजकैतवो हुन शुभे
नशक्रभास्तिनरेशक्रभाः हवननक्षत्रपिदं प्रगिलो म्यतां हं धन कर्मणि सवं समृद्धये अत्र शांतिरुक्ता विष्णुधर्मैः कूरय-
हमुयेचैव संजानेह पनेरुश्रे शांतिविधायगां दद्याद्वा ह्मणाय कुटुंबिनैः आयसौ प्रतिभां कृत्वा निक्षिपे तामधोमुखीं
गोमूत्रमधुगंधादौ रवितां प्रतिमां ततः स्वस्थानि पायसपूज्य तत्र होमो विधीयते अत्रापवादः क्रियासादरे नित्ये नि
मिनिरेदुर्गाहो मादौ न विचारयेत् अथ ज्वरादौ फलम् श्रौपतिः स्वास्थाश्चैव रौद्रपूर्योस्तथा क्रैरोगी सति जायते य
स्य पुंसः तद्वै प्रज्यं व्याष्टनोनिः प्रयत्नः स्यादुपधाव्ये त्वं व्यजन्मा पिषेदुः ज्योत्युसतिर्यस्य पोषोः समेने प्राणभाणं जा-
यते तस्य रुष्टात् वैश्वेदेसौ म्ये रोगमुक्तिस्तभासादिं शत्यास्याद्वा सराणां मयास्त पक्षादस्तेवासये सद्द्विदैवमूलाश्वि-
म्यो नग्निधिष्ये नवाहान् वाम्येत्याष्ट्वेण पेवात्तु नैवं रुज्यं स्यान्न न मेकादशाहान् आदिदुष्येति व्यसंज्ञे यमारब्धे
नाजापत्यादिस्वयोः सप्त रात्रात् ज्योतिषे रोगान्मुक्तिर्जायते मानवानो निः सदिग्धं जल्यितं गर्गमुख्येः ज्योतिषे
एकादौ निधनं दशाहमभिलाद्याणां विषयस्य तताः सप्तांगा विलयश्च भगवत्समुत्तं मासो मृतिः पञ्चकः होमासाच र्थावि

शतिर्दशनिशाः पक्षांतपक्षानस्वान्वासोपक्षदशांतपक्षवकुभ्रः पीडादिगान्धाविषभात् देवज्ञः उरगवरूपगौरीद्रावांसवंद्र
 त्रिपूर्वायमदहनविशारवापापचारेणयुक्ताः तिथिपुनर्वमिषष्ठीद्वादशीवाचतुर्थीभवतिमरणयोगोरोभिणांकालहेतुः
 अत्रकुंभेहमीनक्षत्रदेयताप्रतिमांसपूज्यद्वादशदशमूर्तीर्द्वादशादित्यान्वासंपूज्यदूर्वासमिन्निल
 मीराज्यैर्गायत्र्यान्तद्देवतायेअष्टोत्तरशतंहत्वादयोदगंबलंदत्वाचार्यायगाप्रतिमांचदत्वाविप्रान्भोजयेदिति संक्षे
 पः विशेषस्तत्रनहेमाद्रौपदार्थादर्शचक्षेयः अथभेषजम् चंडेश्वरः मूलानुराधमृगतिष्यपुनर्वसौचपौष्णाश्विनी
 अरवणशक्रकरचयेच वारेषुवाच्यमिति सितेदुदिनेप्रशस्तंभेषज्यभक्षणमभीपुहिननराणां अथारोग्यस्नानम् श्री
 प्रतिः इंदोवरिभागवैचक्रवेषु साप्रीदित्यस्वानियुक्तेः कृष्णेषु पित्र्येचांतेवापिकुर्यात्कदाचिन्नेवस्नानंरोगनिर्मुक्तंजनुः
 चरेविलग्नैरविभौमवारैरिक्तेतिथोस्त्याद्बहुलेचपक्षे धिष्येचरेरोगनिपीडितानांस्नानंरणांनिरुजस्वकारि अथ
 दंतधावनम् इत्थीचंद्रोदयेविष्णुः प्रतिपदशषष्ठीपुचतुर्दश्यष्टमीपुच नवम्यांभानुवारेचदंतकाष्ठंविवर्जयेन्
 नारदः चतुर्दश्यष्टमीयोर्णमासीसंक्रमणेपुच नंदास्तचनवम्यांचदंतकाष्ठंविवर्जयेत् श्राद्धेयज्ञेचत्रिभयमेतथाप्रो
 षितभ्रमृक्का व्यनीपातेचसंक्रांत्यांनंदाभूताष्टपर्वका तेत्वंक्षोरंरतिमांसंदंतकाष्ठंचवर्जयेत् वसिष्ठः शान्यर्कशुक्ल
 वारेषु कुजाहेत्रतवासरेजन्माहेश्राद्धदिवसेदंतकाष्ठंविवर्जयेत् हेमाद्रौस्कांदे अभ्यंगेजलधिस्नानेदंतधावन
 मेयने जानेचनिधनेचैवतत्कलव्यापिनीतिथिः संवर्तः रवौविवाहआशौचेवर्जयेदंतधावनम् व्यासः अला
 भेदंतकाष्ठानांनिषिद्धायां तथातिथौ अपाद्वादशगंडूषेर्निदध्यादंतधावनम् अथामलकस्नानं व्यासः श्रीका

मः सर्वदा स्नानं कुर्वन्तामलं केनरः सप्तमीनवमी चैव पर्वकालं विवर्जयेत् चंद्रसूर्योपरागे च स्नानमा मलं केस्यजेत् ॐ
 नुः पृथीच सप्तमी चैव नवमी च त्रयोदशी संक्रांतोरविवारे च स्नानमा मलं केस्यजेत् यत्तु नवमी दशमी चैव तूर्त
 या च त्रयोदशी प्रतिपद् द्वादशी कृष्णा स्नानं तांस्तु विवर्जयेत् यच्च दशो स्नानं न कुर्वन्ति मातापित्रोः स्नानीयतोः
 कुर्वन्ति राचष्टे पित्रोस्तु निजीविते रति कृण्वय माद्यैः स्नानमात्रं निषिद्धम् तद्गोपार्थं स्नानपरम् न नित्यं नैमित्तिक
 परमिति हेमाद्रिः अथ तैलस्नाननिषेधः कात्यायनः पक्षादौ च रवौ षष्ठ्यां स्नानं च तथानिधौ तैलेनाभ्यज्य
 मानस्तु चतुर्भिः परिह्रायते गर्गः पंचदश्यां च तुर्दश्यामष्टम्यारवि संक्रमे द्वादश्यां सप्तमी षष्ठ्योस्तैलस्पर्शं विवर्ज
 येत् न च कुर्यान्तृतीयायां त्रयोदश्यां नित्यं तथा शाश्वती गतिमपि न्विच्छन् दशम्यामपि पंडितः नत्रैवायुर्वेदे
 षष्ठ्यां दिनक्षयेष्टम्यामेकादश्यां च पर्वस्तु द्वादश्यां च तुर्य्यां पंचम्यां प्रतिपत्तिथौ मन्त्रे आर्द्धदिने जन्मत्रितये श्रवणा
 द्वयोः ज्येष्ठोत्तराफाल्गुनीषु व्यतीपाते च वैधृतौ विष्टियोगे च संक्रांतौ मन्वादिषु युगादिषु नोप्यंगं तत्र चालानां दृष्ट्वा
 नां तु न दोषकृदिति व्यपहारतस्तै संक्रांतिभद्रा व्यतीपाते वैधृति षष्ठ्याष्टमी पर्वस्तु नार्कभूस्तने स्नानो ह्यतीया दशमी च
 गार्हिताः षष्ठ्यादिमाघारदथावनेधमाः अस्यापचादमाह तत्रैव प्रचेताः सार्वपंगं धनैलं च यत्तैलं पुण्यवासितम् अन्यद्
 व्ययुतं तैलं न दुष्यतिकदाचन आयुर्वेदे निषिद्धतिथिवारक्षग्रहणेष्वपरात्रिषु किंचिद्गोघृतयुक्तं वा विप्रपादर
 तम् भानौ दूयो न्वितं भीमे भूयुतं पुष्पयुगुरौ सर्वेषां सर्वदोतैलमभ्यंगे पुन दुष्यति मंगले च षष्ठादौ षः मांगल्यं विद्य
 ते स्नानं दृष्टिपूर्वैः सवेपुच स्निहमानसमायुक्तं मध्याह्नात्कृतं दिष्यते इति मदनपास्त्रिजाते कात्यायनोक्तेः हेमाद्रौ दृष्टव्य-

नुः तेषां गौनार्कचारैर्न भोमेनोसंक्रांतो वै धृतो विष्टिप्रज्योः पूर्वसहस्र्यां न चेष्टः सदृष्टः प्रोक्ता लुक्ता वासरे सूर्यसूत्रोः
 तिलस्नाननिषेधस्तपद्विंशत्यने तथामध्यमावास्यासंक्रांतिग्रहजन्यसहस्रधनुत्रकलत्रार्थतिलपिष्टं न संस्पृशेत्
 अथ गृहारंभः ज्योतिर्निषेधे वा दायणाः वैशाखे फाल्गुने यौषे आचणे मार्गशीर्षके सूत्रारंभः शिलान्यासः सांभारंभः
 प्रशस्थने नारदः सौम्यफाल्गुने वैशाखमाघश्रावणकार्तिकाः मासाः स्फुटहनिर्माणे पुत्रारोग्यधनप्रदाः अत्र दृष्टसिंहद्व
 श्रिकाः वैशाखश्रावणकार्तिकाः सौराद्रेयादतिफालादर्शः तत्रैव कारणतत्रै स्थिरमासे स्थिरेशो स्थिरेशेन ववैश्च मनसु
 कुर्वति स्थापनं शंकोः शंभुस्थापनमेव वा कार्तिकनिषेधस्तलापरः कुंभे माघे पितृवर्षां भंदि राणा सुपक्रमं महर्षयः प्र-
 शंसंति धान्यागारं विहाय च निषेधो धान्यगृहपरः पाकभोजनशालादौ मार्गशीर्षे अफाल्गुनः रथ्यागे ह्महादो च सह
 स्यः क्वचिरेव तु पौषाघादनिषेधस्तत्र प्रधानगृहपरः न प्रधानगृहारंभं कुर्वालो येष शत्रवावपीतितत्रैवोक्तैः ज्योतिस्तत्वे पूर्वा-
 परास्पलुनभोल्यौ यौषेयास्म्योत्तरास्यं सहसिद्धितीये कायं गृहं जीवबुधसंक्रांतीनां चास्तगो जीवसितौ च हित्वा रत्नमाला-
 याम् कर्कनक्रहरिकुंभगतैर्के पूर्वपाश्विभममुरवा निगृहाणि तौलिमेषदृष्टश्चिद्विद्वत्तदस्मिन्नेतरसुखानि वदंति देवज्ञ-
 वल्लभाः शोकं धान्यं पंचतानिः पशुकल्पं स्वस्तिर्नैस्त्वं संगरं पृत्य नाशाम् स्वस्ती प्राप्तिं वन्दिहीतीति च लक्ष्मीकुपुश्वेनाद्या गृहारं-
 भकात्ते गर्गः स्युननामृगशो हिण्यां पुष्ये भैत्रेकरत्रये धनिष्ठादितये पौष्णी गृहारंभः प्रशस्यते रोहिण्यां अचरात्रवेदिति
 युगे हस्तत्रये मूलके रेवत्युत्तरफाल्गुनीषु रगभैर्भैत्रोत्तराषाढयोः शस्तं वास्तु कुजा कंच वलितदिने गोकुंभसिंहे सुरवे कन्यायो
 मिथने नभः शक्रविसहोराधोर्जके फल्गुने कालादर्शे मनकुमारः आदित्ये श्रीमन्वर्जं तु सर्वे वापाः शक्रप्रदाः वास्तुशास्त्रे

मार्गशीर्षेनयापोये चेशारये आचयेनया फाल्गुनेचरुतं चैश्वसर्वसंपरमदं भवेत् कान्तिकेमाघमासेच चैत्रे ज्येष्ठे तथा शिवने
मास्याद्यदेभाद्रपदेन कुर्पात्सर्वथा गृहम् द्वितीयाचतृतीयाचपंचमीसप्तमी तथा त्रयोदशी च दशमी पूर्णा चैकादशी तथा
वैश्वारंभे गुरुभायस्पर्कविशेषाच्छुक्लपक्षगाः अवहारसारे शिलान्यासः प्रकर्तव्यो गृहाणां श्रवणेभृगौ पौष्णे हस्ते च रो
हिष्णोपुष्याशिवन्युत्तरात्रये चास्तमदीपे अथोपुरे वैभेर्विदधानरवानां शिलास्तथैवोर्ध्वपुरे वैश्वपट्टम् तिर्यङ्पुरे वै ह्रीं
रकपाटयानं गृहप्रवेशो भृदुभिर्भवेच्च लहः स्नानं च या कंशायनं च भौज्यं गजालयं वा निगृहं धनस्य देवस्य पूर्वा
दिदिशि क्रमेण मध्ये सभासु पानिवेशनाय शिल्पघास्त्रे कन्यासिंहे तु लायां भुजगपतिमुखं शंभुकोणो ग्निरवातं
वायव्ये स्यात्तदास्यं स्वसिधनमकरे ईशरवानं वदंति कुंभे मीने च भैरवनिर्ऋतिदिशि सुखं रवानायव्यकोणो चाग्नेः क्रौं
जो सुखं वै वृषमिथुनगते कर्कटे रश्मिरवानं तत्सचिंतामणौ घंत्रं देव्यै गृहादीनां द्वात्रिंशच्छततोधिकम् नतत्राचिं
तये ह्रीमान् गुणानां व्यययादिकान् राजमानंदः आयव्ययोमासशङ्खितृणागारेन विंशयेत् शिलान्यासादिनो
कुर्यात्तथागारे पुरातने व्यवहारतत्वे निषिद्धेष्वपि कालेषु स्वानुक्कलेशभेदेन तृणकाष्ठगृहारंभे मासदोषो न
विद्यते चंडेश्वरः पूर्णोदितस्त्वमीयावत्पूर्वास्यं वर्जयेद्गृहम् एतेन रास्यं न कुर्वीत न च म्यादि चतुर्दशीम् अमावा
स्यास्त्वमीयावत्पञ्चिमास्यं विवर्जयेत् नवम्यादौ न तथायास्यं यावत्कृष्णचतुर्दशी भ्रवं हृत्वा तथा स्पृत्वा कर्तव्यं वा
स्तुरोपणम् सायान्द्वर्जं विवर्जयेत् रात्रौ तत्कामहानि शाम् वराहः दक्षिणपूर्वे कोपो कृत्वा पूजां शिलान्यसेत्प्र
थमाम् शोभाः प्रदक्षिणेन स्तुभाभ्वेन समुत्थाप्याः कालादर्शं वास्तुशास्त्रे स्नाने चैव शिलान्यासे दृष्टचक्रं प्रधास्य-

ते तच्चोक्तं शांतिरत्ने चतुर्हस्ताग्रभाणानुरागत्यागर्नसमंनतः कुंभोदकैः सेचयेयुः शांतिपाठपुरःसरम् ततर्इशानदि-
 भागे साक्षनं रत्नपंचकम् सान्यं कुंभोस्थिरं भुक्त्वा वास्तूपूजनपूर्वकम् कुंभोपरिशिला न्यासः कर्तव्यस्तदनंतरम्
 अथ गृहप्रवेशः बृहस्पतिः नंदायां दक्षिणोद्गरे भद्रायां पश्चिमेन तु जयाया मुत्तरह्मं पूर्णायां पूर्वतो विशेषत् वसिष्ठः
 कुर्यात् शक्रं दृष्ट्व नो वा मर्तोर्कं विभ्राभूज्या नग्रतः पूर्णकुंभं हर्म्यं रम्यं तोरणं सन्निवोनेः स्त्रोभिः स्वर्गीगीतवाद्यैर्विशो
 चं अथ हारनले सौम्यायने आचया मार्गं योषेज न्यर्क्षल्लग्नोपचयोदयांशो वामं गते कर्क गृहवास्तूपूजां कृत्वा विशेषे
 श्मभ्रकूटशृङ्गं वास्तुशास्त्रे लग्नात्यागादितोदिदं कूटोद्गोराशी नियोजयेत् एकमेकं न्यसेत् कोणे सूखं चामं विचिंतये
 त् वसिष्ठः चंद्रजार्ग्यं सितवासरेषु च आर्कं रक्तमहार्यलाभदम् सूर्यस्तुदिवसे स्थिरप्रदं किंतु चौरभयमत्र निर्दि-
 शोत् रत्नकोशो पुष्ये धनिष्ठा मृगशारुणोषु स्वायं भुवर्क्षेभिषु चोत्तराक्षं अक्षिणचंद्रं शक्रभद्रौ नृपस्य निथाचरि कैच गृ-
 हप्रवेशः नारदः प्रवेशो माध्यमोक्षेयः सौम्य क्वार्तिकमासयोः माघफाल्गुने येषां स्वज्येष्वभासेषु शोभनः अकपाद-
 मनाच्छन्नमदत्तबलिभोजनम् गृहं नम्रप्रविशेद्दीमानापदां माकरोहितत् ज्येष्ठः क्षुद्रग्रहपरः वृद्धगार्ग्यः भानो
 श्वसौमस्य विहाय वारोशूलादियोगानश्रभान्वापि रिक्ता निधिश्चापि मृदु भ्रवर्क्षे सौम्यायने च म्रगि शोद्गहाणि रत्न-
 मालापाम् स्वाष्ट्रमित्रशाशिपुष्यदेवतान्यामर्नं निमुनयो मृदून्पथ मेनेग्रे हरति भूषणांबरोद्गीतमंगलविधानमेषु च
 रोहिण्युत्तरानयं च ध्रुवाणि प्रवेशं श्ववास्तूपूजां कृत्वा कार्यः जीर्णोद्गरे तथोद्याने तथा गृहनिवेशने नवप्रासादभव
 ने प्रासादपरिवर्तने दाराभिवर्तनेन हतप्रासादेषु गृहेषु च वास्तूपशमनं कुर्यात्पूर्वमेव विचक्षण इति मात्स्योक्तेः तत्रैव

कृत्वा घृतोद्भिज्जपरानयपूर्णकुंभं दध्यक्षनाभ्यदलपुष्पफलोपशोभम् दत्वा हिरण्यवसनानितथा द्विजेभ्यो भांगल्यशो-
 निनित्ययं स्तगृहं विशेच गृह्योक्तहोमविधिनानाबलिकर्मकुर्व्यात्प्रासादवास्तुशाननेच विधिर्युक्तः संतर्पयेद्विज्जचरान-
 यभक्ष्यभोज्यैः शर्कूांवरस्वभवनं त्रिविशोक्तत्पम् अथ कलिकर्ज्यानि बृहन्नारदीये समुद्रयातुः स्वीकारः कर्मण्डलु-
 गिधागणम् द्विजानामसवर्णास्स कन्यासूपयमस्तथा देवराचस्तोसनिर्मधुपर्कप्रशोर्वधः मांसदानं तथा श्राद्धेवान-
 प्रस्थात्रयमस्तथा दत्तास्तनायाः कन्यायाः पुनर्दानं परस्य च दीर्यकालं ब्रह्मचर्यं नरमेधाध्वमेधको महाप्रस्थानगमने-
 गोमेधश्च तथा मत्स्यः इमान्धर्मो न्कलियुगे वर्ज्यानाहुर्मनीषिणः कर्मण्डलुः सौदकं च कर्मण्डलुमिस्तक्तः वृन्मयो वा व-
 ता ऊढा ऊढायाः पुनरुद्वाहं ज्येष्ठांशं गोवधस्तथा कलोपंचनकुर्वन्निष्पानृजायां कर्मण्डलुमिति हेमाद्रौ वचनान् ऊढा-
 याः पुरा पुरुषसंयोगान्मृते देयेतिकेचनेत्यादिभिर्विवाहानोक्ता हेमाद्रौ ब्राह्मे गोत्राभ्यातुः सपिंडाच्च विवाहो गोवध-
 स्तथा नराध्वमेधोमयंचकलौ वर्ज्ये द्विजातिभिः गोत्राद्रोत्रजायाः पितृषक्तः मातृसपिंडात् मातृस्तान्न कन्याया विवाहः क-
 भोनस्त्यः तेन यानि तद्विधाय कानि तानि युगांतरविषयाणि तथा व्यासः तृतीयां मातृतः कन्यां तृतीयां पितृतस्तथा
 शुक्लेन नौ द्वाद्विष्यंति वित्राः पापविमोहिता इति कलौ तन्निंदा माह मातृतस्तृतीयां मातृल कन्यामिस्त्यर्थः उक्तं चैतन् प्रा-
 क् मयं स्थीभ्यश्च स्तरागान्चा मभित्यादिना विहितमपि वर्ज्यम् हेमाद्रौ आदित्यपुराणे विधवायां प्रजोत्पन्नो देवरस्य-
 नियोजनम् यात्रायाः क्षतयो न्यास्तु वरेणान्येन संस्कृतिः कन्यानामसवर्णानो विवाहश्च द्विजन्यभिः आतनाधिद्वि-
 जाभ्याणो धर्मगुण्डेन हिंसनम् द्विजस्याव्योमुनो मातुः शोधितस्यापि संग्रहः सच दीक्षाच सर्वेषां कर्मण्डलुविधारणम्

महाप्रस्थानगमत्रयोगोसंज्ञातिश्वगोसवे सौत्राप्रव्याभापिस्वरग्रहणस्वचसंग्रहः अग्निहोत्रहवन्याश्वलेहोत्तीतापरिग्रहः
वृत्तस्वाध्यायसापेक्षमद्यसंकोचनंतथा प्रायश्चित्तावधानंचविप्राणांमरणांतिकम् संसर्गदोषस्तेयान्यमहापातक-
निवृत्तिः संसर्गदोषस्तत्संगीचिपंचमइत्तक्तः स्तेयंच नद्व्यामिमहापातकाभि ब्रह्महत्यासूरापगुरुभृत्यानिनीणि
नेषीकामकृतानांयरणांतिकेप्रायश्चित्तंविप्राणांकलौनेत्यर्थः मरणांतिकेहिजातिवधानिमित्तंहादशाब्दद्विगुणं ब्रह्म
वधनिमित्तंचद्विगुणंभवति तच्चतुर्थेनास्तिभिष्कृतिमितिनिविद्धम् नचात्सहत्याविधिनातद्वाध तैन्नद्यात्सहत्यानि-
मित्तस्येवलाघोनेनजातिवधानिमत्तस्याभिन्यविषयत्वाच्च संसर्गिणस्तत्कामतोपि व्रतस्येवोक्तेर्मरणांतिकम् नापिस्ते
ये तन्नराज्ञोचधकर्तृत्वाच्च तेनतयोर्मरणांतिकाभावाच्चयोरैवनिष्कृतिर्भिन्येवांचयाणाम् युगांतरेतुक्लौनिवेधव
लादेवप्रवृत्तिः एतद्विप्रपरम् नस्तुचियादेः तदुक्तंविप्राणांमरणांतिकमिति विशेषोस्त्वक्तैमायश्चित्तरत्नेसेपः वरा
तिथिपितृभ्यश्चपथूपाकरणाक्रिया दत्तोरसेतरेपांतुपुत्रत्वेनपरिग्रहः सवर्णीन्यांगनादुष्टैः संसर्गः शोधितैरपि अयो-
भोसंग्रहे हतैरित्यागौगुरुस्त्रिग्रहः प्रोद्देशान्यसंत्यागउद्दिष्टस्यापि वर्जनम् प्रतिमाभ्यर्चनाधार्मिकसंकल्पश्चसधर्म-
कः अस्थिसंचयनादूर्ध्वमंगस्यशनिमेव च ग्रामिचंचैवविप्राणांसोमविक्रयणंतथा षड्भक्तानशनेचान्नहरणंहीन-
कर्मणः माधवीयेष्टध्वीचंद्रोदयेन धृद्देशसगोपालकुलमित्राधर्षिराणाम् भोज्यान्नतागृहस्थस्यतीर्थसेवादिदु-
रतः शिष्यस्यगुरुदारेषुगुरुवद्वनिशीलता आपहतिहिजाश्रणाग्रशक्लनिकृतातथा प्रजायतुहिजाश्र्याणां प्रजारणि
परिग्रहः ब्राह्मणानांप्रवासित्वंसुखाग्निधमनक्रिया बलात्कारादिदुष्टस्वीसंग्रहोविधिचोदितः यतेश्वसर्वचयेषुभि-

धावर्याविधानतः नवोदकेदशाहंचदक्षिणागुरुचोदिता ब्राह्मणादिषुशूद्रस्यपचनादिक्रियापिच भृग्वग्निपतनेश्वैवहृद्वा
 दिमरणंतथा गोनृमिशिशिष्टेपयसिशिष्टेराचमनक्रिया पितापुत्रविरोधेषुसाक्षिणांदंडकल्पनम् यत्तेसायंगृहत्वंचसूरि
 भिल्लत्वदर्शिभिः एतानिलोकगुप्त्यर्थकलेरादोमहात्मभिः निवर्तितानिविहृद्विर्व्यवस्थापूर्वकंबुधैः स्मराग्रहणस्यनत
 क्रतुः संग्रहोव्यवहारकः नचमद्यंचेतिस्मात्मान्येननिषिद्धस्यानेनोपसंहारइतिचाव्यं निषिद्धस्यनिवृत्तिमात्रफलत्वेनवि
 शेषानपेक्षत्यात् नहिस्यादित्यस्यनब्राह्मणहन्त्यादित्यनेनोपसंहारोहिंसांतरस्यादोषत्वापत्तेश्चनिरूपितत्वेनद्धेमाद्रिणा
 न्यत्रैतत्परम्यते स्मराग्रहस्योद्देश्यस्यसौचामणिविशेषणाविवक्षयावाजपेयोपिनिषेधः सौत्रामण्यांतुपयोग्यहावास्तुरि
 त्यापस्तंबोक्तैर्वैकल्पिकपयोगेहैरव्यधिकारः वाजपेयेतुतस्मासौमानाभावात् सौमस्वरयोःसहस्यगेनांशेस्मराद्रव्यत्वा
 नस्यसाक्षनयागानामत्वेनताविनासंज्ञायोगान्कलौनाधिकारइतियुक्तंप्रतीमः त्रिकांडमंडनादिलिखनंतुनिर्मूलम-
 नाकरंच वृत्तैति एकाहात्ब्राह्मणः शक्येत्योग्निवेदसमन्वितइतिउक्तः आद्यस्याशौचस्यसंकोचोनतस्यनिष्कृतिर्दृष्टाश्रु
 त्वग्निपतनादनेइत्युक्तस्यप्रायश्चित्तस्यविधानउपदेशः कलौकर्तव्यलिव्यतेइतिव्यासोक्तैः पतितसंसर्गेदोषसत्त्वेष्वपिप्रा-
 नित्यनेत्यर्थः अन्यथा संसर्गः शोधितैरपीनिविरोधापत्तेः स्तेयभिन्नेमहापापेहस्यकृतेप्रायश्चित्तनेत्यर्थः सवर्णान्या
 असवर्णाक्षत्रियादिस्तयादुष्टेअथोनौशिष्यादौचनस्वस्तपरित्याग्याःशिव्यगागुरुगाचयेत्युक्तंस्यागः परोद्देशेनब्राह्मणा
 द्यर्थेआत्मत्यागः यद्वापरोद्देशात्स्यागौगोदानंमनसापात्रमुद्दिश्येत्युक्तम् उद्दिष्टस्यत्यक्तस्यवर्जनं प्रतिग्रहसमर्थोपि
 एकम् वेतनग्रहणेनप्रतिमापूजा स्वाशौचकालादिसंप्रत्यर्शनंतुत्रिभागनइत्युक्तंस्पर्शः षडिति उपोषिनस्यहंस्थित्वा

धान्यमब्राह्मणाद्धरोदित्कृत्तमन्त्रचौर्यम् आपदिधात्रादिवृत्तिः सुरवेनैवधोमेदग्निमित्यक्तं धमनं दशाहैर्नैवशाब्दात्तद्धूमिस्थं च
मवोदकमित्यक्तोदशाहः सुरवेतुवरंदत्वेत्यक्तत्वादसिणाश्रद्धेषुदासगोयालेति कंदूपकंस्नेहपक्वंच्चदुग्धेनपाचितम् एतान्य
श्रद्धान्यभुजोभोज्याभिमनुरब्रवीन् इत्यपराकंस्नमंतूक्तश्रद्धस्यपाकक्रिया पितापुत्रविवादेतुसाक्षिणांविपणोदमइत्यक्तः
सायंगृहत्वंविधूमेसन्नमुसलेइत्यक्तम् सृष्ट्वीचंद्रेणतु अदंतित्वसूत्रांविषाःस्थिवीदर्शनायच अभिकेवाद्यनाहारायत्र
सायंगृहास्मृतेइतिविष्णुपुराणोक्तोनिषिद्धः तेनाज्ञानशीलपांथादेः श्राद्धोदोचिनियोगोनकार्यः कलावित्यर्थउक्तः एतांभि-
कृत्यनीत्यर्थः निगमाः अग्निहोत्रंगवालंवेसत्यासंपलेपेतृकम् देवराच्चस्मृतोसन्तिः कलौपंचविकर्जयेत् अग्निहोत्रंतदर्थः
साधानं एतच्चसर्वाधानपरम् अर्धाधानंस्मृतंतेनोतस्मार्तग्न्योस्तृथ्यकृतिः सर्वाधानंतयैरेक्यकृतिः पूर्वपुगाय्ययेति लौगाक्षि-
वचनादिनिस्मृतिचंद्रिकायाम् एतेनचत्वार्यब्दसहस्राणिचत्वार्यब्दशतानिच कलेर्द्यदागमिष्यंतितदाचेतापरिश्रमः सन्या-
सस्त्वनकर्तव्यो ब्राह्मणेनविजानतेतिव्यासवचनंव्याख्यातम् सर्वाधानेपिविशेषमाहदेवलः यापदूर्णाविभागोस्ति यावद्देहः प्र-
वर्तते सन्यासंचाग्निहोत्रंचनायकुर्व्यास्तलेयुगेइतिअत्रपूर्वपुगाय्यनेतिलौगाक्षिवाक्येपूर्वपुगाभिरुतादानीत्येकोर्थः अन्ये
तुपुगस्यपूर्वकलैः पूर्वेभागाः सत्त्वार्यब्दसहस्राणीतिपूर्वोक्तवाक्याच्चतुमत्वारिंशच्छतवर्षावच्छिन्नः तस्मिन्भागेसर्वा
धानंकार्यम् तदुत्तरंतुयावद्दूर्णविभागोस्तीतिवाक्याद्दूर्णविभागपर्यंतमर्धाधानमित्याहुः सन्यासस्त्रिदंडः इतिस्मिन्मन्त्रा-
यणभट्टस्मृतिस्सूत्रामरुणभट्टास्मजदिनकरभट्टास्सुजकमलाकरभट्टकृतेनिर्णयसिंधौतृतीयपरिच्छेदेकालिकृत्याभिस

माप्तानि ३ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

प्राप्तानि

3

इति निर्णयसिंघोनुनीयपरिच्छेदप्रथमप्रकरणसमाप्तं

अथ निर्णयसिधौ तृतीयपरिच्छेदे आशौचप्रकरणं प्रारभ्यते

श्रीगणेशाय नमः अथाशौचप्रकरणं प्रारभ्यते नारायणात्मजः श्रीमद्रामकृष्णस्मृतुना कमलाकरसंज्ञेनाशौचं निणी
 यते पुना १ मरीचिः आचतुर्थदिने त्वावः पातः पंचमषष्ठयोः अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्याद्दशाहं सूतकं भवेत् द्वादशाराश
 रः गर्भं स्वावेतु नैरुक्ता रात्रयो मास संमिताः सार्वगर्भस्थविद्वांसो मासादर्वाक्यतुर्थकान् पानमूर्ध्वं वदं त्येके तत्राधिकं तु
 सूतकम् स्यायेमातुस्त्रिरात्रं स्यात्सपिंडांशो च नर्जनम् प्राते मातुर्यथा मासं सपिंडानां दिनत्रयम् अत्र सर्वत्र मूलं भिना
 क्षरायां ज्ञेयम् अत्र मासत्रये त्रिरात्रं स्यादित्यनुवादः राजस्वलावेने वतस्सिद्धेः यद्यप्यनेन चतुर्थमासेपि त्रिरात्रमा मीति
 तथापि षण्मासाभ्यन्तरं यावत् गर्भस्त्वावो भवेद्यदि तदा माससंभेत्ता सां दिवसैः शतद्विरिष्यते इत्यादि पुराणात् रात्रि
 मांसतुल्याभिर्गर्भस्त्वावेवि शब्दानीति मन्त्रेः गर्भस्त्वावेपथा मासमन्त्रिरेतून् मेत्रय इति भरिच्युक्ते च तून् रात्रं ज्ञेयम् अत्रि
 रेत्रिमासमध्ये उत्तमे ब्राह्मणे अत्र सपिंडानां स्नानम् सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सतीति तत्रैवोक्तेः एतदाचतु
 मासात् प्राते त्रिदिनस्योक्तेः अकारणायाः शब्दे रसंभवात् सद्यः पदं स्नानपरम् एवमत्रेपि गर्भस्त्वावे स्नानमात्रं पुरुषस्ये
 निवृद्धवसिष्ठोक्तेः पुरुषस्येति सपिंडोपलक्षणम् पूर्वोक्तवचनात् आनतुर्थमासं सपिंडानां न स्नाने किंतु पुंस एव प्राते
 त्रिदिने निर्गुणपरम् गुणवतस्तु अजातदंतेन नये शिशो गर्भं च्युतेन या सपिंडानां तु सर्वेषामेक रात्रमशौचकमिति यमो
 क्तेरेकाहं इति मदनपास्त्रिजातः सप्तमासादि दशाहम् एतत्सर्ववर्णाविषयम् तुल्यं ययसि सर्वेषामिति कान्तेन थैव चेति व्या
 सोक्तेः पराशरः जाते विप्रो दशाहेन द्वादशाहेन शूद्रो मासेन शब्दमिति संवर्तः जाते पुत्रेपितुः
 स्नानं सर्वैलं तु विधीयते माता शतद्वये दशाहेन स्नानात्तु स्पर्शनं पितुः पुत्रपदात्कन्यो संतो न पितुः स्नानमिति हारलवायाम्

तन्न पुत्रपदस्पर्शोन्नीमातामहस्तेनेनिकन्यायामपिप्रयोगात् यच्चतत्रैवोक्तम् सूत्रकेतुमुखंवदस्त्वानातस्यजनकस्तनः कस्या
संचैतस्मान्तुशब्दोभवतितत्क्षणात् इत्यादित्यपुराणानुरवदर्शनोचरमेवपितुः स्नानमिति तन्न विदेशोमुखदर्शनाचध्यस्य
भ्यतापत्तेः मुखदर्शनोचरपुनः स्नानार्थोभेदमिति स्नानगोडाः तन्न मूलैक्येन ज्ञानमात्रपरत्वात् इदं सर्ववर्णसमं सूत्रिका
सर्ववर्णेषु दशरात्रेण शब्दमिति ऋतौ च न पृथक् शोचं सर्ववर्णेष्वयं विधिरिति हारलतायां प्रचेतसोक्तेः यत्तु ब्राह्मे ब्राह्मणी
क्षत्रियवैश्या प्रसूता दशभिर्दिनेः गतेः शूद्रा च संस्पृश्यात्रयोदशभिरेव चेति प्रयोगपाठिजाने पारस्करः द्विजानेः सूति
कायाः स्यात्सा दशाहेन शब्दमिति त्रयोदशेन हि संप्रासे शूद्रा शब्दात्सप्तशय इति तदस्पृश्यत्वपरम् अंगिराः सूत्रके सू
तिकावर्जं संस्पृशेन्निति विध्यते संस्पृशेत्सूतिकायास्तस्नानमेव विधीयते नाशोचं सूतके पुंसः संसर्गचेन्न गच्छति रजस्तत्रा
शुचि होयंत च पुंसि न विद्यते संसर्गमिथुनम् स्पृशेत् इत्यन्ये यातुरेव सूतकं तां स्पृशतश्चेति हारलतायां सूत्रके रिति तन्न सं
स्पृशेत्सूतिकायास्तस्नानमेव विधीयत इति स्नानमात्रोक्तैः सौमं तव च नस्य स्नानयंतं मसृश्यत्वमात्रबोधकत्वात् एवका
री बालस्पृश्यत्वार्थः माधवस्तु यस्तेः सहस्रपिंडोपि प्रकुर्याच्छयनाशनम् बोधवो वापरो वापिस दशाहेन शब्दमिति बृह
स्पतिस्मृतेः शयना सनादि रूपं संसर्गमाह पराशरः यदि पत्न्यां प्रसूतायां द्विजः संपर्कं कृच्छति सूतकं तु भवेत्तस्य यदि विप्रः
फण्डं गच्छेत् पितृवत्सापत्न्यमातुः प्राकृत्स्नानादस्पृश्यत्वम् सूतिकास्पृशेत्तु यावदाशौचं अन्यास्तमातरस्तद्वत्तद्गृहं न व्रजंति चे
दिति ब्राह्मोक्तेरिति शब्दद्वितत्वादयः तन्न तद्गृहं गत्वा सूतिकां यदि न स्पृशति तदा स्पृश्याः अन्यथा चेति तस्यार्थः कर्मनिधि
कारमाह पठेन्नसिः सूतिकां पुत्रवतीं विशति रात्रेण कर्मणि कारयेन्वासेन स्त्रीजननी इदमाशौचोत्तरं अन्यथा शूद्राः

सपिंडानामाशौचेतदभावः स्यात् विध्यनुवादविरोधश्च एतच्च सोमयागादिश्रौतभिन्नपरम् प्रजातायाश्च दशरात्रादूर्ध्व-
स्तानादितिकात्यायनोक्तेः व्यासः प्रथमोदिवसेषवेदशमेवैवसर्वदा विशेषेणुनकुर्वीतसूतकं पुत्रजन्मनि पुत्रशब्दोपपत्त्य
मात्रपरः ब्राह्मो देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते हि जन्मना आर्यानि तस्मान् दहः पुण्यं षष्ठं सर्वदा जनने विशेषः प्रागुक्तः
अत्र प्रयोगपारिजातः पुं प्रसवे दशाहः स्त्र्यपत्ये तु च्यहः पुं जन्मनि सपिंडानां दशाहाच्छुद्धिरिष्यते अहादेकोदकानां
च एकहं सूतकं क्वचित् स्त्रीजन्मनि सपिंडानां सोदकानां अहाच्छुचिः स्त्रीषु त्रिपुरुषं ज्ञेयं सपिंडत्वं हि जौनमा इह
स्मृतेरित्याह मेधातिथिरपि अप्रतानांतु स्त्रीणां त्रिपुरुषी विज्ञायते इति वासिष्ठमुक्ताशौचे एवेताद्विधा हेतुविधिर्दर्शित
एषेत्याह अन्ये तु त्रिपुरुष सपिंडस्य कानीनकन्यापरत्वमाहुः अप्रतानांतथा स्त्रीणां सपिंडस्य सप्तपौरुषं प्रतानां
भर्तृसपिंड्यं ग्राहदेवः प्रजापतिरिति कैर्मन्त्रिरोधाच्च अत्रेदंतत्वं पंचमात्स समाद्धीमानुयः कन्यासु द्वे हो द्विजः गुरुतत्प्री
सगिर्ये इत्यादि विरोधाच्चिपुरुषं प्रकरणान्मरणाशौचपरम् वासिष्ठे तदये उदकदानोक्तेः तेन कन्याप्रसवेऽपि सप्तपौरु
पंदशरात्रमेव न च कन्यापुत्रकृतं प्रसवे बलाबलं काप्युक्तं अग्निस्मृतिस्त्वनुकल्पो विगीतायेति सर्वसिद्धान्तः अन्य
त्रिपुरुषं सपिंडानां अष्टमादिसोदकानां च च्यहसाम्यायोगात् चतुर्थीदिसप्तमातानां च किमपि न स्यात् तेन कन्याप्रसवे
दशाहा एव किंच स्त्रीजन्मोद्देशेन त्रिपुरुषं सपिंड्यते पांचत्रिचचित्यनेकार्थं विधिः कथं स्यात् वाक्यभेदापत्तेः न च
चतुर्थोदीनां सोदकत्वं कापिसिद्धम् तेन त्रिपुरुषं चतुर्थोदीनां च स्त्रीजन्मनि सोदकत्वं विधाय पुनस्तेषां त्रिरात्राशौचवि
धौ विध्यनुवादविरोधो वाक्यभेद इत्यं चेत्यसंवादा र्थाग्निस्मृतिर्हेया अथ भृताशौचं हारीतः जातमृते मृतजाने वा सपि-

डानां दशाहमिति स्वाशौचपरम् जानभृतेनालच्छेदोर्ध्वं यावन्नाच्छिद्यतेनालंतावन्नाभोतिसूतकम् छिन्नेनालेततः पञ्च
 सूतकं पुविधीयत इति जेभित्युक्तेः गाल्यां छिन्नायामाशौचमिति हारीतोक्तेः नालाच्छेदात्पाकमातुः स्वर्षोपिन दोष इति श
 द्विन्त्वोक्तिः परास्ता नाभिच्छेदात्पाकमृतेतु हहन्मनुः जीवन्जानोयदित्तोभृतः सूतक एव तु सूतकं सकलमातुः पि
 आदीनां त्रिरात्रकं इदं च प्रसवाशौचमेव शावनिमिचं स्नानमात्रम् ग्राडनामकरणात्सद्यः शौचमिति शंखोक्तेः अ
 नकश्चिदाह नामकरणमाशौचांतकालोपलक्षणम् आशौचव्यपगमेनामथेयमिति विष्णूक्तेः आशौचे च व्यवतिक्त
 तेनामकर्मविधीयते इति मनूक्तेः श्वनाम्नो नियतकालत्वात् न च नामधेयं दशम्यांतु ह्यदश्यां वापि कारयेत् पुण्येति
 थोमुहूर्तेवानक्षत्रे वा गुणान्वित इति मनूक्तेरभियनकालत्वम् दशम्यामतीतायां विप्रः ह्यदश्यामतीतायां क्षत्रिः यः
 वैश्यः षोडशे शूद्र एकांतिं शेष इत्यपि ज्ञेयम् पुण्य इत्याद्यनुक्त्यः तेन गान्तः कालोपलक्षणम् एवं दंतजननेषि दंतज
 न्यससमेमासीत्कपनिषदिभियतकालत्वात् चोलेतुनकालोपलक्षणम् प्रथमे ब्दे तृतीये वा कर्तव्यं श्रुतिचोदनादि
 तेमनूक्तेः ततः संवत्सरे पूर्णे चूडाकर्मविधीयते द्वितीये वा तृतीये वा कर्तव्यं स्मृतिदर्शनादित्यमोक्तेः तस्यानिय
 तकालत्वादिति तन्मदं चोत्तवन्नामदंतजनमयोरपि स्वरूपेण निमित्तत्वोपपत्तेः तद्विशिष्टकालानुवादे वाक्यभेदा
 त् सप्तममासादर्वाकृतं तजननेतदभावप्रसंगाच्च यस्तूपनिषद्दर्शनेन निर्णयंकुर्यात् सन्तुं शतायुः पुरुष इति श्रु
 तेः र्वायितृमरणे तदत्यकर्मपित्तजेत् ननु कालानुपलक्षणेनामोक्तर्षे तदभावे वा स्नानमात्राच्छुद्धिः स्यात् ततः
 कम् अस्तु अत एवोक्तं आदंतजननः सद्य इति साचविष्णुवचनाद्वाहाभावविषयेति वक्ष्यामः त्रिवर्षादवपि स्या

दिति चेत् तदा हंलादिभिर्मैत्रौर्वशेषाशौचैः पूर्पस्यवाधात् तदुक्तम् पूर्वाबाधेन नोत्पन्निरुत्तरस्य हि सिध्यतीति जनना
 शरात्रेज्युषे शनरात्रे संवत्सरे चेति परिशिष्टे द्वादश्यामपरे रात्र्यां भासे पूर्णतथापरे अष्टादशौहानितथाचदत्यन्ये मनी
 पिण इति भाविष्ये च नाम्नः कालाभियमाच्च न च प्राथम्याद् दशरात्रेतीति इति मुख्यः कालः अन्यस्त्वनुकल्प इति बाध्यं
 चोलेपितथापत्तेः न च दनजननकालानुपलक्षणो सदंतजानमृतस्य दाहे काहप्रसंगः दशाहेन बाधात् नामकरणोत्तर
 मेव दाहप्रवृत्तेः दशाहाभ्यंतरे बाले म्रियते तस्य बांधवैः शावाशौचनकर्तव्यं सूत्याशौचं विधीयते इति ह्यहम्भनूक्ते
 आशौचं दाहोपलक्षणम् सूत कयादि निगारस्तुरोक्तेः यत्तु विष्णुः अनि हत्ते दशाहेतु पंचत्वं यदि गच्छति स च इव विश्व
 ङ्किः स्यान्म्रैतं नोदकक्रियेति तदपि म्रैताशौचनिषेधार्थं ननु सद्यस्त्वपरम् वाक्यभेदात् किंच नाम कालात्प्राकृभृतस्य स्म
 नं तदुत्तरं त्वेकाहादिनाम काले त्वेकादशाहे मृतस्य न किमपि स्यात् अथ शंखवचनेत्यबुलोपे पंचमीति दात्रागिति नोपप
 द्येत् नाभिवापि कृतं सतीति मन्वादि विरोधात् ह्यज्ञानाभ इति माधवमिताक्षरादिविरोधाच्च न कालोपलक्षणं काशीतिदि
 क् नानामोत्तरं दंतोत्तरेः प्राग्दाहे सत्यहः अदंतजानेन न ये शिशो गर्भं व्युत्तेतया सपिंडानां तु सर्वेषामहोरात्रमशौचकमि
 ति यमोक्तेः दाहाभावे तु स्नानमात्रम् अदंतजानेन प्रेतसद्य एव नास्थान्नि संस्कार इति विष्णुना दाहाभावेन दुक्तेः आदंत
 जन्मनः सद्य इति याज्ञवल्कीयाच्च दाहविकल्पं चाह लोकाक्षिः तूष्णीमेवोदकं कुर्यात्तूष्णीं संस्कारमेव च सर्वेषां कृतं चू
 डानामन्यत्रापीच्छया रूपम् अन्यत्राकृतं चूले अत्र चूडाकरणं तृतीयवर्षरूपकालोपलक्षणार्थमिति मेधातिथिहरदत्ता
 मसुरपि न त्रिवर्षस्य कर्तव्या बांधवैरुदकक्रिया जातक्षस्य बाधुर्न निगवा विहृते सतीति उदकं दाहोपलक्षणम् दंतोत्तरे

नंतं मां कृत्रि वर्षीता न्युते हः दंतजाने प्यकृतचूडेतु होरात्रेण श्रद्धिर्निषिष्णुकेः त्रिवर्षीर्ध्वं कृतचूडोः कृतचूडो वा प्रागुपनयनाभ्यहः यद्य
प्यकृतचूडो वैजानंदनस्तस्मां स्थितः तथापि दाहयित्वेन भाशौ चंभ्यहभाचं रोदो गिरसोक्तेः अकृतायामपि चूडायां त्रिवर्षीर्ध्वं दाहादि नियतं
ना त्रिपर्वस्येति वचनात् कंतायां वर्षचयात्प्रागपि तन्निश्चयतं तूष्णीमेव अत्र जानंदनं त्वमुद्देश्यविशेषणत्वादविवक्षितं दाहयित्वेत्यनुवा
दः उभयविधौ वाक्यमेवात् त्रिवर्षीत्याक्चूडाभावे गिनदनेभ्यहस्तदभावे विष्णूक्तेरेकग्रह इति माधवः यस्तु कश्चिदाह उन्नत्रिवर्षविषयादस्म
देवार्थाच्चिवर्षीर्ध्वमपि तस्मिद्धिः विज्ञानेश्वरोक्तं च त्रिवर्षीर्ध्वमकृतचूडाविषयत्वांचित्यस्मानंदनं पदवैयर्थ्यादिति तनुच्छं दाहस्या
विधेयत्वात् नृणामकृतचूडानामश्रद्धिर्नैशि कीर्त्तयतेति मन्त्रोक्तेः त्रिवर्षीर्ध्वमेकग्रहापत्तेरर्थव्यहसिद्धेः त्वयाप्यमेतयांगीकारात्पदवैय
र्थ्यस्य सास्मादाव्यार्थज्ञानाच्चेत्यलम् मिनाक्षरार्थानि भिन्नदूषणेन प्रथमवर्षादौ कृतचूडस्य सदाभ्यहः निवृत्तचूडकानां त्रिरात्राच्छु
द्धिर्निष्यत इति मन्त्रोक्तेः एतत्सर्वं प्रागुक्तं सपिडानां गानापि नोक्तं दशाहोर्ध्वमृते सर्वत्र विराजं बाष्पानामजानंदनानां त्रिरात्रेण श्रद्धिर्भित्तिक
श्योक्तेः वैजिकादभिसंबंधादनुक्तदशद्यंभ्यहमिति मन्त्रोक्तं श्रद्धितत्वादयो गौंडास्त अजानंदनं भरणोपचारे कदाहमिष्यते दंतजाने त्रि
रात्रं स्याद्यदि स्यातां तु निर्गुणा विनिर्गोर्मात्काशयं श्रद्धपरं अनूदानां तु कन्यानां तथा वै शूद्रजन्यनामिति व्यहनुवृत्तौ शंखोक्तेः त्रिरात्रं तु भ
वेच्छूद्रेषणमासेपिशिशोः सुत इति मत्स्यसूक्ताच्च दंतजानेशूद्रतु पंचाहः यथाहो गिराः शूद्रो त्रिवर्षी न्यूने तु मृते श्रद्धिस्तु पंचाभिः अत ऊर्ध्वमृते
शूद्रे द्वादशाहो विधीयते षड्वर्षं नमनीतोयः शूद्रः संधियते यदि मासिकं तु भवेच्छोचमितां गिरसभाषितमिति यस्तु अनूदभार्यः शूद्रस्त्व
तिशंखोक्तं मासाशौचं तत्सगुणशूद्रपरं निर्गुणस्तनूदभार्येषुद्देशे त्रिवर्षीर्ध्वं दशहः षडब्दोर्ध्वमासः षडब्दात्प्रागपि कृतोद्दाहमास इत्याहुः ए
तनुत्यं वयमिसर्वेषां भित्तिविरोधाच्छिष्टविगानान्नादंतं व्यभित्तिविज्ञानेश्वरादयः दाक्षिणात्यानां सथैव अन्यदेशे प्रागुक्तमिति षोडाः एवं

कन्यास्वपि नास्वप्यजानंदतांस्त्रिचोरेकरात्रभिनिमाधवः यत्तुविज्ञानेश्वरेणोक्तम् ऊनद्विवर्षउभयोः स्मृतकं भानुरेवहीतियाश
 वन्योक्तेः गर्भस्येपेनेमानुदेशाहंजातुभयोः कृतेनास्मिसोदराणांचेतिपेंग्योक्तेःश्च यित्रोः सोदराणांचदशाहमस्पृश्यत्वमिति
 तन्नेदानींप्रचरति अतएवस्मृत्यर्थसारेतन्नाहर्तं कन्यासूक्तोत्सासाड्-मृतोस्मानम् अचूडायांतुकन्यायांसदाः शोचंविधीयन्-
 इत्यापस्संवोक्तेः इदंभिपुरुषमध्येअप्रजानांतुस्त्रीणांभिपुरुषीविशायतइतिवसिष्ठोक्तेः इदंवाग्दानोत्तरमितिगोडाः अप्रजानां
 नयास्त्रीणांसापिंडयंसास्योरूपमितिबचनान् चोलीत्तरंवाग्दानासूचंवासेकाहः अविशेषेणवर्णानामवधिंसंस्कारकर्मणः त्रि
 रात्रानुभवेच्छुद्धिः कन्यात्वन्हाविधीयतइत्यंगिरसात्रिवाविषयेहोविधानान् अतःशूद्रस्योपनयनस्थानीयविवाहासूचंवित्रा
 बंविवाहोत्कर्षेतुषोडशाब्दमध्येत्रिरात्रमेवेत्यपराकीयाः शूद्रेतुनिर्गुणेव्यद्वोर्ध्वपंचाहः षड्वद्वोर्ध्वविवाहाभावेद्वादशाहद्विगोडाः स
 गुणानांषोडशाब्दोर्ध्वहोविवाहाभावेपिपूर्णांशोचंवक्ष्यते तदुत्तरंप्राग्विवाहादूर्तुकुलेचसप्तपुरुषावधिचिरान्नंअचारिपूर्वंप्रजानुषोने
 चप्रतिपादिता असंस्करनातुसाज्ञेयान्निरात्रमुभयोः स्मृतमितिगरीन्युक्तेः त्वाकरेश्छुद्धितत्वेचशंखः पितृवैश्वमनियानारीरज
 पश्यत्यसंस्कृता तस्यांमृतायांनाशोचंरुदचिदपिशाम्यति याचज्जीवमाशौचमितिवाचस्पतिमित्राः अथानुपनोतेकिंचिदुच्यते
 नाम्नःपूर्वतननमेव तदूर्ध्ववर्षनयासूचंनोलाभावेष्मुदकदानविकल्पः नात्रिवर्षस्यकर्तव्याबोधैरुदकक्रिया जातदंतस्यचाकुरुः
 नीप्त्रिचापिकृतेसनीतिगमूक्तेः उदकक्रियासाहचर्याद्यहोपलक्षणंस्वगनेनान्यदोर्ध्वदिहंऊनद्विवर्षनिरपेनेन कुर्यादुदकंतनरनितया स-
 वत्स्योक्तेः उदकमंत्यकर्मपरगित्यपराकः यमः ऊनद्विवापिकंप्रेतंघृताकंनिरखेनेदुवि यमगाथांगायमानोयमस्मूक्तमनुस्मरन्गु-
 धनीयेन्नाहोपि स्त्रीणांतुपतितोगर्भः सद्योजानतोमृतोथवा अजानंदंतोमासेर्वामृतः षड्विंशतिर्वीहः वस्त्राद्यैर्हृषितंकृतानिदिक्षि-

पेचंतुकाश्रवत् स्वमित्राशानकैर्भूमोसद्यः शोचंविधायते अलंकरणमपि वक्ष्यते हस्तचूडस्य तु निवर्षालागूर्ध्वं वाग्युदकदानं नि
 यतम् यत्तुयसिष्ठः कृत्वा द्विर्वर्षे प्रेतैर्गर्भपतनेवासपिंडानां चिरात्रमिति तत्प्रथमाब्दचूडापरम् वर्षत्रयाद्द्विभक्तत चूडस्यापि
 नियतं वर्षत्रयोर्ध्वं उपनयनाखूर्वे च तूष्णीमग्न्युदकदानं तूष्णीमेवोदकं कुर्यात्तूष्णीं संस्कारमेव चेति पूर्वोक्तलोगोक्तिस्मृतैः वि
 उदानमपि कार्यम् असंस्कृतानां भूमोपिंडं दद्यात्संस्कृतानां कुशो धितिं प्रचेतसोक्तेः उदकदानं सपिंडैः कृतचूडस्येति गौत
 मोक्तेः उदकग्रहणमौर्ध्वं देहि कृमिति हरदत्तः द्वादशादत्तारादवोर्ध्वं कोणं गंडं मरणोत्तमिति सपिंडो करणं न स्यादेको द्विष्टानिकार
 योदिति हरदत्तधृतदेवलोक्तेः च मरीचिरपि प्रेतापिंडं चाहिर्दद्याद्दर्भमंत्रा विवर्जितमिति एतदनुपनीतपरमिति विज्ञानेश्वरः
 अत्र चूडेयपूर्वावधिः दूर्ययास्येतु तद्ग्रहणात् उदकग्रहणस्योपलक्षणत्वाद्वाहः पूर्वोवाधिरिति कैचिन् द्वादशाहत्सरादि
 त्सुपनीतद्विजानूदशूद्रविषयम् अहाशेनेचेपिंडदानविधियाह पारस्करः प्रथमेदिवसे दद्यात्स्वयं पेंडाः समाहितैः
 द्वितीये च तुरोदद्यादस्ति संवयनं तथा त्रींस्तदद्यात्तुतीये न्हिवस्वादिक्षालयेत्तत इति अत्र देवयासि कृमिबंधविशेषः शिशु
 रादत्तजननाह्वालः स्याद्यायदाशिरवः कथ्यते सर्वशास्त्रेषु कुमारोर्मौजिबंधनात् आपंच वर्षीत्कोमारपेण गंडो न वहायनः तथा
 गर्भेन श्लोकियानास्ति दुग्धं देयं शिशोमृते परंच पायसं क्षीरं दद्याद्वाहलपि पत्तितः एकादशं द्वादशाहं दृष्योत्सर्गविधि विना तथा य
 द्ग्रप्रधीयते बालस्तत्र प्रायः प्रदीयते किंचित्समानवयसां संस्कृत्यान्वयथाविधि भक्ष्यं भोज्यं च दानव्यं तथा च स्तनभक्षिका
 न हस्त्याणि प्रदेयानि सोपानत्कानितस्तमे कुमारशोचं बालानां भोजनं वस्त्रवेष्टनम् यच्चोपजीवते बालस्तत्तद्विधाय दीयते न
 था भूमिनिक्षेपणं बाले आवर्षं हयमाशिरवम् ततः परं स्वगन्धेष्ठदेहदा होयथाविधि अचूडेयूर्ध्वं रत्ननमीमसस्यार्थमावर्षं ह

यमिति प्रागापि कृतचूडस्य तन्निवृत्त्यर्थमाशिरवमिति तथा चूडाकर्मणिसंज्ञाने विपत्तिस्तदयदा भवेत् सूतकान्ते प्रकृतव्यं दृप-
स्योत्सर्जनं तथा तत्र दाहः प्रकृतव्यउदकं तत्र निश्चितम् आद्यानिषोडशापि स्फुरः सपिंडीकरणं विना इदं पंचवर्षे न रंजन्मतः पंच-
वर्षाणि मुद्गेदन्तमसंस्कृतम् पंचवर्षाधिकेनेवाले विप्रतिग्रहिजायते दयोत्सर्गादिकं कर्म कृतव्यमुदकं मतः अहत्य हनि संप्राप्ते कुयोत्
आद्यानिषोडश पायसेन शुडेन च पिंडं दद्याथाक्रमम् उदकुं भप्रदानं च पददानं निया निच दीपदानं निया किंचित् चित्पंचवर्षाधिके स-
दा कर्तव्यं तु रवगम्ये सन्नता र्वा कृमेतनुमये स्वाहाकारेणैव कार्याण्येको द्विष्टानिषोडश कजुदर्भे स्मिलेः शरङ्गैः प्राचीना वीतिना नयेति
तत्रैवोक्तेः अन्नमूलं चित्सम् वार्षिकादितु न भवत्येव सपिंडनाभावे पितृत्वा योगात् वचनाभावाच्च दिवोदासीये अन्नने निध-
नं मांसे विमादौ शूद्रजातिवत् क्रियाः सर्वाः समुद्दिष्टाः सपिंडीकरणं विना उदकं पिंडदानं च कृतं नूडे विधीयत इति स्त्रीणां तू हाहा
लाङ्ग उदकं पिंडदानं विकल्पः स्त्रीणां चैके प्रचाना मिति गौतमोक्तेः स्त्री शूद्राश्च सभर्माणा इति वचनात् शूद्रद्वये वम् एतं द्वयो-
र्निमित्ता शौचं सर्ववर्णसमं तुल्यं वयसि सर्वेषामिति कान्तेन येन वेति व्याघ्रपादोक्तेः यानि तु निर्हन्त चूडका विप्रैश्चिरात्वाच्छुद्धि-
रिव्यने इति न हने क्षत्रिये पडुभिर्वैश्येन वाभिरुच्यते शूद्रैश्चैव न्यूनैः तु मृते शूद्रिस्तपंचभिः अत ऊर्ध्वं मृतैश्चूद्रैश्च द-
शाहो विधीयते षड्वर्णान्तमतीते तु शूद्रे मासमशौचक भित्यां गिरसा दीनिता निविधिस्थविगाना न्नादन्तं व्यानीति विज्ञाने श्वर-
मुद न पा रिजातादयः तेनेन दृशाच्छूद्राणां व्यवस्था प्रागुक्ता हैयेव तुल्यं वयसि सर्वेषामिति दाक्षिणात्य परम् अन्यदेशे-
कोमोक्ता व्यवस्थेति शब्दितत्वे अर्थजात्या शौचम् तच्चाह जपुं सामुपनयनोर्ध्वं प्रवर्तने चिरात्रमा व्रताद्दशाह शरात्रम-
तः परम् क्षत्रस्य द्वादशाहानि विधाः पंचदशैव त्रिंशद्दिनानि शूद्रस्य तदर्धे न्यायवर्तिन इति याज्ञवल्क्योक्तेः यत्तु स-

एव त्रिरात्रंदशरात्रंवा शापमाशौचमिष्यत इत्याह तत्रदशाहेत्रिरात्रमस्पृश्यत्वं एकदिनोत्पन्ने आशौचद्वयेदशाहमस्पृश्य-
त्वं मरणंयदितुल्यंस्यान्मरणेन कथंचन अस्पृश्यं त्रुभवेद्भोत्रं सर्वमेव सवांधर्षमिष्यं गिरसोक्तेः दशाहाशौचपरत्वे दशरात्र-
मतः परमित्यनेन पौनरुक्त्यापत्तेरिति श्रद्धिर्विवेकादयः स्मृतिभेदाद्विरात्रंदशं रात्रंवैतिविकल्पायोगाच्च यस्तु पुत्राणां वेदा-
नव्याप्यवृत्तिर्विदधाति तत्राहा श्वलायनः द्वादशरात्रं महागुरुस्तु दानाध्ययने वर्जयेदिति अत्रयाचदुक्तमिषेधोवास्पृश्य-
त्वमात्रं चान्तुकर्मानधिकारः एकादशाहानेंचैश्वदेवोक्तेः एकादशाहं कुरुत्का तत्र त्वयं ते विधीयत इति श्रद्धितत्वे तु त्रयः
पुरुषस्यानितुरवो भवंति मातापितृनाचार्यश्चेति विष्णूक्तेः पित्रादयो महागुरवः भर्ताप्युक्तो रामायणे पनिर्वैधुर्गतिर्भर्ता
दैवतं गुरुरेव च शानातपः पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः एकपदं सूदानां पितृमानृनिषेधार्थं सौंदर्यानां
त्रिरात्रमव्यहत्तूदकदायिन इति मन्त्रोक्तैः अग्निपुराणे सपिंडता तु पुरुषे सप्तमे विनियतं ते समानोदकभावस्तु निव-
र्तेत चतुर्दशे जन्मनामस्मृतैर्वैकेतत्परं गौत्रमुच्यते बृहस्पतिः दशाहेन सपिंडास्तु श्रद्धांतिप्रेतसूतके त्रिरात्रेण सकु-
ल्यास्तु स्मृत्या श्रद्धांतिगोत्रजाः स्त्रीश्च द्रुणोस्तु विवाहोर्ध्वनात्माशौचं वैवाहिको विधिः स्त्रीणां भोपनाय भिकः स्मृतद्रुक्तेः दत्ता-
नां भर्तुरेव हि स्वजातुक्तमशौचं स्यान्मृतक्रेजान्तकेन योतिमाचवीयेनाह्लाच्च शूद्रस्य विवाहाभावे पिण्डशवर्षोर्ध्वमासः अनु-
दभार्यः शूद्रस्तु षोडशाहत्सरात्परम् मृतसंसमधिगच्छेच्चैन्मासान् स्यापि बांधवाः श्रद्धिसमधिगच्छंति नात्र कार्या विचारणे
त्यपरांशोः श्रौतेः निर्णयामृतमदनपारिजातादौ तलन्यथोक्तम् हारीतः आमोर्जीवंधनाद्दिप्रः क्षत्रियश्च धनुर्गृहान् आप्र-
तोदयद्वाद्देश्यः शूद्रो वस्त्रद्वयगृहान् धनुः प्रनोदावष्टमेब्दे द्वादशो वस्त्रद्वयमिति मेधा निथिस्तु त्रिरात्रमात्रतादेशादित्य-

ननु गणोपनसणार्थम् मन्त्राहुः स्वकीयः सर्वेषां चाष्टमवर्षरूपः तेन चतुर्णामपि वर्णानामुपनयनाभावेऽप्यसमाहृत्यैव
गर्भेनाथो नमः न चापि मागदभाच्छिशयः भोक्ता इति स्मृत्यन्तरादूर्ध्वसंपूर्णमर्वाकृत्रिणम् ये व्यायोऽशब्दवेद्याल इत्याहुः
तेषामप्यसमाहूर्ध्वगृहेमास एव ऊर्ध्वमष्टमयोर्वर्षभ्याः श्रुतिः यद्दस्य मासि कीतिवचनादि स्याद् हारलताश्च द्वितत्यादिगोड
प्रोधेऽप्युक्तम् अनुपनीतोऽपि प्रदत्तत्वाच्चिपते पञ्चतवस्याद्योऽन्यहमेव हीनि हि जन्मना मयं कालस्त्वशणानुषडाब्दिकं
इत्यादिपराणोक्तैरुपनयनं कालोपलक्षणम् षडब्दपदं मासत्रयाधिकपरम् गर्भसमये वा ब्रह्मसुक्तेः यजुजाबालः मत-
तद्वादिनां न प्रतीतिरुपयथाक्रमम् दशाहच्यह एवैहैः शब्दस्यपि हि निर्गुणादिति द्विजदंताः इदं प्रतीत्युक्तेः पंचाब्दोप
नीतपरमिति तदेतन्नादियते वृद्धाः यानि तु पराधारः एकाहा द्वाह्रहणाः शब्दौ चोऽग्निवेदसमान्वितः श्रुत्या लैक्यलयेदस्तद्वि
हीनोदगाभिर्दिनेः केचन वेदः केचल श्रोतान्तेरप्युपलक्षणम् अयं संकोचो होमाध्ययनपर एव ननु संख्यावा विनिहारलतायो
अंगिराः सर्वेषामेव वर्णानां सूतकैर्भूतकेतथा दशाहाच्छुद्धिरेतेषामभिनिशातानपोन्नवीन् देवलः आश्रव्यं दशरात्रं तु स
र्वेषामपरेन्द्रः निधने प्रसवैर्वैवपशवंतः कर्मणः क्षयम् अत्यन्तोरक्तस्य कर्महानौ पीडावती विप्रपरिचर्यापरम् शूद्रे
दशरात्रमभिनिहारलतायां दक्षः सयः शौचं नयैकाहस्य हव्यतुरहस्तथा षट्दशहादशाहव्यपक्षो मासस्तथैव च म
रणांतनयान्यदशपथास्तुतकैः धितासरायां स्मृत्यन्तरे चतुर्थे दशरात्रं स्यात्सपिशाः पुंसि पंचमे पष्ठे चतुरहा-
च्छुद्धिः सप्तमे नक्षत्रे चतु इत्यादीनि तान्यापदनापद्रुणावदगुणवद्विषयाणि देशान्तरभेदाहानेयानि सद्यः शौचादिष्व-
ननु तानां पसायायावरादिपराः भवमरणांतजननादिनिमित्ताद्विन्नम् शिष्टविगानान्नादन्तर्व्यानातिविज्ञानेश्वरः

अस्मात्वाचाव्युहत्वाच्च अदस्तात्रं स्तथा हि जः एवंविधस्य विप्रस्य भर्त्तुं दासूतकं भवेदिति दक्षोक्ता अन्यपूर्वायस्य गेहेभ्यार्था-
 स्यात्तस्य नित्यशः आशोचं सर्वं को येषु देहे भवति सर्वदेहिनि ब्राह्मादिशब्दाव्यवस्थेत्यपरार्कमदनपारिजातादयः माधवस्त-
 दनस्ता आद्यसापेक्षमध्यसंख्येन न तथेति कालिकवर्ज्यपूक्तेः दशाह एव विप्रस्य सपिंडं मरणोऽस्ति कत्यांतराणि कुर्वाणः कलो
 भवति किं त्विषीति हारीतोक्तेऽथ न्यूनाशोचपक्षादुगातरविषयाः मरणांतादिपक्षास्तन्निर्दार्थवादं अन्यथा नामधारक-
 विप्रस्त दशाहं सूतकी भवेदिति विरोधः स्यादित्याह यत्तु देव लः दशाहादित्रिभागेन कृते संचयने क्रमात् अंगस्पर्शन-
 मिच्छंति वर्णानां नृत्वं दर्शयति पूर्णांशोचं स्मृत्यनामाह यच्चानुपनीता निष्क्रान्ता शोचोचित्राच्चादौ तेनैवोक्तम् स्वाशौच-
 काळादिज्ञेयस्य शान्तु विभागत इति तदपि युगांतरेषु अस्थिसंचयनादूर्ध्वमंगस्पर्शनेमेव चेति साधवीये कलो तन्निवे-
 धात् यत्तु हारलतायाम् चतुर्थे हनि कर्तव्यः संस्पृशो ब्राह्मणस्य तिति प्रचेतसोक्ते स्म हे क हाशौ चेपि चतुर्थ्याह एवांगस्य
 श इति तन्म देवलादिवशेनास्य दशाहगोचरत्वात् ये तु वर्णसंकरजाभूय विस्तिक्ताद्यास्तेषामाशौचविशेषः कलो नोप-
 क इति नोच्यते प्रतिलोमजानां नाशौचं मलपकर्षणार्थं नुस्नानमात्रमिति विज्ञानेश्वरः साधवस्त शौचाशौचे प्रकुर्वरि-
 न् शूद्रवर्णस्य संकरा इति ब्राह्मणेः शूद्रवद्वाहः हारलताव्येवम् दत्तकीनाक्षत्रिमादिषु त्रेषु अहीनवर्णागास्तस्त्रीषु
 च सपिंडत्वेऽपि प्रसवे मरणे च पूर्वापरपित्रोर्भर्तुश्च भिरात्रमेव न दशाहादि अनोरसेषु पुत्रेषु कुजातेषु च मृतेषु च परपूर्वा-
 १ आर्यास्त प्रसूतास्तमृतास्तु चेति त्रिरात्रानुदत्तौ विष्णूक्तेः सपिंडानां त्वेकाहः परपूर्वास्तु भार्यास्तु त्रेषु कृतकेषु च भर्तु-
 पेनोस्त्रिरात्रं स्यादेकाहस्तु सपिंडत इति साधवीये हारीतोक्तेः मृतके मृतके चैव त्रिरात्रं परपूर्वयोः एकाहस्तु सपिंडा ना

धिरात्रंगत्रयैपित्तरिति मरीच्युक्तेऽथ शंसवः अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्वन्यगतास्तत्र परपूर्वास्तत्र स्त्रीषु त्रिरात्रास्तु द्विरिष्यते
 परपूर्वापुनर्धूः इदं सगर्णास्तु हीनवर्णास्तु शंसवलिखितौ परपूर्वास्तु भार्यास्तु पुत्रेषु कृतकेषु च नानाध्यायो भवेत्तस्य ना
 जोचनोदकक्रिया ग्राह्येऽपि आद्यौ च तु त्रिरात्रं स्यात्समवर्णेऽपि निश्चितम् यत्पुत्रदशमीतौ अन्यपूर्वाविरुद्धास्तु त्रिदिनाच्छुद्धि
 दिष्यते तास्तेवानन्यपूर्वास्तु पंचाहोभिर्विशदयतीति तत्र पंचाहे मूलचिंत्यम् यत्पुत्रा गवल्क्यः अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्व
 न्यगतास्तनेत्येकाहमाह तदसन्निधौ शेषम् यदा पितुरेकाहस्तदा सपिंडानां स्थानं अन्याश्चित्तु दारेषु परपत्नीस्तु तेषु च
 गोत्रिणः स्थानशब्दाः स्फुटित्वान्नैवेव न सितेति प्रजापत्युक्तेः पितेति वोदुरुपलक्षणम् तथोपक्रमात् यत्पुत्रदत्तके पालक-
 प्रतियोगिकपुत्रत्वात् पूर्वापितुर्न त्रिरात्रं पूर्वसंबंधनिवृत्तेऽन्यदशाहादीति कश्चित् तन्न जनकेऽपि वैजिकादभिसंबंधा-
 दनुक्त्यादयं व्यहमिति वाचनिकाशौचस्यानिवार्यत्वात् पितृमरणेऽपि दत्तकादीनां त्रिरात्रं शुद्धित्वेऽत्राहो दत्तकश्च स्व
 यदत्तः कृत्रिमः कीत एव न चैकस्य स्मृतके भृतके चैव त्र्यहोशौचस्य भागिन इत्युक्तेः स्मृतिर्कोसु घातारलतायामव्ययम्
 दत्तकस्य पुत्रपौत्राणां जनने मरणे वा सपिंडानामेकग्रहः बीजिनश्चेति गौतमेन सासपौरुषसापिंडयोक्तेः सपिंडानां चैकः
 कत्वात् सपिंडेऽनुपुत्रीरुते सपिंडदत्तोरसयोर्भात्रोस्तु पुत्रयोर्दशाह एव तत्राकांक्षाभावात् सपिंडत्वेन दशाहमावल्या
 च पूर्वापरयोर्भनुरुत्सन्नयोः पुत्रयोस्ताहमाधवीये मरीचिः मानुरेक्याद्विपितृको भ्रातराचन्यगोत्रजौ एकाहं स्मृत-
 केतत्र त्रिरात्रं भृतकेतयो रिति दिक् ऊटकन्यानां तु विष्णुग्राह संस्कृतास्तस्त्रीषु नाशौचं पितृपक्षे तत्प्रसवमरणे च त्रि-
 तृगृहे स्थानांतदेकरात्रं त्रिरात्रं चेति प्रसवे एकरात्रं मरणे त्रिरात्रमिति विज्ञानेऽन्यथा पराकौ माधवस्तु प्रसवेऽपि त्रिरात्रं

पेत्रोः एक रात्रं प्रात्रादिवंधुवर्गस्य दत्ताभारीपितुर्गेहि सूयेतां यस्मिं येतवा तहंधुवर्गस्त्वेकैकं न शक्नोति चित्तं ज्ञानं कस्मिं भिरिति त्रा-
 केरित्याह यत्तु फश्चिदाह पक्षपदेन भ्रातरौ गृह्यते वाक्यान्तरेण भागिनी भृत्यौ त्रिरात्रोक्तेरिति तच्चित्तं त्यम् तदभावेन द्विरा-
 भ्रातुः प्रसवे एकाहः भृत्यौ त्रिरात्रमिति केचित् युक्तानुपक्षिणी परस्परं भृत्यौ भ्रातृभगिन्योः पक्षिणी भवेदिति ब्राह्मण-
 नृभिन्नानामेकाहः वर्गोक्तः इतरैषां तु यथाविधि वक्ष्यमाणान्वचनाच्च यत्तु प्रधानं भृत्यैः भृत्यैः पूर्णं भ्रातृरुग्रह इति क-
 नेत्सन्निर्मुलत्वा न्याशौचं पितृपक्षे इत्येताद्विरोधाच्च भ्रातः दत्ताभारीपितुर्गेहि प्रधाने सुपतेयस्य म्रियते वा भक्षदानस्याः पिता शब्देऽत्रि-
 दिनेरिति कल्पतरो रक्तद्वित्वेन पतिगृहे प्रसवे तु पित्रादीनामाशौचं नास्ति भृत्यौ पित्रोस्त्रिरात्रमस्यैव प्रनाप्रनास्तस्यैषि-
 रक्तसंस्कृता संस्कृतास्तु माता पित्रोस्त्रिरात्रस्यार्दितरथा यथा विधि अजातं दत्तास्तु पित्रोरेकरात्रमिति माधवीये शंख काव्याजि-
 स्मृतौ वैजिकादभिसंबंधादित्युक्तं स्मृत्यर्थसारे येन च माधवस्तद्विवात्रं जातं दत्ता परम् दत्तोत्पत्तेः प्रागेकरात्रं पित्रोः स च
 स्वभौटकन्यायां भौटायां वा स रास्तु चिः प्रदत्तायां त्रिरात्रेण दत्तायां पक्षिणी भवेदिति पुलस्त्योक्तं रन्यचकन्या भृत्यौ पित्रोः पक्षि-
 णीत्याह षडशीतावपि पितुर्गेहादतो न्यत्र यद्विपुत्रि प्रगीयते पक्षिणी तत्र पित्रोः स्थानान्येषां मिति न च य इति आभाते इयमि-
 ति स्मृत्यर्थसारे भ्रातृरुक्तपक्षिणी धवशरयोर्भगिन्यां च भ्रातृलान्यां च भ्रातृलैः पित्रोः स्वसापिन इत्थं पक्षिणी क्षिपयेन्निशा मिति ह्नुहस्प-
 ति स्मृत्युतेः शब्दित्वे कोर्मे आदंतात्सोदरे सद्यश्चाचूडदेकरात्रकम् आमदाना त्रिरात्रस्याह शरात्रमतः परम पित्रोर्भृत्यौ त्रिरात्रं त्रिरात्रम्
 पित्रोरुपरमे स्त्रीणां भूटानां तु कथं भवेत् त्रिरात्रेणैव शब्दिः स्यादित्याह भगवान् यम इति माधवीये ह्नुहस्पतः इदं दत्ता हातः ऊ-
 र्ध्वं तु पक्षिणी भ्रातृभगिनी गृहे तस्या वानहृहे भृत्यौ त्रिरात्रमन्यत्र तु पक्षिणी निषडशीता तुक्तम् ब्राह्मेण परस्परं भृत्यौ भ्रातृभगि-

न्योः प्राक्षिणीभावेन मानसाशौचगपुत्र्याः पितृव्याशौचमिष्यतरति शिष्यास्तस्य त्रिमूलत्वासितृब्येस्नानमात्रमाहुः त्रिंश
द्भेदयोः मेनेषोत्तार्यमानाभरुदुहिनुक्तनश्रोत्रियत्वंकसयाज्यस्वस्तीयेषुत्रिरात्रंत्रिदिवसमशक्तचिःसौदकस्तूभयत्र प-
क्षिपयाशौचमृत्विक्कुदुहितृक्तसहाध्यापिवंधुचयानेनासिश्वशूनुभिन्नश्चशरभगिनिकाभागिनेयप्रयाणे मातामत्या
चपित्रोः समरिचविरनोमानुलेयानुलान्यांचाथोसज्योनिरेचस्वावयनपतोग्रामनाथेचनये शिष्योपाध्यायबंधुचयगु
रुतनयाचार्यभार्यसगोत्रानूचानथोत्रियेषुस्वगृहपरमृतोमानुलेचैकत्राम् रात्रिसंब्रह्मचारिण्यथनुकथमपिस्वत्ससंब
धयुक्तेस्नानंवासोयुक्तंस्यादिदमपिसकलंसर्वणेषुतुल्यमिति अत्रमूलंमिताक्षरादोस्मष्टंदोहित्रभागिनेययोरुपनीत-
योत्त्रिरात्रम् अनुपनीतयोः प्राक्षिणी संस्थितेप्राक्षिणीरात्रिंदोहित्रेभागिनीसूते संस्कृतेनुत्रिरात्रस्यादितिधर्मोव्यवस्थि
तरतिवृद्धमनूक्तेः संस्कृतेदाहेन तेनदाहेत्रिरात्रंनान्यथेतिगोडाः तन्न विशेषेवैव्यर्थ्यात् मानुलादोसन्निधिविदेशाभ्या
प्राक्षिण्येकाहपौर्व्यवस्था मनुः त्रिरात्रमाहुराशौचमाचार्ये संस्थितेसति तस्यपुत्रेचपत्यांचदियारात्रमितिस्थितिः
त्रियेस्वगृहेमृतेत्रिरात्रम् श्रोत्रियेत्पसंपन्नेत्रिरात्रमशक्तचिर्भयेदितिसमृतेनोरतिमाधवः एकग्राभीणेत्वेकाहः कत्विक्षब
कृत्यकालश्रोतस्मार्तप्राजनपदेत्रिरात्रेकान्त्रेज्ञेये यद्यपिकर्मकुर्वणवान्वकः शब्दोभवतीतिशौचरात्रार्थैः कर्ममध्येक
त्वित्कमुक्तम् तथापिकर्मण्याशौचनिषेधान्दुर्जरमेवेतत्ज्ञेयम् गोडास्तसमानोदकाचांअहोगोत्रजनानामहुः स्मृतम्
मानुवंथोगुरोभिन्नेषंडलाधिपतेनयोतिजावालोक्तेर्मातृबंधुषेकाहमाहुः शिष्येस्वोपनीतेज्यहः शिष्यसनीथसब्रह्मत्वा
परपुत्रमेपत्रिरात्रमहोरात्रमेकारुद्रतिमाधवीयेचोपायनोक्तेः अन्यत्रतुमनुः मानुलेप्राक्षिणीरात्रिशिष्यत्वंकुर्वांधवेपुत्रे

निबंभुचयं आत्मपितृष्वस्तृमातृष्वस्तृमातृषुत्राः पितुःपितृष्वस्तृमातृष्वस्तृमातृषुत्राः मातुःपितृष्वस्तृमातृष्वस्तृमातृषुत्राः
 त्रैवेदित्तिनिज्ञानेश्वरः अत्रपक्षिणी पितृष्वस्तृमातृष्वस्तृमातृषुत्राः तद्व्युचर्गस्त्वेकेनेतिपूर्वोक्तब्राह्मणं यत्तुषडशी
 त्यां एवोपित्रीर्भगिन्योयेयेपितामहयोश्चैवभगिन्योनस्तृमातृषुत्राः मातुलाःस्वस्थपित्रोश्चपत्न्यश्चै
 वीप्रजाश्चयाः भानरश्चैनिमर्बेषुपक्षिणीस्वगृहेत्यहं एवंश्चशरजामातृदोहित्रविपदिस्मृतम् यच्चयमः जामात
 रिमृतेश्वरिद्विस्त्रिरात्रेणोभयोः स्मृता पक्षिणीशालकानांस्यादितिज्ञानापोत्रवीदितिनिर्मूलत्वान्मिताक्षरादिविरो
 धाच्चोपेक्ष्यं मदनपारिजातेधिष्णुः अस्मिपिंडेस्त्वेवंसमिमृते एकरात्रम् अत्रहरदत्तोतः शचेत्चेत्यापस्तंबस्मृततः शचेयामे
 धनुः शनादर्वागन्नमभोज्यं दीपसुदुर्भं चोपनिषायतु मुंजीतयदि समानगंधं न गृहमेवंसूति कायामित्याह प्रधानगृहः
 मृतौतु गृहेयस्यमृतः कश्चिदसपिंडः कथंनच तस्याप्यशौचं चित्तेयं त्रिरात्रं न च संशय इत्यंगिरसोक्तमितिमाधवः एतेन
 विरात्रमसपिंडेषुस्वगृहेसांस्थितेषु चैतिकोर्मव्याख्यातम् श्वरिद्विदत्तलेहहन्मनुः श्वशूद्रप्रतिताश्चांत्यामृताश्चैद्विजमंदिरे
 शौचं तत्रप्रवक्ष्यामि मनुनाभापितं यथा दशरात्राच्छुनिमृतेमासाच्छूद्रेभवेच्छुचिः द्वाभ्यांनुपतिनेगेहमं त्येमासत्तुष्ट
 यात् अत्यंतैर्जयेद्देहमित्येवंमनुरब्रवीत् अंत्योस्ते छः अत्यंतः श्वपाकदतिवाचस्पतिः तत्रैवयमः द्विजस्यभरणेष्वेश्व
 रविशक्त्यातिदिनत्रयात् संवर्तः गृहशक्तिप्रगस्याभिअंतस्थ शवदूषिते ओत्सृज्यमृन्मयं भांडं सिद्धमन्नंतयेवच गोमयेनो
 पलिप्याथ छागेन घ्रापयेदुधः ब्राह्मणेर्मंत्रपूतेभ्यहिरण्यकुशावारिभिः सर्वमभ्युक्षयेद्दशमततः शस्त्रं त्यसं शयम् बृह
 द्विष्णुः ग्राममध्यगतोयावच्छगस्ति स्तितिकस्यचित् ग्रामस्यनागदाशौचं निगते शक्तिनामियात् गृहेपश्चादोमृतेयेवम् य

नुमाधगीयेप्रचेतसामानुषस्त्रादिषुत्रिरात्रमुक्तम् मातृधसामानुलयोः श्वश्रू श्वशरयोर्गुरोः मृनेचर्त्विजियाज्येचत्रिरा
 गविश्रुत्यतीति गुरूराचार्यः कल्किंकुलगतः तत्त्वगृहगृतोज्ञेयम् श्वशरयोरन्यत्रमृताचपिसन्निधोविरात्रं असन्नि
 धोपक्षिणी देशान्तरेएकरात्रं वक्ष्यमाणविष्णूक्तैरिति माधवगोडादयः अन्यत्रतु मानूषस्त्रादिषु पित्रोः स्वसरिनद्वचप
 क्षिणीसपयेनिशाभिनि हृद्मनूक्तम् यतुच्छमनुः भगिन्यांसंस्कृतायांतुभ्रान्तैर्यपिचसंस्कृते भिन्नेजामातरिमेनेदो
 हित्रेभगिनीसुते शालकेतत्कृतैर्वैवसद्याः स्नानेनश्रुत्यतीति तत्प्रातृदोहत्रादोदेशान्तरे शालकसुतजामात्रोः स्वदे
 ज्ञेयम् शालकेतुस्वदेशेएकाहः आचार्यपत्नीपुत्रोपाध्यायमानुलश्चश्रूश्वशरसहाआधिशिष्येस्वैकरात्रमिति
 माधवीयेविष्णूक्तेः हरदत्तीयेदशश्लोक्यामयेवम् श्वशर्यः शालकः देशान्तरेस्नानम् श्वशरयोर्देशान्तरेएकाहः जा
 बालः एकोदकानातुव्यहोगोत्रजानामहः स्मृतम् सर्वत्रमूल्याभावेपिक्रियाकर्तुं देशाहः गुरोः प्रेतस्य शिष्यस्तपितृ
 मेधंसमाचरेत् प्रेताहारैः समन्तत्रदशरात्रेणश्रद्धातीतिमनूक्तेः शिष्यइत्युपलक्षणं निरन्ययेसपिंडेतुमृतैसतिदया
 न्तिनः तदशौचंपुराचीर्त्वाकुर्यान्पितृवश्रियाभित्याधवीयेब्राह्मणेः दिवोदासीये सगोत्रोवासगोत्रावागोर्गिनंदय
 त्सरेनदः सोपिकुर्यान्नवश्राद्धं शस्त्रैश्चदशमेहनियत्रैकविषयेपक्षिण्येकाहादिपक्षद्वयमुक्तम् तत्रसन्निधिविदेशमे-
 न्यादिकृताव्यवस्थानिंशच्छ्लोक्याम् वानप्रस्थेयतौचोपरमतिकुलजैषंडकेवापूवः स्याद्योषिद्भोगिप्रगुप्त्येभृतयतिपु-
 दिनंपुद्गविदेवसद्यः अत्रमूलमाकरेस्पष्टम् शुद्धसूभिर्मृतस्यस्नानं उद्येनेराहवेशस्त्रैः क्षत्रधर्महतस्यच सद्यः सं-
 निधनेयज्ञस्तथाशौचमितिस्थितिभित्तमनूक्तेः यस्मैत्यकर्मसर्वतदेवेत्यर्थः यस्तुभारतेराजधर्मेषु अशौच्योहिहतः श्रू

रः स्वर्गलोके महीयने नरसुत्रसुदकतस्थनस्नानं नाप्यशौचकमिति आहुरादिनिषेधः सपुत्राद्यभावपरः अतएव तत्र कर्णोदीनां
आन्दमुक्तम् अन्येतुदशपिंडनिषेधमाहुर्यनिवन् यत्तु पराशरः आहवेपि हतानां च एकरात्रयशौचकमिति तद्वद्वस्ति तेन
कालान्तरस्थनेर्ज्ञेयम् असन्निधोस्नानमिति माधवः श्रद्धितत्वे निगुराणे दंष्ट्रिभिः शृंगिभिर्व्यापिहतामूं छेद्व्यतस्करैः घे
स्वाम्यर्थे हतायां विराजन्सर्गनसंशयः सर्वेषामेव वर्णानां सन्वियस्य विशेषतः यत्तु द्रुहस्पतिः डिंबाहवे विद्युताचराशा
गोविप्रपालने सद्यः शौचं भूतस्याहुस्त्यं चान्ये महर्षयः तच्छस्त्रं विना परादुस्वहते च त्रिरात्रम् गजावधे हते सद्यः शौचमन्यत्र त्रि
रात्रं तथैव व्याघ्रः क्षतेन भ्रियते यस्तत्तस्याशौचं भवेद्द्विधा आसप्ताहा त्रिरात्रं स्याद्दशरात्रमतः परम् शस्त्राघाते अहादूर्ध्वयदि
कान्धिसमीयते आशौचं प्राकृतं तस्य सर्ववर्णेषु नित्यशः शस्त्राघाते क्षतं विना शयस्पर्शे तु हारीतः शवस्तृशो ग्रामं न भविषी
युरानस्तत्र दर्शनाद्वात्रौ चेदादित्यस्य यत्तु मनुः अन्तर्नैकेन रात्र्या च त्रिरात्रे च च त्रिभिः शवस्तृशो विशुद्ध्यति च्यहा
चूदकदायिन इति अन्तरात्र्या च त्सहोरात्रमित्युक्तम् त्रिभिस्तृशैरिति न वरात्रमेवं दशरात्रमित्यर्थः तत्तदन्ना
शने तत्तद्गृहपासेनापदि त्वज्ञेयम् आंगिराः आशौचं यस्य संसर्गादापतेद्गृहमधिपः क्रियास्तस्य मनुष्यं ते गृहाणा-
च न तद्रवेत् अथानिहारादाशौचं स्नेहेन स चर्णनिहारे न दन्नाशनेन द्रुहवासे च दशाहः तदन्नाशननेन द्रुहवासे
अहः द्रुहावासे न्नाभक्षणैश्च अहः भूमिग्रहणेन निहारे द्राहे च तज्जात्याशौचं यदिनिहारे निशेन प्रेतो भ्रातृन्तमा
नसः दशाहेन द्विजः शूद्रो द्वादशाहेन भूमिपः मासाद्धेन तु वैश्यस्तु शूद्रो मासेन शूद्रादीति कोमेनैः विजा
नीयनिहारे तु शकजानीयमाशौचं द्विगुणम् अवरश्चैव हरं वर्णं वरो वाप्यवरं यदि वहेच्छ वनदाशौ

चंद्रिद्यार्थे द्विगुणं भवेदिति व्याघ्रोक्तेः कोर्मसितदिति गोडाः दाहेव्येवम् यत्तु ज्ञाहो योऽसवयोर्यत्तु मूल्येन नीत्वा चैव द
हेन्नरः आशौचं तु मचेनस्य प्रेनजातिसमं नृपेति न दापदिक्षेयम् सोदकनिर्हारितु दशाह इति माधवः अलंकरणे
शक्तः रुद्धपादोऽपिंडस्य प्रेतालंकरणे कृते अज्ञानादुपवासः स्यादधात्मे स्नानमिष्यते धर्मार्थं अनाथसवर्णह
रणक्रियाकरणे त्वद्विजस्यांति न यज्ञफलम् स्नानं प्राणायामोऽग्निस्पर्शश्चैति माधवीये अग्निदेव्येवम् प्रेनसंस्पर्शसं
स्कारैर्ब्राह्मणो नैव दुष्यति वोदांचैवाग्निदाता च सद्यः स्नात्वा विश्वस्यतीत्यपरा कर्तृहृद्दपराशरोक्तेः मानुषत्वादिसं
बंधे त्रिरात्रं असंबंधिद्विजान्वहितादीहित्वा च सद्यः शौचं संबंधे त्रिरात्रमिति पैवीनसिस्मृतौः गौतममिताक्षरा
पांचद्वानिः सूतकाद्विगुणं शाचं शान्वा द्विगुणमातवम् आर्तवा द्विगुणा सूतीतनोऽपिशवदाहकः अन्नपूर्वेणो नरनि
द्युनिरित्यर्थः विष्णुः मृतं द्विजं नैशूद्रेण हारयेन्न शूद्रं द्विजेन देवतः ब्रह्मचरी न कुर्वीत शपवाहादिकं क्रियाम्
यदिकुप्यच्चिरं ह्ये पुनः संस्कारमेव च याज्ञवल्क्यः आचार्यपित्रुपाध्यायान्निर्हत्यापित्रतोन्नवी अनुगमने तु
सपिंडेन दोषः विहितं हि सपिंडानां मेतनिर्हरणादिकम् तेषां करोति यः कश्चिन्तस्याधिष्ये न विद्यत इति देवलो
क्तेः दोषः स्यात्त्वसपिंडस्य तत्र नाधा क्रियां विनैति हारीतोक्तैश्च स योऽत्कृष्टवर्णेनुमाधवीये कृत्वः अनुगम्य शवः
बुध्यास्मात्वा स्पृष्ट्वा हुताशनम् सर्पिः प्राश्य पुनः स्नात्वा प्राणायामैर्विशुद्ध्यतीति हीनवर्णे तु क्षत्रियैः वैश्वेयक्षि
णी शूद्रे त्रिरात्रम् क्षत्रियस्य वैश्वेयैः शूद्रेऽपक्षिणी वैश्यस्य शूद्रे हरिति विज्ञानेश्वरः माधवस्तु विप्रस्य वैश्ये
व्यहः क्षत्रस्य शूद्रे व्येवम् अन्यत्तत्रागवत् स्नानाग्निस्पर्शद्युताशनानि सर्वचित्रेत्याह हीनवर्णस्य दाहोऽर्धदेहि कक

रणेतु ब्राह्मे ब्राह्मणो हीनवर्णस्य न कुर्व्यादौर्ध्वदीहकं कथमाहो भान्तथा गोहात्कृत्वा न ज्ञानितां ब्रजेत् मनुः ब्राह्मणा-
याननं कृत्वा परेषामं त्यक्तयेच अभीचारमहीनं च त्रिभिः कृष्टैर्व्ययोहति परेषां सर्ववर्णानां हीनेषु तद्गुण्यं त्रैगुण्य
चानुगुण्या द्यूतं अथ रोदने समोत्तमवर्णयोः संचयनात्पूर्वं सचैल्लानमूर्ध्वमाचमनं हीनवर्णेषु तु संचययात्मा कृ
सचैल्लमूर्ध्वं स्तनमात्रम् विप्रस्य क्षत्रवैश्यविषये तु ब्राह्मे अस्थिसंचयने विप्रैरौ निचेऽक्षत्रवैश्ययोः न दास्यातः स
चैल्लस्तु द्वितीये हि शतस्य नि कते तु संचये विप्रः स्नाने नैव शक्तिर्भवत् क्षत्रस्य वैश्ये व्येवम् शूद्रे तु संचययात्मा कृ वि
प्रस्य त्रिरात्रम् क्षत्रवैश्ययोर्द्विरात्रम् ऊर्ध्वं तु द्विजानामेकाहः शूद्रस्य शूद्रेऽस्पर्शविना संचययात्पूर्वमेकाहः ऊर्ध्वं स
ज्योतिरिति साधयोषेजेयम् शतद्वितत्वे पारस्करस्तु अस्थिसंचयनात् ऊर्ध्वं मासं यावद्द्विजातयः दिवसे नैव शक्यं नि
वाससाक्षालनेन च सज्जानो दिवसे नैव च त्र्यहस्तस्त्रिचयैश्च योरित्कृत्सपिंडानं रोदने निर्हासदावदोष इत्कृत्तमाक् विज्ञाने श्वरस्तु सु
तस्य बांधवैः सार्धं कृत्वा तु परिदेवनम् पूजयेत्तदहोरात्रं दानं च आहोदि कर्म चेति पारस्करोक्तैः सर्वत्रैकान्तमाह अथाशौचान्नभं-
क्षणीविष्णुः ब्राह्मणादीनामाशौचे यः सकृदेवान्नमभ्यातितस्य तावदाशौचम् यावत्तेषामाशौचव्यपगमे प्रापश्चित्तमि
ति अज्ञाने त्वंगिराः अतर्दशाहे भुक्त्वा न्नसूतके मृतके पिपा अस्याशौचं भवेत्तावदावदन्नं व्रजत्यधः प्रायश्चित्तं त्व
मस्याधिप्रस्य वर्णक्रमेणैकाहत्र्यहपंचाहसंज्ञाहोपवासाः दशविंशतिः षष्टिः शतं च प्राणायामाः पंचगव्याशनं च
अभ्यासे द्विगुणं आपदितु प्राणायामशतं पंचशतमष्टशतमष्टसहस्रं गायत्रीजपश्चमत्यापदितु सवर्णाशौचे विप्र-
धमर्षणं गायत्र्यष्टसहस्रं च क्षत्रियाशौचे उपवासस्तत्त्रैवैश्याशौचे त्रिशत्रोपवासश्च शूद्राशौचे कृच्छ्रः क्षत्रवैश्य-

योः पञ्चशतपञ्चशतं गापत्रीजपउत्तयेषु शूद्रस्यसर्वत्रस्नानम् मत्स्यानापदिविप्रस्यवर्णेषु सातपनकृच्छ्रमहासानप-
 नचांद्राणि अभ्यासेनुभासिकद्वेयामिकत्रेमासिकषाणमासिकानीत्यादिमाधवीयादोज्ञेयम् अथ दासस्यस्वदा-
 स्युत्पन्नस्यसपिंडं मृतोत्स्नानमात्रेण स्वाभिकार्ये स्पृश्यत्वम् भक्तदासस्य त्र्यहोर्ध्वं सद्यः स्पृश्ययोगर्भदासो भक्तदा-
 सस्त्यहाच्छु चिरिनि स्मृत्यंतरोक्तेः मृत्युत्तर्मकराः शूद्रा दासी दासास्तथैव च स्नानेशरीरसंस्कारे अहकर्मण्यदूषि-
 तादतिशयानपेक्षेत्र एतच्चानन्यसाध्यतत्कार्यमात्रे अन्यत्रमासाद्याशौचमस्त्येव एवं दास्यामपि स्मृतिकायास्त-
 त्या अस्पृश्यत्वमपि मासमात्रम् दासी दासश्च सर्वे चैयस्य वर्णस्य यो भवेत् तद्वर्णस्य भवेच्छौचं दास्यामासस्तसू-
 त्रकमित्येगिरचोक्तेः षडशीतावपि स्वामिशोचैवेन दासाद्याः स्पृश्यामासानुक्रमस्त यो ग्याः स्क्रमसितो दासी स्मृतीचेत्
 स्पृश्यतामियात् दत्तदासादीनां स्वसपिंडमरणादोत्साम्याशौचमसंख्यदिनोर्ध्वं सत्यापि मासाद्याशौचैवेत्याभिकार्ये
 स्पृश्यनेतिहरदत्तः दासांतेवासिभृतकाः शिष्याश्चैकत्रवासिनः स्वामितुल्येन शौचेन शब्दंति मृतसूतक इति बहस्य
 तिसृन्नेः दासश्चात्र गृहजातस्तथात्रीनो लुब्धो दायादुयागतः अन्नकाष्ठभृतस्वददाहितः स्वाभिनाचयः मोक्षि-
 तौ महत्तत्त्वार्णो चक्षुःप्राप्तः पणोजिनः तथाहमित्कपगतः प्रज्ज्याः वंसितः कृतः भक्तदासश्च विशेषस्तथैव च डबा
 इतः विक्रेताचात्मनः शास्त्रे दासाः पंचदश स्मृता इति नारदोक्तेषु गर्भभक्तदासो विनाज्ञेयाः वडवा दासी तया द-
 तः तामुद्धार्य दासो जात इत्यर्थः अने वास्यपितृनेनोक्तः स्वशित्यभिच्छन्ना हर्तुं बांधवानामनुज्ञया आचार्यस्य
 वसेदंते कृत्वा कालं स्तनिश्चनम् आचार्यः शिष्येयेदेनं स्वगृहे दत्तभोजनमिति शिष्यस्तनुल्यो विद्यार्थी दासादेः स्वा-

भित्तत्सपिंडमरणेतुविष्णुः पत्नीनांदासानामनुलोम्येनस्वामितुल्यभाशौचंभृतेस्वामिन्यामीयमिति प्रतिलोभदा-
 सानामाशौनाभावः वर्णानामनुलोम्येनदास्येनप्रतिलोभनइति याज्ञवल्क्योक्तैः अथरात्रौजननेमरणेचारात्रिभिर्भा-
 गांकृत्वाद्यभागद्वयेचैतत्सर्वदिनं अत्येनूनरयिनिधिताक्षरायाम् यतुप्रागर्धरात्रास्त्राकृवास्तुर्योदयात्पूर्वदिनमित्युक्तं
 तत्रदेशाच्चारतोव्यवस्था सर्वेचाशौचमाहिताग्नेर्दाहंतद्दिनस्यग्रणमारभ्यज्ञेयम् अनग्निमतउक्तांतेराशौचादि
 द्विजानिषु दाहादग्निमतोर्विद्यादिद्वेशस्थेभृतेसतीतिपैरीनासिस्मृतेः साक्षिराहिताग्निआहिताग्निश्चेत्यपसन्मोचयेत्तपु-
 नः संस्कारकृत्वाशचयदाशौचमितिवासिष्ठेविशेषोक्तैः दाहादेवतुर्कृतव्यंयस्यवेतानिकोविधिरिति ब्राह्मण्यं यतु धू-
 र्त्स्वामिनारागमांडारेणचोक्तम् आहिताग्नेरपिमरणाद्येवदशरात्रंदशाहंशावमाशौचमितिमरणा निमित्तत्वात्तस्य
 यतुदाहादेवतस्याशौचमुक्तम् तत्संस्कारनिमित्ताशौचंपृथगेव तेनगृह्याग्नेः संस्कारांगंत्रिरात्रम् श्रौतार्गेनेस्तदशरा-
 त्रम् मरणनिमित्तंनृभयोर्दशाहंदाहात् प्रागपीनितद्वचनविरोधात्पूर्वस्यैवोत्कर्षान्मूलकल्पनालाघवाच्चत्वेत्यम् अ-
 थानिर्क्रान्ताशौचं तत्राशौचमध्येजननादौज्ञानेनतच्छेषेणशुद्धिः विगतंतुविदेशस्थंशृणुयाद्योदयनिर्देशम् यच्छेषं
 दशरात्रस्यतावदेवाः श्रुचिर्भवेदितिमन्त्रैः अत्रकेचिदेतत्पुत्रातिरिक्तविषयम् तेषांत्वाशौचमध्येअवरोपितदाद्येवद-
 शाहादि पितरौचैन्मृतौस्यातांदूरस्थोपिहिपुत्रकः श्रुत्वातद्दिनमारभ्यदशाहंसूतकीर्भवेदित्यस्यसर्वोपवादत्वादित्या-
 हुः तन्न ज्ञानमरणस्यनिमित्तत्वात् अनग्निमतउक्तांतेरित्यादिनिरोधाच्च स्मृत्यर्थसारेपि जननेमरणेवाप्रथम-
 दिनादूर्ध्वंज्ञानेपुत्रादीनांशेषेणैवशुद्धिरिति षडशीतावपराक्तैर्नैवम् दशाहादूर्ध्वंज्ञानेतुसंख्यसिद्धः मासत्रयेन्नि-

रात्रं स्यात्पणमासेषां क्षिणीतथा अहस्तनवमाद्वर्गोर्ध्वस्नानेन शक्यमिति जनने त्वत्क्रान्तां शोचं नस्त्येव नाशकं हिः प्र
 सया शोचं व्यनीतेषु दिनेषु शीतिदेवलोकेः पितुः स्नानं तत्रापि भवत्येव निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्य च
 वा समाजलमाप्नुत्य शक्यो भवति मानव इति मन्त्रोक्तैः तच्चा निष्क्रान्तां शोचं दशाहादि ज्ञात्या शोचं विषयं न त्वसुपनीतादि
 निमित्तान्तरादौ उपनीतेषु विषयमंतस्मिन्नेवाति कालजमिति व्याघ्रोक्तैः निर्देशं ज्ञातिमरणं भक्ति क्रान्तेरशाहेत्विति
 मन्त्रोक्तैश्च माधवीयेदेव लस्त आत्रिपक्षाचिरात्रं स्यात्पणमासात्पक्षिणीततः परमेकाहमावर्षादूर्ध्वस्नानो विधेः
 ह्यतीत्याह तत्रापदनापदिष्यत्येन व्यवस्था इदं चेकदेशे देशांतरं तु स्नानमात्रम् देशांतरं मृतं श्रुत्वा ह्येवैव रणा
 नसेपनी मृते स्नानेन शक्यं निगमं स्नावेव गोत्रिणा इति पराशरोक्तैरिति विज्ञानेश्वरः स्नानं च त्सरात्ते अर्चोक्तं त्रिप
 क्षात्रिभिर्षोपणमासाच्च दिवा निशा अहः संवत्सरादवो देशांतरं मृतेषु पीति विष्णूक्तैरिति माधवः इदं सपिंडानां दे
 शांतरं स्नानं सोदकानामित्युक्तम् उक्षणं त्वाहं हस्यतिः महानघं तरं यत्र गिरिर्वा व्यवधायकः वाचो यत्र विभि
 द्यंते तद्देशांतरं मुख्यते देशांतरं यदत्येकेषां स्थि योजनमायतम् चत्वारिंशद्दस्यन्ये त्रिंशदन्ये तथैव चेति एतत्संयमा
 तापितुं भिन्नविषयम् तयोस्तापितरोचेति पूर्वपेक्षानां सिवाक्यात्सदा पूर्णमेव दशाहादि स्मृत्यर्थस्योपि मातापि
 तु मरणे दूरदेशेपि संवत्सरोर्ध्वमपि पुत्रो दशाहादिकं पूर्णमाशोचं कुर्यात् स्त्रीपुंसयोः परस्परं सपत्नीषु नैवमिति
 शक्तित्वाद्येगोलास्त ऊर्ध्वं संवत्सरादाद्या ह्युभ्यश्चेच्छ्रुयते मृतः भवेदेकाहमेवात्र तच्च संन्यासिना न त्विति देयलो
 केः पितोरब्दमध्ये त्रिरात्रमूर्ध्वमेकाहः बंधुभोतापि नाभर्तानं पूर्वोक्तदशाहस्तकालिगादिदेशपर इत्याहुः तैव-

धुपदस्थपुत्रादिपरत्वेमानाभावाद्दुपेक्ष्याः सापत्न्यशतुस्कदक्षः पितृपत्न्यामपेक्षायांमातृवर्जो ह्योज्ञतमाः संवत्सरेव्यतीतेपि
 विराजन्मशक्तचिरसिवेत् हीनवर्णमानूषुसपत्नीषुचैवमितिस्पृश्यर्थसारे केचिसितुःपत्न्यांप्रभीतायामौरसेतनयेतथेतिश्राहो
 केसेरसेप्रीदमाहुः षडशीतावव्येवम् एतत्सर्ववर्णतुल्यम् तुल्यं वयसि सर्वेषामिति कर्तते नथेवचेतिव्याघोक्तेः अथाशौच
 म्पाते उच्यते तत्रशाने शान्तकेतुन कम् शान्तेसूतकं सूतकेशां वा तत्राप्युत्तरं कलनः पूर्वेषामसंन्यूनमधिकं चेति द्वादशा
 भेदाः यदेकदिनेसमन्यूनमधिकवा शौचं ह्यतत्र तत्रेणान्यसिद्धिः हयोरैककालत्वात् यदातु द्वितीयादिदिनेपुनरसं-
 ज्ञातीयं शौचेजननवासमकालं न्यूनकालवापरस्यात्तदा षट्सप्तसेषु पूर्व शेषेण शक्तिः अंतराजन्यमरणेशेषा होभिर्विश्र-
 द्यानीमियाशुवत्त्वयोक्तेः अंतराज्ञाते इत्यर्थः ज्ञातस्यैव जननादेर्निमित्तत्वात् पूर्वाशौचोच्चारंतं न्यध्योत्पन्ने जाते तु नरमेव का-
 र्यम् शक्तिरित्येत्युक्तम् पूर्वाशौचांनं कल्पन्समानं लघुयानिमित्तं तत्कालादुपरिश्रुतं स्वाशौचं हेतुरेव अज्ञातं तु न अविज्ञा-
 तेन दोषः स्याच्छ्रद्धादिषु कथं वनेत्यस्याशौचस्मां कथं येषु प्रवृत्तेः तेनाज्ञातहृषोत्सर्गादौ क्लृप्ते पश्चात् ज्ञानेपि नादृशिरिति
 माधवीयेयमपि जननेजननं चेत्स्यान्मरणे मरणंतथा पूर्वशेषेण शक्तिः स्यादुत्तराशौचं वर्जनम् अत्र केचिदंतर्दशाहेत्या-
 तां चैषु न परंपरजन्य नी तावत्स्यादशक्तिर्विप्रोयावत्तस्यादभिर्दशमिति मनुप्रशशराद्येर्दशाहप्रहणात्पूर्णाशौचं एव पूर्व
 शेषेण शक्तिः अथाद्यस्याशौचसंपाते तूत्तरं शेषशक्तिरित्याहुः हरदत्तोव्येवमाहु गौडाअप्येवम् तन्न यास्यत्त्वयादिव
 शेन दशाहस्यनुत्थकालाशौचोपलक्षणात् तान् समानाशौचसंपाते प्रथमेन समापयेत् असमानो द्वितीयेन धर्मराजवचो
 यथेति माधवीये शस्त्रोक्तेः अपरा कर्मितास्त्रादिविसोधाच्च यदातु सूतकेशां वसंन्यूनमधिकं वा तदानपूर्वशेषाच्छ्र-

ऋदिः तदा हांगिराः सूतक्रेमृतकंचेतस्यानृतके तथसूतकम् तत्राधिकृत्यमृतकं शोचं कुर्पान्नसूतकम् षट्त्रिंशन्व्यते श
 गशोचैसमुत्सन्नेसूतकनुपदाभवेत् शाचेन शक्रुतेसूतिर्नसूतिः शाचशोधिनी चतुर्विंशतिमतेपि मृतेन शक्रुद्वानेजानं
 नमृतं जातकेन तु अनोयदादशाहजननमध्ये तदंतवाच्यहादि शाचं न दापूर्वेण शक्रुदावपितन्निमित्तमस्पृश्यत्वं भवत्येव
 मरणोत्पत्तिर्योगेनुगरीयोमरणं भवेदिति कोमर्चि गौतमव्याख्यां नूद्वात्रिषि सूतकाद्दिगुणं शाचं शावाद्दिगुणमार्तं
 वम् आर्तं वाद्दिगुणास्तुतिस्ततोपि शचदाहृफः अत्र पूर्वपूर्वेण नोत्तरोत्तरमिदं निरस्पृश्यत्वाधिक्यादित्यर्थः षड्शीत
 वपि स्वभाववहुसूतिस्तन्यूनशाचविशोधिनीतिरात्रिशोधादीनर्धितद्दिनादिनेरागतुकेः सूते बहूलं न स्वभावेन अतस्त
 त्रन्यूनशाचस्थापिनपूर्वेण शक्रुद्वारिनिवक्तुं स्वभावैक्यकम् त्रोत्सेपि नागतुके रथाहोमिराशौचमपनुद्यते न च पातनि
 मिनेन शाचस्यान्यस्य शोधनमिति एवं न पक्षाः यदा तु व्यहाद्यत्याशौचमध्ये सजानीयं विजानीयं वा दीर्घकालसुत्तरं
 न दाप्युत्तरपूर्णकार्यम् न पूर्वैगशक्रुद्धिः स्वत्याशौचस्य मध्ये तु दीर्घाशौचं भवेद्यदि न पूर्वैगविशक्रुद्धिः स्यात्स्वकालेनैव
 शुभ्यनीसुशानसोक्तैः तेन व्यहादिशाचमध्ये दशाहादिस्तुनैकेपि न पूर्वैगशक्रुद्धिः नित्यपराक्तैः शाचनिमित्तमस्पृश्यत्
 भवत्येव शक्रुद्विवेके तु शाचेन शक्रुद्व्यनेसूतिरिति पागुक्तैः तत्राप्युत्तराशौचनिवृत्तिरुक्ता नन् उत्तरस्थकालाधि
 नवत्तवत्वात् माधवीचेयमोपि अद्यद्यद्विभ्रमदाशौचं पञ्चमेन समापयेत् यथात्रिजनेभ्रमते दशाहं प्रविशेद्यदि
 शौचं पुनरागच्छेत्तत्समाप्यविशक्रुद्धाति हारीतोपि गुरुणालघुशक्रुद्धौ तु लघुना नैव तदुर्विनि गुरुत्वं लघुत्वं च का
 तमेव पूर्वोत्तरोधान् एतच्च हरदत्तेन स्पष्टमुक्तम् भिताक्षराव्येवम् यत्तु आद्यानां योगपथे नुस्तेया शक्रुद्धिर्गरीयसा

मरणोत्पत्तिशो गेनुगरीयो मरणांशो चेदिनिहारीतकोर्मादितत्रास्थश्रुत्वाभिप्रायंशावस्यगुरुत्वं ज्ञेयम् कचिदत्यकालेनापि-
दीर्घकालाशोचनिवृत्तिमाह देवलः परतः परतोऽश्रद्धिरघटद्वौ विधीयते स्थाचेत्यं च न मादन्हः पूर्वणोवात्राशिव्यते अ-
स्यार्थः अद्य हृद्गोदीर्घाशोचे परतोऽश्रद्धिः परमाशौचम् यदि पूर्वशोचमुत्तरस्य पंचमदिनात्परतोऽनुवर्तते तदा पूर्व-
र्धणेचश्रद्धिः पूर्वस्योत्तराशौचाद्दीर्घकालव्यापित्वे पूर्वशेषाच्छ्रद्धिरित्यर्थः यथा बहुमासे गर्भपातनिमित्त-
षडहाशौचमध्यदशाहपाते पूर्वणोत्तरमिहतिः यथावा अहमध्यस्थावपातनिमित्तचतुरहपंचाहयोरितिकश्चि-
त् तन्न दशाहावधिपूर्वशेषशुद्ध्यावेदकपाक्यचिरोधात् षष्ठादिदिने पूर्णाशौचमस्य रात्रौ तु च्छदइत्यनौचित्या-
च्च अस्मद्वरवस्तुपंचनमादन्ह आतनो न्यूनं च हादिचेत्स्यादस्मिन् विषये पूर्वणे वा श्रद्धिः शिव्यते दशाहादिरात्रि-
शेषे च्यहादिपाते च्यहाद्यल्पाशौचानां परस्परं रात्रिशेषे संपाते च न च्छहादिदृष्टिदिरित्यर्थमाहुः कचित्पूर्वशेषेण-
श्रद्धैरपवादमाह गौतमः रात्रिशेषे सति द्वाभ्यां प्रभाते निसृभिरिति प्रभातेत्ययामे रात्रिशेषव्यहान्छुद्धिर्यामशे-
षे श्रुतिरुच्यहादिनिशातात्पोक्तेः इदं शागंते सूतकपाते सज्जातीये वा तुल्यं अन्नदेचित् रात्रिशब्दः अहोरात्रप-
रः अहः शेषे द्वाभ्यां प्रभाते निसृभिरिति शंखलिखितोक्तेः अथ यदि दशरात्र्याः सन्निपतेतु रात्र्यां दशरात्रमाशौचमान-
यमादियसादत ऊर्ध्वं द्विरात्रेण युष्ट्यायां त्रिरात्रेणेति बोधायनोक्तेः पुनः पाते दशाहास्माकू पूर्वपासहगच्छति दशमे-
न्हिपते च स्याहर्दयात्तानि शस्यतीति प्रभाते तु त्रिरात्रेण दशरात्रे षड्यविधिरिति देवलोक्ते च नवमदशमशब्दोचो-
पास्यां त्यादिनपरो तेन क्षत्रियादावपितथेत्याहुः माधवीयेष्वेवम् अन्ये त्साहुः अतदंशाहे स्यातां चेत्पुनर्मरणज-

जन्मिनी नावत्स्यादशहविर्विप्रोयावत्स्यादनिर्देशमिति मनुष्यपराधाराद्येर्दशमदिनेनोत्तरस्य शक्यं देहं कृत्वा त्वविरोधः स्य
 न एव विरोधेन यदेकं च न मनुष्यवदनं द्रव्यजम् कलोपाराशरस्मृतिरित्यनेन पूर्ववत्संवाधः अतएव यावत् स्पृतिना तेषां
 मना करत्वमुक्तं साकरत्वे पिजातिमान्नविप्रादि विषयम् देशान्तरविषयं चायगांतरविषयं वास्तु तेन गीतमीयेरात्रिश
 द्दोना होरात्रपरः रात्रिमात्रावशिष्टे इति मिताक्षरोक्तेऽथ न कुर्वितुं रित्वा न्यथा व्याख्यायुक्ता माधवस्तु अनिर्गतदशाहमि
 ति पूर्वस्वग्रंथविरोधादुपेक्ष्य इति अस्मत्सिन्धुचरणास्तु बौधायनीये आनवमाह्विरसादिति द्वितीयाशौचस्य नवमो दिनं प्रथमस्य दशः
 ममेवाह द्यहादिदृक्कः पूर्वशेषापवादत्वात् न स्य च न्यायतो द्वितीयादिना देवप्रवृत्तैः अत ऊर्ध्वमिति दशमरात्रिपरं शंख
 लिखितोक्तो देवलोक्तो चाह शेषे दशमे न्निवातीने रात्रौ पतेदित्यर्थः दशम्यां पितानाम कुर्वाद्यतिवत् तेन मन्वाद्ये वि
 रोधो नापि मिताक्षराद्यैरित्याहुः अपरां कर्के निर्णयामृतस्वरसोप्येवम् यत्तु न त्रैव ब्राह्मे आद्यं भागह्वयं यावत्स तत्कस्य तु
 सूतके द्वितीये पतिते त्वायात्सूतकाच्छुद्धिरिष्यते अत ऊर्ध्वं हूतीया तु सूतकां ताच्छुविः स्मृतः एवमेव विचार्य स्थान्नु
 के मृतकां नरे मृतकस्यान्तरे यत्र सूतकप्रतिपद्यते सूतकस्यान्तरे वाथ मृतकं यत्र विद्यते मृतकाने भवेत्तत्र शक्तिर्वर्णः १
 धुसर्वशरानि अस्वार्थस्तत्रैवोक्तः पूर्वाशौचचरमाहोरात्रस्य दिनरूपे आद्यभागह्वयेन्याशौचपाने पूर्वेषां शक्तिः १
 गृह्योर्ध्वरात्रौ सूतकां नरे द्वितीयात्सूतकां नरे हूतीयात्सूतकां नरे च कालं त्रैधा वि
 भज्य निर्गुणविषयत्वेन दमुक्तम् अस्ववचनस्य निर्मूलत्वोक्ति रजोक्तिरेव अतः पूर्वाशौचांस्तत्राचाम न्याशौच
 चे होरात्रद्वयमधिकं रात्रेरत्ययामेनुदिनत्रयमिति भट्टचरणोपादृष्टः पंथाः एतत्संपूर्णाशौचसंपाते एव रात्रिशेषे

त्रिरात्रादि संपाते तु पूर्वशेषयोगैव शकृदिः द्विरात्रादि वृद्धेः पूर्ववाक्येयदर्शा हविषयत्वादपवादाभावे शेषशकृद्वैवसा मान्यतः
 प्रवृत्तेः षडशीतौ तु दशाहान्तैर्व्यहपानेपि द्वित्रिदिनवृद्धिरुक्ता रात्रिशेषेयदाशौचं पूर्वानाधिकमापनेत् ऊर्ध्वदिनद्वयं पू-
 र्वद्यामशेषे दिनत्रयमिति अनधिकं समन्वृत्तानुच्छन्निर्मूलत्वादन्ते पाक्षिण्यादिपानेपि द्विरात्रादि वृद्ध्यापनेत् च पू-
 र्वशौचांतर्वर्धितदि द्वित्रिदिनमध्ये भिक्षाशौचांतरपाते तु वर्धितस्यात्यत्वादधिकेनैव शकृदिः न च वर्धितस्य पूर्वशेषत्व्यंश
 क्रीयिम् रात्रिशेषपूर्वशेषशकृत्पचादेनेमितिकारतिन्यायोज्जीवनात् अपवादाभावे उत्सर्गस्य प्राप्तेः अपवादां
 नरमाहशरवः मातृपद्ये प्रसीतायामशकृद्वोधिपानेपिता पितुः शेषेण शकृदिः स्वान्मातुः कुर्यात्तु पाक्षिणीम् पादत्रयं स्प-
 र्ष्टुं तु र्यस्य स्वयमर्थः पित्राशौचमभ्येमानुमृतौ पित्राशौचं नैमातुः पाक्षिणीमधिकं कुर्यादिति अत्राशकृद्वायित्कर्त्तरा-
 त्यहादः पितुराशौचाभावाभ्यानुभरणेन पाक्षिणीकिंतु पूर्णमेवाशौचं इयं न च पाक्षिणीतृतीयादि दिनपरानाद्यादि न द्वये न
 तिनिमित्तनैमित्तिकारतिन्यायापवादपूर्वशेषापवादत्वादिति पितृचरणाः सपिंडाद्याशौचेन मातापित्रोराशौचापगमा-
 नास्तेव एवं भर्तुं रपि इयं च पाक्षिणी दशमदिनात्पूर्वमानुभरणेनेया दशम्यां रात्रौ तत्प्रभाते वामानुभरणे बध्यहभ्यहसमुच्चि-
 तापाक्षिणीति काश्चित् तन्न संख्यांतरोपजननापत्याभ्याहादि श्रुतिबाधापत्तेः अतएवैकादेयाषट् देया इत्यादौ श्रुतसंख्या
 बाधापत्तेः समुच्चयोनिरस्तोद्वादशे गुरुणिलघोरंतरगतिः गुरुणालघुशकृद्वेदित्कर्त्तेश्च मातुरन्वारो हणे तु न पाक्षिणी
 यदानारी विशेषनिप्रियस्याप्रियवांचलया तदाशौचं विधातव्यं भर्वाशौचकर्मण हीति पृथ्याचंद्रोदेये लघुहारीनोक्तेः त-
 त्रैव षडशीतिमनोपि मृतं पतिमनुब्रज्य पत्नीचेदगलंगता नतत्र पाक्षिणी कार्ययेनृकदेवशकृद्वति पुत्रो न्योवाग्निदत्तस्याः

लावदेवाश्रयस्त्वयोः न च आर्द्धं च पिंडं च युगपत्तुसमापयेत् गृहीताशौचानां पुत्राणां पितुः संस्कारेणालुः संपिंडश्च वा भू-
 रणेनार्यं निर्णयः अनिकांतकालाद्दिद्यमानमिभिनस्य बलवत्वात् हादशवर्षेति संस्काराशौचमध्यै संपिंडमरणोप्य-
 यम् यत्तु अपराकै घाते ऋग्वेदवादात्साध्वीत्स्वीनभवेदात्मधातिनी अहाशौचेन निर्वृतिश्चाह प्राप्नोति शास्त्रावदिति न
 द्रष्टुं राशौचोत्तरमन्वारो हणो विरात्राशौचपरमिति पृथ्वीचंद्रः आस्पृणादेः क्षत्रियाद्यनुगमनेत्याशौचपरमित्यपराकैः
 श्रद्धितत्वादयौ गौडास्तु भर्तुं राशौचोत्तरमन्वारो हणो विरात्रम् सहगमने तु संपूर्णम् शुद्धहृतस्य सद्यः शौचे न्वारो हणे-
 आसौकैः स्तिराचत्वात् भर्तुं रापि न्यह्येण पिंडदानम् एकचित्तौ तु सद्यः शौचमित्याहुः अन्यस्याशुक्तम् पूर्वशेषेण श्रद्धे-
 पयदांतरमुक्तं पडशीत्यो पूर्वाशौचेन याश्रद्धिः सूतकैर्मृतकैश्चा स्मृतिकामग्निर्देहि त्वाग्नेन स्य च कृतानपि निर्णयामुने-
 स्मृतिसंभवेऽपि दयां विश्रद्धिरुदिता सूतिका मग्निर्देविना इदं मूल्येन दाहकरणे गालुलादिसंबन्धेन दाहमात्रकरणे तु विरा-
 त्रमेवैत्कृत्तमाह ह्यग्निः सूतकाद्द्विगुणं शावशायाद्द्विगुणमातं वम् आर्तवाद्द्विगुणास्मृतिस्ततोऽपि षाच दाहकः तथा शौ-
 चसंपातेऽपि न शावजननमिभिनस्य कार्यमतिबन्धः आशौचे तु समुत्पन्ने पुत्रजन्यदाभवेत् कर्तुं स्तात्कालिकी श्रद्धाः पूर्वा-
 शौचेन श्रद्धानीति प्रजापतिस्मृतौः आशौचे तु द्विविधेऽपि शातानपः अंतर्देहे जननात्स आत्मान्मरणं यदि मेतमुद्दिश्य
 नैव्यं पिंडदानं यथाविधि प्रारब्धमेतपि देतु मध्ये के ज्ञानं भवेत् तथैवाशौचपिंडांस्तु शेषान्दद्याथाविधि मातुः प्रक्षि-
 मध्येऽपि तु रेकादशाहं कुर्यात् आद्यं श्राद्धमश्रद्धोपिकुर्यादेकादशे हनीति स्मृतौः केचित्पिंडं क्षत्रियादिपरम् त्रिषादेस्त्वाशौ-
 चान्तरे एकादशाहं आर्द्धं नैत्याहुः अतएव चित्ताने श्वरेण दशमं पिंडमुत्सृज्य रात्रि शौचे श्रद्धाभिर्भवेदिति श्रद्धचित्त्वमहं कोदि-

शोणविप्रनिमंत्रणपरमिति वदतातत्र शब्दे रंगत्वं दर्शयति । एवं दृष्टोत्सर्गशब्द्यादाय विदेवया द्विबेन त्वाशौचांतरैरपि भवत्येवेत्युक्तम् । अथाशौचापवादः सचपंचथा कर्तृनः द्रव्यतः मृनदोषतः विधानाच्च आद्यो ब्रह्मचारियस्यादिषु नैषिकानां च न स्थानां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् नाशौचं कीर्तितं सद्भिः पतिते च न तथा भृत इति कोर्मोक्तेः । तुर्यपादेशाच्चेवापिनर्थेव चेति देवलपादः आशौचं मंत्र्यकर्मोपलक्षणम् । ब्रह्मचारी न कुर्वीत शवचाहादिकः क्रियाः यदि कुर्वीत्येरेरुद्धं पुनः संस्कारमेव चेति देवलोक्तेः । एतस्मिन्नाद्यतिरिक्तविषयम् । आचार्यस्वमुपाध्यायं चानरं पितरं गुरुम् । यदि तस्य ब्रह्ममीपेतेन ब्रतेन विपुज्यते इति यन्मुक्तेः । हारीतः आचार्यस्वमुपाध्यायं पितरं मातरं गुरुं । निर्हृत्य तु ब्रह्ममीपेतेन ब्रतेन विपुज्यते । मातापित्रोस्तस्य लोकां ब्रतचारी तु पुत्रकः । ब्रतस्थोपि हि कुर्वीति पिह दानोदकक्रियाम् । भवत्यशौचं नैवास्य न चाग्निस्तस्य सुषुष्यते । स्वाध्यायं च प्रकुर्वीत पूर्ववद्दिशि देशातम् । संवर्तः अन्यगोनोपसंबंधः प्रेतस्याग्निं दद्यात् । पिंडं चोदकलानं च सदशाहं समाचरेत् । निर्हरणं मंत्र्यकर्म परम् । एवं मातामहस्य यथा ब्रतस्थोपि स्तनः । प्रतुः कुर्यात्क्रियां नृप । तथा यातामहस्यापि दोहित्रः । कर्तुं महतीत्यपराकं भविष्योक्तेः । मातापित्रोरुपाध्यायान् ययोरौर्ध्वदेहिकम् । कुर्वन्मातामहस्यापि ब्रह्ममीपेति कालादर्शाच्च तत्रां स कर्मनिमित्तमस्त्वयस्त्वम् । दशाहमस्त्येयं । स गौत्रोचासगौत्रौ वा योग्निं दद्यात्सरेतनरः । सोपि कुर्यान्न वय्याहं शब्देऽनुदशां मे हूनीति । देवोदासोक्तं च नान् । अतएव ब्रह्मचारिणः शवकर्मिणो ब्रह्मनिवृत्तिरन्यत्र । मातापित्रोरशुरोश्चेति गौत्रमीये घत निरुत्तरे वयं पुर्युदासो नाशौचस्य संख्यादिकंर्मलोपस्तनास्ति । न त्वजैस्तु तैके कर्म ब्रह्मचारी स्तकं कचिदिति छंदोगपरिशिष्टात् । पित्रोर्गुरोर्धिपत्नौ तु ब्रह्मचार्यपियः स्ततः । स ब्रतं तत्वापि कुर्वीत । अग्निपिंडोदकक्रियाम् । तेनाशौचं न कर्तव्यं । संध्याचैव न लुप्यते । अग्नि कार्यं च कर्तव्यं । सायं प्रातश्च नित्यं शशदिति

सञ्जीवन्त्यसञ्चवान् मृत्युसञ्चस्यदीक्षिणपदास्तिद्धेः व्रतीअनन्तव्रतादिनियमवान् नव्रतिनां व्रतेदति विष्णुक्तेः प्रचेताः कारवः
शिल्पिनोर्वेद्याः दासीदासास्तथैवच राजानोराजभृत्याश्चसद्यः शौचाप्रकीर्तिनाः कारवः सूपकांघ्राः शिल्पिनश्चेलनिर्णेज
काद्याः आतुरस्यव्याधिनाशार्थेदानादीनुत्तादानादेः भारभोनादीश्चाद्धं संकल्पोवा यजननडागोत्सर्गकोटिहोमादिः लघु
विष्णुः व्रतयत्तविवाहेषुश्चाद्धेहोमेर्चनेजपे आरभ्ये सुतकंनस्यादनारब्धेतुसूतकं भारभोवरणयज्ञेसंकल्पोदनसञ्च
योः नादीश्चाद्धंविवाहादौश्चाद्धेपाकपरिश्रियेति पाकस्यपरिसमंताच्छियापाकप्रोक्षणाभिति श्रद्धिप्रदीपः तन्मदंतीर्थः
तिआशौचेष्वाकस्मिकजीर्णप्रामोविवाहदुर्गपक्षेपुपाचायांतीर्थकर्मणि नतत्रसूतकंतद्धत्कर्मयज्ञादिकारथेदिनिर्पेदीनसि
सृतेः अचयिषोषः प्रालुक्तः अपः पुरश्चरणादिः स्तोत्रपाठः अविच्छेदेनसंकल्पितहरिवंशश्रवणादिश्च अतएवोक्तं ब्रा-
ह्मे गृहीतनियमस्यापिनस्यादन्यस्यकस्यचिदिति एवंदेवपूजादि मदनपारिजातेयमोपि शिवाविष्णवर्चनंदीक्षायस्यचा-
निपारमहः श्रौतकर्माणि कुर्वीत स्नानः श्रद्धिप्रवाप्रुशात् गोडश्रद्धितत्वेमंत्रमुक्तायत्याम् जपो देवार्चनविधिः कार्या
दीक्षान्वितैरैः तस्तिपापेयमस्तेषांसूतकं वायतात्सनाम् राघवभट्टीयेनारदः अथसूतकिनः पूजावक्ष्याम्यागमचो
दिनाम् स्नात्वानित्यं च निर्वर्त्यमानस्याक्रिययातुये वात्सपूजाक्रमेणोवधानयोगेन पूजयेत् यदि कामानचेत् कामानि
संपूर्णवदानरेत् यत्सुनृसिंहफल्ये सदा मंत्रजपमुक्तायदित्यादश्रुचिर्नरः मनसाचहितस्तत्रस्मरेमंत्रं नमूचरेत् त-
न्मूनाद्यशौचपरम् रामार्चनवदिकायाम् अश्रुचिर्वाश्रुचिर्वापि गच्छंस्तिष्ठन्स्वपन्पि मंत्रैकस्मरणोपि ह्यनमनसे-
वसदाभ्यसेत् कालनियमाप्तावेतु हेयमेव उत्तवोरथयात्रादिः एषुनाशौचं अयंचाशौचाभायोनन्यगनित्वे आ-

चंद्रिकायांसंबन्धोऽथ अत्रकर्मनिधिकाररूपाशोचनिषेधएव अपराकर्तृमाधवाद्यस्तएकहमाशोचमाहुः आचार्यवाद्युपाया
 पंगुरुवापितरंचवा मानरंवास्येदंश्चावतस्थसन्नभोजनम् कृत्वापततिनोतस्मात्स्येतान्नत्रभक्षयेत् अन्यत्रभोजनं कुप्यन्नच
 नोऽसहसंसेत् एकाहमश्रावचिह्नत्वाद्द्वितीयेहनिश्राद्धतीतिब्रह्मोक्तैः तदन्त्यभोजनेतुप्रायश्चित्तं पुनरुपनयनमाशौचंच दिव्यो
 दासादयस्तत्रासौक्तैः प्रथमेऽहिंसंभ्यालोपः ब्रह्मचारीयदाकुर्यात्सिंहनिर्बणंशितुः तापत्कालमशौचं स्यात्पुनः स्नात्वाविशक्तद्व्यती
 तिप्रजापतिवचनात् द्वितीयाहोदोपिंडदानकाले एवास्त्यत्वमात्रं ज्ञान्यदेत्याहुः दशाहमस्त्यत्वमपि कर्मो गस्मानविधानार्थमे
 तदिदमित्युक्तं अंत्यकर्मकरणे तु ब्रह्मचारिणः पित्रादिमरणे व्याशौचाभावएव स्मृत्यर्थकालएव समावर्तनोत्तरंतु पूर्वभूतानां
 न्याहाशौचंभवत्येव आदिष्टीनोदकं कुर्यादाव्रजनस्यसमापनात् समातेतूदकंदत्वाच्चिरात्रमश्रावचिह्नं विदितमित्युक्तैः तत्रापि विकल्पः
 पितर्यपिमृतैर्नैपादोषोभवातिक्कहं चित् आशौचं कर्मणोतेत्याभ्यहंवाभस्यचारिणाभितिच्छंदोगपरिशेषान् तथा कृतजी कच्छादि
 न किमप्याशौचं न कार्यमिति हेत्यादिः श्राद्धित्वेकोर्मे सद्यः शौचं समाख्यातं दुर्भिक्षे चाप्युपद्रवे द्विबाह्वहतो नांचावि कृतापा
 र्थिवैर्बुद्धेः उपद्रवे संतमरकै उपसर्गमृते चैव सद्यः शौचं विधीयत इति पराशरौक्तैः उपसर्गोत्पत्तमरक इति शूलपापयनिरुद्ध भ
 द्रादयः वासवल्ब्योपि आपद्यापि चकृष्टायांसद्यः शौचं विधीयत इति मरणासमयेपि नाशौचम् तथा च श्रद्धित्वाकरंदस्तः स्व
 स्थकाले त्विदं सर्वं सूतकं परिधीर्तिनम् आपद्रनस्य सर्वस्य सूतकैः अनः सति वैराग्ये संन्यासोप्यानु रस्य भवतीति केचित्
 अय ऊर्जितः विंशच्छ्लोकाभ्याम् तत्तत्तार्येषु सच्चित्तनृपनृपवद्दोषिततर्त्विक् स्वदेशकर्मशापस्त्वप्यनेकस्त्युतिपठनाभिषक्कारुशित्या
 तुराणां संभारब्धेषु दास्योपनयनयजनआहसुद्धप्रतिष्ठाचूडातीर्थार्थं यात्राजपपरिणयनाद्यत्मवेधेन दर्शनाशौचमिति शेषः

र्थस्त्वानपि स्पष्टवान्स्वयमिति हाशोनोक्तेः दर्शयित्वा पूर्णभासं च कर्मवैतानि कंच यत् सूत्रके पितृजनेनोहा आयाश्चितीपते हि ज
 इति मरीच्युक्तेः जन्महान्योर्वितानस्य कर्मसागोनविद्यते शालाग्नौ केचलो होमः कार्य एवान्यगोत्रजैरिति जाबालोक्तेः श्वे-
 त्याहुः आशार्क्येवम् याज्ञिकान् अथेवम् सूत्रपेतुसमुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् पिंडयज्ञं चरुहोमससगोत्रेण कार-
 येदिति जानूक्ययोक्तेः चरुः स्मार्तः स्थालीपाकः श्रवणाकर्मादिभ्येति विज्ञानेश्वरः भारद्वाजस्तु स पिंडेनापि कार्यम् न च
 तत्कर्तृकुर्याणः सनाभ्योप्यश्रुचिर्भवेदिति यन्त्रुक्तेः छंदोगपरिशिष्टेऽपि होमः श्रोतेतु कर्तव्यः शक्त्यान्नेन फलेन वा अकृ-
 तं हावयेत्स्मार्तेन तदभावे कृताकृतं अकृतञ्चीत्यादि कृताकृतं तंदुलादि स्मार्तहोमादीनुविकल्पो ज्ञेयः शाखाग्नौ वैकृदिति
 प्राशुक्तेः यदाकरणं तदानीं दान्यद्वाश्र अनेदंतत्त्वम् येषां बहुचादीनां ह्यदशरात्रमहोमोपि नाग्निविच्छेदः तेन कार्यम् तेति-
 रीयाद्यैः कार्यम् विरात्रमह्यमानो ग्निर्लोकिक्कः संपद्यते इति सूदर्शनभाष्ये च वानात् समाकृते त्वग्नौ तेनापि न कार्यम् मुक्ति-

पुनराधानमेव समारोपप्रत्यचरोहयो राशीचापवादाभावादनन्यकर्तृकत्वाच्च अन्यथा पुनराधानमपि स्यात् यत्वाश्व-
 लायनः तौचापि सूतकेशावेपर्वणीष्टिमहापदि पुष्यवत्यांचभार्यायोनकुर्वातांकदाचन स्मार्तग्निः सूतकेशावैस्वयं न-
 रुहुयाद्भिजः श्रोतारिन्स्तु स कुरुत्वा समासे वा स्वयं हुनोदिति तदपि समाकृते परं तदाह स एव स्मार्ताग्निरात्मनो न्येषात्-
 भावैस्सूतकादिषु समारोप्यनदंतेषु विरुत्स्य जुहुयात्स्यमिति तथा मनुः प्रत्युहेनाग्निषु क्रिया इति वैश्वदेवस्य त्वग्निं सा-
 ध्यात्वेपि च नान्निद्यतिः विप्रोदशाहमासीत वैश्वदेवविबर्जित इति सचर्तुक्तेः यद्यपि पंचयज्ञविधानं तु न कुर्वन्मृतजन्मे
 गोभिरिति तेनैवोक्तेः पूर्वनिषेधो व्यर्थस्तथा व्यापसंवादीनां वैश्वदेवस्य पंचयज्ञाभिन्नत्वात् एतद्विषयः हरदत्तस्वाशो-

तैचिनेयः अत्रमूलमाकरेस्पष्टं अत्रदोक्षितस्य अवस्थथापूर्वगेवाशौचाभावः नदादिताशौचमस्त्येव तेनेवतानो
 पासनाः अपादिनिवैतानलेय्यवभृथादिनभवत्येव अतएवोक्तं माधवीयेब्राह्मे तद्दृष्टीनदीक्षस्यत्रैविद्यस्यमहाम
 रवे स्नानंत्ववभृथेयावभावनस्यनसूतकभिति वैतानोपासनाः कथारित्यनेनेवसिद्धे कृत्विजां दीक्षितानांचेति पुनर्दीक्षि
 तग्रहणं यजमाने स्वयंकर्तृत्वाथे स्नानमास्यथेचेति विज्ञानेश्वरः वस्तुतस्तदीक्षणीया संस्तुतस्य प्रागयभृथात्म-
 मास्यथेदीक्षितग्रहणं तेन ततः पूर्वो नियेय एव यत्प्राग्भोवरणं यज्ञे शनितद्वलिकूपरं तथा च छंदोगपरिशिष्टे न-
 दीक्षिण्याः परंपरं यज्ञेन रुद्रादितपश्चरन्ति शतद्वितत्वेत्येवम् कृत्विजांचमभुपकैत्तरमाशौचाभावः गृहीतमभुप
 कृत्य यजमानानुक्तजः पश्चादशौचेपनिनेन भवेदिति निश्चय इति आस्तात् अतएव रामांडारः चतुर्णां वरणपक्षे-
 न्येयामाशौचेन्य आगमयितव्य इत्याह एवंस्मार्त्तं तु त्वाकोटिहोमादोयधुपकैत्ततिदोषभावो ज्ञेयः यत्प्राग्भोवर-
 णं यज्ञेन तत्रापि मधुपकं तं ज्ञेयम् तेनाधाने विपश्चात्पादो तद्भावाद न्येभवंतीति सिद्धम् अपवादांतरमाह याज्ञो-
 वल्क्यः वैतानोपासनाः कार्यः क्रियाश्च श्रुतिचोदनात् तत्रस्यागमान्ने स्नानो नरं स्वयंकर्तृत्वम् श्रौते कर्मणि तत्कालं
 स्नातः शुद्धिवाप्तुयादिति स्मृतः त्यागातिरिक्तेनु श्रौते स्मार्त्ते चान्यस्येव कर्तृत्वम् सूतके भृतके चैव अथान्ते आह भोजने प्रा-
 नासादानभिनेषु हावयेन्नु हापयेदिति बृहस्पत्युक्तेः नित्यानिवर्तेरन्ये तानवर्जं शालागेने चैकेन एतानि कुर्तुं शिनेपे
 रीनसिस्मृते श्रौतिविज्ञानेश्वरः एकग्रहणं पूजार्थं तेन स्मार्त्तं कार्यमेवेति हारलतायाम् दाक्षिणात्यास्तु विकल्पमाहुः
 अपरा कीदिति च पास्तु श्रौतं सर्वं स्वयं कार्यं स्मार्त्तं अगगादि विक्तेन्यस्येव कर्तृत्वम् त्यागमात्रेनु स्वस्य कर्मचेत्तानि कंका

यन्तानोप स्पर्शान्तर्यामिनिहारीनोक्तेः दर्शचिपूर्णभासंचकर्मवैतानिकंचयत् सूतकेषित्यजेन्मोहात्प्रायश्चित्तीपतेहिज
 इतिमरीच्युक्तेः जन्महान्योर्वितानस्यकर्मत्यागोनविद्यते शालाग्नौकेचलोहोमः कार्यएगान्यगोत्रजेरितिजाबालोक्ते श्वे-
 त्याहुः आशार्कव्येवम् याज्ञिकेअव्येवम् सूतकेनुसमुत्पन्नेस्मार्तकर्मकथंभवेत् पिंडयसंचरुहोमसगोत्रेणकार-
 येदिनिजानूकृष्योक्तेश्च चरुः स्मार्तः स्थालीपाकः श्रवणाकर्मादिश्वेतितिविज्ञानेश्वरः प्रारब्धंतुसपिंडेनापिकार्यम् नच
 तत्कर्मकुर्वाणः सनाभ्योप्यथहविर्भवेदितिमन्त्रेः छंदोगपरिशिष्टेपि होमः श्रोतेतुक्रतव्यः शक्कान्नेनफलेनया अहु-
 तहा वयेत्स्मार्तेतदभावे कृताहुतं अहुतंश्रीत्यादि रुतारुतंनंदुलादि स्मार्तहोमादेतुविकल्पो ज्ञेयः शालाग्नौवैकइति
 प्रागुक्तेः यदाकरणंतदान्यद्वाश अत्रेदंतत्त्वम् येषांबहुचादीनांद्वादशरात्रमहोमेपिनाग्निविच्छेदः तेनकार्यम् तैत्ति-
 रीयाद्यैः कार्यम् विरात्रमहयमानोनिर्लोकिक्कः संपद्यतेइतिस्तदशनभाष्येवचनान् समासूदेत्वग्नौतेनापिनकार्यम्किं
 तु पुनराधानमेव समारोपमत्यचरोहयोराशौचापवादाभावादनन्यकर्वकृत्वाच्चअन्यथापुनराधानमपिस्यात् यत्त्वाश्व
 लायनः तौचापिसूतकेशाचेपर्वणीष्टिमहापदि पुष्यवत्यांचभाषार्यायानुकुर्यातांकृदाचन स्मार्ताग्निः सूतकेशाचेस्वयंन-
 द्युहुर्याहिजः श्रौताग्निस्तसक्कुत्वासमासेवास्वयंदुर्नोदतितदपिसमासूदपरं तदाहसएव स्मार्ताग्निरात्मनोव्येषास-
 भावेसूतकादिषु समारोप्यनदंतैषुविद्वत्सुहृयात्सयमिति तथामनुः प्रस्यूहेनाग्निषुक्रियाइतिवैश्वदेवस्यत्वग्निंसा-
 धत्वेपिचनान्निद्यातिः विप्रोदशाहमासीनवैश्वदेवविजर्जितरतिसंवर्तौक्तेः यद्यपि पंचयज्ञविधानंतुनकुर्यान्मृतजन्म-
 रतिर्तेनैवोक्तेः पूर्वनिषेधोव्यर्थस्तथाप्यापस्तंबादीनांवैश्वदेवस्यपंचयज्ञाभिन्नत्वात्तथङ्निषेधः हरदनस्वाशौ-

चेपि न ह चे वैश्वदेवः कार्यः न स्य दानन ध्यायेय दासा श विर्यं देश इति ब्रह्म यज्ञस्यैवाशौचविशिष्य निषेधात् संध्यादीनामप्य-
पवादमाहापराकैर्दुल्लस्यः संध्याभिष्टितं रुहो मंथा वज्जीवं समाचरेत् न त्यजेत् सूतके वापि त्यजन् गच्छेदधो ह्रिजः सूतके भृ-
क्ते चैव संध्या कर्म समाचरेत् मनसोच्चारयेन्नानु प्राणायामभृतैर्ह्रिजः यत्तु चांद्रिकायां जालः संध्या पंच महाप्रज्ञा नेत्येवं
स्मृतिकर्म च तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहांते मुनः किमेति यच्च संबर्तः सूतके कुर्यात्त्यागः संध्या दीनां विधीयते यच्च वि-
ष्णुपुराणं सर्वकालमुपासातु संध्योः पार्थिवेष्वने अन्यत्र सूतकाशौचविभागानुरभी निति इति तस्य पूर्णसंध्या परम् अ-
द्यं तामानसी संध्या कुशवारिविचित्रि ते निश्क्रद्धि दीपे च्यवनोक्तैः षेदीनसि स्त्वर्घ्ये मंत्रोच्चारणमाह सूतके सावित्र्योज-
लिं प्रक्षिप्य सूर्ये ध्यानं भस्कर्यात् प्रयोगणा रिजाते भरद्वाजोपि सूतके घृतके कुरीत्याणायाम मंत्रकम् तथा भार्जन-
नमंत्रांस्तु मनसोच्चार्य मार्जयेत् गापत्री रम्य गुच्चार्य सूर्यार्घ्ये निवेदयेत् भार्जन तु न वाकार्यमुपस्थानं न चे वहि श्र-
हणे आद्रादावप्याशौचापवादमाह व्याघ्रः स्मार्तकर्मपरित्यागो राहोरन्यत्र सूतके इति लें गोपि सूतके भृन के चैव न
दोषो राहु दर्शनं तावदेव भवेच्छुद्धिर्यवन्मुक्तिर्न दृश्यते प्रयोगणा रिजाते बृहस्पतिः कन्या पिवा हे संक्रांतौ सूतकं
च न हृद्दशाता नपः यदा भोजन काले तु अश्राविर्भवति ह्रिजः भूमौ नाक्षिप्य तत्रासं स्वात्वाधि मो विश्रब्धति भक्ष-
तु नं या सम होरात्रेण शक्यति अशित्वासर्व भवान्नं विरात्रेणा विश्रब्धति इदमविशेषात् सूतकभादि परमपीति शक्यं हि तत्वे शा-
लपाणौ च अथ द्रव्यतः मरीचिः उपणे मधुमांसं च पुष्पमूलफलं च शाकफलाश्च तूणे च प्लक्षदधि सर्पिः पयः सूतं तिलो-
पथ जिने चैव पक्षपक्ष स्वयंग्रहः पुण्येषु चैव सर्वेषु नाशौचं भृन सूतके समयमेव स्वात्म्यनुज्ञया ग्राह्यं न तदस्तादिस्यर्थः न

येन तद्भूतादपिन दोषः पङ्कलड्डुकादि अपङ्कतं दुलादि एतदन्वसत्रपरम् अन्वसत्रे प्रवृत्तानां भामभन्मभगर्हितम् शुक्ला
 पकान्ममेतेषां चिरात्रनुम्रतीक्ष्णवेदित्स्यं गिनसोक्तेः पकान्ममोदनादि ननु भ्रंक्ष्यषट्त्रिंशन्मते उभाभ्यामपरिज्ञाते स्मृतकनेनैव
 दोषकृत् एकेनापि परिज्ञाने भोक्तुं दोषमुपावहेत् विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वन्तराभृतसूतके परेरन्मप्रदातव्यं भोक्तव्यं चाद्विजोत्त
 मैः शुंजानेषु नुविप्रेषु त्वन्तराभृतसूतके अन्यगेहोदकाचांताः सर्वेति शक्त्यस्मृताः बृहस्पतिः विवाहोत्सवेत्याहृक्ता पू
 र्वसंस्कृतिना न्नपुत्रदोषः परिकीर्तितः षडशीनो संसर्गाद्यस्य वा शौचं यस्याति क्रांतकालता तदीयस्य पदार्थस्य नाशो न
 विद्यते कचिन् शकृद्विस्तले शक्त्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः प्रोक्षणेन पुस्तकमिति अथ मृतदोषे हेमदोषद्वित्रिंशन्मते कोर्मन्व
 व्यापादयेद्यज्ज्वात्मानं स्वयमग्न्युदकादिभिः विहितं तस्य नाशो न च नापिकार्योदकक्रिया शवदर्शनम् यावदंशो न च मस्यैव
 हतानां नृपगोविभैरन्यसंचालयानिनामिति याज्ञवल्क्योक्तेः शकृद्विस्तले कोर्मन्व सद्यः शौचं सप्तरव्यान्तं शापादिमरणेन तथा आ
 दिशब्दादभिचारकृते भगव्ये सेच्छयामरणं विप्रा छंगिदं द्विसरोरुयेः अंस्यां यजविषो हं धैरुत्सना न्वेव नाडनेः पारङ्ग
 माश्रिताश्चैव महापातकिनस्तथा स्त्रियश्च व्यभिचारिण्य आरूढपतितास्तथा नतेषां स्नानसंस्कारेन श्राद्धं न सपिंडनम्
 गौतमः प्रायोनाशकशक्त्याग्निविषोदको ह्यधनप्रपतनैश्चेच्छतामिति नाशो न च भित्तिकोषः अंगिराः चंडाळादुदकात्सर्प
 त्त्राह्मणां द्वैकतादपि दंष्ट्रिष्यश्च पशुपशुपश्वमरणं पापकर्म्मणाम् उदकोपिंडदानं च प्रेतेभ्यो यत्प्रदीयते नोपनिष्ठातत
 सर्वमतीरहो विनश्यति षट्त्रिंशन्मते व्येवम् ब्राह्मेऽपि शृंगिदं द्विनखव्यालविषवन्द्वाक्रियाजलेः व्याले गजः स्रद्ध
 पात्यरिहर्तव्यः कुर्वन् रूकीडां मृतस्तपः नागानां विप्रियं कुर्वन् हनश्चाप्यथ विद्वता निगृहीतः स्वयं राज्ञा चौर्यदोषेण कुत्र

चित् परदारान्हरन्तश्च देवान्पतिभिर्हताः असमानैश्च संकीर्णैश्चंडालाद्यैश्च विग्रहम् कृत्वानैर्निहतास्तद्वचंडाला
 दान्समाश्रिताः शस्याग्निगरदाश्चैव पारवडाः क्रूरबुद्धयः क्रोधास्त्रायं विषं वह्निं शास्त्रमुद्धनं जलम् गिरिदृक्ष प्रपा-
 तं च ये कुर्वन्ति नराधमाः कुशल्यज्रीविनो ये च सूनालं कारधारिणः सुरलेभागास्तये के विच्छिबभ्रायान्पुंसकाः ब्रह्म
 दंडहता ये च ये चापि ब्राह्मणो हंताः महापाताकिनो ये च पतिनास्ते प्रकीर्तिताः पतिनामानदाहः स्यान्नात्योष्ठनात्थिसच-
 यः न चाश्रुपातः पिंडो याकार्ये आद्धादिकं क्वचित् एतानि पतिनानंतु यः करोति विमोहितः तस्य हृद्द्वये नैव तस्थश्च दिने
 बान्यथा एतद्बुद्धिपूर्वसर्वपां करोतु माधवीये वसिष्ठः य आत्मत्यागिनां कुर्व्यं त्वेहात्येत किं यां द्विजः स तस्य हृद्द्वयं
 हितं च रेचं द्रायणं ज्ञतम अज्ञानेन तु कृत्वाग्निमुदकं दानं संस्पर्शं बहने फयोरुच्छेदाश्रुपातं च तस्य हृद्द्वयेण श्रद्धयती
 ति ज्ञेयम् प्रत्येकं बुद्धिपूर्वं एतदिदं तिमदनपारिजातः प्रत्येकं तु स्पृशंश्चिणोर्मिताक्षरायां तच्छृण्वं कंचलं स्पृष्टमश्रुवापतिनं प-
 दि पूर्वोक्तानामकारी च देकरात्रमभोजनम् एकरात्रं तु नाभियाचिरात्रं बुद्धिपूर्वकमिति माधवीये उन्नयार्थम् अन्येषु तु स-
 वर्तः एषामन्यनमं प्रेतं यो वहेन दहेन वा कयोदकक्रियां कृत्वा हृद्द्वेसांतपनं चरेत् अज्ञाने त्वर्धे एतदनाहितान्नैः आहि-
 तान्नैः रुच्छ एवेति माधवः मिताक्षरायाम् आत्मनस्स्यागिनां नास्ति पतिनां नां तथा क्रिया तेषामपि तथा गंगानोये सं-
 नं हिनम् आहिताग्नेस्तु विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये वेदानं प्राक्षिपेत्पक्ष्वावसं चतुष्पथे पात्राणि तु दहेदग्नेः सानि केषां प-
 कर्मणि छंदोगपरिशिष्टेऽपि महापानकसंयुक्तो दोरात्मा दग्निमान्यदि पुत्रादिः पालयेदग्नीत्युक्त आदोष संक्षयात् प्राय-
 श्चित्तं न कुर्वाचः कुर्वन्वाग्निघने यदि गुत्वां निर्वापयेच्छेत्तमप्यस्वस्येत्सपरिच्छेदस्य पात्राणि दद्यादि प्रायदहेदस्वैव वा क्षिपे-

न माधयेयेपराधरः आहिताग्निमृतोविग्रश्चंडाले नात्मधातकः दहेतब्राह्मणंचिप्रोलोकान्नोभंचवर्जितम् प्राजापत्यंच-
 नेसश्चाद्विप्राणामनुशासनात् दग्ध्वास्थीभिपुनर्गृह्यक्षीरेणक्षालयेत्ततः स्वेनाग्निनास्वयंत्रेणघृथगेनंपुनर्दहेत् हेमाद्रौ
 तु दाहयित्वाशर्वतेपांशूंद्वैरविधिपूर्वकमित्युक्तम् एतदर्पादिनामरणेज्ञेयम् तांस्तेप्रेत्याभिगच्छन्तियेकेचात्महनो जना
 इतिश्रुतावात्महननेएवदोषोक्तः प्रमादमरणेत्याशौचादिसर्वप्रवत्येव तदाहांगिराः अथकाश्चित्समादेनस्त्रियेतागन्युद-
 कादिभिः तस्याशौचंविधायतव्यं कर्तव्याचोदकक्रिया ब्राह्मेपि प्रगाढादपिनिःशंकस्त्वकस्माद्विधिचोदितः शृंगिदंष्ट्र
 नरिव्यालविषविच्छज्जन्तादिभिः चंडालैरथवाचोरेर्निहतोवापिकुत्रचित् तस्यदाहादिकंकार्यंयस्मान्नपतितस्तसइति
 प्रमादमरणेनिरात्रमाशौचमितिगोडाः श्रद्धितत्वादयः दशाह्यदीनिदाक्षिणात्याः अस्यापचादोहेमाद्रौभविष्ये प्रमादा
 दिच्छयायापिभ्रुकुर्यात्सर्पनोमृते नागपूजांविनानकुर्यादित्यर्थः वौधायनोपि बुद्धिपूर्वात्सहंनृणांक्रियालोपोविधीयते क्रि-
 यांत्यकर्म तत्रदुर्मरणमिन्नदानादिकार्यम् तच्चविषयप्रकाशादोशातातपीयेच व्याघ्रेणनिहतोविघ्नविप्रकस्यांविवाह-
 येत् सर्पदंष्ट्रेनागबलिर्ज्ञेयः सर्पश्चकांचनः चतुर्निष्कमिवहैमंगजंदद्याद्रजेहते राज्ञोविनिहतेदद्यात्पुरुषंतुहिरण्य-
 चोरेणमिहतेधेनुं चौरिणानिहतेवृषं वृषेणानिहतेदद्याद्यथाशक्त्यानुकांचनम् शय्यासुनेप्रदातव्याशय्यानुलीसमन्विता
 निष्कमात्रं ऋवर्णस्यविष्णुनांसमधिधिता शौचहीनेमृतेचैवक्षिनिष्कंस्वर्णजंहरिम् संस्कारहीनेचमृतेकुमारमुपनापये-
 त् निष्कत्रयस्वर्णमिनेदद्यादश्वहयाहने शरणाहनेक्षेत्रपालंस्थापयेन्नित्तशक्तिः सूक्ष्मेणहतेदद्यान्महिषं दक्षिणा-
 न्नित्तम् कृषिभिश्चमृतेदद्याद्रोधुमान्यं चरत्वारिकाः वृक्षंदसहनेदद्यात्सौवर्णवन्धसंयुतम् शृंगिणानिहतेदद्याद्दृषभंवस्त्र

संयुक्तम् शकतेन हते दद्याद्भ्यं सोऽप्यस्तरान्वितम् भृशुपातमृते चैव यदद्याद्भ्यं पर्वतम् अनित्यमिह ते कार्यमुदयान-
स्यक्तितः दारुणानि हते चैव कर्तव्यासुदने सप्ता शस्त्रेणानि हते दद्यान्माहिषीदंष्ट्रिणान्विताम् अश्वमगानि हते दद्यात्
वत्सोर्गापयस्विनीम् विषेण च मृते दद्यान्मोदिनीं हेमाम्भिताम् उद्धयेन च मृते कपिकनकनिर्मिताम् मृते जलेन वरुणो
हेमं दद्याद्विक्रजम् विषूचिका मृते स्वादु भोजयेच्च शर्तुं हजात् एतथेत्तुः प्रदातव्या कंठानकवले मृते कासरो रोणाच-
मृते असृक्छं ब्रतं चरेत् आतिसारमृते लसंगायव्याः प्रयतो जयेत् शाकित्यादि ग्रहयस्ते जपे दुर्दययो रितम् विकृत्या ते-
न निहते विद्यादानसभा चरेत् अन्तरिक्षमृते कार्यवेदपरायण तथा सञ्छास्त्रपुस्तकं दद्यादसृषयस्मृते लोभुते पतिते-
च मृते कुर्यात्त्राजापत्यांस्तपोऽद्या मृते चापस्य न हि ते कृच्छ्राणां न वतिं वरेत् एवं कृते विधाने तु विदध्यादोर्ध्वदेहिकम् तथा
वैधमरणीय दोषः तदा हनुर्मनुस्त्वद्गार्ग्यो हस्त्यः शौचमृते लुप्तप्रस्थारव्यातभिषक् क्रियः आत्मानं धातयेद्यस्तु भृशगन्ध-
नशनांशुभिः तस्याचिराच्चमाशौर्वी हतीये त्वस्थिसं चयः तृतीये तूदकं कृत्वा चतुर्थे श्यादुभा चरेदिति हेमाद्रौ विष्णुधर्मपि-
नरक्तव्यापि विहितो न तस्यैवात्मनस्तनुम् असूर्यानामग्रे लोकाः अथेन मम साहवाः तांस्ते प्रेत्साभिगच्छन्ति ये कैचात्महन्ता
जनाः अरिर्हिरात्मनो सात्वा मृत्कालमुपस्थितम् व्याधितो सिषजात्यक्तः पूर्णेशुषि चात्मनः यथा युगानुसारेण स-
त्येनैवात्मनस्तनुम् भस्मिन्नाले तनुत्वा गाद्यथैव फलमाप्नुयात् आयुषस्तु रादृष्टं मरणं ब्रह्मणस्पद्यचनेति गौडाना-
नपपादः उत्तरार्द्धसंगतेः क्षान्तिरस्य तु संयामे मृते भर्तृरियोषिनः अपरा केचिद्वागर्हः योजीविनुं न शक्नोति महाव्याधुप
पीडितः सौम्युदकं मद्वापानां कुर्यान्नाचनदुष्यति अनीकवक्ष्यमाणवचो निचयात्तथागातिरिक्तैः द्विविकित्त्यरोगाद्युपह-

तानामधिकारः सौपिजीर्णानग्रस्थस्यैवेति विज्ञानेश्वरदेवयाज्ञिकादयः अनएवमिताक्षरादौ भृगुपातानशनादिकम्
वानग्रस्थस्यैवोक्तम् मनुरपि आसां महर्षिर्वयर्थाणां त्यक्त्वा न्यतमयातनुं धातुशोकभयो विमो अहं भूयाय कस्य न इति ते-
नान्यत्रापि तद्विषयैर्वा भूलेक्यादितिकेचित् तन्न वानग्रस्थभरणे आशौचनिषेधात् तेन ग्रहस्थादिपरमेव दत्तेन यनेनो-
धिकारः कास्येऽनधिकाश्च नो भित्तिकत्वे त्वकरणे दोषो नित्यतान्वस्यात् प्रयागे त्वरो गिणारो गिणां च यत्तु शूद्राश्चक्षु-
त्रिया वैश्या अंस्य जाभ्यन्तथाधमाः एनेत्यजैर्युः प्राणान्वैवर्जयित्वा हि जंतुपपत्तिता ब्राह्मणस्तत्र ब्रह्महावीर्यमहाभवेदि-
ति तन्निर्मूलमिति मद्वाः तत्संतु हेमाद्रौ व्रतकांडेऽलिखनान्निर्मूलत्वं चित्यमेव प्रक्रमानुपतित्वेति भृगुपातमात्रपरं युक्तं
ब्राह्मणस्याप्यनुज्ञातमिति वक्ष्यमाणविरोधाच्च यस्यादित्यपुराणे अब्राह्मणो वास्वर्गादिमहाफलजिगीषया प्रविशेज्ज्व-
लनंतो यं करोत्यनशनंतयेति तत्प्रयागातिरिक्तपरमिति केचित् हेमाद्रौ त्वेन दग्ने प्रयागवदशाखायादित्युक्ते ब्राह्मणस्य
प्रयोगोपेनेति प्रतीयते माधवीयेऽपरांके चादित्यपुराणे दुश्चिकित्सेर्महारोगेः पाडितस्तत्पुमानपि प्रविशेज्ज्वलनं दौ स-
करोत्यनशनंतथा अगाधतोयराशिं च भृगोः पतनमेव च गच्छेन्न्यहा पथं वा पितुधारगिरिमादरात् प्रयागवदशाखाया-
देहत्यागं करोति च स्वयंदेहा विनाशस्य काले आसेमहामतिः उत्तमान्याभुया लोकागतामघाती भवेत्कवित् महापापक्षया
स्वर्गादिव्यान्मोगान् स्वमश्नुते एतेषामधिकारस्तत्सर्वेषां सर्वजंतुषु नराणां यथनारीणां सर्ववर्णेषु सर्वदा ईदृशं भरणं ये-
षां जीवितां कुत्रचिद्देवेत् आशौचं स्यान्न्यहं तेषां क्लान्तलहते तथा वाराणस्यां धियेद्यस्तु प्रत्याख्यातमिति पङ्क्ति यः काष्ठ-
पाषाणमध्यस्थो जान्हीजलमध्यगः अग्निमुक्तो नुरवसस्य कर्णमूलगतो हरः प्रणवन्तारकं ज्ञेते नान्यथा कुत्रचित्क-

निन् हेमाद्रौ चैवम् अत्र प्राप्ते काले इत्थं के र प्राप्तरण कालायाः स्त्रियाः अन्वारो हणे संपूर्णमेवाशौचं पृथ्वी चंद्रस्त्वत्रापि च्यह
 माह श्रद्धितत्वादिगोडग्रथेष्वथेवम् एतच्च दृष्ट्वादिभूराणं कलौ निषिद्धम् भृगवर्णिपतने श्वे व हृद्धादिभरणं नथेति माधवेन पृथ्वी
 चंद्रेण च कलिवर्जेषूक्तेः न चानया वदुक्तनियेधः विशिष्टो देशो वाक्यभेदात् न च कलौ वानप्रस्थाश्रमनिषेधादेव सिद्धे भरणनि
 पेधे व्यर्थ इति याव्यं सर्ववर्णो धित्यादिभिस्तद्रिन्नस्यापि प्राप्तेः काव्यं भवत्येव ये वैतन्वं विसृजंतीति श्रुतेः स्मृत्या संकोचा
 योगात् न चैयं स्वाभाविकमुत्कृष्टपराधीरपदोक्तेः मात्स्यभारतादिषु न लोकावचनात्ततनवेदवचनादपि मतिरुक्तमणी
 ने प्रपागमरणं प्रतीत्युक्तेः अतएव विष्णुधर्मसूत्रे ग्यादिभरणमुक्ते क्तम् यथा युगानुसारेण संत्यजेदात्मनस्तनुमिति का
 श्यामव्युक्तम् मात्स्ये अग्निप्रवेशं ये कुर्षुरविमुक्ते विधानतः प्रविशंति मुरवतं मे निःसंदिग्धं वरानने हेमाद्रौ विवस्वान्
 सर्वे द्विषा विपुक्तस्य स्वव्यापाराक्षमस्य च प्रायश्चित्तमनुज्ञातमग्निपातो महापथाः धर्मार्जनासमर्थस्य कर्तुः प्रापार्कित
 स्य च ब्राह्मणस्याप्यनुज्ञातं तीर्थे प्राणाविमोक्षणम् अपराकैस्त्वेवं सहगमनं कलौ भवत्येव कलौ नान्या गतिः स्त्रीणां सहा
 नुगमना हत इति ब्रह्मसूत्रे वतात् एतेन मरणान्तिक प्रायश्चित्तं कशी खंडादौ चानुवर्ण्यस्य तनुत्यागविधयश्च युगांतरपरा
 एव न यागेपि विस्वलीसेनोक्तां दे यथा कथंचिन्नोर्थे स्मिन् प्राणत्यागं करोति यः तस्यासघातदोषेन प्राप्नुयादीप्सितान्यपि
 पादो विष्णुः देहत्यागं तथा धीराः कुर्यंति मम सन्निधौ मत्तनुं प्राविशं त्येव न पुनर्जननराः केमे व्याधितो यदियादीनां कु
 र्द्वीनापि भवेन्नरः गंगायमुनमासाद्य यस्तप्राणान्परित्यजेत् ईक्षितान् लभते कामान् वदंति मुनिपुंगवाः तथा यागति
 योगयुक्तस्य सलस्थस्य मनीषिणः सागतिस्त्यजतः प्राणान् गंगायमुनसंगमे वाराहे तत्र यो मुंचति प्राणान् वटशृङ्गे

स्कंदरि सर्वलोकानतिक्रम्य मम लोकां प्रप्रचते तथा अकामो वासकामो वावटमूलेषु संदरि शीघ्रं प्राणान् प्रमुञ्चेत्तथदीप्ते
 स्परमांगतिम् तथा पंचयोजनविस्तीर्णं प्रयागस्य तु मंडले व्यतीतात् पुरुषान्सप्त भविष्यांश्च तद्दर्शनात् नरस्तारयते सर्वान्
 यस्तप्राणान्परित्यजेत् ब्राह्मे ध्यात्वा विष्णुपदां भोजं प्रयागे विष्णुतत्परः तनुं त्यजति वैभायेतस्य मुक्तिर्न संशयः दुष्कृतोऽपि दु
 राचरो ब्रह्महत्यादिपातकी हरिं ध्यात्वा त्यजेद्देहं प्रायशो मुक्तिगाम्भवेत् भविष्यो नरे समाः सहस्राणि तु सप्त वैजले देशे क
 मन्नोपतनने च षोडश महाहवेषधिरशीतिगोत्रहं अनाशके भारतचाक्षयागतिः इति सामान्यनोपि फलम् एव मन्ये विध
 यो ज्ञेयाः यस्तु गोडाः प्रयागादिमरणं ब्राह्मणाभिन्नविषयपित्याहुस्तदूषणं पितामहचरणैः प्रयागविधौ कृतमिति नात्रो
 च्यते अत्र दशाहमाशौचम् त्रिरात्रस्य त्रासकालगोचरत्वादिति भट्टाः शुक्लं त्रिरात्रम् दिवो दासीयेत्येवम् शकृत्तले
 पिकाश्रयः अनशनमृतानामशानि हतानामग्निजलप्रविद्यनां मृगसंग्रामदेशांतरभृतानां जातदंतानां च त्रिरात्रमिति
 एवं मरणांतर्भायश्चिन्तेपि पूर्वोक्तं स्वात्महादेर्दाही शीचादिनिषेधस्तदानीमेव यत्संगं वेनुसर्वमौर्ध्वं देहिं कुरुष्वीत् गोब्राह्मण
 हतानां च पतितानां तथैव च ऊर्ध्वं संवत्सरात्कुर्यात्सर्वमेवोर्ध्वं देहिं कुरुष्वीत् हेमाद्रौ षट्त्रिंशन्मतात् एवं मूच्छाकृतानामपि
 गयाब्राह्मणमपि कार्यम् ब्रह्महातृकृतं भक्ष्यं गोधातीपंचयातकी सर्वे ते निष्कृतांति यांति गयायां पिंडपातनादित्यग्निपुराणात्
 एवं ब्राह्मेपि क्रियते पतितानां तु गते संवत्सरे क्वचित् देशधर्मप्रमाणत्वाद्गयाकूपे स्वबंधुभिः मार्तंडपादमूले वा ब्राह्मं हरिहरो
 स्मरन् सूर्यपदरत्नार्थः तत्र वर्षमध्ये कृत्य मुक्तमपरां वैवायुपुराणे शकृत्पक्षे तु द्वादश्यां कुर्यात् ब्राह्मं तु वत्सरम् द्वादशाहमि
 चाकुर्याच्छुक्लैश्च प्रथमे हनि छागलेयः नारायणबलिः कार्यो लोके गर्हभागान्नरेः तथानेषां भवेच्छोचं नान्यथेत्यत्र वाद्यमः

आसः नातायणं समुद्दिश्य शिवं वायस्पदीयते तस्य शक्तिं कर्म तद्भवेनैतद्व्ययेति सचात्मयानादि प्रायश्चित्तं कृत्वा कार्यः न
 दृक्ते माद्रोपद्वित्राग्नेने कृत्वा चांद्रायणं पूर्वैक्रीपाकार्यं यथाविधि नारायणबलिः कार्यलोकराहाभयान्नरेः पिंडोदकक्रि-
 याः पञ्चाहुपोत्सर्गादिकं यन् एकोद्विष्टानि कुर्वन्ति संपिंडीकरणं तथा दिवोदासीयेष्टश्च शान्तपस्तक पतिने च मृते शत्रुये प्रा-
 नापत्तांस्तपोडश मृते चापत्सरहितैरु द्वाणानं यन्ति चरेदित्याह इदं प्रायश्चित्तार्हं पित्रादिविषयम् इन्द्रियैरपरित्यक्त्याये च मू-
 दानिषादिनः घातयेति स्वमात्मानं चांडालादिहताश्वये तेषां पुत्राश्च यो चाश्वदयया समभिपुनाः यथाश्वसहं प्रतन्वति विष्णुना
 ममतिष्ठिनम् नयाते संप्रयस्यामि नमस्कृत्य स्वयं भुव इति हेमाद्रौ तेनैवोक्तैः तत्रैव बोधायनोपि नारायणबलिं व्याख्यास्यामो
 भिगत्तपति तत्तयात्मत्यागिनां ब्राह्मणहतानां च द्वादशवर्षाणि त्रीणि वा कुर्वन्ति गृह्यपरिशिष्टे तु चंडालादित्याहृक्त्वा द-
 द्वादशरीरं प्रेतस्य संस्थाप्या स्थीनियत्नतः प्रायश्चित्तं तु कर्तव्यं पुत्रैश्चांद्रायणत्रयमित्युक्तम् मदनरत्ने ब्राह्मे प्रभादादपि निः
 शंकत्त्वकस्माद्विधिचोदितः चांडाले त्रीणि वर्षाणि चोदितं तस्य द्वादहादिकं कार्यं यस्मान्नपति तस्तस्यः चांद्रायणं
 तमसकृद्भूयंतस्य विशाख्ये यद्वा कृद्भूयंतस्य दशकृत्वानुविधिनोदहेत् बुद्धिपूर्वमृतानां तु त्रिंशत्कृद्भूयंतस्य दशकृत्वं स्मृति
 रत्वाचन्यानु द्विगुणं प्रायश्चित्तं कृत्वा वा गथ्य ब्दात्सर्वं कार्यमित्युक्तम् आत्मनो घातशब्दार्थे च चांद्रायणद्वयम् तमसक
 तुं भूतत्रिंशत्कृच्छ्राणि वा पुनः अर्वाक्सं वत्सरास्तुर्गार्हनादियथोदितम् कृतानारायणबलिमनित्यत्वात्तदा सुष इति इदं चा-
 न्यवधनिमित्तं ज्ञातिवधमायश्चित्तेन समुच्चितं कार्यम् अतएव बोधायनेनोक्तम् द्वादशवर्षाणि त्रीणि चेति मदनपरिज्ञाने-
 स्मृत्युपमारेन ब्रह्महारीनां तद्योग्यं प्रायश्चित्तं कृतानारायणबलिः कार्यदत्तकम् एवं म्नेच्छीकृतानामपि यजुर्काश्विदाह पु

अकृतेन प्रायश्चित्तेन पितुः पापनाशे यानां भावः आत्मघाते तु वचनादस्त्व महापातके तु कथं स्यादिति सः स्वयमेवात्मवधप्रायश्चित्त
 स्य ज्ञानिवधमिति तेन समुच्चयं वदन् तदयमन्याएव न हि जातिवधमिति मित्तं पुत्रैः कार्यमिति वचनमस्ति पुत्रकर्तृकसर्वप्रायश्चित्तादिविप्ल
 वापत्तेः प्राशुक्त्योपायनवचनाच्चेति दिक् इदं प्रायश्चित्ताहोषाभेव प्रायश्चित्तानर्हणानुपपत्तिनोदकमात्रं कार्यमिति केचित् मदनपारिजा
 तादिस्वरसोप्येवम् वस्तुतस्तु तदहं न ह्येवोर्वचने नुपादानादविशेषानत्रापिनारायणवलिः गयाश्राद्धं चेति युक्तम् पतितोदकाविधिस्तु पि
 त्राद्यतिरिक्तविषयइत्यपरे समथाहेमाद्रौ ब्राह्मे पतितस्य तु कर्तव्यं यद्यस्तु भिक्षुर्भिक्षं कर्तुमिच्छति सहिदासीसिमाहूय सर्वगां दत्तवतनाम् अथ श्रद्ध
 घटहस्तां यथा हस्तं त्रचीत्सपि हेदासि गच्छ भूत्येन निखगानयसत्वरम् नोयपूर्णं घटं चेमे सति लं दक्षिणा सुखी उपविष्टु यामेन चरणेन त
 तः क्षिप कीर्तयेः पातकी संज्ञां त्वपि चेति मुहुर्वदेः निशम्य न स्य वास्वं सारल्यमूत्या करोति तन् एवं कृते भवेत्तुमिः पतितानां च नान्यथेति
 इदं च मृनाहं कार्यम् पतितस्य दासीभूनां हि यदा घटप्रपवर्जयेदेतावता यमुपचरितो भवतीति मदनरत्ने विष्णुक्तेः इदं चात्मत्यागिविष
 यम् आत्मत्यागिनः पतितास्तेनाशौचोदकभाजः स्फुरित्सपक्रम्य विष्णुना एतस्याभिधानादिति गोडाः यत्तु कश्चिदाह यः पति
 नो घटस्फोटनं बांधवेर्बहिः कृतस्तद्विषयाणि क्रियाविषेधवाक्यानि जीवत्येव तस्मिन्त्यकर्मणाः कृतत्वात्तु नः करणाभावादि
 ति संबंधुः त्यागेन जातवैराग्यस्य कृतप्रायश्चित्तस्याप्यकरणापत्तेर्भिनाक्षरादिविरोधमपश्यन् मूर्ख इत्युपेक्षणीयः न च कृतघट
 स्फोटस्य संग्रहविधेर्नैति वाच्यम् मनुना कृतघटस्फोटस्थ त्यागमुक्त्वा प्रायश्चित्ते तु चरिते पूर्णकुंभमयानवम् तेनैव सार्धं मास्येयुः
 स्नात्वा पुण्ये जलाशयइत्युक्तेः अन्यथा प्रायश्चित्तमात्रे एतत्संज्ञात् अतो घटस्फोटनबहिः कृतस्यापि पित्रादेरब्धाने नारायणबलिः
 निषेधास्तापितृव्यादिपरा इति तत्वं केचित्तु नारायणबलौ कृतेष्वेत्येकं कार्यम् सपिंडनर्जनं कार्यम् गोब्राह्मणाहतानां च पतितानां तथै

वच व्युत्क्रममाच्चप्रमीतानां नेवकार्यसिपिंडतेतिवचनान् ब्राह्मणादिहतेनातेपतितेसंगवर्जितइतिआहप्रकारोक्तैवेत्याहुः
 तेहेमाद्रित्यपूर्वोक्तपद्विंशन्मनविरोधान्निर्मूलत्वाद्ब्रह्मप्रकारस्वद्विआहविषयतादुपेक्ष्याः नारायणवलिस्तद्देमाध्या-
 यनुत्तारेणोच्यते तत्रादौक्रियानिर्वधेगारुडेनपणमुक्तं कार्यंपुरुषसूक्तेनमंत्रैर्विवेक्यवेरपि दक्षिणाभिमुखोभूत्वाप्रैतंवि-
 ष्णुमितिस्मरन् अनादिनिधनोदेवः शंखचक्रगदाधरः अक्षय्याः पुंडरीकाक्षः प्रेतभोक्षप्रलभवेति शक्नुकादश्यादेशकालो-
 संकीर्त्यामुक्तगोचस्यासुकस्पर्दुर्यरणात्सद्यातजदोपनाशार्थं और्ध्वदेहिकसंप्रदानत्वयोग्यतासिद्ध्यर्थं नारायणवलिं करि-
 व्यदनि संकल्प्य ब्रह्माणं विष्णुशिवं यमं प्रेतं च पंचकुंभेषु विष्णुः स्वर्णमयः कार्यरुद्रस्ताभ्रमयस्तथा अक्षारोव्यमयस्तत्र
 यमोत्तोहमयोषवेत् प्रेतोदभमयः कार्यदितिदेवप्रकल्पनेति गारुडोक्तास्तसवस्मिहमीषुवामतिमासुषोडशोपचारैः पु-
 रुषसूक्तेनाभ्यर्च्यग्निं प्रति ध्याप्य चक्रं पुरुषसूक्तेन प्रत्युचं नारायणाद्येदमिति हुत्वा देवानामग्नेदक्षिणामग्नेर्भुविष्णुरूपं
 प्रेतं स्मरन् नामगोत्राभ्यां मधुघृततिलयुनान् दशपिंडान् यज्ञोपवीत्येवायुक्तगोत्रायुक्तशर्मन् प्रेतविष्णुरूपाय तोषेड उप-
 वनामिति दत्त्वा पुरुषसूक्तेनाभिमन्थ्य तेनैव शरीरं केनाभिषिच्य अभ्यर्च्य मुक्तशर्मणभसुक्तगोत्रं विष्णुरूपं नेतं तर्पयामीति पु-
 रुषसूक्तेन प्रत्युचं तर्पयित्वा एकमामानं ब्रह्मादिपंचस्थोदधान् मंत्रस्त ब्रह्मविष्णुमहादेवाय मन्त्रैवेव सक्रिं करः बलिं गृही-
 त्वा कुर्वेत् प्रेतस्य च श्रांतां गतिमिति मिताक्षरायां तु होमवत्यादिज्ञेयम् ततः प्रितिदेवतं त्रिविधं फलं शर्करामधुगुडद्युतानि
 नानि वैद्यपिंडान् भ्यर्च्य नद्यां क्षिप्त्वा त्रौनवसप्तपंचवाविश्रांतिमभ्योपोषिती जागरं कृत्वा शेषोभूते पुनर्विष्णुयमसंपूज्ये को-
 दिद्विपिं नाआहूय चक्रं करिष्येदत्कृत्वा विष्णुयमं प्रेतान् स्मरन् न विप्रानुपवेश्य प्रेतस्थाने चैकं विष्णुस्मरन् पाद्याचां हनार्घ्यसु

ननुमिप्रश्नांतं कृतो ह्येवनादिकृतत्वान्नशेषेणाधिष्ठातृत्वे अहणेशिवाययमायसपरिवारायचतुरः पिंडानन्दत्वाप्रेतनामगोत्रेऽस्य
त्वाविष्णुनाम्नापंचमंदत्वाभ्यर्च्यार्चानेभ्योदक्षिणांदत्वेकंप्रेतस्मृत्याविशेषतः सन्तोष्यविश्रैः प्रेतायेदेतिलोदकमुपनिष्पन्नामिति स
तिलमुदकं दापयित्वा शुजीतेति अत्रविशेषांतरं भट्टकृतां त्येष्टिपद्धतौ ज्ञेयम् सर्पहतेतुवर्षपर्यंतं पूर्वैर्नन्देकभक्तपूर्वैश्च कृप्यंच
म्यामुपवासनं कृतत्वापिष्टमयं नागमनंतवास्फकिशरवपदकंबलकूर्कोटकाश्चतर एतराष्टशरवपालकालियतप्तकम्
पिलेतिनामभिः प्रतिमासंपूज्यपायसेनविभ्रान्संभोज्यवत्सरांतैर्हंमनागंगांचदत्वानारायणबलिंकुर्यात् मूलंतुहेमाद्रौ ज्ञे
यम् बौधायनसूत्रे सर्पमृतानां नमोस्तु सर्पेभ्य इति स्वआहुतीर्हुत्वादके मृतानां समुद्राय वयुनायेति हुत्वेति क्रियांकुर्यादि-
तिशेषः व्यासः सौवर्णभारनिष्यन्नं नागं कृत्वा तथैवगां व्यासाय दत्त्वा विधियस्मिन् नृणां नृण्यमासवान् हेमाद्रौ भविष्ये पं-
चम्यापन्नगंहैमं स्वर्णेनैकं कारयेत् क्षीराज्यपात्रमध्यस्थं पूज्यविप्राय दापयेत् प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं नागदष्टस्य शंभुने-
ति अपरार्कं स्मृत्यन्तरं नंदैव शक्यं प्रतिप्रेतो नारायणबलौकृतं यो ददानि क्रियापिदं वस्त्रे प्रेताये चेकृतः तस्यैवाशौचमुद्दि-
ष्टं न्यहमेव न संशयः विष्णुश्राद्धसमाप्तौ तु त्रयोदश्यां दिनत्रयम् आशौचं पिंडदः कुर्यान्न तु तदंशुगोत्रजाः यस्यैवैमृतम्
काले तु व्युच्छिन्ना संततिर्भवेत् सवसेन्नरके नित्यं पंकमग्नः कृतीयथेत्सपक्वम्य बलिनारायणंकुर्यात्तस्योद्देशेन भक्ति
मानिति गारुडोक्तेरपुत्रस्यापि पत्न्याद्यैः कार्य इत्येकं देवयाज्ञिकेन अथविधाना दाशौचाभावः यथायमिच्छुद्धमृतादिषु
त्रयाणां माश्रमाणांच कुर्यादाहादिकाः क्रियाः यतः किंचिन्न कर्तव्यं न चान्येषां करोति स इति ब्राह्मात् उशनाः एकोद्दि-
ष्टं न कुर्वीत यतीनांचैव सर्वदा अहर्न्येऽस्य दशोप्राप्तेषां वर्णानुविधीयते सपिंडीकरणं तेषां न कर्तव्यं कृतादिभिः विदंड-

ग्रहणादेवमेतत्तन्नेवजायते तत्संस्कारं चक्ष्यामः दत्तात्रेयः एकोहिष्टं जलं पिंडमाशौचं प्रेतसंक्रियाम् ननु यो ह्यर्षि का दन्य
इहोष्मतायाभिभवे यर्षिक्तादिनिपूर्वभाविगासिकादिनिषेधो न तु दर्शादिः सन्यासिनो व्याब्दिकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधी
निवाययोयोक्तेः शृजीचंद्रोदयेयज्ञापतिः अह्नयेकादशो मासेषां पूर्णतु विधीयते सपिंडीकरणं न स्य न कर्तव्यं कृतादिभिः
एषु सपिंडनादिनिषेधानुवादेन पार्वयोक्तेः तस्थानापन्नत्वं पार्वणस्य गम्यते न भिरागिरे निब्रूयादेरं कृतो ज्ञेयमिति व
त् ददवर्षिक्तादिविधानं च विदं डिनामेव एकदंडिपरमहंसादीनां तु न किमपि कार्यम् पूर्वोक्तो धनो याव्ये त्रिदंडिग्रहणा
दिति शूलपाणपादयोगोद्भाः त्रिदंडिशब्देन गनोरं डारिदंडुत्रयोक्तेः यस्येते नियता दंडाः सान्निदंडातिचो व्यत इति स्मृतैः बो
धायनः नारायणबलिभ्यास्य कर्तव्यो द्वादशो हनि अस्पृष्टार्चणेन समुच्चयोत्तैः तंच स एवाह कृत्वा विष्णोर्महापूजां प्राच्य
संविनिवेदयेत् अग्नौ कृत्वा तु न च्छेषं व्याहृतीभिः समाहितः यतीन् गृहस्थान्साधून्वा निमं श्रद्वादशावरान् अभ्यन्य
गं पप्रुष्याद्यै र्वैद्वीदशानामभिः संभोज्य हव्येनान्येन दक्षिणां च निवेदयेत् त्रयोदशां हि जश्रेष्ठमात्मज्ञं संयत्नेंद्रियम् वि
ष्णुं च धातयाभ्यर्च्य पाद्याद्यैश्च विधानतः दद्यात्पुरुषसूक्तेन गंधपुष्पादिकं क्रमान् वस्त्रालंकरणं दीपनयथाशक्ति प्र
दापयेत् उच्छिष्टसन्निधौ तस्य दर्शनास्तीर्य भूतले भूर्भुवः स्वः स्वधायुक्तैस्तस्मै दद्याद्दलितचयम् अथ वमेधसहस्वस्य
वाजपेयशतस्य च तत्फलं लभते देवयः करोति यति क्रियाम् शौनकस्त शौनको हं प्रचक्ष्यामि नारायणबलिं परम् च
त्रालादुदकात्सर्पद्राक्षणाद्देह्यतादपि दक्षिभ्यश्च पशुभ्यश्च रज्जुशस्त्रविषादमभिः देशांतरमृतानां च मृतानां चान्य
साधनेः जीवच्छादमृतानां च कनिष्ठानां तथैव च यतीनां योगिनां सुसामन्येषां मोक्षकोक्षिणाम् पुण्याया च क्षयाया

द्वादशोहनिस्कारयेत् द्वादश्यांश्वचोव्यतेयं च स्यात्पर्वणोस्तु वेत्सुक्त्यपूर्वोक्तसर्वविधिसुक्तातोदेवेतिषड्भिः पुरुषसूक्तेन प्रत्युचं
 प्रायसंहृत्याकेषादिद्वादशनामाभिस्तद्रूपिणोपित्रे द्वादशांश्विप्रान्संभोज्यतेरेव द्वादशापिंडान् दद्यादित्याधिकमाह युद्धमृतेन
 प्रागुक्तम् कृतजीव द्वादशमृते सपिंडे राशौ चादि कार्यं न वा गदुक्तहेमाद्रौ लेंगे मृते कुर्यान्निकुर्याद्वाजीवन्मुक्तो यतः स्वयम्
 कालं गतो दिजे भूमौ रवने द्वापि दहेत वा युवस्तस्य मशेषं च कृत्वा दोषो न विद्यते जीवत्यपि विशेषस्तत्रैवोक्तः नित्यं नैमिजिक्ते
 यत्तु कुर्याद्वासं सजेत वा बांधवोपि मृते तस्य नैवाशौचं विधीयते सूतं कंचन सदेहः स्नानमात्रेण शतृह्यति एतद्योगिविषयम्
 योगमार्गरतोपि चैतितस्यास्युक्तेः तथा हि ताग्नौ भोषितमृतेन दस्थिदाहासूर्वपित्रादीनामाशौचं सं ध्यादिकर्मलोपश्च नास्ति
 अनग्निमत उक्तांते राशौ चादिद्वाजानिषु द्वादशमृते विद्यादिदेशस्थे मृते सतीति स्मृतेः आहिताग्नेर्दाहात्यागपि दशा
 हः संस्कारांश्च भिनो दशाह इति धूर्तं स्यात्सामांडारश्च न चित्यम् मृलेक्यादृचो विरोधाच्च एतत्प्रागुक्तम् अत्र देहस्यैव
 संभवे दाहः आहिताग्नौ विदेशस्थे मृते सति फले चरम् निधेयं नाग्निभिर्या विनदीयेरपि दत्त्यत इति ब्राह्मोक्तेः तदभावे
 छंदोगपरिशिष्टे विदेशमरणे स्थानि आहृत्याभ्यज्य सर्पिषा दाहयेद्दृष्टिं चाच्छाद्य पावन्यासादि पूर्ववत् अस्थामलाभे
 र्णाग्निशकलान्युक्तया हता दाहयेदस्थिसंख्या निनतः प्रभृति सूतकम् हेमाद्रौ षड्वांशं शान्ते कुर्याद्दर्भमयं येन दर्भैः
 स्थितियष्टिभिः पालाशिभिः समिद्धिर्वा संख्या नैवं प्रकीर्तिता भविष्ये चत्वारिंशच्छिरस्थाने ग्रीवायां च दशैव तु
 बाह्वोश्चैव शतं दद्याद्द्विंशतिं च तथोरसि उदरे विंशतिं दद्याद्दिंश नं कटिदेशयो उर्वोश्चैव शतं दद्याद्दिंश नं जानुजं घयोः
 पादां गुलीषु दशैवैषां च मेतकल्पना मदनरत्नैयज्ञपाश्वः शिरस्यशीत्यर्थं दद्याद्वाजीवायां तु दशैव तु बाह्वोश्चैव शतं द-

द्यादशचैवांगुलीपुत्रः ऽरसिन्धिशतं दद्याद्द्विंशतिं जितरोदरे द्वादशाहं दृषणयो रष्टाहं शिश्न एव तु ऊर्वोश्चैकशतं दद्याद्भिः
तं जघयोर्द्वयोः

पादांगुलीषु द्वे दद्यादेतत्प्रेतस्य कल्पनम् मस्तकेनारिकेरे तु अलावुतालुके तथा पंचरत्ने सुखेन्य-
स्य जिज्ञायां कदलीफलं चक्षुषोस्तृप्तेर्द्वौ नासिकायां तु कालकम् कर्णयोर्ब्रह्मपत्राणिकेशो वटप्ररोहकाः नालके कमला-
नां तु अत्रस्थाने धनिक्षिपेत् मृत्निकालुवसाधा तु हरीतालकगंधको शक्रे तु पारदं दद्यात्सुरीषे पित्तल तथा संधीषु निलपि
घृतं मांसं स्याद्यवपिष्टकम् मधुस्याद्यो हिनस्थाने त्वनास्थाने मृगतत्वा स्तनयोर्जर्जरे देयेनासायां शनपत्रकम् कमलनाभि
देशे स्याद्वृताके दृषणाश्रिते लिङ्गे च रक्तमूलं तु परिधानं दुकूलकम् गोमूत्रं गोमयं गंधं सर्वौषध्यादि सर्वत इति इदं निरग्ने
रपि तत्रैव दृढमनुः प्रोषितस्य तथा कालो गतश्चेद्द्वादशाब्दिकः प्राप्ते च यो दशैव वर्षे प्रेतकार्याणि कारयेत् बृहस्पतिः प्र-
त्यनभ्रूयने वार्ताया वद्वादशयत्सरान् कुशपुत्रकदाहेन तस्य स्यादवधारणा भविष्ये पितरि प्रोषिते यस्य नयानि नैक्वा
गमः ऊर्ध्वपंचदशाहपौरुषत्वात् प्रतिरूपकम् कुर्यात्तस्य तु संस्कारं यथोक्तविधिनानतः तदादीन्ये च सर्वाणि प्रेतकर्मो
कारयेत् द्वादशाब्दप्रतीक्षापितृभिर्न विषयेति मदरत्नेऽक्तम् गृहकारिकायां तु तस्य पूर्ववयस्कस्य विंशत्यब्दो
तः क्रिया ऊर्ध्वपंचदशाब्दानुमध्यमेव यसि स्मृता द्वादशाहत्सरादूर्ध्वमुत्तरेव यसि स्मृता चाद्रायणत्रयं कृत्वा त्रिषा
त्स दृष्टाणि यास्तैः कुशैः प्रतिकृतिं दग्ध्वा कार्याः शौचादिकाः क्रिया इत्युक्तम् पराशरः देशान्तरगतो नष्टस्तिथिर्न ज्ञाय
ते यदि कृणाष्टमीत्यमावास्या कृष्णा चैकादशी च या ऽदकं पिंडदानं च तत्र आहूतं च कारयेत् इदं मासज्ञाने तत्राहिता
ग्नेः पूर्णाशी च अनाहिताग्नेस्तत्रात्र अनाहिताग्नेर्देहस्तदास्थो गृह्णाग्निना स्वयम् तदभावे पलाशानां घृतेः कार

प्रमानपि वैदित्यस्तथायत्नात्कृष्णसारस्यचर्मणा ऊर्णसूत्रेणवध्वातुप्रलेप्तव्योयवैस्सथा कृपिहेर्जलसंभिन्नेर्दग्धव्य-
 श्वन्तथान्निना असौस्वर्गायिलोकायसाहेत्कच्छासर्वाधवैः एवंपणशिरदग्ध्वात्रिरात्रमशत्रुविभवेदिविब्राह्मोक्तैः इदंम-
 रात्रंनदशाहमध्येदाहे तत्रप्रोषितेकालशेषः स्यादित्कक्तैः किंतुतदूर्ध्वं तत्रपत्नीपुत्रयोः पूर्वमगृहीताशौचयोर्दशाहाद्ये-
 व गृहीताशौचयोस्तत्रिरात्रम् पत्नीमृतौभृत्यैवम् सपत्न्योश्चैवभित्तिस्मृत्यर्थसारे अन्यसपिडानांतुसर्वत्रपर्णशरा-
 दाहेत्रिरात्रम् तदाहागिराः देशान्तरमृत्युत्वानाशौचंचैरुक्त्यंचन गृहीतभित्तिशेषः कालात्ययेपिपुर्वीनदारुका-
 लैर्दिनत्रयमिति स्मृत्यर्थसारेतु गृहीताशौचानास्नानमात्रमुक्तम् बहुचपरिशिष्टेपि अथातीतसंस्कारः सचैदंतदेश-
 हंस्यान्त्रैवसर्वसमापयेदूर्ध्वमाहितारगेदोहात्सर्वमाशौचंचकुर्यादन्येषुपत्नीपुत्रयोः पूर्वमगृहीताशौचयोः सर्वमाशौचं-
 गृहीताशौचयोः कर्मांगात्रिरात्रमिति षडशीतावयेवम् विशवादर्थेनुप्रति कृतिदहनेत्वग्निदेस्यात्रिरात्रमित्युक्तम् द्वा-
 दशवर्षादिप्रतीक्षोत्तरदाहेतुपुत्रादीनांसर्वेषांत्रिरात्रमिनिकल्पनरुदिवोदासादयः अथप्रेतसंस्कारेकालः हेमाद्रौ-
 गार्ग्यः प्रत्यक्षशवसंस्कारैर्दिनैवविशोधयेत् आशौचमध्यैसंस्कारेदिनशोधयंतुसंभवे आशौचं भिन्नहृत्तौचमुनः
 संस्क्रियतेमृतः संशोध्यैवदिनंम्रात्यमूर्ध्वसंवत्सराद्यादि प्रेतकार्याणिकुर्वीतश्चैद्यंतौत्तरायणम् कृष्णपक्षश्चन-
 चापिर्वर्जयेत्तुदिनत्रयम् वाराहे चतुर्थ्याष्टमगेचंद्रेद्वादशैचनिर्वर्जयेत् प्रेतकृत्यं व्यतीपातेर्द्वेष्टतौपरिचयेतथा क-
 रणेविष्टिसंज्ञेशनैश्चरदिनेनथा त्रयोदश्यांविशेषेणजन्यनारात्रयेतथा जन्मदशमेकोनविंशानिजन्मतराः भा-
 रते नसन्नेतुनकुर्वीतयस्मिन्नुजातोभवेन्नरः नश्रोष्ठपदयोः कार्येनथाग्नेयेचभारत दारुणेषुचसर्वेषुप्रत्यरेचवि-

नर्जयेत् काश्यपः भरण्याद्रामिधाश्लेषामूर्द्धिचरणानिच प्रेनकृत्येतिदुष्टानिधानिषाद्यंचपंचकम् फाल्गुनीद्वि-
 तयरोहिण्यनूराधापुनर्वसू आषाढेदेविशारवाचभानिद्विचरणानिच ज्योतिर्नारदः चतुर्दशीतिथिनंदोभद्रांशकृत्वा
 वासरो भित्तेज्ययोरस्तमयर्ध्वद्विभाविषमोद्यिभो शक्रपक्षचसंत्यज्यपुनर्दहनमुत्तमम् वसूत्तरार्धनः पंचमक्षत्रेषु
 विनन्यस्त पोष्णब्रह्मर्क्षयोर्ध्वेचदहनातुलनाशनम् अस्यापवादमाह तत्रैवेवैजवापः प्रेनस्यसाक्षाद्गृधस्यप्राप्ते
 त्वेकादशेहनि नक्षत्रातिथिचारादिशोभनीयनकिंचन युगमन्वादिस्कांतिदर्शेप्रेवक्रियायदि देवादापनितातचनक्ष-
 त्रादिनशोधयेत् विश्वप्रकाशेपि गुरुभार्गवयोगोर्द्व्येषोषमासेमलिमुचे नातीतः पितृमेधः स्याद्भयांगोदावशोवि-
 ना दानमपितत्रैवोक्तम् भद्रायांभूमिदानंस्यान्निपादक्षेर्हिरण्यदः वारपुनत्तदुर्णतुवाप्तोदानंविधायते धनिष्ठापं-
 चकमृतेपंचरत्नानिदापयेत् एकाशीनिपलंकास्यंतर्धवातर्धकम् नचषट्त्रिपलवापिदद्याद्विप्रायशक्तिनइत्य-
 लंभसंगेन हेमाद्रौलक्ष्मणः अमृतंमृतमाकर्ण्य कृतयस्योर्ध्वेदेहिकम् प्रापश्चिन्नमसोस्मातंकृत्वाग्नीनादधीतच-
 जीवन्यादिसमागच्छेत्तत्कुंभोनिमज्जतम् उत्सृज्यत्वापयित्वास्वजातकर्मादिकारयेत् द्वादशाहंघ्नतचर्याविराच-
 मथयास्यतु स्नालोद्देहततांभार्यामन्यांवातदभावतः अग्नीनांथायविधिवत्प्रात्यस्तोमेनवायजेत् अथैन्द्राग्ने-
 पशूनागिरिगत्याचतत्रतु दक्षिमायुष्मतीकुर्यादोषितांश्चक्रतूस्ततः अनाहिताग्नेस्तु चरुः मृतयातींश्चवर्णोत्वाश्व-
 जायनः सूरभयएवयस्मिन्जीवेमृनशब्दइति यस्यनुजीवतएवमृतिवातेश्चुत्वास्त्रियासहगमनकृतं तदानेद्वेध-
 मेव भर्तुर्मरणज्ञानस्यैवनिमित्तत्वात् प्रकालस्यगौनवेणायुक्तत्वाच्चेति केचित्त तन्न मरणज्ञानस्यनिमित्तत्वेती-

तानागतयोरपि तत्त्वपत्तेः भर्तुर्वेधदाहाभावेन तस्याः सहगमनाभावाच्च तस्मादाशौचवद्भूतमरणस्यैव निमित्तं
त्वेन चात्र तदस्ति परं क्राम्यं मरणमस्तु अत आत्महननदोषोऽस्तीति नातपादाः तथा सर्पसंस्कारे कृतौ त्रिरात्रमाशौचं
तादृधिंचाह शौचनक्रः अथ यक्ष्यामि सर्पस्य संस्कारविधिमुत्तमम् सीनीवात्यापोऽर्णमास्थापन् च भ्यां चापिकारयेत् कृतं
सर्पवधोविघ्नः पूर्वजन्मनि वा यदि वधप्रव्यापयेत्सापीचरेत्कृद्वा श्रुतुर्दश विप्राय लोहदंडं च तन्मूल्यं वापि दापयेत्
मूल्यमाह निष्कत्रयोद्विनिष्कं चामिष्कमेकं कनीयसं अनुमत्यादिं कर्तृणां निष्कमर्धं तदर्थकम् इदं स्वर्णस्तूपयोः शक्त्या दो
यम् संस्कारमाह श्रियं गुत्रीहि गोधूमं तिष्ठति छिन्नं च पुनः कृत्वा सर्पकृतिं शूर्पे निधाय आर्ययेदहिम् एहि पूर्वमृतः सर्प
अस्मिन् पिष्टे समाविश संस्कारार्थं महं भक्त्या आर्थयागिसमाप्तिनः वत्सोपवीतगंधाद्यैः संपूज्य च हरेब्बहिः कुर्यात्सं
स्कारसंकल्पं प्राणायामपुरःसरम् यत्तोपवीतिना कार्यं सर्पसंस्कारकर्म तु लौकिकानि ग्रन्थिष्वप्यसमिदाधानमाचरे
त् ततोऽनेन निदिग्भागोऽमृतं संप्रोक्ष्य चारिभिः चितं कृत्वाथ संस्तीर्य कुशेश्वरान्नेयकाग्रैः पशुभ्याग्निपरिस्तीर्य प
रिषिच्य समर्चयेत् कृते ध्यायानमाधारौ च क्षुषीत्तथाविधि संपंगृहीत्वा यत्नेन चित्तिमारोपयेत्कथीः स्तवेषु
हुयादाज्यमग्नौ व्याहृतिभिस्त्रिभिः शर्पास्ये जुहुयादाज्यं व्याहृत्या च समग्रया आय्य शेषं सुवेणो व सर्पदेहे निवे
निषेचयेत् चमसस्थैर्जलैः सर्पं व्याहृत्याभ्युक्ष्य पाणिना अग्नेरक्षाण इत्यनया सर्पायाग्निं प्रदाययेत् उपनिषेद्वरुध
मानं नमोस्तु सर्पमंत्रनः शान्तोऽज्ञानतो वापि कृतः सर्पवधो मया पूर्वजन्मनि वा सर्पतत्सर्वं क्षंतुमर्हसि क्षीराज्येन तत
श्चाग्निं प्रोक्ष्य व्याहृतिभिर्जलैः नास्ति संचयनं कुर्यात्त्वात्वाचम्य गृहं व्रजेत् ब्रह्मचर्यादिकं कार्यं त्रिरात्राशौचमिव

ते सचेत्तनुचतुर्थे हि स्माल्तापि प्राग्भ्रमन्वयेत् सर्वेनान्तस्तथाशेषः कृषिलोनागएव च कालिकः शरं पालश्च भूधरश्च
 तिनामभिः गंधपुष्पाक्षनेर्धूपदीपाद्यैरर्चयेद्द्विजान् घृतपायसभक्ष्यैश्चाद्विजानद्येतु भोजयेत् एवं कृते विधानेन स
 र्पसंस्कारकर्मणि सर्पाहंसाकृतासायान्मुच्यते नात्र संशय इति इति सर्पसंस्कारः क्वचित्तु जीवतोष्यं त्यक्तमशौचं च
 कार्यम् यथा प्रायश्चित्तानिच्छोः पतिनस्य घटस्फोटं पतितस्योदकं कार्यं सपिंडेर्बाधेऽसह मिदितै ह नि सायान्द-
 ज्ञात्युतिगुरुस्तन्निधौ दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत यत्तदा अहो रात्रमुपासीरन्नाशौचं बाधेः सहेति मन्त्रैः नि-
 दितैरिक्तादौ अपराके वसिष्ठोपि वेदविद्भाचकश्चूद्रयाजकोत्तमवर्णं वर्गपतितास्तेषां पात्रनिनयनमपात्रसंस्काराद-
 कृत्स्नं पात्रमादाय दासोत्सवर्णपुत्रो वा बंधुरसदृशो वा गुणहीनः सव्येन पादेन प्रवृत्ताग्रान् दर्भान् लोहितान्वापस्तोत्रोपा-
 पूर्णपात्रमस्मे निनयेन्नितारं चास्य प्रकीर्णकेशाज्जातयोन्वालभेरन्नपसव्यंकृत्वा गृहे पुस्त्रैरभापयेत्तत ऊर्ध्वतेन तैः
 मये पुस्तद्धर्माणस्तद्धर्मयंत इति उत्तमवर्णा ब्राह्मणादयः तेषां वर्गः समूहस्तस्मात्सन्निभान्निह्महादयः अपात्रसंस्का-
 रा कुत्सिनपात्रसमूहः प्रवृत्ताग्राः छिन्नाग्राः सैरं यथेच्छं धर्मादिकार्यं कुर्युः अस्मादून्ननसामर्थ्यात्प्रात्रनिनय-
 त्याकूपतितज्ञातीनाधर्मकार्येष्वधिकारो नास्तीत्यपराकैः तस्य विद्या गुरुयोनि संबंधाश्च सन्निपात्य सर्वाण्युदका
 म्रेत कार्याणि कुर्युः पात्रं चास्य विपर्यस्ये सुदर्शसः कर्मकरो वाचक रादमेध्यं पात्रमानीय दासीघटान् पूरयित्वा दाक्षिणा
 मुरतः पदा विपर्यस्येदमुमनुदकं करोमीति नाम ग्राहं सर्वेन्वालभेरन् प्राचीना गीतिनो मुक्त शिरवा अपउपस्पृश्य ग्रामं प्र
 विशेयु रिति गो नमो क्तैश्च उदकादोत्फक्तेर्दाहनिघ्ननिः प्रेतकार्याण्येकादशाह्वाद्यां तानि दास्याद्दत्तौ बुधदो दासीघट

तेनोदकेनामेध्यपात्रं पूरयित्वा दासादिभ्युच्चं चामयादेन कुर्वादिति हरदचः अत्र नागयाग्राहवचनमुदक्यदिमेतकार्ये तद्दर्जनत्वा
 र्थेति न तन्पूर्णां भवति एतच्च प्रायश्चित्तानिच्छोः तस्य गुरोर्बांधवानोरज्ञश्च समक्षं दोषानभिरव्याप्य तमनुभाष्य पुनः पुन
 राचारं लभस्तेति स पद्येव मध्यमवस्थितमितिः स्यात्ततोऽप्यपात्रं विपर्यस्येदिति शंखोक्तेः जीवन्मेवोद्दिश्य पिंडोदकश्चाद्भुनि
 नाभ्यादद्यादित्यपराकः कृतप्रायश्चित्तस्य घटस्फोटकृतेऽपि संयहविधिमाह गौतमः यस्तु प्रायश्चित्तेन शब्दोक्तस्मिन् शब्दे शा
 तकुंभमयपात्रं पुण्यद्रुदात्तूरयित्वा स्वचंतीभ्यो वा तत एनमुपस्पृशयेत्तथा रसेन त्याज्यं दक्षस्तत्प्रतिगृह्यजपेच्छाता द्यौः
 शातासथि वीशानं विश्वमंतरिक्षं योरोचनस्तमिह गृण्हामीत्येतं यजुर्भिः पावमानीभिस्तस्मिन् दीभिः कृष्णान्देव्याज्यं जु
 हुयाद्भिरण्यं दद्याद्वा ज्ञांचाचार्या ययस्य तु प्राणांति कं प्रायश्चित्तं समृतः शब्दोत्सर्वाण्येव तस्मिन्नुदकादीनि मेतत्कर्माणि कुर्यात्
 दवशांस्तु दहं सर्वेषूपपातके धिति घटस्फोटोत्तरप्राणांति कं प्रायश्चित्ते कृते तु मृत एव शब्दोक्तं तत्र संग्रहविधिः अतस्तेन
 विनापि प्रेतं कर्म कुर्वादित्यर्थः उपपातकेऽपि घटस्फोटे कृते एवं कार्यमित्यर्थः याज्ञवल्क्यः चरितव्रत आचाने निनयेत्
 वं घटम् जुगुप्सो लचाप्येनं संवसेत्तु श्वसर्वशाः कृतघटस्फोटस्येवायं परिग्रहविधिरिति मिताक्षरायामपराकं च अन्यथा प्रा
 यश्चित्तमात्रे एतत्संज्ञात् मनुरपि घटस्फोटमुक्त्वा निर्वर्तेरंस्तनस्तस्मात्संभाषणसहासेनैरित्युक्त्वा प्रायश्चित्ते तु च
 रिते पूर्णकुंभमपात्रं वम् तेनैव सार्धं प्रास्येयुः स्नात्वा पुण्ये जलाशये दत्तितच्छब्दं प्रायुक्तं अपराकं वसिष्ठोऽपि पतितानां
 चरितत्रातानां प्रत्युद्धारोऽप्युदाहरति अग्रेषु रुद्रतांगच्छेत्तु कीडुनिवहसन्निव पञ्चासातयतांगच्छेच्छोचन्निव
 रुदन्निवेत्याचार्यमातृपितृहृत्तारस्तस्मिन्सादादपगत पापा एव नेषां प्रत्यापत्तिः पूर्णद्रुदात्तं प्रवृत्ता ह्यसकांचनं पात्रं मा

हेयं वाङ्मिः पूरयित्वा पोहि शीयाभिरेनमद्विरभिषिचैयुः सर्वएवाभिषिक्तस्य प्रत्युद्धारः पुत्रजनना व्याख्यात इति प्रत्युद्ध
 परिग्रहः न चोद्धरतां हं सन्निवायेसरः स्यात् पातयतां घटस्फोटं कुर्वतां शोचन्निवपंश्चाङ्गच्छेत् मातापित्रादिहंतृणां
 परिग्रहो न स्कार्यः तत्प्रसादसन्निचीर्णव्रतानां कार्यः प्रवृत्तं निर्धारः पुत्रजनन्नेत्यभिषेकोत्तरम् जातकमार्तयः संस्काराः
 पुत्रजन्यवत्कार्ये इत्यप्रसार्थे व्याचरन्त्यो अतएव विज्ञानेश्वरो घटपचर्जिते ज्ञाविमध्यस्थो यवसंगगां दद्यात् प्रथमंगोभिः
 सरत्कृतस्य हि सन्निचेत्यत्र गवां भक्षणभावे पुनर्व्रतं चरेदित्येतत्कृते एव चरितव्रतविधौ विशेषो यमिति वदन् घटस्फो
 टोत्तरं परिग्रहं एवेतन्मसर्वत्रेत्याह तस्मात्कृते पिघटस्फोटे श्रायश्चित्तं परिग्रहविधिः पुनः संस्काराभ्युपार्जितं सिद्धम् तथा
 जीवच्छ्राद्धे कृते हेमाद्रौ बौधायनः तत्रादौ च दशाहं स्यादित्यलं प्रसंगेन एवं सापवादे आशौचै उक्ते प्रनिशारवं भिक्षुं व्यं
 कर्मणि साधारणं किंचिदुच्यते तत्राधिकारिणः प्रागुक्ताः सर्वाभावे धर्मपुत्रो वा कार्यः अपुत्रेण स्मृतः कार्येया इकृता ह
 कृप्रयत्नतः पिंडोदकक्रिया हेतोर्नामसंकीर्तनाय चैतिव्यासवचनात् गृह्यपरिशिष्टे असंगोत्रः संगोत्रो वा यदि स्त्रीय
 दिवा पुमान् प्रथमेहनियः कुर्यात्सदशाहमभापयेत् दद्यात्सिद्धमिशेषः भविष्ये यत्राद्योदायते पिंडस्तत्र सर्वसमा
 पयेत् ब्राह्मेण प्रथमेहनियोदद्यात्प्रेतायान्नं समाहितः अन्नं न वक्तव्येषु स एव प्रददात्यपि विज्ञानेश्वरादयस्त
 केचित्तु अग्निं दद्यादिति व्याचक्षते संगोत्रो वा संगोत्रो वा यो ग्निं दद्यात्सर्वेनरः सोपि कुर्यान्न व आर्द्धं शब्दोत्तुदशमेहनी
 तिदिवा रासीयेवचनाच्च तत्रैव दत्त्वा स्थानस्थमा सन्नमर्थोन्नीलितलोचनम् भूमिस्थं पितरं पुत्रो यदि दानं प्रदापये
 त् तदिह शिष्टंगया आर्द्धादश्वमेधशतादपि तानियथा योऽर्द्धे हि तृषीकेशमोऽर्द्धे हि जनार्दन मोक्षयेन्नुप्रदानेन मुकुंदः श्री

यतांमयेति सोक्षधेनुमंत्रः ऐहिभ्रासुष्मिकंयच्चसप्तजन्मार्जितंक्रणम् तत्सर्वंशङ्खिमायातुगामेतांदत्तौममेति क
णधेनोः आजन्मोपाजितंपापंमनोवाक्कायकर्मभिः तत्सर्वंवाशयायातुगोप्रादानेनकेशवेति पापधेनोः भारते श्र
क्वपक्षेदिवाभूगंगायांचोत्तरायणे धन्यास्तानमरिष्यन्तिदृढपस्थेजनादने हेमाद्रौवाराहे व्यतीपातोथर्सकां
तिस्रथैवग्रहणंरवेः पुण्यकालास्तदासर्वेयदाभृत्स्वरूपस्थितः व्यासः आसनभृत्कनादेयागोः सर्वस्तातुपूर्व
वत् तदभावेतुगौरेवनरकोत्तराणापयै तदाथदिनशक्नोतिदानुवैतरणीशुगाम् शक्नोत्योरुक्तदादत्त्वादद्यात्छेयो
मृतस्यतु मदनरत्वेजातूकर्ण्यः उक्तांस्यादीनिदानानिदशदद्याभृतस्यतु गोभूतित्वाहिरण्याज्यवासोधान्यगुडा
निच रोष्यंलवणमित्याहुर्दशदानान्यनुक्रमात् एतानिदशदानानिनराणांभृत्सजन्यनोः कुर्यादभ्युदयार्थेतुप्रेते-
पिहिपरत्रै ब्राह्मे ताभ्यपान्नैलैः पूर्णंप्रस्थयान्नंदिजायतु सहिरण्यंचयोदद्यात्तृध्वित्तानुसारतः सवपापरि
श्रद्धास्माकभतेगतिमुत्तमां ज्ञात्वातैवैतरिण्यौचदशदानानिचैषहि प्रेतेपिहृत्वातंप्रेतंशवधर्मेणदाहयेत् तत्रैवप
रिशिष्टे स्थिमाणस्यकर्णेक्षुपुण्यमंत्रान्जपेत्ततः क्रियानिबोधेगारुडेत्वष्टोदानान्युक्तानि तुलसीसान्निध्योक्तत्वा
शालग्रामशिखान्तया तिलालोहहिरण्यंचकार्पासंलवणंतथा समधान्यंक्षितिर्गावर्कैकपाचनंस्मृतमिति दश
दानवैतरिणाधेनूक्तांतथेतुदानादिभद्रकृतांत्योष्टिपद्धतौज्ञेयम् कर्तव्यकर्मधिकारार्थंतीनृकृच्छ्रानुकुर्यादितिन
त्रेयोक्तम् अत्रदेवयाज्ञिकेनमुभूषोर्मधुपर्कदानमुक्तम् तदुक्तंवाराहे दृष्ट्वास्तुकिंलंस्त्रेनंयममार्गानुसारिणम्
प्रयाणकालेतुनरोमंत्रेणाविधिपूर्वकम् मधुपर्कत्वनृगृह्यइमंमंत्रमुदाहरेत् ॐमृगहाणंचिमंमधुपर्कमाद्यंसंसार

नाशनकरं तद्यमृतेननुत्यम् गारायणेनचचित्तं भागवत्प्रियाणां दाहे च शांति करणं सारलो क पूज्यम् अनेने वतु मंत्रेण दद्या
चमयुपर्कम् नरस्यमृतकाले तु परलो कस्तथा च हम् अथ दुर्मरणो दिवो दासाये चंडालादि मृते विप्रैस्त्वन्तरिक्षमृते पि
ना क छानि क छ्नां द्रेस्त श्रद्धिस्त च प्रकीर्तिना देवजानीये जाबालिः शूद्रेण दग्धो यो विमोन लभे च्छाश्वती गतिम् प्रा
यश्चिन्नं प्रकुर्वीत ब्राह्मणः पापशुद्धये चांद्रायणं पशुकंच प्राजापत्यं विशोधनम् गृह्यकारिकायाम् उदक्यास्तिकाया
प्रियादयेनं स्मशानि हि न तस्यैव विधि रादिहो वा त्स्येनेव महात्मना एषः सूक्तिकोक्तः भदनरत्ने स्मृत्यन्तरे ऊर्ध्वोच्छिष्टा ध
रोच्छिष्टो भयोच्छिष्टेन येन च अस्मरथस्य शर्शने चैव खडादि मरणे पि च श्वानकव्यादसंस्पर्शो क्मि कीदो द्रवे पि च ए
तद्गोपानुसारेण भायश्चित्तं समाचरेत् क छ्नां स्त्रिय हृपं न दशोश्वांद्रचयमथापि वा शूद्रो न दानी संपाद्य शवधर्मेण दा
हयेत् गृह्यकारिकायाम् खड्गायां मरणे नैव त्रीं स्त्रीं क छ्नां प्रकल्पयेत् सप्तां त्यजे स्तसं स्पृष्टो मृतो देवान् कथंचन
एकत्रिंशता क छ्रे स्त श्रद्धि रूक्ता मनीषिभिः कृणुते तर्धदग्धे तु चिता सखां त्यजादिभिः तत्स्य शर्शने दूषणं च त्रिभिः कः
छ्रेर्निशङ्क्य नि धर्मप्रदीपे चांडालसूक्तिको दक्या स्पृष्टे प्रेतेन येन च तस्य पापविशङ्क्यार्थं क छ्ना न्यंच दशाचरे दि क्तम्
मनुः अस्वर्गात्साहुनिः सास्या च्छूद्रसंपर्कदूषिता अत्रापि क छ्ना चयम् अस्पृश्यस्य शर्शने चैव सुक्तेः तु त्रैव कर्मप्रदी
पे गत्रो गारा त्रिशोपे वाग्निं येन चैव द्विजानयः दाहं कृत्वा यथान्यायं द्वोपि डो निर्वपेत्सुतः एजस्वलागाभिर्ण्यादि स्मृतो
तु वस्यामः निर्णयामृते पारिजाते च यमः संध्यायां चान्धारात्रो दाहः पाथेय कर्म च न च आहं च नो कुर्यात्तु कृतेभिः
कर्मतो ब्रजेत् एतद्दिनमृतस्य रात्रि निषेधार्थं घनस्नाने गच्छेत्

पतिस्त्र्योदकक्रिया दग्धस्यतुनवेकार्यारात्रौजानूदकक्रियेति तन्निर्मूलं रात्रिघृतस्यतुनत्रैवसंग्रहे रात्रौदग्ध्यानुपिडां
 तं कृत्वावपनवर्जितम् वपनं नेष्यते रात्रौ श्वस्तनीवपनक्रियेति वपनं तु प्रातः तच्च सर्वैः पुत्रैः कार्यम् गंगायाभास्करक्षेत्रे
 त्रेमातापित्रोर्गुरोर्मृतौ आधाने सोमयागे च वपनं संसक्तस्मृतमिति भिताक्षरायां स्मृतेः मरणस्यानंगित्वा न्नैमिन्निक-
 मिदम् तदेव संग्रहवचनेन परे द्गुरुत्त्वव्यनेतीर्थवत् तेन कस्यचिद्वा हांगत्वोक्तिश्चित्या मदनरत्ने गौलवः प्रथमे
 हनिकर्तव्यं वपनं चानुभाविनाम् प्रेतस्य केशश्मश्यादिवापयित्वा तथा हयेत् अशौचांते तु पुनः कार्यं विधिवत् बलात् म-
 दनपारिजातेष्वेवम् तेन सर्वस्यास्य निर्मूलत्वोक्तिरशौक्येव स्मृतिरत्नावल्याम् शंखं श्रुषितं चैत्रीन् कृच्छ्रान् कृत्वा-
 दहेत्कृतः मदनरत्नैर्गिराः ऊर्ध्वोच्छिष्टाधरोच्छिष्टैर्यंतरिरिक्षमृतेपि वा कृच्छ्रत्रयप्रकुर्वन्ति आशौचमरणेपि च अ-
 थसाग्नेर्विशेषः कारिकायाम् कृष्णपक्षे प्रमीयेत यद्यदि प्रातराहुतीः शेषास्तज्जुहुयाद्दर्शपर्यंताः पक्षहोमयत् प्रति-
 पदप्रातर्होमांता इत्यर्थः यद्याहिताग्निरपरपक्षे प्रीयेताहुतिभिरेन पूर्वपक्षे हरेयुरित्याश्वलायनोक्तेः नदानीमेव जु-
 हुयात्सायंकालाहुतीरपि सायं न्रियेत चेत्सायमाहुतीर्जुहुयादथ नदानीमेव जुहुयात्सातः कालाहुतीरपि सकृद्गृहीत-
 मंत्रेण भिन्नमंत्रं च होमयोः दार्शनापि प्रकुर्वन्ति स्थालीपाकं तदेव तु छंदोगपरिशिष्टे हुतायां सायमाहुत्यां दुर्वलञ्चेत्
 गृहीभवेत् प्रातर्होमस्तदेव स्यात् जीवे च स पुनर्नवा इदं शक्यं पक्षपरम् दुर्वलो मुमूर्षुः त्रिकांडमंडनः दर्शोश्चिन्न-
 दाकुर्यादिद्विर्दिनसंभवेत् देवतानां प्रधानानामेकैकस्य हुनेत्पृथक् पुरोनुवाक्यायाज्याभ्यां चतुरात घृताहुतीः न-
 या अग्नावरण्योरास्ते प्रमीयेत पतिर्यदि प्रेतं स्पृष्ट्वा मथित्वाग्निं जप्त्वा चोपावरोहणम् सततं च द्वादशोपा नंतूर्णी हुत्वा

शान्तिः विच्छिन्नश्रोताग्नेर्मृतोनुप्रेताधानं तत्रैवोक्तम् प्रेगंस्वाम्यालयेक्षिप्त्वा मथिताग्न्या नटेरणी सन्निधा
 गीमंथेत्तयस्येतियनुधानतः यस्याग्नयो बुद्धतो मांसकमाः संकृत्ययने यजमानमांसं जायंतु ते हविषे सादिताय स्व
 लोका ममैवेतं नयं त्विति मंत्रः प्राणीयपावकं तूष्णीं द्वादशोपात्तसर्पिषा तूष्णीं हुत्वा नतः कुर्यात्प्रेते मात्या इति क्रिया न
 दे स्वाग्नस्यारण्योर्नाशे स्वाभीप्रियेन चैव आहरेदरणीं द्दं मनोज्योतिर्कृत्वा ततः यजुषा र्ष्वः यजमाने चित्ता रुदे पा
 न्यास्ते रुते सति वर्षायाभिहते बह्वोक्तं कुर्वीतियासिक्ताः नदर्थदग्धकाष्ठेन मथं नतत्र कारयेत् तच्छेषालाभनो न्येन
 दग्धशेषेण यजुनः हुत्वा ल्यं लोकि कैवन्हो हुतशेषं दहेजुचा भत्राग्निषु सत्सु पर्णशरैः शरीरोत्पन्निः शरीरे वासति प्रेता
 धानेनाग्न्युत्पन्निः उभयाभावे तु प्रेताधाने नाधिकाराद्वा हादि संस्कारलोपः उदकदानाद्येव कार्यमिति के शबीकारश्च
 यो प्रमुखाः नन्य निवेकाद्याः स्मशानां तास्तेषां यैर्मंत्रतः क्रिया इति विरोधात् क्रिया लोपगताये चेति निषेधात्तदभावे पला
 शानां दंतैः कार्यः पुमानपीत्यभावे विधानस्याग्न्यभावे पि साम्याच्च तेन प्रेता हुत्वभावे पि स्विष्टकृद्द्रव्यांतरोक्ते रदृष्टार्थत्वा
 त् प्रेताधानं दाहोपि भवत्येव प्रतिरुते रग्नीनां च प्रेताधानमयोजकत्वाक्षतेः पत्न्या अयं चम् दाहपित्वाग्निहोत्रेण स्त्रिय
 पंचतनवनीपतिभिर्निध्यासयत्ययोक्तेः यजु द्वितीयो चैव गोभार्या दहेद्देताग्निक्वाग्निभिः जीवंत्यां प्रथमायां तु सरापानस
 तं स्मृता भित्तदाधाने सहानधिकृता विषयभित्तिविज्ञाने श्वरः मदनरत्ने त्राहोपि आहिताग्न्योश्च दंपत्यो र्यस्त्वादौ भ्रियते
 भुवि तस्य देहः सपिंडे श्वदग्धव्यस्त्रिभिरग्निभिः पञ्चान्मृतस्य देहस्कृद्दग्धव्यो लोकिक्वाग्निना अनाहिताग्निदेहस्त
 त्यो गृह्णाग्निना दहेतेः त्रिर्लोडमंडनस्तविकल्पमाह ज्यैष्ठ्यां चिद्यमानायां द्वितीयायै स्वयोषिते काम्यग्निनित्याग्निहोत्रे

यानकथंचित्प्रयच्छति स्त्रीमात्रमविशेषेणदग्धान्येवैदिकादिभिः विहात्यादथेत्यहाधानमेवास्तिचेद्ब्रूयुरिति अत्रेदंत-
 त्वं साग्नेःपत्नीमृतौ होपक्षौपुनर्विवाहे द्वायांपूर्वाग्निभिर्दहेदित्येकःपक्षः भाययिपूवर्वासाग्नेयेदत्वाग्नीनस्यकर्मणि पुन
 दारक्रियांकुर्यात्पुनराधानमेवचेतिमनूक्तेः दाहयित्वाग्निहोत्रेणस्त्वियद्वत्तवनीयमिति रितियाज्ञवल्क्योक्तेश्च पुनर्विवा
 हाशक्तौनिर्मथ्येनतांदग्ध्यापूर्वाग्निषेवाग्निहोत्रेष्ट्यादिकार्यमित्यर्थः आहार्येणाहिताग्निपत्नीचेत्याश्वलायनोक्तेः भरहा-
 जोपि निर्मथ्येनपत्नीमिति पूर्वग्न्येकदेशेनदहेदिति यज्ञपार्श्वदेवयाज्ञिकदयः यानिचतस्मादपत्नीकोव्यग्निहोत्रमाहरे
 दिति श्रुतिःविष्णुः छंदोगप्रश्निशिष्टं च मृतायामपि भार्यायांलोकिकग्निर्नहित्यजेत् उपाधिनापितत्कर्मयावज्जीवंसमाचरे
 त् उपाधिर्हमकुशपत्न्यादिः अन्येकुशमयीपत्नींकृतातुगृहमेधिनः अग्निहोत्रमुपासंतेयावज्जीवमनुव्रताइत्यपराकेस्मृ
 त्यंतरात् कात्यायनोपि रामोपिकृतासौवर्णीसीतापत्नीयंशस्विनीम् ईजेबहुविधैर्यज्ञैः सहभ्रातृभिरभ्युत इत्यादीनिता
 निपूर्वाग्निषेवाग्निहोनादिपराणिनत्वपत्नीकस्याधानार्थानि कतुविधीनामाधानाप्रयोजकत्वात् अपत्नीकस्याधानाप्रवृ-
 त्तिरितिमानवपरिशिष्टाच्च सोमोनभवत्सेव अपत्नीकोव्यसोमपदतिश्रुतेः यजुभरहाजापत्नंवसूत्रम् दारकर्मणियद्यश
 क्तआत्मार्यमग्न्याधेयमिति अस्मार्थः पुनर्विवाहाशक्तौयदग्न्याधेयंपूर्वरुतमस्तिनदात्मार्यमेव नपत्येदद्यादिति ब्राह्मण
 भाष्यापरार्कशार्करामांङागादितत्त्वमप्येवम् त्रिकांडभंडनस्तपस्रहयमाह अन्येयपत्नीकस्याधानमाहुस्तदाशयंनविदाः
 दृष्ट्याज्ञपत्न्यः आहिताग्निर्यथान्यायंदग्धव्य स्विभिरग्निभिः अनाहिताग्निरेकेनलोकिकेनागरोजनः कतुः एवंवृत्ता-
 सवर्णास्त्रीर्हिजातिःपूर्वमारिणीम् दाहयेदग्निहोत्रेणयज्ञपात्रैश्चधर्मगत् पत्नीमपिदहेदेवंभर्तुःपूर्वमृता-

यदि अनग्निस्त्वं देहं देवं कपालेन हविर्भुजा आशौचप्रकाशोक्तुः विधुरा विधवा नैव कपालस्याग्निना दहेत् ब्रह्मचारिण्यंति
 नैव देहे दुनपनाग्निना तु पाग्निना च दग्धव्यः कन्यका बाल एव च अग्निवर्णकपालं तु कृत्वा तत्र विनिक्षिपेत् करीपादित-
 तो वह्निर्जानोयः सकपालजः अनुपनीते पथपि जानारणेर्गन्धिः केश्विदुक्तं स्तथापितस्य कलौ निषिद्धत्वोक्तेरयमेव ज्ञेयः स्मृ-
 त्यन्तरे गृहस्योत्रहस्तचारी च विधुरो विधवाः स्त्रियः ओपासनश्चोत्तपनस्तृष्णाग्निस्तृष्णकपालजः उत्तपनस्तः दध्नाग्निं तु
 प्रज्वाल्य पुनर्दध्निस्तसंयुतः पुनर्दध्निस्त्रितीये ग्निरेष उत्तपनं स्मृतः यमः यस्यानयति शूद्रो ग्निं तृणकाष्ठहवीषि च ये
 न त्वंच सदा तस्य स चाधर्मेणालिख्यते देवलः चंडालाग्निरमेध्याग्निः सृष्टिकाग्निश्च कर्हि चित् पतिताग्निश्चिताग्निश्च न
 शिष्टयह्णोचितः मनुः दक्षिणेन मृतं शूद्रं पुरदारेण निहरेत् पश्चिमोत्तरपूर्वे स्तथा स रव्यं द्विजातयः अत्र प्राति लोम्ये
 न क्रमः पूर्वमुखस्तनेन व्योत्राह्मणो वांधवे गृहान् उत्तराभिमुखो राजा वैश्यः पश्चात्मुखस्तथा दक्षिणाभिमुखः शू-
 द्रो निर्द्वर्तव्यः त्ववांधवैरित्यादि पुराणादित्यपराकः तेन त्रिंशच्छ्लोकानुलोमक्रमो हेयः आश्वलायनः ज्येष्ठवेध्याः
 कनिष्ठजघन्या गच्छेयुः आपानोत्तरं द्वितीयविवाहे कृते यजमानमरणे औत्तस्मार्ता ग्न्योः संसर्गः बोधायनसूत्रे अथ यथा
 हितान्निर्दध्नाग्निं विदेन प्राक् संयोगान्भीयेनोपासनं संपरिस्तीर्य ज्यं विलाप्य चतुर्गृहीतं गृहीत्वा समिधस्य नौसु होति सं-
 मितं संकल्पे यथा भिमिदिं दाहूती व्याहृतीश्च हृत्वाथैतमग्निमप्येतं यो निर्ऋत्य इति समिधिसंसारोप्यगार्हपत्ये समिध
 मभ्यारुधाति भवतं नः समनसा वितिगार्हपत्य आज्यं विलाप्य चतुर्गृहीतं गार्हपत्ये जुहोत्यग्नां वग्निश्चरति प्रविष्ट इत्यपरं
 ननु गृहीता विनिःस्फुगित स ग्रहं जुहोत्यथ गार्हपत्ये सुचाहुतीर्जुहोति ब्राह्मण एव होतैति दशाभिरथ प्राचीना वास्यन्वाहार्य

णेजुहोतियेसगानायेसज्जानादतिद्विष्यामथतत्रैवसुग्राहतिगृहोत्पन्नयेक्यवाहनायस्विष्टकृतेस्वधानम्ः स्वाहस्यथयसो-
 पवीतीद्वादशागृहीतेनस्तुचंपूरायित्वापुस्तक्यूक्तेनाहवनीयेजुहोत्सथस्त्रवाहुतीजुहोत्यग्नयेविवचेस्वाहाप्रयेवतपतयेग्न-
 येपवपातायाग्नयेपावकायाग्नयेशक्तयेस्वाहाग्नयेननुमनेग्नयेवेषवानरायेत्यथचतुर्गृहीतंजुहोति-
 मनोन्व्योतिरित्यनञ्धर्पेनृकं कर्मप्रतिपद्यतेइति आहिमान्नोरेदेशमृतेप्रथिकृतीष्टभृताग्निहोचंतद्वाहः पात्रयोजननचक्र-
 त्यसूत्रादिभ्योस्मृत्यिनामहकृतपद्धतेभ्यसोयमितिचहुवक्तव्येपुपरम्यते स्मार्तोग्निस्त्रयंयदनवलेछंदोगपरिशिष्टेच दुर्ब-
 लंस्वापयित्वातुशक्तृचैलाभिसंचतम् दक्षिणाशिरसंभूमौबर्हिषात्यांनिवेशयेत् एतेनाभ्यक्तमाप्ताव्यशक्तृवस्त्योपवीति-
 नम् चंदनोक्षितसर्बोर्गस्मनोभिर्विभूषयेन् हिरण्यशकलान्यस्यक्षिप्वाछिद्रेषुसमस्त सुरवेष्टयापिधायेमंत्रिद्वरेषुः सूता-
 दपः आमपात्रेग्निभादायमेतमग्निपुरःसरम् एकोनुगच्छेत्तत्पार्श्वेपथुस्तज्जुहोति ऊर्ध्वभादहनंकार्यमासीन्नोदक्षिणा-
 मुरवः सव्यंजान्वाच्यशनकैः सतिषांपिंडदानवत् अथपुत्रादितापूत्यकुर्याद्द्वारुचयंमहत् तत्रोत्तानंनिपात्येनदक्षिणाशिरसं-
 मुरवे अन्यदूर्णस्करुचंदद्यादक्षिणामांनसिस्तुचं पादयोश्चरामावीमरणीसुरसीतयाम् पार्श्वयोः शूर्पंचमसौसव्यदक्षिणा-
 योः क्रमात् स्तसमेतुन्यसेन्पुब्जमंतर्कुर्यैरुत्तरवलम् चात्रोर्वितीवमत्रैवभग्नयेरप्यर्थाभिः अपस्तव्येनकृतेनद्वारुच-
 तःपितृदिङ्-मुरवः अथाग्निंसव्यमावत्पदेद्यादक्षिणतःशनैः अस्मात्त्वमभिजातोसिस्वरयंजायतांपुनः असौस्वर्गय-
 सौव्यस्वाहेतिपरिकीर्तयेत् तथा एवमेवाहिताग्नेभ्यथात्रयासादिकंभवेत् कृष्णातिनादिकंवात्रविशेषोध्ययुचोदितः
 त्रिव अमर्येनारुतानारीदग्ध्रव्यायाज्यवस्थिता अग्निप्रदानमत्रोत्थानग्रयोव्यइतिस्मितिः इदंछंदोगानामेव पात्रन्यासे

केरुत्तानदेहत्वं राग्निपरम् निरग्निस्तपुमानधोमुखः स्त्रीतूत्तानादात्था स्रगोजेर्गृहीत्वानु चितामारोप्यते शवः ३८
 थोमुत्वोदक्षिणादिक् चरणस्तपुमभिनि उत्तानदेहानारीतुसपिंडेरपिबंधुभिरित्यादिपुराणादिति शब्दितत्वं
 तादयः उत्तरशिरस्त्वं सामगेतरपरं वाराहेत्वग्निदानेन्योमंत्रः कृत्यानुदुष्कृतं कर्म जानता वाप्यजानता मृत्युका-
 लयशंप्राप्य नरपंचत्वभारतम् धर्माधर्मसमायुक्तं लोभमोहसमावृतम् दहेयं सर्वगात्राणि दिव्यान् लोकान् सग-
 च्छतु ज्वलमानं महावह्निं शिरस्थाने प्रदापयेत् चतुर्वर्णेषु संस्थानमेवं भवति पुत्रके अभक्रिया निबन्धे गारुडे
 षट्पिंडदानमुक्तम् मृतस्योक्तानि समयेषु षट्पिंडान् क्रमशो ददेत् मृतिस्थाने तथा द्वारि च त्वरे तादृश्यं कारणात् वि-
 श्रामे काष्ठचयने तथा संचयने च षट् तथा आदौ देयास्तु षट्पिंडादश देयादशाहिकाः स्थाने चार्धपथेतीति चि-
 तायां शवहस्तके स्मशानयासिभूतेभ्यः षष्ठं संचयनेन तथा ततः त्वंभूतं कृज्जगद्योने त्वं लोकपरिपालकः उक्तः
 संहारकस्तस्मादेनं स्वर्गं मृतं नयेत्यग्निं दत्त्वाऽस्मात्त्वमिति मंत्रेणार्धदग्धे आज्याहुतिरुक्ता आहिताग्नेोपराशरः श-
 म्यां शिन्धे विनिक्षिप्य अरणीमुक्तं योरपि जुह्वं च दक्षिणे हस्ते वामे तूष्पभृतं न्यसेत् विश्वे तूल्खलं दद्यात् षष्ठे च मु-
 सलं न्यसेत् उरसि क्षिप्य दृषदं तं दुलाज्यमिलां मुखे श्रोत्रे च प्रोक्षणीं दद्यादाज्यस्थालीं च चक्षुषोः कर्णेनेत्रे मुखे
 प्राणोद्धारण्य शकलं न्यसेत् अग्निहोत्रोपकरणमशेषं तत्र निक्षिपेत् प्रचेताः स्नानं प्रेतस्य पुत्राद्यैर्वस्वाद्यैः पूजनं
 ततः नग्नदेहं दहन्नेव किंचिद्दूयं परित्यजेत् ययः प्रेतं दहेच्छुभेर्गंधैः स्नपितं सग्विभूषितम् आश्वक्लायन
 सूत्रे संस्थिते प्रेतालं कारणं कुर्वति कैशश्मश्रुलोभनस्वानि चापयं निनलदेनाहुतिं पतिनलदमा लां प्रति सुचंतीति

माधवीयेब्राह्मे दरिद्रोपिनदग्धव्योनग्नः कस्यांचिदापदि तथा निःशेषस्तनदग्धव्यः शेषकिंचित्स्यजेन्नरः दाहफालेनि
 भाशेतुमदनरत्नेयज्ञपार्श्वः यजमानेनमृतेकापिचिनादौवाप्रवेशिते वर्षाद्यभिहतेनोतुकथंप्रेगविकल्मसा शेषदग्धव्या-
 प्रदग्धेषुनिर्मथ्येवतुकारयेत् अथपर्णाशगादिदाहेनार्गिनाशेषश्चानदेहलाभेमदनरत्नेब्राह्मे अथपर्णाशरेदग्धेषा-
 न्नान्यासेरुतेसति गतेषानिषुतद्देहोयद्युर्ध्वलभ्यतेकचित् तदार्धदग्धकाष्ठाभितानिनिर्मथ्यतंदहेत् यद्यार्धदग्धका-
 ष्ठांतुतदीयवैनलभ्यते तदान्नदस्थिरखंडंनुनिक्षेप्तव्यंमहाजलमिति दंपत्योरेकदामृतौविशेषमाहापस्तंबः तथैवमेने-
 संहवपितृमेधौद्विचवनलिंगान्चान्नसंधारयति पितृमेधोदाहोतंकर्म दाहोतमेकतंचस्यमितिबौधायनोक्तेः अस्थि-
 संचयनमप्येकंउदकपिंडदानादिपृथगेव सहगमनेष्वेवम् तदाहमदनरत्ने भाव्यार्थसंग्रहकारः एककालम्
 तोभार्याभर्ताचयदिचैवदूयोः तंत्रेणदहनंकुर्यात्पिंडः श्राद्धंयकूपृथक् एककालेमृतौजायां पत्नीयदितदा पितुः
 विभक्त्याग्निंक्रियांकुर्यादितियन्नदसांप्रतम् दाहोतमेकतंचत्वभितियासिकसंमतम् मृतंपतिमनुब्रज्ययानारीज्व-
 लनंगता अस्थिसंचयनांतौस्याभर्तुः संस्कारएवहि कीकसानांतुसंस्कारोन्वायसिद्धोपिनोमतः एककालेमृतेष्वेवं
 कीकसानांविधिः स्मृतः नवश्राद्धंसपिंडांतंभिन्नकालमृतौयथा कपटिकारिकापि मृतेभर्तूरितदाहात् प्राकूपत्नी
 स्त्रियनेयदि पत्न्यावाशकूप्रमीप्रायोदाहादवर्क्यमितिमृतः तत्रतंत्रेणदाहः स्यान्मंत्रेषुद्वित्वमूद्यने कीकसानांतुसंस्का-
 रः पृथगेवतयोर्भवेत् एकाहमृत्योयुगपन्नवश्राद्धादिकंतयोः मृतंपतिमनुब्रज्यपत्नीचैदनलंगता तत्रापिदा-
 हस्तंत्रेणपृथगस्थिक्रियाभवेत् अस्थिसंचयनपृथक्त्विकल्पः सहगमनेसर्वत्रपाकेत्यभाहप्रचेताः एकचि-

त्यांसमाह्वोन्मीयेनेदंपतीयदि तत्रेणत्रपणंकुर्यात्स्थक्पिंडंसमाचरेत् अथोदकदानंवसिष्ठः शरीरमग्नेोसंयोज
 नवेक्षमाणाअपोभ्यवयंति सव्योन्नराभ्यां पाणिभ्यामुदकक्रियाकुर्वंत्ययुग्मम् आपस्तंबः भ्रातृश्वयोनि संबंधेभ्यः
 पित्रश्चासप्तमातृपुरुषाद्यावतां वासंबंधो ज्ञायते ते वा प्रेतेषूदकक्रियेति याज्ञवल्क्यः सप्तमाहशमाह्वापि ज्ञानयो-
 भ्युपपंत्यपः अपनः शोशत्त्वदयमनेन पितृदिङ्-मुरवाः स ह्यस्यसिचंत्कदकं नाम गौत्रेण वाग्यताः सप्तमादशमा
 ह्वादि वसादानदंतमिति विज्ञानेश्वरः कानीयास्तसप्तमाह्शमाह्वापुरुषादित्याहुः सप्तमादशमाह्वापुरुषात्सप्तमान
 ग्रामवासोपावत्संबंधमनुस्मरेयुरिति पारस्करोक्तेः मंत्रस्थानांगमेवेति हेमाद्रिः प्रचेताः प्रेतस्य बांधवायथाष्टष्टमुद
 कगवनीर्यनोद्वर्षयेयुरुदकांते प्रसिचंयुरपसव्ययज्ञोपवीतवाससोदक्षिणामुखा ब्राह्मणस्योदङ्मुखामाङ्-मु
 राजन्यवैश्ययोः स एव नदीकुलं न तो गत्वेत्युक्ता सचैलस्तततः स्नात्वा शक्चिः प्रयतमानसः पाषाणतत आदाय विभ्रे-
 दद्याद्दशांजलीन् द्वादशाक्षत्रियेदद्यात्तैश्चैपंचदशास्मृताः त्रिंशच्छूद्राय दानव्यातस्तप्रविशेद्दृहम् ततः स्नानं पु
 नः कार्यं गृहशौचंच कारयेत् प्रेतस्थाने विशेषः शक्तिनले आदिपुराणे आदौ वस्त्रंच प्रक्षाल्य तेनैवाच्छादितस्त
 तः कर्तव्यं तैः सचैलंतु स्नानं सर्वमलापहम् पूर्वपरिशिहतं वस्त्रं प्रक्षाल्य पुनः परिधाय स्नायादित्यर्थः अपन इति मंत्रे
 णयामहस्तानामिर्कया जलालोडनम् अवतरणे रुद्रपुरःसरत्वेोक्तेर्यथा बालं पुरस्कृत्येति बौधायनीयेन लादुत्यानपर
 मिनिहारन्तारयः आश्वलायनः स व्यावृत्तो व्रजं त्यनीक्षमाणा यत्रोदकमवहद्द्रव्यं तिस्रप्यसकृदुन्मृज्यैकांजलि
 मुत्सृज्य तस्य गोचं नाम गृहीत्वेति प्रचेतसान्वहमंजलित्रयमप्युक्तं किः प्रसेकं कुर्युः प्रेतस्त्वप्यत्विति तथा दिनेदिनेज

लीन्यूर्णान्प्रदद्यात्तेन कारणात् तावद्विभ्रन्नर्नव्याथावसिंहः सयाप्यने एवद्विस्त्रिकवृद्धिर्नैत्यर्थः मदनस्तेभ्यः राजगृहेषु द्विकवृद्धिस्तु
 ता आशौनानेप्रदद्यात्तुत्रस्मिन्नांजलीन् प्रथमेन्हिसकृदद्यात्सिंहयज्ञावतादिवा त्रीन्वदद्याद्द्वितीयेनूतनीयेपंचएवच चतुर्थेसप्त
 संख्यांस्तु पंचमेनवचोत्सृजेत् षष्ठेन्हिचैकदशकाः सप्तमेतुत्रयोदशः अष्टमेपंचदशकानवमिदशसप्तच एकोनविंशतिंचाग्रेश
 तांजलिमतंस्मृतम् केचिद्दशांजलीन्प्रोत्तुः केचिदाहुः शतांजलीन् पंचपंचाशतंचान्ये स्वशाखोक्तव्यवस्थया छंदोगपरिशिष्टे अथा
 नवेक्षयेत्पापः सर्वेचैवशवस्मृशः गोवनामपदानेतुनर्पयाभीत्यनंतरम् दक्षिणाग्रास्तुशान्कत्वासनिलंतु दृथकृष्टथक् विष्णुपुराणे स
 पिंदोकरणांयावद्भुजुर्मेः पितृक्रिया सपिंडीकरणाद्धूर्ध्वद्विगुणेर्विधिवद्भवेत् रामायणे इदंपुरुषशार्दूलविप्लवंदिरव्यमंस्यम् पि
 तृलोकेषुपानीयंमदन्नमुपनिष्ठताम् दानवाक्येविकत्साः याज्ञवल्क्यः कामोदकंसर्विभ्रनास्वस्तीयश्वशरर्त्तिजाम् कामश्च्छा
 भेतत्तृतीच्छायांदेयमन्यथानेत्यर्थः शंसपारस्करे आचार्येचैवम् भातामहयोश्चस्त्रीणां चाप्रचानां कुर्वीरस्तांश्चनेवाभिमिद्वि
 चनात्मातामर्या अपिशंखलित्वेनोऽदकाक्रियाकामंश्चशरमातुलयोः शिष्ये सहाध्यायिभिराजनिनैति इदमनुः क्लीबा
 दानोदकंकुपुर्जसेनावात्याविधर्मिणाः गर्भभर्तृदुहश्चैवसुतायश्चैवयोपितः याज्ञवल्क्यः नमस्तु चारिणः कुर्तुंरुदकंपतिनास्तिपा
 पडशीतो स्वीयाचारादपिभ्रष्टाः पतितायेचदूषिताः न कुप्युरुदकंतेवेतेभ्योप्यन्येनचैहि मदनरत्नेहारीतः पतितामपहृङ्गनां
 वरंतीनांचकामतः प्रत्तानोचैवकन्यानां निबल्योऽसालक्रिया अपराके शंखलित्वेनो अपपात्रितस्यारिक्थपिंडोदकानिव्यावर्त
 ते अपपात्रितः कृतघटस्फोटः तस्यापिसंग्रहविधौकृते आशौचोदकादिकुपयदेवेत्याशौचप्रकाशः अथाशौचेनियमाः याज्ञव
 ल्यः रतिसंश्रुत्यगच्छथुर्हृद्बालपुरःसनाः विदश्यन्निवपत्राणि नियताहारिवेश्मनः आचम्याग्न्यादिसलिलं गोमयं गौरसर्वपान्

नविशेषः समालम्ब्य त्वाशमनिपदं नैः प्रवेशनादिकं कर्म प्रेनसंस्पृशितामपि चीतलब्धाशानाभूमौ स्वपेयुस्तैः पृथक् क्षिप्तौ इदं चा-
 द्येन्द्रि गमिष्यः अथ प्रसूतरेच्यहमनभं त आसीरन् चीतोत्पन्नेन वायेनेरन् शक्तिरतलेवेन वापः शमीमालभते शमीपापं शमयंति अ-
 शमानमशेषे वा स्थिरोष्ण्यासमिनि अग्निमग्निर्नः शर्मयच्छति नित्यं नरागमजसु पस्पृशतः कीर्त्तालब्धवाग्यगेहादेका न्ममलव
 णमेक रात्रम् दिवा भुंजीरं स्त्रिरात्रं च कर्मैः परमणं कीर्त्ताद्यशनमुपवासाशक्तस्य आश्वलायनस्तु नैतस्यान्यामन्नं पचैरस्त्रिरात्रम्
 क्षारलवणजिनः स्फूर्द्धादशरात्रं चेत्याह अशक्तैरत्नाकरे आपस्तंबः भार्याः परमगुरुसंस्थायां चाकालभोजनानि कुर्वीरन् यदा मृतिः
 परदिने तावत्कालमित्यर्थः बृहस्पतिः अधः शय्यासनादीनामलिना भोगवर्जिताः अक्षरलवणान्नाः स्फुर्लुब्धकीर्त्ताशानास्तथा
 भोगोभ्यंगतांबूलादिः क्षाराः परिभाषायामुक्ताः यशुमार्कंडेयपुराणे तेषां भ्यंगो बांधवानामंगसंवाहनं च यत् तेन चाव्यापनेन
 तुर्यं चार्शनं तस्त्वांधयाः प्रथमेन्द्रिहृतीये च सममेन वमेतथा वस्त्यागंबहिः स्नानं कृत्वा दद्यात्तिलोदकमिति तदंसादिनपरम् आन-
 शोचानं तिलकल्कैः स्नाता गृहं प्रविशेद्युशितवर्णकैः विष्णुपुराणे तस्त्विसं च योर्ध्वं भोगोऽयुक्तः शय्यासनोपभोगस्तु सपिंडानाम
 पीयते अस्थिसंनयनादूर्ध्वसंयोगस्तु न योषितां भारते नितान् ददतपानीयं दीपं ददत जाग्रतः शान्तिभिः सह भोक्तव्यमेतस्मै ते
 पृदुर्लभम् मनुः मांसाशनं च नाभीयुः शरीरं च पृथक् क्षितौ देवजानीये कारिकायाम् लवणक्षीरमाषान्नापूपमांसा निपाय सम-
 वर्जयेदाह तान्नेषु बालवृद्धातुरैर्विना उपवासो गुरोर्प्रेति पत्न्याः पुत्रस्य चाभवेत् मरीचिः प्रथमेन्द्रिहृतीये च सममेदशमेन था
 शान्तिभिः सह भोक्तव्यमेतस्मै ते पुदुर्लभम् भोजनं चादिवैव दिवा चैव तु भोक्तव्यमांसां समनुजर्षमिति विष्णुपुराणात् कीर्त्ताल-
 भ्यावादि तान्मभ्युशिति पारस्करोक्तेष्व मदनरत्ने हारीतः पाणिपुमृन्मयेषु पर्णपुटकेषु वा शरीरन् देवजानीये चास्ते श्र-

क्षित्तले आदित्यपुराणे आशौचमध्ययत्नेन भोजयेच्च स्वगोत्रजान् अंस्तदिने तु मदनरत्ने आहो यस्य यस्य तु वर्णस्य यद्यस्यास्य भ्रिमं लहः स तत्र गृह-
 श्राद्धं च वस्त्रश्राद्धं क्रौंस्तपि अंस्तत्कर्मकालीनवस्त्रयोस्तत्त्रेणोक्तम् ग्रामाद्वाहिलतो गत्वा भेत एषे तु वासभि अंस्तानामाश्रितानां च त्य-
 क्तास्नानं कृतोत्सथे निर्धत्तः दानं प्रतिग्रहो होमस्त्वाध्यायः पितृकर्म च प्रेतपिंडा क्रिया वर्ज्यमाशौचे नि निवर्तते काठकृगृह्ये यत्र प्राणो-
 मस्तत्रान्वहं पहावलिकुर्यादिति पारस्करः तदानीमेव वस्त्रतंडुलदीपं कांस्त्यभाजनं प्रेताय दद्यात् आशौचप्रकाशो भरद्वाजः वासो न च
 जत्संजुं प्रेदीपं कांस्त्यभाजनं न न प्रच्छादने आहो ब्राह्मणाय निवेदयेत् भृगुः तिलोदकं तथा पिंडां न ग्नप्रच्छादमादिफम् रात्रौ न कु-
 र्यात्संध्यायां च दिक्कुर्यान्निरर्थकं अथ प्रेतपिंडः यद्यपि हेमाद्रौ पारस्करेण ब्राह्मणे दशपिंडास्तक्षत्रिये द्वादश स्मृताः वैश्वेपे च दश प्रो-
 क्ताः शूद्रे त्रिंशः प्रकीर्तिता इत्कृतं तथापि प्रेतैभ्यः सर्ववर्णैभ्यः पिंडान् दद्याद्दशैवास्ति ते नैवोक्तेः सर्वेषां देशेष्वेव होमाः मदनरत्ने यो-
 वम् तथा च हेमाद्रौ ब्राह्मणव्ययोः पारस्करेण शौचे तु त्यांस्तु वर्णानां क्वचिदेवाहि देशधर्मानुपस्कृत्य भेत पिंडान् न पंस्तपिरुक्ता विप्रा-
 नेषु दशमपिंडोत्कर्षकः देयस्तदशमः पिंडो रात्रौ वैद्वादशे हनि वैश्यानां चैपंचदशे देयस्तदशमस्तथा शूद्रस्य दशमः पिंडो मा-
 से पूर्णैर्हि दीयते इति युद्धमुनादेः सद्यः शौचे च्य हादौ च ते नैवोक्तम् सद्यः शौचे प्रदानव्यासर्वेषु गप तथा अहाशौचे प्रदानव्यः प्रथ-
 मेन्दो क एवाहि द्वितीये ह निचत्वारस्तृतीये पंचकेवाहि अहं प्रकरांतरं प्रागुक्तम् शानातपः आशौचस्य च ह्रासे पिपिंडान् दद्याद्दशैव तु
 तत्रैकपात्रे स कृत्यन्का दश पिंडान् दद्यात् उत्तरीयशिलापात्रकर्तृद्व्यविपर्यये पूर्वदत्तांजलीन् दद्यात् पूर्वपिंडास्तथैव चेति गृह्यकारि-
 कायां पात्रविपर्यये दोषोक्तेः शिलाविपर्यये घटस्फेरादेर्नास्तिः अक्षाभ्यंजनादिपदकर्मणः एकहाय निमय न वदप्रयोजकत्वात् तद्वत्वात्
 सौकिं न ग्रहणम् केचित्तु न चान्यादाय भांडानि आरुक् च रुक्तं येति प्रचेतसोक्तेः पात्रानेकत्वमाहुः क्रिया कर्तुर्नाशे न्येन शेषः समापनी

यः एवं क्रियाप्रवृत्तानां यद्दिशश्चिद्विषयते न दंभुना क्रियाकार्यासर्वैर्यासिहकारिभिरिच्छादितत्वे बहस्यति स्मृतैः पत्याः कर्तृत्वेरजोदर्शने च तदंतर्जुगान्त् शाचाद्गुणगार्तव्यित्कृतेः आशोचाने आर्तवैकर्तुरस्वास्थ्ये चान्येन क्रियासर्वोत्तनीयावर्तुर्विपर्ययात्कालातिक्रमयो गाच्च पाराहे स्थंडिले प्रेतभागांतुं दद्यात्सर्वपणहएवतु कृतानुपिंडसंकल्पं नागगोत्रेणासंदरि मरीचिः प्रेतपिंडं बाहिर्दद्याद्भूमिं त्रिविधं भित्तम् शरुदीव्यांचं कृत्वा स्नातः प्रयत्नमानसः दर्भवर्जनमनुपनीतपरं असंस्तनानां भूमौ पिंडं दद्यात् संस्तनानां कुशोष्णिनिप्रचने तसौक्तैः मिताक्षरायां स्मृत्यंतरे भूमौ माल्यं पिंडं पानीयमुपलेवादद्यः शक्रमः पुच्छः फलमूलैश्च पयसा चाकेन च गुडेन च तिलमिश्रं तु दंभेषु पिंडं दक्षिणतो हरेत् तूष्णीं प्रसेकं पुष्पं च धूपं दत्तं यैव च शालिनसक्तुभिर्वा पिशाकैर्वाप्यथ निवेपेत् प्रथमे हनि यन् द्रव्यं तं दद्यत्स्याद्दशाहिकम् मदनरत्ने मास्ते नैजसंभ्रमयं वाथ पात्रं संशोध्य यत्नतः लौकिकान्मावधिश्चित्यपत्वे दन्तं घृतपुतम् स्नात्वा थितलसंमि श्रं प्रदद्याद्दर्भसंस्तरे शब्दितत्वे देवजानीये च ब्राह्मे प्रथमे हनि यो दद्यात् प्रेतायान्नसंसाहितः अन्नं नय स्रुचान्येषु सएव प्रदद्यात्सपि मृत् नम्यं भ्रांङ्मादाय न वंस्तातः स्तसंयतः तंडुलमस्मृतिं च विः प्रक्षाल्य पचेत्सयम् सपवित्रैस्त्रिलेभिर्मिश्रं क्तामिक्षेधा विवर्जितम् दारोपां तेन ततः क्षिप्वा शस्त्रं यागो रगृह्णीकाम् भूएछे सस्त्रे दभ्रां न्याम्यागान् देशसंभवान् ततो वने जने दद्यात् संस्मरन् गौत्रनामनी तिलसन् विर्मपुष्टीरिः संसिक्तं तमे च हि दद्यात्प्रेताय पिंडं तुं दक्षिणाभिमुखः स्थितः अर्धैः पुष्पैः साधूपैर्दीपैः स्तोत्रैश्च शीतलैः ऊर्णांतु मः पेश्लंदैः वासोभिः पिंडमर्चयेत् दिवसे दिवसे देयः पिंड एव क्रमेण तु सद्यः शौचे प्रदातव्याः सर्वे पियुगपत्तथा न्यहशौचे पिदानव्याः त्रय पिदां सम्राहितैः द्वितीये च तुरो दद्यात् अस्थिसं च यन्तथा श्रीं स्तु दद्यात्तृतीये न्हि वस्त्रादि क्षान्ते येन नः देशाहे पिच दानव्यः प्रथमे त्वेक एनादि एकस्त्रोपांजसिस्तेष्वपान्नमेकं च दीयते द्वितीये द्यौ तृतीये त्रीणि तस्या दुन्का एव संस्कः पंचपंचाशानो यस्थो जलयः क्रमात् तोयपात्रा

णिताचं निसंयुक्ता निमित्तादिभि रिति पात्रं कुंभाः अत्राहः पदमहोरात्रपरम् तेन रात्रावपि देय इति गोडाः दिवसपद्माद्वात्रोनेति मेधिः स ए
 वेत्सुक्तैः सपिंडेन दशपिंडे प्रकृतं पुत्रागमेऽपि सन दद्यात् असगोत्रः सगोत्रो वेति भागुक्तेः दाहकं तैर्वदशाहं कुर्यादिति मिताक्षयायाम् श्रद्धितले
 यायवीयेपि असगोत्रः सगोत्रो वा यदि स्त्रीयदिव्यापुमान् यन्वाग्निदाता प्रेतस्य पिंडं दद्यात्सा एव हीति तत्रैव पूरणं तु पिंडेन देहो निष्पाद्य
 तेपतः कृतस्य कारणायोगात् पुनर्न चर्तने क्रिया शब्दप्रकाशे वा यवीयेपि निवर्तयति यो मोहात् क्रियामन्य निवर्तिनाम् विधिद्वस्तेन भ
 वमिषि नृहचोपजायते तस्मात्तेन क्रियायेन केनपि च कृता यदि न तां निवर्तयेत्प्राज्ञः स तां धर्ममनुस्मरन्निति आदिपुनराग्रे पितृशब्दस्त्व
 धावैव न भ्रंशं जीतकाहं नित् असुशब्दं तथा चैव ह प्रयत्नेन विवर्जयेत् उपनिषत्तामयं पिंडः प्रेतायेति ससुचरेत् क्रियानिर्वाधे व्यासः प्रे
 ताय पिंडं दत्त्वा तु ततोऽस्त्रीयादिना स्ये भविष्ये औदनाभिषसक्तूनां शाफ मूलफलादिषु प्रथमे ह नियदद्यात्तदद्यादु नरे ह नि गृहद्वारि
 स्मृशानेवातीर्थे दिवगृहेपि वा यत्राद्ये दीयते पिंडस्तत्र सर्वसमापयेत् ब्राह्मे शिरस्त्वाद्येन पिंडेन प्रेतस्य क्रियते सदा द्वितीयेन तु फणां स्त्री
 नासिकाश्च समासतः गर्लं संपुज्य वक्षांसि तृतीयेन यथाक्रमम् चतुर्थेन तु पिंडेन नाभिलिंगादुदनिच जानुनं ये तथा पादौ पंचमेन तु स
 र्वदा सर्वमर्माणि पष्ठेन सप्तमेन तु गडयः दंतलोमान्यष्टमेन वीर्येन वमेन च दशमेन तु पूर्णत्वं तृमतास्तद्विपर्यय इति याज्ञवल्क्येन तु
 पिंडयत्ताद्युता देयं प्रेतायान् दिनत्रयपित्सक्तम् अत्र फलं तातस्म्यं ज्ञेयमिति विज्ञानेश्वरः तेन न्यह्यथोच परत्वं देवयाज्ञिकोक्तं चित्तं आशो
 चस्य ह्यसौ पिपिंडा न्दद्याद्दशैवास्ति विवचनाच्च दिनत्रयावश्यं कृत्वा र्थागिति निहारलतादयः प्रातातपः अलमेभ्य दशाहमाकाशे स्थाप्यम्
 क्षीरं च मृन्मये पारस्करः मृन्मये तां रात्रीं क्षीरोदके विहाय सिनिदभ्युः प्रेतात्रत्वाधीत्यदकं पिबन् चेदमिति क्षीरम् इदं रात्रावेवेति गोडाः
 गारुडे तु अपफे मृन्मये पात्रे दुग्धं दद्याद्दिनत्रयमित्युक्तम् हेमाद्रौ पादौ तु दशाहमाकाशे दशरात्रं पयोजलम्

सर्वनापोपशान्त्यर्थमध्यमविनाशनम् देवजातीयेकाशिकायाम् तत्रप्रेतोपकृतयेदशरात्रमखंडिनम् कुर्यात्पदीपतैलेनकारिषाचंचभार्ति
कम् भोज्यात्सोजनकावेतुभक्तमुष्टिंचानिवर्षेत् नामगोत्रेणसंबुध्याधिरिव्यापितृयस्रवन् शानानपः भूलोकात्प्रेतलोकंतुगंतुंश्राद्धं
समाचरेत् तसाथेयंहिमपानिमृत्तस्यमनुजस्यतु अथदशाहमध्येदर्शपतेनिर्णयः आधिव्ये प्रवृत्ताशौचतंचस्तमादिदर्शमपद्यते समा
प्यचोदकंपिंडान्स्नानमानंसमाचरेत् कैथ्यशृंगः आशौचमंतरादर्शोयदिस्यात्सर्ववर्णिनां समासंप्रेततंचस्यकुर्यादित्याहगौतमः 'पे
थीनसिः आद्येदावेवकर्तव्याप्रेतपिंडेदकक्रिया द्विरैंद्रेतेतुफूर्वाणः पुनःशापंसमश्नुते मातापित्रोस्तश्लोककगोनमः अंतर्दशाहदर्श
त्रयसं समापयेत् पित्रोस्तथाचदार्शोचंचंदशासिंडान्जलान्जनीन् इदमपिअहमध्येदर्शपाते तदूर्ध्वेदर्शेनुपिबोरपितंचसमाप्यमेव पित्रोराशौचम
भ्येतुपादिदर्शः समापयेत् तावदेवोत्तरतंचपर्यवस्येअहासराभितियालवोक्तैः अन्येषांतुअहमध्येपिसमाभिरितिपराशरमाधवीयेनिर्णयाप्तौचो
क्तं आतादर्शोपि दर्शोदशाहमध्यस्यादूर्ध्वतंचसमापयेत् विराचादुत्तरं पित्रोर्मृताभिनिविनिअयः षटनपारिजातेतुगालवीचमापदेनोरसपुत्रादि
विषयम् अहोर्ध्वमापिचोर्नतंचसमाभिरित्यक्तं षटनस्तेष्वेवं षमनुर्देशाचाराव्यवस्थेतिप्रतिभाति अथास्थिसंचयः तत्राश्चलायनेनचक्रव्याप
दोएकादशीचमोदशीदर्शेषुआषाढीप्रात्युनीप्रोष्ठपदाभिनर्क्षेउक्तं तदाशौचमध्यैःसंभवेतदूर्ध्वंचमगब्दात्तरगेक्षेयं आशौचमध्येतुमदन
स्तेसंचर्तः षपमेन्दिनुनीपेवासभमेनचमेतथा आस्थिसंचयनंकार्येदिनेतद्गोत्रजैः सह छंदोगपरिशिष्टेनु अपरेयुस्तृतीयेवाआस्थिसं
नंभवेदिति द्वितीयेयुक्तम् विष्णुकात्यायनौसंचयनंचतुर्थ्याभिनि मायवीयेयुः प्रोमार्कमंदवारेषुतिथियुग्मेविवर्जयेन् वर्जयेदेकपादक्षेहि
पाददोर्स्थिसंचयम् षटतृजन्मनश्चेत्रिपादक्षेर्विशेषनः ब्राह्मे चतुर्थेआसृणानंतुपंचमेहनिधुभृतौ नयमेवेत्यजानीनांशूद्राणांदशमा
सारम् दशमेहनीतिचापाहः श्रौतकः पात्ताशौचस्थित्वाहेचसद्याः संचयनं भवेत् काव्यमरणेतुतस्यात्रिरात्रमाशौचं द्वितीयेस्वस्थिसंचयइत्यु

कं अंगिराः प्रेतीक्षन्तं यो दिश्ययः शक्रिर्निकतो निवेत् देवतानां तु यजनं तं शपत्यथ देवताः तदिधिः स्वस्वसूत्रे भट्टकृतौ दीयः हेमाद्रौ नागररब्दे
 श्रीणि संचयनस्यार्थेना निवेद्युसां प्रतं यत्र स्थाने भवेन्मृत्युस्तत्र आर्द्धं प्रकृत्ययेत् एको दिष्टं न तो मार्गे विश्रामो यत्र कारितः ततः संचयनस्यार्थे
 तृतीयं आर्द्धमिष्यते अपरार्द्धे प्रदनरत्ने च आहो सद्यः शौचे तथैकाह सद्यः संचयनं भवेत् अहा शौचे तृतीये न्हि कर्तव्यस्त्वस्थि संचयः तत्रै
 व स्मशानं देवतापागं चतुर्थीं दयसे चरेत् मृन्ययेत् च भांडेषु कुंभेषु रुचकैः पत्रैः कपकैः भस्मभोज्यैश्च पायसैः पानं कैस्तथा फले मूलैर्वनो-
 शैश्च पूज्याः क्रव्याद देवताः धूपदीपस्तथा माल्यमर्घ्यैः यत्नं चान्वितैः तत्र पात्राणि पूर्णानि स्मशानाग्नेः समं ततः निवेदयद्विर्वकव्यैः तैः स-
 धैर्वनहं कृतैः नमः क्रव्यादमुरव्येभ्यो देवेभ्य रत्नैः सर्वा येन स्मशानं देवाः सुभगं नमः सनातनाः तैस्मत्सकाशाद्गृहं नुबलिगंधांगमस्यं प्रेत-
 स्यास्य श्रभान् लोफान् मयच्छन्तु च शाश्वतान् अस्माकमायुरासौ योगं सखं च दत्ता विरम् एवं कृत्वा बलीन् सर्वांस्तीरिणाभ्युक्ष्य वाग्यतः एवं दत्त्वा-
 द्यालं चैव दद्यात्सिद्धं च पंडुधः एवं स्मशानं वासिभ्यः प्रेताये वनु मध्यमम् तृतीयं तत्सर्विभ्यश्च दक्षिणा संस्थमादरात् ततो यन्त्रिय च सोत्थां द्या
 रवा मादाय वाग्यतः प्रेतस्यास्थीनि गृह्णन्ति प्रथानां गोद्वयानि च शिरसो वस्त्रसोः पाणयोः पाश्चात्पां चैव पादतः पंचगव्येन संस्नाय्य क्षौभ वस्त्रेण च
 द्युच प्राक्षिप्य मृग्यये भांडेन वेसाच्छादने श्रभे अरण्ये वस्त्रमूले वा शूद्धं संस्थापयत्यपि गृहीत्वा स्थीनि तद्द्रस्मभीत्वा नो ये नि निक्षिपेत् ततः
 संमार्जनं भूमेः कर्तव्यं गोमयां बुभिः पूजां च पुष्पधूपाद्यैर्वलिभिः पूर्ववच्चक्रमादिति अथ तीर्थे स्थिसेष विधिः तत्रैव तत्स्थानाच्छनं कैर्नीत्वा
 कदाचि ज्वाह्वीजले कृश्चिस्त्रिपति सप्तुत्रोदो हिनो वा सहोदरः भानूकुलं पितृकुलं वर्जयित्वा नाधमः अस्थीन्यन्यकुलस्थस्य नीत्वा चांद्रा-
 यणं चरेत् तत्रैव ब्रह्मांडपुराणे अस्थीनि भिमाना पितृ पूर्वजानां नयानां गामा पिये रयं निन्त सद्वांधवस्था पि दयाभिभूता सोषानु तीर्थानि फलप्रदा
 नि स्मात्ताततः पंचगव्येन सिक्त्वा हिरण्यमज्वाल्य निलेश्व योज्य ततस्तप्तु सिद्धपुटे निधाय पश्यन् दिशं प्रेतगणोपकृताम् नमोस्तु धर्मो यवदे-

नदिः फनलं संये प्रीतिक्षिपे च उल्लासप्रभासं तमप्रेक्ष्य सूर्यं सदा क्षिणां निप्रमुखाय दद्यात् एवं कृते मेन पुरस्थितस्य स्वर्गे गतिस्थानु गहं द्रु-
 त्वा यम् गंगानोयेयुयस्यास्थि क्षिप्यते शक्रभर्षणः नतस्य पुनराद्यनि त्रैलोक्यत्सना नगन् तथा अस्मिन्नेतरोरुधक्रेतथाभासेमलि
 मुत्ने गंगाया मास्थि निक्षेपं न कुर्यादिति गोतमः दशाहस्यांतरे यस्य गंगानोये स्थिमज्जति गंगायां भरण्या द्रुता दृश
 क्लृप्तमगानु प्रादिति मदनरत्ने दृढमनूक्तेः शोनकः शोनको हं प्रवक्ष्यामि अस्थि क्षेपे विधिं क्रमात् आदौ ग्रामाद्बहिर्गत्या स्नानं कुर्यात्स
 चैलकम् शौक्ष्ये संचगव्येन शुषुपं चैर्विचक्षणाः गायत्र्या दैः पंचगव्यमत्रैर्निश्वाता स्थिषूभिर्मोक्षोदित्यर्थः उपसर्पादिभिर्मंत्रैः प्रार्थ-
 नं वननंतथा मृत्तिकोद्धारणं चास्त्रांग्रहणं च यथाक्रमम् उपसर्पेति च नुभिर्मंत्रैः क्रमेण प्रार्थनां दशेयम् स्वात्वा स्थि शक्रिं कुर्वो-
 न एनो निंद्रेति सूक्तः स्पृह्यासृज्वातनः स्नानं पंचगव्येन शक्यति दशस्नानानि कुर्वीत तन्मंत्रैर्विचक्षणाः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिस-
 पिः कृशोदकम् भस्म मृत्पध्ववादीनि मंत्रमस्तानि वैदशा कुशैः संयोजयेदस्थान्यतोर्देविभंजनः एतौ निंदं शक्वैति न तमं ह इतीति च
 पापमानीर्विमानेन रुद्रसूक्तं यथाक्रमम् एतैः कुशैर्धानि नम् हेमव्याद्धंततः कुर्यात्पितृनुद्दिश्य यत्नतः पिंडदानं प्रकुर्वीत ततश्च निलनपणं
 आस्थि क्षेपां वेदम् अग्निं कंवलादर्भांगो केशाः शाणमेव च भूर्जपत्रं ताडपत्रं सप्तधा वेष्टनं स्यूतम् हेमं च भौक्तिं तं रोष्यं प्रवालं नीलकंठ
 था निक्षिपेदस्थिमध्ये तु शक्रिं भर्षति नान्यथा ततो होमं प्रकुर्वीति नाल्येन विचक्षणाः उदीरतेति सूक्तेन हुनेददो नरं शतम् तमोगत्या क्षिप्रे
 नीर्थे स्पर्शं दोयोन विद्यते मूत्रं पुटीया च भर्षन् कुर्वन् आस्थिनिधारयेत् अत्र दशदानं वैतरणीं अणमोक्षपापधेनुदानमुक्तम् दिवौ ह्यसीयेक
 गीरवंदे धनं जयोपि धर्मात्सामानुभक्तिपरायणः आद्यायास्थीन्यथोमातुर्गंगायां स्थितो भवत् पंचगव्येन संस्नाय्य तथाप्ये चामृतेन वै-
 यस्वत्कर्मसंलेपेन क्षिप्वा पुण्यैः प्रप्लव्य च आवेष्ट्य नेत्रं च स्वेण ततः पट्टां चैरण च ततः स्मरसवस्वेण ततो मां जिघ्र्या संसा नेपालकं वं लेना-

धमृदात्ताथविशुद्धया नाभ्यसंयुतफेकत्वाभातुगंगान्यथोचदेत् व्यासः पट्टवस्त्वंचकौशोयमांनिष्ठंश्वेतचस्वकम् कंबलंशाणपट्टं च
 अजिनं चनथोनरम् एषोविकृत्यः अन्यथात्रविशेषस्त्रिस्थलीसेतोदिवोदासीयेनक्षेयः संचयनीत्तरंआर्द्धमाहाप्रवलायनः आर्द्धम
 स्मेदफरिन्स्मृत्यर्थसारे संचयनेकृतेमनुष्यलोकंगच्छतः पायेयआर्द्धमाभेनकार्यमिति अनुपनीतस्यनसंचयनम् अथनयआर्द्धं स
 धीनंद्रोदयंगिराः प्रथमेह्निहृतीयेचपंचमेसमेतथा नवमेकादशेचैवतन्यवआर्द्धमुच्यते शिवस्वामी नवआर्द्धानिपंचादुरा श्वलायन
 शारिनाः आपस्वाः यडित्याहुर्विभाषालितरेषुह पंचएकादशाहर्कविना मरणाद्विषमेषुदिनेष्वेकैकनवआर्द्धकुर्यादानयमाद्यदि नवयंवि
 च्छिद्येतेकादशोतत्तुर्थादिनिमदनरत्नेवोधायनेकेः भविक्ये नवसप्तविंशाराज्ञानवआर्द्धान्यनुकमान् आद्यंतयोर्ययोस्तृष्टाडित्याहुर्महर्षे
 यः हेमाद्रीहर्द्धवसिष्ठः अलब्धवानुनयआर्द्धमेतत्त्वामैवमुच्यते अर्थाकृतुर्द्वादशाहस्यलब्ध्वानरतिदुष्कृतम् अतः षडेच पतान्येप्रविषम
 आर्द्धानीत्युच्यते नागररवंदेतु पंचमेसमेतद्दशमेनवमेतथा दशमेकादशेचैवतनयवआर्द्धानिनिचेत्कृतम् कालायनस्त चतुर्थपंचमेचै
 वनयमेकादशेतथा यदत्रदीयतेजतोस्तन्यवआर्द्धमुच्यते प्रथमेसमेतंचैवेत्याद्यपादेव्यासपाठः षड्वचानांतु नवआर्द्धदशाहानिनयमिअं
 तुषड्दसूत्रनित्यकृतम् नारायणहृत्तौदीपिकायाम् अथतनुयादयोचतुर्थेदिनेआर्द्धपंचमसमाप्तनवदिमुद्रेषुगमद्भिजेः प्रथमेकितृतीः
 येनहंपंचमसप्तनवस्वपि द्वौद्वौपिंदोप्रदानव्योशेषेष्वेकंतुविन्यसेत् एकोविषमआर्द्धेचयवपिंड्यैक रतितद्वावित्यर्थः अत्रशाखाभावेदाव्यवस्थाः
 अपराकोभविष्ये नवआर्द्धत्रिपक्षंचषण्यसंसासिकाभिच नकरोतिस्तोयस्ततस्याधः पितरोगताः वासाहे गतोसिदिव्यलोकं कृतंतवितहित
 तथः मनसावायुभूतेनविप्रेत्वाहंनियोजये पूजयिष्यामिभोगैस्त्वा मेचविप्रंनिमंत्रयेत् आवाहनेपितत्रैव रहलो
 कंपरित्यज्यगनोसिपरमांगमिम् मनसावायुभूतेनविप्रेत्वाहंनियोजयइति तत्रैवबहुचपरिशिष्टे अर्द्धदकमधू

पंनगंधमाल्यावर्जनम् नवआह्वमंत्रंचपिंडोदकविर्वर्जितम् उदकमर्थ्यः पिंडोदकं भुंक्तानां पितरदत्तवनेजनादि एकोहि
 देपुसर्वेषु नस्तथानाभिरम्यताम् न्यग्नेोकरणमंत्रश्च एकवाथिलोदकम् अनपत्येषु सर्वेषु नस्वधानाभिरम्यताम् स्वस्त्य
 स्तनिसृजेद्वंसकृत्प्रणववर्जनम् एकोहिष्टस्य पिंडेतु अनुशब्दो न विद्यते पितृशब्दनकुर्वन्ति पितृहाचोपजायते सपिंड
 नात्प्रागिति हेमाद्रिः तेन स्वधां प्रयुजीन प्रेतश्चाद्देशादिके इति ऋष्यशृंगोक्तो दशाहिकोक्तेरेकादशाहस्य धाप्रयोग एव
 तिहारलतापरास्ता रत्नावल्याम् आशिषोद्दिगुणादमोजयाशः स्तिवाचनम् पितृशब्दः स्वसंबद्धः शर्मशब्दस्तथैव च
 पात्राळं मौवगाहश्च उल्लुकोल्लेखनादिकम् तृप्तिप्रश्नश्च विकिरः शोपप्रश्नस्तथैव च प्रदक्षिणा विसर्गश्च सीमांतगमनत
 था अष्टादशपदार्थश्च प्रेतश्चाद्देविकर्जयेत् अत्र स्वधापितृनमः शब्दानां तिलोसीति मंत्रे तशब्दो हेनत्तृष्णी वानित्वाय
 पनम् तूष्णीमर्थ्यदानम् असुधैस्त्वाहं निप्रेतनाम्ना पाणिहोमः नाम्ना एकः पिंडः निनयनमंत्रे ऊहः अनुमंत्रणादित्व
 मंत्रकम् आभिरम्यतामिति विसर्जनम् एचनवश्चाद्देवजैकोद्दिष्टेषु नवश्चाद्देत्वमंत्रकं सर्वमिति नारायणवृत्तिः क्रिया
 निवंधे उत्तानं स्थापयेत्प्रात्रमेकोद्दिष्टे सदाबुधः न्युच्छंतु पार्वणं कुर्यात्तस्योपरिकुशान्त्यसेत् नवश्चाद्देगृहे कुर्याद्धार्या
 यत्राप्रयोपि वा सपिंडीकरणानां निप्रेतश्चाद्धानियान्वै नानि स्मर्त्तव्यं किं के च ह्यवित्याह त्वाश्वलायनः इदं संप्रभवे न्नैक
 र्यम् नवश्चाद्देपुयच्छिष्टं गृहपत्युपि न च यत्तदं पत्योर्भक्त्योपचननं जुनीन कर्हि नित्यं गिरो वचनं लिङात् द्वाभ्यां नदा
 तु कृच्छ्राभ्यां ऋक्षिः स्यात्तु विचेकिना भित्तिश्चास्तेऽक्तम् विघ्नेतु निर्णयामृते कण्वः नवश्चाद्देमासिकं च यद्यदं न रितं भवेत्
 तत्तदुत्तरसानं च्यादत्तुष्टेयं प्रचक्षते हेमाद्रौ गालगः शार्गं पुसूतकं चेत्यात्तं निशायां च मृतौ तथा नवश्चाद्धानि देयानि

यथाकांत्यथाक्रमम् निशायामाशौचांनेद्याहृद्धौ अन्वारोहणेन नवश्रादानिसर्वाणि सापिंडो करणं पृथक् एक एव हृषो
सर्गो गौरे कान्तत्रदीपते आशौचांत्यदिने कार्यमुक्तम् ब्राह्मे यस्य स्य तु वर्णस्य यधुत्स्यात्पञ्चमं त्वहः सननवस्त्रश्रद्धिच-
रुहश्रद्धिकरोत्यपि समाप्य दशमपिंडं प्रेतमृष्टे तु वा मसी अत्नानामाश्रितानां च तत्कार्त्तान् स्नानं करोति च शमश्रुलो मनसा
नां च यस्याज्यं तज्जहात्यपि गौरसर्षपकल्केन नितसकल्केन संयुतम् शिरः स्नानं ततः कृत्वा तोयेनाचम्य वाग्यतः दृषभंगां सु
वर्णं च स्पृष्ट्वा शल्होभवेन्नरः क्रियानिवर्धे गृह्यकारिकायाम् अत्र पिंडत्रयं दद्यात्सस्त्रिभ्यस्तथादिमम् प्रेताय मध्यमं त
द्वृत्तनीयं च यमापचे तथा कर्त्तव्यं प्रार्थिताः संतो ज्ञाति संबंधि बांधवाः दध्नु रभ्यंगतः पूर्वार्चस्त्रीन् चर्मोदकान्जलीन्
पूर्ववन्नामगोत्राभ्यां नियमो नेह कश्चनः मदनरत्ने विष्णुहारितो आशौचांने कृतमथ श्रुकर्माणस्मितकल्केः सर्षपक
ल्के वा स्नानाः शक्नुवा ससौगृहं न विधेयुस्तत्र शांति कं कृत्वा ब्राह्मणपूजं न कुं युरिति देवलः दशमे ह नितसं प्राप्ते स्नानं ग्रामा
द्वहिर्मवेत् तत्र त्याज्यानि वासांसि कैशशमश्रुनखां निच अपरार्के हृहस्पतिः नवमे वा संसां त्यागो नरवरो म्यां तभ्रांति मे
तत्रैव व्यासः आशौचांत्यदिने क्षौरं जनन्यां च गुरो मृते एतत्सेताल्यवयसां भित्वा हापस्तंबः अनुभाविनां च परिवपन-
मिति अनुभाविनः कनिष्ठा इति विज्ञाने श्वरत्वाकरादयः आशौचं भनुभवतां पुंसां सर्वाशौचे तु मुंडनम् आश्रयानरप
तोर्द्विजन्यनां दारकर्म मृतसूतकेषु च बंधमोक्षमरुदीक्षणे धपि क्षौरमिष्टमास्त्रिषु चोक्षु इति रत्नमालोक्तैर्जनना-
शौचे पीति श्रद्धितत्वादयः अत्र देशाचारतो व्यवस्था परिशिरवावर्जं कैशमश्रुनखल्येभानि वापयति शिखावर्ज
पिनिगोभिर्लोकेः यत्तापस्तंबः न स ग्राह्यता च पेथुरन्यत्र विहारो दर्शो दयागः तेन विना स माहता गृह

स्थानवर्गेषु प्रसिद्धः यच्च दृष्टान्तिनित्यः कैशान्वतमाहुर्ब्रह्मयातिनमिति तत्तत्कैशं गन्धशुभारयनामैर्ग्राभैर्वैतसेतति रीति
 दानधर्मोक्तं काम्यपरम् अनुभाविनः पुत्रादय इत्येके पुत्रः पत्नीचवपनं कुर्यादित्येयाविधिः पिंडदानोचितोभ्योपि कु
 र्यादित्येसमाहित इत्यपरां कुर्यात्सोक्तैः अनुमितासरायाश्च द्वितीये ह नि कर्तव्यं स्तरं कर्म प्रयत्नतः तृतीये पंचमेवापि दश
 मेनाप्रदानं न इति आप्रदानं तर्जनिचतुर्यादनि मध्यमदिने संसर्गवेत्तयम् अतु संकेशोऽयः पूर्वसोत्रं केशोऽन्यवापयेत्
 द्वितीये द्विचतुर्यादिति पंचमेसमं पिवा यावच्छ्राद्धं प्रदीयेत नावदित्यपरं सतमिति माधवायै मदनरत्ने च बोधायनोक्तैः
 मदनपारिजाते तु दशमे प्रथमे च ससुचय उक्तः यस्तु दशमं पिंडं सुस्तज्यरात्रिशेषे शक्तिचर्मवेदिते देकादंशाहं श्राद्धं ग
 विप्रत्रिंशं व्रणार्थं ज्ञेयम् अथैकादशाहः मनुः विप्रः श्रद्धयस्तपः सृष्ट्वा क्षत्रियो याहनायुधैः वैश्यः प्रतोदं दशमीन्द्रिया
 यष्टिं श्राद्धं कृतक्रियः शक्तिं तत्वे देवलः आद्याहं स्नानं वृत्तेषु स्नानाताः कृतमंगलाः आशौचाहिं प्रमुच्यंते ब्राह्मणाश्च
 वाच्यं याज्ञवल्क्यः आद्यमेकादशे ह निक्षत्रियाद्ये सशौचे येकादशैः क्रियाहं वार्यम् आद्यं श्राद्धं मरुद्दोषिकुर्याद
 कादशे ह नि स्नुस्तात्कालिकी शक्तिं श्राद्धं पुनरेव स इति हेमाद्रौ शंखोक्तैः पैठानसिः एकादशो न्हियच्छ्राद्धं तस्मा
 मान्यमुदाहृतम् चतुर्णामपि वर्णानां सूतं कस्तुष्टयं कृष्टयं कृष्टयं यस्तु मरीचिः आशौचोत्तेजतः सम्यक् पिंडदानं समाप्य
 ते ततः श्राद्धप्रदानं सर्ववर्णेषु विधिरिति तत्सर्ववर्णानां दशाहशौचपरम् यत्तु विष्णुः अथाशौचापगम इति
 यच्च गौरग्रंथे हारीतः श्वोभूते एकोष्टिं कुर्यात् यच्च वैजवापः ऊर्ध्वे दशमा अपरे च श्रितित्वा द्विं विषयम् एतेन द
 शमपिंडोत्कर्षपक्षे भवयवपिंडासमाप्तौ कथमेकादशाहश्राद्धमिति सूत्रैर्बोक्तं परस्तावच न्नादाशौचमध्यं दूचन

आय्यविरोधात् भविष्ये एकादशभ्यांविभेभ्योदद्यादेकादशोहनि भोजनंतत्रवैकस्मैआहाणायमहात्मने यंक्षुमात्स्ये एकादशोहनि
 तथाविप्रानेकादशैवतु क्षत्रादिःसूतकंतेतुभोजयेदसुजोह्निजानिति तदुदगणश्चाह्परभित्तिमदनपरिजातः गोडास्लस्माह्चनान्
 क्षत्रियादीनामाशौचांतएवेत्याहुः रागायणेषि समतीनेदशाहेतुकृतशौचाययाचिधि चक्रेद्वादशिकंआह्त्रयोदशिकमेवच
 द्वादशिकंद्वादशाहेननिचत्यंत्रयोदशाह्त्रयोदशिकंचतुर्दशाह्त्रयोदशिकंचतुर्दशाह्त्रयोदशिकंचतुर्दशाह्त्रयोदशिकंचतुर्दशाह्त्रयो
 दशमैह्कोटिदंतुर्दशैसंपिंडनम् द्विविधवाक्यारक्यदशाहाशौचांतयोर्विकल्पइत्येके सद्यःशौचादौयुद्धहतादेरेकादशाहः
 अन्येयांभाशौचांतइतिचयंकोर्मै एकादशोदिकुर्वीतप्रेतमुद्दिश्यभावतः द्वादशोयादिक्रुर्नव्यमभिद्येयथवाहनि भिद्यंमेतक्रिया
 कालउक्तं एकादशोलुननियेपदत्तुक्तंप्राक् दृहस्यतिः वरुणलंकारशय्यादिपितुर्यद्वाहनादिकम् गंधमाल्यैःसमभ्यर्चय्याह्मि
 क्रेतदर्पयेत् श्रोत्रियाभोजनोयास्तनवसमत्रयोदश जातयोवांधवाभिःस्वास्तथाचातिथयोपरै देवयाज्ञिकनिर्वाहे एकाद-
 शस्तविभेभ्युप्रेतमावात्प्रभोजयेत् तत्राद्याद्यत्रशय्यादिदद्यादाद्यभिनिस्तृतम् विष्णुः एकवन्मंत्रानुहनेकोटिदृष्टचहुवचनानिर्नक
 वचनानान्वदेदित्यर्थः एतदृष्टार्थत्वे अस्याविभेगोषकालमाहहेमाद्रौवोधायनः एकोटिदृष्टश्चएवस्यावद्वादशोहनिवापुनः अन
 ऊर्ध्वमयुग्मेपुदुर्वीतारुस्वशक्तिः अर्धमासेथवा मासिःत्रैलौसवत्सोपिचैति तत्रैवत्सुहारीतः एकोटिदृष्टुक्वृत्तपाकेनैवसदा
 स्वयम् अमावैपाकपात्राणांतदहःसमुपोषणं गोभिलः चातुणंभोजयेदाद्येहोनव्यमनलेयवा पुनश्चभोजयेदेकादशायत्तिर्मे
 वैदिति एतदाद्यमासिकाद्याब्दिकयोः सिद्धार्थमितिभट्टः तेनमहैकोटिदृष्टयोदशाह्त्रयोदशोहनिमेव अतएवाद्यंसर्वैकोटिदृष्टप्रकृतिभू-
 तमेकदशइतिचिज्ञानेश्वरः अन्येत्ताद्यमासिकाब्दिकयोगेकदशोहनीतिनियमादमेदमाहुः द्वयोस्तत्रत्ववाधायैगालचीप

पितृभ्यो युद्धहन्तादौ तु हे गात्रो पृथ्वी चं दोर्यै रानस्मिः सद्यः शोचोर्चो पदान्तव्यं मेतस्यैव दर्शो हनि सा एव दिवसस्तस्व आद्वाद्या सानादिदु
 न्च मे क्व दगाहो दोः अनोच द्वितोये ह्येक दशाहं वरन् दौष्टः शलपाणिः स्यान्तर्गोडश्च परमजः एतेनाद्यमेकादशे होतोत्योशोचान्तरे
 दिनपरमिति विष्णुः सक्तः मागुक्तशोर्वादि वचनानां चानाकरत्वादि निवर्तः कल्पतरुवाचस्यति प्रमुखाः सर्वमहानि बंधविरोध
 पेक्षः उशक्तः यहाशोचोपि कर्तव्यभाद्यमेकादशो हनि अतीना विषये सदस्य होर्ध्ववान् दिव्यते यास्तवल्कयः एको दिष्टदं वहीनमे
 स्वर्धेकपि वचं आवाहना नो करणरहितत्वं प्रसव्यवत् उपतिष्ठना भित्यस्य स्थाने चिप्रविसर्जने अभिरम्य नमि भितिव द बुको भिर
 ताः सम्ये ह इति भग्नो करणमिथेयोत्यपरः वहुचानां सर्वैको दिष्टपुनद्रवत्वे वलक्तं आक् स्वरत्नामिति वृमिप्रभृति नि कत्तायनः प्रथमे
 पात्रे संस्तवा निलस्य नृनो यणापि धानस्य च वाधान्न पात्रस्युद्धतेति शलपाणिः प्रचेताः नात्र पात्रां लोनादिषः प्रार्थयेत् ३
 विशेषो ह्यो दो वाराहं शमक्रुर्मनु कर्तव्यं न स्वठे दस्तथेय च रूपनाभ्यं जनं दद्यादि प्रार्थये विपूर्वकं तथा उपवेश्या सने भेदे
 छत्रं न भद्रकल्पयेत् पश्चादुपाने हो दद्यात्सर्वपियाभरणानि च विष्णुः दक्षिणांतं आद्रमुक्ता दत्ता स्यव्यो दके सुचतुरंगुल पृथ्वा
 स्तावदतरात्तास्तावदर्थः रवाता वित्तस्यायतास्ति स्त्रः कर्षुः कुर्यात् कर्षूणां सयी पेग्नि मापाय परिस्तोयै कस्मिन्नाहुनित्रयं
 सुदुपान् सोमापीपन् मनेस्व धानमोग्नये कव्यवाहनाय यमायंगिरसने इति स्थानत्रये प्राम्बत्पिंडनिर्वपणं दधि मधु पुनमां
 संः कर्षुत्रयं पृथुभित्तन इति जपेत् शोपं न व आद्भवन् अवसाद्यै रथ्यं नैवै रवेद वस्तुक्तं प्राक् इदं दशाहं कर्षुत्रये णवाक्रयैमित्य
 अं क्रिया निधं पृथुस्थकारिकायां तिल्ये शिभेते देवस्यः प्रेतलोका हि नोतकं यत्र सुक्ता तिलाने वं प्रशिषे दध्य पात्रतः दक्षिणा मु
 रं कं भनमानं दत्तांतथेयगो तं सो दद्याद्भुक्तशोपंतद्रां न्यपि प्राजनं विप्राभावे ग्नावे चो दिष्टं अग्नौ पायंसं अथ पितृभ्यः

गंनदयोश्चादपयोगं कृतां प्रोयेनमाचारगंधाद्यैः संशृज्यपृथिवितैत्तैषाञ्चयित्वादिनान्नसंस्त्योदीरतामवरदत्त्यष्टाश्विश्चतुराहन्नाभिर्द्वित्रि
भद्राहुनीदुत्तापिंडदानादिश्राद्धसमापयं दीनि याजवल्क्यः एतत्सामिंडोच्चरणमेकोदिष्टं स्थियामपि अयद्येषोत्सर्गः सन्ननि
त्सकाम्यः नेकरोतिद्वौत्संगस्मनीयेकाजलं जलम् नददानिस्ततोयस्तपितुरुच्चारएवसः उच्चारः पुरीषं एष्टव्या बह्वेषु
त्रायद्येषोपि गयां जलेत् यजनवाश्च मेधेन नीचं चावृषमुत्सृजेदिति मत्स्यकोर्मोक्तेः एकादशेदिक्नेन तस्य स्यनोत्सृज्यते
वृषः येन तं स्मस्मिन्नं स्पदं जैः आहूतैरपीति षट्त्रिंशन्मते निंदाश्रुतेः एचं कृतात्वावाभौ निफलं वाजिमयवोदितम् यत्सु
रिश्रेष्ठजोन्नीलं सल्लसं पंगतिम् दृषोत्सृष्टः पुनात्येव रशातीतान् शापराजिति देवीपुराणे भविष्यादीं फलश्रुतेश्च अ
यं द्वादशाहं लोभाविष्ये चैत्र्यां चापितृतोयायां वैशाखायां द्वादशे दिक्ने नि विष्णुधर्मतुमुताहं युक्तः विष्णुवद्वितयेनैव यस्तुता
हेवाध्वस्य चैति अयं यं हेनकार्यः न गृहे गोचयेन्नीलं कामय न्युक्तं फलमिति फलिकापुराणात् कामधेनो बल्लसरा
भ्यंनरोपि भोर्दृषत्यात्सर्गकर्मणि द्वादश्राद्धं न कुर्वीत नदन्यत्र समाश्रयेत् तच्छसणं तु ब्राह्मे लोहितोयस्तवर्णनसुखे
पुच्छेच पांशुरः श्वेतः क्षुरात्रिषाणां सनीलादृक् डच्यते श्वेतवर्णस्य सुखादीनि शयामानि शयामस्य वारवेतानि यस्य
मोधिनीलवत्तोमात्स्यादौ देवीपुराणे चतस्रो वसिष्ठाभद्रादौ वासं सवतोपि वा यत्सु पठति दृषोत्सर्जनं वेलायां हं-
षाभावः कथंचनं मृदिः पिष्टेश्च दर्भैर्वा दृषं कृता विमोचयेत् नशाभ्यं ते दृषोत्सर्गोद्दंशं वा तत्र कारयेदिति तन्निर्मु-
क्तम् तादृधिर्हं मादो भट्टकृतौ च ज्ञेयः अत्र देययाज्ञिकेन दृषोत्सर्गात्सर्वेषु रुक्मसूक्तेन विष्णुस्मृतिनेनोद्देशेन विष्णु
तर्पणमुक्तम् नत्रमूलं चित्सम् पारस्करः सव्येन पाणिना पुच्छं समाख्येद्यद्यस्य तु दक्षिणेनाप आदाय सन्निष्ठाः स

रुणास्तनः प्रतंगांचसमुच्चार्य अमुकं सोऽतिव्रतन द्रुष्यन्मया दत्तस्तेनारथनुसरन्दा सहेमसतिन्मृमाधित्स्वायिषि
 निशिपेत् तथा निगारयेन्ननकश्चिन्ननकश्चनचाहयेत् नदोहयेच्चताधेनुर्ननकश्चनवधयेत् स्त्रीपुविशेषः समग्रहं प
 निपुत्रवर्तीनारीगतुरयेमृतायदि द्रयोत्सर्गेनकुर्वन्निगां दद्याच्चपर्यसिनाम् पतिपुत्रयोः साहिल्यं विवक्षितम् अन्या
 रोहणं पिगादानमंबल्लुक्तं प्राक् आशौचां नरेपि द्विष्टोत्सर्गं घमासिकशाय्यादि दद्यादेवेत्कृत्तम् क्रियानिवंधे स्मृत्यंत
 ने मृतं कंमृतकैर्नैव द्वितीयं मृतकं यदि पिंडदानं न कुर्वन्निष्टयोत्सर्गेन येन च नह्न्यात्सूतके कर्म द्वादशोकादशाह
 कम् रुद्रोनायदिचार्यकृद् कुगोदेनाविचारयन्निनि अत्र पददानमुक्तं देवजानायेगारुडे एकादशाहं प्रक्रम्यत द्वादशो
 गते सार्धं द्वादशाहो नरोपतः पदानिसर्ववस्तुनि वारिष्ठा नित्रयोदश यो ददाति मृतस्येह जीवतोप्यात्महेतवे स्मरवीप्सु
 तामहामांगेनैतेयसगच्छति तथा आसनापा नहौ छत्रं गुट्टिका च कर्म उल्लुः भाजनं भाजनाधारो वच्चाण्यष्टविधं प
 दम् तथा भाजनासनदानेन भुट्टिका मोक्षणं न च आज्ययज्ञोपवीतेन पदं संपूर्णतां व्रजेत् महिषोपयगोदानात्सू-
 र्गगतिनिश्चितम् सर्वोपस्तरं युक्ता निपदान्यत्र यो ददाति मृतस्येह जीवन्त्यात्माहेतवे सगच्छति पर-
 म्भानं महाकृतं विवर्जितः त्रयोदशपदानान्ययैकादशो हनि ददात्या नि यथाशक्ति तेनासौ प्राणिनो भवेत् अ
 न्नैवेनोदकैर्नोपानं दोन कर्म उल्लुः छत्रं वस्तुनया यदि लोहं दत्तयाष्टमम् अग्नीष्टिकां च दपंचति लान्ताबूलमे
 गनं नंदनं मुपदानं नोपदाना निचतुर्दश योस्वरयंगं जं चापि द्वादशे प्रतिपादयेत् समहिंस्मोनुसारणनत्तत्स्वरम
 वाग्र्यादिन अनमूर्त्तिन्यम् अथ यथायादानम् हेमाद्रौ भविष्ये तस्माच्छ्रद्ध्यां समासाद्य सा नदारुभयोददाम्

दंतपत्रचिन्तारम्याहेमपट्टेरलंकृताम् हंसतून्धीप्रतिष्ठन्तांशमदंडोपधानिक्वम् प्रच्छादनपटीयुत्तमंगधधूपपादिवाभिना
 म् नस्यांसंस्थापयेद्देमंहारिलक्ष्यासमन्विनम् अत्रहरिस्थानेमेतम् उच्छीर्षकेधृतमृतकलशंपरिकल्पयेत् तांबूलंकुंकु
 मशोदकपूर्वागरुचंदनम् दीपिकोपानहोत्तत्रचामरासनभाजनम् पार्श्वेषुस्थापयेद्भक्त्यासमधान्याभिन्नेबहि
 शरनस्थसम्भनतियदन्यदुपकारकम् भृंगारकरकाद्यंतुपंचवर्णवितानकम् मंत्रस्तु गयानकृष्णाशयनंरत्न्यंसा
 गरज्जालया शय्याभमाप्यशून्यास्तुतथाजन्मनिजन्मनि यस्मादशून्यंशयनंकेशवस्यशिवस्यच अर्धतदेवदत्तंवेन
 स्यसकलंप्रणिपत्यविसर्जयेत् एकादशाहंपितृयाविधिरेयप्रकीर्तितः विशेषंचात्रराजेंद्रकथ्यमानंभिशामय मे
 नोपभूतंयत्किंचित्बलबाह्वंभाजनम् यद्यदिष्टंचनस्यासौत्तत्सर्वपरिकल्पयेत् तमेवपुरुषंहेमंतस्यांसंस्थाप
 येन्नदा पूजयित्वाप्रदातव्यामृतशय्याययौदिता पादौ मृतकान्तद्द्वितीयोद्विशायांद्द्यात्सलसणां कांचनपुरुषंनद
 कलवस्त्रसमन्विनम् संपूज्यद्द्विजदंपत्यनानामणिविभूषितम् उपवेशयतुशय्यायामधुपर्कततोवदेत् रजतस्य
 तुपात्रेणदधिदुग्धसमन्विताम् अस्थितालाटिकंगृह्यसूत्रांकृत्वासपायसम् भोजयेद्द्विजदंपत्यंविधिरेषःसमान
 नः एषएवविधिर्दृष्टःपार्वतीर्षोर्द्विजोत्तमैः एतत्प्रतिग्रहंनैवोक्तम् गृहीतायांतुतस्यावेपुनःसंस्कारमर्हति श
 व्यादानफलंभविष्ये स्वर्गपुरंदरपुरेस्मर्येपुत्रालयेतथा सत्सर्वसत्यसौजन्यःशय्यादानप्रभावतः आभूतसंप्रवया
 वनिष्ठत्यातंक्रवर्जितमिति अथोदकुप्तःहेमाद्रौस्मृतिसमुच्चये एकादशाहात्प्रभृतिघटस्तोयान्नसंप्लुतः दिनेरि
 नेप्रदातव्योयावत्संबत्सरंरुतः लौगाक्षिः यस्यसंबत्सरादवीकृत्सपिंडोकरणंभवेत् मासिकंचोदकुप्तंचदेयंन-

स्यापिपत्सरम् उन्नवार्धेन तस्याप्यन्नं रोदकुंभं दद्यात्संवत्सरं द्विजे इति याज्ञवल्क्यपाठः संपिंडनापकर्षस्यापकर्षप्रप्ते
 नाथक्रीभिर्दामितिरुलपाणिः तन्न प्रकृतिनिकाराभावनतदन्त्यायविषयत्वात् मात्स्ये यावदब्दचयोदद्यादुदकुंभं
 विगतसारः प्रनायान्नसमायुक्तं सोपरमेयफलं भेन् कंचिन्नयोदशाहमारभ्यादुस्तन्निर्मूलं देवयाजिकः सपिंडनापक
 र्धं संवत्सरं यावदुदकुंभं अर्धं विगेवदद्यान्नोर्ध्वं प्रतलोकगतस्थानं सोदकुंभं प्रयच्छतेति गोविंदराजप्रवृत्तविष्णूक्तेः अन्नं चै
 वस्वराक्षानुसरत्वाकृत्वादि कायधि दानव्यं ब्रह्मणे स्तं दध्यादौ निष्क्रयं तु वा अपि आह शनेदं तैरुदकुंभं विमानराः द
 भिद्रादुःखिवनस्तान्नमभं निचमयार्णवे तैनापकृप्यदातव्यं न स्यात्पुदकुंभकमिति गोतिलभाष्ये स्कादाच्च
 त्यागेन तस्यानधानादूर्ध्वं निषंधादित्याह तन्न उदकुंभं पावर्णाविधानां पुपपत्तरे वं व्याख्यायमाना भावां निमाक्षरादि
 निरोधाच्च इन्न न चर्यादिसमूलं तदाहृद्वावपकर्षविधत्ते प्रतयाशानि सर्वाणि सपिंडो करणं तथेति हेमद्रोक्ष्याययनोक्ते
 तस्यायन्नं सोदकुंभमिति याज्ञवल्क्यविरोधाच्च यदनरत्वे गौतमः अदेवं पावर्णं आह सोदकुंभमभमकम् कुर्वात्य त्या-
 दिकाः कृत्वा त्सं कल्प्यन्निप्रिमान्वहम् अधर्मं कंत्रक्षचर्यादि नियमहीनम् एतन्मासिकवदेकोद्दिष्टपावर्णं काययस् अपरावे
 स्तः सपिंडो करणे हने प्रयुक्तं नोपपद्यते प्रयुक्तत्वे तु कृते पश्चात्पुनः चर्या सपिंडं न तिलपुहारानोक्तावपि तस्यायन्नं-
 मोदकुंभं देयं संवत्सरं द्विजे इति याज्ञवल्क्येन संयत्येकलोक्तेः सपिंडोन्नमरमण्येकोद्दिष्टमेवेत्याह अत्र पिटुदानं कृताकृ-
 तम् अहरहरन्नमस्मेन्नाद्रणायादकुंभं च दधाति त्दमये कोनपृणं तीर्तहेमाद्रोपारस्तुरोक्तेः आह शान्तो पिटुमात्रमि-
 ति गोडाः तन्न अगिशाब्दे वाधापत्तेः हारोतः मृतेति पत्तीरवैषुत्रः पिटुमब्दसमाचरेत् अन्नं कुंभं विप्राय मेति नैदेश

धर्मिनः प्रेतशब्दोच्चारणेनेति ह त्यायुधः यद्वा प्रेतस्य निर्देशो यत्र न देकोद्दिष्टं न हर्मैकमित्यर्थः अत्रायौ चानदिनाद्यद्गुणं या
वदत्सरापूर्तेः शौचं नाधिकारिविशेषणम् तेन मृमिति दिनमारभ्येतत्कार्यमिति कोचिन् तन्न हेमाद्रिधृतं त्वचोविरोधान्
मये आशौचादिमावाये तु लोप एव दर्शयन् तथा प्रथमादेरीपदानमुक्तं देवजानीये गारुडे प्रत्यहं दीपको देयो मार्गेति वि
धमेनैः यान्तं चत्सरं वापि प्रेतस्य स्मरवलिप्तया प्रास्तुरवोदस्तु खं दीपं देवागारोद्दिजालये कुर्याद्याम्यसुरवोपत्र्ये अद्भिः
संकल्प्य स्फुल्लितम् अथ मासिकानि तानि च कृतैष सापिंडनं कार्यम् तया गोभिलस्यो गाक्षी आह्वानि षोडशादत्तानि
वकुर्यात्सापिंडनम् आह्वानि षोडशा व्याथै विदधीत सापिंडनम् तानि त्वाह जातु कर्ण्यः द्वादश प्रतिमास्यानि आद्यवाणमा
सिकं तथा त्रैपक्षिकादिकैश्चेति आह्वान्येता नि षोडश आद्यवाणमासिकादिकश्चाब्दाः ऊन मासिको न षष्ठ्या न्दिक पराः हे
मादी तु सापिंडाकरणं चैव दत्तं तत्प्राद्वोडशमित्क च राट्पाठः तदा आद्यभूतमासिकं द्वादशाहं पाणमासिकं उच्यते न पक्षेना
दिकैरेदतर्यः कालाय न स्वन्यथाह द्वादश प्रतिमास्यानि आद्यवाणमासिकं तथा सपिंडाकरणं चैव दत्तं तच्छाब्दपाठयाम् ए
काहं न तु षण्मासाय दास्यतः पितृभिः न्यूनाः संवराद्वैवभ्यातां षण्मासिकेन दा द्विवचनादूनघघोनादिकैस्त्यर्थमाह
पृथ्वीचंद्रः व्यासस्तन्ययाह द्वादशाहो विपक्षेन षण्मासे मासिकद्विके आह्वानि षोडशेता नि संस्तुता नि मनीयिनिः द्वादशा
हं यदभूतमासिकपरं तस्य द्वादशाहं पृथक्तेरिति कालादर्शः मदनरत्नप्राक्षतन्यथोक्तम् नृणां तु त्यक्तं देहानां द्वादशः षोड
शासर्वदा चतुर्थं पंचमेतैर्वृत्तवर्गैकादश तथा तत्सोदशभिर्मासैः आह द्वादशा संख्येति चतुर्थादीनि दिनानि भवि-
ष्येतन्यथाक्तम् अक्षिसन्वयनं आह द्वा विपक्षे गासिकानि तु भिक्तया श्वतथानिथ्योः प्रेतश्चाह्वानि षोडशेति भिक्तया

स्तिथ्यभिनित्यूनपक्षोनादिकपक्षमितिहेमाद्रिः अत्रदेशकुलशाखाभेदाद्यवस्थेति सर्वभिवंधाः गालवः ऊनषाण्मासिकं
 पष्ठमासेवान्यूनमासिकम् त्रैपक्षिकं त्रिपक्षे स्यादूनाद्वद्वादशोत्तथा ऊनमासिकेतु गोभिलः मरणाद्वादशाहे स्यान्मास्यून
 नोनमासिकम् मदनखे कालादर्शे च श्लोकगोतमः एकद्वित्रिदिने रूने त्रिभागोनोन एव वा श्राद्धान्यूनान्दिकादीनिकुर्या
 दित्याह गौतमः क्रियानिवंधेऽक्रतुस्त मादृएकादशो मासे माहर्षे पंचमेतथा ऊनाद्वमूनषण्मासं भवेतां श्राद्धकर्मणी लुक्तं
 तत्र मूलचिंत्यम् ऊनेषु वज्रान्याह मरीचिः द्विपुक्षरे च नंदसूतमिनीवाल्यां मृगोर्दिने चतुर्दश्याचनोनानि कृत्तिका सुत्रिषु
 धरम् ज्योतिषे त्रिपादक्षं तिथिर्भद्रां भौमैज्यरविभिः सह तदा त्रिपुक्षरो योगो द्वयोर्गोर्गोर्द्विपुक्षरः गालवः त्रिभिर्वार
 वसे रूते त्वेकेन द्वितयेन वा आद्यादिषु च मा सेषु कुयादूनाद्विकादिकम् एकनूनपक्षे पंचस्यां मृतस्य तृतीयाया त्रिभि
 र्यूनैः त्रिपक्षे पक्षे द्वितीयाया भित्तिकेनित् माधवस्तुषाण्मासिकं सप्तमासगतमृता हात्पूर्वैः कार्यम् ऊनाद्विकं तु द्वितीया बदे मृ
 दिवसे ह्यदशोपि चैति पौष्ठीनसिवाक्ष्ये ऊनषाण्मासिकं सप्तमासगतमृता हात्पूर्वैः कार्यम् ऊनाद्विकं तु द्वितीया बदे मृ
 ताहादिनात्पूर्वैः कार्यमित्यर्थमाह मासिकानि स्वकीये तु दिवसे इत्युक्तेः इदमेव युक्तम् मदनखे व्येवम् यासवल्थ
 मृतेन हिनितु कर्तव्यं प्रतिमासं तु वत्सरम् प्रति संवत्सरं चैव माद्यमेकादशो हनि अत्राद्यमासिकमाद्विकं चैकादशे न्हीति नि
 र्णयागृता दयः त्रादृणं भोजयेदो होतव्यमनलेथवा पुनश्च भोजयेद्विप्रं द्विरावृत्तिर्भवेद्वितीति गोभिलीयं च तद्विषयमा
 हः अन्येतु मासपक्षतिथिस्पृष्टे इत्यादि विरोधादाद्विकं वर्षांतमेव मासिकं तु मासादौ द्विरावृत्तिस्तु एकादशाहिकाद्य
 मासिकपरा देवयान्निकोप्येवमाह त्रैगोक्षिरपि मासादौ मासिकं कार्यमाद्विकं चत्सरे गते आद्यमेकदशे कार्यमपि

केत्वधिकं भवेत् दीपिकायां तु आद्यं रुद्रमित्रे कं संभितदिने वास्यादित्युक्तम् गौडास्तु मृतानि थ्यवधिके एकदिनाधिके मास
 रं चत्सरपदं गौणं पूर्णेन्द्रे इति र्द्विपदसमाप्तपरत्वमिति शूलपाणिः तैनाद्वितीयमासादावाधमासिकादीनि तन्मोख्यं कृतं
 अशक्तीतु हाशितः सुरव्यं आद्यं मासिमासि अपर्याप्ता वस्तुं प्रति द्वादशाहेन वा भोज्या एकाहे द्वादशापि वा ऋतुं प्रति द्वे इत्यर्थः
 यदापि तु भरणं अथो विंशतिनमेदिने दर्शो हर्द्दिगोस्थाना द्वादशादिनेषु द्वादशमासिकानि कार्याणीत्यर्थः त्रैपक्षिकतु त्रिपद-
 क्षेनेते मृताहे कार्यं त्रैपक्षिकं भवेद्वेने त्रिपक्षे तदनंतरमिति भाविष्योक्तं इति मदनरत्ने उक्तम् दृष्ट्वा च द्वादशालादर्शनिर्णया
 मृतादयस्तु क्लान्तेषु मासेषु विषमाहे समेषुपि वा त्रैपक्षिकं त्रिपक्षे स्यान्मृताहे तितराणि त्वितिका र्ण्यां जिनि स्मृतैः पूर्वत्र ह
 ते प्रहर्ते इत्यर्थमाहुः तेन दनंतरशब्दविरोधात् त्रैपक्षिकं द्वितीयमासिकयोः संकरापने रं व्याख्यायां भाषावाच्योपेक्ष्याः
 त्रिपक्षसपिंडनेत्वं शब्दाभावादधिकरणत्वं भवेत्तं यद्यनु क्रिया निबन्धे गारुडे त्रैपक्षिकं त्रिपक्षे तु प्रहर्ते विषमोदिने भा
 से कान्यपि चोना नि अष्टाविंशतिमोदिने इति तन्निर्मूलम् स्मृतिरत्नावस्था च द्वादशाहेयदा कुर्यात्पितुः पुत्रः सपिंडनम् ए
 कादशो द्दिक्नुर्वीति त्रैतत्राह्वा नि योऽशः पौनो नक्षिः सपिंडी करणा दूर्वा ककुर्वन् आह्वा नि षोऽशः एको द्दिष्टा विधानेन कुर्या-
 त्सर्वाणि नाभितु सपिंडी करणा दूर्ध्वयदा कुर्यात्तदा पुनः प्रत्यब्दयोऽथवा कुर्यात्तथा कुर्यात्ततान्यपि प्रदत्तरत्ने कालात्पाप-
 नः आह्वा नि भवतः कार्यं द्वादशाहे कादशे हनि ध्रुवाणि तु प्रकुर्वीति प्रमीता हनि सर्वदा ध्रुवाणि त्रैपक्षिका दूर्ध्वीनि क्रियानिब-
 धे गारुडे त्रिपक्षात्पूर्वतः साग्ने भवेत्संस्कारवासरे ऊर्ध्वं मृतदिने नग्नेः सर्वाण्येव मृताहतः एतानि च यदा सपिंडनात्सू-
 पुगापकुर्वा न्मदरे शकाल कर्त्तव्यं तत्र त्वादेकः पाकभेद इति भट्टचरणः भन्न केचिदाहुः देशकालदेव-

तेनैव न च तान् आह्वयकालाति क्रमापने द्वादशाहे पथसर्वाणि संक्षेपेण समापयेत् तान्येव तु पुनः कुर्यात्तेन शब्दनकारयेत्
 निःसात्तायनोक्तेर्नैक आह्वयं कुर्यात् समाने हं नि कुच चिदित्यस्य देवतैक्यपरत्वे व्यञ्जितसत्त्वाच्छाब्दं कृतानुतस्यैव पुनः आ-
 ह्वनकारयेदिति जावा लुक्तेः षोडशसंख्यायाश्च वाजपेये प्राजापत्ययागसप्तदशत्वत्सान्नाय्यथागङ्गित्ववच्चदर्शनात्
 कान्ति आह्वयत्पुनरुपपन्नं धानेपुनरेव धमासिका द्यूनाब्दकान्तैषु षोडश आह्वेषु विचक्षणः क्रियतामित्येवं प्रयोगेणैको वि-
 प्रः षोडशोऽर्थश्चेति निरुद्धविधिविचक्षणस्येवम् तन्मदं द्वादशाहेन चाभोज्या एकाहे द्वादशापि वेति हेमाद्रौ हारीतवचो विरोधा-
 त् तेन विप्रभेदात् षोडशार्थाद्यापि निमित्तसिद्धम् एतानि द्वादशाहोदौ सपिंडनात्सर्वकृतान्यापि द्वाह्वि विनापकर्षे पुनः स्व-
 काले कार्याणि यस्य संवत्सरादवाक्यं सपिंडीकरणं कृतम् मासिकं चोदकुम्भं च देयं तस्यापि चत्सरमिति मदनरत्ने गिरसौक्तै-
 न च दं मासिकानामपकर्षं विधत्ते किंतु सपिंडनोर्ध्वस्वकाले तु शानमेवेति वाच्यम् आह्वानि षोडशादत्त्वा न तु कुर्यात्सपिंडनाभि-
 निविरोधात् यस्य संवत्सरादवाक्यं विहितानुसपिंडता विधिवन्नाभिकुर्वति पुनः आह्वानि षोडशेति माधवीये गोभिलोक्तेः च अ-
 वाक्यं संवत्सराद्यस्य सपिंडीकरणं कृतम् षोडशानां द्विराद्यं निःकुर्यादित्याह गौतम इति तत्रैव गालवोक्तेः षोडशत्वं चैकाद-
 शसिद्धिपक्षे तत्राद्यमासिकस्य कालसत्त्वान् अन्यपक्षेऽपुयथा संभवं ज्ञेयम् यजुर्दीपिकायाम् अनुमासिकानि तु चरेनान्ये-
 व सापिंड्यतः पश्चात् द्वादशोत्सुक्ते रूत्त्वानां न पुनः कृतिरित्युक्तम् तदेतद् द्विरोधाच्चित्यम् यजुर्गोडाः सापिंडीकरणात्तु ज्ञे-
 यमित्युक्त्यानुपैरिति शानात गोक्तेर्मासिकानां प्रतत्त्वविमोक्षार्थत्वात्सपिंडनापकर्षे तदन्त्यायेन तेषामप्यपकर्षान्मासिका-
 नां न पुनः कृतिः यजुर्मासिकं नोदकुम्भं चेति लोगाध्यादि च चननं निर्मूलम् समूलत्वेऽपि दार्शपरं चेत्साहुः तेऽतः चक्ष्यमाण-

वचोनिबन्धविरोधान्मूर्खादित्यपेक्ष्याः यत्तु भिताक्षरायां सपिण्डनोर्ध्वसंक्राते एव कार्यणि अपकर्षस्त्वनुकूल्य इत्युक्तम् तदपि
 पूर्वविरोधाच्चित्यम् तेन हृदि विनापकर्षे पुनः कृतिः अर्वाक्सं वत्सराद्यस्य सपिण्डीकरणं भवेत् प्रेतत्यादि हतस्यापि ज्ञेयं संव
 स्तरं नृपेत्यग्निपुराणात् हृदि विभिन्नापकर्षे त्वस्येव तानि दृष्टिः अन्यथा हृदस्य भवादि शूलपाणिः कार्ष्णाजिनिः सपिण्डी
 करणादवग्रापकृष्य कृतान्यपि पुनरप्यपकृष्यन्ते हस्त्यनरनिषेधनात् निषेधं चाह कात्यायनः निर्वर्त्य हृदितं वतु मासिकानि
 ननं नयेत् अयातयाभं भरणं न भवेत् पुनरस्यति हि रज्जु घानं चोत्तरेण मेघनपूर्वे सांस्वकाल कृतानाम् तदा ह माधवीये का
 र्ष्णाजिनिः अर्वागब्दाद्यत्रयस्य सपिण्डीकरणं कृतम् तदूर्ध्वमासिकानां स्याद्यथा कालमनुष्ठितिः हेमाद्रौ शाक्ययनिः प्रेतश्चा
 द्भूमि शिष्टाभि सपिण्डीकरणं तथा अपकृष्यापि कुर्वीत कर्तुं नांशो मुखं हृजः हृदि विनापकर्षे दोषमाहोशनाः हृदि श्चाहृदि वि
 हीनस्तमेत आहृदि नियन्वरेत् स आहृदि नरके पोरे पितृभिः सह मज्जतीति आधानेपकर्षमाह हेमाद्रावुशनाः पितुः सपिण्डीकर
 णवार्धिके मृतिवासरे आधानाद्यप्यसंभवावेत् आगपिवत्सरान् विशेषस्तूत्त्रो विगाहनिर्णये कण्वः नवश्राद्धमासिकं च य
 द्यदन्तरितं भवेत् तत्तदुनरस्मात्तं च्यादनुष्ठेयं प्रचक्षते गार्कडेपि आपदाद्य कृतं यत्तु कुर्याद्ूर्ध्वमृता हनि अयसपिण्डीकरणम्
 माधवीये हारीतः यत्तु पूर्वमभावा स्यामृताहादृशमी भवेत् सपिण्डीकरणं तस्यां कुर्यादेव स्ततोऽग्निमान् मृताहादूर्ध्वदशमी
 एकादशीत्यर्थः सपिण्डीकरणं कुर्यात्पूर्ववच्चाग्निमान् स्तनः परतोदशरात्राच्चैत्तु ह्रस्वे परेतर इति कार्ष्णाजिनि स्मृतोः आ
 हिताने स्तेन विनाश्रौ नपिण्डपितृयज्ञासिद्धेः तदा ह गालवः सपिण्डीकरणालेनेपै नृकंपदमास्थिते आहिनाग्नेः सिनीवा
 त्यां पितृयज्ञः प्रवर्तते भदनरत्ने प्रजापतिः नासपिण्ड्याग्निमान् पुत्रः पितृयज्ञं समाचरेत् अपरार्कं कात्यायनः एकादशा

हानिर्वत्सपूर्वदर्शाद्यथाविधि प्रकुर्यान्ताग्निमान्विप्रोभानापित्रोः सपिंडताम् आशौचांतप्रथमदशयोर्यमध्यैकस्मिंश्चिदंही
 ल्यर्थः पित्रादीनां सपत्नीकानां देवनात्वेन मानुषपितृत्वात् प्रवेशात् मातुरपि प्राग्दर्शात् सपिंडन्युक्तमित्यपराकः एवंपितामहा
 दंतपिसपिंडनं प्राग्दर्शात्कार्यम् नेन विना पार्वणायोगात् द्वादशाहेवाकार्यम् साग्निकस्तयदाकर्ता प्रेतश्चानग्निमान् भवेत्
 द्वादशाहेभवेत्कार्यं सपिंडीकरणं सूतेरिति गोभिलोक्तैः साग्नैः प्रेतस्यनुविपक्षे प्रेतश्चेदाहिताग्निः स्यात्कर्तानिग्निर्यदाभवेत्
 सपिंडीकरणं तस्य कुर्यात्पक्षे नृतीयक इति सूत्रं तूक्तैः मदनरत्ने लघुहारीतोपि अनाग्निस्तयदावीरभवेत्कुर्यात्तदागृही प्रेत
 श्चेदग्निमांस्तस्याधिपक्षे चैसपिंडनम् इयोः साग्नित्वे द्वादशाह एव साग्निकस्तयदाकर्ता प्रेतो वाप्यग्निमान् भवेत् द्वादशाहे-
 तदा कार्यं सपिंडीकरणं पितुरितितेनेवोक्तैः द्वयोरनाग्नित्वेन भविष्ये सपिंडीकरणं कुर्याद्यजमानस्त्वनग्निमान् अनाहिताग्नैः प्रे-
 तस्य पूर्णेन्द्रे भरतर्पभ द्वादशाहं हनिपण्मासे त्रिपक्षे वा त्रिमासि वा एकादशेऽपि वा मासि मंगलस्याल्युपस्थितौ कात्यायन-
 गोभिलौ यदहर्गृहद्विरापद्येतेति तच्च दृष्टिदिने एवेति वाचस्पतिः तन्न प्राप्तं दृष्टिनिमित्तकमिति नियमात् सपिंडनस्य चाप-
 राणहकार्त्तान्त्वेन पूर्वत्ववाधापत्तेः दृष्टिदिने तत्पूर्वादिने चेति श्रीदत्तः स्मार्तगौडास्तदृष्टिपूर्वः वर्षीत्यश्वक्षणाः सपिंडनस्य प्रेत-
 त्वनाशो सहकारी तेन परे द्वाविंश्चाहृत्य भावेऽपि तत्कर्तव्यता निश्चयसाहितमेव कालानरक्रियगाण दृष्टिपूर्वक्षणा सहकृतं प्रेत-
 त्वनाशकमित्याह तन्न अकाले कृतस्य फलजनकत्वात् एतेन निमित्तनिश्चयवत् एवाधिकारात् दृध्यभावेऽपि न क्षतिरिति
 मिश्रोक्तिः परास्ता दृष्टिपूर्वी दिनस्य वर्षानि स्य च कालस्यागतेन निमित्तत्वाभावात् तेन पुनः कार्यमित्यन्ये मदनरत्ने पुल-
 लः निरग्निकः सपिंडत्वं पितुर्मातुश्च धर्मनः पूर्णसंवत्सरे कुर्याद्दृष्टिर्वधदहर्भवेत् चतुर्विंशतिमते सपिंडीकरणं चाब्दे-

संपूर्णेभ्युदयेपिवा द्वादशाहेतुकेषां चिन्तनत्वेकादशेन तथा एष्टीचंद्रोदयेनोधायनः अथ सपिंडीकरणं त्रिपदेशेवातृतीयेवामासि
 क्षेत्रेकादशेवाद्वादशाहेनैकादशाहेनेति एतत्संक्रमेविष्णुः मासिकाद्येद्वादशाहं आहं कृत्वा त्रयोदशोद्दिवा कुर्मन्त्रचर्जं हि शू-
 द्राणां द्वादशोद्दिह संवत्सराभ्यन्तरे यद्यधिमामसो भवेत्तदामासिका र्थे दिनमेकं वर्धयेदिति आशौचोत्तरं द्वादशस्वहः स्रगासि
 कानि ते घेवाद्यषष्ठद्वादशादिनेषून्मासिष्वादीनि कृत्वा त्रयोदशोद्दिह सपिंडनं कुर्यात् अधिमासे तु चतुर्दशोद्दिह कुर्यात् शूद्रस्त्र
 योदशोद्दिह त्रयोदशोद्दिह सप्तमासिकां त्यस्य मासिकां त्यदिनपरत्वादिनिष्ठो चंद्रः पेशीनासिः संवत्सरांतो संसर्जनं न व मे मासीत्येके अत्र साग्ने-
 रनग्नेर्वोक्त कालाभावे त्रिपक्षादि संवत्सरांतान् अनुकल्पाज्ञेयाः कल्पतरुस्तत्रोद्दिह निश्चय एव सर्वेषु पक्षेषु प्रकारा इत्याह तन्न
 यदहर्वीति स्मार्तं न्यथुनैः यद्यपि हस्तिनिमित्तोपकर्षो भिरग्नेरेवोक्तस्तथापि सागनावपि ज्ञेयः उक्तकालसंभवेष्वंशमादिगो-
 णकालयद्द्वेदरपि प्राप्तेः वक्ष्यमाणगोभिलयचनात् अथातथागमंरणं भवेत्तु नरस्यास्ति तदोषश्च सविशेषाच्च अपराकर्ष-
 श्वीचंद्रादिस्वरसौख्येषुम् अत्र हस्तिपदं चूडोपनयनविवाहमात्रपरम् सीमंतादौ तु हस्तिश्चाह लोप एवेत्याचार्यचूडामणिः पुं-
 सवनाद्यन्वप्राशनान्ते धावश्यक्रेषु पक्षेषु इति आह विवेका अतिसागरेपि हहस्पतिः प्रत्यवायो भवेद्यस्मिन्न कृते हस्ति कर्म-
 णि तन्निमित्तं स मा कथ्यपित्रोः कुर्यात्सपिंडनम् गर्भाधानसम्यत्वं तरेपि संभवात् अन्यथा चूडपगान्नं वर्गधमाल्यं च मे शुभमिति
 देवलेन प्रथमाब्दे मे सुन निषेधाच्च न तत्रापक्ष इति आह औमुयादयः तन्न क्तु स्नातंतु यो भार्यामिति निषेधाद् द्रष्टव्यार्थे वप
 र्गण्याद्याश्च न स्त्रश्च वर्जयेदिति मे शुनेदोषाभावाच्च पितामहमरणे पोचस्व चूडोनापक्षः तस्य महागुरुत्वाभावात् तत्र न-
 दूर्ध्वेभ्यो हस्तिश्चाह मिति आह चंद्रिका तन्न भ्रानाचेत्सादौ न दभविष्य पक्षेतिः तेन निर्देशो लुपलक्षणम् व्याघ्रः आनं त्या

उरुसर्गगां पुंसां चैवायुषः क्षयात् अस्थितेऽथ शरीरस्य द्वादशाहः प्रशस्यते एतदंशोर्वातोपलक्षणम् सर्वेषामेव वर्णा-
 माशौचांते सपिंडनमिति निर्णयामृते कात्यायनोक्तेः सर्वेषामिति चैवर्णिकपरम् शूद्राणां त्वाशौचमध्ये मंत्रवर्जं हि शूद्राणां-
 द्वादशोहनिर्वाहनिमित्तमिति विष्णुः एतदंशोर्वात्तद्विषयमित्यपराकर्तयतरोच द्वादशमनुः द्वादशोहनिविप्राणामाशौचां-
 नेतुभूभुजाम् वैश्यानांतुत्रिपक्षादावथवा स्यात्सपिंडनं निर्णयामृते गोभिलः द्वादशाहादिकालेषु प्रभादाय नमुञ्चिनम् स-
 पिंडीकरणं कुर्यात्काले पूतरमाविशु इदं साग्नेरुक्तकालसंभवे गोणकालविधानार्थमिति मदनपारिजातः मदनरत्नेव्ये-
 वम् अथ्यशृंगः सपिंडीकरणं श्रद्धमुक्तश्रद्धेन चेतुनम् रोद्रेहस्तेचरोहिण्यां मैत्रभेवासमाचरेत् कालादर्शोपि ए-
 शोद्वादशोहि त्रिपक्षेवात्रिमासिवा षष्ठ्यैवैकादशोवाब्दे संपूर्णैवाश्रुभागमे सपिंडीकरणस्येत्यमष्टौकालाः प्रकीर्तिताः
 साग्नौ फर्तयुमावाद्योप्रेते साग्नेनोत्तीयकः अनग्नेस्तद्वितीयाद्याः सप्तकाला सुनीरिताः रोहिणी रोद्रहस्तेषु मैत्रभेवा-
 पितृचरेत् भारदसंहितायां तु सपिंडीकरणं कार्यं वत्सरे वार्धवत्सरे त्रिमासे वा त्रिपक्षे वा मासिवा द्वादशो हि वत्सु-
 वत्सरेतीतेपि ज्ञेयम् ततः सपिंडीकरणं वत्सरात्परतः स्थितमिति भाविष्योक्तेः पितुः सपिंडीकरणं वत्सरादूर्ध्वतः
 स्थितमिति नागरखंडोक्तेः पितुः सपिंडीकरणं वार्धवत्सरे इत्कथनस्योक्तेः श्व पूर्णसंवत्सरेपिंडः षोडशः परि-
 कीर्तितः तैनेव च सपिंडस्वं तैनेवाब्दिकमिष्यत इति हेमाद्रौ वचनाच्च अस्थानाकरत्वोक्तिर्मूर्खोक्तिरेव यन्नुपूर्णे संवत्स-
 रे कुर्यात् सपिंडीकरणं सतः एकोद्दिष्टं च तैनेव मृताहनि समापयेदिति धवलनिबन्धे जाबात्युक्तेः पुत्रः सपिंडनं कृ-
 त्वा कुर्यात्स्नानं संचैलकं एकोद्दिष्टं ततः कुर्यात्पुनः कुतपनं विचारयेदिति स्वल्पमात्स्योक्तेः श्वाब्दिकं मद्दिने पुनः कार्यमि-

केचित् नेनिर्मूलान्देमादिविरोधाच्चोपेक्ष्याः षोडशत्वंचसपिंडनस्य षोडशश्राद्धांतर्भावपक्षे स्मृत्यर्थसारेनुवर्षो
 यद्दिनेसंवत्सरविमोक्षश्राद्धं सपिंडनंचकृत्वापरैश्चभृताहेवाधिर्कंकार्यमित्यक्तम् गोडाअव्येवमाहुः तत्पूर्वविरो-
 धाच्चित्यम् तच्चषुत्रेसतिनान्यः कुर्यात् श्राद्धानियोडशादत्वाननुकुर्यात्सपिंडताम् प्रोषितावसितेषुत्रः कालादपि-
 चिरादधीनिवायवीयोक्तेः षोडशश्राद्धानांचर्षादूर्ध्वकालाभावेपिनान्यदत्वानकुर्यात् किंतुदत्त्वेव तानियदिकनिष्ठ-
 त्वाच्चदिनाकृतानितदासपिंडनमेवकुर्यादित्यपराकः सपिंडनेतुफनिष्ठानानैवाधिकारइत्यर्थः तत्रैव अज्ञानाद-
 थचाभोहान्नकृतान्चेत्सपिंडता तत्रापिधिविवत्कार्याकालादपिचिरादपि तेष्वपिज्येष्ठस्यैवाधिकारः ज्येष्ठेनजाना-
 मानेणपुत्रीभचयतिमानवइतिमनूक्तेः अपराकैप्रचेताअपि एकादशाद्याःक्रमशोज्येष्ठस्तृधिविवक्त्याः कुर्या-
 त्कशः श्राद्धमाब्दिकंनुष्ठथक्पृथक् मरीचिः सर्वेषांतुभतंकृत्वाज्येष्ठेनैवतुयत्कृतम् द्रव्येणवाविभक्तेभसर्वे
 वकृतंभवेत् यत्तुवाचस्सतिधूलपाणिभ्यामुक्तद्रव्यदानानुं मत्यभावेकनिष्ठैः पृथक्कार्यमिति तन्न एवकारस्य
 तदभावेपिपृथक्करणभावावर्थत्वात् आंधादेरिवज्येष्ठेसमिकनिष्ठानामनधिकाराच्च अतस्तेषां प्रत्यचायमानं आ-
 हिताग्निः कनिष्ठस्तुक्रुयादेव अन्यथापितृयज्ञासिद्धेः एवभावश्चकृद्वावपिकनिष्ठोन्यः सपिंडोवाकुर्यात् भ्रातावा-
 भ्रातृपुत्रोवासपिंडः शिष्यएवच सहपिंडक्रियांकृत्वाकर्मादभ्युदयंततः तथैवकाम्यंभक्तमवत्सरात्प्रथमाहतेइतिमा-
 दनरत्नेलघुहारीतवचनात् वृध्यनंतरं प्रथमाब्दमध्येपिकाम्यकुर्यात् पृथ्यभावेतुप्रथमाब्दादूर्ध्वमेवेत्यर्थः काम्यो-
 क्तेरनावश्यंकेष्टापूनादौनापकर्षः एतद्भानुपुत्रादिसंस्कारेप्रासाधिकारस्यनादीश्राद्धाधिकाराथे अभ्युदयपदचनो

दीश्चाद्भितिनकर्ममात्रपरमिति हेमाद्रिः तेन ज्येष्ठे देशान्तरस्येकमिष्टः सपिंडनो विनेव हृदि कृत्वा पुत्रसंस्कारं कुर्यादिति श्रीदत्तोक्तिः
 परास्मा भ्रातृशिव्या दत्तेर्नादीत्यादेज्यदेवतामात्रपरोपकर्ष इत्यपास्तं अस्य क्रममात्रपरत्वाद्दृष्टिकृते पसपिंडनं कुर्यादिति न नि
 यम इति गोडोः अतएव कन्याया भ्रातृभरणे भ्रात्रा सपिंडने कृते पितुर्नाधिकारः शूलपाणिस्तु महागुरोरो मेतभूने हृदि कर्म-
 न युज्यत इति निषेधात् मृतस्य भ्रात्रादिः सपिंडनं कृत्वा न पुत्रकन्यादेरभ्युदयं कुर्यान्न तु स्वपुत्रसंस्कारे संस्कार्योपितुः सपिंडने
 विना हृद्वेदेव तालाभावादि त्याह तन्न विदेशस्थेन ज्येष्ठेन पुनः कार्यम् यवीयसा कृतं कर्म मेतशब्दविहाय तु तज्याय सापि
 कर्तव्यं सपिंडीकरणं पुनरिति स्मृतैः ज्येष्ठेन वा कनिष्ठेन सपिंडीकरणे कृते आद्यपादे मातापित्रोः कनिष्ठेनेति बापाठः देशान्
 तरागतानां च पुत्राणां तु कथं भवेत् शुत्वानुवपनं कार्यं दशाहातं तिलोदकम् ततः सपिंडीकरणं कुर्यादिति कादशो हनि द्वादशाहं
 न कर्तव्यमिति शातातपोत्रवीदिदिति वचनाच्चेति भट्टाः सिंगाभट्टीये व्येवम् पूर्ववचनेन च मूलं चित्यं स्मृत्यर्थसारं तु विभक्ता
 ऋद्धि कर्माभ्येऽपुत्राः एतच्छ्रुत्वा सपिंडीकरणं कुर्यादिति त्फक्तम् अत्र दत्तकस्य तपुत्रादीनां विशेषः प्रायुक्तः केचित्तु हृदि विनापि क-
 निष्ठस्य सपिंडनमाहुः मातापित्रोर्मृते काले ज्येष्ठे देशान्तरस्थिते कनिष्ठेन प्रकर्तव्यं सपिंडीकरणं तथेति काव्याजिनि स्मृतौ
 गतेयारोपिते ज्येष्ठे पित्रा वा प्रेषिते सति पणभासान्ननिर्घर्तनदाकार्यं कनीयसा संवर्तः पुनः सपिंडीकरणं श्राद्धपर्वणच-
 चरेत् अर्घ्यं संयोजनं नैव पिंडसंयोजनं चेति तेव च संनिर्मूललाभ्योपिता वसिते पुत्र इत्यादि विरोधाच्चोपेक्ष्याः व्युत्क्रमसृ
 ती तु हेमाद्रौ जाले यत्ते पितरियस्यागविद्येतेव पितामहाः तेन देयास्त्यः पिंडाः प्रपितामहपूर्वकाः तेभ्यश्चैवेतुकः पिंडो नि यो
 क्तव्यस्तु पूर्ववत् मानस्यथमृतायांच विद्यते च पितामही प्रपितामही पूर्व सुकार्यस्तत्राव्ययं गिधिः एवं प्रपितामह

जीवनेन तसि त्रादिभिर्ज्ञेयम् तदाह स्कर्मणुः त्रयाणामपि पिंडानामेकेनापि सपिंडने पितृत्वमश्रुते प्रेत इति धर्मो व्यवास्थितः
 यत्तु स्युक्तमात्रं प्रमीतानां नैव कार्यं सपिंडने नितन्मातापितृभर्तृभिन्नविषयम् व्युत्क्रमेण भृतानां सपिंडीकृतिरिव्य-
 ते यदि मानायदि पिता भर्तृनिधयविधिः स्मृत इति याधवीये स्कांदेकैः मद नरत्नादौ चैवम् अत्र प्रापितां महादिभिः पितुः
 सपिंडने रूते पितामहे भूते न त्सापिंडने सति पुनस्तेन सह पितुः सपिंडनं कार्यमिति हेमाद्रिर्मतमाह अन्ये नैव तन्मन्यन्ते
 तत्वं तु पितुः सपिंडनाभावे पितामहे न सह पुनः कार्यं न तत्सत्वे त्रयाणामपि पिंडानामेकेनापि सपिंडने पितृत्वमश्रुते प्रेत
 इति धर्मो व्यवास्थित इति विष्णुधर्मोक्तैः पितामहे प्रपितामहे वा पुत्रांतरे रसंस्तुते व्यसंस्तुताभ्यामेव पितुः सपिंडनं कुर्यात् अ-
 नौ न संस्तार्यौ पूर्वपौत्रप्रयोत्रको पितरं तत्र संस्तुर्यादि निकात्याय नो ब्रवीदिति छंदोगपरिशिष्टात् असंस्कृतौ दाहाद्ये-
 रिति केचित् असापिंडीकृतानि त्रुतत्वम् अत एवोक्तं नैव पापिष्ठमपि शाब्देन शाब्दं पापकृतापि वा पितामहे न पितरं सं-
 कुर्यादिति निश्चयः पापिष्ठमकृतसपिंडनं न तु पतितादि आभिशस्तपतितभूषणघ्रास्त्रियश्रानिचारणीनसंस्तुजेदिति वै-
 जयायोक्तैः पापकर्मणो न संस्तुजेरन्निर्गोतमोक्तैश्चेत्सुक्तं निर्णयामुते पूर्वयोः पुत्राभावे तु योत्रः कुर्यादेव पितामहपितुः
 पत्न्यात्पंचत्वं यदि गच्छति पौत्रेणैकादशाह्यादिकर्तव्यं आह योऽर्षा नैतल्लेखेण कर्तव्यं पुत्रचंश्चेत्सितामहः पितुः सपिंडतां
 कृत्वा कुर्यान्मासानुमासिकमिति निकात्यापनोक्तैः अपराकैश्च लूणणोचैवम् तेन सपिंडनस्यानित्यत्वादकृतसपिंडनयोरेव पा-
 र्यणानुपपेय इति मूर्खोक्तिः परास्ता कृते सपिंडीकरणे प्रेतः पार्वणभागभवेदिति हारीन विरोधाच्च केचित्सुत्रानां सभावेपिता
 इह वार्षिकमप्यहः तन्न आह्वयेऽशमिति नियमात् इच्छया भवत्येष पितामहस्य चेद्दद्यादेकोदिष्टं न पार्वणमिति वाच्यं

विज्ञानेन प्रवृत्तौ पातनामहेनमातुः सापिंड्येऽपि तृत्याह च न्यातृ आह नित्यमित्याह यच्च दृष्टिश्चाह छंदोगपरिशिष्टं ब्रह्मः पितृभ्य
 स्मरन्त्याह दानमुपक्रमेदिति तदेतद्विषयमेव मातुः एतच्छ्रुत्याह मावात् अतएव हेमाद्रोऽभिविष्ये मातुः सापिंडं न प्रकृत्य उ
 दितेन उदितेनैव होमभेदो यथा भवेत् तथा कुलक्रमायातमाचारं च नरेद्रुध इत्युक्तम् अस्य दृष्ट्या वपवादमाह तत्रैव व्याह
 णात् कुर्यान्मातामह आह सर्वदा मातृपूर्वकं विधितो विधिमास्थाय दृष्टेमानामहादितत् केचिदेतत्पुत्रिका पुत्रपरमाहुः
 प्रायुः सापिंड्यमाह लोगादिः सर्वो भाने स्वयंपत्यः स्वभर्तृणामयं न कम् सापिंडीकरणं कुपुंसतः पार्वणमेव चेति प्रजुव
 चनं अपुत्रस्य परेतस्य नैव कुर्यात्सापिंडतामिति यच्चापस्तंबः अपुत्रायेभृताः केचित्पुरुषावास्त्रियौपिवा तेषां सापिंडन
 भावादेकोद्विष्टं न पार्वणमिति तत्पुत्रोत्सादनविधिप्रशंसार्थमिति माधवः सापिंडीकरणादूर्ध्वयेकोद्विष्टं विधीयते अ
 पुत्राणां च सर्वेषामपत्नीनां नैव चेति हेमाद्रोऽप्रचेतसोक्तेश्च अन्ये तु द्विधिधवा स्य दर्शनाद्विकृत्यमाहुः स्मृत्यर्थं सारे
 पि ब्रह्मचारिणामग्नपत्नानां च सापिंडनं नास्मिन्नेषां संदेकोद्विष्टमेव युक्तमभृतां सापिंड्यं कार्यं न चाकेचित्सर्वत्र
 सापिंडनमाहुरिति अपुत्रैस्तुक्तमभृते विशेषेण कारिकायाम् भ्रातावाभ्यातृपुत्रौ वा सापिंडः शिष्यएव वा सापिंडीक
 रणं कुर्यात्पुत्रहीनेभृते सति सर्वबंधुविहीनस्य पत्नी कुर्यात्सापिंडः तां कस्मिन्नेकारयेद्वा पिपुरोहितमथापि वा वस्तु
 रुद्रादिति स्मृतैः कार्येनेषां सापिंडता व्यक्तमात्रं प्रमीनायेताद्दिनाप्रेतना क्रवम् पुनः सापिंडनं तेषां कुर्यात्स्मृत्येनेपि तामह
 ति अत्र भृतुं भृग्यम् यतीनां सापिंडनं नास्ति किंत्वेकादशे न्दि पार्वणं कार्यम् तदापि त्रिदंडिनः एकदंड्यादीनां न दपि नेरु
 क्तं मान्द्र दंडग्रदणात्सर्वं भृतेनुदाहादिसापिंडनान्तं सर्वकार्यमिति भद्रचरणः सापिंडनविधिमाह ब्रह्मचारिणः समाधेसं

वत्सरे च तत्सु दपात्राणि प्रमुनन्त्येकं प्रेताय त्रीणि पितृभ्यः प्रेतपात्रं पितृपात्रेष्वासि च भिद्ये समाना इति ह्यभ्यामेवोपि डोथा
भिभृशालेषु योनुगतः प्रेतः पितरस्तददायिष्यः शिवं भवतु शेषाणो जायंतो चिरजीविनः समानीवः संगच्छ ध्वं सर्वं
दध्वमिति यद्यपि तच्चापि देवरहितमेकाद्यैकपावित्रकं नैवार्गे करणं तत्र तच्चावाहनवर्जितमिति माकंडे येनोक्तं त
थापि सपिंडीकरणं श्राद्धं देवपूर्वमियोजयेदित्यादि विशेषाद्विकल्पः प्रेतां शोवाज्ञेयम् अत्र कामकालो वै श्वदेवाव-
पीत्युक्तं प्राक् मैत्रायणीयपरिशिष्टे पित्र्यविप्रकरे होमः साग्नेरपि प्रवेदिह यत्तु गोभिलः अनुक्तकाले षडपितु-
व्युक्तमेणमृतावपि आमेनवापि सापिंड्यं हेत्वा वापि प्रकल्पयेदिति तदायदि भावापितृभिरनपरम् आपन्नो विन-
कुर्वन्ति श्राद्धमामेन कर्हि चिदिति तेनैवोक्तैः श्रद्धितत्वे कामधेनौ च लघुहारीतः सपिंडीकरणं यावत् प्रेतश्राद्धं तु शो-
डशं पक्वान्नैव कर्तव्यं सामिषेणाहिजातिभिः विश्वप्रकाशे प्रेतः सपिंडनादूर्ध्वपितृलोके नुगच्छति कुर्यात्त
स्य तु पाथेयं द्वितीये न्हिसापिंडनात् स्मृत्यर्थं सारथ्येवम् ततो हृद्धिश्चाद्धं कुर्यात् एतन्मलमासेपिकार्यम् अधिमा-
सेन कर्तव्यं श्राद्धमाभ्युदयतथा तथैव काम्यं यत्कर्म वत्सराग्रथमाहृत इति हेमाद्रौ हारीतोक्तैः इति भट्टकमल-
करकृते निर्णयसिंधौ सपिंडीकरणम् अथ प्रथमाब्दे निषिद्धानि हेमाद्रौ स्नानं चैव महादानं स्वाध्यायं चाग्नि तर्प-
णम् प्रथमेब्दे न कुर्वन्ति महागुरुनिपातने अग्नि तर्पणं लक्ष्यं यादिन स्वाधानम् तत्तु प्रथमाब्दे भवत्येव तदा ह हेमा-
द्रावुशानाः पितुः सपिंडीकरणं वार्षिकं मृतवासरे आधानाद्युपसं प्रासावेन तस्मादपि वत्सरात् अन्य तर्पणमिति श्रद्धि-
न तत्वे पाठः आदिपदं हृद्धिभिर्मित्तमित्यकर्म परम् दिवोदासीये महानीर्थस्य गमनमुपवासघ्नानि च संवत्सरं न कुर्वी-

तमहागुरुनिपातने इदंश्राद्धकोमुद्यादेवीपुराणस्थमुक्तम् गोडनिबंधेमात्स्ये सपिंडीकरणादूर्ध्वं प्रेतः पार्वणभुग्भ
 वेत् हृदीष्टापूर्तयोग्यश्च गृहस्थश्च सदाभवेत् वर्षातिसपिंडनाभावेनाधिकारीत्यर्थः गृहस्थः सपिंडोपीत्यर्थः अत-
 एव प्रेतकर्मण्यनिर्वर्त्यचरेन्नाप्त्युदयक्रियाम् आचतुर्थतनः पुंसि पंचमेशकर्मदंभवेदित्येति ज्योतिषे उक्तम् माधवीयेदे-
 वलः प्रसीतोऽपितरोयस्य देहस्तस्याशक्तमिचेत् न देवं नापि वा पित्र्यं याचसृणो न वत्सरः इदं वर्षं निसपिंडनपरं तथेव-
 काम्यं यत्कर्म वत्सरात्प्रथमा दृत इति लघुहारीनाद्येकवाक्यत्वात् हृदि निभित्तापकर्षे तु काम्यादिभयत्येवेति गोडाः
 पित्र्यं सपिंडनम् अत एवलौगाक्षिः अन्येषां प्रेतकार्याणि महागुरुनिपातने कुर्यात्स वत्सरादर्वाक् श्राद्धमेकं तु चर्जये-
 त् दाहाद्येकादशाहं तं कार्यम् तत्राशौचांतरस्याप्रतिबंधकत्वात् आद्यं श्राद्धमश्राद्धोपिकुर्यादेकादशोहनीत्युक्तेऽव-
 एकं सपिंडनम् पत्न्यादौ त्वपवादमाह माधवीये ऋष्यशृंगः पत्न्यापुत्रस्य तत्पुत्रभ्रात्रोस्तत्तनयेषु च स्नुषास्वस्रोश्च
 पित्रोश्च संयातमरणं यदि अर्वागब्दान्मातृपितृपूर्वसापिंड्यमाचरेत् लौगाक्षिः यत्नीपुत्रस्तथाप्येवोभ्राता तत्पु-
 त्रका अपि पितरौ च यदेकस्मिन् म्रियेरन्वासरेतदा आद्यमेकादशे कुर्यात् तत्रिपक्षे तु सपिंडनम् धवलनिबन्धे म-
 हागुरुनिपाते तु प्रेतकार्यं यथाविधि कुर्यात्स वत्सरादर्वागेकोद्विष्टं न पार्वणं भृगुः माता चैव तथा भ्राता भार्या पुत्र
 स्तथा स्नुषा एवांमृतौ चरेच्छ्राद्धमन्यस्य न पुनः पितुः एतदपि सपिंडनपरम् पितुर्मृतावन्यस्य श्राद्धं न चरेदित्य-
 र्यः श्रद्धितस्ते देवलः अन्यश्राद्धपरान्नचंगं भाल्यं च भैशुनम् चर्जयेद्गुरुपाते तु यावत्सृणो न चत्सरः पारस्करभा-
 व्येऽहस्पतिः पितर्युपरते पुत्रो मातुः श्राद्धान्निवर्तने मातर्यपि च स्नानार्थां पितृश्राद्धादृते समम् समपि पितरं विना न्यश्चा

हं नैत्यर्थः श्रद्धितलेदेवलः महागुरुनिपातेतु कर्म्यं किंचिन्वाचरेत् आर्त्तव्यं ब्रह्मचर्यं च आर्द्धं देवक्रियां तथा एतत्सपिंडना-
 त्यागिनिकेचित् तदुत्तरमपीत्यन्ये आर्द्धकौमुद्यां कालिकापुराणे पूर्वार्थे विशेषतः शिवापूर्वां प्रमीतपितृकोनरः यावदत्सर-
 पर्यंतं मनसापिनवाचरेत् केचित्तु पित्रोरब्दमशौचं स्थापय्यासंभ्रातुरेव च त्रैमासिकं तु भार्यायास्तदर्थं भ्रातृपुत्रयोरिति स्मृ-
 तेः सपत्नमात्राब्दार्थमाहुः आर्द्धकौमुदीकारस्तु द्वयोरेव महागुरोरेरब्दमेकमशौचकम् नान्येषामधिकाशौचं स्वजाति-
 विहितात्कितेति समूलजातूकर्ण्य विरोधान्निर्मूलमाह हेमाद्रौ भविष्ये गया आर्द्धमृतानां तु पूर्णत्वब्दे प्रशस्यते त्रिस्थली-
 सेतौ गारूडे तीर्थं आर्द्धं गया आर्द्धं आर्द्धमन्यचेपेनृकम् अब्दमध्ये न कुर्वीत महागुरुविपत्तिषु इदं ह्यर्थं सपिंडनाभावे-
 दृष्टौ सपिंडनापकर्षे ब्दमध्ये पितृर्थादिकार्यमेव पितुः सपिंडनां कृत्वा कुर्यान्मासानुमासिकमिति छंदोगपरिशिष्टात् सपिंडो-
 करणादूर्ध्वं प्रेतः पार्वणसु भवेदिति मात्स्यात् ततः प्रभृतिचैत्रे तः पितृसामान्यमश्नुते विंदते पितृलोकं च ततः आर्द्धं प्रव-
 र्त्तन इति हारीताच्चेति शूलपाणिः यत्तु कालीयं सपिंडीकरणादूर्ध्वं न दद्यात्प्रतिमासिकं एकोद्दिष्टविधानेन दद्यादित्याह शौना-
 क इति तत्रैकोद्दिष्टविधानान्न दद्यादित्यन्वयः तुर्यपादेन पार्वण्येनैकत्वं उक्तः ब्रह्मवेर्वैत उद्वाहश्चोपनयनं प्रथमे ब्दे महो-
 पते कृते सपिंडने व्यूर्ध्वमस्त्रांचोद्धारणं त्यजेत् तथापि कर्तुं भिच्छंति त्रीणि चैतानि वैकृताः मासिकान्यवशिष्टानि चाप-
 कृत्य चरेत् पुनः अत्रेदंतत्वं दृष्ट्विनावर्गागपि सपिंडनापकर्षे पितृत्वप्राप्तिर्वर्धन एव कृते सपिंडीकरणेनरः संवत्सरात्परम्
 प्रेतदेहं परित्यज्य भोगदेहं प्रपद्यन् इति विष्णुधर्मोक्तेः अर्वाक्सं वत्सराद्यस्य सपिंडीकरणं भवेत् प्रेतत्वमपि तस्यापि विज्ञेयं
 वत्सरं भूपेत्यग्निपुराणाच्च तेन तत्सत्त्वे पिष्टद्विदेव पित्र्येव न अधिकारः दृष्ट्विनिमित्ते त्वनं नरमेव अर्वाक्सं वत्सराहृद्वौ पूर्णेभौ

यत्संपिषवा पंसपिंडीकृताः प्रेताननेपांतु पृथाङ्क्यं निशातातपोक्तेः तथैव नाम्यगिति हेमाद्रि धृतहारीनादि वशाच्चैवमिति
 तथा अस्थिक्षेपंगयाश्चाद्धंथा रूचापरपक्षिकम् प्रथमेब्देपिकुर्वीतयादिस्याद्रक्तिमान्स्ततः भक्त्यारब्धं श्राद्धं तद्दानमिति म
 दनपारिजानादयः अन्यं यथाश्रुतमाहुः नत्तनुयदीदं समूलं तदा वृद्धिं विनापक्षेपूर्वं वृद्धयर्थे तु परमिति योज्यम् पतिना-
 नांगयायां विशेषो ब्राह्मे क्रियते पतिनानां च गते संवत्सरं कृत्वा देशधर्मप्रमाणत्वाद्गयाश्चाद्धं स्वबंधुभिः अथ विधाना
 नि न च पंचकमृते मदनरहो गारुडे आदौ कृत्वा धनिष्ठार्धमेतन्मिक्ष च पंचकम् रेव स्यंतं सदा दूष्यमक्षरं भंदाहकर्मणि श
 वस्य तु समीपे तु क्षेमव्याः पुनस्तास्तदा दर्भमयास्तु च त्वारं कक्षमंत्राभिर्मन्त्रिताः ततो दाहः प्रकृतं व्यस्ते श्वपुत्तलकैः
 ह सूतक्रान्तेन तः पुत्रैः स्वार्थशांनिकपौष्टिकम् पंचकेषु मृतो यो वै न गतिलभते नरः तिलांश्चैव बहिरण्यं च तसु द्विश्य दृ
 तं ददेत् क्रियानिबधे भाजनोपानहो छत्रं हेममुद्रां च वाससी दक्षिणा दीयते विभ्रसर्वपातकमोचनी मदनरत्नेना
 र्ग्यः यदि भद्रातिथीनां स्याद्भानुभौमशनेश्चरः त्रिषादक्षैश्च संयोगो द्वयोर्योगे द्विपुष्करः द्विविपुष्करयोगे तु मृतिमृ
 त्यंतं रायहा दहने मरणे चैव त्रिगुणं स्यात्त्रिपुष्करे खनने व्येवगेव स्यादेतद्दोषोपशान्तये तिलापिष्टैर्घविंशरीरं का
 रयेत्ततः शूर्पे निधाया लंकृत्य दाहयेत्तृकोपरि तद्दाहं मंत्रमाह बौधायनः अस्मात्त्वमिति मंत्रेण तिलपिष्टं प्रदाहयेत्
 द्विचिपुष्करयोर्दोषास्त्यभिः रुद्धे व्यपोहति वासवे मरणं चैत्स्यात्तृगृहे वापि पुनर्मृतिः सत्तर्गोदाक्षिणां दद्यात्कृष्णवस्त्रम
 थापि वा वासवं धनिष्ठा ब्राह्मे कुंभमीनास्थिने चंद्रमरणं यस्य जायते न तस्योर्ध्वगतिर्दृष्टा संततो न शतं भवेत् न तस्य
 दाहः कर्तव्यो निनाशास्तेषु जंतुषु अप्यपानादिने कार्थोदाहस्तविधिपूर्वकम् धमिष्ठापंचके जीवो मृतो भद्रि कथंचन विर

क्षरेयाम्यभेगाकुलजान्मारयेत्युवं तत्रानिष्ठविनाशार्थंविधानंस्मुदायते दशाणांप्रतिभाःकार्याः पंचोर्णोःसूत्रवेष्टिताः यव-
 पिष्टेनानुलितास्वाभिःसहशचंदहेत् प्रेतवाहःप्रेतसरवः प्रेतपःप्रेतभूमिपः प्रेतहर्नपंचमस्तनामान्येनानिचक्रमात्अ-
 नप्रतिभागंधपुष्पैः पूजयित्वाप्रथमांशिरसि द्वितीयांनेत्रयोः तृतीयांचामकुक्षौ चतुर्थीनाभौ पंचमींपादयोर्न्यस्यतदु-
 परिनामभिद्यतुंत्वा यमायसोमं त्र्यंबकमिति मंत्राभ्यांप्रत्येकंतास्त्राज्यंहुनेदितिभद्राः सूतकांतेनतःपुत्रःकुर्याच्छ्रुति-
 क्रमोद्धिकम् क्रोस्यपात्रस्थितैर्नैलंवीक्ष्यदद्याद्द्विजनांने ब्रह्मविष्णुमहेशंद्रवरुणभीतयेततः गावमुद्भयवत्रीहिप्रियंजवा-
 दप्रयच्छति स्वर्णदानंरुद्रजाव्यंलक्षहोमोहिजाव्यं गोभूदानंषडंशोनकुर्याद्दोषोपशांतये अपराके धनिष्ठापंचकमुते
 पंचरत्नानिस्सुरवे मास्याहुतिचयंतत्रहुनेदहवयामिति ततोनिर्हरणंकुर्यादेयसानेर्विधिःस्मृतः इतरंनिरवनेदेवजलेवा
 प्रतिपादयेत् त्रिपादक्षमृतेनद्विद्विरण्यशकलंमुरवे तस्यपिष्टमयंकुर्यात्पुरुषत्रितयंततः होमःप्रतिमुरवंकुर्यात्तथायहप-
 पाभिति कार्णायसंचकार्पासंकुसुंभंप्रतिपाद्य च निर्यात्यसाग्निंसंकुर्यादुव्यग्नौगान्धमुत्सृजेत् तत्रैव कमकंहीरकंनी-
 लंपद्मरागंचभौक्तिकम् पंचरत्नमिदंशोक्तमृगिभिःपूर्वदर्शिभिः रत्नानांचाप्यभावेतुस्वर्णकर्षार्धमेवच स्रवर्णस्याव्यभा-
 चेनुआज्यंशेयंविचक्षणैः मदनरत्नेयैवम् तथा एकाशीतिपलंक्रांस्यंतर्धेयातर्धकम् नवषट्त्रिपलंचापिदद्याद्विप्राय
 शक्तिः तथान्यत्र स्वगृह्योक्तविधानेनकृत्वाग्नेः स्थापनंततः अन्वाधानंनिर्वपणंदेवतानांनथाहुतिः यमाथत्रर्मरुजाय
 मृत्यवेचांतकायच पैवस्नाययकालायसर्वभूतसुयायच ओंहुंबरायदद्यायनीलायपरमेष्ठिने रकोदरायचित्रायाचित्रगुप्ता
 यैवेकमात् विधिनाश्रपणंकृत्वाऐकैकमाहुतिंहुनेन् कृष्णां गौरुष्णवस्त्रांचहेमनिष्कसमन्विताम् दद्याद्विप्रायशांतायश्रीतो

भवतु मे यमः विपादं क्षेप्येन देव

अपरांके पुनर्वस्तुराधादाकनिकोत्तरफाल्गुनी पूर्वाभाद्रपदाशुक्लचतुर्थे यमेतद्विपादं भ्रमं शूर
वित्रेगर्गः मृतः स्वशानं योनीत उपजीवति मानवः गृहे यस्य प्रविष्टो सौ निष्ठेदथ कदाचन अचिरान्मृत्युमायाति ह
तदारपरिग्रहः तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि धर्मराज मनं यथा सक्षीराणां घृताक्तानामग्नेर्हुतासुरवे बुधः औदुम्बराणां विधिवत्
ततः शांतिः कृता भवेत् सा विन्यस्य हस्त्रेण क्षीरशान्तिं च कारयेत् कपिलां तिलकां स्यन्वहुताते भूरिदक्षिणेति अथ ब्र
ह्मचारि मृतोऽशौनकः ब्रह्मचारि मृतो रीतिकथया भिसमासतः तत्रावकीर्णदोषस्य प्रायश्चित्तं प्रशातये द्वादशाब्दं षडब्दं
यात्र्यद्दशस्तथा चरेत् स्नातको ब्रह्मचारी च निधनं प्राप्नुयाद्यदि संयोज्य चार्कविधिना संयोज्येत ततः परम् देशका
लोत्पृत्वा असुक्रगोत्राऽसुक्रनाम्नो मृतस्य ब्रह्मचारिणो ब्रतविसर्गं करिष्यदत्यक्ता हेम्नानां दीक्षादं कृत्वा शिं प्रतिष्ठाप्याया
संतेन न मृमिष्यत्किं भिरग्रयेव तपतयेव तानुमानं संपादनाय विश्वेभ्यो देवेभ्यश्चाज्यं हुत्वा सिद्धं द्वादसमाप्य पुनर्देशका
लोत्पृत्वा र्कविचारं करिष्यदत्यक्ता हेम्नानां दीक्षादं कृत्वा शंखं शवं च हरिद्रया लिप्सापीतस्त्रेण वस्त्रयुग्मेन चावेष्ट्याग्निं
प्रतिष्ठाप्याथारातं ग्नये हस्त्रेण विवाहविधियोजकाय नवसौत्वं कामं कामयेनिकामाय व्याहृतिं शिश्वाज्यं हुत्वा सिद्धं कृ
त्वा दिसमाप्यार्कं शंखं शवं च दहेत् विधानमालायाम् येषां कुले ब्रह्मचारी निधनं प्राप्तुं याद्यदि तत्कुलं क्षयमाप्नोति सोऽपि
दुर्गतिमाप्नुयात् मृतस्य भ्रियमाणस्य षडब्दं ब्रतमादिशेत् त्रिंशद्ब्रह्मचारिभ्यो दद्यात्तोषीनकान्नवान् हस्तमान्त्राः क
र्णमान्त्रा दद्यात्कृष्णाजिनानि च पादुकाश्च त्रयमात्यानि गोपीचंदनमेव च मणिप्रवालमालाश्च मूषणादिसमर्पयेत्
एवं कृत्वा विधानेन विघ्नः कोऽपि न जायते अत्र मूलं मृग्यम् कुक्षि मृतौ तु यमः मृतस्य कुक्षि नो देहं निरयने होमं भू

मिषु चांसरभितयंप्रभ्रादुद्धृत्यान्यत्रतंदहेत् नगंगाप्लवनंकार्यंनिक्षेपेविधिरुच्यते षडब्दघतपूर्णेनिविधिनाल्यंकतुंचरेत्
ततोस्थिसंचयंतस्यगंगायांप्राक्षिपेत्कर्थाः मासिमासिततः कुर्यात्त्र्यासिश्चाद्धानिषावर्णात् इत्येतत्कुष्ठिमरणोकथितंशा
खकोविदः शकृदितत्वेमविष्ये शृणुकुष्ठगणंविप्रउत्तरोत्तरोगुरुम् विचर्चिषातुदुग्धमन्विचरीयस्मृतीयकः विकर्षूर्ध्वेण
ताम्रौचकृष्णश्रेतेनथाष्टकमित्यक्तामृतेतुप्रापयेत्तीर्थमथवानरुमूलकम् नपिंडंनोदकंकार्यंनचदानक्रियांचरेत् षण्मा
सीयविभासीयमृतःकुष्ठीकदांचन यदिस्नेहाचरेदाहयतिश्चादायणंचरेत् अकृतप्रायश्चित्तकुष्ठादिदाहेदप्रायश्चि-
त्तम् अतएवकुनरव्यादिवत्कुष्ठिनोपिदादशरात्रंशूलपाणिनोक्तम् अतएवांन्यदीयंकुष्ठिनोमरणंतामशौचमुक्तंकोर्म
क्रियाहीनस्यमूर्त्तस्यमहारागिणाएवंच यथेष्टाचरणस्याहुर्मरणोतमशौचकम् महारोगास्त वातव्याध्यश्मशिकुष्ठमे-
होदरभगंदराः अर्शोसिन्नाहणीत्यसौमहारोगाः प्रकथितंतादति रजस्वलायास्तद्वृद्धशानातपः रजस्वलायाः प्रेतायाः
संस्कारादीभिनान्वरेत् ऊर्ध्वंचिरात्रात्तनातांतांशवधर्मेषादाहयेत् अतःप्रक्षाल्यकाष्ठवद्गर्भाध्यहोर्ध्वदहेत् संकटे
तुमदनरलेस्मृत्यंतरे उदस्यास्तृत्तिकागपिमृतास्याद्यदितोतदा आशौचेत्वनतिक्रान्तेदाहयेदंतशयदि उद्धृतेनतु
तोयेनस्नापयित्वातुमंत्रतः आपोहिंसेभित्तिस्थभिर्हिरण्यवर्णाश्चतस्रभिः पचमानानुवाकेनयदेतीतिचसप्तभिः त
तोयस्तपवित्रेणगोमूत्रेणाथतेद्विजाः स्नापयित्वाव्यवसनेनाब्जाद्यशयधर्मतः द्वाहादिकंततःकुर्यात्तृप्रजापतिचनो
पथा पञ्चपवित्रमापोअस्मानिति मिताक्षरायाम् पंचभिःस्नापयित्वातुगव्यैःपेनोरजस्वलां बस्त्रोनरासृता
कृत्वादाहयेद्विधिपूर्वकम् गृह्यकारिकायाम् अंतरिक्षमृतायेववह्मवक्त्रमादतः उदस्यास्तृत्तिकागविवरेषांद्राय-

त्रयम् तनोयवपिष्ठेनानुलिप्या षोडशशतंशूर्पेदिकैः संस्त्याव्यभस्मगोमयमृतुशोदकपंचगव्यशुद्धौदकैरापोहिष्ठापच
 मानीभिः संस्त्याव्यान्यवस्त्रेण धत्तेदहेदिनिभद्राः अवप्रायश्चिनमाहबौधायनाः उदक्यासूतिका मृत्योचरेचोद्राय
 णत्रयमिति सूतिकायास्तृमितासरायाम् सूतिकायांमृतायांनुकथकुर्वंतियाज्ञिकाः कुंभेसलिलमादायपंचगव्यं
 क्षिपेन्नतः पुण्यर्त्तारभिमंत्र्यायोवाचाशुद्धिलभेन्नतः तैनेवस्त्रापधित्वानुदाहंकुर्याद्यथाविधि अल्लिगाभिर्मंत्रि
 ताभिर्वामिदेव्याभिरैवच अन्यैश्वचारुणैर्मंत्रिः संस्त्याव्यविधिनादहेत् गृह्यकारिकायाम् सूतिकाभरणेपासेसर्षो
 पयलुलेपनम् असूतकीनुसंस्पृष्टाशूर्पाणांनुशतंसिपेत् प्रायश्चिनेविशेषस्तत्रैव सूतिकातुयदासाध्वीविक्र
 तामरणंगता त्रिपपूर्णेपर्यन्तेशुद्धौत्क्रेणसर्वदा इदंचाद्यव्यहे सूतिकातुयदानारीस्जसानुपरिपुता श्रियेत
 चैतुसानारीद्विपंकु छमाचरेत् इदं द्वितीयव्यहे सूतिकातुयदासाध्वीविस्तानामरणंगता आब्दक्रेणशुद्धो
 तव्यासस्यवचनंपथा इदंतृतीयव्यहे अत्राशक्तौपक्षांतरसुकंतत्रैव सूतिकातुयदानारीविस्तानामरणंगता त्रि
 पपनचदिनादवर्गौकादैनगिशुद्धानि ऊर्ध्वेनु सूतिकातुयदानारीप्राणांश्चैवपरित्यजेत् मासमेकाधधियावत्त्रि
 भिःक्रेवैर्विशुद्धानि गर्भिणीमृतेनुमदनरत्नेशोनकः गर्भिण्युदक्यासंस्कारंशिशसंस्कारमेवच प्रवक्ष्यामि सा
 मासेनशोनकोहं द्विजन्मनाम् गर्भिणीभरणेप्राप्ते गोमूत्रेणजलेः सह आपोहिष्ठादिभिर्मंत्रिः प्रोक्ष्यभर्तिसमाहि
 तः मेतंस्मशानेनीत्यापोस्त्रिव्यसव्योदरन्ततः पुत्रमादायजीवंश्चेत्तनंदत्वाकृतायनु यस्तेस्तनः शशयइत्सृज्या
 प्रायेनिधायच उदरंचाव्रणंकुर्यात्तपदाज्येनपूर्यच मृद्रस्मकुशगोमूत्रैरापोहिष्ठादिभिस्त्रिभिः स्नाय्यचान्द्रा-

घवासोभिः शवथर्मैणवाहयेत् तत्रैवपडशीनिमनेगद्यानि गर्भिण्यांमुतायांदक्षिणाशिरसंनिधायतस्यानाभिरंभ्रात्सव्यमु
 दरंचतुरंगुलंहिरण्यगर्भः समवर्ततेनित्छित्वागर्भश्चेदप्राणासंप्रसृत्यनिसवनेत्सयदिजीवन्जीवलममपुत्रकेत्यक्ताक्षेत्रिये
 लेतिपंचभिः स्थापयित्वाहिरण्यमंतर्धीयस्मैः शिष्यव्याहृतिभिर्भिमंन्ययस्तेस्तनः शशायदनिस्तनंपाययित्वाशिष्या
 मंप्रापयेत्तुगर्भच्छेदस्थलेशतायुधयेनिपंचाहुतीर्हुत्वाप्रापायस्वाहापूषोस्वाहेत्यनुवाकाभ्याहृत्यावाज्यंहुत्वासिन्न
 दूरस्तूत्रेणसंग्रथ्य घृतेनाहुलिप्यत्राक्षणायविलान्गाभूमिंस्तवर्णदद्यादथयथोक्तेनकल्यनेनदहेत् बौधायनेनतुश
 तासुपायेनिपंचहोमानंतरंप्रासायसायवियासायसंयासायोद्यासावावयासायशक्तचेशोकायतय्यतेतपत्वेअह्नहत्या-
 येसर्वस्यैदमित्साहोतैरहुनयोप्यधिकाउक्ताः गृहकारिकायाम् यदागर्भवतीनारीसशाल्यासंस्थितासद्येत् कुक्षिंभि
 त्याततः शल्यंभिर्हृदयदिजीवति प्रमीतंनिस्वनेनंतुप्रायश्चिन्मनःपरम् सात्रयस्त्रिशताकुष्ठैः शक्नुतेशल्यदायतः
 सगर्भदहनेतस्यावर्णजवधपातकं प्रायश्चिन्नंचरित्वातुशब्दंनियपकारिणः दग्धानुगमसंयुक्तांभिरब्दंक्रुमान्वरे
 त् अथान्वारोहंरूप्याभासोभमर्तुरेवच सर्वपापक्षयकरंनिरयोत्तारणायच अनेकस्वर्गफलदंसुक्तिदंचतथैवच
 जन्मांतरेचसौभाग्यधनशुभादिबद्दिदं देशकालौस्मृत्वारुपतीसयानरत्वस्वर्गलोकमहीयमानतमनुचलोमसमसंख्याब्दा
 वच्छिन्नस्वर्गवासमर्तुसहितचतुर्देशाद्वच्छिन्नकालिकक्रीडमानत्वमातृपितृस्वशरकुलभयपूतत्वअह्यभूमिभ्रम
 कृतमपतिपूतत्वपत्यवियोगकामाभमर्तुज्वलच्चित्तारोहणंकरिष्ये अनुगमनेतुफलमुल्लिख्यान्वारोहणंकारिष्यइत्युक्ताह
 रिद्रकुंजमांजनादिशुतशूर्पाणिस्तवाभिनीष्योदधात् मंत्रस्त लक्ष्मीनारायणोदेवोबलसत्वगुणात्रयः गाढंसत्वंचमदेया

दृगणैः परिनोषितः सोपस्कराणि शूर्पाणि चणकैः संयुतानि च ॥ स्त्री नारायण ग्रीत्ये सलकामादाम्यह अग्ने समीपमांगस्य च स्त्रानि
 प्रसूते नीलांजनं तथा च आमुरे सुक्ता फलान्यसेत् ततो मि प्राकृतं सत्त्वाय वेणानेन मिश्रितम् स्वाहा संश्लेष निर्विण्ण सर्वगोचरं
 नाराय सलामार्ग प्रदानेन नयमाभर्तुरंतिकम् ततो ग्ना च ज्येनागने तेजो धिपतये विष्णवे सत्त्वा धिपतये कालाय धर्मा धिपतये
 दृथिव्ये होत्रा धिपतये न्योरसा धिष्ठात्रीभ्यः वायवे वा ला धिपतये आकाशाय सर्वा धिपतये आलाय धर्मा धिष्ठात्रेन्द्रः सर्वसा
 क्षिणीभ्यः ब्रह्मणे वेदा धिपतये रुद्राय स्वशाना धिपतये चतुर्त्वाग्निं प्रदक्षिणी कृत्य हृषदमुपलां च संसृज्य पुष्पांजलिं गृहीत्वानि
 प्रार्थयेत् तमग्ने सर्वभूतानां गंत्यरसि साक्षिवन् त्वमेव देवजानीषे न विदुर्या निमानुषाः अनुगच्छामि भर्तारं वै धव्यभयपी
 दिता सत्वमार्ग प्रदानेन नयमांभर्तुरंतिकम् मंत्रमुच्चार्य शनकैः प्रविशेच्च हुताशनम् गोडास्त इमाना रीरविधवा इति ॐ इमाः
 पतिव्रताः पुण्याः स्त्रियो यायाः सुशोभनाः सहभर्तुः शरीरेण संविशंतु विभावस्ते इति च विप्रः पठेदित्याहुः कातरां तु प्रेतान
 रेक्षमांदेयरः शिष्यो या उदीर्षेति द्वाभ्यामुत्थापयेत् एनमाहिया भिनाक्षरादौ ज्ञेयः सत्त्वा चंद्रोदये स्कांदे अनुव्रजति भर्तारं
 गृहासि नृवं मुदा पदे पदेशवमेयस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् यस्त्वं गिराः यास्वी ब्राह्मण जातीयामृतं पतिमनुव्रजेत् सास्व
 र्गमाप्सया तेन नात्मानं पतिं नयेदिति यच्च व्याघ्रपान् नम्रयेत समं भर्वा ब्राह्मणी शोक कर्षिता न ब्रह्म गतिमाप्नोति
 गरणादात्सयाति नीति एथ कृचि नित्यम् एथ कृचि निसमारुह्य न विप्रां गंतुमर्हति अन्यसां चैव न रीणां स्त्री धर्मो यंपरः स्यु
 तदत्कशनमोक्तैः एथ कृचि नित्यं क्षत्रियादिपरा तद्दिधित्रीक्षे देशान्तरे भृते पत्यो साधीत सा दुका ह्वयम् निधायोरसि सं
 वा दान विधेज्जातयेदसम् ऋग्वेदवादात्साधीस्त्री न भवेदात्सया धीस्त्री न भवेदात्सयानिनी अहाशो चेनि ह्येत्नु अर्द्धप्राप्नोति शास्त्रवत्

इमांशरीरविधवा इति ऋग्वेदवाटः अथाशौचमन्वारो हणपरमिति स्मार्तः निषेधवाक्यानि प्रायश्चित्तार्थं मृतेन पतितेन वा स-
 हमरणनिषेधपराणीत्यप्याहुः अस्थिदाहे पलाशदाहे वा न पृथक् कृत्वा नितोषः अंगत्वेन स्थानापत्यावाशरीरतुल्यत्वात् यत्तु
 ब्रह्मघ्नो वा कृतघ्नो वा भिन्नघ्नो वा भवेत्पतिः पुनात्यविधवानारीतमाद्यमृतानुयेति हारितीये तत्पतितदाहादिनिषेधेन सह-
 गमनस्य दूतौ पास्तत्वादर्थं चादमात्रमिति पृथ्वीचंद्रः जन्मान्तरीयणपवतासहमरणो नोक्षर इति स्मार्तगोडाः शकृद्वितत्वे व्यासः
 दिनेकगम्यदेशस्थासाध्वी चैरुक्तनिश्चया नदहेत्स्वामिनंतस्यायावदागमनं भवेत् तत्रैव स विध्वे मृतीये न्हि उदकस्याया
 मृते भर्तुरिषो द्विजाः तस्यानुमरणार्थाय स्थापयेदं क्रगन्नकम् एकां चितां समासाद्य भनोरयानुगच्छति तद्भर्तुर्यः क्रियाकर्ता-
 सतस्याध्वी क्रियाचरेत् एतद्दशाहान्तरम् यश्चाग्निदाताग्नेतस्य पिंडं दद्यात् एव हीति वायवीयेकेः आपस्तंबः चितिं भ्रष्टा तु या-
 नारीमोहादिचक्षिता भवेत् प्राजापत्येन शक्येन तस्माद्देवापकर्मणः तथा अन्वारो हेतुनारीणां पत्न्यैको दकक्रियाम् पिंड-
 दानक्रिया तद्दच्छाब्दं मत्साब्दिकं तथा अन्वारो हेतुने पत्न्याः पृथक् पिंडांस्ति लांजलीन् पृथक् कृत्वा शिखेन कुर्वति दद्यादेकशिलेन
 या अन्यस्यानुक्रमं इदं गर्भिणीवात्पापस्यासूतिवारजस्वव्याभिचारिणीभिर्नकार्यं स्वेरिणीनां गर्भिणीनां पतितानां च योषिताम् गाम्नि-
 पत्याग्नि संवेशः पतिनो हितथा उभा विनिमदनरत्ने स्मृति संश्लोकेः मदनरत्ने हस्पातिः बालसंबन्धनं भुत्वा बालापत्या न गच्छ-
 ति यतोपवासनि यनारक्षेद्गर्भं च गर्भिणी मृतीयणदेरजसं तलासूति काचे नि पृथ्वी चंद्रोदये गोडीय शकृद्वितत्वे वपाठः तत्रैव बृह-
 न्नारदीयेपि बालापत्या च गर्भिण्योत्सृष्टकनवस्तथा रजस्वला राजसूतेनारो हंति चितां तु ता इति अत्र पतिव्रतासासं दीप्तं प्रवि-
 शेद्यद्गुताशनमिति भारतादृग्वेदवाटस्याध्वी स्थीति ब्राह्मणं पतिव्रतानामेवाधिका रो न दृत्तानां यत्तु अवमस्य च -

पाः पूर्वपतिंदुष्टेनचेतसा वर्ततेत्याश्चसततंभर्तृणांप्रतिक्लृप्तः तत्रानुमरणंकालेयाः कुर्वन्ति तथाविधाः कामाक्रोधाद्व्या-
 मोद्भास्योः प्रमाप्रचंतुनेतिभारतंतत्तर्कैर्युक्तिकन्यायेनस्त्वावकमितिपृथीचंद्रः शास्त्राण्याएकचित्तिरेवनेष्टव्यकचित्तिः
 क्षत्रियादीनांपृथगेकावेनिकल्पतरुत्वाकरमदनपरिजानादयः श्रद्धाचिंतामणौचैवं तत्रान्वारोहणेभर्तृशौचंमह-
 तदूर्ध्वनाकृतेचित्रात्रमध्येएवदशपिंडाः सहगमेनेतुभर्तृशौचतुल्यमाधीचंपिंडदानंच अन्वितायाःप्रदानव्यादेश-
 पिंडाल्पहेणतु स्ताभ्याशौचेच्यतीतेतु तस्याः श्राद्धप्रदीयते इतियुद्धितत्वेष्टूलपाणौचैपैथीनसिस्मृतेः संस्थितंप-
 निमालिङ्गप्रविरोद्याहुनाशनं तस्याः पिंडादिकंदेयंकमशाःपनिपिंडवदितिजिनकमुलपाणिशुद्धितत्त्वतः तव्यासौ-
 केः अन्यस्यायुक्तम् यदातुभजस्वलापिपत्नीमृतेपत्योदेशकालवशान्नदैवानुगच्छति नश्रुद्धिंभतीक्षते तत्रवि-
 देवयाज्ञिकनिर्घे यदास्त्रियामुदक्यायापतिः प्राणात्समुत्तरेजन् द्रोणमेकंतेडुलानामधहन्त्याद्विशुद्धये मुस-
 त्तदस्तृक्त्रवनेपोनिमंडलान् विरजस्तामन्यमानांस्वेचिमेतदस्तृक्स्तपम् दृष्ट्वाशौचंभ्रुकुर्वीतपंचमृत्तिकयापृथक्
 त्रिशद्विंशतिदशान्वगवांदत्वात्तहः क्रमान् विप्राणांयचनाच्छुद्धासमारोहेदुनाशनम् भारीणांस्रजस्कानामियंश्रा-
 रुदादना अनत्र्यान्नादौनिर्णयः पूर्वमुक्तः इतिश्रीभट्टकभलाकरकृतेनिर्णयसिंघावैतत्कर्मनिर्णयः अधिप्रचे-
 राशान्नौतुविष्णुः मृतेभर्तृरिवस्त्वचर्यतदन्वारोहणंचेतिब्रह्मवैवर्ते सहानुगमनंशस्त्रंवेधव्यायाथपालनम् यन्नुव-
 नेच क्लेनान्यागतिस्त्रीणांसहानुगमनाहतइतिब्रह्मचर्याशक्त्यत्त्वपरं तथाचमनुः ब्रह्मचर्यंचरेद्वापिमविशोद्वाड-
 नाराजं कशीरकंडेपि पत्योमृतेपियायोषिर्देयभ्यंपालयेत्कचिन् साधुनाःप्राप्यभर्तृरिस्वर्गलोकांसममुत्ते अलुपातिन

भर्त्तरि प्रदिदे वाक्कथंचन तत्रापिशीलं संरक्षे छीलभ्रंशस्तत्त्यथः तद्देगुण्यादपि स्वर्गासतिः पतति नान्यथा तस्याः पि
 तानमाता च भ्रातृवर्गस्तथैव च अथ विधवाधर्मा गद नरलेस्कादे विधवा कवरी बंधो भर्तृबंधाय जायते शिरसो वपनं
 तस्मात्कार्यं विधवाया सदा एकाहारः सदा कार्यो न द्वितीयाः कदाचन मासोपवासं वा कुर्याच्चोद्रायणमथापि वा पर्येकं शाधि
 नीनारी विधवा पातयेत्सति नैवांगो दर्शनं कार्यं स्त्रिया विधवा कचिन् गंधद्वयस्य संभोगो नैव कार्यस्तथा पुनः तर्पणं प्रत्य
 हं कार्यं मर्तुं स्तिलकुशोदकैः तस्मिन् स्नासितुं आपि नाम गोत्रादि पूर्वकम् इदमनुप्रापरमिति गदन पारिजातः नाधिराहे
 दनद्वीहं प्राणैः कंठगतैरपि कंतुकैः न परीदया हासो न विहृतं वसेत् वेशास्वेकानि केमाधे विशेष निधमं चरेत् प्रचेताः तां
 ब्रूताभ्यं जनं चैव कां स्य पात्रे च भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विधर्जयेत् आह्लादौ तु विशेषः प्रायुक्तः यस्तु बोधा
 यनः संवत्सरं भेत पत्नीमधुमां संविकर्जयेत् अथ शयीत यणमासानि तिमौ ह्रस्वभाषितमिति तदसवर्णा परमित्यपराकी
 मयसंन्यासाः याज्ञवल्क्यः वनाद्ब्रह्माक्षतैर्विंसां वर्षे दसदक्षिणां प्राजापत्या तदंते तानग्नीना रोष्य चात्मनि अधीतवे
 दो जयच्छन् पुत्रवान्भदो मिमान् शक्त्या च यज्ञकृन्मोक्षे भनः कुर्यात्तु नान्यथा एतदर्थमसमुच्चयपक्षे जाबालश्चुत्तौ ल
 न्येपि पक्षा उक्ताः यदि चेत्तरथा ब्रह्मचर्यो देवप्रजोद्ब्रह्म नाहा अथ पुनरग्रती वास्नात को वास्नात को वास्नातमि को
 वायदहरे च विरजेत्तदहरे वप्रज्जोदिति अंगिराः प्रवजेद्ब्रह्मचर्या हाप्रज्जोच्चरुहादपि वनाद्वा प्रवजेद्ब्रह्मनातुरो
 वायदुःखितः आतुरो मुसृषुः दुःखितश्चो रव्याघ्रादिभीतिः भारते आतुराणां च सन्यासेन विधिर्नैव च क्रिया प्रेष
 मानं समुच्चार्य सन्यासतत्र पूरयेत् जाबालश्चुतावपि यथातुरस्यान्मनसा वाचा वा सन्यसेदिति अत्र विप्रस्ये वाधिका-

िना ह्यणाः प्रवर्जन्तीभिर्जावालश्रुतेः आत्मन्यमीत्समारीप्यज्राह्मणः प्रवर्जनेत्तृहादिति मन्त्रेऽप्येति विज्ञानेऽप्यरादयः
 चत्वारोऽप्यस्योक्ता आश्रमाः श्रुतिनोदिताः क्षत्रियस्य त्रयः प्रोक्ता ह्यवेको वैश्वश्रुदयोरिति ब्राह्मणः क्षत्रियो-
 गधर्वैरयोचाग्रज्जेहृहादितिको यो ह्यक्तेर्वर्णत्रयस्याप्यधिकारः पूर्ववाक्यं तु काषायदंडादिनिषेधार्थं सुखजानाम
 चक्रादिपरमेनदिति योपि सन्यासं पलपेत्कमिति कलौ निषेधः सोपि त्रिदंडादिपरदत्तं प्राक् सच सन्यासश्चतुर्थे
 त्याहं हारीतः कुटीचको बहुदको हं सश्चैव तृतीयकः चतुर्थः परमो हं सो यो यः पञ्चात्म उच्यते आद्यः पुत्रादिना कुटी
 कारयित्वा तत्र गृहे वा वसन् काषायवासाः शिखोपवीतत्रिदंडवाचं धनुस्त्रुस्त्रु हे वा भुंजान आत्मशोभवेत् एत
 दत्तं तं वाक्तु परम् द्वितीयस्तु बंधून् हित्वा सप्तागाराणि भैक्ष्यं चरन् पूर्वोक्तवैवः स्यात् हं सस्तु पूर्वोक्तवैवोप्येकदंडः
 एतं तु वैष्णवं दंडं धारयेन्नित्यमादरादिति स्कां दान् विष्णुरपि यज्ञोपवीतं दंडं च स्वयं जंतु निवारयाम् तावान् परिग्रहः
 प्रोक्तानान्यो हं स परिग्रहः चतुर्थोपि स्कांदे परहं सत्त्विदंडं च रज्जुं गोवालनिर्मिताम् शिखां यज्ञोपवीतं च नित्यं कर्म प
 रित्यजेत् अयमप्येकदंड एव ये तु शिखोपवीतादि त्यागनिषेधास्ते कुटीचक्रादिपराः यत्तु मेधातिथिः यावन्नस्तुः -
 स्वयोदंडास्मावदेकै न वर्तयेदिति न ह्यपि तत्परमेव च्चात्रिः चतुर्थो भिक्षुवः प्रोक्ताः सर्वे चैव त्रिदंडिन इति तद्वाग्द-
 डादिपरं न यद्विपरं वाग्दंडो धर्मो दंडः कर्मदंडस्तथैव च यस्यैते नियता दंडाः स त्रिदंडातिवोच्यते इति मन्त्रेः त
 स्मात्परमहं सस्येकदंड एव सोप्यविदुपः विदुपस्तु सोपि नास्ति न दंडेन शिखोनाच्छादनं चरति परमहं स इति महोप

निषद्युक्तेः शानमेवास्यदंडइति वाक्यशेषाच्च यत्तु यथा काष्ठदंडोऽथ तोयेन सर्वांशी ज्ञानवर्जितः स याति नरकानुषो-
 रान्महर्षीरयमं क्षितानि नि तद्देराग्यं विना जीव नार्थसंन्यासपरं एतदंडं समाश्रित्य जीवंति बहवो नराः भरकेशोरवे
 घोरे कर्मसागात्सु तंति नस्मृतेः यच्चाश्वमेधिके एकदंडी त्रिदंडी चाशिरवमुंडित एव वा काषायमानसरोपि यन्ति
 पूज्योऽधिष्ठिरिति तस्यापि पूर्वोक्तत्ववस्थाज्ञेया अथ न हि धिः बोधायनः कृताश्चाद्धानि सर्वाणि पित्रादिभ्योऽष्टकं
 यक् वापयित्वा न्वं केशादीन् मार्जयेन्मातृका इमाः सर्वाणि तिस्रस्य न च आद्दषोडश आद्दष्टादिकृतेत्यर्थः स्मृत्यर्थमा
 रेपि एकोद्दिष्टविधानेन कुर्याच्छ्रद्धा निषोडश अधिमान्पार्षणेनैव विधिना निर्वपेत्स यमिति कात्यायनः कृच्छ्रांस्तन
 बुराः कृत्वा पापनार्थमनाद्यमी आश्रमी चेत्तस कृच्छ्रं तेनासौ योग्यतां व्रजेत् बोधायनः सदैव मार्षकं दिव्यं पिब्यं मातृ
 कमानुषे भीति कं चात्वनश्वाते अष्टो आद्धानि निर्वपेत् अत्र क्रममाह हेमाद्रौ शौनकः देव आद्दे ब्रह्म विष्णु महेश्वरादे
 वताः आवेदे वर्षि ब्रह्मर्षि क्षत्रर्षयः देवर्षि क्षत्रर्षि मनुष्यर्षयो वा मरीच्यादिः क्रपय इति सन्यासपद्धतौ तच्चित्तं दिव्येव
 स्मरुद्रादित्याः मानुषे सनकमनंदन सनातनाः भूत आद्देष्टुं चित्तं निश्चरति नक्षरादिकरणानि चतुर्विधो भूतग्राम
 श्रेयानि स्थाः पिब्ये पित्रादि न यो मातामहाश्च मातृकै गानादयस्तिरुः आत्म आद्दे आत्मपितृ पितामहादेवताः आ
 त्म आद्दं परमात्मा देवस्य भित्सन्यासपद्धतौ तच्चित्तं सर्वत्र नां दीमुखत्वं विशेषणं ज्ञेयं सर्वत्र पिंडदानं युग्मावित्राः
 दक्ष क्रतूस्त्य वस्तु वा विश्वे देवो अन्यन्नां दी आद्दयादि निहेमादिः स्मृत्यर्थं सारे केशश्च शुभो मनसं वापयित्वो पुरुष
 येन दंडं जलपवित्रं च शिष्यं पात्रं कं गंडलुं आसनं कौपीनमाच्छादनं कथापादुके इति दशपंचवो एतच्च पूर्वेषु नां दी सु-

स्वंकृत्वापरेक्षः पुण्याहवाचनं कृत्वा कार्यमिति शौनकः बोधायनः श्रीन्दङानंगुलीस्थूलान्वैणवान्मूर्धसंभितान् एकाद-
 शानवद्विचित्रतुः सप्तान्यपर्वकान् वेदितान्कृष्णगोवालरज्वातुचतुरंगुलान् एकोवातादशोदङोवालसदृशोभवेत्
 अन्नग्निरग्निमुत्साद्यनित्येनविधिनातनः एष्टोदिविधानेनेत्यर्थः स्वाग्नावेवाग्निमान्कुर्यादपवर्गोक्तमादितः आज्यपणोद-
 धीत्येतद्विब्रुहाजलमेववा ॐ भूरित्यादिमाप्राश्यरात्रिचोपवसेत्ततः अथादित्यस्तमयात्सर्वमग्नीन्विहृत्यसः आज्यम-
 ग्नोगार्हपत्येसंस्तुत्यैनेनचस्तुचा पूर्णयाहवनीयेतु सुहयास्त्रणवेनतत् ब्रह्मान्वाधानमेतत्स्यादग्निहोत्रेहुतेततः संस्ती-
 र्यगार्हपत्यस्यदभस्तुनरतोन्नतु पात्राण्यासाद्यदभेषु ब्रह्मायतनएवतु जागृयाद्रात्रिमेतांतुयावद्वा ह्योमुहूर्नकः अ-
 ग्निहोत्रंस्वकालेतुहुत्वाप्रातस्तनंततः इष्टिवैश्वानरींकुर्यात्त्राजापत्यामथापिवा जाबलकृतोतैद्वैकेप्राजापत्यामेवहिं-
 कुर्येति तदुतथानकुर्यादग्नेयीमेककुर्यात्पश्चात्रैधातवीयामेचकुर्यादित्युक्तं तेनात्रविकल्पः अत्राहुः त्रेतामेः प्राजाप-
 त्यातद्वाक्यशेषेऽग्नीभितिवहुत्वकृतेः एकाग्नेस्त्वामेयीति अनाहिताग्नेरिष्टिस्थानेवैश्वानरआग्नेयोवांचरुरितिमाधवः
 कात्यायनः आत्सन्त्यग्नीन्समारोप्यवेदिमध्यस्थितोहरिं ध्यात्वाहृदित्वनुज्ञातोरुणामेषभीरयेत् कथिलः विधिवत्स-
 पमुत्साधधिकुर्यात्तत्रिरुच्यैः अभयसर्वभूतेष्योमन्तः स्वाहेत्यथोम्नवि निनीयदंडशिक्षयादिगृहीत्वाथवाहिम्रजेत्
 गौधायनः सस्वेमेत्यादिनादंडयेनदेवाः पवित्रकम् यदस्यपारेऽशिक्ष्यंतुपात्रं व्याहृतिभिस्तथा युवासवासाः कौपीनं
 गृहीत्वावांधवांस्त्यजेत् अथक्रमः तत्रसंन्यासेधिकारसिध्यर्थस्वस्यनवग्रहषोडशान्द्रसपिंडनानिसाग्निः पार्वणा
 न्यनग्निस्तेकोद्विष्टविधिनारुतानाश्रमीचेत्कच्छुचतुष्टयमन्यस्ततस्तत्कच्छुक्ललोदगनयनेएकादश्यां द्वादश्यां वासाग्नि-

मावास्यायां योनिभास्यां च तुर्दशां वा यथा पर्वाणि प्राजापत्यास्त्यात् तच्च देशकालोऽस्मृत्वा परमहंसादि सन्ध्यास्तं ग्रहं च क्रियते इति
संक्रान्त्यगणेशसंपूज्यपुण्याहं वाचयित्वा मातृकापूजां दृष्ट्वा च कुरुतास्तमया त्यागोपासनं समिध्यादिवाग्निस्तु याहुं पश्य
विधुरोऽग्निहोत्री तु त्रिकोडं भद्रोक्तं दिशा कुशपत्यासहपवमाने ख्यं नृपुणं हुत्वं नंवाधानं कुर्वन् ब्रह्मचारी चेन्नोदिके विधुर
श्रेद्वाह्निभिः प्रणवेन वाग्निमादाया न्वग्निरुपसा मित्यानीय दृष्टोदिवीति निधाय तेनैव समिधं तत्सविनुस्तां सविनुर्विश्व
मिन इति तिरुः समिधो भ्यादध्यात् एवमग्नेोसिद्धं कसोपस्थं वर्त्तनं पनं कृत्वा पयोदाधियुतं माज्यं मपोवा ॐ भूः सावित्री प्रविशा
मि नत्साविनुर्वरेण्यामिति प्राशवाचम् पुनरादाय ॐ भुवः सावित्री प्रविशा मि भर्गो देवस्य धीमहि धियो रतां ॐ स्वः सावित्री प्रविशा वि
धियो योनः प्रबोदयादि नितृतीयं समस्तयाचनार्थं ॐ भूर्भुवः स्वः सावित्री प्रविशा मि नत्साविनुः यान् इति सन्ध्यासपदं नोनुविह
दसीति प्रथमं प्रहृदसीति द्वितीयं विहृदसीति तृतीयं प्राशयपः पुनर्द्विजलं प्राश्य सावित्री प्रवेश उक्तः तत आहुव नीयं विहृत्य ब्र
ह्माणसु प्रवेशयान्यं संस्तुत्य चतुर्दश वागृहीत्वा समित्पूर्वगो स्वाहा परमात्मन इदमिति हुत्वा पवसेन् ततः सायं होमं वैश्वदेवं च
कृत्वा अन्ने रुद्रे कुशानां स्तोत्रं द्वादशो निदश पंचवासाद्य ब्रह्मासने दृष्ट्वा जिनेोपविष्टो रात्रौ जागरं कृत्वा प्रातर्होमानंतरं प्राजाप
त्या वैश्वानरीं वा कृत्वा ऋत्विग्भ्यः सर्वस्वं ब्रह्मणे च भद्रं पूज्यं नैजसपत्रं दत्त्वा दारुपात्राण्याहुव नीये शममृन्मया निचजले क्षिपेन्
दृष्ट्वा जिनें ताददीत अनादितामिंस्ते वैश्वानरमाग्नेयं वाचं हुत्वा पात्राण्यग्नेोक्षिप्वा भूर्भुवः स्वरित्यपः स्पृष्ट्वा नरत्समं दीनि
जस्वा विमानं संभोज्य पुण्याहं वाचयित्वा ॥ अवावपनं कृत्वा होमं कृत्वा प्राणायामं हनि पंचा
हुतीं हुत्वा पुरुषसूक्तेन प्रस्तुच माज्यं च रंचं जुहुयात् अच विरजा होमं केचिदाहुः यथोक्तं शिवगीतासु अहुयाद्विरजामन्नैः

याणापानादिभिस्सतः अनुयाकांतमेकाग्रः समिदाज्यचरुत्पक्क आत्मन्यग्नीन्समारोप्य याते अग्नेनेति मंत्रतः भस्मादाया-
 निरित्याद्यैर्विभृज्यांगानि संस्पृशेत् पापैर्विमुच्यते सत्यं मुच्यते नात्र संशयः यथा प्राणापानव्यानोदानसमानाभे शक्यं ता-
 न्योनिरहं विरजाविपाप्याभूयासं स्त्वाहा सर्वत्र त्तिगोक्तदेवताभ्य इदमिति त्यागः वाङ्-मनश्चक्षुश्चोत्रजिह्वाघ्राणरेतोबुद्ध्या
 हृदिः संक्रत्या मे शक्यं तां ज्योतिः० एष कूर्चर्गभांसरुधिरमेदोमज्जास्नायवोस्थीनि मे शक्यं तां ज्योतिः० शिरःपाणिपादपाश्व-
 र्द्वोरुदरजं यशिशोपस्थपायवो मे शक्यं तां ज्योतिरहं० उत्तिष्ठ पुरुष हरितपिंगललोहिताक्षि देहि देहि दापयिता मे शक्यं०
 मृधिव्यापस्तेजो वायुराकाशो मे शक्यं तां ज्योतिरहं० शब्दस्पर्शरूपरसगंधा मे शक्यं तां ज्योतिः० मनो वा क्वाय कर्माणि मे शक्यं
 आत्मा मे शक्यं तां० अंतरात्मा मे शक्यं तां० परमात्मा मे शक्यं तां० क्षधेस्त्वाहा क्षत्पिपासायस्त्वाहा विविदेयस्त्वाहा कृग्विधा-
 नागस्ताहा कृयोत्पायस्ताहा क्षत्पिपासा मलं ज्येष्ठा मलस्मीर्नाशयाम्यहं अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निरुद्ध मे पाप्मानं स्वा-
 हा अन्नमयप्राणमय मनोमय विज्ञानमय मानं दमय मात्मा मे शक्यं तां ज्योतिः० ततः स्मिष्टु च्छ्वादिदुत्वा ब्रह्मणो हिरण्यमा-
 न्यग्रानं धेनुं च दत्त्वा समासिंचित्वा त्पनिषेत् अत्र केचिदग्नयेः सावित्री प्रवेशं पूर्णाहुतिं चाहुः ततो याते अग्नेयसिंघातनू-
 रानि त्रिस्त्रिंशं केकं जिघ्रन्नात्मन्यग्नीन्समारोप्य गुरवे सर्वस्वं दत्त्वा यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वयोर्वे वेदांश्च ब्रह्मिणो नितस्मे तं ह-
 वमात्मबुद्धिदुस्तरां मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्य इत्थं पस्थाय दक्षिणं जान्वा न्यपादावुपसे गृत्वा धीहि भगवो ब्रह्मेति वेदेत् त-
 तौ गुरात्मानं ब्रह्मरूपं ध्यात्वा शरवं द्यादशप्रणवैरभिमन्त्र्य तेन शिष्यमा

श

दत्त्वा पुरुषसूक्तं नमामम ब्रह्मे तदयं ते दधामी निचज त्वोदहं सुरवः प्रपुत्रा

चरं नीकरणा द्यवबोध्य अयवात्मा ब्रह्मतत्त्वमसि प्रज्ञानं ब्रह्मेत्याद्युपदिशेत् नदर्शेच्च
नोपदिशेत् हरिस्मरन्तूर्ध्वबाहुस्तिष्ठन् देवान्नाक्षिणः कृत्वा ॐ भूर्भुवः स्वः सन्त्यस्तं मयेति निरुपांशः
स्क
पङ्गत्वास्मात्वा अभयं सर्वभूतेभ्यो मन्त्रः स्वाहेति त्रिरंजलिं शिखायुवाक्कासा इति प्रापार्थं कोपीनं वा सञ्चपरि
येति सुख्यै पङ्कपा लाशं चैत्यमोदुं बरं वा दंडं गृह्णीयात् अत्र पुत्रकाभोगृहस्थः शरं वेन पुरुषसूक्तेन दंडमभिषिञ्च्य दव
गचारः ततः शिखामुखात् ॐ भूः स्वाहेत्यंगो जले पाहुत्वा तथैवोपवीतं हुत्वा येन देवाः पवित्रेणेति जले पवित्रं यदस्य पाद
नक्षिक्यं सा वित्र्या कुम्भं दुंसं सप्तव्या र्हतिभिः भोजनपात्रमिदं विष्णुरित्यासनं च शीवां गृहीत्वा ॐ भूस्तर्पया मीति
भर्महर्नम इति नर्पयित्वा भूः स्वर्धो भुवः स्वर्धोऽस्तः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः
च धन्मो मित्रस्येति स्मात्वा स्फुरति भिमती भिरापो हि षेति हि रण्यवर्णाभिः शबमानो भिव्या र्हतिभिश्च मार्जयित्वा
नवारमघमर्पणं प्राणाया मांश्च कृत्वा ॐ भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः स्वर्धो भूर्भुवः
लपित्वा ॐ मित्रं त्वो मितीदं सर्वमो मिनि ब्रह्मचारुषज्योतिर्यणवे दोय एष तपति वेद्यमेवैतद्य एष वेदो यदवनमस्तीति
नपित्वा षट्सहस्रं गायत्रीं जपेदिति अध्ययति धर्मोः प्रातरुत्थाय ब्रह्मणस्पते इति जपित्वा दंडादीनि मृदं च निधाय मूत्र
उरीषयोर्गृहस्थचतुर्गुणं शौचं कृत्वा च मयपर्वद्वादशीं वज्र्यं प्रणवेन दत्तं धावनं कृत्वा तेनैव मृदा बहिः कटिप्रक्षाल्य जले
नर्पणं वज्र्यं स्मात्वा पुनर्जये प्रक्षाल्य वस्त्रादीनि गृहीत्वा मार्जनं तं कृत्वा केशवादिनमो तनामभिस्तर्पयित्वा ॐ भूस्तर्प
यामीत्यादित्यस्तसमस्तव्या र्हतिभिर्महर्जनस्तर्पयामीति नर्पयेत् ॐ भूः स्वाहेति स्वाहा शब्दानैः स्वधा शब्दां

वः स्वयेत्स्फुक्ताशंरेनमेदयेत् गतंपुरुषसूक्तेनलवणेनप्रपूरयेत् स्रगालश्चादिरक्षार्थं सम्यगर्तं प्रपूरयेदिति कुट्टिचिक
 स्यनुदाहः कार्यः यथा सर्पं प्राग्वत्कृत्वाग्निं प्रज्वाल्यसाग्नेर्ददिणकरोत्पावरोहेत्यवरोधनिर्मथ्यवागर्तेर्विनिंक्तत्वाग्नि
 नाग्निः समिध्यत इत्यग्निं दत्त्वासाधिव्याप्रणेनवादेहेन् ततोष्टशतंप्रणवं नारायणः परं ब्रह्मेति जत्वासाधिरः प्रणवव्याहः
 त्यागायन्यतत्समस्मास्थीनितीर्थेक्षित्वास्थानात्शुचिः नास्यान्यदोर्ध्वदेहिकम् त्रिदंलग्नहृणादेव प्रेमत्वं नैव जायत इ
 त्ति उशनः स्मृतैः एकादशोन्दिपावर्णतदपित्रिदंदिनः हंसपरमहंसादीनां पार्वणादिकिमपिन कार्यमिति शूलपाणिः आ
 दृचिंतामणौ दत्तात्रेयः एकोद्विष्टं जलं पिंडमाशौचं प्रेतसंभ्रियाम् न कुर्याद्द्वार्षिकादन्यद्रूक्षीभूताय भिक्षवे प्रेतक्रिय
 येकोद्विष्टनिपेधे सिद्धे पुनस्तद्ग्रहणमाब्धिकपरम् तेन तसार्पणमेव त्रिदंदिनां द्वादशो नारायणबलिः तद्विधिरन्यश्च
 विशेषः प्रागुक्त इत्यलवहुना एवं निरूपितमिदं गहनंतु धर्मतत्त्वं विचार्य वचनेनैव नयेत्येव सम्यक् तदोषद्विधिमपहाय-
 विवेचनोपनिगद्विरित्यविरतं प्रणतोस्मिते पु मया सद्वासहायिदहगदितं मंदमतिना किमेतच्छक्यं वाध्यवसितुमपि स
 त्यमतिना तदेवं यत्किंचिद्विदितमिह निरव्यातमहिमाप्रतापोयंसर्वो विकसतिनु पित्रोश्चरणयोः २ यो भाट्टतंत्रगणनार्ण-
 वकर्णधारः शास्त्रांतरेषु निरिवेधेषु भिर्मभेत्ता यो नैव भ्रमः किल कृतः कमलाकरेण प्रीतो मुनास्तस्मिन् कृतीनुधरामकृष्णः ३
 श्रीभट्टराभेश्वरसूरिस्सूनु श्रीभट्टनारायणसूरिस्सूनुः श्रीरामकृष्णस्य स्कृतः कृतीर्मव्यधानिर्बोधं कमलाकराख्यः ४ नाना
 निर्णयवत्यानिर्णयसिंधुः प्रोच्यतां विबुधाः निर्णयसरोजवत्यानिर्णयकमलाकरोप्यस्त ५ वस्तुक्तं च त्रुभूतिगतेन्दे
 नरसंपत्तिविष्णुमतोपयातिरोदे तपसि शिवतथोसमापितो यंरघुपतिपादसरोरुहेर्पितश्च ६ जगत्संकलाविद्यां सिंधुमु-

शिंघयानां परभणितिपरीक्षा युज्यते सज्जनानां तदिह ममानिवंधे दूषणं भूषणं वा यदि भवति विदग्धैस्तद्व्यवश्यं विमृश्यम् ७
 इति श्रीमत्सदाक्यप्रमाणपारावारपारीणश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टकृतविद्वत्कुटुम्बीरांकुरश्रीरामकृष्णभ
 ट्टालम्बदिनकरभट्टानुजफमलकरभट्टकृतोन्नयनसौम्यः परिच्छेदः समाप्तः निर्णयसिंधुग्रंथः स्वीयशिलायन्त्रकोटि
 तः स्तुतिपा विद्मन्नुद्यर्थे विद्वत्लनाम्नाम्निहो विणा कृतिना १ अंकाद्रिमुनिभूषाकेपि गले व्येगुरोर्दिने माघे मासे शकपक्षे स
 म्यां च समापितः २ शोधितो यं परिच्छेदस्तृतीयस्तयथा मति भालचंद्रेण साहाय्याद्दिदुपाहि प्रयत्नतः १ तत्राव्यशक्तं
 कुत्रापि दृष्टं चेदृष्टिलोपतः सात्वाक्षंतव्यमित्सदा ग्रार्थये विदुषो न्वहम् २ श्रीगजाननार्पणमस्तु ३